

دەزگای چاپ و بلاوکردنەوہی

زنجیرە ی روژنڤیری

*

خاوەنی ئیمتیاز: شوکت شیخ یەزدین

سەرئۆسەر: بەدران ئەحمەد ھەیب

***

ناوونیشان:

دەزگای چاپ و بلاوکردنەوہی ئاراس، گەرەکی خانزاد، ھەولتیر

س.پ. ژمارە: ١

www.araspublisher.com

ئەلبیر کامۆ

کۆمەڵیک بەرھەم

ئەلبېر كامۇ

رۆمانى نامۆ و لىكدانەۋەيەك

لەگەل دوو شانۆگەرىيى

بەدحالى بوون و دادپەروەران

ۋەرگىترانى لە فارسىيەۋە: حەمەكەرىم عارف

كىتەب: رۆمانى نامۆ و لىكدانەۋەيەك لەگەل دوو شانۆگەرىيى بەدحالى بوون و دادپەروەران

نووسىنى: ئەلبېر كامۇ

ۋەرگىترانى لە فارسىيەۋە: حەمەكەرىم عارف

بلاۋكراۋەي ئاراس - ژمارە: ۲۰۶

دەرھىتئانى ھونەرى: بەدران ئەحمەد حەبىب

دەرھىتئانى بەرگ: ئاراس ئەكرەم

خۆشئوسىيى بەرگ: خۆشئوس محەمەد زادە

ھەلەگرى: شىرزاد فەقى ئىسماعىل

سەرپەرشتىيى چاپ: ئاۋرەھمانى حاجى مەحمۇد

چاپى يەكەم - چاپخانەي ۋەزارەتى پەروەردە، ھەولتېر - ۲۰۰۳

لە كىتەبخانەي بەرپۆتەبەرايەتتى گىشتىي رۆشنىبىرى ۋ ھونەر لە ھەولتېر ژمارە (۲۸۵) ى سالى

۲۰۰۳ ى دراۋەتتى

خه یالی فراوانی ئاوه دان ده کرده وه.

که واته کامۆ سهرده می منالی و گه نجیی به هه ژاری و له نیو هه ژاریدا به سه برید، ناخی پر بوو له ههستی زیره کانه ی چینی چه وساره، ههست به زۆرداری، تالی ناکوکی و جیاوازی کۆمه لایه تی نیوان چینه کان، لووتبه رزی ده وله مەندان، ئەم هه ستانه بوونه مایه ی یاخیبوون و شوێش دژی بارودۆخه کان.

بیری کامۆ له م باره یه وه ته نیا هه لقوقلاوی خویندنه وه نه بوو، به لکو پتر هه لقوقلاوی ئەزمونی ژیا نی خو ی بوو، ئەو ژیا نه ی له سهرده می مندالی و هه رزه کاریدا له نیو کوچه و کۆلانه کانی جه زایردا به سه ری برد. هه ر بۆه راستگۆیی له گوزارشته کانیدا، قوولی له باوه ریدا، گه رمی له هه ناسه کانیدا به دی ده کری و ده بیبری.

ئه وه ی که یارمه تی پزانی به هه ری کامۆ دا، مامۆستایه کی بوو له قوتابخانه ی سه ره تاییدا به نیوی جرمان، له و مامۆستایانه بوو که له قوتابخانه سه ره تاییه کاندایا بوو بووه وه، به لام جمه وری خوا به کی دل سوژی سه ره تا کانی شوێشی سالی ۱۸۴۸ بوو، هیوا به کی گه وه ری به رزگار بوونی چینه کان و بلا بوونه وه ی سه ره تا کانی سو شیا لیستی هه بوو، زیره کی ئەم منداله هه ژاره سه رنجی راکیشا، توانی مینحه یه کی خویندنی له الیسیه بۆ دا بین بکات.

لیته ده، له الیسیه له جه زایر که جیگای منداله ده وله مەنده کان بوو ئەو منداله زۆر زیره که ههستی به سه ته می کۆمه لایه تی کرد و ده رکی به وه کرد که له ریزی کۆمه لگادا جیی کوییه. له ریزی هاوولانییه فه ره نساو ییه کانی خویدا نییه، به لکو جیگای نیو ئەو زۆر لی کرا وه موسولمانانه به که به دهستی هه ژاری و چه وساندنه وه ده نالین. ئەلبیر کامۆ شه یادی وازی تۆیی پی بوو، بوو به گۆلچی، گۆلچیه کی هه ره چاکی قوتابخانه کی خو یان بوو، جار تکیان سه رمای بوو، ئەم سه رمایه لیتی پیس کرد و دوو چاری په نامی سیبه کان بوو، نه خو شیه که ی زیاد ی کرد و لیتی کرد به ره شه سیل و هه تا هه تایه له کۆلی نه بۆه، بۆیه ههستی کرد ناتوانی پی شه ی ده رس گوته وه له ئەستۆ بگری. ئیدی پی شه ی مامۆستایه تی له خه یالی خو ی ده رکرد، چوه ریزی فه رمان به رانی ده وله ته وه، یه که م کاری که گرتییه ئەستۆ نه وه بوو، بوو به فه رمان به ر له به رتۆبه رایه تی جه زایر. به لام کاری رۆژانه ی نیو دۆسیه ی بیتزار که ر پی نووسینی ئەده بی لی نه گرت، دهستی به نووسینی کورته و تار کرد و به ناوی «شایی» وه بلاوی ده کرده وه، خووی دا به دامه زران دنی تی پیکی شانۆیی، زۆریه ی ئەکته ره کانی ئەو تی په موسولمان بوون. شانۆ زۆری سه رق ال کرد، چ وه کو نواندن چ وه کو خویندنه وه. له و سه رده مه دا ناشنایه تی له گه ل ئەده بی دۆستۆ فسکیدا په ییدا کرد، ئەو چیرۆکانه ی که له خودی خو یه وه نزیک بوون، هه ر دوو کیان با وه ریان به ئاده می زاد هه بوو، هه ر دوو کیان زۆر ناسک بوون، به تایبه تی ده رباره ی باری کۆمه لایه تی و گیرو گرتی ده وله مەند و هه ژاران.

رۆژنامه گه ری سه رنجی کامۆ راکیشا، هه ر که په یوه ندی به رۆژنامه نووسی نووسه ر- بسکال بیا- سه رۆکی نووسینی «الجزائر الجمهوریه» کرد ئیدی رۆژنامه گه ری بوو به خولیای، یه که م وتاری سه ره کی که کامۆ نووسی لی کۆلین ه وه یه که بوو ده رباره ی کوی ره وه ری کری کاران، له و وتاره دا باری کۆمه لایه تی ناهه مواری ئەو کری کارانه ی روون کرد بۆه که له به ر دهستی سه رمایه داره دا گری که ره کاندایا کاریان ده کرد، که

نامۆ

پیشه کی

۱

ئەلبیر کامۆ له ۷ نو فمبیری ۱۹۱۳ له گوندی موندو وئی هه ریمی قه سه ته نتینه ی جه زایر له باوکیکی فه ره نسای و دایکیکی ئەسپانی نه ژاد له دایک بووه، بابی وه رزیر بوو، له شه ری مارنی یه که مدا هاته کوشتن، دایکی له ته مه نی ۲۵ سالی دا بیوه ژن که وت و هه ر له جه زایردا مایه وه. تا کاری بۆ خو ی بدۆزیتسه وه، مالتیکی په ریووتی له گه ره کی بل کوردا به کری گرت، هه ر دوو کوره که ی و دایکی و خوشکه که ره په که که وته که شی له گه لیا بوون، ژیا نیکی هه ژارانه ی ده گزه راند، کوره چکۆله که ی -ئەلبیر- هه ر له منالییه وه ههستی به م بی ده ره تانییه کرد و ههستی کرد که هه ژاران له یه کی تی و بی ده نگیدا هاو چاره نووسن. به لام دوو شت باری قورسی ئەم هه ژارییه سه خته ی له سه ر شان سووک کرد، هه تا و ده ریا، هه تاوی گه رمی جه زایر، ده ریا ی شین و مه نگ که

هممویان موسولمان بوون. دهسه لاتی ئیستعماری له جهزایر و له پاريسدا ههستیان بهمه ترسی ئه مه کرد بهرپهژده داگيرکهرانه وه. لپه ده دا دهی دان به وه دا بنهین که کامۆ به کینک بوو له وه فره نسایبانهی له ریزی پيشه وه وپهژدانیان راپه رپی دهژي ئه و تاوانانهی که داگيرکهری فره نسای دهی کرد و ههروه ها ئه مه جار پیک بوو بۆ بهرپا کردنی شۆرش دهژي داگيرکهران.

کامۆ گواستيبه وه بۆ پاريس. بوو به سکر تپیری نووسینی رهژنامه ی پاريسی ئیواران له کاتی کارکردنا سوور بوو له سه ره ئه وهی به شداری ژبان و کاره کانی کر تیکارانی چاپ و کۆکردنه وه بکات، چونکه ههستی ده کرد ئه وان زیاتر لپه وهی نزیکن وهک له دهسته ی نووسهران.

که دووهم جهنگی جههانی بهرپا بوو، ویستی به شداری جهنگ بکات، بهلام له بهر نه خوشتی ئه مه ی پي نه کرا، دوا ی هه لاته که ی فره نسای له پاريسه وه گواستيبه وه بۆ «کلیرموند فراند» له نزیکي فیسی، ههروه ها رهژنامه ی «پاريسی ئیواران» ش گواستيبه وه، له وه ده مه دا له سالی ۱۹۴۰ دا یه که م چیرۆکی گه وه ره و به ناویانگی خو ی نووسی، که بریتی بوو له چیرۆکی نامۆ، بهلام له سالی ۱۹۴۲ دا که وه بهر دیدی خوینه ران.

ئه وجا چوه ریزی بزوتنه وهی «به ره نگاری» دهژي داگيرکهری ئه لمانی، له شانه ی «خه بات» دا به شداری کرد و به نه پیتی له پاريس مایه وه، خو ی و دهسته یه که له هاو پیکانی بلا و کرا وه یه کبان به ناوی «کومبا» (خه بات) وه چاپ و بلا وه کرده وه، زۆری نه بر د و دوا ی نازا کردنی پاريس له ۲۴ ی ئوگستۆس ی سالی ۱۹۴۴ دا ئه و بلا و کرا وه یه بوو به ره ژنامه یه کی ره ژانه و به زمان حال ی «به ره نگاری» میلی له فره نسادا، له وه بهر واره وه ئه لپیر کامۆ بوو به سه ره ژکی نووسینی، بسکال بیای ده ژستی بهر پته وهی ده بر د، ههروه ها له نووسیندا، سارتر، بال و استروک و ئوليفر و... هتد که له وه دوا گه یشتنه لووتکه ی نپویانگ به شداریان کرد. ئه م ره ژنامه یه ره ژلیکی یه کجار گه وه ره ی له میانی لاوان و نه جه وانانی نازار چه شتووی جهنگدا بیی، ئه و وه چه یی به ته مای ئه وه بوون ده رگای هیوا ی تازه یان له بهر ده ما بکریته وه، بۆچوون و که ره سته ی خو ی هه پئ له ژباندا. هه ره چه ند ئه م ره ژنامه یه زۆر بلا و نه بوو، بهلام ره ژلی له بهر ی نارا سته کردنه وه له هه موو ره ژنامه یه کی دی گه وره تر بوو، کامۆ و ده ژسته کانی تپیدا مانه وه تا بارودۆخ له فره نسادا گۆرا، که ره ژده که ی ره ژلی بیر که ره وه و نابرو مه ند و خاوه ن را نو ی و چاکه کان نه بوو، به لکو ره ژلی حیزبه هه لپه رسته کان بوو، وازی له سه ر نووسه ری (کومبا) هینا و بۆ یه کجاری به جیتی هیشته، جیتگای سه ره سو رمان نیسه که کار بایه کی جووله که ی تونس ی کر پی و به زووترین کات کردی به ره ژنامه یه کی ئیستعمار بیانه ی کۆنه په رستانه ی پي ئاست.

ئه سته پیره ی ئه ده بی و فیکری کامۆ ده سته ی به بهر زیو نه وه و ده ره شان وه کرد بوو، ئه و و سارتر بوون به دوو ئه ده رس بۆ بزوتنه وه یه کی په سه نی نو ی له ئه ده ب و فیکری فره نساییدا، کامۆ به دل و به گیان خووی دا به نووسینی ئه ده بی، ره ژمان و شانۆگه ری و وتاری ئه ده بی یه که له دوا ی یه کی بلا و ده کرده وه. ئه و و سارته ری هاو پیتی بوون به سه ره نامه دی بزوتنه وه ی ئه ده بی و فیکری هه لچوو له فره نسادا.

له هه لوتیسته رامیار بیه دیاره کاندان دهنگی دهژي زۆر و سته م و هه موو جهزه داگيرکهریک به گشتی و

دهژي داگيرکهری فره نسای له باکو ری ئه فره ريقادا به تايبه تی بهرز ده کرده وه. هه رگیز عه ره ب ناتوان هه لوتیسته گه وره کانی ده رباره ی بهرگری له نازادی له تونس و مه راکشدا به تايبه تی ئه و ده مانه ی که سولتان محمه ده ی پینجه م له سالی ۱۹۵۴ دا لی خرا، فره امۆش بکه ن. ئه وجا بهرگری کردنی له مافی جهزایر له سه ره سته ی و دیار بکردنی چاره نووسی خو یاندا، هه ره چه ند هه لوتیستی ده رباره ی گيروگرفتی جهزایر که مته ر روونه وهک له گيروگرفتی تونس و مه راکش، چونکه هه ره چه ند به باوه ری به مافی جهزایر بیه کان هه بوو له دیار بکردنی مافی چارنووسیباندا، مه به سته سه ره سته یه، جه زیشی ده کرد، به شپه وه یه که پته وندی له نپوان جهزایر و فره نسادا هه پئ.

سه بارت به م هه لوتیسته جوانانه ی ده رباره ی بهرگری له نازادی و هپترشکردنه سه ره زۆر و سته م، سه بارت به بایه خی مرۆقايه تی چیرۆکه کانی و سه بارت به دل سوژی به رانیه ر به جار دانی دادوه ری و قپه زاته وه ی له هپزی داگيرکهر له سالی ۱۹۷۵ دا خه لاتی نو یلی پي به خشرا، ئه و و کبلنگ بچوو کترین دوو که سی بوون که خه لاتی نو یلیان وه رگرت، که گه وره ترین خه لاتی ئه ده بییه له جیهاندا.

کامۆ گه بییه لووتکه ی نپویانگ، بهلام ئه م نپویانگه ته نیا دوو سال داوه امی کرد. کامۆ له سالی ۱۹۶۰ دا له سه عات دوو که م پینچ ده قیقه دا له ره ژلی ۴ ی ینایری ۱۹۶۰ دا جیهانی به جئ هشت و کۆچی دوا یی کرد.

کامۆ ده لئ مه رسۆ- پاله وانی سه ره کی کورته ره ژمانی نامۆ- له لام ئینسانیتکی به سته زمانه، ئه و هه تا وه ی خو ش ده و ی که سی به ره له دوا ی خو ی جئ نا هیلئ. (له پيشه کی چاپه قوتابخانه یییه ئه مه ریکاییه که ی ره ژمانی نامۆ ل ۸ نیو یۆرک ۱۹۵۵ ئیلتون ستیشری وه ری گپرا وه) له راستیدا ئه و «هه سته ی پي هوه دیبیه ی» که له وتاره فه لسه فییه درپه که ی «ئه فسانه ی سیزیف» دا ها توه له مه رسۆ دا به ره جه سته یه، که سیته ی مه رسۆ که باسی ئه م هه سته ده کات له م لایه نه وه سارته ر گوته نی: ته تیبقی تیۆری ره ژمانی بیته هو ده یه. ئه وه مان بۆ ئاشکرا ده کات که بۆچی که له ره ژمان نووسه کان پابه ندن به روا له ته دیاره کانه وه، بۆ له ریگای وپنه ی هه سته پیکرا وه وه گوزار شه له خو یان ده کن، له بری ورد بو نه وه و حوکمدانی ژیری و مه نتقی، مه رسۆ که خو ی ده خاته باوه شی روا له ته خالیسه کان و ئه زموونی راسته وخو ی زیندو وه وه، له راستیدا هه موو سیسته میتکی ته فسیر و لیکدان وه ره فز ده کات، خو ی ده خاته بیابانیتکی خالی له گشت ده لاله ت و مانایه که چ شته به لای ئه وه وه و بۆ ئه و نرخی نییه جگه له واقعی ئیستای دیار بکراو، به و حیسابه ی زنجیره یه که له له حه زاتی لیک دا بر او و رپبوار، چ و اتا و ده لاله تی له نارادا نییه، ئیمه خو مان له دنیا یه کی ده وله مند ی پر له وینه و ره نگ و هه سته ده بیینه وه که چ پته وندییه که به یه که وه یان نا به سته ی و هپچ فیکری په کبان ناخا ت. هه موو شته هه ره چه ند بچوو ک پئ نرخیکی تايبه تی و دیاری خو ی وه رده گری، هه موو وینه یه که هه ره چه ند ته نیا و گو شه گير بنو پئ، و اتای خو ی وه رده گری.

مەرسۆ بەشئۆھبەك باسى خۆى دەكات وەك ئەوھى «يەكئىكى تر» بىن من «انا» لەلای ئەو واى لىن دىت وەك ئەو «ھو» بىن ھەموو دەستەواژەبەك كە دەى دركئىن، بەتاقى تەنبا دەوھستى، چ پئۆھندىبەك بەدەستەواژەكانى دواى خۆبەوھە نابهستىت، چ مانا و دەلالەتئىك كۆبان ناكاتەوھ، دەستەواژەكان پتر لەوھە نزىك كە ئىشارەتى خىراىن وەك لەوھى يەكەى زمان يان فىكرى بن. دەبى بەكۆمەلئى ھەست و دركى سەرەخۆ، كە لە پال يەكدا دانراون، سىستەمىكى فىكرى ديار رىكبان ناخات، لە نئىو ھەر دەستەواژەبەكدا، بۆشايىبەك لە بئىدەنگى و نەبوون ھەبە.

مەرسۆ لە بەشى يەكەمى رۆمانەكەدا و تا حوكمى خنكاندى بەسەرا دەدرئ، ھەست بەبئۆھودەبى ناكات. خۆ ئەگەر ئەم ھەستى بئۆھودەبىبە ختووكەى ناخى يەكئىك بدات، ئەو ختووكەى ئەو خۆبئەرە دەدات كە ئەم ھەستى ناومىدى پر لە غوربەتە بەبئۆھودەبى راي دەمالئى. خۆ ئەگەر شەبەك دەربارى ھوشبارى لەلای مەرسۆ پئوىست بىن، ئەو لەم قۆناغەدا جۆزئىكە لە وربابوونەوھى راستەوخۆ، زياتر لەو شتە دەچئ، كە پئى دەلئىن فانوسى سىحرى، ھەموو جارئ تىشكەكەى دەخاتە سەر وئىبەك كە جىاوازە لەو وئىبەى لە پئىشەبەوھە ھاتوھ، وئىبەكان بەدابراوى و دوور لە يەكدى دەمئىنەوھ، وەك چۆن لە شرىتئىكى سىنەمايىدا دەى بىن، چ پئۆھندىبەك كۆبان ناكاتەوھ. رەنگە ئەم كەلئىنە ترسانكە بئىدەنگانەى كە وئىبە و دەستەواژەكان لئىك دابىرئ و اباىن لئى دەكات وەكو خەلقەندەى رپوت لەبەر سەرمای زستاندا ھەلبەرز، ئەو ھۆبە بىن كە ئئىمە لە كاتى خۆئىدەوھى ئەم رۆمانەدا وا لئى بكات ھەست بەتەنبايىبەكى قولئى رامالەر بكةىن. مەرسۆ خۆى بۆ ئەزمونى خالىسە ساز دەدا، بۆ ئەو شادىبەى ئئىستا و لەحزەى راستەوخۆ دەى بەخشىت، وەك بئىبى منالئىكى گەورەبە و بۆ يەكەمىن جار چاودەكاتەوھ و پاكى و بئىگەردى رپوناكى دەبئىن و لە دلەوھە گەشكە بەناھەنگى رەنگەكان دەكات و بەدەم ئىبانى ھەموو بوونەورانەوھ «موجودات» دەرىقئىتەوھ، توور دراوھە عالەمئىكەوھ نائىبىت و بەوھ حوكم دراوھ كە لە كۆمەلگايەكدا بئى كە لە زمانى تئى ناگەن، چارەنووسى بەستراوھ بەخەلكانئىكەوھ، بىررپوچوون و رەوشئىان شتئىكى غەربە، ناتوانئى و نايەوئى ھۆگرى بئى، وەكو غەربىن لە نئىو غەرباندا دەئى، ئەو بۆ ئئىمەش ئئىمەى كە دەىخوئىنەوھ و شوئىن پئى چارەنووسى ھەلدەگرىن، ئئىسانئىكى غەربە چ جئىبەك لە سىستەمى ئامادەكراوى قىبەم و رەوشتماندا نائىبىن كە بۆ ئەو گونجايى، ئئىمە لە ھەمان كاتدا ھەست بەغوربەت و بئىگەردى «برى»ى ئەو دەكەىن. بەلام ھەستئىك، تووربى و ترس و بەزەبى تئىدا تئىكەل دەبئ، ئئىمە نازانئىن لە ئاستى ئەم ئئىسانە سەبەدا كە لە ھىچەوھ دەست بئى دەكات و ناشىبەوئى لئى لاىدا چى بكةىن.

ئەلھەقى مەرسۆ ئئىسانئىكى بئىگەردە بەھەموو واتاى وشەى بئىگەردى. لووتكەى بئىگەردى و تاوانەكەى لە ھەمان كاتدا لەوھەدایە كە ئەو تاكو ئئىستا ئىبانى خۆى گوزەراندوھ بئى ئەوھى لەلایەن خۆبەوھە گومان بخاتە دلئى ئئىسانئىكەوھ، ئەو فئىشەكەى لە دەمانچەكەى دەردەچئ بۆ ئەوھى كابرابەكى عەرەب بكوئى چاوى خەلكى لئى دەكاتەوھ. ئەم تاوانەى كە رئى كەوت، رئىكەوتئىكى كوئىر كرى بەرئىشەوھ، بەرئىژەى وەكئىل نىابەوھ ئەنجامە نەك سەردەتا. تئىشكى خستە سەر ئەو ئىبانەى تا ئئىستا

بەخەمساردى و بئى موبالائى گوزەراندووبەتى، ئەو جگەرەبەى كە بەبئى مەبەست لەبەردەم لاشەى راكشاوى داىكى، ئەو فرمئىسكانەى بۆ ناشتئى داىكى نەبئىشت، ئەو چاودەمكردەنەكەمەى، ئەو فئىلمەى لەگەل مارى دۆستئىدا دواى مردنى داىكى بەماوہبەكى كەم بۆى چو، ھەموو ئەمانە دەبن بەتاوانئىك كە كەس نايەوئى پئى بەخشىت، كەواتە مەرسۆ تاوانبارئىكى ھەرە گەورەى تاوان بو، گوناحى ھەرە گەورەشى ئەوھە باوہرى بە «گوناح» نەبووھ يان لە واتاى تئى نەگەبى، بەرانبەر بەنەرىت و خورى كۆمەلگە بەخەمساردى و گوئى نەدانەوھ دەوھستا، ئەو ئئىستا لە رپوانگەى پرسكار «محقق» و «قازىبەوھ» درئدەبە و دوژمنى مەسئىحە.

مەرسۆ وا سەبىرى مەسەلەكە دەكات وەكو ئەوھى ئئىسانئىكى دى موخاكەمە بكةن كە پئۆھندى بەمەوھ ھەر نەبئ، ھەستكردن بەبئۆھودەبى لە ناخىدا راكشاوھ و، ھەلئىسانئىت ھەر چەندە ئەم ئئىسانە بەتەنبا بەرپووى كۆمەلگادا دەتەقئ، كە لە كەسئى پرسكار و قازىبەكاندا و شاہتەكان و قەشەى زىندانەكەدا و ھەموو نەرىتئىكى رەوشئىدا خۆى دەنوئىن، ئەم ھەستكردن بەبئۆھودەبىبە لەلای ئەو ناگاتە قۆناغى ھوشبارى، ھەموو وشەبەك كە مەرسۆ دەبىركئىن، لە ھەستەوھ و لە وئىبەوھ ھەلدەقولئى، كە چى ھەر وشەبەك كە پرسكار دەبىركئىن دەلالەت لە مانابەك، يان شئۆھبەك لە شئۆھكانى سىستەمى شارستانى و كۆمەلەبەتى دەكات. بەم چەشنە مەرسۆ بەغەربى دەمئىنئىتەوھ لە بەردەم خۆى و لەبەردەم ئەو كۆمەلگايەى كە تاوانبارى دەكات و بەرەو مل قرتاندى رپوانە دەكات.

حوكمى خنكاندى وەكو شمشئىرى جەلاد دەنگ دەداتەوھ، قەشەى زىندانەكە سەردانى دەكات، ئەوساكە مەرسۆ ھەستى بئۆھودەبى لەلا دەگاتە ھوشبارى و رادەپەرى، لەو دەمەيدا كە مەرسۆ پابەندە بەشادى ئەم دنباوھ، دەبئىن قەشەكە بەلئىنى شادى ئەو دنباى دەداتئ، مەرسۆ ئەم ھىوايە رەفز دەكات، لە قەشەكە رادەپەرى و ھاوارى بەسەردا دەكات، ھەموو ئەم مژدەبەى كە بەدلئىبىبەوھ دەم دەئىتئ، يەك تال لە قزئى ئافرەتئى ناھئىن، ياخبوونەكەى، ئەو ياخبوونە نئىبە كە ئئىسان بەناوى ھەموو مرقؤايەتئىبەوھ بانگەواز و جارى بۆ دەدات، ھەرەھا بەناوى سروسئى مرقؤايەتئىبەوھ، بەلكو ياخبوونە بەناوى شادى سەر ئەررەوھ كە تا ئەم كاتە بەبئى ئەوھى پئى بزائى لەزەتى لئى وەرگرتوھ، «ھەستەم كرد، شاد بووم و ھئىشتاش ھەر شادم» ھەمان شادىبە كە كامۆلە وتارى (أعراس)دا باسى كردوھ و ھەلقولارى كلؤلئىبەكى بئى پراوہبە.

مەرسۆ لە ھەموو ئىباندا ھەر بەتەنبا ماہبەوھ، ھەستى بەبوونى كەسانى تر نەكرد، تەنبا لەكاتى مەرگدا نەبئ، ئئىستا بئىر لە داىكى دەكاتەوھ، ئەو داىكەى ئەمىيان لەسەر تاوانبار كرد كە گوايە خۆشى نەوبىستوھ، ھەرەھا بئىر لە خەلكى دەكاتەوھ، ئەو خەلكانەى لە نئىباندا دەمئى. ئەمىرؤ ھەموو ئاوانئىكى ئەوھە، بۆ ئەوھى ھەستى تەنبايى كەم بئىتەوھ، لە رئىگای چوونئىدا بۆ سئىدارە زۆرتئىن ژمارە لە تەماشاكەران بئىبئى كە بەھاوارى رق و قئىن و كئىنەوھ پئىشواى بكةن.

تاقه شوپنیک بو که له که نار که دا سیبهر دهیگرته وه، لهو دهمه دا که له بهر تیشکی سووتینه ری هه تاودا ههنگاوی دهن، یه کیتک له عه ره به کانی بینی راکشاوره و شا به سه پان ناگرئ، به هه رحال هه لده کیشیتته دهمانچه و چوار گولله بانه و بان یهک به کابرای عاره به وه دهنی و گیانی له بهر ده برئ.

بهشی دووه می سه رگوزشته می مه رسۆ به دهوری ئه و «۱» مانگه دا دسهو پرتته وه که له زیندانا به سه ری ده بات، چۆنیه تی مو حاکه مه کردنی حوکمی ئیعدام، رۆژانی پیش جتیه جتیکردنی حوکمی ئیعدام، ئه و ماوه دوور و درتیه نیوان تاوان و مو حاکه مه، ته نیا هه ندئ جار حاکمی ته حقیق، مو حامی ماری و کاهینی زیندانه که ده بینی، مه رسۆ به هبج جۆری نایه وی به رگری له خۆی بکات. بهشی دووه م جیاوازتره له بهشی یه که م، بهشی دووه م له دوو ناستدایه، ناستی دهره وه که به مو حاکه مه کۆتایی دئ، ناستی ناوه وه که له کۆتایی رۆمانه که دا ده گاته لووتکه، ئه وه ش رووبه روو بوونه وه کاهینی زیندانه که یه، لهو دهمه دا که مه رسۆ چاوه روانی رۆژبوونه وه ی رۆژی جتیه جتیکردنی حوکمی ئیعدامه که ده کات.

رۆمانی نامۆ ئه لیبیر کامۆ یه کیتکه لهو کاره ئه ده بیانه ی که گه لئ گف توگۆ و وتوو ئیژی به رده وامی دروست کرد، به هاوار یکی ناو می دانه به رانبه ر به ژیان هاته ژماردن، ههروه ها وا ژمیر درا که به رجه سته کردنیکی روانینی نه هیلستانه ی ئه وتویه، که ئینکاری گشت به هایهک ده کات، ئه مه جگه له وه ی به نیمچه مانیفیستیک دهراره ی ئیغ تیراب له قه لّم درا.

دیاره ئه وه ش خه ته رتیه که روو له هه سوو کاریکی هونه ری ده کات، ئه گه ر به تو ئیزی له دهره وه به سه ریا به سه پتیرئ گه لئ لیکدانه وه و ئیفرزاتی به سه ردا بار ده کیرئ، رهنگه لیکدانه وه و ئیفرزاتی جوان بی، به لام کاره که سپرۆ ده کات چونکه مۆله تی نادات له ناوه وه تیشک به خاته سه ر خۆی و روونتر و جوانتر بنو ئینئ.

کامۆ له پیتشه کی نامیلکه ی (الظهر و الوجه) دا ۱۹۵۷ ده لئ: (ته نانه ت ساته کانی یاخیوو نیشم، هه میشه پر شنگدار بوون. زرووف خستیه نیوان کو ئیره وه ری و هه تا وه وه، کو ئیره وه ری رتی نه دام دوا ی ئه و بو چونه بکه وم که ده لئ هه سوو شتی له میژوودا و له سایه ی هه تاودا چاکه و به جتییه، هه تاویش فیری کردم که میژوو هه سوو شتی نییه، که ژیان بگۆرین به لئ، به رزی بکه یه وه بو رووناک، بو خۆمان، بو گشت به سه ربیه ت به لئ، به لام که عالمه بگۆرین نه خیر، چونکه عالمه م کردووه .)

رهنگه بی سوود نه بی ئه گه ر قسه کا ئمان پتر روون بکه یه وه، ئه و گۆرینی ژبانیه ی که کامۆ باسی ده کات، ئامانجی به رز و به شکۆی هونه ره لای رامبو ی شاعیر، نزیک نیوان ئه و و کامۆ هه ره له سنووری ئه م چه مک و تیگه یشتنی رۆلی هونه ردا نه وه ستاوه، له وه قوولتره، ره گو ریشه ی له زمینه ی ئه و هه سته هیلینه نو ئیه هاویه شه ی نیوانی اندا دا کوتا وه، که به تا شکر ا بو وینه له چامه کی رامبو (الشمس والجسد) و له (اعراس) ی کامۆ دا ده وئ، کامۆ گۆرینی ژبان له پارسه نگ و به رامبه ر به گۆرینی عالمه داده تی و ده لئ (عالمه م کردووه به خوام) ئه گه ر مه به ستمان بی زیاتر له و قسه یه ی دوا بی تی بگه یین، ئه و ده گه رتیه وه بو لفالیری که ته نیا به رتیکه وت نییه، فالیری له چامه ی (المقبرة البحرية) دا و کامۆ له کاره به ره تییه که یدا (أسطورة سیزیف) به هه مان دیری پندار ده ست بی بکه ن، کامۆ درتیه

نامۆ بریتیه له دوو بهش، بهشی یه که م به کوشتنی کابرایه کی عه ره ب له سه ر که نار یکه له که نار ه کانی جه زاتیردا کۆتایی پی دئ، بهشی دووه م به وه کۆتایی دئ که مه رسۆ له ئه نجامی ئه و کاره یدا بو مه قسه له که ده برئ، مه رسۆ فه رمان به ره له یه کیتک له نووسینه گه کانی جه زاتیردا، دایکی له یه ککه وه ته خانه یه ک دایه، برووسکه یه کی ده گاتئ و هه وائی مه رگی دایکی تیدایه، ده ست به گتیرانه وه ی چیرۆکه که ی دایکی ده کات، دوو رۆژ مادونی وه رده گری و ده چی بۆ یه ککه وه ته خانه که، به درتیرایی ئه و شه وه به دیار ته ره که ی دایکییه وه داده نیشئ بۆ سه یه نی له گه ل به رتیکردنی ته ره مه که ی دایکی دا بو گۆرستان ده چی، هبج جۆره خه مییک یان هه سستییک نا نو ئینئ، ته نیا ئه وه نه بی له ئه نجامی گه رمادا هه ست به شه که تی ده کات، له کاتی دانیشندا دوو فینجان قاوه ده خواته وه و جگه ره یه کی به سه را ده کات ئه نجا چاوئ گه رم ده کات.

که ده گه رتیه وه بو جه زاتیر، ده زانی ئه و رۆژه شه مه یه واته یه که م پشووی کۆتایی هه فته یه. دیاره ئه م رۆژه گرنگترین رۆژانی هه فته یه، بو که سانئ که ژیان یان رۆتینه، ده چی بو مه له کردن، به رتیکه وت تووشی ماری ده بی، ماری کیژتیکه سه رده مییک له هه مان دائیره ی مه رسۆ دا کاری کردووه، له گه لیدا ده چی بۆ سینه ما بو بینی فیلمیکی هه زلی، ئه و جا ده بیاته وه بو مالی، ده ست به عه شقبازی ده که ن، رۆژی دوو شه مه وه کو جاری جار ان بو سه ر کاره که ی ده گه رتیه وه، ئه و ژینگه یه ی چینی کرتیکار ده بینن که تیدایا ده ژین، سیلیست ژنیکه و خاوه نی خوار دنگایه کی بچوو که، خه ریکی نان خوار دنه سه مانۆ پیره میتر دیکه به ته نی و له گه ل سه گنکی پیردا ده ژئ، لئی ده دا و جینیوی پی ده دا، شه ویک له سه ر بانێژه که ی خۆیه وه که به ته نیش ت ژوو ره که ی مه رسۆ ده یه بو سه گه و نیوو هه که ی ده گه رئ «ریمون» یش کابرایه کی ره وشت گوماناوییه ده لئین گوایه، گه واده.

لئ ریمون، هه سستیکی ئاپرومه ندانه ی سه ره تایی تیدایه که هه ست ده کات دۆسته عه ره به که ی خیانه تی لئ ده کات، نه خشه ی تۆله سه ندنه وه ده کتیشیت، یه که م هه نگاوی ئه وه ده بیته داوا له مه رسۆ بکات که به زمانی ئه وه وه نامه یه ک بو دۆسته که ی بنووسیت، ئه و جا به شیوه یه کی در ندانه ده که ویتته ویزه ی دۆسته که ی و ئه مه نا شکر ا ده بیته، داوا له مه رسۆ ده کات که له دادگا شایه تی بو بدات. مه رسۆش را زی ده بیته.

له پشووی کۆتایی هه فته ی سییه می دوا ی مر دنی دایکی مه رسۆ، ریمون مه رسۆ و ماری دا وه ت ده کات که رۆژتیک له گه لدا و له گه ل برادره کانی (ال ماسون) به نه سه ر، که ده ست به گه شت و گه ر دش ده که ن، چه ند عه ره بییک دوا یان ده که ون، ده بی به شه ریان، یه کیتک له عه ره به کان چه قویه ک له ریمون ده دات و برینداری ده کات، مه رسۆ ناو ئیژی کردن و دهمانچه که ی له ریمون وه رگرت، عه ره به کان کشانه وه، دوا ی فرا ئینیکی به له زه ت و خوار دنه وه یه کی زۆر، مه رسۆ به که نار ه که دا ده که ویتته بیاسه و روو ده کاته کان بییه ک،

به پیشه‌کبیسه‌دهات و ده‌لی (ده‌باردی خودی ژیان دوی تیپه‌ریونی ئەم هه‌موو ساله‌ چ شتی‌کم نییه بیخه‌مه سه‌ر ئەودی له «الظهر والوجه» دا گتومه، که چ خۆشه‌ویستییه‌کی ژیان نییه به‌بی وه‌رسبون لیبی.

که ئەو قسه‌یه‌م کرد. ئەم ده‌زانی تا چ راده‌یه‌ک راست‌گۆبی تیدایه‌ چونکه‌ ساته‌ نائومی‌یدییه راسته‌قیینه‌کانم نه‌ده‌ناسی وه‌ک له‌وه‌دوا ناسیم. ئەودی هه‌موو شتی‌کی له‌ ناخدا ویران کرد ته‌نیا ئەو ئەله‌ها و ئاره‌زووه‌ بی پایانه‌ بوو بۆ ژیان ئەودی تا ئەمرۆش هه‌ستی پین ده‌که‌م، ئەودی تاریکترین لاپه‌ره‌کانی «الظهر والوجه» لیبی دوا، بریتییه‌ له‌ ئەله‌هایه‌کی بی وینه‌ و ژهم برده‌یییه‌کی بی سنوور بۆ ژیان به‌خراپترین و چاکترین شته‌وه‌.

ئەوجا ده‌بینن له‌ کۆتایی (الصیف في الجزائر) و (أعراس) ۱۹۳۸ دا ده‌لی: (چونکه‌ ئەگه‌ر هه‌له‌ و خه‌تایه‌ک هه‌بی بکری دهره‌ق به‌ژیان، په‌نگه‌ ئەو هه‌له‌یه‌ نائومی‌دیوون نه‌بی له‌ ژیان به‌ئه‌ندازه‌ی ئەودی وازه‌ینان بی لیبی به‌ئومی‌دی ژیان‌تیکی دی له‌ ناینده‌دا).

ئەمه‌ روویه‌کی زۆر باه‌خداره‌ بۆ چوونه‌ ناو فیکر و تیگه‌یشتنی هه‌لۆیستی کامۆ، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ وازی له‌ غه‌یبایه‌تی مه‌سیح هینا. له‌ ئەنجامدا غه‌یبایه‌تی سه‌ر زه‌وی په‌رفز کرد. (ئینسانی یاخی ۱۹۵۱) هه‌لۆیستی یۆنانی ده‌باردی ژیان په‌سه‌ند کرد و تا راده‌ی پیروزی خۆشی ویست و قه‌دری زانی، (گالیلۆ که‌ راستییه‌کی زانستی گرنگی دۆزییه‌وه، زۆر به‌ئاسانیش نوکولی لئ کرد، هه‌ر که‌ بینی ژیان له‌ خه‌ته‌ر دایه‌ خۆی لئ به‌ری کرد. له‌ روانگه‌یه‌کی دیاری کراوه‌وه‌ ده‌توانی، بگوتی زۆر چاک‌ی کرد، چونکه‌ ئەوه‌ مه‌سه‌له‌یه‌ک نه‌بوو که‌ له‌ پیناویدا بیسته‌ سووتاندن، زه‌وی به‌ده‌وری پۆژدا بسووری‌تیه‌وه‌ یان پۆژ به‌ده‌وری زه‌ویدا بسووری‌تیه‌وه‌. شتی‌که‌ هاوتای ژیان ناکاته‌وه‌) سیزیف ۱۹۴۳ کامۆ وه‌کو هیلینیه‌ کۆنه‌کان، عالم قیوول ده‌کات، په‌رفزی ناکات، دژایه‌تی ناکات، خۆی لئ نادن‌تیه‌وه‌، به‌لکو به‌خۆشه‌ویستییه‌وه‌ پیشوازی لئ ده‌کات، ده‌یکات به‌ (خوا) کامۆ مه‌له‌کووته‌ و مه‌مله‌که‌تی مه‌به‌سته‌کان وه‌کو یه‌ک په‌رفز ده‌کات، (مه‌له‌کووت چ شتی‌ک پیشکه‌ش ناکات جگه‌ له‌ دووره‌په‌رتیزی و چاوپۆشی له‌ ژیان، که‌واته‌ بی که‌لکه‌ و سوودی ناگه‌یه‌نی، مه‌مله‌که‌تی مه‌به‌سته‌کانیش جگه‌ له‌ ویرانکاری چیدی پیشکه‌ش ناکات که‌واته‌ ئەویش بی که‌لکه‌، بۆیه‌ هه‌ردووکیان ویرای جیاوازی نیتوانیان له‌ یه‌ک شتدا یه‌ک ده‌گره‌وه‌ که‌ ئەویش په‌رفزی سوول‌ه‌کردنه‌ له‌ گه‌ل ژيانا ئەو به‌هایه‌یه‌ که‌ یاخی‌بون په‌رده‌ی له‌سه‌ر هه‌لده‌مالتی، که‌واته‌ شتاقبان هه‌یچمان پیشکه‌ش ناکه‌ن جگه‌ له‌ دوو جوهره‌ نمونه‌ی زۆر دوور له‌ واقیعه‌وه‌.) ئینسانی یاخی.

د. عبدالغفار مكاوي له‌ لیکنۆلینه‌وه‌ به‌تامه‌که‌یدا (ئه‌لبیر کامۆ، هه‌ل‌دانئ بۆ لیکنۆلینه‌وه‌ی فیکری فه‌لسه‌فی، بلاوه‌خانه‌ی المعارف القاها) دا ده‌لی: ئەم فیکره‌ی که‌ عه‌قل رزگار ده‌کات و ده‌یخاته‌، جیگای متمانه‌ و پروای ته‌واوه‌وه‌، کامۆ نیتی دهنئ (فکر الظهیره) نمونه‌ی بالای ئەو بریتییه‌ له‌ فیکری یۆنانی که‌ هه‌میشه‌ په‌بامداری ته‌سه‌وری هه‌ده‌، په‌رگیری له‌ هه‌یج شتی‌کدا نه‌کردوه‌، نه‌ له‌ پیروزی نه‌ له‌ عه‌قل ئەو فیکره‌ی توانی پارێزگاری نیتوان سیتبه‌ر و رووناکی بکات و پایه‌ی مرۆف له‌ سروشت و غه‌یب

و له‌ باره‌گای خواکاندا دیاری بکات، بریتییه‌ له‌ فیکری سنوور و پیتوانه‌ (الحمد والمقیاس) ئەوه‌ش فیکری به‌کتییه‌کی ئەوتۆیه‌ که‌ چ شتی‌کی ده‌باردی که‌لکه‌له‌ی شمولییه‌ت نه‌ناسیوه‌، که‌ ئەورۆ هه‌ره‌شه‌ له‌ کوشتنی ئەوروپا ده‌کات، کامۆ گوتنه‌ی، ئەوجا د. مه‌کاوی ده‌گه‌ریتیه‌وه‌ سه‌ر باسه‌که‌ی و ده‌لی (فیکری ظهیره‌ی یۆنانی له‌ لای ئەلبیر کامۆ فیکری نیوه‌ی شوه‌ی ئەوروپا ده‌گه‌یه‌نی که‌ به‌وپه‌ری خه‌یرایییه‌وه‌ به‌ره‌ داگیرکردنی شمول ده‌چیت و بی وچان سنووره‌کان ده‌به‌زینی تا خۆی بخاته‌ گیتاوی سه‌رکیشی و مله‌ویری بی سنووره‌وه‌.)

له‌پال ئەو هه‌سته‌دا به‌نرخ‌ی ژیان، هه‌ستی تامه‌زرۆبی ژیان ئەو تامه‌زرۆبییه‌ی که‌ هه‌رگیز له‌ جۆش و خروش ناکه‌وی، هه‌ستی بیه‌هوده‌بیش له‌لای کامۆ ده‌بینن، ئەو هه‌سته‌ی وای له‌ کامۆ کرد له‌ سه‌ره‌تای سیزیفدا پریری ئەوه‌ بدا که‌ یه‌ک مه‌سه‌له‌ی فه‌لسه‌فی هه‌یه‌ و له‌ راستیدا خه‌ته‌ره‌، مه‌سه‌له‌ی خۆکوژی (حوکمدان له‌سه‌ر ئەودی ئاخۆ ژیان ئەوه‌ دیتیت یان ناهیتت که‌ بژیت، ئەوه‌ مه‌به‌سته‌ی گه‌وه‌ه‌ری فه‌لسه‌فه‌یه‌.)

شان به‌شانی مه‌سه‌له‌ی خۆکوژی، هیوا و ئومی‌د ده‌بینن. (سندووقی باندورا که‌ گشت به‌لا و نه‌هامه‌تییه‌کی ئینسانی تیدا کۆتیه‌وه‌، یۆنانییه‌کان له‌ ئەنجاما هیوا و ئومی‌دان لئ دهره‌ینا، دوی گشت خراپه‌کارییه‌کانی دی، به‌و حیسابه‌ی له‌ هه‌موویان خراپه‌ره‌. له‌ راستیدا من چ شتی ناییم له‌ په‌مز و هه‌میا به‌ که‌ کاریگه‌رتر بی له‌ ده‌روونا، چونکه‌ ئومی‌د به‌په‌چه‌وانه‌ی باوه‌ری باوه‌وه‌، به‌رامبه‌ر به‌ته‌سلیم بوونه‌ (الصیف في الجزائر) به‌راوه‌ی ئەوه‌ی که‌ کامۆ خۆکوژی جه‌سته‌یی په‌رفز ده‌کات. خۆکوژی میتافیزیکیش په‌رفز ده‌کات، هیوا، خۆکوژی، سووکایه‌تی پیکردنی بوونه‌، نکۆلی کردنه‌ له‌ بوون، له‌ سیزیفدا ده‌رسێ (ئاخۆ بیه‌هوده‌یی بوون، ناچاره‌ ده‌کا له‌ ریگای هیوا یان خۆکوژییه‌وه‌ لیبی هه‌لتی؟) هه‌لبه‌ت وه‌لام له‌ گشت بیه‌رکردنه‌وه‌یدا نه‌ئه‌ ئه‌ی چار- ئەگه‌ر چاریک هه‌بی بۆ رووبه‌رووبوونه‌ی بیه‌هوده‌بیش ئەوا خۆکوژی نییه‌، خۆ دۆزینه‌وه‌ له‌ عالمدا نییه‌ هه‌روه‌ها چاوه‌روانکردنی عالم‌میکی دی نییه‌ که‌ په‌ر و ناماقۆل نه‌بی. چار له‌ به‌زاندنی سنووری خودی بیه‌هوده‌بییه‌که‌دایه‌، به‌زاندنی سنووری راکردن و هه‌لاتن له‌ بیه‌هوده‌بییه‌ یاخۆ هه‌لخه‌له‌تاندنی ئینسان خۆیه‌تی، به‌لکو هه‌نگاو نانه‌ به‌ره‌ ناوجه‌رگه‌یان، به‌ره‌نگاربوونه‌ی ژیان به‌وه‌ی تیکه‌لی بیی و ئالکای بیی و بیدۆزیتیه‌وه‌ و تیبیدا بژیت (ئینسان له‌سایه‌ی هه‌ستکردن به‌بیه‌هوده‌بیدا له‌ ژانه‌کان ورد ده‌بیتیه‌وه‌، بته‌کان که‌ په‌ر ده‌کات ئەوسا که‌ زه‌وی له‌ که‌ونیدا، که‌ له‌ پر ناچاری بیده‌نگی کراوه‌، له‌ ریگای هه‌زاران ده‌نگی بچکۆله‌ی ئاوتیه‌ی دلبه‌ندییه‌وه‌ دیته‌ زمان و گۆ. چ هه‌تاوی بی سیتبه‌ر نییه‌ و پیتوسته‌ شه‌و بناسین. (سیزیف). ئینسان‌تیک که‌ هه‌ست به‌بیه‌هوده‌یی بکات، ده‌توانی به‌هه‌یواوه‌ سه‌رقال بی، ئەگه‌ر هیوا هه‌بی- نای له‌ راستیدا- ئەوه‌نده‌ سه‌رقالی بکات، به‌ئه‌ندازه‌ی ئەوه‌ی که‌ پیتوسته‌ ده‌سته‌رداری هه‌لاتن و خۆ هه‌لخه‌له‌تاندن بی. (هه‌مان سه‌رچاوه‌).

تیکه‌لبوون و چوونه‌ ناو ژیان له‌ به‌رامبه‌ر بیه‌هوده‌بیدا، له‌لای کامۆ یاخی‌بوونی بی وچان ده‌گه‌یه‌نی، یاخی‌بوون به‌واتای په‌فزکردنی ناماقۆلییه‌تی عالم، چا و نه‌پۆشین و خۆنه‌دزینه‌وه‌ له‌ عالم.

دیاره ئەم نوێشه کورته، مۆلتهی ئەوه نادات تەواوی هەلئۆیستەکانی کامۆ بخریته روو. یان دەرفه تی ئەوه نادات هەموو ئەو ریگایانه، شی بکریتهوه که بیری کامۆ پیتیدا تیپه ریوه، لیبره دا مەههستمان گەلە کردنی پوخته یه که که روونای داخلی بخاته سهه عالمی چیرۆکی نامۆ. وتمان ژبان، بۆ خۆی له خۆیدا، قیسه تی هوهل و ناخیره له لای کامۆ چ قیسه تیکی دی لهو بهرزتر نییه، دیاره له بهرامبهه ئەم قیسه ته بهرزهدا حهقیه تی مهههگ و بیتهوه دی بوون ههیه. له نێوان ژبان و مهههگیشدا رهفزی تهنازول و خۆ کوژی ههیه، رهفزی ههلاتن و خۆ ههلهته تاندن ههیه، ههولێکی باخیبوونیکه بێ برانهوهیه، تاقه ریگایه بۆ بهزاندنی سنووری بیتهوه دی و تیکه لهبوون به ژبان. ههروهها گه پانه بهدوای وه عیدا. وه عی بهیون، له راستیدا ئەم ههست و وه عیه لهو بازنه داخراوه دا- بانهوئ و نه مانهوئ- ههستکردنه به بیتهوه دی، به بیتهکه لکی ههموو جوژه کاری، به پووچی و بێ مانایی ههموو ههولێک، (ههستان، ترام، چوار سهعات کارکردن، خهوتن، دووشه مه، سه شه مه، چوار شه مه، پینچ شه مه، ههینی، شه مه. هتد. ئەمه ریگایه که ههیشه ناگیتره بههه، چونکه زۆر نابات پرسیاریک له دهروندا قوت ده بیتهوه، بۆچی، ئەوکاته ههز بێ بهش ده بێ لهو وه نهوزه پیتوسته ی بهردهوام بوونی ژبان) نامۆ.

لێ ئەو ههسته بۆ خۆی، ئەو وه ناگاییه سهخته، ئەو رووه روو بوونهوه بێ بهردهیه ی بوون له ناو جهههگه ی بیتهوه دییهوه تاقه ریگایوونیکه له باره، ریگایوونی چی؟ ریگایوونی رۆح وهک (باوکه بانیلو) له (رشانهوه دا) ده یلێ؟ نهخیر، ریگایوونی جهسته کانه وهک کامۆ به زمانی (دکتۆر ریو) وه له هه مان به ره مه دا ده یلێ، ئەوه ریگایوونیکه له لای کامۆ چ ریگایه کی بۆ نییه، جگه له ریگای ههسته کان نه بێ.

کامۆ له چیرۆکی نامۆ دا- له شه خسیه تی مه رسۆ دا- بوونه وه ریکی حسسی خالیسه پیتشه که ده کات. ژبان له لای بریتیه له تیرکردنیکه جهسته یی بهردهوام، به پادهیه ک وای لێ ده کات به ناشکرا و بهو سادده ییه که له ئەنجامدا به ره مه قسه له ی برد به ته و قاته که ی بلێ که (پیتوستیه جهسته ییه کانی زۆر جار زāl ده بی به سهه ههسته کانی و ده ی شپۆتین) و ئەو رۆژه ی که دایکی نێژرا (ماندوو بوو، به راده ی پیتوست ده رفه تی نوستنی بۆ نه ره خسا).

کامۆ له مهههه ی ئەو پاله وانه ی، گوته یه تی (ئینسانیکه به سه ته زمان ی رووته، ئینسانیکه، خه لکی ظهیره یه) ئە گهه بیرمان بیته وه ئەم بت په رسته، ژیا، حوکم درا و له رژیمنیکه ئەورویایی مه سیحیدا کوژرا. به گویره ی فیکری کامۆ هه لئو لای نیوه شه وه، هه له ته ئەوه ش ده زانین که بۆ وهک به سه ته زمان ی ده بیین، بۆچی وهک خۆی نیوی ناوه بیگانه یه، دیاره ئەمه فیلێکی رۆمان نووسی نییه که هه تاو ئەو رۆله گرنگه له رۆمانی نامۆ دا بیین، مه رسۆ لهو ده مه دا پیاری کوشت که له ژیر کارتیکردنی هه تاو دا بوو، ئەمه شی بۆ هه موو ئەوانه دووباره ده کردوه که پرسیاربان له مههه ی هوی تاوانه که ی کردبا واته ئەمه ی له کهس نه ده شارده وه! هه تاو سههه گیشه که ی پێ خست، کهوته و پینه کردن، په نهجی به په له پیتکه وه نا و ئینسانیکه دی کوشت، وهک ئەوه ی رهوتی کاره که ئەوه بلێ که مه رسۆش نیچیریکه، وهکو نیچیره که ی خۆی، چونکه خه لکی شارستانیه تیکی نا کوک و نامۆ و قه رزار باره ئەمه ده لاقه یه که ده توائری لێوه ی

پروانریته شه خسیه تی مه رسۆ، ده لاقه که ی دی ئەوه یه که سارته ر ئیشاره تی بۆ کردوه مه رسۆ حیکایه ته که ی به رجه سه ته کردنیکه رۆمانی بیتهوه دییه.

مه رسۆ له ده لاقه ی یه که مه وه، وهکو خه لقه نده یه ک له چوارچیه ی ئەو شارستانیه ته دا ده سوپریته وه، که فیکری یۆنانی تیدا له دایک بوو، که کامۆ و هه موو کامۆ ئاساییه کان هه ولیان دا سه ره له نوێ زیندووی بکه نه وه، بۆیه ئینسانیکه بت په رست و له سایه یی شارستانیه تیکی نامۆ ی له ده ره وه هینراو دا ده ژێ، شارستانیه تیک که له ساتی میژوویی کاره ساته که یدا زāl و باوه، بۆیه وهکو نامۆ و بیگانه یه ک ده ژێ، ره فز ده کری، قه رزار بار ده کری، ده کوژری، چونکه بیگانه یه.

له ده لاقه ی دووه مه وه که سارته ر وه ری ده گری و بۆ لیکدان هه ی به ره مه که له سه ری ده وه ستی سووره له سه ری- خه لقه نده یه کی عه به سییه- گه رچی ته نیا لهو ساته دا هه ست به بیتهوه دی ده کا، که له زیندانه که یدا رووه ی مهههه گ ده بیته وه.

به ره مه که، وپرای ئەمه و ئەوه، به رجه سه ته کردنی پروانینیکه یه جگار قوول و به نا زا ره بۆ روویه ک له رووه کانی بیتهوه دیی ژبان، که ده قا و ده ق رووی په یوه ندی تاکه به خه لکه وه و راده ی خه ته ری به ریژه ی تاکه وه، هه ره له به ره ئەوه ی ئەو ته نیا باله و ئەوان زۆرن. ئەوه روویه که ده مانگه یه نیته زه مینه یه ک که زۆر جار کامۆ رووی ته ده کات، سه ره قالییه کی بنه ره تی بۆ پیک دینیت، گیروگرفتی عه داله ت وا بزاین پیتوست به وه ناکات بلێین کاری گه وه ی هونه ری وهک کاره کانی ئەم نووسه ره، ده جوولێ و ده ژێ و گه واهی خۆی له ده لاقه یه ک زیاتره وه ده دات، قوول ی و چاکی و گشتیه تی خۆی له م فره لایه نییه وه وه رده گری، له ده وه له مند ی به پیتی جیهانی ناوه وه ی وه رده گری.

ره نگه خراب نه بێ له لایه کی تره وه ئەوه بلێین که بابه تی نامۆ لهو کارانه ی کامۆ که له پال سێ به ره مه ی تریدا ئە گهه ئەم ده رپینه دروست بیت- نووسه ر بیر و توانای دا هینانی خۆی تیدا خسته کار بۆ شیه ته لکرده وه ی ئەوه ی که له پیتشه کی سیزفدا ناوی لێ نا (ئوه هه ستی بیتهوه دییه ی که مرۆف ده بیینی له م سه ده باو و بلا وه دا) بۆ ئەمه ش ریگای جو دای شپوه ی ئەده یی و شپوازی چاره کردنی گرت ه به ر (نامۆ ۱۹۴۲، ئەستوره ی سیزیف ۱۹۴۳، به ده حالیبوون ۱۹۴۴، کالی گولا ۱۹۴۵)، له راستیدا چ ریگایه ک نییه بۆ ته ماشا کردنی به ره مه ی که له م به ره مه مانه، بێ سیانه که ی دی، ئاخۆ ئەمه ریکه وته، که مه رسۆ له زیندانه که یدا چاوی به پارچه رۆژنامه یه کی دراو بکهوئ و ببێ به هه وینی کاره ساتیکه ی بیتهوه دیی له شانۆ گه ری (به ده حالیبوون) دا؟

شایه نی باسه ئەوه ش بلێین که کامۆ له پال ئەوه دا که یه کجار سه ره قالی چه مکی عه داله ت بوو، وهک زۆریه ی رۆشنییرانی سه رده مه که شی قینیکه یه کجار زۆری له سزای خنکاندن بوو، کامۆ هونه ره مندیکه مه زن بوو، تیورسینیکه گه وه ره بوو، پیشه ورده که شی خسته خزه مت بیره کانییه وه و توانایه کی چاکی له به کاره ی تانی چه کی ته وس و توانجدا خسته کار... ده با ئیستاش له دیوی ناوه وه پروانینه به ره مه مه کانی، مه رسۆ کییه؟ یا به شپوه یه کی تر بلێین مه رسۆ چییه؟ ئەو شه خسیه ته له کاره که دا ده ژێ، ده جوولێ، کار ده کات و وهکو هه ر ئینسانیکه ئاسایی توانایه کی هه یه، هه ست ده کات زیاد یان که م، هه ستیکه ی

چۆن؟ چونکه چه مکی عهدالمت هم مو - لهو چوارچیتوهیه دا- دواى ئه وهى قازى-یه کان بهو شیتویه به کاربان هینا، له گشت پاكانهیه كى ئه خلاقى رووت بووه. بهلام چونكه كامۆ رینگاپه كى ناسایی به كار هینا، به ئه سپایی پالتی پیتوه ناین و خستینییه دهره وهى سنووری ئه و بیری کردنه وهیه كى پیتی راهاتبووین، كه مئى جوولاندینی و واى لئى کردین له دووره شته كان بیینین و حوكمی به سهره بدهین له بری ئه وهى خۆمانى تئى فره بدهین و امان بمانى، روجیه كوئیلوه كئیبی (البحر والسجون) دا ده لئى ئامانجی سهره كى كامۆ له چیرۆكى نامۆدا ئه وه بوو شه خسیه تئى دروست بکات كه خۆى له چوارچیتوه و ناوجه رگه ی هه ندئى هه لئوتیستدا بیینیتوه و به لئى مهرسوۆ ئاشنامان پیاو كوژه عهدالته تئى به شه ر تاوانباری کرد، لئى روونه كه ئه و رووداوه تهنیا بۆنه یه كه و رئى بۆ نووسه ر خۆش ده كات كه مه به سته سهره كیبیه كه ئه ئنجام بدات، عهدالمت بخاته قه فه زى تاوانباریه وه و له پال ئه ودا هه موو كۆمه ل بخاته قه فه زى تاوانباریه وه، به و چه شنه هه ولى نووسه ر بۆ ئه وه بوو كه نامۆكه ی بکات به ئینسانیتكى ناسایی وه ك ئیتمه. تهبا بین له گه لیا، له ته كیا بوه ستین، ئه وسا كه ئه و نامۆ و بیگانه ناییت به لكو به روانینی كامۆ كۆمه ل بیگانه ده بی، كۆمه لئى (نیوه شه و) كه به بیگانه ی ده زانی له نیو ژیاندا.

كامۆ له (الظهر والوجه) دا ده لئى عالم مانای قوولئى خۆى به ده سته وه نادات تهنیا به خسته نه رووی راده ی (ساده بییه به ئه وه ده كه ی) نه بی، مهرسوۆ كه مه قسه له كه ی نزیك ده بیته وه (... گشت شتی زۆر ساده و ناسایییه) (ئه وه ی ئیستا به لامه وه مه به سته راكرده له مه كینه كه، رۆژنامه كان هه میشه باسی قه رزئى ده كه ن كه ده بی بدریتته وه به كۆمه ل، لئى ئه وه ی ئیستا كه مه به سته، ئه وه یه بتوانم هه لئیم، قه له مرازئى بۆ دهره وه ی دا بو ده ستوورئى بدهم كه دانامركیتته وه ئه و جا راكرده شیتانه، له وانیه هبواى ئه وه هه بی مرۆف له كاتى راكرده نا بالنده یه ك به فیشه كئى له ئاسمانه وه بخاته خوارئى. به لام من ئه و له زته له كوئى بینم، مه كینه گه مارۆم ده دات و زۆر به ئاسانى ده ستم به سه ردا ده گرئى، مرۆف هینده به ئاسانى له مه قسه له نزیك ده بیته وه وه ك ئه وه وایه بۆ پیشوازی یه كئى دى بچیت، به بیده نگی ده كوژئى، به شه رمه زاییه كى كه مه وه و به شانازییه كى زۆروه، مه كینه خۆى هه موو شتی ده سته به ر ده كا و گشت شتی هه لده لووشئى).

ئهمه له روانینی كامۆوه دوو جارن بئى هووده بییه، بئیه وده یی بوون له كه وندا كه تئیدا داده نرئین بۆ ئه وه ی بمرین، و بئیه وده یی ژبان له و ده مانده ا كه ده مئى له داكبوون له ده مئى مهرگ جیا ده كاته وه... به م شیتویه بوون و ژبان تاقه رینگایه بۆ به زاندنی سنووری هبوا و خۆكوژئى... ئه وه یه كارساتئى نه بسیردیه ت و ئه ولاتریش له گيرو گرفته كه ی مهرسوۆدا، رهنه گه هه سترکردنی پر له ژان به م كیشه یه وای له كامۆ كرده ی كه بلئى له (نیوان به لئى و نه) دا،... نه ك ئومئید و هبواى رۆژانی چاكتر، به لكو بئى موبالانییه كى بیگه ردى سه ره تایی به رامبه ر هه ر شتیك هه یه، به رامبه ر خۆم. به لئى، هه موو شتیك ساده و ئاسانه، خه لكى شته كان ئالۆز ده كه ن، بۆ وینه كه یه كئى حوكمی ئیعدامی به سه ردا ده درئى، خه لكى چ پئویستیان به وه یه بلئین بۆیه ده كوژئى، تا قه رزى كۆمه ل بداته وه؟ ئایا ئه نده به س نییه بلئین له سه ری ده درئى؟

تئیبینی

بروانه گۆفاری گزنگ، لقی كه ركووكی یه كئیتى نووسه رانی كورد ژماره: 5 و 9

به شی یه كه م

۱

ئه و رۆ دا یكت مرد.

چ ده كرئى، ئییدی ئه وه ژبان، نازانم رهنه گه دوینی مردبئى، له دالده وه ئهم ته له گرافه م پئى گه یی، دا یه مردوه، سه بئینى كفن و دفن ده كرئى و ده نئیرئى، رتزمان هه یه.

ئهم ته له گرافه هه یچی نه ده گه یاند، رهنه گه دوینی مردبئى، دالده ی پیر و كه نه فته كان بیست كیلومه تریك له شارى جه زایره وه دووره، سه عات چوار سواری ترومبیل ده بم و بۆ دواى نیوه رۆ ده گه مه جئى، به م ته رحه ده توانم به شدارى پرسه كه بكمه و سه به ی عه سر ده گه رتیمه وه.

داواى دوو رۆژان مۆله تم له مه ستوله كه م كرد. نه ده هات به خه یالما ئهم مۆله ته كورته ره فز بکات، نایتوانی، چونكه مه سه له ی مهرگ له ئارادا بوو، لئى دیار بوو كه پیتی خۆش نه بوو، ته نانه ت پئیم گوت: «ئهمه ئه نجامی هه له یه كى من نییه» هه یچ وه لامئىكى نه دامه وه بیرم كرده وه كه نه ده بوو ئه مه ی پئى بلئیم، به هه ر حال چارم نه بوو و نه ده بوو ته وازۆ لئى بخوازم، به لكو ده بوا ئه و دلخۆشى منى دابا و سه ره خۆشى لئى كریام. هه له به ته كه سه بئینى به ره شه پۆشى بم بینئى، ئهمه ده كات، به لام ئیستا وه كو ئه وه بوو كه هیشتا دا یكم نه مردبئى، كه مردوو به خاك سپێردرا ئه و جا شته كه رواله تئىكى ره سمى و جدی تر ده گرتته خۆ هه ر كه سه ئه ركى خۆى ئه نجام ده دا. سه عات دوو، سواری ترومبیل بووم، دنیا زۆر گه رم بوو، له خواردنگاهه ی سیلستدا فراقیم خوارد، هه موویان به خه مه وه بوون بۆم، سیلست پئى گوتم، به راستی مه خابنه، مرۆف له دنیا دا له دا یكى زیاترى نییه، كه ویستم بۆم تاكو به رده رگا له گه لندا هاتن، كه مئىك نیه گه ران و تۆزئى خه یالما بلاو بوو، چونكه ده بوا یه بجمه نك ئه مانویل و بۆینباختئى ره ش و جلی تازئى بارى لئى بخوازم، ئه ویش چه ند مانگئى له مه وه به رامى مردبوو.

بۆ ئه وه ی دوا نه كه وم، ده ستم به غاردان كرد، ئهم په له كردن و راكردن و بۆنى به نرین و قیر و ئه سفه لئى جاده كه هینده ی دى ده ئالانه بارى ناله بارى ده روونم و كاسبان ده كردم، بۆیه به درتئی رینگاهه خه و برده مییه وه، كه له خه و هه ستم دیتم كه وتبووم به سه رشانى ئه فسه رتكدئا كه له ته كه مه وه دانیشته بوو، بزیه كى به رووما دا و پرسى: وئى ده چئى له دووره وه هاتبئى، بۆ ئه وه ی له كورتنی بیسیرمه وه بواری درتئى دارئى نه ده م گوتم، به لئى.

دالده كه دوو كیلومه تریك له گونده كه وه دوور بوو، ته وای ئه و رینگایه م به پئى برى، بۆیه په له م كرد، تا به ر له وه ی به خاكی بسپێرن جارىكى دى دا یكم بیینم، ده رگا وانه كه رتئى نه دام، گوتئى ده بی سهرۆكى دالده كه بیینم، چونكه سه ری قال بوو كه مئىك چاوه روانم كرد، ده رگا وانه كه له م ماوه یه دا سه رومر قسانى ده كرد، سه رۆكى دالده له نووسینگه كه ی خۆیدا پیشوازی لئى كردم و خیره اتنئىكى گه رمى كردم، پیاویكى پیرى كورته بالا بوو، گه لئىك میدالى شه ره ف به سه ر سینگیه وه ده بریسكانه وه، به چاوى ساف و گه شه وه

لیم ورد بووه، دهسته‌کانی به‌توندی گویشیم، به‌راډه‌یه‌ک نه‌متوانی ده‌ستم ده‌نیو ده‌ستی ده‌ربینم، نه‌وجا فایلیکی ده‌رهینا و گوتی: «خات مه‌رسۆ سۆ سالّ له‌وهو به‌ر هاتۆته ئییره، تۆ تاقه پشت و په‌نای بویت».

وام زانی ده‌یه‌وئ لۆمه و سه‌ره‌نشتم بکات، بۆیه ده‌ستم به‌باسکردنی بابه‌ته‌که کرد، لئ قسه‌که‌ی بریم و گوتی: پیتویست به‌پاکانه ناکات، من فایله‌که‌ی دایکتیم خویندۆته‌وه، تۆ ناتوانی پیتویستییه‌کانی دابین بکه‌یت، په‌حه‌ته‌ی پیتویستی به‌په‌رستاریک هه‌بوو، تۆش موچه‌که‌ت که‌م بوو، به‌هه‌موو حیسابیتک دایکت لیره ئاسوده‌تر بوو. گوتم: «به‌لئ جه‌نابی سه‌رۆک» گوتی: به‌خۆت ده‌زانی، نه‌و لیره‌دا دۆستانی هاوته‌مه‌نی خۆی زۆر بوو، ده‌یتوانی له‌گه‌لێاندا هه‌لبکات، نه‌و پیریتزیتکی به‌سالآچوو بوو، تۆش گه‌نج بویت، گه‌ر له‌گه‌لّ نه‌ودا ژباپایت و هرس ده‌بویت.»

نه‌وه دۆغریه‌که‌ی بوو، که دایکم له‌گه‌لمدا ده‌ژیا، نیگا‌کانی هه‌میشه کاربان تی ده‌کردم، که یه‌که‌م جار له دالده گبرسا‌یه‌وه به‌زۆری ده‌گه‌ریا، به‌لام نه‌وه خووبوو و به‌س. تا وای لئ هات نه‌گه‌ر له دالده‌که ده‌ربانکردبا ده‌گه‌ریا. نه‌م خوه‌ی له‌گه‌لمدا بوو، هه‌موو کار و کرده‌یه‌کی هه‌ر خوو، خوو پیتوه‌گرتن بوو، بۆیه له‌م دوا‌ییسه‌دا که‌متر ده‌چوممه دیده‌نی، به‌تایبه‌تی چونکه نه‌و دیده‌نیسه پشوو یه‌ک شه‌موانی لئ ده‌کوشتم، نه‌مه جگه له نه‌رک و نارحه‌تی نیو ترۆمبیل و هاتوچۆی ریگا‌وبان.

دیسانه‌وه سه‌رۆک دالده‌که‌وتوه قسان له‌گه‌لمدا، به‌لام من گویم لئ نه‌ده‌گرت، ئیدی پیتی گوتم، «وا دئ به‌خه‌یالمدا که ده‌ته‌وئ دایکت بدینی».

بئ نه‌وه‌ی چ قسه‌یه‌ک بکه‌م هه‌ستم، نه‌و له پش منوه به‌ره‌وه ده‌رگا چوو، له راره‌وه‌که‌دا پیتی گوتم: «بردوومانه‌ته مه‌یتخانه‌که‌ی خۆمان چونکه ده‌ترساین خه‌لکی به‌دیتنی نارحه‌ت ببن، هه‌ر کاتێ یه‌کیک له دانیش‌توانی ئیره بریت، خه‌لکی تا دوو سۆ رۆژ نیگه‌ران ده‌بن و کارکردن که‌مێ زه‌حه‌مت ده‌بن، «گۆره‌پانێکی بچوو‌کمان بری، چهند پیره‌میدرێک له ده‌وری یه‌کدی دانیش‌توون قسانیان ده‌کرد، که ئیمه‌یان بینی بیده‌نگ بوون، که لیبان رت بووین ده‌ستیان به‌قسان کرده‌وه».

له به‌رده‌رگای ته‌لاریکی بچکۆله‌دا، سه‌رۆک دالده جیتی هیشتم و گوتی: «کاک مه‌رسۆ من جیت ده‌هیلّم و له نووسینه‌که‌ما و هه‌ر دهم له خزمه‌ت‌ت دام، مه‌سه‌له‌ی ناشتنه‌که‌ی خراوه‌ته سه‌به‌ی به‌یانی، سه‌عات ده، گوتمان له‌م ماوه‌یه‌دا فریا ده‌که‌وی به‌دیاریه‌وه مپینی و نزای بۆ بکه‌یت، شتیکی تریش هه‌یه چه‌ز ده‌که‌م ببزانی، دایکی په‌حه‌متیت چهند جار به‌گویتی دۆسته‌کانیا دابوو که چه‌ز ده‌کات به‌گۆره‌ی دابونه‌رتی ئایینی بنیترۆی و به‌خاک بسپترۆی. من به‌ش به‌حالی خۆم نه‌وه‌ی پیتویست بوو له‌باره‌یه‌وه بکری بۆم نه‌نجام دا، به‌لام ویستم تۆش نه‌مه بزانی.»

سوپاسم کرد. دایکم ئافره‌تییکی خاوه‌ناس بوو، هه‌رگیز بیرم نایه‌ت که پابه‌ند و دل‌به‌ندی ئایین بووبیت، چوممه ژووره‌وه، هۆده‌یه‌کی رووناک بوو، دیواره‌کانی گه‌چکاری کرابوون، بنمیچه‌که‌ی شوشه‌به‌ند بوو، چهند کورسی و موبیله و که‌ره‌وتنه‌یه‌ک له ژووره‌وه ریزکرابوون، دوو کورسیان به‌رانبه‌ر یه‌ک دانا‌بوو، تابووتییکیان له سه‌ر دانا‌بوون، دیار بوو که تابووته‌که تازه بوو، بزماره‌کانی به‌ته‌واوی

دانه‌کو‌ترابوون. په‌رستاریکی عه‌ره‌ب که کراسیکی سپی و له‌چکیکی تیر ره‌نگی پۆشیبوو، له نزیک تابووته‌که‌وه ویستا بوو.

له‌م کاته‌دا ده‌رگا‌وانه‌که به‌دووی مندا هاته ژووره‌وه. دیار بوو که به‌راک‌ردن دوام که‌وتیبوو، به‌هه‌ناسه‌په‌رکی و به‌ده‌مه‌لالکێ نه‌م چهند گوته‌یه‌ی گوت: سه‌ری تابووته‌که‌یان داخستوو، لئ ده‌بی بۆتی بکه‌مه‌وه تا‌کو بتوانی بیینی.

گوتم: «نه‌خیر پیتویست ناکات» به‌لام نه‌و سوور بوو له‌سه‌ر نه‌نجامدانی نه‌م کاره، به‌راډه‌یه‌ک ئیدی نه‌متوانی ریگای لئ بگرم، جاریکی دی گوتم: «خۆت ده‌زانی من شاره‌زای داب و ده‌ستوری نه‌م شوینه نیم» نه‌ویش به‌ده‌م جوینی سمیله سپیبه‌که‌یه‌وه ده‌یگوت: «به‌لئ من ده‌زانم که چه‌ز ده‌که‌یت دایکت بیینی.»

نه‌م پیاوه چاو درشته ده‌موچاو سووره کورسیبه‌کی بۆ من هینا و خۆشی له‌سه‌ر یه‌کیکی دی دانیشتم، که پاسه‌وانه‌که نه‌وی بیینی، له جیتی خۆی هه‌ستا و به‌ره‌وه ده‌رگا‌که رۆی. له‌م کاته‌دا ده‌رگا‌وانه‌که ده‌بگوت: «به‌راستی دایکت شانسیتی چاک هه‌بوو.»

نه‌مزانی مه‌به‌ستی جیبه، له ژیره‌وه ته‌ماشای په‌رستاره‌که‌م ده‌کرد، به‌رانبه‌ر تابووته‌که ویستا بوو، ده‌مامکیکی له‌سه‌ر کردبوو، له ته‌وتیلی به‌ره‌وه خوارتر نه‌ده‌بینه‌را، نه‌ویش که خۆی له نیو ئیمه‌دا غه‌رب بیینی هه‌ستا و وه‌کو پاسه‌وانه‌که چوو ده‌رۆی، دوا‌ی رۆیشتنی نه‌و ده‌رگا‌وانه‌که پیتی گوتم: «منیش ده‌رۆم و به‌ته‌نیا جیت ده‌هیلّم.»

من به‌شیتوه‌یه‌ک ویستا بووم که نه‌و که‌وتیبوو په‌شتمه‌وه، گویم له قسه‌کانی ده‌بوو به‌لام لیبی حالی نه‌ده‌بووم، خوا خوام بوو، تا زووتره نه‌ویش به‌جیتته ده‌رۆی، ژووره‌که ته‌واو رۆشن بوو، دوو گلۆپ له دوو لای ژووره‌که‌دا ده‌سووتان، منیش هینده به‌پیتوه وه‌ستا بووم شه‌که‌ت بوو بووم و چه‌ز به‌ئیسراحت ده‌کرد، بئ نه‌وه‌ی ئاوڕ بده‌مه‌وه به‌ده‌رگا‌وانه‌که‌م گوت: ده‌میتکه لیره کار ده‌که‌یت.

وه‌ک نه‌وه‌ی ده‌می بئ چاوه‌رپێ نه‌م پرسیاره‌ی من بئ، گورج وه‌لامی دایه‌وه و گوتی: «پینج ساله» ئیدی ده‌ستی به‌قسان کرد و چه‌نه‌بازیبه‌کی زۆری کرد. قسه‌کانی له‌و بابه‌تانه بوون که که‌لکی منیان نه‌ده‌دا و هیچیان نه‌ده‌به‌خشی، ته‌نیا نه‌وه‌م له قسه‌کانی هه‌لکړاند که ده‌میتکه ده‌رگا‌وانه و خه‌لکی پاريسه. چونکه باسی پاريس هاته پیتشه‌وه ناچار بووم له وه‌لامی نه‌ودا بلتیم که‌واته تۆ خه‌لکی پاريسیت، وام ده‌زانی خه‌لکی نه‌م ناوه‌یت، دوا‌یی بیرم که‌وته‌وه که به‌ر له‌وه‌ی مباته لای سه‌رۆک دالده، نه‌م پیاوه هه‌ندئ شتی ده‌رباره‌ی دایکم گو‌تیبوو، پیتی گوتم: «پیتویسته تا زووتره بنیترۆی، چونکه نه‌م بیابانه زۆر گه‌رمه، به‌تایبه‌تی نه‌م شاره»، دوا‌ی نه‌م قسانه‌بوو زانیم خه‌لکی پاريسه و ده‌یگوت له پاريسا عاده‌ت وایه خه‌لکی دوو- سۆ رۆژ به‌دیار مردووی خزیانه‌وه داده‌نیشن، به‌لام لیره‌دا ده‌رفه‌تی نه‌م کاره نبیبه و ناچارن سه‌باره‌ت به‌گه‌رمی هه‌وا زۆرتر کاره‌کان نه‌نجام بدن. لیره‌دا ژنه‌که‌ی لیبی هاته قسان: «ووس به، نه‌مانه شتیکی نین. شایانی نه‌وه بن که بۆ کاک... بگی‌درتینه‌وه» هه‌لم دایم و گوتم: «به‌لام نا به‌لام نا.» قسه‌کانیم به‌لاوه دروست و به‌که‌لک بوون. له مه‌یتخانه‌که‌دا پیتی راگه‌یاندم که وه‌کو

سوالکهریک هاتوته ئەم دالدهیه، بەلام لەبەر ئەوەی بەپێچهوانەى ئەو خەلکانەوه که لیڤەدا دەژيان و هەموویان سەقەت و نەخۆش و گۆج بوون. من ساغ و سەلامەت بووم، کاری دەرگاوانیم لە ئەستۆگرت. پێم گوت: راستە و دەست و پێت ساغە، بەلام چونکە ئێرە مەلێندى گۆج و کەنەفتەکانە، تۆش لە خانەى ئەواندايت، کەچی نەى دەویست ملکهچی ئەم قەسەیه بێ و دەیگوت من کاری دەرگاوانیم لە ئەستۆدایە و چونکە دەست و پێم ساغە، لە هەموو خەلکە نەخۆش و پەکەوتەکانى دى حالم چاکترە.

لەم کاتەدا پاسەوانەکە هاتە ژوورەوه. کتوپر و بەختیرایی شەو خێوتی رەشى خۆى هەلدا. تاریکی شەو لە پشت شووشەى پەنجەرەکانەوه هیندەى دى چى خۆى دەنواند. دەرگاوانەکە سوپى کارەباکەى کردەوه، رۆشناییبەکی بەهیز و کتوپر گشت سووچیتکی ژوورەکەى داگیر کرد، بردمیبه ژووری نانخواردن. لى برسیم نەبوو، خولکی کردم که با فینجانى قاوه و شیرم بۆ بیتى. چونکە حەز لە قاوه و شیر دەکەم پێشنیازەکەیم رەفز نەکرد. فری، دوام خواردهوه دلم چوو سەر جگەرەیهک، بەلام سەلم کردەوه، چونکە نەمدەزانى ناخۆ ئەم کردەوهیه بەرانبەر بەتابووتەکەى دایکم دروسته! تۆزى بیرم کردەوه، لە رواله‌تدا ئەمە کارێکی گزنگ نەبوو، جگەرەیهکەم دایە دەرگاوانەکە و بەدوو قۆلى کەوتینە جگەرەکیشان، لەم کاتەدا گوتى: دەزانیت پریارە دۆستەکانى دابکیشت ئەوشو بیتن، ئەمە عاده‌تى ئێرەیه، دەبێ بچم چەند کورسیبەک و هەندى قاوه بیتن.

لیم پرسى که ناخۆ ناکرئ یەکیک لە گلۆپەکان خامۆش بکات، چونکە شەوقى گلۆپەکە بەسەر دیوارە سپیبه‌کەوه چاوى مرۆقى ماندوو دەکرد.

لە وەلاما گوتى: نەخێر، جوړى دامەزراندنى کارەباکە وایە یان دەبێ هەموو بکوژیتەوه یان دەبێ هەمووی هەلبێ، گوتم نەدایین. چوو دەرئ، دواى ماوه‌یهک بەچەند کورسیبەکەوه هاتەوه، کۆمەلێ فینجان و جەزوه‌یهکى لەسەر مێزێک ریز کرد. دیسان بەرانبەرم دانیشتەوه.

پاسەوانەکەش لە ژوورەوه بوو، پشتی لە ئیمە و بەپێوه ویتستا بوو. چاوم لى نەبوو که سەرقالی چ کارێکە، بەلام بزوتنى دەستەکانى ئەوه‌یان دەنواند که خەریکی چینی شتیکیە.

هەوا خۆش بوو، نۆشینى فینجانە قاوه‌کە کەمى ناسوودەى کردمەوه و هینامیبه‌وه سەر دەماخ. بۆنى شەو و گولەکان لە دەرگا وازەکەوه دەهاتە ژوورەوه. پێم وایە چاوم چوو بووه خەو. لەپەر خشیبه‌یهک بیدارى کردمەوه. که چاوم هەلبێنا رۆشناییبەکی سپى و تیژتالی بەسەر ژوورەکەدا کیشابوو، کەسم لە بەرانبەر نەبوو، سێبەرى شتومەکی نێو هۆدەکە ئاوتیته‌ی روناکی گلۆپەکە بوو بوو و تاپۆى سەریان دەنواند. لەم کاتەدا دۆستەکانى دایکم گەیشتنە جى، دوانزە کەس بوون، بەئەسپایی و بەبێدەنگی هاتنە ژوورەوه، بەبێ بچووکتترین سرتە لەسەر کورسیه‌کان دانیشن، کەسیانم نەناسی بەلام بەوردی لیبیان رامابووم. هیندە بێدەنگ و کى بوون بەزەحمەت، باوەرم بەنامادەبوونیان کرد، هەموو ژنەکان بەرەلێنەیان بەستبوو پشتیتەکانیان هیندەى دى ورگی پەرانده‌بوون. پیاوه‌کان، بەگشتى لاواز و گۆپال بەدەست بوون. ئەوه‌ى سەرنج‌اکیش بوو. چاویان دیار نەبوو، لەبرى جووتى چا و دوو کونى روناک لە سەرووی کەپۆیانەوه دەبریسکا‌په‌وه. که دانیشن ژۆریه‌یان سەریان کردم و سەرى خەمباریان لەقاند. لیبیان چوو بوو بەناو

دەمى بى ددانیا نەوه. رەفتاریان هیندە سەیر بوو نەمدەزانى سلاوم لى دەکەن یان هەر عاده‌تییان وایە. رەفتاریان هیندە سەیر و نینگەرانی بەخش بوو، دەتگوت بۆ موکامه‌کردنى من هاتوون.

دواى تۆزى یەکیک لە ژنەکان دەستى بەگریان کرد. ئەم ژنە لە ریزی دووه‌ما لە نێوژنەکانى دیدا ون بوو، بەدروستی نەمدەبیینى لەسەر خۆ و بەکوژ دەگریا، وام دەهاتە بەرچاو که ئیدی وەستانەوه‌ى بۆ نیبه، کەچی ئەوانى دى گوتیان بى نەدەدا. هەموو چوو بوونە جیهانى بێدەنگیبه‌کی خەم نامێزەوه. هەندى جار تەماشای تابووتەکەیان دەکرد و هەندى جار دەیان روانیبه‌ گۆپالەکانیان و شتى دى. ئەو ژنەش بى وچان دەگریا. سەرم لەمە سوپما بوو، چونکە نەدەمناسى و نە حەزیشم دەکرد دەنگى بژنەوم. لە گەل ئەوه‌شدا زاتم نەبوو ئەمەى بى بیتم.

دەرگاوانەکە لى نزیك بووه‌وه. سەرى خستە بناگوتى و هەندى ورتە ورتیان کرد. دووبارە درێزەى بەگریانەکەى دا. ئەوجا دەرگاوانەکە گتیرایه‌وه بۆ لای من و لە نزیكمه‌وه دانیشت. دواى ماوه‌یهک بى ئەوه‌ى تەماشام بکات پێی راگەیاندم: زۆر پابه‌ندى دایکت بوو، تاقە دۆستى بوو، دواى مەرگی ئەو کەس شک نابات.

ماوه‌ى چەند سەعاتى بەم جوړە تێپەرى. ناله و گریانى ئەو ژنە وردە وردە کەم بووه‌وه خەوى لى کەوت. خەوم نەدەهات. لى گەلێک شەکەت بووم. گورچیلەکانم دەیه‌شان. لەو کاتەدا بێدەنگى ئەو خەلکەش تازارى دەدام. ناو بەناو دەنگیتکی سەیر و نینگەرانیه‌خش دەهاتە گوتم. هەرچەند ورد دەبوومه‌وه هۆى ئەمەم بۆ هەلنەدەهات، دواى ماوه‌یهک زانیم که پیرەمێردەکان بەبێدەنگى دەگرین و چاویان هەلدەگلۆفن. ئەمە تاقە دەنگیتک بوو که دەهاتە گوئ، هیندە چوو بوونە دنیاى خەم و پەژارەى خۆیانەوه که ئاگایان لە هیج نەما‌بوو. وام هەست دەکرد ئەو مردووه‌ى که لە ناوه‌ندیاندا راکشابوو لە دیدى ئەواندا هیچی نە دەگەیاند و تەنیا خەمیتکی ناديارى لە مێشکیاندا جى هیشتبوو.

تەواوى نامادەبووان کەوتنە قاوه خواردنه‌وه، نەمزانی ئەو شەوه‌مان چۆن بەسەر برد. که چاوم کردەوه سەیرم کرد پیرەکان هەموو لال و پال لى کەوتوون و خەوتوون. تەنیا یەکیکیان نەبى که خۆى دابوو بەسەر گۆچانەکەیدا و چەناگەى خستبووه سەر هەردوو دەستى و ئەبلەقانه‌ دەرپوانیبه‌ من، وەک ئەوه‌ى چاوه‌روانى هیج نەبى تەنیا بیدار بوونەوه‌ى من نەبى، بەلام هیندە شەکەت بووم خەوم لى کەوتەوه، بەتازارى گورچیلەوه بیدار بوومه‌وه.

رووناکی بەیان لە پەنجەرەکانەوه خۆى دەنواند، دواى تۆزى یەکیک لە پیرەمێردەکان هەستا، بەکۆکەکۆک ئەوانى تریشى خەبەر کردەوه. دەرگاوانەکەش هەستا، گوتى دەبى برۆن، وەختى که دەرچوون یەک یەک دەستیان گویشیم، سەرم لەوه سوپما وەک بلبى ئەم شەوه‌ درێژى که تاقە قەسەبەکمان تیبدا لەگەل یەکدا نەکرد و کردبیینى بەدۆستى گیانى بەگیانى.

زۆر ماندوو بووبووم، دەرگاوانەکە بردمیبه‌ مالى خۆیان. توانیم لەوى دەست و دەموچاوم بشۆم و تۆزى خۆم رێک بخەم. قاوه و شیریتکی دیم خوارده‌وه، زۆر بەلەزەت بوو. لەسەر ئەو گردۆلکانەوه که مارانگوى لە دەریا جیا دەکرده‌وه، ئاسمان، ئاسمانى وەنوشەبى نازى بەسەر زویدا دەکرد و بایه‌کی فیتکی دەهات

و بۆن و بەرامە یەکی خۆشی پەخش دەکردهوه، رۆژتیکى خۆش و ناسک بوو، دەمى بوو گوئى چەمەکانم نەدیوو، ئەم دیمەنە خۆشەوویستییهکی تاییهتی لەلام هەبوو، دەمویست گەشتیک بەم هەوا نازادەدا بەکم بەلام ئەفسوس لەو رۆژەدا دایکم لەگەڵدا نەبوو.

بەم حالهوه چەند ماوهیهک لە کەنار چەمەنەکەدا ویتستام و لەزەتم لە بۆن و بەرامەى گولان وەردهگرت، ئیدی خەوم پەویبەوه... بیرم لە برادەر و هاوکارەکانى خۆم کردەوه، لەم ساتەدا بوو کە کریکاران لە خەو پادەبوون و هەر کەسە و دەچوو سەر کاری خۆی، ئەم ساتانە بۆ من نارهتترین کات بوون، کەمیکى دى بیرم کردەوه، لى زەنگى کلیساکە لە نزیکەوه دەهاته گوئى، گێژى کردبووم... خەلکى لە پشت پەنجەرەکانەوه کەوتنە جموجۆل، دواى ماوهیهک خامۆشى بالى بەسەر قەرەبالغییەکەدا کیشا، هەتاو بەرزتر بووهوه. وردە وردە قاچم گەرمتەر بووهوه، دەرگاوانەکە بەحەوشەدا تێپەری و پیتی گوتم کە سەرۆک دالده کاری پیمه. بەپەله خۆم گەیا نە نووسینگەکەى، بەئیشارەى دەست چەند دەستە جلیکی رەشى نیشان دام، خۆشى جلیکی رەش و پانتۆلیکی میلدارى لە بەرکردبوو.

تەلەفۆنەکەى هەلگرت، بەدەم تەلەفۆن کردنەوه پیتی گوتم کریکارانى مەیتخانەکە ئامادە بوون و پتویستە دەستوربان بەدەمى کە سەرى تابووتەکە داخەن و دایبکووتنەوه، ویستم پیت رابگەیهنم کە ناخۆ حەز ناکەیت جارێکی دى دایکت ببینی؟ گوتم: نەخێر. لە تەلەفۆنەکەدا و بەدەنگى نزم دەستوروى دانى: کە دەتوانن پرۆن.

ئەوجا پیتی گوتم کە ئامادەى ناشتنەکەى دەبیت. سوپاسیم کرد. لە پشت مێزەکەوه دانیشت و لاقى خستە سەر لاق، لە قەسەکانیا ئەوهى دەرخواست کە ئەو و پەرستارە ژنەکە لێرەدا بەتەنیا و دەستورواتى ئیترە، رى نادات کە کاربەدەستانى کارگێر بەشدارى ناشتنى مردوو بکەن. یا دەبى تەنیا چاودیر بن یا شەوانە بەدیاریبەوه بن. لەسەرى رۆبى کە ئەمە ئەرکێکی مرۆفایەتییه و لەگەڵ ئەم حالەشدا رازى بووه کە لە نیوان دۆستەکانى دایکەدا ریتی داوه کابرایەک کە نیتوى «تۆماس پیرز» ه لە ناشتنى تەرمەکەدا بەشدارى بکات. سەرۆکی دالده لێرەدا خەندەیهکی کرد و پیتی گوتم: خۆت دەزانیت ئەمە هەستیکى مندالانەیه، بەلام ئەو و دایکت بەبەست لە یەکدی جودا نابوونەوه، لە دالدهکەدا خەلکى بەشۆخییەوه دەیانگوت: تۆماس... ئەو دەنکته، بەبەستنى ئەم شۆخییە گەشکەى دەکرد و خۆشحال دەبوو، باشترین بەلگەش بۆ ئەمە، ئەوهیه کە مەرگی خات مەرسلت تەواو نیگەرانی کردبوو، بۆیه نەتوانى رینگای لى بگرم، بەلام بەگوێرەى ئامۆژگارى پزىشک ماوهم نەدا شەوئ بەدیاریبەوه مینى.

ماوهیهک بەخامۆشى و بێدەنگى ماينەوه، سەرۆک هەستا و لە پەنجەرەکەوه روانیبه دەرى، دواى تۆزى گوتم تەماشاکە ئەوه قەشە مارتکۆبە، ئەو هەتا لە پیتش هەموویانەوه دەروات، ئەوجا پیتی راگەیاندم کە تا دەگەینه کلیسای گوند بەلای کەمەوه دەبى چارەکە سەعاتى بەپێیان پرۆن، پێکەوه دابەزین. لە بەرانبەر تەلارەکەدا قەشەکە لەگەڵ دوو مندالدا کە مارشى پرسەیان لى دەدا ویتستابوو. یەکیک لە مندالەکان ئامیرێکی مۆسیقى بەدەستەوه بوو. قەشەکە بەدیاریبەوه دانەوى بووهوه و شتە پتویستەکانى فیر دەکرد. وەختى ئیمە گەیشتن قەشەکە سەرى هەلبرى و گازی کردم «کورم» چەند وشەیهکی پى گوتم و کەوتە

شوتنى، لە ژوروهوه چوار زەلامى رەشپۆشم ببینی لە کەنار تابووتەکەدا وەستابوون، بەسەرئنجیکى خیرا بۆم سەرکەوت کە سەرى تابووتەکەیان داکوتاوتەوه. لەو دەمەدا گوتم بەدەنگى سەرۆک دالدهکە زینگایهوه کە دەبگوت، گالیسکەکە چاودەریمان دەکات و دەبى قەشەکە دەستوروى نزاکردن ئەنجام بدات، لەو ساتەوه هەموو شتیک بەپەله ئەنجام درا، زەلامەکان لە تابووتەکە چوونە پێشەوه، قەشەکە و هاوڕێکانى و من و سەرۆک دالده کەوتینە شوین ئەوان و یەک یەک چوونە دەرى. ژنیک لەبەر دەرگاگە ویتستابوو، نەمناسى، سەرۆک دالده پیتی گوتم کاک مەرسۆ منیش ئەم خافەم نەدیوه، بەلام وەک دەلین پەرستارى تاییهتی مردووانە، ژنەکە کە گوئى لەمە بوو بى ئەوهى پى بکەنى سەرى ریزی دانەواند. ئیدی هەموو لاکەوتین تا رینگا بۆ هەلگرانى تابووتەکە بکەینەوه. دوايان کەوتین و دالدهمان بەجى هیشت لەبەر دەرگاگا گالیسکەیهکی رەش باوى چەرکراوى درێژکۆلە وەستابوو. پیاویکی کورته بالا لە تەکیا ویتستا بوو رینگای بەخەلکەکە نیشان دەدا، لە تەک ئەوهوه پیرەمیردیکى لاوازی پێکەنین هینەر ویتستابوو، چاکەتیکى کورتى قۆل درێژى لەبەردابوو، رەفتارەکانى سەیر دەهاته بەرچاو بەروالەتیدا زانیم کە هەمان تۆماس، کە بۆیان باس کردبووم. سەرکلاویکی لبادى تووکنى بەسەرەوه بوو، پانتۆلیکی دەلبى لە بەردا بوو. دەلنگەکەى پیتاوهکانى داپۆشبوو، پارچە پەرۆیهکی رەشى لەسەر ملیوانى کراسە سپییهکەیهوه، لە ملیدا گری دابوو، لێوه ئەستورەکانى لەژێر لووتە درێژەکەیهوه تەتەلەیان دەکرد. قزى سپى و بەجۆزى شانە کرابوو کە گوئچکە سورەکانى دەرکەوتبوون، ئەم سوورییه هیندە زیاد بوو کە لەگەل سپیتى و پەریوی رەنگیا بەراورد دەکرد دەبەهژاندم. رینماکە جیتی هەر کەسەى دیارى کرد، قەشەکە لە پێشەوه دەرۆبى و گالیسکەکە لە دوايهوه بوو، چوار شاگرد لە دەورى قەشەکە بوون و بەئەسپایی دەهاتنە پێشى و من لە دواى سەرۆک دالدهکەوه و کاک تۆماس و پەرستارەکە لە دواى ئیمەوه دەهاتن.

ئاسمان ساف و بێگەرد، هەتاو گەرم و بەتین بوو، هەوا وردە وردە گەرمتەر دەبوو، گەرما نارهتەتى کردبووم، نەمدەزانى بۆ تا ئەم درەنگانە کاروانەکەیان داخستبوو، هەرچەند جلکەکانم هاوینە بوو، بەلام گەرما تەنگەتاوى کردبووم، ئەو پیرەمیردەى کە لە تەنیشت ئیمەوه دەرۆبى ناچار بوو شەپقەکەى داکەنى، ئاورم دایهوه و تەماشام کرد لەم کاتەدا سەرۆک دالدهکە سەرى خستە بنا گوتم و گوتمى: دایکم زۆر جار لەگەل تۆماسدا و لەگەل پەرستارەکەدا بەپێاسە دەهاتن بۆ نزیکى ئەم گوندە، لەو دەمەدا کە گوتم بۆ قەسەکانى سەرۆک رادەدیترا، چاوم لە دار سەرۆهەکانى کەنار جادەکە بوو، زەوى سەوز و رازاوه دلدارى لەگەل ئاسمانى شیندا دەکرد. بەچاوى خەیاڵ دایکم دەبینى شاد و خۆشحالە لە تەک ئەم درەختانەدا، هەلبەتە ئیوارانى ئەم شارۆچکەیه لە هوندەیهکی خەمبار دەچوو، ئەو هەتا، هەتاوى بەدەسلات دیمەنەکەى بەرەو دیمەنیکى نامرۆفانەى نزم هەلگێراوتەوه، کاروان درێژەى بەرۆششتن دا، تەنیا لەم کاتەدا هەستم کرد مستەر تۆماس کەمى دەلەنگى... کاروان دەروات و ئەویش ناچار بوو دوامان بکەوت، گالیسکەکە جار لە جار خیراتر دەبوو، ئەویش بەزەحمەت پیمان دەگەیشتەوه، یەکیک لە ریبوارەکان رینگای بۆ چۆل کرد، ئەو هەتا لە دواى ئیمەوه دەروات.

هەتاو بەخیرایی بەرەو ناوەندى ئاسمان هەلدهکشا و تینی گەرما بیزارکەر بوو، لەو ماوه درێژەدا کە

رېنگامان ده پېچايه وه گيزه گيزی میروو هاژهی گه لای گیا و په لکی دره ختان لای لایه یان بو رېتواری ماندوو ده کرد. نارقه له نېو چه وانمانه وه ده چورا، چونکه شه بقیه کم پی نه بوو، دهسته سره کم به سرما دا و کردم به سېته، له م کاته دا کارمندی ناشتني تهرمه که شتیکی به گوتمدا چرپاند، به لام حالی نه بووم، بهو خه یالنه وه که من لیتی حالی بوو بووم، سهری له قاند و به دهسته سره که نارقه هی ده موچاوی سهری و شه بقیه که ی کرد به سېته بو چاوی تا له تینی هه تا وه که بیپاریزو و گوتی: چ هه وایه کی گرم و ناخوشه... گوتم چوژن؟ ناسمانی نیشان دام و گوتی خه ریکه بمرم. له وه لامدا گوتم: به لئی هه واکه ی زور گهرمه، دوا ی توژی پرسى: نه مه دایکی تو بیه له و تابووته دا، گوتم، به لئی، پرسى: پیر بوو؟ گوتم به لئی پیر بوو، چونکه من ته مه نی راستی دایکم نه ده زانی، نه ویش رووی خو ی وه رگپرا و بیدنگ بوو، له و لاره مسته تر تو ماسم بینی که په نجا شه قاوئ که تېوه دوامانه وه، شه بقیه که ی خستېوه ژیر بالی و به هه ناسه برکتی به ره و پیش ده هات، ته ماشایه کی سه رۆک دالدهم کرد، به جوړه و یقاریکی تاییه تیبیه وه ده رو یی و دلته نارقه به سهر ته ختی ته و یلاییه وه ده بریسکایه وه بی نه و ی بیسرت، وام ده هاته بهرچا و که کاروانه که خیرتر ده روا. له م کاته دا گه یشتینه پارچه زه و بیه که که دیار بوو تازه پر کرابووه وه، تینی هه تا و بوئی قیبری به که پوا ده دا، شوین پتلاوه کان له سهر زه و بیه ته ره که دا ده چه سپی، کلاری رانده ی گالیسکه که وه که هه ویری ترشوا ی لئ هاتبوو، من له نیو نه م به زم و رهم و له ژیر ناسمانی شین و له نیو قه ره بالغی خه لکه که دا ون بوو بووم، بوئی قیبری ره و جلویه رگی ره... ماندویتی شه وئ چاویان لیل و بیریان به شیبو کردبووم، جاریکي دیش ناوړم دایه وه: مسته تر تو ماس زور دوا که تېوو، له نیو هه واکه گرم و غومار نامیزه که وه وه کو تا پویه که دینواند. چنه د هه نگا و یکی دی چوومه وه پیشی و نه م له چا و ون بوو. چاوم بو گپرا، سه یرم کرد پیری بیچاره له ریزه که ده رچووه و په نای برده و ته بهر هه وای نازاد و کیلگه کان، له هه مان کاتا ده هه ستم کرد که جاده که ی به لای راستدا پیچی کردو ته وه، زانیم که مسته تر تو ماس به لده و کورترترین رپگا ده گرتنه بهر، تا پیمان بگاته وه، له پیچه که دا گرتینیه وه، جاریکي دی له چا و ون بوو، رپیه کی دی گرته بهر، به لام من له م کاته دا به جوړی داغ بوو بووم، خه ریک بوو میتشکم به ته قیت. ئیدی هه موو شته کان به کارامه یی و خیرایی نه نجام درا، به راده یه که ورده کاریه کانم پیر نه ماوه. ته نیا یه که شت سه رنجی راکیشام، که چوینه گونده که وه په رستاره که له گه لمدا ده سستی به قسان کرد. ده نگیکي تاییه تی هه بوو، ده نگي که به هیچ کلزجی له گه ل روخسار و قه لافاتییدا نه ده گونجا، ده نگي له رزان و ناواز به خش بوو، گوتی: نه گهر به هپواشی برۆین هه موومان له گهر ما ده پروکتیپ، لئ نه گهر توژی په له بکه بین زووتر ده گه بینه کلیساکه و هه وای نه وئ توژی چاکتره.

راستی ده کرد، هه موو خه لکه که له گهر مانا کلافه بوو بوون، هه ندی بیرده وری نه و رۆژم له پیر ماوه، بیرم دی بو دوا جار مسته تر تو ماس له نیمه نریک بووه وه، نه شکی خه م و شه که تی روومه تیان به سهر ده کرده وه، به لام له بهر نه و ی چرچ و لوجی زور له ده موچاویا بوو، فرمیسه که کان تا خواره وه نا هاتن و له م لوجانه دا ده گیسرسانه وه و به دم تیشکی هه تا وه گهرمه که وه ده بریسکانه وه، گه لئ شتی دی جگه له قه لافاتی خه لکه که سه رنجیان راده کیشا، هاتوچوی فه لاکان، تووله رپگاکان، گولئ سوور و سپی سهر

گورپه کان، به تاییه تی ناله و که سهری مسته تر تو ماس و جاده ی پر له گولیکه کیوی. نه و خه لکانه ی له بهر چاخانه کانا دا چاوه پروان بوون و گه لئ شتی تریش سه رنجیان راده کیشا، نه گهر به وئ له سهر هه موو شته کان بنووسم، نه وا ده بی چنه د کتیبیک ره ش بکه مه وه. له گه ل نه م هه موو شتانه دا، کاتی گه یشتینه گورستانه که و تابووته که یان خسته سهر زه و ی، شادییه کی له باس نه هاتو بالی به سه رما کیشا، چونکه گه یشتن خو ی له خویدا جار دانی بوو بو کو تایی هاتنی شه که تی و نه رکی سه رشانمان و پیویست بوو به لای که مه وه دوا نزه سه عات پشوو بدم.

۲

کاتی که بیدار بوومه وه زانیم که مه سئوله کم بو نارحه ت بوو، دوا ی دوو رۆژ مادونی، نه وورژ شه مه یه، بیرم نه بوو چ رۆژیکه، به لام کاتی له خه و رابووم له پر نه و م به بیرا هات، مه سئوله کم له دلئ خویدا لیکي دابووه که به یه که شه مه وه مادونیه کم ده بی به چوار رۆژ. نه مه که میتک نارحه تی کردبوو. به لام نه مه گوناحی من نه بوو، خو نه گهر له بری نه مرۆ، دوین دایکیمان ناشتیا نه وا به لای که مه وه پتر که لکم له مادونیه که و یه که شه مه وهرده گرت و یه که شه مه به فیرۆ نارو یی.

به زه حمت رابووم، چونکه هیشتا هیلاکی دوین له له شم ده رنه چو بوو، به دم ردین تراشینه وه له خو م ده پرسى ده بی چ بکه م، دوا ی بریارم دا که به چم مه له بکه م، سواری ترام بووم بهو نیازه ی به چم بو گهرماوه کانی که نار. ویستم مه له بکه م، گه لئ کیژی جوانی لئ بوون، له نیو نه وانه دا چاوم به ماری کارولین که وت، ماری یه کیچک بوو له تایسته کانی جارانی دایه رهی نیمه، ماوه یه که بوو حه زم ده کرد ناشنایه تی له گه لدا په یدا بکه م، وا بزائم نه ویش بی مه یل نه بوو، لئ دوا ی ماوه یه کی که م له دایه رهی نیمه نه ما و ئیدی رپکه و تیکي وه ها نه ر خسا یه کدی بیین.

پیکه وه سواری به لم بووین، له کاتی سوار بووندا به نانه ستم ده ستم به سهر مه کی داهینا، من هیشتا له ناوه که دا بووم که نه و دوا ی که م مه له کردن، خو ی گه یانده بووه که نارکه و له سهر مه لانه که دا راکشابوو، ناوری لئ دامه وه، قژه په خشانه که ی بهرچاوی گرتبوو، به شیبه یه کی تاییه تی پیم پیده که نی، خو م گه یانده ته کی و له پالیا راکشام، هینده له بار راکشابوو که به هاسانی سهر به خمه سهر سکی نهرم و گوشتنی چ قه سه یه کی نه کرد، منیش بهو حاله وه مام و ده مروانییه ناسمانی زویین، له ژیر سهرمه وه هه ستم به هه ناسه دانی ماری ده کرد، ماوه یه که بهو ده قه وه ماینه وه، که هه تاو گهرمتر بوو نه و خو ی خسته ناوه که وه و منیش به دوا یا، خو م پتی گه یاندا، باسکم له قه دی نالاند و ماوه یه که پیکه وه مه له مان کرد. به رده وام پیده که نی، له که نارکه دا و به دم خو وشکر دنه وه پتی گوتم: من له تو نه سمه رترم، لیم پرسى: نایا مه یلی لیه پیکه وه بو سینما بچین، دیسان به پیکه نینه وه گوتی: حه زم له فیلمی «فرناندیل» ه که خو م له بهر کرد و بینی بوینباخی ره ش ده به ستم، به سه رسورمانه وه پرسى که نایا تازیبارم. وه لام دایه وه که دایکم مردووه. پرسى: که ی... گوتم دوین مرد. که م دوودل بوو، ئیدی هیچی نه گوت، حه زم ده کرد پتی بلیم که نه مه گوناحی من نییه... به لام خو م گرت، چونکه بیرم که ته وه که هه مان قسه م به مه سئوله کم

گوتیبو کهچی ناماده نه بوو مادونی (اجازه)م بداتی، ئەم وەلامه بۆ ئەو هیچ مانایهکی نه بوو بههر حال مرۆڤ هەرچیبهک بلێ هه‌میشه تا راده‌یهک هه‌له‌یه و خه‌تاکار.

ئیبواری ماری ته‌واوی ئەم مه‌سه‌لانه‌ی فه‌رامۆش کردبوو، فیلمه‌که‌ یه‌كجار خۆش بوو، پێکه‌نین هه‌ینه‌ر بوو، له‌ ته‌واوی ئەو ماوه‌یه‌دا لاقی به‌منه‌وه‌ چه‌سه‌پاند بوو، منیش یاریم به‌مه‌مه‌که‌کانی ده‌کرد و له‌ ناخر و ئۆخری فیلمه‌که‌دا ده‌مم ده‌نیتو ده‌می خست و له‌ نامیزم گرت، به‌لام له‌ باوه‌ش گرتیتکی به‌دئه‌نجام. دوا‌ی سینه‌ما له‌ گه‌لمدا هاته‌وه‌ بۆ مانی.

که‌ له‌ خه‌و رابووم ماری رۆیی بوو، بۆی روون کردبوومه‌وه‌ که‌ پتیویست بووه‌ بۆ مانی پووری بچیت، ئەو رۆژه‌ یه‌ک شه‌مه‌ بوو، ته‌نیایی هه‌ینده‌ی دی بێزاری ده‌کردم، خۆم هه‌ر به‌سروشت هه‌ز له‌ یه‌ک شه‌موان ناکه‌م، ناچار چوومه‌وه‌ نینو جیگاکه‌، له‌ نینو جیگاکه‌دا بۆ بۆن و به‌رامه‌ی قژی ماری ده‌گه‌رام. تا سه‌عات ده‌ نووستم. به‌م چه‌شنه‌ جگه‌ره‌ له‌ دوا‌ی جگه‌ره‌م کیشا و تا نیوه‌رۆ له‌نینو جیگادا مامه‌وه‌. هه‌زم نه‌ده‌کرد له‌لای سیلست نیوه‌رۆژه‌ بکه‌م، چونکه‌ ده‌مزان‌ هه‌ندئ پرسیارم لێ ده‌کات و منیش تاقه‌تی ئەم شتانه‌م نییه‌. هه‌یلکه‌یه‌کم کولاند و به‌رووتی خواردم، چونکه‌ نام نه‌بوو و هه‌زیشم نه‌ده‌کرد بۆ نان بچمه‌ ده‌ری.

دوا‌ی نیوه‌رۆش هه‌ستم به‌بێ تاقه‌تی کرد. که‌می له‌ ماله‌وه‌ هاتوچۆم کرد، که‌ دایکم مایوو قیللاکه‌ خۆش و دلگیر بوو، به‌لام ئیستا لیم بووه‌ به‌قه‌فه‌زێکی گه‌وره‌ ناچاربووم خوانه‌که‌ له‌ ژووری نانخواردنه‌وه‌ بۆ ژووره‌که‌ی خۆم بگوتیمه‌وه‌. ئەم ته‌لاره‌ گه‌وره‌یه‌ جگه‌ له‌ چه‌ند شه‌ره‌ کورسییه‌ک و بۆفیه‌یه‌ک که‌ ئاوینه‌که‌ی زه‌رد هه‌لگه‌ رابوو و مێزێکی ته‌والبت و کۆنه‌ چه‌رپایه‌ک چیدی تێدا نه‌بوو.

بۆ بێ تاقه‌تی پارچه‌ رۆژنامه‌یه‌کم به‌ده‌سته‌وه‌ گرت و هه‌ندئ وینه‌م لێی ده‌ره‌ینا و خستمه‌ دوو توتی ده‌فته‌ریکه‌وه‌ که‌ ئەو بابته‌ شتانه‌ی تێدا ده‌پارێزم. ئەوجا ده‌ستم شت و بۆ ئەوه‌ی خۆم به‌شتیه‌که‌وه‌ بخافێنم چوومه‌ سه‌ر بانێژکه‌. په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌م ده‌یروانییه‌ سه‌ر جاده‌یه‌کی گه‌وره‌ و قه‌ره‌بالغ، دوانیوه‌رۆیه‌کی خۆش بوو. جاده‌کان داغ بوو بوون، هاتوچۆی خه‌لکی زۆر کم بوو، هه‌ندئ خێزان ده‌چوونه‌ گه‌ران و سه‌یران. دوو کوری چکۆله‌ که‌ جلی مه‌له‌وانیان پۆشیبوو، پانتۆله‌کانیان تا راده‌یه‌ک کۆن و کورت، پیتلاوه‌کانیان بۆیاخکراو و بریقه‌دار بوو لێره‌وه‌ تیده‌په‌رین، دایکیکی قه‌له‌و، کراسیکی ئاوریشمی وه‌نوشه‌یی له‌به‌ر بوو، له‌گه‌ل مێرده‌که‌یدا که‌ پیاویکی کورته‌ بالایی لاواز بوو، به‌دوایانه‌وه‌ بوون... ئەم ژن و مێرده‌م له‌ دووره‌وه‌ تۆزئ ده‌ناسین. کابرا جلی مه‌له‌وانی پۆشیبوو، بۆینباختیکی گچکه‌ی له‌ مل و گۆچانیکی به‌ده‌سته‌وه‌بوو، که‌ به‌م حاله‌وه‌ له‌گه‌ل ژنه‌که‌یدا دیتم، بیرم که‌ته‌وه‌ و زانیم بۆچی له‌م گونده‌دا هه‌میشه‌ باسی موعته‌به‌ری ئەویان ده‌کرد، دوا‌ی که‌می، لاوانی گوند به‌قژی شانه‌کراو و بۆینباختیکی سوور و جلی به‌ده‌ن چه‌سپ و پیتلاوی بۆیاخکراو و بریقه‌داره‌وه‌ به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌دا تی په‌رین. بیرم که‌وته‌وه‌ که‌ به‌ره‌و سینه‌ما ده‌چن، بۆیه‌ به‌په‌له‌ و به‌پێکه‌نینه‌وه‌ بێ ئەوه‌ی ئاور له‌ که‌س بده‌نه‌وه‌ به‌ره‌و مه‌یدانه‌ گه‌وره‌که‌ ده‌چوون.

دوا‌ی رۆشتنی ئەوان ورده‌ ورده‌ جاده‌که‌ چۆل بوو، چ شتیکی سه‌رنج‌راکیش به‌ده‌ره‌وه‌ نه‌بوو، جگه‌ له‌ دوکانداره‌کان و هه‌ندئ پشیه‌که‌ لێره‌وه‌ بۆ ئەوی رابان ده‌کرد... ئاسمان شین و ساف بوو، له‌ شۆسته‌که‌ی

ئەو به‌ره‌وه‌ دوکاندارێک، دوکاندارێکی جگه‌ره‌ فرۆش کورسییه‌کی هه‌ینایه‌ ده‌ره‌وه‌ و له‌سه‌ری دانیشته‌ و پشتی پتیه‌ دا، گالیسکه‌ پره‌کانی تۆزئ له‌مه‌وه‌یه‌ر، ئیستا پاکبان خالی و چۆلن، له‌ چاخانه‌ بچکۆله‌که‌ی ته‌نیشته‌ جگه‌ره‌ فرۆشه‌که‌وه‌، گارسۆنه‌ لاوه‌که‌ خه‌ریکی مانی ورده‌ داره‌کان بوو، به‌راستی یه‌ک شه‌مه‌یه‌کی خۆش بوو، رووی کورسییه‌که‌م کرده‌ کابرای دوکاندار، وام پێ خۆشتر بوو، دوو جگه‌ره‌م داگیرساند، دووه‌میان تال بوو، چومه‌ ژووره‌وه‌ که‌ چکلیتیک بخه‌مه‌ ده‌مه‌وه‌، له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌دا خه‌ریکی خواردنی بووم. په‌له‌ هه‌و به‌ری ئاسمانی گرت، پتیم وابوو دووچاری گه‌رده‌لوولتیکی هاوینه‌ ده‌بین، به‌لام دوا‌ی ماوه‌یه‌کی که‌م هه‌وره‌که‌ په‌وییه‌وه‌، هه‌وره‌کان سیبه‌ریان به‌سه‌ر کوچه‌ و بازاره‌که‌دا په‌خش کرد، دنیا که‌میکی تاریک بوو، وئ ده‌چوو هه‌ره‌شهی بارانی پێ بێ، ماوه‌یه‌ک روانیمه‌ ئاسمان. له‌ سه‌عات پینجدا ترامه‌کان گه‌رانه‌وه‌، لاوان خۆیان پتیه‌ هه‌لئواسیوو، کاروانه‌که‌ی دوا‌ی ئەوان کۆمه‌له‌ گه‌نجیکی وه‌رزشکاری له‌ یاریگاکه‌وه‌ هه‌ینابوووه‌ به‌جان‌تاکانیاندا ناسیمه‌وه‌. به‌ده‌م گۆزانی و چه‌پله‌ رێزانه‌وه‌ هورایان ده‌کیشا که‌ تیه‌به‌کیان نادۆرپن. هه‌ندیکیان ئیشاره‌تیان بۆ ده‌کردم، یه‌کیکیان پتیی گوتم: برده‌مانه‌وه‌... ئیدی ترۆمبیل سه‌ری کرایه‌وه‌ و بازار به‌ره‌و گه‌رمبوون ده‌چوو.

رۆژ چوه‌ پتیه‌وه‌، ئاسمان له‌ سه‌ربه‌نه‌کانه‌وه‌ سووری ده‌نوند، جاده‌کان ئاوه‌دان بوونه‌وه‌. سه‌یرانکه‌ران ده‌گه‌رانه‌وه‌... زۆری نه‌برد ده‌رگای سینه‌ماکان قه‌ بوو. ئەو خه‌لکانه‌ی چووبونه‌ سینه‌ما، که‌وته‌ سه‌ر جاده‌کان له‌ نیوان ئەوانه‌دا لاوانی چالاک و به‌ده‌ماخ خۆیان ده‌نوند، له‌ ره‌فتاریاندا دیار بوو که‌ فلیمی مغامه‌راتیان دیوه‌، ئەوانه‌ی که‌ چووبونه‌ سینه‌مای ناو گونده‌که‌ که‌می دێتر تیکه‌ل به‌قه‌ره‌بالغیه‌که‌ بوون، به‌لام له‌وان سه‌لاتر و قورستر دیار بوون... ده‌سته‌یه‌ک له‌ کوچه‌ و کۆلانه‌کانه‌وه‌ ده‌هاتن و ده‌چوون و خه‌ریکی عه‌یش و نوش بوون، کچۆلانی گه‌ره‌ک ده‌ستی یه‌کیان گرتبوو و به‌پیری کورانه‌وه‌ ده‌چوون، شانیان له‌ یه‌کدی ده‌دا و شۆخیان ده‌کرد و به‌ده‌نگی به‌رز پتیده‌که‌نین. هه‌ندئ له‌ کچۆله‌کان که‌ ئاشنایه‌تییه‌کی که‌میان له‌گه‌ل مندا هه‌بوو له‌ خواره‌وه‌ ئیشاره‌تیان بۆ ده‌کردم.

له‌په‌ر گۆپی سه‌ر جاده‌که‌ هه‌لبوون، ئەستیره‌کانی سه‌ره‌تای شه‌ویان له‌ ورشه‌ و جریوه‌ خست. هه‌ستم کرد که‌ چاوم له‌ روانین ماندوو بوو. جاده‌که‌ له‌به‌ر رۆشنایی گلۆبه‌کاندا ده‌بریاوه‌وه‌. تیشکی له‌ قژی خانمان ده‌دا و هه‌ینده‌ی دی په‌ونه‌قی ده‌دان. ورده‌ ورده‌ کاروانی ترامه‌کان کز بوو، شه‌ویکی تاری و ره‌ش گشت شۆینه‌کانی گرتوه‌... کۆلانه‌کان به‌ره‌و چۆل بوون ده‌چوون، له‌م کاته‌دا پشیه‌که‌کان ده‌یان توانی به‌هاسانی هاتوچۆ بکه‌ن... که‌وتمه‌ بیری شام کردنه‌وه‌، هه‌ینده‌ له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ دانیشتمبووم هه‌ستم ده‌کردم مالم که‌میکی ره‌ق بووه‌، له‌ په‌لکانه‌وه‌ هاتمه‌ خواره‌وه‌ تا نان بکرم، چووم و نانێکی سه‌رپتیم ناماده‌ کرد و خواردم، ئەوجا دوو جگه‌ره‌م به‌سه‌ریه‌که‌دا کیشا و چومه‌ به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌ و چاوم پرپیه‌ ده‌ره‌وه‌. هه‌ستم کرد سه‌رمایه‌، په‌نجه‌ره‌کانم داخست، له‌به‌ر ئاوینه‌که‌دا هه‌ندئ نانی وشک و قاپتیکی خالی به‌سه‌ر مێزه‌که‌وه‌ بوون. به‌خۆم گوت، یه‌ک شه‌مه‌یه‌ک بوو و برپایه‌وه‌، یه‌که‌م یه‌ک شه‌مه‌یه‌ که‌ دایکم له‌ باوه‌شی خاکدایه‌، پتیویسته‌ بگه‌رپیمه‌وه‌ سه‌ر کاره‌ رۆژانه‌کانی خۆم بێ ئەوه‌ی هیچ گۆزانی له‌ ژباغدا رووی دابن.

ئورپۆ له نووسینگه كەى خۆمدا كاریكى زۆرم كرد، سەرۆك دایه ره كەشم له گه لمددا میه ره بان و گهرم بوو، لیبی پرسیم ناخۆ زیاد له پتیوست ماندوو نیم، چهند جارێ پرسیارى ته منى دایكىمى لى كردم له وهلاما گوتم شەست سال و شتیكه، وا دیار بوو به وهلامه كه م رازی بوو، وهك ئه وهى له م ته مه نه دا ئیدی كاری مرۆف ته واو بێ.

گه لێك له دۆستان له دهووم خه بوونه وه و ناچار بووم چهند وهلامیكى بێ سه رو به رى هه موویان بدهمه وه، پێش ئه وهى له دایه ره ده رچم، ده ست و ده موچاوم شت. وهكو خوویهك نیوه پروانم به لاوه خوشه... بهلام ئیواران وا نیم. رۆژێك ئه وهم به مه سه ئوله كه م گوت، وهلامى دایه وه: به با وه رى من تپه په رپوونى رۆژێك بۆ مرۆف مایه ی داخه، بهلام شتیكه و ده بێ نه حجام بدرى و له ژبانى ئاده میزادا هه یج بایه خێكى نییه... ئه و رۆژه كه مێ زووتر له گه ل ئه مانۆیل دا كه له به شتیكى دیدا كاری ده كرد، له دایه ره ده رچوین، دایه ره كه مان ده پروانییه سه ر ده ریا، ما وه یه كمان به ته ماشا كردنى به له م و پا پۆز و قه یاغه وه گوزه راند، له م كاته دا ترێله یه كى گه و ره به ها ره ها ر له پێشمانه وه وه ستا، ئه مانۆیل لیبی پرسیم، پرۆین، بێ وهلامدانه وه و به غار شوین ترێله كه كه وتم، بهلام ترێله كه به خیرایى ده رچوو و ئیمه ش شوینی كه وتین، تۆز و گه ردیكى چر جاده كى گرتبوو، به راده یه ك ئیمه هه روو كمان له نیبو گه رد و تۆزه كدا ون بووین، هه یچمان نابینی، هه یج دهنگێ جگه له ها ره ها رى ترومبیل و ماشین نه ده ها ته گوێ.

به زه حمه ت خۆم گه یانده ترێله كه و خۆم پێدا هه لئواسی و ئه و جا یارمه تی ئه مانۆیل بێشم دا و سواری بوو له تهك منه وه ئارامی گرت. هه ناسه برکیتمان پێ كه وتبوو، ترێله كه بالنده ئاسا به سه ره جاده تارى كه كه وه هه لبه زو دایه زى ده كرد... ئه مانۆیل له كانگای دلّه وه پێده كه نی. به په له خۆمان گه یانده خوارینگا كى سیلست، ئازای گیانمان له ئاره قه دا هه لكشا بوو، سیلست وهكو هه میشه به ورگه زله كه یه وه له وێ وێستا بوو، لیبی پرسیم: كاره كان باش ده رۆن، گوتم به لێ، بهلام زۆرم برسبیه، به په له به نیورۆژم كرد، قا وه یه كم به سه ریا كرد و ئه و جا بۆ فیللا كه م گه رامه وه، كه مێك نووستم، چونكه زۆرم خوارید بووه وه كه له خه و رابوو زۆرم چه ز له جگه ره بوو. چونكه كات دێر بوو به را كردن خۆم گه یانده ترامه كه، ئه و دوا نیوه رۆیه م به كار كردن به سه ر برد. هه وای نووسینگه كه م زۆر گه رم بوو، ده مه و ئیوارى كه ده رچوو هه و تۆزى فینك بوو بوو، ما وه یه ك له كه نار ده ریا كه و له هه وای ئازادا پیا سه م كرد. كا ژه هه ورێكى ته نك به رى ئاسمانى گرتبوو، هه ستم به شادی كرد، بهلام به په له بۆ ما ل گه رامه وه، چونكه ده موسیست په تاته بكولینم، له و ده مه دا كه به په له تارى كه كاندا سه ره ده كه وتم، ته قیم به پرووی سالامانۆی دراوسیمدا... سالامانۆ بیست سالێك بوو له گه ل ئه و سه گه دا ها وړی و ها وده م بوو. سالامانۆ جوژه نه خوشییه كى پێستی هه بوو، پێستی به ده نى سوور بوو، زۆریه ی خه لك پارێزبان لى ده كرد، ئه و جووته ده مێ بوو له یه ك ژووردا پێكه وه ده ژبان. ده توانی بگوتی كه سالامانۆش شتیه سه گێكى ده نواند، ئه ویش وهكو سه گه كه ی په له ی سوور كه وتبووه سه ر ده موچاوی. مووه كانى به ده نى وهك كلكى گیانداران هه لده وه رى، سه گه كه ش هه ندی

خووی خاوه نه كه ی وه رگرتبوو، وهك ئه و له رۆیشتنا لاسایی ئه وى ده كرد وه، قه پۆزی ده برده پێشه وه و ملی درێژ ده كرد، وا ده ها ته به رچا و كه هه ردوو كیان له یه ك نه ژاد بن، سالامانۆ رۆژی دوو جار ان له سه عات ده و یان زده دا له گه ل سه گه كه بیدا ده چوو هه گشت... ئه م عاده ته هه شت سالی ربه ق درێزه ی كیشا و به هه یج جوړی نه ها ته گوژان. هه شت دانه سال هه میشه له جاده ی لیوندا ده بینران. سه گه كه خاوه نه كه ی به دووی خویدا راده كیشا، سالامانۆ به زه حمه ت هه نگاوی ده نا، هه ندی جار تووره ده بوو و جینیوی به سه گه كه ی ده دا.

سه گى به ده به خت له ترساندا ده خیلی زه وى ده كه ت و ناچار بوو دواى خاوه نه كه ی ده كه وت، كاتى ئه و گیانداره رێگای لى ده گوژا، خاوه نه كه ی به ره و خۆی راى ده كیشا، له م كاتانه دا جینیوی پى ده دا، هه ردوو كیان له رێگا ده وێستان و ما وه یه ك مۆرپان لێكى ده كرد. نیگای سه گه كه ش هى ترس بوو، هى خاوه نه كه ی نیگای تووره یی و كینه بوو، هه موو رۆژى ئه م به رنامه یه دووباره ده بووه وه، كاتى سه گه ی به ده به خت بپووستایه میز بكات خاوه نه كه ی بواری نه ده دا و به دووی خویدا بكیشی ده كرد، خۆ نه گه ر به رپێكه ت له ژووریدا ئه م كاره ی كر دبا سه سیر مه یدانێكى چاك ده كرا... هه شت سالی ته واو ئه م به رنامه یه بێ زیاد و كه م دووباره ده بووه وه.

سیلست ده یگوت: ئه مه ش به ده به ختییه كه، به وه ی باشه جگه له خۆی هه یج كه سی دی ناتوانیت سه گه كه به ختو بكات، ئه و شه وه كه له سه رپه لكان دیتم، جینیوی به سه گه كه ی ده دا و ده یگوت، تۆ پیسیت، تۆ چه په لیت... له و ده مه یدا كه سه گه كه ی ده نیالاند پیم گوت: شه و باش... بهلام ئه و هه ر سه رگه رمى جینیوی خۆی بوو، لیم پرسى: سه گه كه ت چى كردوه؟ بهلام ئه و وهلامى نه دامه وه و مژولی جینیوانى خۆی بوو، ئیدی بى هه یج قسه كردنێك گرتى به قرتیه كه یدا و به قالدومه كاندا سه ركه وت.

له م كاته دا هاوسبێی دووه م به سه راهات، له گه ره ك و باندا پێیان ده گوت «گه واد»، ئه مه خه لكى بۆیان دروست كردوه، هه ندی جار ده ها ته لای من و قسانى ده كرد، چونكه ده یزانى من گوێ لى ده گرم، چ هۆیه ك له ئاردا نه بوو كه قسانى له گه لدا نه كه م. ناوی «رايوند سانتس» هه كابراهه كى كورته بالای، ناو شان پانى لووت فش بوو، هه میشه جلوه رگی رێك و جوانی ده پۆشی، ده رباره ی سالامانۆ پیتی گوتم: ئه مه به ده به خت نییه؟ ئه و جا لیبی پرسیم: ئایا رقم له م كابراهه نییه، گوتم: نه خیر.

به دوو قۆلی به سه ر قالدومه كاندا سه ركه وتین، كه ویستم لیبی جوێ بسمه وه پیتی گوتم: له ماله وه شه راب و خوارین هه یه ئه گه ر ته شریف بینى پێكه وه پاروویه ك بخۆین، بیرم كرد وه كه ئه گه ر بچم به لای كه مه وه له ئاماده كردنى خوارین ده خه له سیم، بۆیه چووم، ئه ویش تا قه ژوورێكى هه بوو، مو به قه كه ی په نجهره ی تیدا نه بوو، گه لێ وینه ی به دیواری ژووره كه یدا هه لئواسیبوو، زۆریه یان وینه ی ژنانى پرووت بوون، ژووره كه پیس، جیگا و بانه كه ی په رپووت و به یه كادراو بوو، له سه ره تادا چرا كه ی هه لكرد، ئه و جا پارچه یه كى له گیرفانى ده ره بێنا و مه چه كى پیتجا، كه لیم پرسى: ئه مه چیه؟ گوتى: له گه ل یه كێكدا كه ده بویست رتی بێ بگرێ به شه ر هاتوه، له سه رى رۆبى: جه نابی مه رسۆ خه یال نه كه ی من كابراهه كى خراپم، بهلام كه مێك تونده تابه تم، ئه و براده رى كه له گه لیا به شه ره هاتم، كه منى بینى به شوخییه وه

گوتی: تۆ بنیادهم نیت، وهلام دایهوه که واز له شوخی بینی کهچی سوورتر بوو و گوتی کهوايه تۆ هەر بنیادهم نیت، منیش نه مکرده نامهردی و بۆی دابهزیم و گوتم ئیستا واز له م قسانه دینی یان چارت بکه م. گوتی چۆنم چار دهکیت. ناچار مسته کۆله یه کم له دوو دهوی دا و له سه ر عه رده که خپ بوو، و بیستم هه لئ بستی نمه وه، به ده موچاوی خوینا و بیه وه له قه یه کی پیتدا مالیم، له ته واوی ئه و ماوه یه دا راپیوند سه رقائی به ستنی دهستی بوو، منیش له سه ر جیگا که م دانیشتی بووم، پیتی گوتم ده بینی که ئه و شه ری پتی فرۆشتووم، خه تای من نه بوو.

راستی ده کرد، من شارده زای په وشتی ئه و بووم، ئه و جا گوتی حه ز ده که م ده رباره ی ئه م بابه ته گویم له ئامۆزگاری تۆ بئ، پیاو ده بی چ بکات، ئایا ده کری پیاو به رانه به ره شه و شه ری پتی فرۆشتنی خه لکان بیده نگ بئ.

ئه و جا خواردنه که ی هینا و له سه ر میتره که ی دانا، په رداخی ته رتیب کرد، قاپ و چه قوو و چه تالی هینا و هه ر یه که یانی له جیتی خو ی دانا. ته واوی ئه م کارانه به بیده نگی ئه نجام درا، ئه و جا هه ردوو کمان له پشت میتره که وه دانیشتین و ده ستمان به خواردن کرد.

به ده م ناخواردنه وه باسی خو ی هینا به پیشه وه، له سه ره تادا دوو دل بوو له گوتنی هه ندئ مه به ست، دوایی هاته قسان و گوتی: ناسیاویم له گه ل ژینکدا په یدا کرد، ئیدی بوو به ده دۆستی تابه تیم، ئه و پیاوه ی که شه رم له گه لدا کرد برای ئه م ژنه بوو.

پیتی گوتم: برا که ی پیتی زانیبوو، رۆژی یه که م پیتی گوتم، به لام خو م گیل کرد، به هه ر حال دوا ی ماوه یه ک زانیم که ئه م ژنه ته فره د ده دات، من خه رجیم ده کیشا، رۆژی بیست فرانکم ده دایئ، ئه گه ر حیسایی ورد بکه م سئ سه د فرانک کرتی خانوو، ناو به ناو جووتئ گۆره ویم بۆ ده کری. به هه مووی مانگن هه زار فرانکیک له سه رم ده که وت، ئه م ژنه کاری نه ده کرد، هه میشه ده یگوت که ئه و پاره یه ی له منی وه رده گرت به شی ناکات... پیم ده گوت: بۆ تا قی کار ناکه یه ت. ئه گه ر کار بکه یه ت به لای که مه وه ده توانیته شته پتیو بیستی به کانی خو ت دابین بکه یه ت. من له م مانگه دا هه موو شتی کم بۆ کریوت، رۆژی بیست فرانک خه رجیم داویتی، کری خانووم بۆ داویتی، قاوه ی عه سرانت له سه ر من بووه، له وه ی پتر چیت گه رده که، من زۆر له گه لندا باش بووم، به لام تۆ له بری ئه وه ئازارم ده ده یه ت، به لام ئه م قسانه ی به گویتدا ناچوو، ئاماده ی کارکردن نه بوو، بۆ به وام به بیرا دئ که هه لم ده خه له تینی.

پیتی گوتم، رۆژی بلیستیکی یانه سییم له جانتا که یدا بینی، جارێکی دی کاغه زیکم له جانتا که یدا بینی، سه یرم کرد بازنگی خستۆته بارمته وه، که ئه م شتانه م بینی به ته واوی بۆم ده رکه وت و دلنیا بووم که فریوم ده دات، ناچار وازم لیتی هینا، تیروپرم دارکاری کرد و یه ک یه ک کاره کانیم به روویدا دایه وه. پیم گوت که ده یه وئ به م قسانه ته فره م بدات، تۆ نازانیت، خه لکی به خیلی به ژبانی تۆ ده بن، که له من جیا بوو یته وه ئه و جا ده زانیت، چ خو شی و شادی به که ت له ده ست داوه.

جاران لیم نادا، خو ئه گه ر ئه مه جارێ رووی دابا، ئه وا ته نیا بۆ ترساندنێ بوو و هه ندئ بۆله بۆلم به سه ریا ده کرد و په نجه ره کانم داده خست و ئیدی چیم ویستبا ده مکرد، به لام ئه ورۆ شته که جیا واز بوو،

به باوه ری من گشت ئه م کارانه بۆ ئه و به س نه بوو، ته واو ته می نه بووه.

دوا ی گوتنی گشت ئه م به سه ره اتانه گوتی له به ر ئه مه بوو په نام بۆ تۆ هینا تا له م باره یه وه کۆمه کی کم پتی بکه یه ت.

له م ماوه یه دا پتر له قاپیکم خوارد بووه وه، سه رم گه رم بوو بوو، چونکه خو م جگه رده م نه ما بوو، په یتا په یتا جگه ره ی ئه وم ده کیشا، ورده ورده سه ر و سه دای ده ره وه ش که م بوو، راپیوند ده ستی به قسان کرده وه، شتیکی گرنگ وای لئ کردبوو قسان بکات، ئه ویش ئه وه بوو هیشتا دۆسته که ی خو ش ده ویست، به لام ده ویست ته میی بکات، له سه ره تادا بیری کردبووه که بیبا ته ئوتیلیک و خه لکی به سه ردا پرژینی و ریسوای بکات و ئه و جا به گرتی بدات، ئیدی بۆ ئه مه په نای برده بووه به ر ئاشنا و دۆستانی گه ره ک، لئ که س ئاماده نه بوو له م باره یه وه کۆمه کی پتی بکات، ته نیا هه ندیک پیتان گوتبوو که بۆ ته میکردن داگی بکات. به لام دلئ نه ده هات ئه م کاره بکات و پیتی گوتبوون ده بی بیس بکاته وه، هه وه ل جار ویستی رای من له م باره یه وه بزانیته، پیش ئه وه ی رام بزانی پرسی ئایا ته گبیری چییه، له وه لاما گوتم من له م باره یه وه رام نییه. ئه و جا پرسئ: تۆ فریودان له مه سه له که دا نابینی، بیرم ده کرده وه که ئه گه ر فریودانیش له گۆرئ دابئ گرنگ نییه، گوتم له م بابه ته شتانه دا سه لیقه ی خه لکی جیا وازه، هه رچه ن وه لامه کانی من بئ سه رو به ر بووون به لام ئه و سوور بوو له سه ر ئه وه ی که پتیو بیسته به هه ر شتیه یه ک بئ ئه و ژنه سزا بدرئ.

که میکی ترم خوارده وه، جگه ره یه کی بۆ پتی کردم، ئه و رای و ابوو نامه یه کی بۆ بنووسیت و هه ر که هاته وه جارێکی دی دارکاری ده کات و تۆله ی خو ی لئ ده ستینی.

له قسه کانیا ده یگوت، که جارێکی دی هاته وه ماله که م له گه لیدا ده نووم و که کاری خو م ته واو کرد تفتیک ده که مه چاره ی و ده ری ده که م.

بیرم کرده وه که له راستیدا ئه م شیوه سزایه گه لیک سه خته، به لام راپیوند پیتی گوتم: که من ناتوانم نامه یه کی وه های بۆ بنووسم.

من بیده نگ بووم، داوای لئ کردم ناخۆ ده کری من نامه یه کی بۆ بنووسم، له وه لاما گوتم بۆ نه، په رداختی که هه لدا، هه ستا، قاپه به تاله که و پاشماوه ی خو اردنه که ی خسته لاه، میتره که ی پاک کرده وه. ئه و جا کاغه زتیکی سپی و زه رفیکی زه رد باو و په ره موو چتی و شووشه یه ک مه ره که بی له چه که مه جه ی میتره که ده ره ینا، قه له مه که ی دایه ده ستم که نامه یه کی بۆ بنووسم، منیش به ئاره زووی ئه و و چیم به بیرا هات نووسیم و ئه و جا به ده نگی به رز نامه که م بۆی خو ینده وه، به ده م جگه ره کیشان و سه ره له قاننده وه گوتی گرتبوو، تکای لئ کردم که جارێکی دی بۆی بخو ینمه وه، که دوو جارنم بۆ خو ینده وه و پچ ده چوو رازی و شاد بئ، ئه و جا پیتی گوتم: ده مزانی که تۆ واتای ژیان ده زانیت... به لام ناگام له وه نه بوو که له بری ئیوه پیتی گوتم تۆ. له کۆتایی قسه کانیا گوتی: به راستی تۆ مرۆقتیکی چاکیت.

نامه که ی خسته زه رفه که وه، تۆزتیکی دی مژولی جگه ره کیشان بووین و چ قسانمان نه ده کرد. بیده نگی بالئ به سه ر ده ری دا کیشا بوو، گویمان له ده نگی نزیکبوونه وه ی ترومبیلتیک بوو، پیم گوت: دره نگه.

پۆلیسهکه هاواری کرد، بهسه، دهمت داخه. رایوندا چ وهلامتیکی نه دایهوه، پرووی کرده ژنهکه و گوتی: نه مجاره رۆیی، که سنج نه مرئ جارێکی دی یهک ده بیینییهوه.

پۆلیسهکه گوتی: ژنهکه ده توانی پرواتهوه بۆ مائی خۆی، و تو ده بی له مالهوه بمییتیهوه تاكو پۆلیس ده نیری به شویتندا، تو ده بی شه رمه زار بی که نه وهنده مه ستیت و له نیو خه لکیدا قسه ی بی سه رویه ر ده کهیت. رایوندا گوتی: نه خیر من مه ست نیم، نه گهر ده بیینی گیانم ده له رزی نه وه له حیرساندایه نه که له مه ستیدا، ئیدی ده رگاکه ی داخست و خه لکه که بلا وه یان لئ کرد.

من و ماری نیوه رژه مان ئاماده کردبوو به لام ماری برسی نه بوو، سه عات یه کی دوای نیوه رژه خواحافیزی کرد و رۆیی، منیش که مپیک له وه دوا نووستم.

ده وروبه ری سه عات سببی پاش نیوه رژه بوو که له ده رگا درا، رایوندا هاته ژووره وه، من تا نه و کاته نووستبووم، له قه راخیتی قه ره ویتله که مه وه دانیشته. ماوه یه ک بیده نگ بوو، لیم برسی شته که چۆن بوو، گوتی نه وه ی ده یویست کردی، به لام نه ویش ده سته وسان نه بوو لئی هه لگه رایه وه و زلله یه کی توندی پیتدا کیتشا، و پاشماوه که شی به چاری خۆم بینم، گوتم به رای من به ته وای به سزای خۆی گه یی و پیتیویسته نه م به مه راژی و خۆش حال بی، خۆشی هه ر نه مه رای بوو، نه وه شی ده رخست که کرده ی پۆلیسه که زۆر ناپه سه ند بوو، ده یویست بلتی که نه و پۆلیس باش ده ناسیت و ده زانیته ده بی چۆن مامه له یان له گه لدا بکری.

برسی ئایا ده بوو وه لامی زلله ی پۆلیسه که بده مه وه یان بیده نگ بم، پیتم گوت: من رام وایه نابئ له دوای نه م شتانه برۆی، پی ده چوو رایوندا به م وه لامانه ی من خۆش حال بی، داوی لئ کردم که له گه لیدا بچمه ده ری، هه ستام، سه رم شانه کرد. لیم پارایه وه که له دادگادا گه واهی بۆ بده م، بۆ من چ جیا وازییه کی نه بوو، به لام نه مده زانی ده بی له ویدا چ بلتیم. رایوندا ده یویست نه وه بلتیم که ژنه که ناپاکی لئ کرده وه، بۆیه ئاماده بوو که بم به شایه تی. له گه ل رایوندا چوینه ده ری و ماوه یه کمان به یاری بلیارده وه به سه ر برد، ده یویست یارییه کی دی بکه ین، به لام چونکه حه زم نه ده کرد پتی گه رانه وه مان گرت به ر. له ریگادا بۆی باس کردم که چه ند خۆش حاله به وه ی که توانی دۆسته که ی سزا بدات. ره فتاری له گه ل مندا یه کجار چاک بوو، چونکه له م کارده ا کۆمه کم پی کردبوو.

له دووره وه سالامانۆم بیینی. له به رده رگا ویستا بوو، به ده وری خۆیدا ده سوو رایه وه و چاوی به ده وروبه ری خۆیدا ده گتیرا. که لئی نیرک بووینه وه سه یرمان کرد سه گه که ی له گه لیدا نییه و خیرا خیرا ده پروانیتته ده وروبه ری خۆی. چاوه کانی بریوه وه پارده وه تاریکه کان و له به رخۆیه وه ورته ورتیکی نامه فهومی ده کرد و نه وجا چاوی بریبه کۆلانه کان و نه و ناوه ی ده پشکنی. که رایوندا لئی برسی چی بوو، وه لامی نه دایه وه. گویمان لئ بوو که له به ر خۆیه وه منجه منجه ده کرد و ده یگوت نه ی گیاندارای نارسه ن. دیسان که وته پشکنین. لیم برسی که سه گه که ی چی لئ هاتوو، ده سه بجی وه لامی دامه وه، نازانم بۆ کوئ چوو. نه وجا به خیرایی گوتی: وه کو هه میشه بر دیوم بۆ مه یدانی وازی، خه لکیکی زۆر له وئ کۆ بوو بوونه وه و من له به ر دوکانیکدا ویستا بووم و ته ماشای تفاقی یارییه کانم ده کرد. که ویستم بگه رتیمه وه سه گه که نه ما بوو.

ماوه یه ک له وه پیتش بیرم له وه ده کرده وه که قرتیه یه کی گچکه تری بۆ بکرم. چوزانم نه م نارسه نه به م ئاسانییه له ده ستم هه لدی.

رایوندا گوتی له وانه یه سه گه که ت ون بووی و هه ر دیتته وه، گه لیتک به سه ره اتی سه گانی بۆ باس کرد که چه ندین کیلۆمه تر دوور که وتونه ته وه و ئاقیبته گه رانه ته وه، کابرای پیره میترد نارحه حه ت بوو، ده یگوت ئاخری نه م سه گه یان له چنگم ده ره یتنا. له وانه یه یه کیکیک لئمی وه ریگری به لام که س رای ناگری، له ماوه یه کی زۆر که مدا له ره فتاری ناپه سه ندی وه رس ده ین، له وانه یه پۆلیس بیگرن. نه م مه سه له یه گومانی تیدا نییه، پیتم گوت ره نگه بر دیبیتیان بۆ بنکه ی ئاگاداری گیانداران و ده توانیت به جه زایه کی کم وه ری بگریته وه. لئی برسیم ئایا نه م سزایانه یاساییه یان نه مه نه ماوه. گوتم نازانم، به هه ر حال به پار هه موو شتیکی ده کری، دیسان په ست بوو گوتی: پار هه م گیانداره نارسه نه ش خه رج بکه م، خه ریکه له داخا برم... دیسان ده سته به جنیودان کرده وه، رایوندا پیتی پیکه نی و خۆی به ژووره که ی خۆیدا کرد. منیش له دوای نه وه وه سه رکه وتم و له سه ر په لکان له یه کدی جودا بووینه وه.

دوای توژی گوتم له ده نگی پیتی کابرای پیره میترد بوو، هینده ی پی نه چوو له ده رگاکه ی دام، که ده رگام کرده وه توژی به بیده نگی له به ر ده رگادا ویستا و نه وجا گوتی: بیوره مزاحمت بووم.

خولکم کرد که بیته ژووره وه، لئ نه هات، ته ماشای پیتلاوه کان و ده سته له رزۆکه کانی خۆی ده کرد، بی نه وه ی سه ره لپری و ته ماشام بکات گوتی: کاک مه رسو راستیم پی بلتی ئایا نه وانه نه م سه گه م له ده ست ده رنایه نن، ئاخۆ ده م ده نه وه، نه گه ر په یدا نه بیته وه ته گبیرم چییه.

وه لام دایه وه، بنکه ی ئاگاداری گیانداران بۆ ماوه ی سئ رۆژ سه گه کان له لای خۆ ده پاریزن تا خاوه نه که ی په یدا ده بی و ده یده نه وه، له سئ رۆژه به دواوه ئیدی نارزه ووی خۆبانه چی لئ ده که ن یان نه که ن.

ماوه یه ک به بیده نگی ته ماشای کردم، نه وجا ئیواره باشی لئ کردم و چوو ژووره که ی خۆی، گوتم لئ بوو تا ماوه یه ک به ژووره که یدا هاتوچۆی ده کرد، ده نگیک له قه ره ویتله که یه وه هات، نه وه ی سه یر بوو، له کیی شه ودا و له پشت تیغه دیواره که وه ده نگی گریانیم به ر گوئ که وت. نازانم بۆ له م کاته دا دایکم بیر که وته وه. به هه ر حال چونکه ده بویه به یانی زوو له خه و رابم، و برسیم نه بوو، به بی شام خه وتم.

رایوندا ته له فۆنی بۆ دایه ره کرد و پیتی گوتم که یه کیکیک له و برادرانه ی که منیش ده یناسم داوته ی کردوم که رۆژی یه ک شه مه له کابینه که ی نه ودا و له نیرک جه زاییدا بگۆزه رتیم، گوتم ناتوانم چونکه بۆ رۆژی یه ک شه مه له گه ل دۆسته که مدا ژووانم هه یه، رایوندا بی ماوه دان گوتی که نه ویش داوته ده کات، هه لبه ته ژنی برادره که ی نه و زۆر خۆش حال ده بی که ژنیکیک له گه ل مندا بیت و له نیوان چه ند پیاویکدا که ده چنه مائی نه وان هاوده میتکی هه بی، چونکه ده مزانی سه رۆک دایه ره که م حه ز ناکا فه رمانبه ره کان

تهلهفون بکهن ویستم تهلهفونه که دابخه مهوه. بهلام راپموند تکای لی کردم که توژی سهر بکهم، نهوجا گوتی دهرباره داوه ته که ئیوارئ قسانم له گهلدا دهکات. چونکه شتی تری ههیه و دهبن باسی بکات، شته که ش نهوه بوو که نهو پرژه چند کار براهی کی عهره ب دوای که وتوون، برای دۆسته که شی له گهلاندا بووه، پیتی گوتم نه گهر عهر له ریگا بینیت ناگادارم بکوهه، وهلام دایه وه و تهلهفونه کهم داخست.

دوای چند چرکه یهک سهرۆک کاره کهم گازی کردم، که بهره ژووره کهی نهو دهچوم زور نارحهت بوو بووم، چونکه وام دهزانی بۆ مهسه لهی تهلهفونه که بانگم دهکات و لهوانه یه له چۆنیستی کارکردنی من نارازی بی، بهلام چ شتی کهم له باه تهوه نه بوو، گوتی دهیه وی دهرباره ی پرژه یه کی زور گرنگ قسانم له گهلدا بکات و دهیه وی رای من دهرباره ی نهو پرژه یه بزانیست. دهیویست لقی که له پاریسدا بکاتوه و له ریگای کۆمپانیا گهره که انه وه کالاکانی خوی بفرۆشیت، دوای درکاندنی نهو مه بهسته پرسی که ناخۆ من رازیم بۆ پاریس بۆرم، نه گهر نهو کاره په سندن بکرده، ده بوایه له پاریسدا بۆرم زۆریه کی کات له ماموری و سه فهردا بوومایه، ده یگوت تو گه نجیت و لام وایه نهو کاره رازیت بکات. بهروالته پیتشیازه کهیم په سندن کرد، بهلام له ناخدا بۆ من چ جیاوازی به کی تیدا نه بوو. لیتی پرسیم نایا خۆش حال نیت به گۆرینی ژبانته. گوتم ژبانی ئاده میزاد به هیچ جۆرئ ناگۆریت و هه موو یه کسانه، به لگه ش نهوه یه لیره زور له ژبانی خۆم نارحهت نیم، که می که نارازی هاته پیتش چاو، گوتی که قسه کانم هه میسه لاهوکی و یهک لایه نه، هیچ هه لپه یه که نییه و نه مه ش بۆ که سانی که بیانوه وی کار بکهن زور په سندن نییه.

گه رانه وه سهرکاره کی خۆم، حهزم ده کرد دلی نه شکینم، بهلام له لایه کی تره وه هیچ پاساوی کهم بۆ گۆرینی ژبانته نابینی، که به چاکی به ژبانی خۆمدا چومه وه، هیچ جۆره خرابیه که یان به ده به ختیبه کهم تیدا نه ده بینی.

کاتی که ده مخوتند له م جۆره هه لپه و ناره زوانه م زور بوو، بهلام که دهستم له خوتندن هه لگرت، بۆم دهرکهوت که له راستیدا ته وای نهو شتانه هیچ بایه خ و نرخیکیان نییه.

نهو عهره ماری هات بۆ لام لیتی پرسیم نایا ده مه وی بیخوام. گوتم بۆ من هیچ جیاوازی به کی نییه، نه گهر نهو حهز دهکات منیش رازیم.

پرسی، له سه ره تادا ده بی بزانه نایا منت خۆش ده وی، هه مان وه لام دایه وه که چند جار یهک بۆم دووباره کردبووه و گوتم نهو قسانه هیچ مانایه کیان نییه. بهلام بیگومان خۆش ناویست، پرسی که وایه بۆچ ده مخوازیت، بۆم روون کرده وه که نهو مهسه له یه زور گرنگ نییه و نه گهر نهو مهیلی له سهر بی من چ قسه یه کهم نییه و ده بخوام، جگه له وه ش نهو پیتشیازه له لایه نهو وه بوو، من به و نه ده خۆم رازی ده کرد که موافقهت بکهم. نهو روونی کرده وه که به پیتچه وانه وه شوو کردن و ژن هینان مهسه له یه کی گرنکه، گوتم نه خیر وای نییه.

که می که پیتدهنگ بوو، ته ماشای ده کردم و نهوجا دهستی به قسان کرد. دهیویست بزانی نه گهر نهو پیتشیازه له لایه نه کیژتیکی تره وه بوایه رازی ده بووم، هه مان مامه له م له ته کیا ده کرد، گوتم چ گومان یهک

له م مهسه له یه دا نییه.

گوتی: نه گهر تو م خۆش بوئ بۆ تو ج جیاوازی به کی نابن، سه ری له وه لامه کهم که به لئی بوو، سووما و گوتی له راستیدا مروقیکی سهیری.

هه ره به نه مه شه تو م خۆش ده وی و دلنیام رۆژیک دی لیم تیر ده بیست. چونکه دیسان پیتدهنگ بووم و چ شتی کهم نه بوو بیلیم، به پیتکه نینه وه قۆلی به قۆلمدا کرد و گوتی له گهل نهو حالته شدا ده مه وی شووت پی بکهم، گوتم هه ر کاتی به نه وی من رازیم، نهو جا پیتشیازه کهی سهرۆک کاره کهم بۆی باس کرد، ماری گوتی: زور حهز ده کهم پاریس بینم، گوتم من ماوه یه که له پاریس بووم، حهزی ده کرد رای من دهرباره ی پاریس بزانی بۆیه گوتم، جیتی کهی پیسه. کۆتر و گیاندارانی پیس و چه په لئی هه یه و خه لکه کهی سی پیست و بی تامن. دوای ماوه یه که کهوتینه پیاسه کردن به جاده گه وره کانی شارا، ژنانی شوخ به به ره ده ماندا تیده په رین، له ماریم پرسی نایا سه رنجی نهو ژنانه ده دیت، گوتی به لئی و دهیزانی مه به ستم چییه و چ ده لیم، ماوه یه کی دی چ قسه به کمان نه کرد. حهزم ده کرد له گه لم دای، پیتشیازم کرد که پیتکه وه شام بکهن بهلام کاری هه بوو بۆیه که نزیک مال بوینه وه خوا حافیزم لی کرد.

سهیری کی کردم و گوتی ناته وی بزانی چ کار یه کهم هه یه. له کاره کهیم پرسی. چونکه هه ستم ده کرد به م خه مساردی به یی من که می که نارحه ته، له ناستی نهو که مه تره می و ساردی به یی مندا دهستی به پیتکه نین کرده وه. به جۆرئ بزوابوو دهیویست ده می پیتی و ده نیو ده می بنی. بهلام که من سالی کرده وه. له خوارنگای سیلستدا شپوم کرد، هیتشتا خوارده کهم ته وای نه کردبوو، له پری ژنیکی کورته بالای سهیر له میزه کهم نزیک بووه وه و تکای لی کردم که له سهر میزه کهی من دانیشیت، مؤله تم دا، نهو ژنه ره فتاری سهیری هه بوو، چاره بچووه کانی له تهختی ده مورچاوه سیتی ناسا که یدا ده ره وشانه وه. چا که ته کهی داکند و له سهر کورسی به که دانیشیت، لیسته ی خوارده کانی به ده سه ته وه گرت و دهستی به خوتندن وه ی کرد. سیلستی گاز کرد و به ده نگیتی گری داوای خوارده ی کرد، تا هینانی خوارده که جاننا کهی کرده وه. پارچه کاغه ییکی چوار گوشه و قه له میکی دهره یینا و چند ژماره یه کی له سهر نووسی و به خشی گارسونه کی خسته سهر و کۆی کرده وه. پاره کهی له سهر میزه که و له به رده م خۆیدا دانا. له سه ره تادا خوارده ییکی سووکیان بۆ هینا. به تاسه وه نای به سه ره وه. لهو کاته دا که چاره پروانی هینانی خوارده ی دی ده کرد، دیسان قه له م و گۆفاریکی دهره یینا. گۆفاری که وینه ی خوارده ی جۆراو جۆری له سهر نه خشینترابوو، به وردی چاری پیتدا خشان، هه رچند گۆفاری نیبو براو له دوانزه لایه ره که متر بوو، بهلام دهستی له خوتندن وه ی هه لگه رت تا دوا دیری ته وای کرد.

من شامی خۆم ته وای کرد. بهلام نهو هیتشتا هه وه لئی بوو، نهوجا هه ستا و به هه مان شپوهی تایبه تی چا که ته کهی کرده وه بهری و چوه ده ری. چونکه چ کار یه کهم نه بوو چومه ده ری و شوتنی که وتم. له کوتایی جاده که ویتستا و به په له یه کی تایبه تی به وه و بی نه وه ی ئاوری بدانه وه که وته ری و له نیو قه ره بالغیبه که دا ون بوو. ناچار به ریتی خۆمدا گه رانه وه. بیرم کرده وه که ژنیکی سهیره. لی به زووی به فهراموشیم سپارد.

له بهر ده رگای ماله وه سالامانۆم بینی، پیتکه وه چوینه ژووره وه. پیتی گوتم که سه گه کهی ون بووه، له

بنکه‌ی ناگاداری گیاندارانیشدا چ هه‌والتیکی به‌دهست نه‌که‌وتیوو، کاربه‌دهستیکی پیتی گوتیوو له‌وانه‌یه له به‌کیک له‌کۆلانه‌کاندا تۆبیبیت، لیتی پرسیبیون تایا ناشیت له‌پۆلیسخانه‌دا سۆراختیکی ده‌ست بکه‌وی، وه‌لامیان دابوووه که له‌پۆلیسخانه‌دا ئەم شتانه راناگرن و پیتوهندی به‌وانه‌وه نییبه. چونکه ئەم جۆره رووداوانه رۆژانه‌ن و هه‌موو رۆژتیک روو ده‌دن.

پیتشینیازم کرد که ده‌توانی سه‌گیکی دی رابگرئ، به‌لام بۆی سه‌لماندم که ناتوانیت چونکه خووی به‌م سه‌گه‌وه گرتیوو، من له‌سه‌ر قه‌ره‌ویله‌که‌م راکشایوم، سالامانۆش له‌سه‌ر کورسییه‌ک ده‌سته‌وه‌ئۆنۆ به‌رانبه‌رم دانیشتیوو، هه‌ندی جار برئ وشه‌ی نامه‌فه‌وومی له‌ژێر لیتوه‌وه و له‌په‌نای سمیله‌ زه‌رده‌که‌یه‌وه ده‌رده‌په‌راند. هه‌لبه‌ت هاتنی مایه‌ی ناره‌حه‌تیم بوو. به‌لام چیم له‌ده‌ست دئ، ئەمه جگه له‌وه‌ی هیشتا خه‌وم نه‌ده‌هات. بۆ ئه‌وه‌ی شتی بلیم هه‌ندی پرسیارم ده‌رباره‌ی سه‌گه‌که‌ی لئ کرد. گوتی دوا‌ی مردنی ژنه‌که‌ی ئەم سه‌گه‌ هاو‌پیتی هه‌میشه‌یی بوو، زۆر دره‌نگ ژنی هینا بوو.

له‌سه‌رده‌می گه‌نجیدا هه‌زی ده‌کرد له‌مه‌یدانی شانۆدا کار بکات، که چوه‌هه‌ خه‌مه‌تی سه‌ربازی له‌وئ نای لئ ده‌دا و ناشنای شه‌پسووری سوپایی بوو، به‌لام له‌دواییا له‌ریگای هیلتی ناسن دامه‌زرا و له‌کاره‌که‌ی ژبوان نه‌بوو، چونکه ئیستا مووچه‌ی خانه‌نشینی وه‌رده‌گرت... له‌گه‌ل ژنه‌که‌یدا زۆر خۆش‌حال نه‌بوو، به‌لام به‌هه‌ر حال به‌هه‌موو شتیکی ئه‌و راهاتیوو، که ژنه‌که‌ی مرد. خۆی به‌ته‌نیا بینیبه‌وه، داوای له‌به‌کیک له‌هاو‌کاره‌کانی کردبوو که سه‌گیکی بۆ په‌یدا بکات، به‌تایبه‌تی ده‌بویست سه‌گیکی که‌م ته‌مه‌ن بئ، به‌لام چونکه سه‌گ ته‌مه‌نی له‌ئاده‌میزاد که‌متره ئەم سه‌گه زۆر زوو له‌گه‌ل سالامانۆدا پیر بوو.

سالامانۆ ده‌یگوت ئەم سه‌گه‌ به‌دروشت بوو، زوو زوو شه‌ر و ده‌م بۆله‌یان ده‌بوو، به‌لام به‌هه‌ر حال سه‌گیکی چاک بوو.

پتم گوت وا دیاره ئەم سه‌گه‌ له‌نه‌ژادی سه‌گه‌ چاک و ره‌سه‌نه‌کان بوو، سالامانۆ به‌م قسه‌یه‌ خۆش‌حال بوو گوتی وایه، به‌رله‌وه‌ی نه‌خۆش بکه‌وی تۆ نه‌ت بینیبوو، به‌تایبه‌تی تووکه‌که‌ی زۆر جوان و به‌رچاو بوو.

له‌و رۆژه‌وه که ئەم سه‌گه‌ نه‌خۆش که‌وتیوو. سالامانۆ هه‌موو رۆژی عه‌سر و به‌یانی ده‌یشۆرد و تیماری ده‌کرد، به‌لام به‌پرای ئه‌و نه‌خۆشی ئەم سه‌گه‌ پیری بوو، پیریش ده‌ردیکه‌ که هه‌رگیز ده‌رمانی نییبه.

له‌م کاته‌دا باو‌پیشکی ته‌مه‌لیم دا، که پیره‌مێرده‌که‌ به‌و حاله‌وه‌ بینیمی گوتی به‌یارمه‌تیت ده‌رۆم، گوتم ده‌توانی نه‌رۆیت و به‌مانه‌وه‌ت ناره‌حه‌ت نیم، خه‌مباری و هاو‌خه‌می خۆم بۆی ده‌برئ، سوپاسی کردم و گوتی دایکی تۆ ئەم سه‌گه‌ی خۆش ده‌ویست، که باسی ئه‌وی ده‌کرد ده‌یگوت دایکه‌ کتۆله‌که‌ت و ده‌بویست دلم بداته‌وه و به‌شداري خه‌مم بکات. من چ وه‌لامیتم نه‌دایه‌وه. به‌ناره‌حه‌تیه‌یه‌وه ده‌یگوت خه‌لکی گه‌رک و بان به‌دگوییان سه‌باره‌ت به‌تۆ ده‌کرد و ده‌بانگوت له‌بری ئه‌وه‌ی دایکی له‌لای خۆی دابنئ و خه‌مه‌تی بکات ناریدیبه‌ دالده‌ی په‌که‌که‌وته‌کان. به‌لام ئه‌و منی ده‌ناسی و ده‌بزانئ که دایکم زۆر خۆش ده‌وی... ئەم ده‌زانی خه‌لکی به‌هۆی چیه‌یه‌وه ده‌رباره‌ی ئەم مه‌سه‌له‌یه‌ به‌خه‌راپه‌یان باس کردبووم. له‌کاتی‌که‌دا دالده‌ی په‌که‌که‌وته‌کان به‌لای منه‌وه جیگایه‌کی زۆر چاک بوو، چونکه هینده‌م پاره نه‌بوو بتوانم

خه‌مه‌تی دایکی پئ بکه‌م، ئەمه جگه له‌وه‌ی ده‌می بوو دایکم چ داوایه‌کی له‌من نه‌بوو، نه‌یده‌توانی وه‌کو پتیبست له‌گه‌ل مندا بژئ. سالامانۆ گوتی: وایه، له‌دالده‌ی په‌که‌که‌وته‌کاندا ده‌یتوانی هه‌ندی دۆست و ناشنا بۆ خۆی په‌یدا بکات، ئیدی ته‌واوژی خواست و هه‌زی کرد پروات پشوو بدات. ژبانی ته‌واو گۆزا بوو، نه‌یده‌زانی چی بکا. بۆیه‌که‌مین جار له‌ژبانی‌دا ده‌ستی درێژ کرد، ده‌ستی گوشیم و به‌ر له‌رۆیشتن گوتی: خوا بکا ئه‌وشۆ سه‌گان نه‌وه‌رن، چونکه من به‌سه‌گه‌که‌ی خۆمی ده‌زانم و نیگه‌ران ده‌بم.

٦

به‌یانی یه‌کشه‌مه‌ به‌زه‌حه‌مت له‌خه‌و راپووم، ماری به‌ده‌نگه‌ده‌نگ بیداری کردمه‌وه. چونکه ده‌مانویست مه‌له‌ بکه‌ین چمان نه‌خوارد، چاره‌م به‌سه‌ریه‌کدا ترشا بوو، که‌می‌ک سه‌رم ده‌یه‌شا، جگه‌ره له‌ده‌مدا ناخۆش بوو، ماری گالته‌ی پئ کردم، ئه‌و رۆژه‌ کراسیتی که‌تانی سپی له‌به‌ر کردبوو، قژی به‌سه‌ر شان و ملیدا په‌خش کردبوو، باسی جوانی ئه‌وم کرد، له‌خۆشیانا پتیکه‌نی، له‌کاتی هاتنه‌ خواره‌وه‌ماندا راپیوندمان گاز کرد، وه‌لامی دایه‌وه‌ که‌وا دپت. که‌گه‌بینه‌ سه‌ر جاده‌که‌ له‌به‌ر شه‌که‌تی و چونکه تا ئه‌و ساته‌ په‌نجه‌ره‌کانم نه‌کردبووه‌وه، هه‌وای پاک و نازادی ده‌روه‌ه کارتیکی تایبه‌تی به‌سه‌رمه‌وه‌هه‌بوو، خه‌توکه‌ی ده‌مرچاوی ده‌دام.

ماری له‌خۆشیاندا هه‌لده‌به‌زییبه‌وه و به‌رده‌وام ده‌یگوت هه‌واکه‌ی گه‌لئ خۆشه، دوا‌ی تۆزئ هه‌ستم کرد که حالم چاکتره. ناچاربووین له‌سه‌ر جاده‌که‌ چاره‌روانی راپیوند بکه‌ین. گوتیمان له‌دنگی داخستنی ده‌رگا‌که‌ی بوو، پانتۆلیکی شین باو و کراسیتیکی نیو قۆلی له‌به‌ر کردبوو، بازوه ره‌شه‌کانی ده‌رخستبوو، ماری به‌بینینی ئه‌و پتیکه‌نێن گرتی و منیش له‌پتیکه‌نینه‌که‌ی ناره‌حه‌ت بووم. به‌ده‌م رتیه‌ فیکه‌ی ده‌کیشا و شه‌قاوی گه‌وره‌ی ده‌نا... سلای له‌من کرد. به‌ماری ده‌گوت خات شه‌وی راپوردوو له‌گه‌لیا چومه‌ه پۆلیسخانه و گه‌واهییم بۆ دا که لهم رووداوه‌دا خه‌تای دۆسته‌که‌ی بوو، «راپوند» یان ره‌ها کرد به‌مه‌رحی جارتیکی دی ئەمه دووباره نه‌کاته‌وه. هیچ جۆره لیکۆلینه‌وه‌یه‌کیان له‌به‌ر رۆشنایی شایه‌ته‌که‌ی مندا نه‌نجام نه‌دا. وه‌ک بپیار بوو، ویستمان برۆین بۆ که‌ناری ده‌ریا، که‌نار زۆر دوور نه‌بوو، راپیوند ده‌یگوت براده‌ره‌که‌ی به‌دیتنی ئیمه‌ خۆش‌حال ده‌بئ، له‌و ده‌مه‌دا که رتگامان ده‌کرد، راپیوند ئیشاره‌تی کردمی و سه‌رنجی بۆ به‌رانبه‌رمان راکیشام، چهند کابرایه‌کی عه‌ره‌بم بینی که له‌به‌رده‌م موغازه‌به‌کی تووتن فرۆشیدا کۆ بووبوونه‌وه، به‌بیده‌نگی سه‌یری ئیمه‌یان ده‌کرد. به‌لام وا خۆیان ده‌نواند که ناگیان له‌ئیمه‌ نییبه.

راپوند گوتی دووه‌میان به‌لای چه‌پا، هه‌مان کابرایه‌ که بۆم باس کردیت، خیرا گوتی باوه‌ر ناکه‌م چ هه‌قیکیان به‌سه‌ر ئیمه‌وه هه‌بئ، چونکه شته‌که‌ کۆن بوو، ماری هیچ له‌قسه‌کامان حالی نه‌بوو، پرسپاری لئ کردم، پتم گوت ئەم عه‌ره‌بانه‌ دوژمنایه‌تیان له‌گه‌ل راپیوندا هه‌یه، ماری گوتی که‌واته با له‌رتگایه‌کی دیکه‌وه برۆین. راپیوندیش پشتگیری قسه‌که‌ی ئه‌وی کرد، بۆیه‌رتگاکه‌مان گۆری و به‌لایه‌کی دیکه‌دا که‌وتینه‌ رئ، ترومبیلتیک چهند هه‌نگاوئ لیمانه‌وه دوور بوو، لیتی نزیک بووبینه‌وه. راپیوند ئاورتیکی دایه‌وه و گوتی خه‌یالتان ره‌حه‌ت بئ وئ ده‌چئ عه‌ره‌به‌کان ده‌خلیان به‌سه‌رمانه‌وه نه‌بئ، منیش ئاورم

دایه‌وه، عه‌ره‌به‌کان له هه‌مان جی‌گادا وێستا بوون و به‌بێ موبالاتی و بێ بایه‌خیییه‌وه ده‌یان‌روانییه ئی‌مه. هه‌موو سوار بووین، رای‌بوند بۆ خۆش هاتن و خێرهاتنی ماری ده‌ستی به‌شۆخی کرد. هه‌ستم ده‌کرد ماری خۆشی به‌قسه‌کانی رای‌بوندا ده‌چوو، به‌لام چ وه‌لامی‌کی نادایه‌وه، ته‌نیا هه‌ندی جار به‌ده‌مه‌یه‌وه پێده‌که‌نی. به‌ره‌و بیابانی جه‌زایر دا‌کشاین، که‌ناری ده‌ریاکه زۆر له وێستگای پاسه‌که‌وه دوور نه‌بوو، گردۆل‌که‌یه‌ک که‌وتیوه‌و نیتوان بیابانه‌که و ده‌ریاوه، ده‌بوایه ئه‌و گردۆل‌که‌یه بپ‌ین، به‌ر له‌وه‌ی بگه‌ینه سه‌ر گردۆل‌که‌که، گردۆل‌که‌که به‌رده‌لان بوو، به‌رده‌کان له‌ژێر پێماندا خل ده‌بوونه‌وه به‌سه‌ریه‌کدا و ده‌نگیان ده‌دا‌یه‌وه. به‌هه‌ر حالێ بوو خۆمان گه‌یانده، سه‌ر گردۆل‌که‌که.

له‌م کاته‌دا و له‌ دووره‌وه ده‌نگی ترومبیل‌تیک ده‌هاته گوتمان، له‌ دووره‌وه ترومبیل‌تیکمان بینی که به‌زه‌حمه‌ت به‌سه‌ر به‌رده‌کاندا ده‌هات. ماری چه‌پکه گول‌تیکێ چینیو که ده‌مانویست به‌ره‌و ده‌ریاکه بپ‌ینه خورێ چه‌ند که‌سی‌کمان بینی مه‌له‌یان ده‌کرد. براده‌ره‌که‌ی رای‌بوند له‌ کابینه‌یه‌کدا ده‌ژیا که که‌وتیوه قه‌راخ که‌ناره‌که. کابینه‌که‌یان له‌سه‌ر چه‌ند پایه‌یه‌ک بوو که نیوه‌ی پایه‌کان له‌نیو ئاوه‌که‌دا بوو. رای‌بوند ئی‌مه‌ی ناساند، براده‌ره‌که‌ی ئه‌و نیوه‌ی ماسون بوو، کابرایه‌کی بالا‌به‌ره‌زی چوار شانه‌ بوو، ژنه‌که‌ی به‌پێچه‌وانه‌ی خۆیه‌وه یه‌کی‌کی کورته‌بنه‌ی قه‌له‌و، به‌رواله‌ت ئارام و نه‌جیب بوو، به‌دیالیکتی پارسی قسه‌ی ده‌کرد. ماسون داوای لێ کردین که ئازادی خۆمان وه‌ربگرین. خۆشی ده‌بویست بچ‌ بۆ کۆکردنه‌وه‌ی ئه‌و ماسیانه‌ی راوی کردبوون، پێم گوت ماله‌که‌تان گه‌لێ جوان و دل‌گیره. وه‌ک خۆی ده‌بگوت ئه‌ویش رۆژانی شه‌مه و یه‌ک شه‌مه و پشوو‌ه‌کان بۆ ئی‌ره‌ دیت، ده‌بگوت ژنه‌که‌م میوان دۆسته و ده‌توانی وه‌کو پتیوست پێشوازیان بکات. له‌و کاته‌دا ژنه‌که‌ی له‌گه‌ڵ ماریدا سه‌رگه‌رمی قسه و پێکه‌نین بوو، ره‌نگه ئه‌مه یه‌که‌م جار بێ هه‌ستم کرد که به‌پراستی ده‌مه‌وئ ژن به‌پێم. ماسون ده‌بویست له‌ ده‌ریاکه‌دا مه‌له بکات، به‌لام ئی‌مه هیتستا بپارمان نه‌دا‌بوو، به‌سه‌ی قوڵی به‌سه‌ر تاشه‌به‌رده‌کانا چوینه خواره‌وه. ماری خۆی خسته ئاوه‌که‌وه، من و ماسون که‌مه‌ی چاوه‌روانمان کرد. به‌کورتی باسی ژبانی خۆی بۆ کردم. ده‌ریا‌وه‌ی ماری گوتی: کێژیکێ خشکۆکه ئه‌گه‌ر راستیت ده‌وئ جوانییه‌کی تایبه‌تی هه‌یه.

لمی که‌ناره‌که ورده ورده له‌ژێر پێماندا گه‌رم ده‌بوو. نه‌م ده‌ویست وا زوو بچمه ئاوه‌که‌وه. داوای ئه‌وه‌ی تینی هه‌تاو گه‌رم بوو، منیش خۆم هه‌ل‌دایه ئاوه‌که‌وه. ماسونیش خۆی هه‌ل‌دایه ده‌ریاکه‌وه، مه‌له‌وانیکێ چاک و شاره‌زا نه‌بوو، ئاوی ده‌ریاکه زۆر سارد بوو، له‌زه‌تم له‌ مه‌له‌کردن نه‌بینی. داوای ماوه‌یه‌ک من و ماری مه‌ودایه‌کی زۆر له‌ که‌ناره‌که دوور که‌وتیوه‌ینه‌وه. ماسون که‌ بینی ئی‌مه دوور که‌وتیوه‌ینه‌وه خۆی گه‌یانده‌وه که‌ناره‌که و له‌به‌ر هه‌تاوه‌که‌دا راکشا. هیتنه‌ که‌ته و زه‌لام بوو له‌ دووره‌وه دیار بوو. ماری ده‌بویست ماوه‌یه‌ک پێکه‌وه مه‌له بکه‌ین. خۆم خسته پشتییه‌وه و خۆم پێوه‌ی چه‌سپاند. له‌و ده‌مه‌دا که من خه‌ریکی مه‌له بووم، ئه‌و به‌پاسه‌که مه‌له به‌ره‌و پێشه‌وه ده‌چوو، چونکه زۆرم مه‌له کرد هیلاک بووم. ناچار له‌ ماری جودا بوومه‌وه و خۆم گه‌یانده که‌ناره‌که. له‌ که‌ناره‌که‌دا و له‌ته‌ک ماسونه‌وه له‌سه‌ر له‌که‌ راکشام و ده‌موچاوم خسته سه‌ر زه‌وییه‌که، داوای ماوه‌یه‌ک ماریش هات. له‌ دووره‌وه سه‌هیرم ده‌کرد. شۆراوکی ئاوی ده‌ریاکه ره‌نگیکێ تایبه‌تی پێ به‌خشیبوو. به‌م هاتنه‌وه قه‌که‌ی به‌پشتدا هه‌ل‌دایه‌وه و

گه‌ل‌تیک جوان بوو بوو. ئه‌ویش له‌سه‌ر لا و له‌ پال مندا راکشا. هه‌ردوو گه‌رمای هه‌تاو و له‌شی ئه‌و لای لایه‌یان بۆ روحم ده‌کرد. خه‌و برده‌مییه‌وه، وه‌ختیکم زانی ماری رام ده‌ته‌کینێ و ده‌لێ ماسون خۆی له‌به‌ر کردوه و چووته‌وه بۆ مالتی. چونکه برسیم بوو ده‌ستبه‌جێ هه‌ستم، به‌لام ماری تازه که‌وتیوه سه‌ر هه‌وه‌س و ده‌بگوت ئه‌و‌رۆ له‌ به‌یانیه‌وه ماچیم نه‌کردوه. راستی ده‌کرد. به‌لام ئیدی وه‌خت تپیه‌ریبوو. زۆرم برسی بوو. هه‌ستا و گوتی با جاریکێ دی بچینه‌وه نیو ئاوه‌که، ناچار خۆمان هه‌ل‌دایه‌وه نیو ئاوه‌که و به‌ده‌م شه‌پۆله‌کانه‌وه چه‌ند شه‌قاوتیک له‌ که‌ناره‌که دوور که‌وتینه‌وه. له‌و ده‌مه‌دا که ماری به‌توندی خۆی پێمه‌وه چه‌سپاندبوو، هه‌ستم کرد لاقه‌کانی له‌لاقم ئالاوه، ئه‌مه هیتنه بزوتنه‌ر بوو که به‌پراستی خسته‌مییه سه‌ر هه‌وه‌س. که له‌ ده‌ریاکه هاتینه‌وه درێ ماسون گازی کردین، گوتم زۆرم برسیده، ده‌موده‌ست ده‌ستووری به‌ژنه‌که‌ی دا که خواردن ئاماده بکات. نانه‌که زۆر به‌له‌زه‌ت بوو، به‌شه ماسییه‌که‌ی خۆم کرد به‌دوو پاروو، هه‌موو بێ ئه‌وه‌ی ورته‌یه‌کمان لێوه بیت سه‌رگه‌رمی خواردن بووین، ماسون جار جارێ شه‌رابی ده‌خواردوه. به‌لام په‌یتا په‌یتا په‌رداخه‌که‌ی منی ته‌ژی ده‌کرده‌وه. داوای قاوه خواردنه‌وه سه‌رم قورس بوو. چه‌ند جگه‌ره‌یه‌که‌م دا به‌داوای یه‌ک کیشا. من و ماسون و رای‌بوند بپارمان دا که ته‌واوی ماوه‌ی هاوین، رۆژانی پشوو بپ‌ینه که‌نار ده‌ریا. له‌ پ‌ ماری گوتی: ئه‌رێ ده‌زانن سه‌عات چه‌نده، یانزه و نیو، ئی‌مه پتر سه‌رمان له‌وه سو‌رما که هیتستا نیوه‌رۆ نه‌بووه و خواردنیکێ زۆرمان خواردوه.

ماری گوتی: زۆر گرنگ نییه ئه‌مه‌رۆکه که‌مه‌ی زوو نانی به‌یانیمان خوارد، ئاده‌میزاد هه‌ر کاتێ برسی بوو ده‌توانی نان بخوات. ماری به‌م قسانه پێکه‌نین ده‌یگرت، ده‌مزانن پێکه‌نینه‌که‌ی ئه‌نجامی مه‌ستییه، چونکه ئه‌و رۆژه که‌مه‌ی زیادی خواردبووه‌وه، ماسون داوه‌تی کردین که پێکه‌وه له‌ که‌ناره‌که‌دا گه‌شت بکه‌ین و گوتی: ژنه‌که‌م هه‌می‌شه داوای نیوه‌روان ده‌نوئ، به‌لام من حه‌ز له‌م عاده‌ته ناکه‌م و ده‌مه‌وئ داوای نیوه‌رۆه‌ پیاسه بکه‌م. هه‌لبه‌ت ئه‌مه بۆ ته‌ندروستی چاکه.

ماری گوتی: من ده‌پێنمه‌وه و یارمه‌تی خات ماسون ده‌ده‌م و ئامانه‌کانی له‌گه‌ڵ ده‌شۆم، خات ماسون به‌شۆخیییه‌وه گوتی کاریکێ خه‌راپ نییه. له‌م کاتانه‌دا ده‌بێ پیاوان بچنه‌وه‌ی تا ژنان بتوانن فریای کاری خۆیان بکه‌ون. ئی‌مه به‌سه‌ی قوڵی له‌ مال هاتینه‌وه‌ی، تینی هه‌تاو هیتنه‌ی دی له‌کانی ده‌جۆشاندا، ئاوی ده‌ریاکه‌ش ته‌واو گه‌رم بوو بوو. هیچ که‌شتییه‌ک له‌ که‌ناره‌که‌دا نه‌ده‌بینرا. له‌ هه‌ندی له‌ کابینه‌کانی ده‌وروه‌ری گردۆل‌که‌که‌وه هیتستا ته‌قه ته‌قی ئامان و ئامان شت ده‌هاته‌وه‌ی. گه‌رما هه‌ناسه‌ی بنیاده‌می سوار ده‌کرد. به‌تایبه‌تی ئه‌و هه‌لاوه گه‌رمه‌ی له‌ چه‌و و لمی که‌ناره‌که‌وه هه‌ل‌ده‌ستا له‌ توانادا نه‌بوو، له‌ سه‌ره‌تادا ماسون و رای‌بوند ده‌ریا‌وه‌ی هه‌ندی که‌س دوان که‌ من نام ناسین. له‌مه‌وه بۆم ده‌رکه‌وت که ده‌میکه‌ یه‌کدی ده‌ناسن و ماوه‌یه‌ک پێکه‌وه ژباون. له‌ ده‌ریاکه نزیک بوینه‌وه و ده‌ستمان به‌پیاسه کرد. به‌راوه‌یه‌ک له‌ ده‌ریاکه نزیک بوینه‌وه هه‌ندی جار شه‌پۆله‌کان کالاکمانی ته‌ر ده‌کرد. بیرم له‌ هیچ نه‌ده‌کرده‌وه، تینی هه‌تاو به‌ته‌واوی خه‌والووی کردبووم. له‌م کاته‌دا رای‌بوند شتیکێ به‌ماسون گوت، به‌دروستی حالێ نه‌بووم، له‌ دووره‌وه دوو عه‌ره‌بم بینی که به‌خێرای به‌هه‌ولای ئی‌مه ده‌هاتن. سه‌هیریکێ رای‌بوندم کرد، پتی گوتم خۆیه‌تی. که‌وتینه‌وئ. ماسون پرسى چۆن توانیویانه تا ئی‌ره‌ تاقیبستان بکه‌ن. بیرم

کرده که رهنگه دواي نيمه سواري ترومبيل بووين و خوځيان گهيانديتته نيره.

عهره به کان هيدی هيدی دهاتنه پيشی، تهواو ليکدی نزيک بووينهوه، بئ تهودی بچووکترين ههنگاو له لايهن نيمهوه بئري بيان دهست بکهنهوه رايوندي پتي گوتم نه گهر شهرمان بوو تو و ماسون دووهم بهرهق بکهن و خوّم دهکمه گيانی بهکهم، نه گهر ستيهه گهيي يارمه تيتان ددهم، گوتم زور چاکه... ماسون دهسته کانی خسته نيو گيرفانی، لمی که نار دهریاکه تهواو گهرم بوو بوو، نيمه هيدی هيدی بهرهو عهره به کان دهچووينه پيشهوه، من دهمزانی که عهره بی جهزایر پياوی جهنگن، بهلام بؤ رۆزی تهنگانه خوّم لهوان بهکهمتر نه دهزانی، مهودای نيوانمان تهواو کم بوو بوو. وهختی تهواو ليتيان نزيک بووينهوه، نيمه ههنگاو دکامان خاو کردهوه. رايوندي بهرهو عهره بی بهکهم چوو، نه مزانی چی پتي گوت، عهره بی دووهم مسته کوله يهکی بهسهریا کيشا و رايوندي بهزويی وهلامی دايهوه و ماسونی بانگ کرد. ماسون بهرهو نهو کاربایه کی که بؤی ديارى کرابوو چوو، دوو بؤکسی توندي بهسهر و سينگيدا کيشا. کاربای عهره ب دهمه و روو کهوته ناوه کهوه، بؤ چهند چرکه يهک له جووله کهوت، شه پوله کان بهسهر سهر و روويدا دهر پؤی. لهم کاته دا رايوندي خهريکی مشتومري خوئی بوو، دهمچاوی کاربای عهره ب بوو به يهک پارچه خوین. نهوجا رايوندي بهرهو لای من گهرايهوه و گوتی پتيوسته توش نهکی خوّت نه نجام بدهيت. هاوارم کرد ناگات له خو بئ چه قوئی پتيه، بهلام پيش نهودی قسه کهی من تهواو بئ بازوو و دهمی رايوندي له خوین ههنگشان. ماسون بهرهو پيشهوه ههلمه تي برد. لهم کاته دا عهره به کهی دی، نهودی کهوتبووه ناوه کهوه ههستا و خوئی گهيانده پهناي براده ره کهی که بهچه قووه هه ره شهی له نيمه دهکرد، هيدی هيدی کشانهوه و قوچانيان، نيمه ش وهکو خه لکی بهر ههوره تريشقه کهوتی، بئ جووله و واق ورماو له جيتی خو مان و تيستابووين و رايوندي بازووی برينداری خوئی دهگوشی.

ماسون دهیگوت من پزيشکيتک دهناسم رۆزانی پشوو و يهک شه مموان لهم نزيکانه دا بهسهر دهبات، بهلام رايوندي که کهوته رئی قولبی خوین له دهميهوه فواره ی کرد. ناچار بههه جوړی بوو نهومان له باوهش گرت و بهخیرایي بهرهو کابينه که هاتين. رايوندي که مئ پشوو دا و گوتی زامه کم قول نه بيه گهر زوو خوّم بگه يه نه پزيشکه که چ ترسيک له نارادا نامیئتی. بهههه حالتی بوو له گهل ماسوندا کهوتنه سؤراخی پزيشک، منيش له ماله وه مامه وه و شته کم بؤ نه کان باس دهکرد.

خات ماسون دهگريا و ماری رهنگی په ريبوو، منيش بهزه حمهت دلّم ددهانه وه، دواي ماوه يهک له سووچينکدا راکشام و جگه ره يه کم پئ کرد و کهوتنه جيھانی بير کردنه وه. له سععات يه کی دواي نيوه رۆدا له گهل ماسوندا گهرايهوه، بازووی بهستراو و دهمی پتيچرابوو، پزيشکه که پتي گوتبوو زور گرنگ نييه، بهلام رايوندي زور چاک نه بوو، ماسون ههولتی ددها بيخاته پتيکه نين بهلام نهو چ قسه يه کی نه دهکرد، که ويستی بهرهو دهریاکه پروات ليم پرسی بؤ دهچيت بؤ که نار. دهیگوت ديهوئی که ميک ههواي پاک و نازاد ههلمزی، ماسون و من پيشنيا زمان کرد له گهلیدا بچين، بهلام نهو تووره بوو، سوور بوو له سهر نهودی بهت نه نيا پروات. ماسون ويستی بهرهه لستی نه که ين، بهلام له گهل نهو شه دا من هه ره له گهلیدا چووم. ماوه يهک بههيمنی پياسه مان کرد، تيني ههتاو لهو ساته دا گهرمتر بوو. بيرم ده کردهوه که رايوندي

مه بهستيکی تايبه تي هيه، بهلام نه مده زانی مه بهستی چييه. لهم کاته دا له کو تايی که نار که وه گه يشتينه جيبهک که کابينهک له پشت گاهه رديکه وه هه لده قوللا. نهو دوو کاربای عهره به لهوئی بوون و بههه مان جلويه رگی شين باويانه وه له پهناي يه کديدای راکشاپوون. کاتي نيمه گه يشتينه نهوئی بههيج کلؤجی نه گؤران. نهو کاربایه ی چه قوکه ی له رايوندي دابوو بئ نهودی قسه يهک بکات سه يری دهکرد، نهودی دی بهخه يالی ناسوده وه شمشالتيکی به دهسته وه گرتبوو، بهدهم ژه نينه وه گوشه ی چاوی برپيوه نيمه.

ناگام لئ بوو نهودی که سهرگه رمی شمشال ژه نين بوو به نه سپايی لاقه کانی ليتک جيا ده کردهوه وهک که سيک بيهوئی خوئی ناماده بکات. رايوندي گوتی هه ر نيسا ده يکه م به قوربانی گولله يهک، بيرم کردهوه نه گهر بلين نه شيتي گيرتر ده بی و تهقه ی لئ دهکات. ناچار پيم گوت نهو هيشتا چ قسه يه کی له گهل نه کردهويت، چاک نييه که سيک بهرگری له خوئی نهکات و بيته کوشان. رايوندي گوتی زور چاکه جوتی پئ ددهم، نه گهر وهلامی دايهوه نهوا ده يکوژم.

رايوندي ورده ورده گهرم بوو، کاربای عهره ب هه ره وه دهقه وه خهريکی شمشال ژه نيني خوئی بوو. ههردو کيان بهوردی چاود پزیری بچووکترين جووله ی رايوندي بوون. گوتم نهخير تو دهمانچه کهت بده به من و بچؤ زورانی له گهلدا بگره، نه گهر نهوی تر ويستی چه قوکه ی به کار بيینی نهوا من ده يکوژم، که دهمانچه کم ليتی وهرگرت، دوو عهره به که به ناسته م بزوان، نيمه ش وهک نهودی هيج شتئ نه بووی بئ جووله ويستانين. بيدهنگی بالی بهسهر هه موماندای کيشاپوو، که سمان جووله مان نه ده کرد، بهلام گشتمان چاوه رپتی حه ره که تي يه کدی بووين، هه ممو هه ره له بيیری نهوده ا بووين که ده بی چ بکری. له تهقه کردن دوودل بووم.

له پر دوو عهره به که خوځيان له پهناي تاويريکدا حه شار دا، من و رايونديش رئی و رئی گهراينه وه، رايوندي تا راده يک چاکتر بوو بوو، گهياندمه وه بهر کابينه که. لهو دهمه دا که نهو به په يژه که دا سهر ده کهوت من له هه مان جيدا ويستا بووم، ههستم ده کرد ناتوانم به په يژه که دا سهر بکهوم، بهلام تيني هه تاوه که ش هيند گهرم بوو که نه م ده توانی له هه مان جيدا بهو دهقه وه له ژير تيني هه تاوه که بييم. نه گهر لهوئی ما با م بيان سهر که وتبا م بؤ من چ جياوازي به کی نه بوو، بهههه حال ههستی نارحه تي دهر و نم سات به سات پتر ده بوو، دواي توژيتک گهرايهوه و له که نار که دا دهستم به پياسه کرد، گهرماکه بهرده و ام بوو، ناوی دهریاکه له ژير تيشکی هه تاوه که دا هاتبووه جو ش. به نه سپايی بهرهو تاشه بهرديک چووم، ههستم ده کرد نيوچه وانم ناوساوه، گهرماکه وهکو باريکی قورس کهوتبووه سهرشانم و ههنگاوه کانی قورس کردبووم، که گره ی گهرماکه بهر دهمچاوم ده کهوت له تاوا ليتوم ده کروش و ههولم ددها خوّم رابگرم و مهستی و بئ حالی له خوّم دوور بخه موه. گره ی گهرماکه وهکو گوتزان دهی بریم، بهم حاله وه دريژم بهر تيگاکه ی خوّم ددها. له دووره وه تاشه بهرديکی ره شم بهدی کرد که له نيوان تيشکی هه تاو و ته می دهریاکه وه دهر يسکا يه وه. کهوتنه بير کردنه وه له کانی پشت تاشه بهرده که، نارده زووی بيستی خوره ی نهو ناوهم کرد. و له هه تاو دهر باز بيم، که نزيک بوومه وه له دووره وه نهو کاربای عهره به م بيینی، بهته ني بوو و له سهر پشت راکشا بوو، دهسته کانی خستبووه ژير سهری و سهری خستبووه بهر سيته يری دره خته کان، جله کانی له بهر

تیشکی ههتاوه کهدا دهبریسکایهوه، سهرم له دیتنی سووما، وام دهزانی شه په که تهواو بووه، تهنیا بهمه بهستی پیاسه بۆ ئهوی چوو بووم، هه که چاوی بهمن کهوت، ههستا. دهستی خسته گیرفانی، منیش هه مان کارم کرد، دهستم بهسه دهمانچه کهی رایموند هینا. هیشتا له گیرفاندا بوو.

وهکو جاری پیتشو دوو جارمان بهروه دوا کشایهوه، بهلام دهستی هه له گیرفانیدا بوو. من له وهوه دوور بووم، ده مهتریکمان نیوان بوو، سهیری چاوهکانیم کرد، بینیم پیتلوهکانی بهیه کهدا دهدا، سه دای شه پۆلهکان به چاکی ده بیسترا، هه مان هه تاو هه مان تیشکی رووی چهو و له گه رمهکان له جۆشدا بوو. له ئاسۆه ته میکی چر له بهرزبوونه وهدا بوو. بهله بهکی رهش کهوته بهرچاوم. بۆیه نه مویرا بۆ نیونهخت چاو له کابرای عه رب بگوتیمه وه. بیرم ده کرده وه که به که مهترین جووله دهستی ده گه به نیته چه قۆکه و کار له کار ده ترازئی، چونکه تاوی هه تاوه که تینی بۆ دههینام ناچار ههنگاو یکم بهروه کانیبه که نا... کابرای عه رب له جیتی خۆی نه جوولا بوو، ئه و سببه ره ی که له رووی دهدا حاله تیک پیکه نیوانی پی دابوو، دیسان چاوه روانم کرد. تاوی هه تاوه که به گۆناکه وه ده چزا. ههستم ده کرد دلۆبه ئاره قه بهسه برۆکاندا ده چۆرایه وه، گه رمی هه تاوه که وهک ئه و رۆژه بوو که دایکم تیندا ناشت. وهکو ئه و رۆژه ته ویلم ده به شا. هه موو ده ماره کانی له شم کهوتیونه پلدا. به هۆی ئه م گه رمایه وه ناچار به ره و پیتشه وه جوولا م، ئه مه بیان گه وجیتی بوو که له بهر ئه و هه تاوه دا ویستایوم و خۆم رزگار نه ده کرد، به م حاله وه تا قه ههنگاو یک چومه پیتشه وه، ئه م جار به مان عه ره به که بێ ئه وه ی له جیتی خۆی بیزوی چه قۆکه ی ده رهینا و به بهر چاوی منه وه دایه بهر تیشکی هه تاوه که... هه تاوه که شپوه به کی ئه وتۆی به چه قۆ پروته که دهدا که کاری کرده سهر میشکم، له م کاته دا ئه و ئاره قه به ی که له سهر برۆکانم کۆ بوو بووه هاته خوارئ و سببه ره ی خسته سهر برژانگه کانم، ئه م په رده به بینایی تاریک کردم، چه قۆ پروته که ی له بهر چاوم گه وه تر کرد. ئه م چه قۆ بریقه داره وهک ئه وه بوو برژانگه کانم بیری و له قوولایی چاوهکانم بچه قییت، له م کاته دا بوو هه موو شته کان له بهر چاوم وینه به کی تری گرته خۆ، گه ره که ی گه رم له ده ریاوه هه لی کرد. وام ده زانی که ئاسمان له بالیه ک ترازوه و وهکو بارانی ناگر به سهر سهر و رووما ده رژی، نازای به دهنم کرایه وه، ده سکی ده مانچه که م گوشتی، زامنه که ی کرایه وه. به توندی ده سکه که یم ده گوشتی، نه مزانی چی بوو، ئاره قه، باران ئاسا به سهر و رووما ده رژا، له گه ل یه که م ته قه دا هاوسهنگی هه و و ئه و بیده نگیه ی که ئه ویی داگیر کردبوو سهنگه لا بوو. چوار ته قه ی تریم کرد، گوللهکان یه که یه که له له شی ئه ودا، که به بهی جووله و بێ گیان کهوتبوو، گیرسانه وه. ده تگوت چوار گولله ی بانه و بانی یه که له ده رگای کلۆلی و به دبه ختیان دا و عالمیکیان ژیر و ژوور کرد.

بهشی دووه م

۱

دوای گرتنم، دهسته جی چوار جاریان لی پرسیمه وه، بهلام پرسیمه وهکان له مه ر ناسنامه که م بوو، زۆری درتیه نه کیتشا، هه وه ل جار له پۆلیسخانه دا وه زعم زۆر سه رنجراکتیش و گرنگ نه بوو، دوای هه شت رۆژ به پیچه وانه وه، قازی به چاوی پشکنینه وه تیی روانیم، بهلام له سه ره تا دا تهنیا پرسیماری ناو و ئه دهرس و بهرواری له دایکبوونی کرد. دوایی ویستی بزانیته ئاخۆ ئه وقاتی بهرگرم بۆ خۆ دیاری کردوه یان نا، گوتم نه خیر، ئیدی پرسیم ئاخۆ دیار کردنی ئه وقاتی بهرگری پیتوسته... مه سه له که م، به خه یالی خۆم هینده ساده به که پیتوست به م شتانه ناکات... به پیکه نینه وه وهلامی دایه وه: ئه مه رای خۆته، بهلام لیته دا یاسا هیه و ئه گه ر به خۆت ئه وقاتیک دیاری نه که یته، به خۆمان ئه وقاتت بۆ دیاری ده که یین.

وام به چاک زانی که ده زگای داوه ری به خۆی ئه م ئه رکه له عۆده بگری... ئه مه م پیتی گوتم. ئه ویش سه ری په زامه ندی بۆ له قاندم و گوتم یاسا به چاکی دروست کراوه.

شته که م زۆر به گرنگی وه رنه گرت، قازی له ژووریک رازاوه دا پیتسوازی کردم، گلۆتیک میتزه که ی رووناک ده کرده وه، من که به رانه ری دانیشتیوم کهوتیومه بهر رووناکیه که و ئه ویش له تاریکیه که دا بوو، من ئه م بابه ته م له کتیباندا بهرچاو کهوتیوو، دوای ئه وه ی پرس و جۆبه که م تهواو بوو، ته ماشام کرد پیایکی میهره بان هاته بهرچاو، چاوهکانی شین و به قوولا چوو، بالا بهرز، سمیلی زرد و سه ری ماش و برنج بوو، پیایکی به هۆش و تیگه یشتوو ده هاته بهرچاو، هه رچه ند هه ندئ جار تووره ده بوو، بهلام له سه رخۆ و نه رم و نارام بوو، وهختی رۆیشتن ویستم ته وقه ی له گه لدا بکه م، بهلام چونکه بیرم کهوته وه که به م دهسته مرۆقم کوشتوو ژبووان بوومه وه.

بۆ سبه یین ئه وقاتیک هاته زیندان بۆ دیده نیم، کابرایه کی کورته بالای قه له وی گه نج بوو، قژی بهرپکی شانه کرابوو، هه رچه ند هه و گه رم بوو، بهلام جلویه رگیک تاریکی له بهر بوو، یه خه که ی کرابۆوه، بۆیناخیکی سهیری میل میلی له مل بوو، گوتمی سوور به سهر ته خته که یه وه بوو. جانتا که ی له سهر ته خته که دانا، دوای خۆ ناساندن پیتی گوتم که فایله که می موتالا کردوو. مه سه له که م زۆر ورد بوو، بهلام ئومیدی زۆری به سهر که وتن هه بوو... ئه گه ر من یارمه تی بده م... سوپاسیم کرد. پیتی گوتم با هه نووکه بچینه سهر بابه ته سه ره کیسه که، له قه راخ ته خته که م دانیشته، له سه ره تا دا ده بی بزانی که زۆر شت ده رباری ژبانی تایبه تیت کۆ کراوه ته وه و زانراوه. زانیویانه که زۆر نییه دایکم له دالده ی که نه فته کاندای مردوو و له مارنگۆدا پرس و جۆ کراوه و ئه وانه گه واهیان داوه که من له مه رگی دایکمدای چه هه ستیکی ناخۆشی وام نه بووه. ئه وقاته که م گوتمی: هه رچه ند ئه م پرسیمارانه که مه تیک نارحه تم ده کات، بهلام پیتوسته بیزانم، ئه گه ر به دروستی وهلام نه ده یته وه، مه سه له ی بهرگری بکردن تۆزیک زه حمه ت ده بی. ده یوست له م کاردا کۆمه کی پین بکه م، لیبی پرسیم ئاخۆ له و رۆژهدا نارحه تی فکرم هه بووه. ئه م پرسیماره مایه ی

سهرسورمانم بوو. وام دهاته خه یال که نه گهر منیش هم پرسیارهم کردبا نارحمت دهبوم، بههر حال وهلام دایهوه که له راستیدا نهو روزه زور لهسرخو نهبووم و خوځ ناناسی، بیگومان من دایکم خوځ دویست. بهلام خوځهویستی من بهلگه ی هیچ شیتک نهبوو، هممو خه لکانی سهر زوی چاوه پروانی مهرگی خوځهویستانی خوځیان لیردا نهوقاته کم قسه که ی پی بریم، نارحمت بوو، پی دهگوتم که هم قسه یه له هیچ جیبیه که نه کم و تنانته ناین لای قازیش هم قسه یه بکه موه. پیتم گوت من عاده تیکم هه یه که هندی جار ماندوویته کار دهکاته سهر سوز و ههستم. نهو روزه دایکم نیژا. زور شهکته و خه الوو بووم بهرا دهیه که ناگام له هیچ کین و بهینی نهبوو، تاقه شتی که دهتوانم بیلیتم نهویه خوځی دایکم نهدمرد. پی نهدهچو نهوقاته کم هم قسانه خوځحال پی و دهیگوت هینده بهس نییه و پیویسته شتی دی بلتی.

که میک بیری کردهوه و لینی پرسیم ناخو لهو روزه دا حاله تیکی وهام هه بوو که نهتوانم کونترولی ههستی خوځ بکه م، وهلام دایهوه نهخیر هم بوچونه راست نییه.

بهنارحه تییهوه گوتی: بههر حال سهرک دالده وهکو شایه تیک بانگ دکری و هم مهسه له یه لهسهر من قورس دهکوه پیتهوه، پیتم گوت نه گهر واش پی هم مهسه له یه پیتهندیه کی نهوتوی بهمهسه له کی منهوه نییه، بهپیکه نینهوه گوتی راسته، بهلام وا دیاره تو تا کو نیستا ده زگای عه داله ته نه دیوه، بچو کترین رووداوی ژبانی تاوانبار باهخی خو ی هه یه.

بهتوریه ییهوه بهجینی هیستم، ویستم رای بگرم و ناگاداری بکه موه. نهک بو نهوه ی بهچاکی بهرگرم لئ بکات به لکو بو نهوه ی خه راپ لیم تی نهگات و بهمرؤقتیکی بهد و نالوزم له قه له نه دا، ههستم دهکرد که میک له قسه کانم رهجا بوو، ویستم پی پی بلیم که منیش وهکو هممو خه لکانی دیم و چ جیاوازیه کم لهوان نییه، ههستم کرد پی سووده، نیتر ته مه لیم کرد و دهستبهرداری بووم.

دوای چوند روزه تیک دیسان بو نووسینگه که ی قازی گاز کرامهوه. سه عات دووی دوای نیوه روه بوو، نه مجاریان به پیچه وانیه جاری پیشوو، ژورره که ی رووناک و په رده کانی درابوونه لاه. ههوا گهرم بوو، داینام و ریزیکی زوری گرم و گوتی نهوقاته کم له بهر هندی گرفتاری تاییه تی نهیتوانیوه ناماده بیت و منیش ههقم هه یه وهلامی پرسیاره کانی نهو نهدهمهوه چاوه رپی هاتنی بکه م، گوتم به پیچه وانیه ناماده م هه خوم وهلام بدهمهوه په نجه ی به زهنگی سهرمیزه که یهوه نا. دهمودهست کابرایه کی گهنج، که پی دهچو سکر تیری پی، هاته ژورره وه و ریزی نواند، له تهک منهوه لهسهر کورسیه که دانیشته، پرسوچ «تحقیق» دهستی پی کرد. سهرهتا سهرنجی بو نهوه راکیشام که من مرؤقتیکی که م دوو، و بیدهنگ و نالوزم. دهویست روونکرده وهیه که لم باره یهوه بخه مه به ردهست، وهلامی من نه مه بوو، چونکه شتیکی گرنه که له مندا نییه و قسه یه کی زورم پی نییه، نییدی ناچارم بیدهنگ و که م دوو بم.

وهکو جاری پیشوو بزیه کی کرد که نیشانیه ی رازیوونی بوو، گوتی راسته هم شته زور گرنه نییه. بیدهنگ بوو، ماوهیه که تینی روانیم... راسته وخو گوتی: من ته نیا تو م بهلاوه مه بهسته، هه له به ته حالی نه بووم که مه بهستی لهم رسته یه جیبیه، بزیه چ وهلامیکم نه دایهوه و دهیگوت: هندی خالی تاریک له

مهسه له که دا هه ن و نومیده وارم که یارمه تیم بهدیت له روونکرده وه یاندا، گوتم هممو شته کان ساده و پی په رده ن. نییدی ناچاری کردم که رووداوه که ی نهو روزه ی بو بگپرمه وه.

رایوندا، که ناری دریا، دریا و مه له وانیه، شهر، کانیه که، گهرمی هه تاو پینج گولله که لهو مهسه لانه بوون که بوم روون کردهوه. له گه ل هه رسته یه کدا دهیگوت، چا که. چا که.

که گه یشتینه کوتایی نهوانه، سهری رهزامه ندی بو روونکرده وه وه کانم له قاندا، منیش له ناخافتن پی تاقهت بووم و بیرم نهده هات که له ژیا مدا نهوه ندم قسه کرد بیت.

دوای بیده نگیه کی که م هه ستایه سهر پی و پی گوتم که دهیه ویت یارمه تیم بدات. چونکه خوځی دهویم و به یشتیوانی خوا شتی کم بو دکات، بهلام له سهره تا دا دهویست چوند پرسیار تیکی دی بکات. پی پی شه کی و کوتوپر پرسی ناخو دایکم خوځ دهویست، وهلام دایهوه به لئ وهکو گشت خه لکیک. سکر تیره که ی، که تا نهو کاته قسه کانی نیمه ی تایپ دهکرد، ناچار بوو سووکه هه لوهسته یه کی بو بکات.

نهوجا لینی پرسیم نایا نهو پینج گولله یه م دوا به دوای یه که ته قاندا.

که میک بیرم کردهوه، نهوجا وهلام دایهوه دوای نهوه ی یه که م گولله م ته قاندا، دوای توتیک چواره که ی ترم بانه و بانی یه کدی ته قاندا، پرسی بو ماوهت خسته نیوان یه که م گولله و نهوانی ترهوه، جاریکی دی که ناری دریا م هاته وه بهرچاو. ههستم کرد ته ویلم له گهرمادا داغ بووه، بزیه نه متوانی وهلامی هم پرسیاره بدهمهوه. له ماوه ی نهو بیده نگیه ی که که وته نیوانمانه وه، قازیه که نارحمت دهاته بهرچاو.

له جیبیه که ی خو ی دانیشته وه، دهستی خسته نیو قره که ی. نانیسه که کانی لهسهر میزه که دا... به شتیه کی سهر پرسی: باشه بو ته قهت له جهسته یه کی راکشاو کرد.

دیسان نه متوانی وهلامی بدهمهوه.

قازیه که دهستی به ته ویلیدا هیئا و پرسیار ی کردهوه و گوتی: بو؟ پیویسته هوی نهوه بلتی.

بهه مان شتیه بیدهنگ بووم. له پر له جیتی خو ی ههستا. چوند ههنگا و تیکی به ژورره که دا نا. چه که جهی میزه که ی کردهوه و خاچیکی دهره یئا. که به رهوه لای من گه رایه وه، خاچه که ی له ناستی مندا راکرت و گوتی: نه مه ده ناسیت؟

- به لئ... هه له به ته.

نییدی به گهرم ییه وه نهوه ی دهرخست که هه ر که سیک باوه ری به خوا پی، هینده گونا حاکار نییه که خوا نه ییه خشیته، بهلام ناده میزاد ده پی له حاله تی په شیمانیدا وهکو مندا لیک پی و به گیانی پاکه وه هممو شتی په سهند بکات و وهر بگری.

له م کاته دا به ته وای به سهر مندا نوشتا بووه وه و خاچه که ی به سهر سهرمه وه راکرت بوو، له راستیدا من مه بهستی نه ده زانی و هیچی لئ حالی نه ده بووم. چونکه هه وای نهوی گهرم بوو، میش په پتا په پتا ده موچاوی به سهر ده کردمه وه، جگه له وه ی که ههستم به ترسیش ده کرد، بزیه نهوه ی که ده میبست به لامه وه گالته بازار بوو. و تیرای هممو نه مانه ش من تاوانبار بووم و پیوام کوشتیوو.

ئەو دەم زانییوو که تەنیا یەک خالی تاریک و نادیار لە مەسەلەکی مندا هەبوو، ئەو دەش ئەو دەبوو بۆ دوا یەکەم گوللە، گوللەکانی دیم تەقاند، بەلام ئەمە چ پێوەندییەکی بەئەسلی مەسەلەکەو هەیه. دەمویست بلتیم که بپێوودە پین لەسەر ئەم خالە دادەگری و ئەم خالە ئەو نەدەش بەپایەخ نییە، بەلام ئەو قسەکی پین بریم و بەهەمان سووربوونەو دەپرسی: ئایا بەراستی باوەرم بەخوا هەیه، وەلامم دایەو: نەخیر.

بە توورەیییەو لە جیتیەکی خۆی دانیشتەو و گوتی ناشیت، هەرگیز ئەمە ناشیت و نابێ، گشت خەلکی باوەریان بەخوا هەیه، تەنانەت ئەو کەسانە یەک خواش رووی لێ وەرگێراون هەر خوا دەناسن. ئەمە باوەری ئەو بوو، بۆیە دەبگوت ئەگەر کەسیک باوەری بەخوا نەبێ و گومان لە بوونی بکا ژبانی بێ مانا دەبیت، گوتی ئایا دەتەوێ ژبانت بێ مانا بێ، گوتم نازانم ئەگەر واش بێ چ پێوەندییەکی بەمنەو هەیه.

دیمان لە پشت میتزەکە یەوە خاچەکی بەرەو لای من درتێژ کرد و گوتی: من بابایەکی مەسیحیم، ئەگەر گوناحیکت کردبێ لە خاوەنی ئەم خاچە دەپارتمەو که بت بەخشیت. چۆن دەبێ نەزانیت که مەسیح لە پیناوی تۆدا رەنجی کێشاو.

هەستم دەکرد که بووین بەئاشنا. لێ ئیدی لەم گالته بازارە بێزار بوو بووم، گەرماي ژووورەکە دەبقە بەدەبقە زێدەر دەبوو، وەکو عادیەتی هەمیشەییەم که بەوێ لە دەست کەسیک رزگار بەم گوتی لێ ناگرم، گوتیم نەدایە. هەولم دا ئەمجارەش بەهەر شتێوەکە بوو خۆم رزگار بکەم. ئەو دەبگوت: بێنیت قسەکەم راستە، ئێو باوەرتان بەخوا هەیه بۆیە دەبێ پشت بەمن بیهستی، جارێکی دی گوتم نەخیر باوەرم پیتی نییە. که ئەم قسەییە بیست جارێکی دی خۆی دایەو بەکۆلی کورسییەکەدا، شەکەت و ماندوو دیار بوو، لەو ماوەیەدا که تاپیەکە بەو خیرایییە قسەکانی ئێمە چاپ دەکرد، کەمیکی دی بێدەنگ بوو، ئەوجا نیگایەکی قۆلی تێ بریم و بەغەمگینییەو گوتی: من هەرگیز خەلکی وەک تۆ سەر سەختەم نەدیو، تەواوی ئەو تاوانبارانە ی که هاتوونەتە بەر ئەم میتزە کەوتوونەتە گریان، که چی تۆ...

ویستم وەلامی بدەمەو که ئەو لەبەر ئەو بوو که بەراستی تاوانبار بوون، بەلام بیرم کردەو که منیش وەکو ئەوانم، ئەم بیرە هەمیشە میتشکی دەگوشیم و خۆم بەگوناحکار دەزانم.

قازی لە جیتی خۆی هەستا، پین دەچوو پرسوچۆ تەواو بووین، بەلام بەهەمان سیمای شەکەتەو لینی پرسیم ئایا ژبوان نیم، دواي تۆزی بیرکردنەو گوتم پەشیمان! لەبری پەشیمانی زۆر نارەحەت و نیگەرانی. هەستم کرد لیم تێ نەگهیی، بەلام ئەو رۆژە ئیدی ماوەی ئەو بەدەستەو نەما که لەو پتر مەسەلەکە یەکالا بکەمەو.

لەو رۆژە بەدواو گەلیک جارن ئەو قازییەم دیت، بەلام هەموو جارێ من لەگەڵ ئەوقاتە کەمدا بووم، هەولیان دەدا روونکردنەو پتر بێخەمە سەر قسەکانی پێشوم، تەنانەت قازییەکە و ئەوقاتە کە ئەو دیان کردبوو بەخەم که پێگایەک بۆ رزگار بوونم بدۆزنەو.

مەسەلەکە ناوهرۆ و رەوتی خۆی وەرگرت، شتێوی پرسوچۆ گۆرانی بەسەرداهات، وێ دەچوو که ئیدی قازییەکە چ بایەخیکم پین نادات و بەئارەزووی خۆی فایەلەکی می ریک خستوو، ئیدی چ قسە یەکی دی لە مەر باوەر بوون بەخوای لەگەڵ نەکردم، ئەو هەلچوون و سوور بوونەو ی رۆژانی هەوێ نەما، بۆیە ئیدی یەکتربینییمان لایەنیکی رەسمی گرتە خۆ، دواي چەند پرسیار و گفتوگۆیەک، موخاکە مەکەم رەوتی ئاسایی خۆی وەرگرت.

هەندیک جارن که قسەکان عادیەتی و گشتی بوابەن، منیشیان بەشدار دەکرد، تا رادەیهک رەحەت بووم و کەسیان رەفتاریان لەگەڵم خراب نەبوو، گفتوگۆکان زۆر ئاسایی بوون، هێندە هێندی و ئارام رەفتاریان لە تەکمە دەکرد دەتگوت بووم بەیەکیک لە خۆیان.

لە ماوەی یانزە مانگی ئەم موخاکە مە یەدا، دەتوانم بلتیم لە ژباندای چ ساتیکی شیرینتر لەو رۆژانەم نەبینی که دۆستانە لەگەڵ قازیدا قسەم دەکرد و بەمیهرەبانییەو دەستی دەخستە سەر شانم و دەبگوت:

- ئەمڕۆ بەسە.

ئیدی بەپۆلیسەکانیان دەسپاردم.

۲

دەریارە هێندێ مەسەلە ی دی تا ئیستا هیچم نەگوتوو، کاتی که چوو مە زیندانەو، دواي چەند رۆژێک زانیم که ناییت باسی هەندێ تاییەتەندی ژبانی خۆم بکەم.

ئیدی مەسەلەکان چ بایەخیکیان لەلام نەما و بەدیبینم بەرانبەر بەمەسەلەکان کەمتر بوو، لە راستیدا رۆژانی هەوێ وەها بوو که خۆم بەزیندانی نەدەزانم، بەتاییەتی رووداوەکانی ئەم رۆژانە هێندە کەم بوو پێویست بەگێرانیو و باسکردن ناکات، بەلام دواي یەکەم دیدەنی ماری، مەسەلە ی ژبان لەلای من شتێویەکی نوێی وەرگرت. ماری دەبگوت مۆلەتی نادەن بێتە دیدەنیم، چونکە بەرەسمی شووی پین نەکردبووم. بەهەر حال لەو رۆژەدا بوو که هەستم کرد ژبانم لێرەدا وەستاو. رۆژی یەکەم خستیمیانە ژوووریکەو که چەند زیندانییەکی دی تیدا بوو، زۆرەیان عەرەب بوون.

که منیان بینی پێکەنین، ئەوجا پرسیاریان لێ کردم که چ گوناحیکم کردوو، پینم گوتن عەرەبیتکم کوشتوو. که ئەمەیان بیست بێدەنگ بوون.

شەو هات، باس باسی ئەو بوو ئەو پارچە حەسیرە ی که دەبوو لەسەری بنووین چۆنی بەش بکەین، بەدەرتیایی ئەو شەو میش و میتشولە دەموچاویان دەکیلام. دواي چەند رۆژێک برەمیانە ژوووریکە تەنیا، شپە چەرپایەکی تیدا بوو، و لەسەری دەنووستم، ژوووریکە بچکۆلە ی بەتەنیشتەو بوو بەناو ئاودەست بوو، زیندانەکە کەوتبوو سەر گردۆلکە یەکەو، دەمتوانی لە پەنجەرە بچووکەو تەماشای دەریا بکەم.

رۆژێک لەبەر پەنجەرە کەدا ویستا بووم، گاردیانە کە هاتە ژووورەو و پیتی گوتم بەکیک هاتۆتە

دیدهنیت. له دلی خوځدا گوتم دهې ماری بې، هرواش بو، خوځی بو. پارو ویکم بری تا بگه مه هوئی دیدهنی نه وجا له قالدرمه په که وه دابه زیم و چومه سهر پارو ویکدی دی. نهوئی هوئیکی گه وره و رووناک بو، هوئه که کرابو به سې به شه وه. مه وادی نیوان زیندانی و میوانه کان یازده میترتیک ده بو. ماریم به هه مان کراس و دمی به پیکه نینه وه بینی، ده، دوازه زیندانییم به ده وره بوون، زوره بیان عه رب بوون. «ماری» ش که و تپوه نیوان چهنه گاردیانیک و میوانه کانه وه. له نیو میوانه کانه دوو ژنم بینی، په کیکیان پیر و لپو هه لقرچاو ره شپو ش بو، نهوئی تریان قه له ویک بو که به دهنگی به رز قسه ی ده کرد. چونکه مه وادی نیوان زیندانییه کان و میوانه کان زور بو، ناچار ده بوون به دهنگی به رز قسه بکن، که چومه ژوروه غه لبه غه لب و دهنگانه وهی هاتوهاواری خه لکه که و تیشکه به هیزه که ی نیو هوئه که تووشی سهره گپیکه یان کردم.

ژوروه که ی من کپ و تاریک بو، به لام ئیره ته و او پپچه وانه بو، بویه پتویستم به چهنه ده قبه که هه بوو تا بتوانم له گه ل ئیره دا رابیم، به هه رحال توانیم شته کان لیک جیا بکه مه وه، گاردیانیکم بینی که له پاینی پاروه که دا دانیشتبوو، زیندانییه عه ره به کان خو یان به سهر شیشه کانه دا بو، و له گه ل میوان و که سوکاره کانیاندا قسه یان ده کرد، له گه ل نهو هه موو غه لبه غه لبه دا زیندانییه عه ره به کان ده یانتوانی بې نهوئی دهنگ به رز بکه نه وه قسه بکن... به دهم به پیره وه چوونی ماری ته و اوئی نهو شتانه م به سهرنجی نیگا سپارد. ماری خوئی به شیشه کانه وه چه سپاندبو، بزه ده یگرت، لهو کاتانه دا په کجار جوان بوو، به لام نه متوانی نه موی یو ده رپرم، به دهنگی به رز گوتی:

- دهنگ هه لپره.

- نه ویه که دهی بینی.

- باشیت

- زوریش.

هه ردو کمان بیدهنگ بووین، ماری هه ره بهو ده قه وه پیده که نی. ژنه قه له وه که به دهنگی به رز قسه ی یو میتره که ی ده کرد. میتره که ی پیاو ویکدی به خو وه بو... من لیره دا هه ندی له قسه کانیان ده گپرمه وه.

ژنه که هاواری ده کرد جارن رازی نه بوو بیبهی.

پیاو وه که گوتی: راسته.

ژنه که له سهری رویی: پیم گوت که ده رچوویت دهی بهیت، به لام رازی نه بوو بیبهی.

ماری به دهنگی به رز ده یگوت: راپوند سلای لې ده کردیت، سوپاسیم کرد. به لام دهنگی من له نیو هاواری هاوسیکه مدا ون بوو.

نهو ده یگوت: حالی چونه.

ژنه که به پیکه نینه وه گوتی: زور چاکه.

هاوسیکه ی ده سته چه پم که گه نجیکدی قوز بوو قسه ی نه ده کرد. ناگام لې بوو که به رانیه ر پیرتیک

وه ستاوه و هه ردو وکیان بیدهنگ و نیگه رانن. به لام نه متوانی زیاد سهرنجی بدم، چونکه له م کاته دا ماری هاته قسه و گوتی: پتویسته ئومیتد هه یې، گوتم، به لې، نا ئومیتد نیم.

له هه مان حالدا چاوی نهوسنم ده یویست له ژیر کراسه که وه هه مووگیانی بخته بهر نیگای نارزه وو، من هه میشه نارزه وو به دهنیم ده کرد، به لام نه مده زانی جگه له به دهنی ده یې چاوه رپی چی بم، بزه کانی ماری یو من له زهت به خش بوو، ره نگدانه وهی ناخی بوو، جگه له بریسکه ی ددانی و تیشکی چاوه کانی چی دیم نه ده بینی.

دیسان به دهنگی به رز گوتی: نیگه ران مه به، ده رده چیت و شاییه که مان ده که یین.

یو نهوئی شتیک بلیم، گوتم تو بلینی؟

به دهنگی به رز و راسته وخو وه لامی دایه وه: به لې ته بری ده بیت و پیکه وه ده رین یو ده ریا.

ژنه که ی ته نیشتمان به دهنگی به رز هاواری ده کرد: بیرت نه چن، زه میله خوار دنه که م داوه ته ده ست ده رگا وانه که، خو راکه کانی نیو زه میله که ی یو ده ژمارد و ده یگوت: ئیدی خو ت یجو به سو راختیه وه چونکه پارو به کی زورم بې داوه، دهنگه دهنگ و غه لبه غه لبی عه ره به کان گو ییان که ر ده کرد، تیشکی هه تاویش له ده رتیرا تا ده هات به هیزتر ده بوو.

که میک نار هت بووم، دهم یوست زووتر برقم، نهو غه لبه غه لب و دهنگه دهنگ بوو بووه مایه ی نار هت و سهریه شه یو من، له لایه کی تره وه حه زم ده کرد پتر له زهت له هاتنی ماری وه ر بگرم. ماری بې وچان باسی کاره کانی خوئی ده کرد و پیده که نی.

غه لبه غه لب، هات و هاوار، گفتوگوی خه لکه که تیکه ل به یه کدی بوو بوون، تاقه جتیه که بیدهنگ و کپ بوو، نهو جتیه بوو که کوره گه نجکه و پیره دایکه که ی لئی راوه ستا بوون و به بیدهنگی نیگایان ده گورپیه وه، ورده ورده عه ره به کانیان به ره و ژوروه کانی خو یان وه پیتش دان. به که م که س که چوه ده ری، بووه مایه ی بیدهنگ بوونی هه مووان. نهو پیرتیه کورته بالایه له شیشه کان نریک بووه وه، له هه مان کاتدا گاردیانیک لیبیان نریک بووه وه، کوره که گوتی خوا حافیز دایکه، دایکی له نیوان شیشه کانه وه ده ستی دو عاخوای درتیر کردبوو.

لهو کاته دا که پیرتیه که ده چوه ده ری، کابرایه که که شه یقه که ی به ده سته وه گرتبوو، داخل بوو.

زیندانییه کی دیبان هینایه ژوروی، پیکه وه که و تنه قسان، قسه کانیان زور به نه سپایی بوو، چونکه هوئه که چول بوو بوو.

هاتن به لای ژنه که ی هاوسیمه وه، ژنه که بې نهوئی دهنگی خوئی نرم بکات، وهک نه یزانیی غه لبه غه لبه که کم بووه به دهم خوا حافیزیه وه ده یگوت: ناگات له خو ت بې، نه وجا نوره هاته سهر من، ماری به نیشاره ت ماچتیکدی تی گرتم، بهر له وهی ون بم ناوړم دایه وه، هیشتا روموتی به شیشه کانه وه چه سپاند بوو، هه مان بزهی له خاچدراو به سهر لپوه کانییه وه سه مای ده کرد. ماوه یه که به سهر نهو دیده نییه دا تپه ری. نامه یه کی یوم نووسی، لهو روزه وه هه ندی گوزانم به سهر داهات، نهو گوزانه به جوړی بوو که نه م

ده توانی بۆ که سی بگیتیمهوه. بههەر حال نابیی زیادهوویی بکهین و پیتویسته بلتیم رهنکه ئەم گۆرانه و نارچهتییه بۆ من له کهسانی دی هاسانتر بووین.

له سهههتای گرتندا ئەوهی پتر نازاری دهدام، ئەوه بوو که وهکو کهسیکی نازاد بیرم دهکردوه. بۆ وینه ههزم دهکرد بچم بۆ که نار دهرا. مه له بکهم، ئەوهم بهبیرا نهدههات که ده زیندانێ دام، هه میسه وام ههست دهکرد که سه دای شه پۆلی دهرا دهژنهوم. گژوگیای که ناری دهرا له ژتیر پیتدا دهشنایهوه. ته نانهت ههستم به ساته خۆشهکانی نیو دهرا دهکرد و گشت ئەمانه بهگشتی دههاتنه بهرچاوم، له پر چوار دیواری زیندان خه یاله کانی بال دهکرد و له پهلوپۆی دهخست.

ئەم حاله له چهند مانگیک پتری نهخایاند. لهوه دوا ئیدی هه میسه بیرم له چوار دیواری زیندانا دهسووپرایهوه، هه موو رۆژی چاوه پتی بیاسه ی رۆژانه بووم، ئەو رۆژانه بیاسه یهش زیاتر لهو کاتاندا بوو که ئەوقاته کهم دههاته زیندان بۆ لام و پیکه وه له گۆرپانه کهدا بیاسه مان دهکرد. پاشماوهی کاته کانم بهرپیکه دهگوزراند. هه ندی جار بیرم دهکردوه که ئەگه ر بهرامایه ته تویی توکیلی درهختیکه وه که دهه توانی ته ماشای میوه کان بکهم و ئاسمان و ئەستیره ببینم رهنکه زووتر راهاتام. ئەو کاته دهه توانی فرین و تپسه رپوونی بالنده کان ببینم، لیکدان و تیکه لسوونی هه وره کان له بری ببینی گولی بۆنباسخی ئەوقاته کهم، که هه موو رۆژی دووباره دهبووه ته ماشا بکهم، بهلام وهک جارن بوو که له عاله میکی دیدا ژیانم دهگوزهراند و هه موو رۆژی چاوه پتی یهک شه مه بووم تا ماری بیته دیده نیم و له باوه شی بگرم. بهلام دۆغریه که ی ئەمه بوو که ته وای ئەم شتانه رۆیین و له دهستم چوون... هه رچیم بۆ بکهن، تا لیردها بم هه ندی جار هه ر هه ست به کلۆلی و به ده به ختی ده کهم.

هه ندی جاریش دایکم بیر ده که وتهوه. چونکه ئەو باوه ری وا بوو که ئاده میزاد له گه ل هه موو شتیکیدا رادی و خوی پتیه ده گری. سه ره رای هه موو ئەمانه ش بیر بری نه ده کرد. رۆژانی هه وه ل زۆر به سه ختی و ناخۆشی تپسه ری... په ریشان بووم. بۆ وینه ده لیم زۆرم تاسه ی ژن ده کرد. ئەمه شتیکی ناسایی بوو، چونکه گه نج بووم... وه نه بی هه ر بیر له ماری بکه مه وه به لکو ته وای ئەو کیژ و ژنانه ی دیتبووم و ئاشنایه تیم له گه لدا هه بوون و خۆش و بستبوون یهک یهک دههاتنه وه بهرچاوم، به شپوه یهک دیواره کانی ژووره کهم پر بوون لهو یاد و یادگارانه، له لایه که وه ئەم بیره وه ریانه میتشکیان ده وره وژاندم و له لایه کی دیکه وه بۆ من چاک بوون، چونکه وه خته کهم له ته کیاندا به سه ره ده برد. له ماوه یه کی کهمدا خۆشه ویستی سه رۆک زیندانه کهم بۆ لای خۆم راکیتشا. هه موو رۆژی له گه ل شاگرد ئاشپه زه کهدا دههاته لام، هه ر خۆی له رۆژه کانی هه وه له وه باسی ژنی کرد و پتی ده گوتم ئەمه تاقه شتیکه که مایه ی گله یی و نارهبایی پیاوانه. پیم ده گوت منیش وه کو ئەوم و مه سه له که به راستی وه رده گرم.

گوته بههه مان هۆ بوو که ئیمه یان ده زیندانێ خستوه، پرسیم چۆن له بهر هه مان هۆ بوو.

- به لێ نازادی ئەم سوودانه ی هه یه، له نازادی بێ بهشت ده کهن و تاقه شتی که تو ده ره نجینێ دووریه له ژنان. من هه رگیز بیرم له مه نه کر بووه وه، قسه که یم سه مانده و گوتم، راستیان گوته وه سزای راسته قینه لیره وه ده ست پێ ده کات، گوته: ئیستا تو ده رک به مه سه له کان ده کهیت، بهلام خه لکی له م

شتانه تی ناگه ن و ناچار ده بن خۆیان راپیتن. دوا ی ئەم قسه یه سه رۆک زیندانه که چوه ده ری و رۆیی.

جگه ره ش مه سه له یه کی تری زیندان بوو، وه ختی که خزانه زیندانه وه، پشتینه که و قه یانی قۆنده ره کانم و بۆنباسخه کهم و چیترم له گیرفاندا بوو لیتیان سه ند، به تاییه تی جگه ره کانم، تکام لێ کردن که جگه ره کانم بده نه وه، که چی گوته یان قه دهغه یه، رۆژانی هه وه لم به سه ختی لێ به سه رچوون، رهنکه ئەمه یان له هه موو شته کان بۆ من سه ختتر بوو بێ، له تاوا ورده دارم له قه ره ویله کهم ده شکاند و ده مجوو، رۆژ تا ئیواری وه کو ژنی سه ر کاسته هاتوچۆم ده کرد. نه م ده زانی بۆ ئەم شتانه ی که زیانیان بۆ که س نبیه لیتی قه دهغه ده کهن، دوا یی حالی بووم که ئەمه ش جۆره سزایه ک بوو، به لام دوا ی ماوه یه ک له گه ل جگه ره نه کیشانیشدا راهاتم و کاریکی ئەوتۆی به سه رمه وه نه ما.

جگه له م نارچه تیانه، زۆر خۆم به کلۆل و به ده به خت نه ده زانی، ئەوه ی ماوه وه گوزهراندنی وه خت بوو، ئیدی خووم به وه وه گرت که به هیج شتی نیگه ران و نارچه ت نه بم، هه ندی جار بیرم له ژووه کهم ده کردوه به خه یال له سووچیکه وه بۆ سووچیکه ی دی ده چووم، چیم هاتبا ری دم ژمارد. له سه ره تادا ئەمه زوو به سه رچوو، به لام هه ر جارێ که له سه ره وه دهستم پێ ده کردوه وه خته که درێژتر ده بووه وه، ئیدی که وته ژماردن و به سه رکردنه وه ی هه موو شته کانی ناو ژووره کهم، له هه مان کاتدا هه ولیم دا ژماره کانی خۆم له بیر نه چیت، دوا ی ماوه یه ک وام لێ هات چهند سه عاتیکم به ژماردی که لوپه لی نیو ژووره که مه وه ده بوراند، هه رچهند زیاتر بیرم ده کردوه، شتی ناشناس و له بیرچووم ده دۆزیه وه، ئەنجام ئەوه م بۆ ده رکوت که هه ر که سیک تاقه یه ک رۆژ بژی ده توانیت له رینگای خه یالانه وه سه دان سال له زیندانا بگوزهرینێ. هینده ی بیر و بیره وه ری لا کو ده بیته وه که هیج کاتی وه رس نابێ، ئەمه ش بۆ خۆی لایه نیکی چاکی تر بوو، مه سه له یه کی دی ماوه ئەویش مه سه له ی خه وه، له سه ره تادا به شه وان کهم ده نووستم، به رۆژ هه ر نه ده خه وتم، ورده ورده خه وی شه وانم باش بوو، ته نانهت وام لێ هات به رۆژی ش ده نووستم. ده توانم بلتیم له مانگه کانی دوا ییدا شه و و رۆژی ۱۷-۱۸ سه عات ده خه وتم. ده مایه وه شه ش سه عات ئەویشم به نان خواردن و شتی دیکه وه به سه ره ده برد، له نێوان نۆینه شه کهمدا پارچه رۆژنامه یه کی کۆنه و زه رد هه لگه راوم دۆزیه وه که هه ندیکی درابوو، له م پارچه رۆژنامه یه دا با به تیک نووسرابوو که شوینی رو داوه که ی چیکۆسلۆفاکیا بوو، کاربایه ک له یه کی که له گونده کانی چیکه وه به دوا ی پاره په یدا کردندا ده وات، دوا ی ۲۵ سال، سامانیکی چاک به ده ست دیتنی و به ژن و مندالیکه وه، ده گه رپته وه. دایکی و خوشکه که ی له و دیتیه دا ئوتیلیتیک به رپتیه ده بن. کابرا بۆ ئەوه ی دایکی غافلگیر نه کات ژن و منداله که ی ده باته ئوتیلیتیکه ی دی و خۆی به ته نیسا ده چیت بۆ دیده نی دایکی. به لام دایکه که کوره که ی خۆی نه ناسیبه وه، هه ر بۆ گالته ژوورپیکه له دایکی به کری گرت و پاره که شی نیشان دا تا خه یالی ناسوده بیت، شه وی دایکی به ته ماحی پاره که کوشتبوی و لاشه که ی فری دابوه رووباره وه.

سه به ی به یانی ژنه که ی هاتبوو، بێ ئەوه ی به مه سه له که بزانی ناسنامه ی ئەم رپتیه وه نه ناسه ی که شف کردبوو، دایکی له خه فه تا خۆی خنکاند. خوشکه که ی خۆی خسته بیرتیکه وه.

چه ندین جار ئەم چیرۆکه م به وردی خوینده وه، له لایه که وه به شتیکی نه شیوا و نارالیستیم ده زانی و له

لايه کی دیکه وه بهشتیکی شیوا و سروشتیم ده زانی. به ههر حال له دلی خۆمدا گوتم ئه و ریتبواره به هه قی خۆی گه یی. چونکه نه ده بوو ئه م شوخیبه له گه ل دایکیدا بکات. به م جوژه کات له نیوان خه و و بیره وه ری و خۆیندنه وه ی ئه و پروداوه و زۆرانازی شه و و رۆژدا تیده په ری. له کتیباندا خۆیندبوومه وه که ئاده میزاد ده توانی له زیندانان زهمان له بییر بکات، به لام ئه و رۆژانه بو من چ مانایه کی نه بوو، نه مده توانی بییر بکه مه وه که رۆژ و شه و چند درێژ و کورتن. ئه وه ی دیار و له بهرچا و بوو ژبان زۆر درێژه، به لام چونکه پیکه وه به ستراوه، سه عات و ده یقه کانی یه ک له دووی یه ک له به یین ده چن و ته نانته ناوه کانیانیش ده سوئ، ئه و رۆ گه ییبوو مه حاله تیک که وشه ی دوینی و سه به نی به لامه وه یه ک واتایان هه بوو، رۆژی گاردیان ه که پیتی گوتم که پینج مانگه لیتره م. با وه رم به قسه که ی کرد، به لام نه مده زانی مه به سته ی چیه، ئه و رۆژه دوا ی رۆیشته ی گاردیان ه که خۆم له شو شه ی په نجه ره که دا بیی، ره نگ و رووم خۆش و ئاسایی بوو، بزیه ک که وته سه ر لیئوم. شو وشه که م جو لاند، ته ماشای بز ه که م کرد، هه مان شیه ی خه مباری نوانده وه.

رۆژ گه ییبوو دوا ساته کانی، ئه مه ساتی بوو که ئیدی نه مده ویست قسان بکه م، ساتیکی بی ناو، که هه وای دمه و ئیواره گشت ژوو ره کانی پر ده کرد و بیده نگ ی بالی به سه ره هه موو شتییدا کیشا بوو.

چوو مه وه بهر په نجه ره که، له گه ل دوا تیشکی رۆژا جاریکی دی ته ماشای خۆم کرد، ره نگ و رووم خۆش بوو، به لامه وه سه بر نه بوو که هه یج نه گۆرا بووم، له هه مان کاتدا، پاش چن مانگیک زیندانی بو یه که م جار به ئاشکرا گویم له دنگی خۆم بوو، چونکه له میژ بوو ئه م دننگه به گوتیم ئاشنا بوو، زانییم که له م ماوه یه دا هه میشه له گه ل خۆمدا قسه م کردوه.

ئه و کاته قسه کانی په رستاره که ی دایکم بییر که وته وه که گوتی هه ندی جار ئاده میزاد له گه ل خۆیدا قسان ده کات. بۆیه دنگی خۆی ده ناسیت. تا که سیک شه وانی ته نیایی زیندان نه بیینی نازانی ئاده میزاد چۆن له گه ل خۆیدا قسان ده کات.

۳

هه ستم کرد که به هار دوا رۆژه کانی به هاوین سپاردوه، ده مزانی له گه ل ده سته پی کردنی هاویندا رووداویکی تازمه دیته پیتش. مه سه له که م درابوو به دوا جه له سه ی دادگای جینایی، ئه م جه له سه یه ده که وته مانگی شه شه وه. ئه و قاته که م دلنیای کردبووم که ئه م موحا که مه یه پتر له سی رۆژ ناخایه نی. ئه مه جگه له وه ی دادگا له م باره یه وه ده ستویر ده کات، چونکه موحا که مه که با یه ختیکی ئه و تو ی نییه و پیویسته دادگا کاتی خۆی بو ئه نجامدانی کاری دی ته رخان بکات. له مانه ش گرنگتر ئه وه یه ده بی تا کو تایی مانگی شه ش موحا که مه ی کاربایه ک که بابی خۆی کوشتوو ده ست پی بکات.

سه عات حه وت و نیوی به یانی هاتن به شوینما، ترومبیلی دادگا به ره کو شکی دادگه ری بر دین. پۆلیسه کان کردمیانه ژوو ریکی زۆر تاریکه وه. ماوه یه ک چاوه رپیمان کرد، له ته ک ده رگایه که وه دانیشته بووین که دننگه دننگ و ته ق و تۆقی کورسی گو یژانه وه ده هاته گو ی. ئه م دننگه دننگ و غه لبه

غه لبه ئه و ئه هه نگانه ی وه بییر هینامه وه که له گه ره که کاندای ده گیت ریتن و دوا ی ئه هه نگه که کورسییه کان ده گو یژرینه وه تا ماوه ی سه مارکن بۆ میوانه کان خۆش بیت. پۆلیسه کان ده یانگوت ده بی چاوه رپی ده ست پیکردنی دادگا که بکه یین. یه کیکیان جگه ره په کی دامن، به لام وه رم نه گرت. دوا ی تو زیک لینی پرسیم ئایا ده ترسم، وه لام دایه وه نه خیر، به پیچه وانه وه زۆر حه ز ده که م دادگا بیین چونکه له هه موو ژباندا بو م ریک نه که وتبوو که دادگا بیینم، پۆلیسه که ی دی گوتی به لئ، به لام تا ئه و کاته ماندوو ده بییت.

دوا ی ماوه یه کی زۆر زه نگ لی درا، که له پچه که یان له ده ستم کرده وه، ده رگا کرایه وه، خسته میانه قه فه زی تاوانبارییه وه، هۆله که پر بوو له خه لکی، له گه ل ئه وه دا که په رده کان دادرابوو نه وه هه تا و له هه ندی شوینه وه ده هاته ژوو ری، هه وای ئه و ی زۆر گه رم و خنکینه ر بوو. په نجه ره کان داخرا بوون، من له جیتی خۆم دانیشتم، پۆلیسه کان ده وریان گرت، له م کاته دا بوو ریزی زه لام له به رده م خۆمدا دیت، هه موو سه بری منیان ده کرد زانییم که ئه مانه ئه ندای دادگان، ناتوانم پیتان بلیم که چ شتیکیان سه رنجی اکیش بوو، ته نیا ئه وه م به خه یالدا هات که له سه ر کورسییه ک و له نیو ترومبیلی کدا م، ته وای ریتبواره گیتله کان سه رنجی ریتبواره تازه که ده دن تا به هاتنی ئه و پیتکه نن.

ده زانم ئه مه بییریکی گه وانه یه، چونکه چ که سیک لیتره دا نه ی ده ویست پیتکه نی، یان بییکات به گالته بازار، له گه ل ئه وه شدا جیا وازییه کی ئه و تو له لیکچواندنه که دا نه بوو، به ههر حال ئه مه بییریکی بوو، هاتبوو به میتشکما، که ئه م هه موو قه ره بالغییه م له هۆله که دا بیی که میتک گیت و ناره حه ت بووم. له سه ره تا دا ناگام له وه نه بوو که خه لکه که که وتبوونه پالنه په ستو و مرخیش مرخیش تا من بیین. هه رچه ند سه رم دینا و ده برد با وه رم نه ده کرد من بوومه مایه ی ئه م هه را و هوریا یه، ئه گه ر موحا که مه ی من ساز نه بوایه ئه و خه لکه زه حمه تی نه ده کیشا که لیتره دا ئاماده بێن. به پۆلیسه که م گوت: ئه و هه موو خه لکه چیه!

وه لامی دامه وه که ئه مانه په یامنیتر و رۆژنامه نووسن. به په نجه ریزیکی گه وه ری نیشان دام که له نزیک میتری دادگا وه دانیشته بوون و گوتی: ئا ئه وانن، گوتم ئه وانن کین؟ دوو باره ی کرده وه: رۆژنامه نووسه کانن. په یامنیتره کانن، یه کیکی له رۆژنامه نووسه کانی ده ناسی، به ره و لای ئیمه هات، ئه م پیوا ه کاربایه کی به سالآچوو بوو، روو خۆش و ده م به پیکه نین بوو، به گه رمی ده سته ی پۆلیسه که ی گو شی، له م کاته دا هه ستم کرد که حه شاماته که جما و به گوتی یه کیاندا ده چپاند. به هه رحال وه کو ئه هه نگیکی بوو، هه رکه سه و بو دوست و ناسیاوی خۆی ده گه را.

رۆژنامه نووسه که به زه رده خه نه وه رووی کرده من و گوتی ئومیده واره که ئه نجامی ئه م موحا که مه یه به باری به رۆژه وندی مندا بکه ویتته وه. سوپاسم کرد. ئه و جا له سه ری رۆپی و گوتی که میتک مه سه له که تمان گه وره کرد، وه ک خۆت ده زانی وه رزی هاوین، وه رزیکی وشکه به ریتزه ی رۆژنامه گه رییه وه، شتیکی ئه و تو زمان به ده سته وه نه بوو که شایه نی باس بیت جگه له مه سه له که ی تو و ئه و کاربایه ی که بابی خۆی کوشتوو، ئه و جا له نیو خه لکه که دا یه کیکی نیشان دام که عه ینه کیکی ره شی له چا و کردبوو گوتی ئه م کاربایه نوینه ری تاییه تی رۆژنامه یه کی پارسه، هه لبه ت بو دیتنی تو نه هاتوو، به لام چونکه راسپی ردراره هه والی به که لک له مه ر دادگای جینایییه وه ئاماده بکات به په له هاتوو بو ئیتره و ده یه و ی هه والیکی

دەربارەى تۆ بۇ پاریس بنیۆى. خەرىك بو سوپاسى بکەم، بەلام بیرم کردەوہ کہ ئەمە کارىكى پىتکەنن ھیتەرە، بەدەست خواحافىزى کرد و رۆبى، چەند دەبىقەبەكى دى چاوەروانمان کرد، ئەوقاتەکەم لە رۆبە ھات، جلى رەسمى لەبەر کردبوو، گەلنیک دۆست و ھاوکارانى خۆى لەگەلدا بوو، سەرەتا چوو بۆ لای رۆژنامەنووسەکان و دەستى گوشین، کەوتتە شوخی و پىتکەنن، لەوہ دەچوو خوشحال بن کہ زەنگ لىتى دا ھەر يەکەيان چووہ جىتى خۆى، ئەوقاتەکەم ھاتە لام و دەستى گوشیم، ئامۆزگارى کردم کہ زۆر بەکورتى وەلامى پرسىارەکان بەدەموہ و ئەوى تری بەو بسپىترم، لەلای چەپەوہ گوتم لە جىرەى کورسىبەک بوو کہ يەکىک دەبیردە دواہ، کابرايەكى بارىکەلەى بالا بەرزەم بىنى کہ جلى سوورى لەبەردابوو، دووربىنىكى بەدەستەوہ بوو، کہ دانىشت بەورايىبەوہ جەلەکانى ھەلکرد، ئەم کابرايە دادگەر «مدعى عام» بوو. سکرترتیرەکہ جارى دەستپىکردنى دادگای دا. سى قازى، دوانىان بەجلى رەش و ئەوى تریان بەجلى سوورەوہ، بەکۆمەلئى فایلەوہ خۆيان بەھۆلەکہدا کرد. بەخترايى بەرەو مېزى دادگا چوون، ئەو کابرايەى کہ جلى سوورى پۆشيبوو لە سەر کورسىبەکەى ناوہراستا دانىشت، فیتسەکەى لەبەردەم خۆى دانا. سەرە رووتاوہکەى سربىوہ، جارى دەستپىکردنى جەلەسەکەى دا، رۆژنامەنووسەکان قەلەمەکانيان بەدەستەوہ گرت، گشتيان خۆيان کەمتەرەم دەنواد. يەکىکيان کہ تۆزئى لەوانى دى گەنجتر بوو، جلیكى قاوہبى لەبەر بوو، بۆبناخىكى شىنى بەستبوو، قەلەمەکەى لەبەردەم خۆى دانا و تەماشای منى دەکرد، چونکہ قەلەفاتى رېتک و پىتک نەبوو، جگە لە چاوەکانى کہ بەوردى برى بوونىبە من چىترم نەدەدیت. نەمدەزانى داخۆچ بېرى لە من دەکاتەوہ وا خۆى سەخەلت کردوہ، رەنگە من لەبەر ئەوہ و لەبەر ئەوہش کہ عادەتى شوپنەکەم نەدەزانى، بۆبە لەرووداوہکان حالى نەبووم، نە لە راي قازىبەکان نە لە ئەو پرسىارانەى کہ سەرۆک لە ئەوقاتەکە و دادگەرەکەى کرد، لە ھىچيان حالى نەبووم، نەمدەزانى چ نەخشەبەک بەدەورى ژيانم دا دەسورپیتەوہ. ھەموو جارئى قازىبەکان ئاوپران بۆ لای دادگا دەدایەوہ. بەخترايى پۆختەى فایلەکەيان خوتیندەوہ. ھەندئ شتى وەک ناوى خەلکى و شتى ترم ژنەوت کہ بەلامەوہ ئاشنا بوون. ھەندئ پرسىارى نوئى لە ئەوقاتەکەم کران، ھەموو ئەمانە بۆ من تازە بوون، لەم کاتەدا سەرۆک دادگا گوئى دەبئ شاہتەکان ئامادە بن، سکرترتیرەکہ ناوہکانى خوتیندەوہ، سەرنجیان راکىشام، کہ لە نىو خەلکەکەوہ ھەستان و يەک يەک لە دەرگاگە ون بوون، چەند کەسىتک لئى ناسىنەوہ، لەوانە سەرۆکى دالدى کەنەفەتەکان، دەرگاوانەکەى، تۆماسى پىر، راپھوند، ماسون، سالامانۆ و ماری. ماری لە دوورەوہ ئىشارەتپىكى خەمناک و دۆستانەى بۆ کردم، سەرم لەوہ سوپما کہ چۆن لەمە پىش کەسىانم لە نىو خەلکەکہدا نەبىنىبوو، دوا کەسىتک کہ ھەستا سىلستى خاوەن خوارنگا بوو، ژنە قەلەوہکەى خوارنگاگەشى لەگەلدا بوو، ئەو ژنە بەخەشمەوہ سەبرى دەکردم، بەلام من ماوہى بىرکردنەوہم نەما، چونکہ لەم کاتەدا سەرۆک دادگا دەستى بەقسان کردبوو. لە قسەکانيا دەبگوت دادگای راستەقىنە ئىستا کرايەوہ، پىتم وایە پىتوبست ناکات بلتیم دەبئ تەماشاکەران بىدەنگى رەچا و بکەن. چونکہ بەقسەى خۆى بۆبە لىرەبوو تا ئەم جەلەسەبە بئى لایەنانە بەرپۆہ ببات و شتەکان بەشپۆہبەكى عادىلانە روتى خۆيان وەرېگرن، خۆ ئەگەر بچووکترىن شت روويدات ئەوا ھۆلەکہ بەجئ دەھىلئى.

دەبىقە بەدەبىقە ھەواکە گەرمتر دەبوو، بەشپۆہبەک خەلکەکہ کہ ناچار بوون بە پارچە رۆژنامە خۆيان باوہشېن بکەن، ئەم باوہشېن کردنە سەروسەدایەكى بئى وچانى دروست دەکرد. سەرۆک دادگا ئىشارەتپىكى کرد. فەراشەکہ سى باوہشېنى پووشى ھىتا. ھەر سى قازىبەکہ بەکاريان ھىتان. پرسىارکردن دەستى پئى کرد، سەرۆک دادگا ھىمانە و بگرە دۆستانە کەوتە پرسىار لىتکردنم، وپراى ئەوہى کہ لە پرسىارە پەيدەرپەبەکانى وەرس دەبووم. ديسان بەلامەوہ ئاسايى بوو کہ وەلاميان بەدەموہ... ديسان پرسىارى ھەوتکەيان کردم، لە دلئى خۆمدا گوتم وا ديارە ئەم پرسىارانە ئاسايىن چونکہ مەحالە نەندامانى دادگا يەکىتک لەبرى يەکىتکى دى موخاکەمە بکەن. ئىدى سەرۆک دادگا ھەموو ئەو کارانەى کہ من کردبووم روونى کردنەوہ. دواى ھەر رستەبەک رووى لە من دەکرد و دەبگوت وا نىبە؟ ھەموو جارئى دەمگوت بەلئى جەنابى سەرۆک، ھەلەت ئەم وەلامانە بەگوتىرەى ئەو ئامۆزگاربيانە بوو کہ ئەوقاتەکەم فىرى کردبووم. چونکہ سەرۆک دادگا زۆر لەسەر قسەکانى دەوہستا، پرسىارەکان زۆريان درىژە کىشا لەم کاتەدا ھەموو رۆژنامەنووسەکان خەرىكى نووسىن بوون، رۆژنامەنووسە گەنجەکہ زوو زوو چاوى ھەلدەبرى و تەماشای منى دەکرد، رۆژنامەنووسەکان روويان لە سەرۆک دادگا بوو. سەرۆک چەند کۆکەبەكى بۆ کرد. فایلەکەى ھەلدايەوہ و بەدەم خۆ باوہشېن کردنەوہ رووى کردە من و گوئى: ئىستا پىتوبستە بىئىنە سەر ھەندئ پرسىارى لاوہكى رەنگە بەروالەت دوور بن لە مەسەلەکەتەوہ، بەلام لەوانەبە بۆ شوپنى خۆى سوودبەخش بن. زانىم ديسان پرسىارەکان دەربارەى داىکەم دەبن. ھەستم دەکرد ئەم جۆرە پرسىارانە پەستم دەکەن. لىتى پرسىم بۆ داىکەم خستبووہ دالدى کەنەفتانەوہ. وەلام دەبەوہ، چونکہ پارەم نەبوو بەجوانى بەختوى بکەم. لىتى پرسىم ئايا خەرجى داىکەم دەکىشا. وەلام دەبەوہ کہ نە من و نە داىکەم پىتوبستمان بەبەکدى نەبوو، ھەردووگمان بەم ژيانە تازەبە راھاتبوون.

سەرۆک دادگا گوئى: حەز ناکەم دەربارەى ئەم مەسەلەبە پئى داگرم. لە دادگەرەکەى پرسى ئايا چ پرسىارى تری نىبە.

دادگەرەکہ لایەكى پشتى لە من بوو، بئى ئەوہى سەبرى من بکات گوئى بەيارمەتى سەرۆک دادگا، پىتوبستە پرسىارى ئەوہ بکرى ئايا تاوانبار کہ گەرايەوہ بۆ سەر کانىبەکہ بەمەبەستى کوشتنى کابرا عەرەبەکہ چووبوو. وەلام دەبەوہ: نەختىر.

- باشە بۆ چەكى ھەلگرتبوو، لەبەرچى بەتايبەتى بۆ ئەوى چوو بوو.

وہلام دەبەوہ تەنيا بەرپتکەوت بوو.

سەرۆک دادگا ئەم پرسىارەى لای خۆى تۆمار کرد و گوئى رەنگە تەنيا ئەم پرسىارە بۆ حالى حازر بەسوود بىت.

دواى چەند پرسىار و وەلامپىكى دى سەرۆک دادگا جارى کوتايى جەلەسەکەى دا و دەبئ دواى نىوہرۆ شاہتەکان ئامادە بن. بواری بىرکردنەوہ نەبوو. راستەوخۆ لە ترومبىليان ھاوېشتم و بۆ زىندانىان گەراندمەوہ، نانم خوارد، دواى ماوہبەکى کەم بەسۆراخمەوہ ھاتن، ھەمان بەرنامە دەستى پئى کردەوہ، خۆم لە ھەمان ھۆل و لەبەردەم ھەمان سىمادا بىنىبەوہ، ئەمجارەيان گەرماکە پتر بوو، تەواوى ئەندامان و

سه‌رۆک دادگا و دادگەر هەر یه‌که و باوه‌شینیکیان به‌ده‌سته‌وه بوو. رۆژنامه‌نوسه گه‌نجه‌که و نه‌و ژنه کورته بالا‌که هیشتا له‌وئ بوون. به‌لام نه‌مان خو‌یان باوه‌شین نه‌ده‌کرد و به‌بیده‌نگی ده‌پانروانییه‌ من. ئاره‌قه‌که‌ی سه‌ر ته‌وئلم سه‌ری. هینده به‌ تا‌قه‌ت بووم نه‌مه‌ده‌زانی له‌ کوئم، له‌م کاته‌دا بوو ده‌نگیک که سه‌رۆکی دالده‌ی که‌نه‌فته‌کانی گاز کرد وه‌ ناگای هینامه‌وه. لیتیان سه‌ری نایا دایکم گله‌یی لیم به‌ه‌بووه، وه‌لامی دایه‌وه به‌لئ و گوئی نه‌مه‌گله‌یی ته‌واوی نه‌ندامانی دالده‌که بوو. سه‌رۆک دادگا دا‌وای روونکردنه‌وه‌ی لئ کرد، نایا دایکم گله‌یی له‌وه هه‌بوو که خستومه‌ته دالده‌ی که‌نه‌فتانه‌وه، دیسان وه‌لام به‌لئ بوو. به‌لام نه‌مجاره‌ چ شتیکی دی نه‌خسته سه‌ر وه‌لامه‌که. وه‌لامی سه‌رۆکی دی دایه‌وه و گوئی سه‌رم له‌ خه‌مساردی نه‌م سو‌رما له‌ رۆژی ناشتنی دایکیدا.

سه‌ری مه‌به‌ستت له‌ خه‌مساردی چیه‌؟ سه‌رۆک دالده‌ گوئی: نه‌و ده‌یگوت خۆزی دایکم نه‌ده‌دی و ناچار نه‌ده‌بووم بگرم و ده‌متوانی دا‌وای ناشتنی ئیره‌ جئ به‌یلم... شتیکی دی که‌ مایه‌ی سه‌رسو‌رمانی سه‌رۆک دادگا بوو، چونکه سه‌رۆک دالده‌ ده‌یگوت که نه‌و له‌ وه‌لامی یه‌ک‌یک له‌ گۆره‌ه‌لکه‌نه‌کاندا گوئی‌و‌ی من نازانم ته‌مه‌نی دایکم چه‌نده. دا‌وای ده‌یقه‌یه‌ک بیده‌نگی، سه‌رۆکی دادگا له‌ دادگه‌ره‌که‌ی سه‌ری نایا چ سه‌رۆکی دایکه‌ی نییه‌ که له‌ شایه‌ته‌که‌ی بکات. دادگه‌ره‌که‌ گوئی: نه‌خیر، نه‌وه‌نده به‌سه.

خه‌لکه‌که به‌شینه‌یه‌ک چاویان تی بری‌بووم هه‌ر مه‌پرسه، له‌ هه‌موو ژبا‌ندا بو‌ یه‌که‌م جار هه‌ستم کرد دلم پر بووه و ده‌مه‌وئ بگرم، چونکه هه‌ستم ده‌کرد نه‌و خه‌لکه‌ به‌ چ نه‌فره‌تی‌که‌وه سه‌رنج ده‌دن.

سه‌رۆک دادگا رووی کرده نه‌ندامان و دادگەر و نه‌وقاته‌که‌م و سه‌ری نایا سه‌رۆکی دایکه‌یان نییه‌ له‌ شایه‌ته‌که‌ی بکه‌ن.

نه‌وجا گوئی له‌ ده‌رگاوانی دالده‌که گرت، هه‌مان شت له‌ گه‌ل نه‌ویشدا دووباره بووه‌وه، وه‌ختی ده‌رگاوانه‌که هاته جیتی شایه‌ت، سه‌ریکی منی کرد و رووی خۆی وه‌رگێرا و که‌وته وه‌لامدانه‌وه‌ی سه‌رۆکی دادگا.

ده‌یگوت: گوايه من نه‌م ویستوه دایکم بیسم و له‌ مه‌رگی نه‌ودا جگه‌ره‌م کیشاوه و له‌بری نه‌وه‌ی به‌دیارییه‌وه دانیشم، خه‌وتووم، قاوه و شیرم خوارده‌ته‌وه. هه‌ستم کرد هیزیکی نه‌فسووناوی بالئ به‌سه‌ر هۆله‌که‌دا کیشاوه، بو‌ یه‌که‌م جار هه‌ستم کرد که من تاوانبارم. داوا له‌ ده‌رگاوانه‌که کرا که مه‌سه‌له‌ی قاوه و شیر و جگه‌ره کیشانه‌که بگێرته‌وه.

دادگه‌ره‌که به‌نیگایه‌کی تابه‌تی و سه‌یره‌وه تیبی ده‌روانیم. له‌م کاته‌دا نه‌وقاته‌که‌م له‌ ده‌رگاوانه‌که‌ی سه‌ری: نایا خۆشی له‌گه‌ل مندا جگه‌ره‌ی کیشاوه؟

به‌لام دادگه‌ره‌که به‌توره‌یییه‌وه له‌ جیتی خۆی هه‌ستا و به‌ره‌رچی نه‌م سه‌رۆکی دایه‌وه و گوئی: ده‌مه‌وئ بزانه‌م کن لیره‌دا خه‌تا‌کاره و به‌پیتی کام یاسا هه‌قی هه‌یه شایه‌ته‌که‌ وا لئ بکات به‌قازانجی خه‌تا‌کار شایه‌تی بدات. سه‌رۆک دادگا ده‌ستووری به‌ده‌رگاوانه‌که دا که هه‌ر چی ده‌وئ با بیلی. کار‌بای په‌رمه‌بێرد به‌خه‌مباریه‌وه گوئی: بیگومان ملکه‌چم بو‌ نه‌وه‌ی که منیش هه‌له‌ بووم. به‌لام زانه‌م نه‌کرد

جگه‌ره‌که‌ی رده‌ت بکه‌مه‌وه. نه‌وجا رووی سه‌رۆکی که‌یه‌ن کرده من و گوئیان نایا چ قسه‌یه‌کی ترم نییه‌؟ گوتم نه‌خیر ته‌نیا ده‌توانم نه‌وه بلیم که شایه‌ته‌که راستی گوئوه و راسته، که من جگه‌ره‌م داوه‌تی. ده‌رگاوانه‌که نیگایه‌کی پر له‌ سه‌رسامی و هه‌قناسی بریبه‌ من و که‌میک به‌دوودلییه‌وه گوئی: نه‌و قاوه و شیر ی بو‌ هینام. نه‌وقاته‌که کردی به‌هه‌را و به‌ده‌نگی به‌رز گوئی: ته‌واوی نه‌مانه جیگای سه‌رنج. دادگه‌ره‌که مشتیکی به‌میزه‌که‌دا مالی و گوئی: به‌لئ جیگای سه‌رنج و پیوسته نه‌ندامانی دادگا که‌لکی لئ وه‌رگرن و نه‌م خالانه‌ بچه‌سپین که کاربایه‌کی بیگانه ده‌توانی شیر و قاوه به‌یه‌ک‌یکی دی بدات. به‌لام کوئیک له‌ به‌رانبه‌ر ته‌رمی دایکیدا، ده‌بی نه‌وه رده‌ت بکاته‌وه.

ده‌رگاوانه‌که گه‌رایه‌وه جیتی خۆی.

که نه‌وه هاته سه‌ر تو‌ماس پی‌رز، فه‌راشیک چوه‌ بن بالئ، تو‌ماس ده‌یگوت که دایکه‌ی ناسیوه، یه‌ک جار منی بی‌نیوه، نه‌ویش له‌ رۆژی ناشتنی ته‌رمه‌که‌دا بوو، لیتیان سه‌ری که من له‌و رۆژه‌دا چیم کرد.

گوئی: منیش نه‌و رۆژه یه‌ک‌جار نا‌ره‌حه‌ت و نیگه‌ران بووم، بو‌یه له‌ داخانا هیچم نه‌ده‌بینی، چونکه مردنی نه‌م ژنه بو‌ من سو‌یبه‌کی هینده گه‌وره بوو، تا نه‌و راده‌یه‌ی بوورامه‌وه، بو‌یه هیچ شتیکم نه‌بینی. دادگه‌ره‌که لئی سه‌ری: به‌لای که‌مه‌وه گریانه‌که‌ی منی دیوه. تو‌ماس وه‌لامی دایه‌وه: نه‌خیر، دادگه‌ره‌که سه‌ری: باشه بی‌نیمی که ناگرم. تو‌ماس به‌نه‌خیر وه‌لامی دایه‌وه، خه‌لکه‌که پیکه‌نین. نه‌وقاته‌که‌م قوئلی هه‌ل‌سالی و گوئی: نه‌مه‌ش روویه‌کی نه‌و دراویه هه‌موو شتی راسته و هیچ شتیکیش راست نییه‌. دادگه‌ره‌که به‌توره‌یییه‌وه قه‌له‌مه‌که‌ی به‌سه‌ر میزه‌که‌دا ده‌کیشا. دا‌وای پینج ده‌یقه‌ پشو، نه‌وقاته‌که‌م له‌و ماوه‌یه‌دا دلنیای ده‌کردم که شته‌کان به‌چاکی ده‌رۆن. ده‌نگیک سیلستی خاوه‌ن خوارنگا‌که‌ی گاز کرد. که به‌ره‌و جیتی شایه‌ته‌کان هات، هه‌ر سه‌یری منی ده‌کرد. نه‌و جلویه‌رگه‌ نو‌یبه‌ی له‌به‌ردا بوو که زۆر جار من له‌به‌ری ده‌کرد و له‌گه‌ل مندا ده‌هاته‌ ده‌رۆ و ده‌چوین بو‌ ته‌راتینی نه‌سپان، بو‌نیباخی نه‌به‌ستبوو، دوگمه‌ی کراسه‌ ساده‌که‌ی داخستبوو، لیتیان سه‌ری: نایا من مشتته‌ری نه‌و بووم. وه‌لامی دایه‌وه: نه‌ک هه‌ر مشتته‌ریم بوو، بگره‌ هاو‌ریشم بوو.

لیتیان سه‌ری: رای چیه‌ به‌رانبه‌ر من

گوئی: من پیاو‌ییکی ما‌قوول و چاکم.

سه‌ری: مه‌به‌ستت له‌م قسه‌یه‌ چیه‌؟ نه‌وه‌ی ده‌رخست که هه‌موو که‌س ده‌زانم مه‌به‌ستم چی بوو.

سه‌ری: نه‌و کاربایه‌کی گوشه‌گیر و پر‌راز بوو.

له‌ وه‌لاما گوئی: نه‌و هه‌موو شتیکی لای من نه‌ده‌گوت.

دادگه‌ره‌که لئی سه‌ری: نایا له‌کاتی خۆیدا مانگانه‌که‌م پیتی ده‌دا. سیلست به‌پیکه‌نییه‌وه گوئی: نه‌مه شتیکی بوو له‌ به‌ینی خۆماندا.

ده‌ریاره‌ی خه‌تا‌که‌م سه‌ری لئ کرا، بو‌ وه‌لامدانه‌وه‌ی نه‌م سه‌ری ده‌ستی به‌شیشه‌کانه‌وه گرت و گوئی: به‌رای من نه‌مه کاره‌سات و به‌ده‌ختیه‌کی گه‌وره‌یه، هه‌موو که‌سێک ده‌زانیت کاره‌سات یانی

چی... دهسته پاچمت دهکات. بهلئی بهر ای من کاره ساته. ویستی درپژده به قسه کانی بدات، بهلام سهرۆکی دادگا قسه که ی پی بری و گوتی: بهسه، ده توانی پرۆیت و دادگا سوپاست دهکات.

سیلیست به دوو دلپیه وه مایه وه، داوای کرد که پتی بدن قسان بکات. رتیان دا بهو مهرجه ی درپژادری نهکات. جارپکی دی دوو یاره ی کرده وه: ئەمه کاره ساته، جۆره کاره ساتیکه، سهرۆک دادگا گوتی: باشه ئەوه مان زانی، ئیمه بۆیه لیرین که ئەم جۆره کاره ساتانه ساغ بکهینه وه، سوپاست دهکهین.

ئیدی سیلیست ناواریکی له من دایه وه، وام هاته بهرچاو که چاو هکانی ده بریسکینه وه، لیه کانی ته ته له دهکن، وهک ئەوه ی بلئی له وه ی پتر چم له دهست دئی، بهلام من هیچ نه گوت، هیچ جووله یه کم نه کرد، بۆ یه کم جار بوو له ژبانما دەم ویست مرۆفیک له نامبیز بگرم. جارپکی دی سهرۆک دادگا داوای لئی کرد که بچیته وه جینی خۆی. له ماوه ی موحاکمه دا سیلیست ههر له وئ مایه وه، سهری داخستبوو، بهوردی گوتی بۆ قسه ی شایه ته کان شل ده کرد،

ماری هاته ژووره وه، شه پقه یه کی له سهر بوو، گهلینک جوان دهینواند که چاوم به قژه په خشانه که ی کهوت پترم خۆش ویست. له جینی خۆمه وه مه مکه قوته کانیم هله دهسه نگان، لیتوم ده پشکنی... له وه دهجوو توو پره بی.

لینیان پرسى له که یه وه من ده ناسیت. پتی وتن له و پرۆه وه که پیکه وه له دایه ره یه کدا کارمان ده کرد. سهرۆک ده ی ویست بزانی پتوهندی به من وه چون بوو. گوتی دۆستی ئەوم.

له وهلامی پرسیارپکی دیدا گوتی: بهلئی بریاربوو شایی بکهین. دادگه ره که به دەم هله دانه وه ی په ری فایلیکه وه له پر پرسى میژووی پتوهندیمان بۆ که ی ده گه رپتیه وه. میژووی پتوهندییه که ی پی گوتن. دادگه ره که ئەوه ی ناشکرا کرد که ئەم میژووه دهقاو دهق ده که ویتنه دووم پرۆی مهرگی دایکمه وه. به ته وه سه وه گوتی هه ز ناکه م ده رباره ی ئەم مه سه له یه پی داگرم، چونکه له وانه بوو ماری توو پره بی، داوای له ماری کرد که به کورتی باسی یه ک پرۆی له گه ل مندای بکات. بهلام ماری نه ی ده ویست له م باره یه وه چ قسه یه ک بکات، بهلام له ژتیر پتیداگرتنی دادگه ره که دا باسی چونه ده ریا و له سینمه ما هاتنه ده ره وه و چونه ماله وه مانى گپراهیه وه. دادگه ره که له گه ل روونکردنه وه کانی ماریدا به فایله که دا چوه وه. گوتی ماری به خۆی فلیمه که ی ئەو شه وه باس دهکات. ماری گوتی له بیرمه و فلیمیکی فرناندل بوو. که ماری قسه کانی ته واو کرد بپدنگی بالی به سهر هۆله که دا کیشا، ئەوجا دادگه ره که به وبقاره وه هه ستا و به ده نگیتکی هه لچوه وه گوتی: قازیبانی به رپز ئەم پیاوه له دووم پرۆی دواى مهرگی دایکی چوه بۆ ده ریا و پتوهندی ناره وای له گه ل کچیتکدا به ستوه و بۆ شوخی و پیکه نین چوه بۆ فلیمیکی خراب. من له وه زیاترم پی نییه که پیتانی بیتم.

ئیدی به پیدنگی له جینی خۆی دانیشتم.

بهلام ماری له پر دایه پر مه ی گریان و گوتی نه خیر وا نه بووه و مه سه له که شتیکی دییه و ناچاران کردوه که ئەم شتانه به پتچه وانه ی هه ز و بۆچوونی خۆی بلئی و من ده ناسیت و هه رگیز کارى خرابی لئی

نه وه شاته وه. بهلام فه راشه که به ئیشاره تیکی سهرۆک دادگا، ماری گه رانه وه سهر جیتییه که ی خۆی. ئیدی ماسون هات و سوور بوو له سهر ئەوه ی که من پیاویکی ئاپرومه ند، له وه ش زیده تری ده گوت که گوايه پیاویکی نازاو نه ترسیشم. بهلام خه لکه که گوتیان پی نه دا، ئەوجا نۆره هاته سهر سالامانۆ و ده یگوت گوايه من میه ره بان بووم له گه ل سه گه که دیدا. گوتیان به قسه کانی ئەویش نه دا. پرسیاربان لئی کرد که ره فتارم له گه ل دایکمدای چون بوو، وهلامی دایه وه و گوتی ئەو کارى به دایکی نه بوو و له سهر خواستی خۆی ناردییه دالده ی که نه فته کان.

ئیدی نۆره هاته سهر راپیوند که دوا شایه ت بوو. راپیوند سووکه ئیشاره تیکی بۆ کردم. له وهلامی یه کم پرسیاردا ئەوه ی ده رخست که من پاک و بی گوناهم.

سهرۆک دادگا گوتی: ئیمه رای خۆتمان ناوی، بهلگه ی راسته قینه مان ده وئ. تا پرسیارت لئی نه کری وهلام مه ده وه.

پرسیاری پتوهندی ئەویان له گه ل مندای لئی کرد، راپیوند ئەمه ی قۆزته وه و گوتی: خه تای من بوو، چونکه له خوشکی ئەو کابرا عه ره به م دا و ئەویش قینی لئی هه لگرتم.

سهرۆک دادگا پرسى ئایا کوژراوه که نه هه قی بوو که قینت لئی هه لگرتی.

راپیوند ئەوه ی روون کرده وه که ئاماده بوونی من له که نار ده ریا ته نیا رپکه وت بوو و هیچی دی.

دادگه ره که پرسى: ئەم نامه یه که سهرچاوه ی روو داوه که بوو، بۆچی له لایه ن تاوانباره وه نووسراوه.

راپیوند وهلامی دایه وه، ته نیا رپکه وت بوو.

دادگه ره که گوتی رپکه وت ناتوانی کار له ره وتی بنه ره تی مه سه له که بکات ئەوجا لیتی پرسى ئایا ته نیا رپکه وت بوو که وه ختی تۆ له دۆسته که ی خۆت دا ئەو ناو برئی نه کردن، ئایا رپکه وت بوو که تاوانبار بوو به شایه تی تۆ... بۆ کۆتایی هینان، به ئانقه ست له راپیوندی پرسى کارت چیسسه، وهلامی دایه وه که دوکانداره... حانوتی هیه.

دادگه ر رووی کرده ئەندامانی دادگا که و، ئەوه ی روون کرده وه که ئەم کابرایه کارپکی ده کرد که نابین توخنی ئەم کاره بکه وئ. ئەو دۆست و هاوکاری تاوانبار بووه و کارى ناشایسته و نزمیان کردوه، له رووی ره وشته وه کارى ئەوان به لگه نه ویسته. راپیوند ویستی به رگری له خۆی بکات، ئەوقاته که ی من به رپه رچی دانه وه و گوتی بوه ستن تا کو دادگه ر قسه که ی ته واو بکات.

دادگه ره که گوتی: من ئیدی هیچ نییه بیلیم، ئایا ئەم کابرایه براده ری تۆ بوو، وهلامی دایه وه: بهلئی. هه مان پرسیاربان له منیش کرد، ته ماشابه کی راپیوئدم کرد، بهلام ئەو ناگای له من نه بوو. به هه ر حال قسه که یم سه لماند و گوتم وایه.

ئەوجا دادگه ره که به ئەندامانی دادگا که ی گوت: هه مان پیاو که له یه کم پرۆی دواى مهرگی داکى چوه بۆ که یف و سه فا و رابواردن، له بهر هه ندی هۆی پوچ پیاویکی کوشتوه. ئیدی له جینی خۆی دانیشته وه.

ئەوقاتەكەم بەتوورەپییەوه هەستا و دەستی بۆ ئەندامانی دادگا راکیشا و گوتی: باشە ئەم پیاو بەناشتنی دایکی تاوانبارە یان بەپیاوکوشتن! خەلکەكە دەستیان بەپیکەنەن کرد. بەلام دادگەرەكە دیسان هەستایەوه و جەلەکانی خۆی رێك خستەوه و ئەوێ خستە روو كە نابێ ئەوقاتێك هێندە سادە بێ كە نەتوانیت دوو مەسەلە ی ناشرکا بەیکەوه ببەستیت. ئەوجا بەدەنگێکی بلند هاواری کرد. بەلێ من ئەم کابرایە بەوه تاوانبار دەكەم كە بەدلێکی پر لە خەتاوه دایکی ناشتووه.

لەوه دەچوو ئەم روونکردنەوهیە بەدلێ ئامادەبووان بووبن، ئەوقاتەكەم شانەکانی هەلتهکاند، ئارەقە ی سەر تەوێلێ سړی. گەلێك توورە بوو بوو، ئەوجا زانیم كە رەوتی شتەكان بەقازانجی من نییە، جەلەسەكە هەلگیرا. كە لە هۆلێ دادگا چومە دەری، سواری ترومبیل كرام، هەناسەپەکی خۆشم هەلکیشا، چونكە دەمتوانی بەرچاومدا تێ دەپەڕین، لەوانە سەرۆسەدای شار، هەر شتێ كە مایە ی رابوردوو و یادگارەكان بەبەرچاومدا تێ دەپەڕین، لەوانە سەرۆسەدای شار، هەر شتێ كە مایە ی خۆشەویستیم بوو، دە ئالانە نیگام. هاواری رۆژنامەفرۆشەكان كە بەناسماندا بلاو دەبووهوه، ئاهەنگی دوای فرینێ بالندەكان، سەرۆسەدای بازگانەكان، هارێ ترومبیلێ سەر جادەکانی شار، قەرەبالغی دوا ساتەکانی ئیوارێ، هەموو ئەمانە وەكو تاپۆی خەبالی لەبەر چاومدا خۆیان دەواند.

بە پەلەبووم هەرچی زووتر، بگەمەوه زیندان، خەبالم دەکرد كە لەوێ ئاسوودە دەبم، چونكە دەتوانم لەوێ بۆ ساتێ بخەوم و رەنگە ئیدی لە عالەمی خەودا ئەم خەونە سامناکانەم لێ دوور بکەونەوه، بەم حالە جۆش و خرووشیکم تێ كەوتبوو، ئەو جۆش و خرووشە، ئومیدی ئەوهی بێ دەبەخشیم كە بتوانم ماوهێك لە زیندانداندا پشوو بەدم.

٤

ئەوهی سەیر بێ ئەوهیە پیاو گوتی لە كەسانێك بێت كە باسی كەن... تەنانەت ئەگەر لە قەفەزی تاوانباریشدا بێ، دەتوانم بلیتم هێندە ی باسی خۆیان کرد، باسی تاوانەكەیان نەکرد. نازانم رەنگە وا بێ و دادگانان لە یەكدی جیاواز بن، وەكیلی عام دەستی بلند دەکرد و تاوانباری دەکردم و ئەوجا تەواژۆی دەهینایەوه. دادگەرەكە دەستی هەلدەپری و تاوانەكە ی دەسەلماند، بەلام تەواژۆی نەدەخواست، وێرای ئالۆزی بیرو و نارهتەتی خەبالم، حەزم دەکرد هەندێ جار خۆم لە شتەكان هەلقوریتیم، بەلام ئەوقاتەكەم ئامۆژگاری دەکردم كە بێدەنگ بێم چونكە بێدەنگی بۆ خۆم چاكتەرە. بەهەر حال شتەكان لە دەرەوهی من جێبەجێ دەكران و رەوتی ئاسایی خۆی وەرەگرت. زۆر جار دەم ویست قسەکانیان بێ ببرم و بلیتم: باشە ئیوه بێم بلیتم تاوانبار كێیە؟ تۆمەت دانە پال، خۆی لە خۆیدا بابەتێکی گرنەك. جگە لەوه دەبوو بزانی ئەو خەلکە بۆ خۆیان هیلاك دەکرد بۆ وێنە بەرگریبەکانی دادگەری گشتی زۆر زوو هیلاكی دەکردم. ئەم قسانە هیچ نەبوون، تەنیا كۆمەلێ قسە و حەرەكاتی بێ سەرۆبەر و دوور لە یەك بوون. ئەوهی لێی حالی بوو بووم، پوختە ی بیری ئەوه بوو كە گواپە من بەسووربوونەوه ئەم تاوانەم کردوو. هەولێ دەدا ئەمە بسەلینێ و بێ وچان دەبگوت: بەلگە بۆ قسەكانم دێنمەوه. بەبەلگەوه شتەكان دەخەمە روو. لە

مردنەكە ی دایكەوه هەموو شتەکانی بەگەلەلەكراوی خستە روو، باسی بێ هەستی منی کرد، باسی ئەوهی کرد كە تەمەنی دایكەم نەزانیبوه. مەلەوانەكە ی رۆژی دوا ی مەرگی دایكەم. چونە سینەما لەگەل ئافەرەتێكدا تا گەپانەوه بۆ مالهەوه لەگەل ماریدا، بەهەر حال هەموو ئەوانە ی بەشێوەیەکی رێك و رەوان خستە روو. بەتایبەتی كە ئیوی ماری وەكو «دۆستێك» دەهینا مایە ی سەرنجی من بوو. چونكە ماری بۆ من ئافەرەتێك بوو وەكو هەر ئافەرەتێکی دی. ئەوسا گەیبیە سەر باسی راپیوند... هەستم کرد زۆر بەروونی شتەكە ی گێرایەوه. ئەوهی دەبگوت ماقول بوو، من كاغەزەكەم لەگەل راپیوند نووسی تا دۆستەكە ی بێمە ئیترە و نازاری بدات، ئەمە جگە لەوهی من بووبوو مە مایە ی شەری نێوان راپیوند و كابرای عەرەب و ئەوه بوو راپیوند بریندار بوو، داوا ی دەمانچەكەم لێ كردبوو تا بەتەنیا بگەرێتمەوه و بەكاری بەهێتم. كابرا عەرەبەكەم بەپیتی نەخشەپەکی دیاربكراو كوشت و بۆ ئەوهی دلنیا بێم چوار گولە ی ترم پیتو نا، هەموو ئەوانە ی گێرایەوه و ئەوجا گوتی: بەرێزان ئەوا رێپەرووی ئەو رووداوانەم بۆ ساغ كردنەوه كە ئەم پیاو دەیان بەرەو قەتلكردن برد. بۆیە من سوورم لەسەر ئەوهی كە ئەم مەسەلە یە مەسەلە ی كوشتنێکی ئاسایی نییە. بەرێزان ئەم پیاو زەلامێکی هوشیارە، خۆ گوتیان لێ بوو، وا نییە؟ دەتوانێ وەلامی چاك بداتەوه، نرخێ قسە دەزانێ، ناتوانێ، بلیتم ئەوهی كە كر دوویەتی ئەنجامی نەزانی و دەرک نەکردنی شتەكانە. گوێم لێ بوو حوكمی زیرەکی و هوشیاریبیان بەسەردا دەدام. بەلام لەوه حالی نەدەبووم كە چۆنە بێ رەوشتی ئاسایی مرۆفێك بێ بەلگە بۆ تاوانباركردن خۆی. ئەمە لە هەموو شتەكان پتر سەرنجی رادەكیشام... ئیدی نەمتوانی گوێ بۆ قسەکانی دادگەر بگرم. تا گوێم لە دادگەری گشتی بوو دەبگوت: باشە ئەم زەلامە هەرگیز پەشیمانی و داخی دەرپێوه؟ هەرگیز بەرێزان، تەنانەت لە تەواوی ماوهی محاکمەکردنەكەشیدا تەنانەت بۆ جارێكیش پەشیمانی خۆی دەر نەپێوه. لەم كاتەدا بەرەو لای من سوورایەوه، پەنجە ی ئیشارەتكردن بۆ من راکیشا، بێ ئەوهی بزانی بۆ. بێگومان نەمەدەتوانی بلیتم قسەکانی دروست نین، چونكە لە كارەكە ی خۆم ژبووان نەبووم. بەلام سوور بوون و پێداگرتنی ئەم كابرایەم بەلاوه سەیر بوو، حەزم دەکرد بەشێوەیەکی دۆستانە و بگرە بەشێوەیەکی پر لە خۆشەویستی پیتی بلیتم كە من هەرگیز دەربارە ی هیچ شتێ پەشیمان نیم و نەبووم، من عادەتێكەم هەیه كە هەرچی روو دەدات ئەوه وەربرم... بەلام ئەو وەزعی منیان تێ خستبوو بواری ئەوهی نەدەدام خۆم میهرەبان نیشان بەدم. لەبەر ئەوهی دادگەرەكە دە ی ویست قسان لە بارە ی منەوه بكات، گوێم بۆ قسەکانی شل کرد، دەبگوت: توانیبویەتی بچیتە ناو رۆحی منەوه، بەلام چ شتێکی بەدەست نەهیتاوه، قازیبانی بەرێز ئەم كابرایە دەلێ كە لە راستیدا رۆحی نییە و هەستی مرۆفانە ی نییە... هەلبەت ناتوانین لەسەر شتێك لۆمە ی بكەین كە نەیتوانیبوه بەدەستی بەهێنێ، ئیمە ناتوانین لەسەر ئەمە سەرزەنشتی بكەین. بەلام وەختێ كار دەگاتە دیوانی دادگا... پێویستە ئەو بۆشاییبە ی كە دەكەوتێتە دلێ مرۆفەوه رەنگە كۆمەلگا تیبی بكەوێ. پر بكریتەوه. لێرەدا هاتە سەر رەفتارم لەگەل دایكەدا، ئەوهی لەوه پێش و تیبوی هەمووی دووبارە كردەوه. بەلام كە باس هاتە سەر تاوانی من درێژە ی بێ دا، هێندە ی درێژداداری کرد ئیدی گەرمای هۆلەكەم بێر چوووه.

لیتره‌دا دادگه‌ره‌که که می‌تک بیده‌نگ بوو، دووباره دهستی به‌قسان کرده‌ه و گوتی: قازیبانی به‌ریز، سه‌پینی له ههمان دادگادا که‌سیتک موحاکمه ده‌کری که بابی خوی کوشتووه، ئیره شویتیکه ده‌بی لادانی رۆحی خه‌لکی تیتدا له مه‌حه‌کی دادوهری بدری. به‌رای ئه‌و، ئه‌م جوهره تاوانانه مایه‌ی قیزه‌هاتنه‌وه‌ی مرۆفایه‌تیبیه و ده‌بی وه‌لام بدریتنه‌وه. سه‌رحه‌می رای ئه‌و، ئه‌مه بوو که ههر که‌سیتک دایکی یان باوکی خوی بکوژیت ده‌بی له کۆمه‌لگای مرۆفایه‌تی ده‌ریکری.

ئه‌م بۆ‌چوونه راست بوو، به‌لام ئه‌و، ههر به‌مه‌وه نه‌وه‌ستا و رای وا بوو که ههر که‌سیتک له رووی ره‌وشتی و مه‌عنه‌وبیه‌وه بیته مایه‌ی مهرگی دایکی له‌گه‌ل ئه‌و که‌سه‌دا که ده‌ست ده‌کاته‌وه کۆ له کوشتن ناکاته‌وه ههر دووکیان ههر وه‌ک یه‌کن و پیوسته هه‌ردووکیان له کۆمه‌لگا ده‌ریکری. به‌هه‌ر حال تاوانی یه‌که‌م ری بۆ تاوانی دووهم خۆش ده‌کا، به‌ریزان من دل‌نیام ئه‌گه‌ر بلتیم ئه‌و که‌سه‌ی که له‌سه‌ر ئه‌م کورسییه دانیشتووه، له‌و که‌سه تاوانبارتره که به‌تاوانی باوک کوشتنه‌وه موحاکمه ده‌کری و پیوسته به‌پیتی ههمان ری‌جی موحاکمه بکری.

لیتره‌دا دادگه‌ره‌که ده‌موچاوی ناره‌قه‌کردووی خوی سری و گوتی ئه‌رکی من قورسه و ده‌بی ئه‌م ئه‌رکه نه‌نجام بدات. ئه‌وه‌ی روون کرده‌وه که نابج من نه‌ندامی کۆمه‌لگایه‌ک بم که ری‌زی یاساکانی ناگرم. من داوای سه‌ری ئه‌و مرۆفانه‌تان لێ ده‌که‌م و دل‌م ئاسوده‌یه... ئه‌گه‌رچی له ته‌واوی ماوه‌ی دادگه‌رمیدا چه‌ندین جار ئه‌م جوهره داوایانه‌م کرده‌وه، به‌لام هه‌رگیز به‌ئه‌ندازه‌ی ئه‌و‌رۆ خۆم به‌هه‌ق نه‌زانیه‌وه، من ناتوانم خۆم به‌مرۆف بزائم، یان لافی ئه‌وه لێ بده‌م که به‌رگرم له مافی مرۆف کرده‌وه، ئه‌گه‌ر ئه‌م تاوانبار به‌سزای شایسته‌ی خوی نه‌گات.

که دادگه‌ره‌که له جیبی خوی دانیشته‌وه، بیده‌نگییه‌کی که‌می‌تک دریتز بالی به‌سه‌ر هۆله‌که‌دا کیشا، منیش له گه‌رما و له سه‌رسامیدا گیتز بوو بووم، سه‌رۆک دادگا کۆکه‌یه‌کی کرد و به‌ده‌نگی‌کی زۆر نرم لیبی پرسیم ئایا چ قسه‌یه‌کی دیم نبیه؟ هه‌ندئ قسه‌م لیتره و له‌ویته هینا و گوتم من هه‌رگیز قه‌ستی کوشتنی کابرای عه‌ره‌بم نه‌بوو.

سه‌رۆک دادگا لای وابوو ئه‌م قسه‌یه خوی له خۆیدا جوهره دان پیدانانیکی ساده‌یه که له‌به‌رده‌م دادگادا ناکاته به‌لگه‌یه‌کی چه‌سیاو و بنجی داوای کرد به‌رله‌وه‌ی گوتی له ئه‌وقاته‌که‌م بگری خۆم به‌روونی دان به‌وه‌دا بنه‌م که چی بووه هۆی ئه‌وه‌ی ئه‌م کاره بکه‌م، به‌ده‌مه لالکت و قسه‌ی هه‌له‌ق و مه‌له‌قه‌وه و به‌په‌له گوتم نه‌جمی گه‌رمای هه‌تا‌وه‌که بوو، سه‌دای پینکه‌نین سه‌راپای هۆله‌که‌ی گرتوه. ئه‌وقاته‌که‌م شانکه‌نی هه‌لته‌کاند، ده‌سته‌بجی داوایان لێ کرد جه‌مه‌سه‌ری قسه‌کانی بگریته ده‌ست. به‌لام ئه‌وه‌ی روون کرده‌وه که دره‌نگه و پیوسته چه‌ند ساتیک قسان بکات. بۆیه داوای له دادگا کرد که قسه‌کردنه‌که‌ی بۆ به‌خه‌نه داوای نیوه‌رۆ.

دادگا داوای په‌سه‌ند کرد.

داوای نیوه‌رۆ جووته پانکه‌که‌ی نیو هۆله‌که هه‌واکه‌یان گیتز ده‌دا، قازیبه‌کانیش باوه‌شیننه‌کانی خۆیان به‌ده‌سته‌وه بوو و سه‌رگه‌رمی خۆ باوه‌شین کردن بوون، به‌رگری ئه‌وقاته‌که‌م به‌شویه‌یه‌ک بوو وام هه‌ست

ده‌کرد قه‌ت کۆتایی نایه‌ت، که گوتم بۆ قسه‌کانی شل کرد، گوتم لێ بوو له‌نیو قسه‌کانیا ده‌یگوت: راسته ئه‌و بکوژه... به‌هه‌مان ئاواز دریتزه‌ی به‌قسه‌که‌ی دا، که له‌مه‌ر من قسه‌ی ده‌کرد سه‌رم سوپر ده‌ما... سه‌رم خسته بناگوتی پۆلیسیکه‌وه و گوتم بۆ ماوه به‌من نادا قسان بکه‌م. پۆلیسه‌که‌ گوتی: ئه‌مه عاده‌تی هه‌موو ئه‌وقاتیکه. هه‌ستم ده‌کرد ئه‌مه دوورخستنه‌وه‌ی منه له مه‌سه‌له‌که و ده‌کریتم به‌سفر. به‌هه‌ر حال ئه‌وه‌ی ئه‌وقاته‌که‌م ده‌یگوت به‌لامه‌وه گالته‌بازار بوو، به‌خیریایی قسه‌کانی له‌مه‌ر کوشتن بریبه‌وه و هاته سه‌ر باسی رۆحی من. به‌لام هه‌ستم کرد له‌م باره‌یه‌وه له دادگه‌ره‌که که‌م به‌هه‌رتره. ده‌یگوت منیش چومه‌ته دنیای رۆحیبه‌وه و شتیکم له‌م رۆحه‌دا خوتنده‌وته‌وه. وه‌ک ئه‌وه‌ی کتیبیکم خوتنده‌یتنه‌وه. ئه‌و به‌شویه‌یه‌ک رۆحی خوتنده‌یومه‌وه که کابرایه‌کی ئابروومه‌ندم، پیایوتیکی ئه‌مه‌کدار و ئیشکه‌رم و خۆشه‌ویستی هه‌مووانم و له‌گه‌ل کلۆلی خه‌لکاندا تیکه‌ل بووم و ژباوم له روانگه‌ی ئه‌وه‌وه فه‌رزه‌نده‌یه‌کی نمونه‌یی بووم و تا توانام بووه خزمه‌تی دایکم کرده‌وه داوایی بیرم کرده‌وته‌وه که دالده شویتیککی چاک و له‌باره بۆ ئاسوده‌یی دایکم و له‌کاتی ده‌ست کورتیدا ئه‌م هه‌نگاه‌م به‌شتیککی به‌جی و له‌بار زانیوه. ئه‌وجا گوتی به‌ریزان من نازانم بۆ ئه‌م هه‌راو هوریا به‌درباره‌ی دالده به‌ریا بوو، چاکترین به‌لگه بۆ سووده‌ندی ئه‌م دالده‌یه ئه‌وه‌یه که ده‌وله‌ت به‌خۆی خه‌رجی ده‌کیشیت. به‌لام چ قسه‌یه‌کی ده‌رباره‌ی ریوشوتینی کفن و دفنه‌که نه‌هینایه گۆری... به‌را‌ده‌یه‌ک هه‌ستم کرد به‌رگریه‌که‌ی له‌م رووه‌وه نوقوستانه. ئیدی وام به‌خه‌یالا هات که داوای ئه‌م هه‌موو بگره و به‌رده‌یه خه‌لکه‌که منیان ته‌واو ناسی و تیکرا ئاشنای کردار و ره‌وش و ژبانم بوون.

خه‌لکه‌که هه‌ندیکیان به‌زه‌یبیان پیتدا ده‌هاته‌وه و هه‌ندیکیان به‌پیتچه‌وانه‌وه. هینده ماندوو بوو بووم خوا خوام بوو زووتر قسه‌کان ته‌واو بن و بگه‌ریتمه‌وه بۆ زبندانه‌که‌م و پشویه‌یه‌ک بده‌م.

قسه‌کان دریتزه‌ی کیشا... تا گوتم لێ بوو له ئاخرو ئۆخری قسه‌کانیا هه‌ندئ شتی گوت، به‌لام باوه‌رم نه‌ده‌کرد ئه‌م قسانه کاریکی وا بکه‌نه سه‌ر قازیبه‌کان که چاوپۆشی له کوشتنه‌که‌م بکه‌ن و تاوانه‌که‌م به‌ریکه‌وت له قه‌له‌م بده‌ن.

ماوه‌ی پشوو ده‌ستی پیت کرد، ئه‌وقاته‌که‌م به‌شه‌که‌تیبیه‌وه له جیبی خوی دانیشت. به‌لام هاو‌ریکانی هاتنه لای و ده‌ستیان گوتی و گوتم لێ بوو ده‌یانگوت: جوان بوو... یه‌کیکیان ده‌ستی منی گرت و گوتی: پی‌ری‌زیاییت لێ ده‌که‌م... سه‌ری سوپاسم بۆ داگرت... به‌لام سوپاسکردنه‌که‌م گه‌له‌ک ساده بوو، چونکه ئه‌وه‌نده ماندوو بووم توانای قسه‌کردنم نه‌بوو. هه‌موو له ده‌ری‌را چاوه‌روان بوون، ئه‌و شته‌ی که هه‌مووان چاوه‌ری بوون تاییه‌ت بوو به‌منه‌وه، جاریکی دی چاوم به‌هۆله‌که‌دا گیتزایه‌وه... هه‌موو شته‌کان وه‌ک خۆی وابوو. نیگام له نیگای رۆژنامه‌نووسه‌کان ئالا... ده‌موده‌ست ئه‌م بیره به‌میشکه‌مدا تیبیه‌ری که له‌و کاته‌دا له‌بیری ماریدا نه‌بووم. له ته‌واوی ماوه‌ی موحاکمه‌که‌دا یادی ئه‌وم به‌خه‌یالا نه‌هات... هه‌لبه‌ت نه‌ک له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌وم له بی‌کرده‌بوو به‌لکو له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کاری قورستره به‌سه‌ره‌وه بوو. «ماری» م له‌نیوان سیلست و راپه‌ونددا بینی. ئیشاره‌تیککی بۆ کردم وه‌ک ئه‌وه بوو بیه‌وی بلتیت: چی بوو.

که‌می‌تک نیگه‌ران دیار بوو، بزه‌یه‌کی به‌رووما دا، به‌لام دل‌م گیرابوو نه‌متوانی وه‌لامی بده‌مه‌وه.

دادگا دهستی پښې كړده. كۆمه لښك پرسپار و وهلام له نيوان نه دنامانی دادگادا هڅنرا و برا، من ته نیا دوو وشه تاوانبار، پياوړوژم بیست و جارېكیش رسته ی كوشننی به تانقه ست هاته گۆړی. ئیدی قازییه كان هۆله كه بان به جڼ هڅشت، منیان برده وه ئه و ژوره بچكوله یه ی كه پښان له وئ چاوه پښم ده كړد.

نه وقاته كه م خوی گه یاندم، شله ژاو و نارده حت بو، به خو شه ویستیه کی بڼ وینه وه قسه ی له گه لمد ا ده كړد، لای وابو كه نه نجام باشه و به چهنه سالی حه پس له مهرگ رزگار ده بم.

لیم پرسى نه گهر نه نجام به قازانجی ئیمه نه بیته بواری تازه كړدنه وه ی مو حاكه مه مان ده بیته؟ وهلامی دایه وه نه خیر. نه م جوړه مو حاكه مه یه تازه كړدنه وه یان بڼ نیبه، بڼ چونه كه یم به راست زانی، بڼه قه ناعه تم به قسه كانی كړد. نه گهر به سه ره پښی سه بری مه سه له كه مان بكر دایه ژور ئاسایی بو، به هر حال نه وقاته كه م دلخوشی ددهامه وه و لای وابو نه نجام به قازانجی من ده بیته. ماوه یه کی ژور چاوه پیمان كړد، پتر له سڼ سعات و نیو، له كوتایی نه م ماوه یه دا زهنگ لیدرا، نه وقاته كه ده یگوت سه روك دادگا وه لامه كان ده خو ښښته وه. لیم جیا بو وه و گوتی وه ختی تو بانگ ده كهن كه ئیدی دوا نه نجام بخو ښښته وه، ده رگا كان كرانه وه، خه لكانیک به پله كاندا سه ركه وتن كه نه م دناسین، نه و جا گوتیم له دهنگی كه سیک بو كه شتیکی ده خو ښښته وه. دیسان زهنگه كه لیدرا یه وه، ده رگای ژوره چكوله كه كرایه وه...

بیده نگیبه کی قول هه موو لایه کی گرتوه، ده موست چاوی بگپرم و ماری له نښو خه لكه كه وه بیینم، به لام ماوه ی نه م كارم نه بو، چونكه له و كاته دا سه روك دادگا رووی كرده من و گوتی پښویسته له مه یدانیکی گشتیدا و به ناو گه لی فوره نسا سه رم له لاشه جوئ بكر ښته وه.

پولیسسه كان ژور میهره بان بوون له گه لمد ا. نه وقاته كه م دهستی خسته سه ر مه چه كم، به لام من بیرم له هیچ نه ده كړده.

سه روك دادگا لیتی پرسیم نیا چم نیبه بیلیم.

دوای كه میك بیر كړدنه وه گوتم: نه خیر.

نه و جا بر دیانم.

5

بڼ جاری سییه م چاوپښه وتنی كه شیشم رت كړده، هیچم نه بو پتی بلیم، نارزه ووی ناخافتم نه بو، هه ستم نه ده كړد چ پښویستیه كم به بیینی هه بڼ، چونكه دواى ماوه یه کی كه م له و دنیا ده بیینم، نه وه ی له و كاته دا بڼ من گرنگ بو، نه وه بوو كه بتوانم خوم له خنكان رزگار بكه م. بیرم له وه ده كړده وه ناخو ده شیت رتیه کی رزگار بوون وده وژم.

زیندانه كه میان گۆربوو. ده متوانی له م زیندانه دا به راکشانه وه ئاسمان بیینم، جگه له ئاسمان چ

شتیکی دی دیار نه بو. ته ووی رۆزگارم به ته ماشا كړدنی ئاسمانه وه به سه ر ده بر. له حالیکدا كه پال كه و تپووم، ده ستم خسته بوو ژیر سه رم و چاوه روان بووم. نازانم چهنه جار نه م پرسپارم له خوم كړد، نیا ده شیت حوكم دراویك توانیبیتی خو له نه شكه نجه ی خنكاندن رزگار بكات. یان پښ نه وه ی له سیداره ی بدن رای كړد بڼ.

لومه ی خوم ده كړد كه هیچ كاتې وهك پښویست بایه خم به چیر و كانی له سیداره دان نه داوه. پیاو ده بڼ هه میسه بایه خم به م سه سه لانه بدات چونكه مرؤث نازانی چی روو ده دات. بیگومان منیش وهك هه زاران خه لكی دی نه م سه سه لانه م له رۆزنامه كاندا خو ښښه وه، به لام له م چیر و كانه دا هه ندی به شی ناسك و پښویست بوو كه هه رگیز سه رنجم نه داوه و لیتی نه كو ښلیمه ته وه. نه گینا له وانه یه له ویدا رتیا یه کی رزگار بوون و هه لانتن به رچا و كه وتیا و بڼ ئیستا به كه لكم هاتیا، له چیر و كدا خو ښښه وه كه به ده گمهن وا رتیک ده كه ویت په تی سیداره له كاتی هه لئاسیندا بچرئ نه مه شتیکی چاوه روان نه كراوه كه به رتیکه وت یان به خت بڼ تاقه جار یتك چاره نووس بگۆړئ. خو نه گهر یه ك جار نه مه بڼ من هه لكه وتیا، نه و جا شته كانم به گۆړه ی دلی خوم نه نجام دده ا.

هه ندی جار ان رۆزنامه كان گف تو گو له مه ر نه و نه ركانه ی ئاده میزاد به رانسه ر به كو مه لگا، ده كهن. به بو چوونی نه وان پښویسته نه م نه ركه نه نجام بدرئ. به لام ته ووی نه م سه سه لانه له دهره وه ی سنووی بو چوون و خه یالن. تاقه شتی كه له م حاله دا بڼ من گرنگ بو، نه وه بوو بتوانم رتیا یه ك بڼ هه لانتن په یدا بكه م و شیتانه كار بكه م، هه لښته نه مه ئوم ښښیکی نه وتوی لئ ناكړئ. چونكه له وانه یه له نه نجامی تاقیب كړدنه وه له كوچه یه كدا بڼ به نیچیری گولله یه ك. به لام نه گهر له هه موو روویه كه وه شته كه ته ماشا كرابا، ژور گرانیش نه ده هاته به رچا و له گوتن بوو. به لام وه زع و حالیک كه منی تیدا بووم بواری نه م جوړه ئومیده ی نه دام، هه موو به لنگه كان نه وه یان ده نواند كه ماشین و په تی سیداره له نامیزم ده گرن. سه ره پای ویستی راستگوم نه مده توانی نه م راستیبه تاله قبول بكه م چونكه ناكو ښیبه ك هه بوو له نیوان حوكمه كه و مه سه له كه، مو حاكه مه كه هه موو لایه نه كانی ئاسایی و سروشتی نه بوو، كار كه ی من وه كو نه م بیره بوو كه ئیستا دهر باره ی هه لانتن میشکی خوتوو كه دده ام. خو ښښه وه ی بریاری دادگا له سعات بیستدا له بری سعاتی هه فده... بریار دانه كه له لایه ن كه سانیکه وه كه خویان گۆربوو... نه و جاش ته ووی لایه نه كانی نه م سه سه له یه ناسروشتی و ساخته گی دیار بوو. له گه ل نه مه شدا ناچار بووم له و سعاته وه كه نه م بریارم دهر باره درا ئیدی دان به راستی شته كه دا بنیم، ده موست دیواره كانی زیندانه كه بیئمه خواره وه. له م كاته دا نه و چیر و كم وه بیر هاته وه كه دایكم له مه ر بامه وه بوی ده گپرامه وه. هه لښته ته ووی نه و رو داوه م بیر نه ماوه چونكه نه و كاتانه مندال بووم. به لام پخته ی شته كه و نه وه ی به لای منه وه مه به سته نه وه یه كه دایكم بوی باس ده كړد و ده یگوت:

رۆژتیک با م چو بووه ته ماشای له سیداره دانی بكر ښتیک، نه و دیه نه كاری تڼ كړد بوو، چهنه رۆژتیک نه خوش كه و تپوو له جیدا كه و تپوو، سه ره پای نه وه ی ده یزانی نه م شته باش نیبه، هر رۆبیسوو له گه رانه وده ا دلی تیک چوو بوو.

من ئەو رەفتاری بابم بەدڵ نەبوو، ئەمڕۆ زانییم کە شتە کە ئاسایی بوو. نازانم چۆن ئەو رۆژانە نەمەدەزانی کە تەماشاکردنی لە سێدارەدانی مەحکوم چەند گەرنگە و بێنیی ئەو چۆرە دێمانە شتیکی پێویستە بۆ هەموو کەسێک. ئەگەر رۆژتیک لەم زیندانە دەرباز بێ هەمیشە دەچمە سەیری ئەم چەشنە لە سێدارەدانا. بەلام زۆر گەوج بووم کە بیرم لەمە دەکردهوه، چونکە خەون بێنیی بەم بابەتەوه بۆ رۆژەک کە تێیدا ئازاد بێم و بتوانم بەرانەر هەزاران پۆلیس کە لەبەر دەرگا و لە رارهوهکاندا ویستاون تێبەرم و ئەوجا دەرڤەتێ بێتە پێشەوه کە بتوانم بچمە سەیری لە سێدارەدانی مەحکومان. ئەم ئەندێشەبەم بەلاوه مەنتقی نەبوو، ئەدەبوو خۆم دەستەمۆی ئەم ئەندێشە بێ سەرۆبەرە بکەم. دواي کەمێک ئەنجامی بێرکردنەوه و خەیاڵ پلاوی لەرزم لێ هات. خۆم لەژێر لێڤە کەدا گرمۆلە کرد، لەرزتکی وهام لێ هاتیوو چۆقەیی ددانەکانم دەهات. لە لایەکی تریشەوه ئادەمیزاد هەمیشە ژیرانە و مەنتقی بێر ناکاتەوه. ئەگەر رۆژتیک دەسەلاتم بوو، یاساکانی دنیا دەگۆرم. لە یاسای سزادان شانسیتیک بۆ مەحکومان دەهێلتمەوه، یاساکە بەشیتوێهەک دادەپێژم کە بەلای کەمەوه لە هەزارا یەک شانس بۆ رزگاربوونی مەحکوم دا بێن، ئەمەش زۆرە بۆ لایەلاکردن و ساغکردنەوهی گەلێک شت، لە لایەکی ترهوه پریار دەدەم کە بەهۆی ماددەبەکی کیمیاویبەوه کە مەحکومان بکوژێن. ئەمەش بەجۆرێ نەبێ کە لە سەدا سەد بێتە مایە مەرگی مەحکومەکان. چونکە کە بێر دەکەمەوه، شتووه و مەرگی خنکاندنێ ئەورۆ دێنمە بەرچاوی خۆم و مەکینەبەکی سامناک ملی مەحکوم دەقترتێن. شتیکی گەلێک سامناکە و بچووکتێن دەرڤەت بۆ رزگاربوونی مەحکومەکە نایەلێتەوه.

بەدبەختییە کە لێرەدا بە چارەنووسی مەحکومان بەدەستی کۆمەڵە کەسێکەوه بەهێر بەرپاری لەسەر دەدەن و وەختی بەرپارە کە درا ئێدی ژێوان بوونەوه مەحاله و ئەگەر مەکینە کە کاری نەکرد. ئەوجا جارێکی دی دەبێخەنەوه ئێش و مەحکومی بەدبەخت ئومێدەوه مەکینە کە باش کار بکات تا ناچار بەدوو بارەکردنەوه نەبێ. بەلام لە لایەکی ترهوه ناچارم دان بەوهدا بنێم کە نەهێنی رێکخستنی چاک لێرەدا بە. بۆیه مەحکوم ناچارە کۆمەکی بێ بکات و بەرژەوهندی لەوهدا بەهێر کە شتەکان بێ کۆسپ بەرپۆه بچن، ناچار بووم دان بەوه دا بنێم کە تا ئێستا بەچاکی بێرم لەو مەسەلانە نەکردبووه، هەلبەت هۆی ئەوه نەزانی و تەنانەت نەم دەزانی بۆ خنکاندن بەهۆی مەکینەوه دەبێ بەسەر کورسیبەکی داردا پرۆم و لە پەڕێهوه سەر بکەوم.

پێم وایە ئەمە بەهۆی روودانی شۆرشێ سالی ۱۷۸۹ی فەرەنساونەوه کە دواي بوو بەدەستور و خەلکی کەم و زۆر ئاگایان لێی بوو. بیرم دێتەوه رۆژتیک لە رۆژنامەدا وێنە مەحکومیتیک بەخنکاندنیان و چۆنیتێ خنکاندە کە بلاق کرایهوه و دەنگی دا بووهوه، مەکینە خنکاندن لە هەمان شوێن کە ئەورۆ دانراوه، لەسەر زوی دانراوو، گەرەبێ مەکینە کە بەپێچەوانە بۆچوونی من زۆر ترسناک بوو. سەبەرە کە لەمەدا بەهێر کە لەم ماوهیدا هیچ کاتێ یادی ئەم دێنە و ئەم وێنەبەم کە سەرئەجی منیشی وهک هەزاران مەردمی دی راکیشابوو بەخەیاڵندا نەهاتوو. سەرشتی ئادەمیزاد وایە کە شتی نەزانی یان نەناسی موبالغەیی تێدا دەکات. بەلام من دەبێ سەرئەجی وای کە ئەم مەسەلەبە، مەسەلەبەکی سادە و ئاساییبە.

ئامێرە کە لەسەر زوی دانراوه، بەشیتوێهەک ئادەمیزاد دەتوانی راستهوه و راست بەرەو رووی بچیت وهک چۆن بەپیری خۆشەویستیکەوه دەچن. مەحکومیش بەو چۆرە پێشوازی لێ دەکات.

بەلام سێدارە وای نیبە، دەبێ ئادەمیزاد لە هەوادا هەلواسرێ، بەلام ئامێری ملقرتاندن ئەمەیی نیبە و لەپەر مەحکومە کە لە نێو دەبات و ئادەمیزاد بەکەمێک شەرمەزاریبەوه خۆی دەداتە دەست مەرگ و بەدلتیاییبەوه دەزانی کە ژێانی تەواو بووه.

دوو شتی دی هەبوون کە بیرم لێ دەکردنەوه یەکتێکیان سپێدە و ئەوی تریان ئازادی و بەخشین. هەولم دەدا کە بیران لێ نەکەمەوه. رادەکشام، تەماشای ئاسمانم دەکرد، هەولم دەدا لەزەت لەم تەماشاکردنە وهربگرم. ئاسمان تاریک دادەهات و مژدەیی ئێوارەیی دەدا. خۆم ماندوو دەکرد کە ئاوهرووی بێرکردنەوه م بگۆرم. گوێم بۆ ترپەیی دلەم رادەگرت، باوهروم نەدەکرد ئەم ترپەبە کە چەندین سال بوو لەگەڵم داوو، رۆژێ بیت لە لێدان بکەوی و لێم جودا بێتەوه. من هەرگیز لە ژیا ئادەمیزاد دەستەمۆی بیری راست نەبووم، سەرەرای ئەمەش هەولم دەدا بەخۆمی بسەلمێنم کە ئەم لێدانی دلە بۆ هەمیشە بەرەوهوام نای، بەلام بێهێوودە سپێدە نزیک بووهوه و هاڤه سەر ئەوهی بەخۆم بێژم چاکترین شت ئەوهیە خۆ بێ باک بنوێنم و زۆر لە خۆم نەکەم.

دەمزانی لەگەڵ سپێدەدا دێن، بۆیه شەوان نەدەخهوتم و حەزم نەدەکرد غافلگیر بێم. حەزم دەکرد هەر شتی کە بەسەر دیت ئامادە بێم، بۆیه هەولم دەدا بەدرتێزایی رۆژ کەمێک بنووم و شەوان بەبێداری وهمیتیم.

بەوهپەری بێتقەراریبەوه چاوهروانی یەکەم تیشکی بەیان بووم، ناخۆشتێن کاتم ئەو ساتە گومان لێکراوه بوو کە دەمزانی ئەو رووداوه گەرەبەیی تێدا جێبەجێ دەکرێ. هەرکە نیوهشەو رادەبوورد، ئێنیتیزارم دەکرد، چاوهروانی بچووکتێن سەرته بووم، هەرگیز لە یادم نیبە کە گوێچکەم ئەم هەموو سەرۆسەدا سەیرەیی هەلمێبێ، دەتوانم بلێم لە تەواوی ئەم ماوهیدا زۆر بەختیار بووم. چونکە گوێم لە دەنگی پێی هیچ کەسێک نەبوو.

دایکم هەمیشە دەبێگوت ئادەمیزاد بەرەوهوام بەدبەخت نیبە، لەنێو زیندانەوه بەدەم چاوهروانی سپێدەوه ئەو قسەبەیی دایکم دەسەلماند بۆیه دەنگی پێم دەژنەوت و هێشتا گوێم لە دەنگی دلەم بوو، هەناسەیی خۆم دەبێست و ئاواتەخواز بووم شەو و رۆژتیکێ دی بژیم، بەرۆژەوه لەگەڵ بیری داواکردنی بەخشیندا دەژیا. وام حسیب دەکرد کە چاکترین کەلێم لەم بێرە وهرگرتوو. شتەکانی خۆم ورد دەکردهوه و دەگەیه چاکترین ئەنجام. هەمیشە دەمگوت ئەو پەرەکەیی داواکەم رەت دەکرێتەوه. کەواتە دەمرم، ئەمە بەلگە نەویستە، بەلام هەموو کەس دەزانن ژیا ن هێندە بەنرخ نیبە مەرۆف بیهوێ بژی، ژیا ن ئەو ناهیتێ بژی و هەمیشە بێتێ. ئەوهشم بەلاوه ئاشکرا بوو کە مردن لە سی سالییدا یان لە حەفتا سالییدا وهک یەکە و چ جیاوازیبەکی نیبە. چونکە لەو ماوهیدا هەزاران پیاو و ژنی دی دێنە دنیاوه و دەژین و ئەم بەرنامەبە هەزاران سال دووبارە دەبێتەوه و دەبێتەوه. ئەمە شتیکی ئاشکرایە، ئەوهی دەمیرت هەمیشە هەر منم، جا ئێستا بێ یان بێست سالی دی. بەلام ئەوهی تووژی بێرکردنەوهی هەراسان دەکردم ئەوه بوو لەو کاتەدا، ئەو بێست سالی داها تووم دەهێنایهوه بەرچاوی خۆم. بەلام هەولم دەدا ئەو کارانەیی کە دەمتوانی لە ماوهی ئەو بێست سالییدا ئەنجامیان بەدەم، لە بوونی خۆمدا بیان خنکێنم. ئادەمیزادێک کە

دهبې بمرئ ئىدى ئەم شتانه چ چه مکتیکیان ههیه و چ پتویست بوو بزائم ئەم مەرگه چۆن و که ی روو دهادات.

ههقم بوو لەم ساته ناسکهدا بېر له چاره نووسم بکه مەوه و ماووم به خۆم دەدا که مەسه له ی مردن له میتشکی خۆمدا شی بکه مەوه و بلتیم له وانه یه بې به خشن. له ئەنجامی ئەم بېره تازه یه و له خۆش حالیدا فرمیتسک له چوانم قه تیس دەما. پتویست بوو ههول بدەم ئەم دەنگه له دلای خۆمدا خامۆش بکه م. بۆ ئەوه ی بتوانم خۆم رازی بکه م و خودی خۆم بهرز بگریم پتویسته به لای که مەوه ئەو بېره له خۆم دوور بخه مەوه. خۆ ئەگەر بېشم به خشن ئەوه پەرکه ی ساتیکی دی ناسووده دەبم، ئەمه شیان جیتی دوودلی بوو، جا له ساتیکی وه هادابوو، جاریکی دی چاوپتیکه وتتی که شیشه کم رەت کردوه.

راکشابووم، دەمه و ئیوارئ بوو، ته ماشای ناسمانم ده کرد. ههستم به بزوتتی خوتنی نیتو ده ماره کانی له شم ده کرد. پتویستم به بېنینی که شیشه نه بوو، ماوه یه کی زۆر بوو، بۆ یه کم جار بېرم له ماری کرده وه. دەمئ بوو نامە ی بۆ نه نووسیبووم، ئەو شه وه ماوه یه ک که وتمه ئەم بېره وه و له دلای خۆمدا گوتم: رەنگه هیلاک بووی و نه یه وئ دۆستی کابرایه کی مه حکوم به مەرگ یی، ئەو ختووره به شم به دلدا هات که رەنگه نه خۆش یی یان مردی، ئەمه له سروشتی شته کاندای بوو، ئەگینا من له کوئ ده زانم که رەنگه له ئەنجامی رووداوتیکدا لهو جیا بېمه وه و چ شتی بووه هۆی ئەوه ی کبیرتیک که هه رگیز نه م دیبوو ئەم جۆره نزیکیه له گه ل مندا په یدا بکات. لهو ساته وه ئیدی ماری و یادی ماری به لای منه وه گرنگ نه بوو، به شتیکی ناساییم ده زانی، چونکه دلای بووم هه موو خه لکی من فه رامۆش ده کەن و چ کاریکیان به کاری منه وه نابی، ده توانم بلتیم ته نانه ت ئەم بېرانه ش بۆ میتشکم سه خت نه بوون.

لەم کاتەدا که شیشه که هاته ژووره وه. که چاوم پیتی کهوت ته زوویه کم پیتا هات، ئەویش ههستی به مه کرد و گوتی: مه ترسه. پتیم گوت ده توانی کاتیکی دی بیتیته دیدهنیم. وهلامی دایه وه که هاتنی ئەمجاره ته نیا دیدهنی و سه ردانیکی دۆستانه یه و پتوهندی به حوکم دانه که مەوه نییه.

له سه ر قه ره و پتله کم دانیشت، داوای لئ کردم که له ته نیشتییه وه دابنیشم، به قسه ییم نه کرد به لام و پیرای ئەوه ش هېچ خۆی تیک نه دا و مېهره یان ده هاته به رجاو، ماوه یه ک دانیشت. سه ری داخستبوو. ته ماشای دهستی خۆی ده کرد. دهسته کانی ناسک بوون. به لام له بهر چاوی مندا دوو درنده ی سامناک بوون. بێدهنگیه که ی به ئەندازه یه ک درێزه ی کیشا، که له بېرم نه مابوو. له پر سه ری هه لپری و نیگایه کی تی بېرم و گوتی: بۆ ناته وئ بېمه دیدهنیت؟ وهلامی دایه وه چونکه باوهرم به خا نییه.

ویستی بزانی نایا دلنایام له وه ی گوتم، من هه رگیز ئەم پرسیا رهم له خۆم نه کردووه. بۆیه ئەم پرسیا ره به لای منه وه چ بایه خ و نرخیکی نییه.

که ئەم قسه یه ی بېست، کشایه وه داووه و پشتی به دیواره که وه دا، دهسته کانی به یی جووله خستبوونه سه ر ئەژنۆی و یی ئەوه ی ته ماشای من بکات وه ک یه کتیک بۆ خۆی بدوئ گوتی: هه ندئ جار مرۆف وا ده زانی دلناییه، به لام له راستیدا به هه لده دا چووه.

وهلامی نه دایه وه. ته ماشایه کی کردم و پرسی: تۆ چ ده لئی؟

گوتم: رەنگه وابی، به هه رحال رەنگه دلنایا نه بېم له وه ی مەبه ستمه، به لام زۆر دلنایام له وه ی که مەبه ستم نییه.

رووی خۆی وه رگتیرا و بېن ئەوه ی وه زعی خۆی بگۆرئ لیتی پرسیم نایا قسه کانم له رووی نا ئومیدیه وه نین. وهلامی دایه وه به پتچه وانه وه من به هېچ جۆرئ نا ئومید نیم ته نیا که میتک ده ترسم و ئەمه ش شتیکی ناساییه. گوتی: که واته خوا یارمه تیت ده دا. هه موو ئەوانه ی ناسیومن و له حالی ئیستای تۆدا بوون، ده گه رانه وه لای خوا.

دانم پیتدانا. هه قی خۆیان بووه، ئەمه ش نیشانه ی ئەوه یه که کاتیان هه بووه، به لام من پتویستم به یارمه تی که س نییه. چونکه ماووم نییه بایه خ به شتانی بدەم که به لامه وه مەبه ست نین.

لەم کاتەدا، تەکانیکی دایه خۆی، که میتک داوینی جله کانی هه لکرد، به ره و لای من هات و به «برام» بانگی کرد. ده مزانی که به م شتیه یه قسه م له گه لدا ده کات له بهر ئەوه نییه که حوکمی مەرگم بۆ براوته وه. چونکه دلای بووم هه موومان مه حکوم به مەرگین و بچووکترین جیا وازیمان له م رووه وه نییه.

قسه که ییم پری و گوتم پتویستم به هېچ که سیک نییه که دلەم بداته وه، چونکه مەرگ شتیکی نییه قابیلی دلدانه وه یی.

گوتی: به لئ، تۆ ئەگه ر ئەمپۆش نه مری... دوایی هه ر ده مریت و ئەوساش هه مان پرسیا ر قووت ده بیتیته وه و ئەو رۆژه چۆن رووبه رووی ئەم ئەزمونه ده بیتیته وه. وهلامی دایه وه وه ک چۆن ئیستا رووبه رووی ده بجه وه ئەوساش هه ر وا ده بېم.

هه ستایه سه ر پچ و راسته و راست چاوی برییه چاوم، ئەمه یارییه ک بوو حه زم لیتی ده کرد، هه ندئ جار وا رتیک ده کت ئەم وازیه م له گه ل ئەمانۆیل و سیلستدا ده کرد، ئەوان له ته ماشا کردنی من هیلاک ده بوون، چاویان داده خست و ده یان ترووکاند.

کابرای که شیشیش شاره زای ئەم وازیه بوو، یه کسه ر تیتی گه یشتم، چاوه کانی نه ده ترووکاند و ده نگیشی نه ده لهرزی به م ده قه وه پیتی گوتم: که واته هېچ ئومیدیتکت نییه و دلناییت که به ته واوی ده مریت؟ وهلامی دایه وه، به لئ.

ئه وجا سه ری داخست، دانیشته وه، پیتی گوتم زۆرم به زه یی پیتا دیتته وه. من خۆم ده زانم ئەم به سه ره اتانه بۆ ئاده میزاد یه کجار سه خت و ناخۆشن.

هه ستم کرد به م قسانه نیگه رانم ده کات، رووم وه رچه رخانم و چومه بهر په نجه ره که، گوتیم لئ بوو دیسان ده یه وئ هه ندئ پرسیا رم لئ بکات ئەمجاره یان به سه دایه کی شله ژاو و مېهره بانه وه قسه ی ده کرد، زانیم که زۆر نیگه رانه، بۆیه پتر گوتیم بۆ قسه کانی شل کرد، ده یگوت پارانه وه و روو کردنه خوای من مایه ی ره زامه ندی خوایه. به لام باری گوناختیکی قورس به سه رشانه وه بوو. ده بوو خۆمی لئ رزگار بکه م، به رای ئەو عه داله تی مرۆف بایه خی نه بوو، به لا عه داله تی خوا شتیکی گرنگه. پتیم گوت هه مان عه داله تی

مرۆڤه که حوکمی مه‌رگی به‌سه‌ر مندایه‌وه. وه‌لامی دایه‌وه که ئەم عه‌داله‌ته ئەوه‌نده گ‌رنگ نییبه که بتوانی گوناحی تۆ پاک بکاته‌وه. گوتم: نازانم گوناح چیبه. ئەوان ته‌نیا ئەوه‌یان پی گوتووم که گوناحکارم، ئەگەر گوناحکارم ده‌بی سزای گوناحی خۆم بدهم و له‌وه زیاده‌تر چیبان لیم ده‌وی.

دیسان هه‌ستایه‌وه سه‌ر پی، هه‌ستم کرد چونکه زیندانه‌که به‌چوکه، ناره‌حه‌ته‌وه ده‌بی و ناچاره وه‌زی بگۆزی، چوانم بریبووه زه‌وی. هه‌نگاوێکی به‌ره‌وه لای من نا. له‌ جێی خۆی وه‌ستا وه‌ک ئەوه‌ی زات نه‌کا بیته‌ پیشتره‌وه. له‌ شیشه‌کانه‌وه ته‌ماشای ناسمانی ده‌کرد، ئەوجا گوته‌ی کورم تۆ به‌هه‌له‌داچوویت، بۆیان هه‌یه داوای شتی ترت لی بکه‌ن.

- داوای چی بکه‌ن.

- له‌وانه‌به‌ بیان‌ه‌وی چاکتر بیینی.

- چ شتی بیینی.

که‌شیشه‌که چاوێکی به‌ده‌وره‌وه‌ری خۆیدا گێپرا، به‌ده‌نگی‌کی شه‌که‌ته‌ وه‌لامی دایه‌وه و گوته‌ی: من ده‌زانم ته‌واوی به‌ردی ئەم زیندانه‌ ده‌رد و ره‌نجیان لێده‌چۆزی. که ته‌ماشای ئەم دیوارانه‌ ده‌که‌م نیگه‌ران ده‌بم. به‌لام له‌ کانگای دلمه‌وه ده‌زانم که کلۆلتیرین و به‌ده‌به‌خست‌ترین مردنی نیو نیوه له‌ نیو تاریکی ئەم به‌ردانه‌وه روویه‌کی پیروژ ده‌بینی، ئەو رووه پیروژه داوات لی ده‌کات که بیینی.

بیستنی ئەم قسانه‌ که‌من نیگه‌رانی کردم و پیتم گوته‌:

ئەوا چهند مانگێکه من به‌م دیوارانه‌دا هه‌لده‌روانم، چ که‌سه‌تیکم نه‌بیینی که له‌ مه‌ردومی سه‌ر زه‌وی خۆی چاکتر به‌من نیشان بدات. ده‌میکه‌ بۆ روویه‌که ده‌گه‌ریم، به‌لام ئەم رووه‌ ره‌نگی ناسمان و گ‌ری شه‌هه‌ته‌ی هه‌یه، ئەم رووه، رووی ماری بوو، بیه‌هووده‌ بۆی گه‌رام، به‌لام نیستتا ئەوه‌ش ته‌واو بوو. به‌هه‌رحال له‌ نیو ئەم به‌ردانه‌وه چ شتی‌کم به‌دی نه‌کرد.

که‌شیشه‌که چاوه‌ غه‌مگینه‌کانی خۆی تی پریم. من له‌و کاته‌دا به‌ته‌واوی پشتم به‌دیواره‌که‌وه دا‌بوو. تیشکی هه‌تاوه‌که به‌سه‌ر روومانا په‌خشان بوو.

چهند وشه‌یه‌کی نامه‌فه‌هومی ده‌ره‌په‌راند. به‌ته‌واوی گوتم لی نه‌بوون ئەوجا داوای لی کردم که مۆله‌تی بده‌م و له‌ نامیزم بگ‌ری.

گوتم: نه‌خیر، به‌وه‌په‌ری خه‌مبارییه‌وه کشایه‌وه و به‌ده‌م سه‌ر له‌قاندنه‌وه گوته‌ی: که‌واته‌ ناته‌وی ئەم دنیایه‌ت خۆش بوی؟

ماوه‌یه‌که بوو پشتی تی کردبووم، هه‌ستم ده‌کرد باریکی قورسه له‌سه‌ر دلم، ویستم پیی بلیم تا زوو‌تره جیم به‌یلتی، له‌په‌ر رووی تی کردم و به‌شله‌ژاوییه‌وه گوته‌ی: نه‌خیر ناتوانم باوه‌رت پی بکه‌م و لیم عه‌یانه که ئاره‌زووی دیکه‌ته‌ له‌ دلدا هه‌ن. گوتم: بیگومان وه‌تویه، به‌لام به‌راستی هه‌رگیز ئاره‌زووی ده‌وله‌مه‌ندبوون یان ژیانگی به‌رخورد‌تر نا‌که‌م.

لیی پرسیم: ئەو ژیانه‌ نوێیه‌ی که تۆ پیشبینی ده‌که‌ی چۆنه‌؟

- ژیانگی نوێی ئەوتویه که ده‌توانم خۆمی تیدا بدینه‌وه و بناسم.

ئەوجا به‌ته‌مه‌لییه‌وه گوتم به‌سه‌ و ئیدی ناتوانم قسان بکه‌م.

دیسان ده‌ی ویست ده‌ریاره‌ی خوا قسانم له‌گه‌لدا بکات. به‌لام من لیی نیزک بوومه‌وه و گوتم هه‌رچیه‌که بلتی زباده و بیه‌هووده‌یه. چونکه من هه‌نده‌م ژیان له‌به‌رده‌مدا نه‌ماوه و نامه‌وی ئەم ماوه که‌مه به‌ناسینی خواوه به‌فیرو بده‌م. هه‌ولتی دا قسه‌کانی بگۆزی. لیی پرسیم باشه‌ بۆچی له‌بری ئەوه‌ی به‌بابه‌ گ‌ازم بکه‌یت به‌کاک بانگم ده‌که‌یت؟ ئەم پرسیاره‌ توو‌ری کردم. پیتم گوته‌ی: نا. گوته‌ی: نا کورم چونکه تۆ نابینایت و راستییه‌کان نابینی، ئاماده‌م دوعای خیرت بۆ بکه‌م و له‌ خوا بیاریتمه‌وه که بت به‌خشیت.

نازانم چی بوو، وه‌ک بلتی شتی‌ک له‌ دلمدا ته‌قییه‌وه. به‌توره‌بییه‌وه ده‌ستم به‌هاوار کرد. به‌پرا‌ده‌یه‌ک جنیوم پیی دا که نه‌خه‌له‌تابی بۆ من به‌پاریته‌وه و نوێژم له‌ پیناودا بکات. یه‌خه‌یم گ‌رت و به‌توره‌بییه‌وه دوا خه‌م و په‌ژاره و نه‌فرته‌ی خۆم به‌سه‌ر ئەودا هه‌لپشت، به‌لام ئەو له‌ جیی خۆی نه‌بزووت، وه‌کو جه‌سته‌یه‌کی بی گیان ویستا و به‌چاوێکی پر له‌ به‌زه‌بییه‌وه ته‌ماشای ره‌فتاری شیتانه‌ی منی ده‌کرد. به‌لام من چم نه‌ده‌زانی، دلنیا بوو که ئەوه‌ی ده‌یکه‌م ئاره‌زووی ویژدانه و دلنیا بووم له‌ ژیانگی خۆم و له‌و مه‌رگه‌ی که لیم نزیک بوو، به‌لی، له‌وه زیاترم نه‌بوو، به‌لام به‌لای که‌مه‌وه سه‌ره‌ داوی ئەم راستییه‌م به‌ده‌سته‌وه گ‌رتبوو که له‌سه‌ر هه‌ق بووم. هه‌شتاش هه‌ر له‌سه‌ر هه‌قم. هه‌میشه له‌سه‌ر هه‌ق بووم و به‌و جۆزه ژیاوم. ده‌متوانی به‌جۆری‌کی دی بژیم، ئەمه‌م کرد، ئەوه‌م نه‌کرد. ئەمه‌م نه‌کرد، شتی دیم کرد. وه‌ک بلتی به‌دژیری کات چاوه‌رپی ئەم چرکه‌یه و ئەم سپیده‌یه بووم که پاکانه‌یه‌که بۆ بووم. چ شتی‌ک به‌لامه‌وه بایه‌خی نه‌بوو. چاکیش ده‌مزانی بۆ، ئەویش ده‌یزانی بۆ. له‌ ناخی پاشه‌روژمه‌وه به‌دژیری ئەم ژیانه ناماقووله‌ی به‌ریم کرد شتی تاریکی به‌ره‌و ژوور به‌رز ده‌بووه‌وه. له‌و سالانه‌وه ده‌هات که هه‌شتا نه‌هاتوون. ئەم شیییه، ئەم شنه‌یه، ئەوه‌ی بۆ ساغ ده‌کردمه‌وه که چ شتی‌ک له‌م ژیانگی که ده‌ژیا‌م راسته‌قینه‌تر نییه. مه‌رگی خه‌لکان به‌من چی. مه‌رگی دایکی‌ک به‌من چی. چ مه‌به‌ستی‌کم به‌خوا هه‌یه. ئەو ژیانانه‌ی هه‌لده‌بژیردران، ئەو چاره‌نووسانه‌ی هه‌لده‌بژیردران به‌من چی. مادام ده‌بوو یه‌ک چاره‌نووس هه‌لم بژیری له‌گه‌ل ملوینان به‌خته‌وه‌ری دیدا وه‌ک بلتی برامن؟ تۆ بلتی تی گه‌یی بی؟ هه‌موو به‌خته‌وه‌ر بوون رۆژی دئ هه‌موو هه‌ر حوکم ده‌درین. ئەویش حوکم ده‌دری. چ قه‌یدییه. چی تیدا‌یه ئەویش به‌تاوانی کوشتن له‌ سیداره‌ بدری. له‌ مه‌رگی دایکی‌دا نه‌گ‌ری؟ سه‌گه‌که‌ی سالمانۆ له‌ نخه‌ی ژنه‌که‌یا بوو. چ قه‌یدییه که راپه‌وند هاو‌په‌م بوو، وه‌کو سیلست که ئەمیان له‌و چاکتر بوو؟ چ قه‌یدییه ئەگه‌ر ئەورۆ ماری لیوی ماچ به‌«مه‌رسۆ»یه‌کی دی بسپی‌ری ئایا ئەویش حوکمی مه‌رگی بۆ نه‌پرابووه‌وه. هه‌ستی به‌م چاره‌نووسه‌ی که بۆ من سازکرا‌بوو ده‌کرد؟

هه‌موو ئەوانه‌م ده‌گوت و خه‌ریک بوو به‌خنکیم. له‌م کاته‌دا بۆلیسه‌کان هاتنه‌ ژووره‌وه و که‌شیشه‌که‌یان له‌ ده‌ست ر‌زگار کردم. هه‌ره‌شه‌یان لی کردم. به‌لام کیشه‌که هه‌توری کردنه‌وه و ماوه‌یه‌که به‌بیده‌نگی تیی روانیم چاوه‌کانی ته‌ژی ر‌وندک بوون. رووی وه‌رگه‌پرا و چووه‌ ده‌ری. که ئەو رۆی هیدی بوومه‌وه. هه‌نده

لیکدانه وهیهکی له مهر نامۆ

پیشهکی

بلاوه‌خانه‌ی گالیما، له ۱۹۴۲/۷، چیرۆکی نامۆی ئەلبیتر کامۆ-ی له فەرهنسای داگیرکراودا بلاوکردهوه. هەرچەند جەماوەری خۆتێنەرانی نووسەری ئەم بەرھەمەیان نەدەناسی، بەلام بەرھەمەکه هەر لەگەڵ بلاویونەوهیدا ناوی دەرکرد و پیتشوازییەکی گەرمی لێ کرا. هەلبەتە وەزەح و حال و رەوشی سەردەمەکش دەوری گەورە هەبوو لەم سەرکەوتنە ی چیرۆکەدا: گیروگرتنی دارایی بلاوکرەوه‌کان و سانسۆری داگیرکەرانی نازی و حکومەتە دەستنیژەکی نازییان، کاریکی وای کردبوو کە بەرھەمی ئەدەبی لە سنوورێکی یەکیجار تەسکدا بلاو ببیتەوه، ئەمەش بێهەمی ئەوێ خۆتێنەرانی بەپەرۆشەوه بەدوای ئەو بەرھەمانەدا بگەڕێن کە لە دەرتی بازنە ی بانگەشە ی رەسمیدا بلاو دەبوونەوه. بەلام (۳۰) سال پاش یەکەم بلاویونەوه ی نامۆ، خۆتێنەرانی هیتستا هەر بەهەمان گەرم و گۆری هەوێل جار پیتشوازییان لێ دەرکرد:

هیلاک بووم بەبێن حالی لەسەر قەرەوێلە که ڕاکشام. وا بزانی زۆر نووستم. چونکە کاتێ کە هەستام ئەستێرە بەناسمانەوه دەرەوشانەوه. دەرنگە دەرنگی دەری دەهاتە گوێم. له ناو جەرگە ی شەوهوه زەنگی کلیسا بەرز بووهوه. ئەم زەنگانە چ نرخیکیان بەلامهوه نەبوو جاری سەرەتای کۆچیکیان دەدا ئیدی بۆ هەمیشە تیبیدا خەمسارد بووم. دوا ی ماوه‌یهکی زۆر، بۆ یەکەم جار یادی دایکم بیر کەوتەوه، ئەوهم هینایە یادم کە ژبانیکێ ئاسوودە ی له دوری من هەبوو. ئەویش له سەرەمەرگدا هەستی بەتازادی دەرکرد و خۆی بۆ ژبانیکێ نوێ ئامادە کردبوو. کەس مافی نەبوو بۆی بگری. منیش مافم نەبوو بۆی پەشتی و خەمبار بم. هەستم دەرکرد ئامادە کە له ژبانیکێ نوێدا و له هەموو شتیکی تازەدا بژیم. وەک بلیتی ئەم توورەیییە له شەر و خەراپە پاکێ کردمەوه، هەستم کرد، لەبەر دەم ئەم شەوه ی پر له پاز و بەئەستێرە پازاوه‌یدا بۆ یەکەم جار بەسەر خەمساردی دنیا دا دەرکێمەوه. هەستم کرد کە خۆشەخت بووم. هیتستا خۆشەختم. بۆ ئەوه ی کەمتر هەست بەتەنیایی بکەم، ئەوهم بۆ ماوه‌وه کە خۆزی بخوازم خەلکانیکێ زۆر له رۆژی خنکاندە کەمدا ئامادە بن و هاواری پر له قین و قیزهاتنەوه ی خۆیانم بەسەردا هەلپێژن.

۱۷-۲/۲۱/۱۹۸۲
نیۆزەنگ

ئەم كىتەبە ھەمىشە لە رېزى كىتەبە پىر فرۆشەكانى فەرەنسا بوو. ئەمەش بەلگەى ئەو دەيە كە ئەم كىتەبە وىراى ئەو دەيە كە لە كات و شونى لە باردا بلاو بوو تەو، بايەخى دىكەشى بوو.

بايەخىكى دى ئەم كىتەبە ئەو بوو كە پىشپەوى كۆمەلەىك بەرھەمى مەزن بوو. ئەو شۆرەتەى كامۆ لە دوای ئەم كىتەبە پەيدای كرد، كاریكى واى كرد ئەو كەسانەى لە ھەولەئىرا گوپیان بەنامۆ نەدابوو، بايەخىكى تايبەتەى پىن بىبەخشن، خەلاتى نۆبەلەكەى كە سالى ۱۹۵۷ وەرى گرت و مەرگە ناوختە و كارەسات نامىزەكەى لە سالى ۱۹۶۰ دا، كرديانە كاری كە كامۆ بىبە بەپەيكەر و كەسايەتییەكى مەزن و لە گۆزان نەھاتوو. ئەمۆكە بەرھەمەكانى كامۆ لە روانىنى خوینەرانەو وەكو چەند قوناغىك دەنوین كە نىشانەى رىگەى سەرگەوتن نامىز و كارەسات نامىزن... ئەم بۆچونە خوینەخۆ، خۆى بەسەر خوینەردا دەسەپىننى بۆبە نامۆ بەكەمىن نىشانەى. پەخەگران، تەنانەت ئەو كاتانەش كە دىيانەوئ بەرھەمى ئەم نووسەرە لە ئەفسانە ھەلاوئىرن، دىسان ناتوانن بەبىن حوكمى پىشپەختە براننە نامۆ و ھەلى سەنگىتن: چونكە ھەمىشە ریزە بەرھەمەكى وەكو ئەفسانەى سىزىف، مرۆفى ياخى، تاعون و سقوتى بەدوادا دى.

دیارە خۆدزىنەو لە بەرھەمەكانى پاش نامۆ، كاریكى ھىندە نەشیاو و دەستكردە وەكو ئەو دەيە بىبى تەنیا لە رىگەى نامۆو، نامۆ لىك بەدەیتەو.

نامۆ، كە بەكەمىن بەرھەمى زنجیرە بەرھەمەكى نىودارە، قەوالەىكە دەربارەى قوناغىك، سەبارەت بەجۆرە ژيانىك و جۆرە دىدوئوچوونىك، بەلام بايەخى ئەم بەرھەمە، لە بايەخى قەوالەىك پتەرە. گايىستان پىكون لە كىتەبى (ئاسۆى ئەدەبىياتى نوئى فەرەنسا) دا دەربارەى نامۆ دەلەت: (ئەگەر چەند سەدەىكەى پاش ئىستا، تەنیا ئەم پۆمانە كورته وەكو بەلگەنامەىك دەربارەى مرۆفى سەردەمى ئىمە بىننى، ئەوا خەلكى ئەو سەردەمانە، زانىارى تەواوئان لەمەر ئىمە دەبىت).

لەشایەتەى نەو دەيە پىشپەوى ئەم سەدەىكەى ئىمەو ئەو دەبىننى كە چۆن لاو و جودبىبەكان پاش جەنگ، ھەستىيان بەو كەردوو كە بەرھەمەكەى كامۆ پتەوئەندى بەوانەو ھەبە، واتا خوئان تىدا بىنبوئەتەو. وەكو چۆن ھەستىيان دەكرد كە (ھىلئىج) و (رىگەكانى نازادى) پتەوئەندىيان بەوانەو ھەبە.

بەلام دىسانەو پاش موتالا و خویندەوئ نامۆ، ھەست بەو دەكرىت كە بۆ تىگەبىشتن لە مەسەلە قول و گشتىبەهەكانى كارەساتى مەرسۆ، پىتوبىست بەو ناكە سەرى چاخانەكانى (سانت جەرمىن دى پرىس) يا كەنارەكانى جەزائىر بدرى. نامۆ، وەكو (رىنبە)ى شاتو بران، لەبەر ئەو دەيە رەنگدانەو دەيەكى وردى قوناغىكە و ھەروەھا لەبەر ئەو دەيە دەرقەتەى رەنگ پىدانەوئەى ورد و دروست ھاتوو، زۆر لە سەردەمى خۆى ھىوئەتر دەپوات.

گەر ئەم قەوالەىكە (سند) بەكارىكى مەزن بىتە ھەژماردن، بىگومان بەھۆى ھونەرى كامۆو دەيە. بەرھەم نە بەنەبوونى بەيامىكى ديار و سەرنجى اكىش و نە بەپەپرەو كەردنى شىوئەوئەكى بى كەموكورى دەربىرن و زمان دەبىتە شاكار، بەلكو دەبى روو بكاتە كەشفكردن و دۆزىنەوئەى شىوئەبەك كە بەتەرزىكى ئارمانجدار مەبەست بەدەستەو بەدات. كامۆ نەھاتوو قالىبى نوئى بۆ چىرۆكنووسىن دارىژى، بەلكو چونكە گوتارى نوئى پى بو، ئىدى خوینەخۆ ئاوازىكى نوئى دۆزىبەو و ئەمۆ نامۆ، بەراى ھەموو رەخنەگران، بەپاىەى

قوناغىكى بەنەرتەى مىژووى چىرۆكنووسى فەرەنسا دەژمىردى.

با قسەبەكەش لەمەر ئەم رەخنەبە بكەين:

براىان. ت. فىچ لە سالى ۱۹۴۸ لە چاپى دووئەمى (حىكايەتخون و رووداو لە نامۆدا) نووسىبووى، (ھەق واىە لە خۆ پىرسىن: ئايا ھەر قسەبەكى بەجى كە ئەمۆ دەربارەى نامۆ دەگوتى، پىشتر نەگوتراو؟ ئايا رووبەرووى ئەم خەتەرە نىن كە شتى گوتراو كاوتىز بكەبەنەو و بەھەزار زەحمەت ھەندىك دەرگا بكەبەنەو كە پىشتر خەلكانى دى كرديتەنەو؟ بىگومان مونتازكردن و لىكدانى كۆمەلە رەخنەبەك، سوودى حاشاھەلەنگەر دەگرىتە خۆ). من جگە لە چەند شتىكى زۆر لاوئەكى، چ روونكردەو دەيەكى تازەم لەمەر نامۆ بەدەستەو نەداو. ھەروەھا بەتەماى ئەو ھەش نىم كە كۆمەلەىك رەخنە مونتاز بكەمەو كە براىان. ت. فىچ رۆلەىكى پىر سوودى لەو بواردەا گىراو. وىراى بەسوودى ئەم زنجىرە بەرھەمە لەمەر كامۆ، براىان، ت. فىچ لە كاتى بلاوكردەوئەياندا لە گۆقارى ئەدەبىياتى نوئە بەپىنى زەوق و سەلىقەى خۆى ھەلى بژاردوون و خوئندووبانىبەتەو. چونكە ئارمانجى من تەنیا ئەو دەيە كە بىرو بۆچوونى جىواز و پەراگەندە لە نامىلكەبەكى تايبەتەى و نىزىكە دەستدا كۆ بكەمەو، داواى لىبووردن دەكەم كە ناوى ھەموو ئەو لىكۆلەرەوانەم نەھىناو كە سوودم لى وەرگرتوون و بۆ ئەو دەيە ئەم نووسىنەم درىزە نەكىشەت، بەشپەبەكى زۆر كورت و خىرا ئامازەم بۆ وەرگرتەكان (اقتباس) كەردوو. خوئنەر بەخۆى كە چاوى بەلىستى ناوى ئەو لىكۆلەرەوانە دەكەوئ كە لە پىرستى سەراچاوەكاندا ناوئان ھىنراو، باشتەر پەى بەقەرزاربارى ئىمە سەبارەت بەوان دەبات.

پىكھاتەى نامۆ

گەر سەرنجى دەفتەرچەى ياداشتەكانى كامۆ بدرىت تا رادەبەك بەئاسانى ئەو بەدىار دەكەوئ كە چۆن نامۆى نووسىو. پىرۆفىسۆر كاستاكس لە كىتەبى (كامۆ و نامۆدا) بەوردى ئەم پىكھاتەى (تكوئىن) نىشان داو و ئىمە لىرەدا تەنیا ئامازە بۆ قوناغە سەركەبىبەكانى ئەو پىكھاتەبە دەكەين.

بەپىنى ياداشتنامەبەك بىرۆكەى ئەم چىرۆكە بۆ سالى ۱۹۳۷ دەگەرپتەو.

كامۆ لەو ياداشتنامەبەدا نووسىوتى: (چىرۆك: چىرۆك، پىاوتىك ناىوئەت كارەكانى خۆى بشارپتەو و پاگانەيان بۆ بكات. بىركردەوئەى خەلكى سەبارەت بەو، خەمى ئەو خۆبەتى. كابرادەمىرەت و بەم جۆرە تاقە كەسىكە كە ئاگای لە حەقىقەتەى خۆى ھەبە، بىھوودەبى ئەم دلخۆشىبە). يا لە شونىتىكى دىدا نووسىوتى: (كابراىەكى مەحكوم بەئىعدام كە ھەموو رۆژىك كەشىشەتەك دەچىتە دىدەنى، بەھۆى گەردنى براو، ئەژنۆى چەماو ئەو زارەى كە دەبەوئ نارەزايى دەربىت بەجۆرەكى سەبىر بەرەو زەوى دادەكشىت تا لەبەردەم گوتنى خواىە، خواى مندا، پەنھان بىت!) ھەر جارەى جۆرە مقاوئەمەت و بەرەقانىبەك لەم پىاودەا دەردەكەوئ. چونكە خوازبارى ئەم بىن موئالاتى و تەساھولە نىبە و دەبەوئ بەتەواوى ھەست بەترسى خۆى بكات و بىبەرىبىننى. بى ئەو دەيە زار ھەلئىنەت تاقە رستەبەك بلىت،

دهمريت، بهلام چاوهكاني تهژي روندك دهبن (۱۹۳۷/۶). بهلام له يهكهم جارداد وا ديتته بهرچاوه كه هم ياداشتنا مهاي مانگي ۱۹۳۷/۸ كه متر پيوهندي به پيكيهاتي نامووه هه به: پياويك كه بهدوي ژياندا عهوداله، بهخوي له هه مان شويندا به كه بز ژيان گهراوه (ژن هيتان، جوړي كار... هتد) بهلام له پرا و له نه نجامي خويندنه وي ناميلكه يه كي مود و باودا بوي دهرده كه وپت كه چهند له ژياندا نامو بووه. ژيان بهو شيوه يه نيو ناميلكه موده كه مهاي سه رنجه .

به شي يه كه م: ژياني پياوه كه تا نه و ده مه.

به شي دووه م: ياري.

به شي ستيه م: ده سته رداربوني چاره سه ره كومه لايه تيبه ماقوول و به جيبه كان و تاقيب كردني حه قيقه ت خودي خوددا.

هه ليه ته كامو به خويشي گوتوويه تي كه يه كه م هه وپن و ناوه روكي ناگايانه ي نامو نه و هيه. ناوه روكي يار بيه كه ش له زوريه ي ياداشتنا مهاي كاني نه و سه روه بنده دا ده بينريت.

له مانگي ۱۹۳۷/۷ دا نووسيوه تي: (بو چيروكي يار بيه ر).

هه روه ها له ده ستنوسه كه ي كاليجولا شدا و ريك له ژير عينوانه كه يدا وشه ي (يار بيه ر) نووسراوه. له راستيدا هم ناوه روك و هه وپنه له سه رانسره ي نامو دا ده بينريت و مهاي سه رنجه. هه ليه ته به شيوه يه كي نيگه تيف: مه رسو كه سيكه كه به ياري و گه مهي كومه لايه تي قايبيل نايبت. كامو له سالي ۱۹۳۷ دا بير له چيروكيكي دي ده كاته وه و پاشان ناوي نا (مه رگي خو ش) و هه رگيز هم چيروكه ته واو ناكات. قاره ماني سه ره كي هم چيروكه ناوي (مه رسو) كه به ماناي ده ربا و هه تاو دي، به گوته ي كامو. خو ده گريته خو. ناوه روكي هم چيروكه له مانگي ۱۹۳۷/۸ ده خه م لي و ده مه يي: (ده بي ياري و ژيان ناو پته بكرين) قه رار بو دوا فه س لي به شي يه كه مي چيروكه كه به م ده سته واژه يه كوتايي بيت: (دابه زين به ره و هه تاو و مه رگ خو كوژي... مه رگي ناسايي-) له پرژه يه كي تيروه سه لي تري هه مان به راورددا نه گه ري ليكچوون له گه ل (نامو دا) پتر ده بيت:

(مه رگي دا يك) يا (گه ركه هه ژار نشين- دا يك) يا (مالكي له بهرچاوان- ستيران). هه ليه ته هه موو هم مه به ست و باه تانه ناكه نه به لگه ي نه وه ي كه بتوانريت: (نامو به دوا گوړان و په ره سه ندي - مه رگي خو ش- له قه له م بدريت). (مه رگي خو ش) وه كو چيروكيكي ناته واو ده مي نيته وه و (نامو) ده بيت به چيروكيكي دي.

هه نديك له نووسيني نيو ياداشتنا مهاي كامو جار جار دقاو ده ق له نامو دا دووباره ده بنه وه. هه نديك له م تيبيني و سه رنجه نه ي ناو ياداشتنا مهاي بو چيروكي (مه رگي خو ش) و هه نديكي تري بو به ره مهي دباري نه كراوي دي هاتوونه ته تو مار كردن، به شيكي دي هم سه رنجه نه نه وه ده رده خن كه كامو حه زي كردوه دي دو بوچوون و هه نديك ديهن تو مار بكات بي نه وه ي مه به ستي سوود لي و هه رگرتيش بوويت. بو وپنه: (گه نجيك كه نوميد ي دوا روكيكي باشي بو ده كرا، هه نوو كه له دا به ره به كدا كار ده كات،

چ كاريكي دي ناكات، ده گه رپته وه مالي، راده كشي ت و به دم چاوه رواني نيواروه جگه ره ده كيشيت. دووباره راده كشي ته وه و تا سه به ني دهنويت. روژاني يه ك شه م ده رنكاني له خه و راده بيت و له بهر په نجه ره روده نيشيت، خو ي به ته مه شاي باران يا هه تاو يان ريبوارانه وه مژول ده كات يا به بيت ده نكيه وه مژول ده بيت، سه رانسره ي سال به و جوړه ده قه تينيت - له چاوه رواني دا به - چاوه رواني مردن- هيو و نوميد به كه لكي چي دين؟ مه گه ر هه نه وه ني به كه... له جيبه كي دي دا و پاش سه رداني خه سته خانه ي مارينگو، دهنوسيت: نه و پيردنه كه له خه سته خانه كه دا ديتم دوسته كه ي، و اتا نه و دوسته ي كه پيره نه كه له ماوه ي سي سالاندا گرتبوي بوي ده گريا (چونكه هم دوسته چ كه سيكي دي نه بوو).

ده رگاوانتيكي پاريسي و پزيشكيكي ياسايي له گه ل ژنه كه يدا له وپندره ده ژيان، يا له جيبه كي دي: (بل كدر) چيروك (كه له نامو دا ده بي به ريمون سنتسي) له گه ل ژنيكدا بووم به اشنا، به ناو دوستم بوو هه ستم كرد كه فيل و ده هويك له گوړتبه: چيروكي بليتي يانه سيب (... بوچي تاقيك كار ناكه ي؟ ده رباري هم شته كه م بايه خانه ده تتواني بيته مهاي ناسووده يي من. من ده ستيك جلكم بو كريت. روژي (۲۰) فرانكت وي ده دم. كرتي خانوه كه ت بو ده دم كه چي تو پاش نيوروان له گه ل دوسته كات قاوه ده خويته وه - قاوه و شه كريان ده ده يتن. من پاره به تو ده دم. من چاكه ت له گه ل ده كه م كه چي تو پي نازاني... (هه ق ي خويه تي هم نووسينه له گه ل باه ته كاني نيو نامو دا به راورد بكرت) له نووسينيكي ناخرو نوخري سالي ۱۹۳۸ دا باه تتيك بهرچاوه ده كه وي (۵) ديري يه كه مي چيروكي نامو پيك ديتت: (نه مرؤ دا يكه مرد...) له نووسراويكي تري هه مان قوناغدا هه نديك بيروكه بهرچاوه ده كه وپت، باسي بي زاري كه سيكه كه له نه نجامي يه قين په يدا كردني كارباه كي مه حكوم به ئيعدامه وه هه لده قوليت...

(له حه قيقه تدا ره گه زكي بيركار بانه يه كه هم يه قينه پيك ديتت). سه رنجه كاني سالاني ۱۹۳۹ - ۱۹۴۰ كومه له تيبينييه كيان تيدا به كه باه ت و مه به سته لاوه كيبه كاني (نامو) پيك دين: شه ري كوان كه له وي دا شيوه زاري كاگايوه كان به كاره ده يترت (كاگايو شيوه زاري عه ومانه ي نه وروپا بيه كاني جه زايره، شيوه ناخفتني رايوند سنتس به م زاره به). يان نه خسه ي هه نديك له قاره مانه كان داده رپترت (پيره مي رد و سه گه كه ي) هه شت سال كه رب و كينه و دوژمنايه تي، ناشكرايه كه مه به ست له سالامانه يه). نه وه كه ي دي و ويره كه ي سه ر زمان ي: (نه و پياويكي گه لك چاكه، بگره ناسكه پياوه) بيگومان لي ره دا مه به ست له ماسون-ه.

هم چيروكه له مانگي ۱۹۴۰/۵ دا ته واو بووه (له م قوناغدا فه ره نسا له لايه ن نه لمانه كانه وه دا گيركرا بوو) و دوو سال پاشتر واته له ۱۹۴۲/۶ دا بلا بووه وه.

به م پتبه بو مان به ديار كه وت كه چون نامو له هزر و بي ري كامو دا خو لقاوه و يه كه مين بيروكه ي به چ شيوه يه كه گه شه ي كردوه. گرماني كاريگه ري ژياني كامو و نه و رو دوا وه سه ره كيبه نه ي كه له م ماوه يه دا ديتووني له سه ر پيكيهاتي نامو، گيروگرتي زياتر دروست ده كات. بو وپنه ئيعدام كردني ودمان كه له ۱۹۳۹/۶/۱۶ دا به مل په رين نه نجام درا، تا چ راده يه ك له دوا لاپه ره كاني كتبه كه دا ره نكي دا وه ته وه؟ (هم ئيعدامه هه راو هه نكامه يه كي وه هاي نايه وه كه به ناچار ي بر بار درا حوكم درا وان نه هيرتبه م نه ميدانه

پایه‌ی نامۆ له نیتو به‌ره‌مه‌کانی

تری کامۆدا

نامۆ یه‌که‌مین به‌ره‌مه‌ که جه‌ماوه‌ریکی به‌رفره‌ی خوێنه‌ران ده‌بناسن، به‌لام یه‌که‌مین به‌ره‌مه‌ی کامۆ نییه. کامۆ وێرایی کۆمه‌له‌ ده‌قیق که بۆ گۆڤاریکی خوێندکارانه‌ی نووسیبون و نه‌هۆ له‌به‌رده‌ستدان نین، نه‌و ده‌فته‌ری بیروباوه‌ریبانه‌ی که له‌ مانگی ۱۹۳۵/۵ وه‌ که‌وته‌ نووسیبیان، هه‌روه‌ها هاوکاری کردنی له‌ نووسینی (شۆرش له‌ ئه‌ستوری) دا (ئه‌م به‌ره‌مه‌ له‌ بنه‌ره‌تدا به‌مه‌به‌ستی شانۆنامه‌ نووسراوه‌ و له‌ لایه‌ن چارلوته‌وه‌ بلاوکراره‌ته‌وه‌). هه‌روه‌ها نامه‌ی خوێندنی بالایی کامۆ به‌نیوی (فهلسه‌فه‌ی میتافیزیکی مه‌سیحی و فه‌لسه‌فه‌ی نوێی ئه‌فلاتونی، له‌ سالی ۱۹۳۴ یا له‌ سالی ۱۹۳۵ دا که‌لکه‌له‌ی به‌ره‌مه‌ی که‌ له‌ میتشکدا بوو که له‌ مانگی ۱۹۳۷/۵ بلاووه‌وه‌: ئه‌م به‌ره‌مه‌ی بریتی بوو له‌ کتیبی (پشت و روو) که پێنج گوتاری گرتۆته‌ خو. ئه‌م گوتاران له‌ سالی ۱۹۵۸ دا به‌پیشه‌کیه‌کی تازه‌ بلاوکرانه‌وه‌ و بۆ که‌سیک که‌ گۆرانی فیکری کامۆی مه‌به‌ست بێ، ئه‌م پێشه‌کیه‌ به‌گه‌نجینه‌یه‌کی یه‌کجار به‌نرخ و به‌ها‌دار حسیب ده‌کری. کامۆ له‌م پێشه‌کیه‌دا ده‌لێ: (ده‌زانم که‌ سه‌رچاوه‌ی من له‌ پشت و رووایه‌، له‌م دنیای هه‌ژاری و نووره‌دایه‌ که‌ پۆزانتیک تیبیدا ژیاوم...) پشت و روو که‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی بێ وینه‌ و ده‌گمه‌نی هه‌موو به‌ره‌مه‌کانی کامۆیه‌، سه‌رچاوه‌یه‌ک که‌ کامۆ به‌تاسه‌وه‌ بوو رۆژی له‌ رۆژان بگه‌ریته‌وه‌ سه‌ری، یه‌کیکه‌ له‌و به‌ره‌مانه‌ی که‌ په‌نگدانه‌وه‌یه‌کی تابه‌تی له‌ نامۆدا هه‌یه‌: کارساتی بێده‌نگی پیری و به‌جێ هێشتنی پیره‌ دایکیک له‌بن دێره‌کانیدا ده‌بیرێ. له‌مه‌ش پتر: هه‌ردوو به‌ره‌مه‌که‌ به‌هه‌مان ساده‌یی و وردی پای نووسه‌ر، دنیای خه‌لکی هه‌ژار به‌لام شایسته‌ نیشان ده‌ده‌نه‌وه‌.

کامۆ له‌ مانگی ۱۹۴۰/۹ ده‌شی یه‌که‌می ئه‌فسانه‌ی سیزیفی نووسی، وه‌ختی له‌ به‌شی یه‌که‌می ئه‌فسانه‌ی سیزیف بووه‌وه‌، نزیکه‌ی چوار مانگیک بوو که‌ نامۆی ته‌واو کردبوو، به‌م پێیه‌ ته‌سه‌وری ئه‌وه‌ ده‌کری که‌ به‌لای که‌مه‌وه‌ ئه‌م دوو به‌ره‌مه‌ له‌ یه‌ک ماوه‌دا خولبای نووسه‌ر بووبن و بیریان مژول کردبێ. له‌ سالی ۱۹۴۳ دا کاتێ که‌ ئه‌فسانه‌ی سیزیف دێته‌ بلاووه‌وه‌، ئه‌م ده‌ستمايه‌ تازه‌یه‌ی نووسه‌ری نامۆ، ده‌بیته‌ مایه‌ی په‌زنامه‌ندی، به‌لام به‌شیه‌یه‌کی ناراسته‌وخۆ ئه‌وه‌ به‌دیار ده‌که‌وی که‌ ئه‌م چیرۆکنووسه‌ پتر فه‌یله‌سوف بووه‌ تا هه‌ر شتیکی دی بێ.

ره‌خنه‌گران هه‌ندێ جار له‌به‌ر رۆشنایی ئه‌و نموونه‌دا که‌ له‌ ئه‌فسانه‌ی سیزیفدا ناوی (مرۆڤی بێهه‌وه‌)یان لێ نراوه‌ ده‌روانه‌، مه‌رسۆی قاره‌مانی نامۆ.

چیرۆکه‌که‌ به‌تیکراییی، به‌نموونه‌ی پراتیکی دنیای بێهه‌وه‌ده‌یی ناسراوه‌ و لایه‌نه‌ تیبۆریه‌که‌ی له‌ ئه‌فسانه‌ی سیزیفدا خراوه‌ته‌روو.

سارته‌رش له‌ گوتاریکیدا که‌ له‌ ۱۹۴۳/۲ له‌مه‌ر نامۆ بلاوی کرده‌وه‌ ده‌لێ: (جه‌نابی کامۆ له‌ ئه‌فسانه‌ی سیزیفدا که‌ چه‌ند هه‌یقه‌ک پاشتر بلاوی کردۆته‌وه‌ ته‌فسیریکی وردی له‌مه‌ر به‌ره‌مه‌که‌ی خۆی

بێ داوین). سارته‌ر (نامۆ) به‌کاریکی ته‌واو سه‌ربه‌خۆ ده‌زانێ و ده‌ست له‌سه‌ر ئه‌م خاله‌ داده‌گری که‌ به‌هیچ جوړی رۆمانیکی ئاسایی نییه. کامۆ، تا له‌ ژبانه‌دا بوو چه‌ندین جار رایگه‌باند که‌ فه‌یله‌سوف نییه- له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا بێ ده‌چێ به‌ره‌مه‌ فه‌لسه‌فییه‌کانی ژبانیان له‌ چیرۆکه‌کانی دا بێ؟ چونکه‌ په‌خنه‌گران ده‌یانوه‌وێ چیرۆکه‌کانی له‌به‌ر رۆشنایی به‌ره‌مه‌ فه‌لسه‌فییه‌کانیدا هه‌لسه‌نگێتن. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌یه‌ ئه‌گه‌ر ستانداڵ ده‌یزانی رۆژی له‌ رۆژان، خه‌لکانیک له‌به‌ر رۆشنایی ئه‌و کتیبه‌ تیبۆریه‌ی له‌مه‌ر ئه‌شقی نووسیوو، دنیای ئاشقانه‌ی چیرۆکه‌کانی داغان ده‌کهن، هه‌رگیز ئه‌و کتیبه‌ تیبۆریه‌ی نه‌ده‌نووسی.

کامۆ، له‌و جوژه‌ نووسه‌رانه‌ نییه‌ که‌ کتیبیک ده‌نووسن تا له‌ چنگی وه‌سوه‌سه‌یه‌ک رزگارین و جاریکی دی نه‌چنه‌وه‌ سه‌ر ئه‌و وه‌سوه‌سه‌یه‌ و چیدی باسی نه‌کهن. کامۆ له‌ پێشه‌کیی (پشت و روو) دا ده‌لێ: (هه‌موو هه‌نرمه‌ندیک له‌ ناخی خۆیدا سه‌رچاوه‌یه‌کی ده‌گمه‌نی هه‌لگرتوه‌ که‌ به‌دریژی ته‌مه‌ن شه‌خسیه‌ت و نووسینه‌کانی پاراو ده‌کات...).

هۆی به‌رده‌وامبوونی کاری کامۆ له‌ بچووکترین به‌ره‌مه‌یدا به‌دی ده‌کری. رووداوی ئه‌و پارچه‌ رۆژنامه‌ کۆنه‌ی که‌ مه‌رسۆ له‌ زیندانه‌که‌ی خۆیدا ده‌یدۆزێته‌وه‌، ده‌بێ به‌هه‌وین و نیوه‌رۆکی شانۆنامه‌یه‌ک به‌نیوی (به‌دحالی بوون). له‌ تا‌عوندا باسی ده‌ستگیرییه‌کی تازه‌ له‌ گۆرێ دایه‌ که‌ له‌ جه‌زایردا ده‌نگی داوه‌ته‌وه‌ و هه‌را و هه‌نگامه‌ی خولقاندوه‌. مه‌سه‌له‌ی ته‌وقیفکردنی پیاویکی گه‌نج له‌ گۆرێیه‌، ئه‌م پیاوه‌ شاگردی موغازه‌یه‌که‌ و له‌ که‌ناری ده‌ریادا عه‌ره‌بیکێ کوشتوه‌: (ژنه‌ فرۆشباره‌که‌ گوتی ئه‌گه‌ر هه‌موو شه‌لاتیان به‌خێنه‌ زیندانه‌وه‌، ئه‌و ده‌مه‌ خه‌لکه‌ به‌پێره‌کان ده‌توانن هه‌ناسه‌یه‌کی ئاسووده‌یی بده‌ن).

نایا ده‌بێ ئه‌م ئیشاره‌تانه‌ به‌جوژه‌ چاوداگرتنیک له‌ خوێنه‌ر بێته‌ هه‌ژماردن یا مه‌به‌ستی کامۆ ئاشکراکردنی هێرشیکه‌ بۆ سه‌ر (ئاکاری رێزداران) که‌ له‌ نامۆدا په‌نه‌انه‌؟

له‌مه‌ گرینگتر، بێرکردنه‌وه‌یه‌ له‌ مه‌رگ که‌ سه‌رچاوه‌ی هه‌موو به‌ره‌مه‌کانی کامۆ-ی پێک هێناوه‌. له‌ تا‌عوندا، تارو-ی قاره‌مانی چیرۆکه‌که‌ له‌ گێرانه‌وه‌ی به‌سه‌رهاتی ئیعدامیکدا که‌ به‌خۆی دیتوویه‌تی، رسته‌یه‌ک به‌کاردێنی که‌ له‌ رسته‌که‌ی کامۆ ده‌چێ: (حالی بووم که‌ ئه‌و به‌ناوی کۆمه‌له‌وه‌ داوای مه‌رگی ئه‌م پیاوه‌ ده‌کات، ته‌نانه‌ت داوا ده‌کات که‌ له‌ ملی بده‌ن). له‌م کتیبه‌دا ئیعدام وه‌کو (دزبوتترین مرۆڤکوژی) نیویراوه‌. پاشان وه‌کو ده‌زانین، کامۆ به‌هاوکاری ئارتورکوستلر، کۆمه‌لیک بیروبووچوون له‌مه‌ر ئیعدام ده‌نووسیت (۱۹۵۷).

له‌ نامیلکه‌ی (هه‌ندێ بۆچوون له‌مه‌ر مقصه‌له‌) دا، کامۆ بێ گۆریدان به‌حه‌ساسییه‌تی خوێنه‌ر، کارساتی ئیعدامیک باس ده‌کات، به‌لام ته‌نیا ئامیتری درێدانه‌ی ئیعدامه‌که‌ مایه‌ی نیگه‌رانی ئه‌و نییه‌:

هه‌مان مۆرکردنی قه‌زایی وه‌کو وریاکردنه‌وه‌یه‌ک نا‌رعه‌تی ده‌کات.

ئه‌و ده‌گێریته‌وه‌ و ده‌لێ: (به‌گوته‌ی قازییه‌ک، زۆریه‌ی هه‌ره‌زۆری ئه‌و پیاوکۆزانه‌ی که‌ ئه‌و دیتبوونی، به‌یانی له‌ کاتی رێژین تاشینی خۆدا نه‌یان ده‌زانێ که‌ له‌وه‌یه‌ بۆ عه‌سر قه‌تلیان به‌ملی دا بێ).

هه‌لبه‌ته‌ مه‌رسۆش له‌ حاله‌تییکی ئاوه‌داایه‌.

به شپوه په کی گشتی، هوینی بی تاوانی و تاوان له هه موو به ره مه کانی کاموډا کم و زور دیاره. له تاواندا هه به (نایا مرؤف هقی هوی هه به خوش بژی، له کاتیکا مرؤفی دی له رنج و نازاردا ده ژین؟ نایا ده کړی باوه په گروویک له په پوهانی مه سیحیه بکری که رنج به سزایه کی دادوه رانه ی گوناختیک ده زانن که حه زه تی نادم کړد بووی؟ یان نا، رنج و نازار نه نجام و ناکامی جه بریکی پووجه؟ هه لبه ته هه مان تیمه و هوین له کتیبی (سقوط) دا دو باره ده بیته وه و نیوه رؤکی ئی عترافاته که ی کلامانس پیک دینی. کلامانس چونکه ناتوانی بگاته که ناره کانی هه به هه شته ی که سه راپا پاکي و بیگه ردی و بیتاوانییه، بویه ناتومیدانه یا لاسارانه په نا وه بهر دوزه خی تاوان ده با. هه تاوانبارییه بؤ خودی هه مرؤفه کاندان اویتته ی تاوانباری بووه، هینده ی دی نامویی مه رسؤ خه ست ده کاته وه و له دوا به ره می کاموډا به دیار ده که وی. له راستیدا وه ختی سارته ر له سالی ۱۹۴۳ دا نووسی: (جه نابی کاموډا ده بیتوانی بؤ ناوی به ره مه که ی خوی هه مان ناوی (ناموډا زاده) ی جورج گیسینگ هه لبرتری، راستی ده کړد. کاموډا پاش چوارده سالان کومه له چیرؤکتیک به ناوی (غوریه و ولات) بلاو ده کاته وه.

مه رسؤ، که له نیو خه لکیدا نامویه، نه له بهری گرانه و نه پیوه ی ده تلپته وه، چونکه تا دهمی مه رگ باوه ری به جیهان و به خوی هه به. قاره مانانی دوا کورته چیرؤکه کانی کاموډا ناتوانن هه مان باوه ری مه رسؤ یان هه بی. (له بهر هوی جیهان له نه اندازه به دهر به رفروه ده ست و پی گیره یا هه سستی هوان له نه اندازه به دهر بیداره.)

قاره مانانی (سقوط) له تیگه یشتنی غوریه تی خویدا له قاره مانانی ناموډا نریک ده بیته وه: قاره مانانی (سقوط) سه باره به اشاره کی، به هاو ره گه زانی، سه باره به شه خسییه تی تا ئیستای خوی دو چاری نامویی ده بی تا بتوانی هه سستی بالای هوتو به ده ست بینی که له گه ل خودی خویدا ناشتی بکاته وه و باوه به خوی بینی، به لام کام خود؟

مه رسؤ، به هوی ره فزکردنی گه می کومه لایه تیبه وه له لایه خه لکییه وه به غوریه مه حکوم کرابو، به لام توانیبوی به پاکي و نه له و تاوی می بیته وه.

کلامانس، ویرای قبول کردنی گه می ژیان و خزاناموډا کړدن، له ترسی هوی نه که له کاروانی کومه ل دوا بکه وی، له رؤلی شعوروی بینه ر و ته وسکه ر کم ده کاته وه، به لام هه شعوره له هه موو حقیقه تیک خالی بووه ته وه.

کورته به کی ناموډا

به شی به کم

نه لکی به کم

مه رسؤ، فه رمانه بریکی گه نج، له جه زایر نیشته جتییه، له ته مه لخانه ی مارنیگوه برووسکه به کی ده گاتی که هه والی مه رگی دایکی پی راده گه یه نی. ماوه به ک به پاس ده روا (دنیا گه رمه).

پاشان به پی ده روا (ته مه لخانه که له دووری دوو کیلومه تری گوندا یه) ته شریفات و مه راسیمی ناسایی نه نجام ده ری: دینتی به ریته به ری ته مه لخانه که، دیده نییه کی پزشکی قانونی (مه رسؤ، خوی له بیینی جه نازده کی دایکی ده ریته وه.) هه و جا گفتمو گویه که له گه ل ده رگا وانه که دا که شیر و قاوه ده داته مه رسؤ و هویش قبولی ده کا. پاشان شه ونخونی به دیار تابو ته که وه: دؤستانی ره حه تی وه کو نه ندامانی به ک دادگا له دوری تابو ته که خری ده بنه وه سپیده مژده ی رؤژیکی خوش و هه تاوی پییه.

به شدارانی پرسه که، جه نازده که به ره و کلتیسا ده بن. به (۴۵) ده قفه ده گه نه کلتیسا که. پیره می ری دیک خه مبار و دامو دوا ی جه نازده که ده که وی. هه پیره می رده نیوی توماس پی رزه. دوا دؤستی خات مه رسؤ بووه له ته مه لخانه که دا. له وینده ر. له ته مه لخانه که دا- شوخی و سوعبه تیان له گه ل پیره می رده که ده کړد و پییان ده گوت: (هه ژنه دنکی هه وه). دنیا گه رمه، گه رما که ی له کیشدا نییه. به ری که رانی جه نازده که وه کو خه ون و خدیال دینه به رچاوی مه رسؤ: کلتیسا. گورستان، زه بونی و بی توانایی پی رزی پی ر، چاوه روانی: (کاتی پاسه که گه بییه جه زایری نقومی رؤشنایی، که بفخوش بووم، پیم ابو که راده کشیم و دوا زده سه عاتی ری که ده خه وم.)

نه لکی دووه م

شه مبه یه- مه رسؤ، که له خه و رابو له دلی خویدا هقی به به ریته به ره که ی دا که له دوو رؤزه مادؤنییه ی که بؤ کفن و دفنی دایکی وه ری گرتبوو، نارازی بووی. چونکه هه دوو رؤزه مادؤنییه و هه لکه وتبوو که ده یکرده چوار رؤژی دوا به دوا ی به ک. ده چی بؤ مه لکرن. له وینده ر تووشی ماری کاردونا ده بی. هه نافرته جارن تایبیستی هه مان دایه ری مه رسؤ بوو. هه کاتانه مه رسؤ ته ماحی تی کړدبوو، و

مرخی لئ خوښ کړدېو. پټکفه مهله دهکهن. پټددهکهن. پټکفه دهنون. کاتئ جلکی خو له بهر دهکهن، ماری ههست دهکا که مرسو تازه باره، بهوپهري سهرسامبیهوه بوی بهديار دهکوهی که داکي مرسو دوینئ مردووه. بوعسر پټکفه دهچنه سینهما، شهویش پټکفه دهقه تینن. ماری، بهیانی زوو دهروا، مرسو بیکار و ته نیایه، بهدریژای پاش نیوهروئی نهو روژه له بانیژئی مالتهکدها دهوستئ و سهیری هاتوچئی خه لکی گه په کهکه دهکا. عسر (وام زانی هیشتا هر هه مان روژی دریژی یه که شه مهبه، دایکه ئیستا نیژراوه، دووباره دهچمهوه سهر کاره کهم، بهگشتی چ شتی که نه گوزراوه).

نه لئ پیښه م

دوشه مهبه: دایه ره، بهرپوه بهر، کار، سه عات دوازه و نیو له گهل عه مانوئیل-ی هاوکاریدا وده درده که وئ. له مه یخانئ سیلست نیوه روژه دهکا. وهکو هه میشه خه و تنی پاش نیوه روچیان، جگه ره کبشان، تراموای، دووباره دایه ره. عسر، گه رانه وه بؤ که ناری دریا. مرسو له سهر قالد رمه کان تووشی سالامانوی پیری دراوسیتی دهبن. نه م پیره مپرده سه گیتی پییه و بهر دهوام له گهل تئ و نازاری دهدا. نه و جا تووشی ریمون-ی هاوسیتی دهبن. نه م هاوسیتی دهکا که پټکفه نان و په نیرئ بخون، دهستی نه م دراوسیتی له سوکه شه ریکدا زامدار بووه و به سارغی پیچاویه تی. ریمون داوا له مرسو دهکا که ببئ به دؤستی و رازی دلئ خوئی بؤ هله دهریژئ: نهو پیاوهی نه م دراوسیتی مرسو له گهلئ به شه ر هاتووه، برای ژنی که که ریمون- دراوسیتی مرسو- خرجی ده کیشئ. تازه بوی ده رکه و تووه که نه م ژنه خیانه تی لئ دهکا. ژنه کهی دارکاری کردووه، بهلام هیشتا دلئ دانه سه کنیوه و پتی وایه نه م تو له یه بهس نیبه. دهیوهی نامه یه که بؤ ژنه که بنیرئ و گازی بکا بؤ ئیره و هه قاره ت و سووکا یه تی پی بکا.

مرسو، نه م نامه یه بؤ هاوسیتی کهی خوئی دهنوسیت: (ریمون پتی دلئ که هه نوکه تو دؤستی کهی گیانی به گیانی و دلئ سوزی منی).

نه لئ چواره م

هفته ده بوورئ، شه مبه له گهل ماریدا دهچته که ناری دریا.

هه تاو، ناوی شیر تین، تامی سویر و ته ری لیوانی ماری. دووبه دوو ده گه رپنه وه بؤ مالته کهی مرسو: (په نجه رده کهم کرد بووه وه، و ههستی داچورانی شهوی هاوین به سهر به دهنی له تریفی مانگا غه رق بوومان، له زه تئیکي تایبه تی هه بوو). سبه نییئ نهو روژه دهنگه دهنگی کوته که کاری له مالته کهی ریمون-وه ده ژنه ون. گوئیان لئ دهبن که نه م پیاوه له ژنیک ددها و جنیوی ددها تی. پاسه وانیک ده که ویتنه بهینه وه و کوتایی بهم شه ره دینئ. پاش رویشتنی ماری، ریمون دپته دیدهنی مرسو و لپی ده پارپته وه که شایه تی بؤ بدات و لایه نی نهو بگرئ. مرسو قاییل دهبن. پاش نیوه رو، پټکفه له مال و دده در دهکهن. مرسو ده بنیئ نه م هاوسیتی کهی خوئی دهوی و ریزی ده گری. ههست دهکا که (فرسه تئیکي باشه). وهختئ ده گه رپنه وه سالامانو به ته نیا و بی سه گه کهی ده بینن. سالامانو بؤ بان ده گپرتنه وه چون سه گه کهی ره فیه

چونکه نیگه رانه عسر دپته دیدهنی مرسو: (پاشان شه و باشی لئ کردم. دهرگای ژووره کهی داخست، گویم له دهنگی هاتوچئی بووه وه. جیره جیری قهره و پلته کهی بهر ز بووه وه. بهو دهنگه کزه دا که له تیغه ی ژووره که یه وه ده هات، زانیم که ده گری. نازانم بؤ دایکم بیر که ته وه).

نه لئ پیښه م

ریمون، مرسو و ماری ده عودت دهکات که روژی یه که شه مهبه یه ناینده له کوخی یه کتیک له دؤسته کانی له نزیکی جه زایر بگوزه رینن. بهدریژایی نهو روژه دهسته یه که عه رب تاقیبیان کرد.

برای کونه دؤسته که شی له نیو نهو عه ربه بانه دا بوو. بهرپوه بهر ده کهی مرسو پیشتیناز دهکات که مرسو بچی بؤ پاریس و کاریک بگریته دهست. مرسو له وه لامدا دلئ بؤ نهو هپج جیا وازی به کی نیبه. عه سری نهو روژه ماری لئی ده پرسیت که ناخو به ته مایه بیخو ازئ؟ مرسو، له وه لامدا دلئ به لای نهو وه فه رق ناکات. له بهر دلئ ماری که دلئ حه ز دهکا شووی پی بکات، مرسو قاییل دهبن. شتیو له خوار دهنگی سیلستا دهخون، له دهوری میزیک دانه نیشن که ژنیکی تری پر جموچول و چالاکیش له سهر هه مان میز نان دهخوات. مرسو، له بهر ده رکی مائی خو باندا، تووشی سالامانو دهبن. سالامانو، به مرسو راده گه یه نئ که سه گه کهی به یه کجاری گوم بووه. ماوه یه که پټکفه باسی سه گ دهکهن. پاشان سالامانو دهریاری دایکی مرسو قسه ی له گهل دهکا دلئ کاتئ که مرسو دایکی برده ته مه لخانه، خه لکی گه رکه و بان لومه یان کردووه، بهلام نهو ده یزانی که دایکی زور خوئی دهوی.

نه لئ شه م

یه که شه مهبه، وهختئ ماری، مرسو له خه وه هله دهنسیتئ، مرسو ههست به نارچه تی دهکا. خو ناماده دهکهن که له گهل ریموندا به ری بکه ون. روژی پیشت مرسو شایه تی دابوو که نهو ژنه له نه مر و رای ریموندا نه بووه. که دهرده که ون، ریمون له شوسته کهی بهر انبه رانه وه دهسته یه که عه رب ده بنیئ که سهیری نه مان دهکهن. خه نیمه کهی خوئی له نیویاندا دهناسیتنه وه. بهلام تازه مه سه له که پراوه ته وه. سواری پاس دهبن تا بچن بؤ مائی دؤسته کهی ریمون. نه م دؤسته نیوی ماسون-ه، پیاویکی بالا بهرزی میهره بانه، کیژتیکي پاریسی خواستووه. مرسو و ماری پټکفه مه له دهکهن و پاشان له سهر لمه که راده کشین و خو دده دنه هه تاو. که له فراقین دهنه وه هیشتا زوه، هه تاو به شتیوه یه کی نه ستوونی له لمه لانه که ددها، له م کاته دا مرسو، ریمون و ماسون پټکه وه ده رن تا له که ناری دهریادا پیاسه بکه ن. له پر و له دوروه دوو عه رب به دی دهکهن. ریمون که خه نیمه کهی خوئی دهناسیتنه وه دلئ: (خو به تی) سوکه شه ریک هله گه رسی، مرسو خوئی تیکه ل ناکات. یه کتیک له عه ربه کهان چه قو دهر دینئ، ریمون به سووکی بریندار دهبن.

ریمون دهوری سه عات یه که و نیو ده گه رپته وه بؤ که ناری دریا، مرسو ش له گهلئ دهچن. دوو عه ربه که هیشتا هر له وین. له نزیکی کانیه کدا پاکشاون. ریمون لئ دهرپئ خه نیمه کهی بکوژئ، بهلام مرسو پتی دلئ سه بر بکا تا عه ربه که شتی بلئ. مرسو هر بؤ (احتیاط) ده مانچه که له

دۆسته‌که‌ی ده‌ستینن. دوو عه‌ره‌به‌که به‌هیمنی له‌ویندەر ده‌رۆن. گه‌رماکه له‌ کیشدا نییبه، هیشتا ناگه‌نه‌وه کوخته‌که که مه‌رسۆ هه‌ست ده‌کا مه‌یلی له‌ گه‌رانه‌وه‌یه بۆ که‌ناری ده‌ریا و پیا‌سه‌کردن. روو ده‌کاته کانییه‌که تا که‌می خۆی فینک بکاته‌وه - خه‌نیمه‌که‌ی ریمۆن - ش‌گه‌راوه‌ته‌وه بۆ ئه‌ویندەر - روو داوه‌کانی پاش ئه‌مه له‌ حاله‌تی خه‌ون و بیداریدا به‌سه‌ر مه‌رسۆدا تیده‌په‌رئ - ده‌ست ده‌خاته سه‌ر ده‌مانچه‌که‌ی ریمۆن، بریار ده‌دا گه‌شتی بکا، به‌لام هه‌ست ده‌کا که‌ناره‌که له‌ژێر زه‌ری گه‌رمای هه‌تاودا له‌قه‌فرتی ده‌کا و تاقیبی ئه‌ویش ده‌کا. کابرای عه‌ره‌ب هه‌لده‌کیشیتته چه‌قۆ - مه‌رسۆ، که‌ چاوی پر بووه له‌ ئاره‌قه و چ شۆینن نابیینن، ده‌ست له‌ ده‌مانچه‌که توند ده‌کا، په‌نجه به‌په‌له‌پیتکه‌وه ده‌نی. (تالیره‌وه بوو که له‌ نیوان ده‌نگیکی سارد و گوێ که‌رکه‌ردا هه‌موو شتی ده‌ستی پین کرد. ئاره‌قه‌که‌ی نیو چاوانم سړی، تن گه‌یشتم که هه‌وسه‌نگی رۆژم، واتا که‌پی و بیده‌نگی که‌ناره‌که‌م شله‌قاندبوو، که‌پی و بیده‌نگیه‌ک که به‌لامه‌وه خۆش بوون: هه‌نگینن چوار گولله‌ی دیم له‌ جه‌سته‌یه‌کی بێ گیاندا خالی کرد، که گولله‌کان رۆ ده‌چوون، چ کاردانه‌وه‌یه‌کی نیشان نه‌ده‌دا. ئه‌م چوار گولله‌یه، وه‌کو چوار لیدانی خیرا بوو، که من له‌ ده‌رکه‌ی به‌دیه‌ختیم ده‌دا).

به‌شی دووهم

فه‌لی یه‌که‌م

ته‌حقیقه‌کانی موحه‌قق سه‌ردانی ئه‌وقات، ئه‌و پرسیاره ته‌وس ئامیزانه‌ی که له‌ مه‌رسۆی ده‌پرسن له‌مه‌ر دایکی و هه‌ستی ده‌رباره‌ی دایکی. مه‌رسۆ به‌پێچه‌وانه‌وه له‌ بری ئه‌وه‌ی قسان بکات. که قسه‌کردن له‌و کاتانه‌دا پێویسته - قسان نا‌کا. ته‌حقیقی له‌ نوێی موحه‌قق. مه‌رسۆ چ ژێوان بوونه‌وه‌یه‌ک ده‌رناپرئ. موحه‌قیق باسی خوا و مه‌سیح دینیتته گۆرئ. پاشماوه‌ی ته‌حقیقات که پا‌زده هه‌یفان ده‌خایه‌نی.

فه‌لی دووهم

ژیانی مه‌رسۆ له‌ زیندانداندا - سه‌ردانی ماری - مه‌رسۆ به‌ره‌به‌ره له‌گه‌ل زیندان و ژبانی ناو زینداندان رادئ و (زۆر هه‌ست به‌ناره‌حه‌تی) نا‌کا - کاروبیشه‌ی له‌ زیندانا: یادگارخانه‌کانی، خه‌وتن، و خویندنه‌وه‌ی پارچه رۆژنامه‌یه‌کی کۆن که به‌ریکه‌وت ده‌ستی که‌وتوه.

فه‌لی سێهه‌م

وه‌زی هاوین هاتوه - ده‌ست پینکردنی دادگا - مه‌رسۆ که له‌ قه‌فه‌زی تاوانباریدا دانیشتوه، به‌تاماده‌بووانی دادگایییه‌که ئاشنا ده‌بێ: ئه‌ندامانی دادگا، رۆژنامه‌نووسان، قازییه‌کان، شایه‌ته‌کان، سه‌رۆکی دادگا روو ده‌کاته مه‌رسۆ و ده‌رباره‌ی دایکی، ده‌رباره‌ی کوشتنی کابرای عه‌ره‌ب پرسیا‌ی لئ ده‌کا - ئه‌وجا شایه‌ته‌کان ریز ده‌گرن: به‌رپه‌یه‌ری ته‌مه‌لخانه‌که، ده‌رگاوان، پیرزی‌پیر. ئه‌ندامانی دادگا بۆیان ده‌رده‌که‌وئ که خه‌لکی، مه‌رسۆیان نه‌دیتوه له‌ کاتی ناشتنی ته‌رمه‌که‌ی دایکیدا بگری، نه‌ی ویسته بۆ دواجار روخساری دایکی بدینن، جگه‌ره‌ی کیشاوه قاوه و شیرینی خواردۆته‌وه. سیلست گوتی

به‌رپای ئه‌و مه‌رسۆ (مسییه‌تیکی) لئ قه‌وماوه و له‌مه زیاتر نه‌یتوانی چیدی بلن. ماری که گوشاری سه‌رۆکی دادگای له‌سه‌ربوو، ئیعترافی کرد که (پێوه‌ندی نامه‌شرووعی) ئه‌و له‌گه‌ل مه‌رسۆدا له‌ رۆژی پاش ناشتنی ته‌رمی دایکیدا ده‌ستی پین کردوه و له‌ هه‌مان شه‌وی به‌کتر دینتیناندا پیکه‌وه چون بۆ فلیمیک که (فیرناندل) ده‌وری تیدا ده‌بینن. شایه‌تی و گه‌واهی ماسون و سالامانۆ گوتیان پین نه‌دا و به‌هه‌ند وه‌رنه‌گیران. به‌لام سه‌رۆکی دادگا به‌ئاماده‌بووانی دادگای راده‌گه‌یه‌نن که ریمۆن بابایه‌کی (قورمساغ) ه و ئه‌و نامه‌یه‌ی که سه‌رچاوه‌ی ئه‌م کاره‌ساته‌یه به‌ده‌ستی مه‌رسۆ هاتۆته نووسین، مه‌رسۆ، ته‌نیا له‌به‌ر خاتری ریمۆن ئه‌و شایه‌تییه نه‌هه‌قه‌ی داوه:

چ گومانیک له‌ ده‌ست تیکه‌لکردنی ئه‌م دووانه نییبه و تاوانی مه‌رسۆ بێگومان تاوانیکی کریت و دزیوه. ئه‌وقاته‌که‌ی مه‌رسۆ ئیعتراز ده‌کا: (به‌رموون تاوانه‌که‌ی چیه‌ی؟ ناشتنی دایکی یا قه‌تله‌؟)

سه‌رۆکی دادگای ده‌لن: «من ئه‌م پیاوه به‌وه تاوانبار ده‌که‌م که به‌هه‌مان دلره‌قی تاوانباریک، ته‌رمی دایکی ناشتوه.»

فه‌لی چواره‌م

مه‌رسۆ به‌جۆرئ له‌ دادگا که‌دا به‌شداری ده‌کات وه‌کو ئه‌وه‌ی پێوه‌ندی به‌وه‌وه نه‌بێ. ده‌رباره‌ی ئه‌و قسه ده‌که‌ن، به‌لام هه‌رگیز رای خۆی نا‌پرسن. به‌باوه‌ری سه‌رۆکی دادگا، مه‌رسۆ، به‌سووربوونی پێشوه‌خته‌وه تاوانه‌که‌ی ئه‌نجام داوه. سه‌رۆکی دادگا سه‌رله‌نوئ ده‌که‌وینته گه‌رانه‌وه‌ی روو داو و سه‌ربورده‌کان و له‌ رینگه‌ی ئه‌م سه‌رله‌نوئ باسکردنه‌وه‌وه ئه‌وه ده‌سه‌لمینن که تاوانبار کابرایه‌کی بێ سۆز و به‌زه‌بیه‌یه - ئه‌ندامانی دادگا رووبه‌رووی که‌سیکن که به‌بکۆژی دایکی خۆی حسیب ده‌کرئ.

کابرایه‌کی دلره‌قی هه‌یچو‌پو‌چی ئه‌وتۆیه که (چ پێوه‌ندییه‌کی به‌کۆمه‌له‌وه نییبه). چونکه له‌ (بنه‌ره‌تی ترین بنه‌ماکانی کۆمه‌ل) غافل و بێ ئاگایه. سه‌رۆکی دادگا داوای ئیعدامکردنی تاوانبار ده‌کا - ئه‌وقاته‌که‌ی مه‌رسۆ باسی ئه‌وه ده‌کا که سه‌ری کراوه‌ته سه‌ر و هاروژاندوو‌یانه و ده‌که‌وینته پێداهه‌لگوتنی خۆش په‌وشتی ئه‌و. به‌لام مه‌رسۆ گوئ به‌و قسانه‌ی ئه‌و نادات، قۆناغه‌کانی ژبانی دینه‌وه بی‌ری - له کاتینکا خه‌لکی ده‌وری ئه‌وقاته‌که‌ی ئه‌ویان داوه و ئافه‌رینی ده‌که‌ن، مه‌رسۆ هه‌ست به‌پین تاقه‌تی و ماندووینتی ده‌کا - چاوه‌روانی زۆر، هه‌را و هه‌نگامه، کپ بوونی له‌ نوێی هۆلی دادگا، ئه‌نجام سه‌رۆکی دادگا رای ده‌گه‌یه‌نی که (له‌ مه‌یدانیک گشتیدا، له‌لایه‌ن مه‌یلله‌تی فه‌ره‌نساوه، له‌ ملی ده‌درئ).

فه‌لی پینجه‌م

مه‌رسۆ، نایه‌وئ قازی بدینن - بیر له‌ (ده‌زگایه‌کی بێ به‌زه‌بی) ده‌کاته‌وه که ئه‌و به‌ره‌و مه‌رگ ده‌با، بیر له‌ هه‌لاتن و رزگاریبون ده‌کاته‌وه - چ شتیک له‌ ئیعدام گرنکتر نییبه. بیر له‌و مل په‌رینه ده‌کاته‌وه که چۆن له‌ به‌ره‌به‌یانیکدا ده‌یه‌نه به‌رده‌می. هه‌روه‌ها بیر له‌ به‌خشین ده‌کاته‌وه - وه‌ختی قازی وه‌ژووری زیندان ده‌که‌وئ، مه‌رسۆ بیر له‌وه ده‌کاته‌وه که ماری چیدی نامه‌ی بۆ ناووسیت - قسه‌گه‌لی ئامیز و ئومید به‌خشه‌کانی قازی، مه‌رسۆ ده‌هری ده‌کا: (هه‌یج به‌قینیا تیک ئه‌و داوه موویه‌کی قزی ژنیکی نه‌ده‌هینا.)

پر ده‌داته قازی، به‌رۆکی ده‌گرێ، به‌ر ده‌مپێژی جینیوانی ده‌دا. پاش رۆیشتنی ئهو، مه‌رسۆ دیسان هیتور ده‌بیته‌وه:

(له به‌رانبه‌ر ئهم شه‌وه پر له نیشه‌وه و ئه‌ستیره‌یه‌دا بۆ یه‌که‌م جار و بێ چه‌ندوچوون پیتشوازیم له جیهان کرد. کاتی که دیتم جیهان به‌م راده‌یه له من ده‌چێ و سه‌ره‌نجام به‌م شپوه برایانه‌یه په‌فتار ده‌کات، هه‌ستم کرد که به‌خته‌وه‌ر بووم و هیتشاستاش هه‌ر به‌خته‌وه‌رم.)

بۆ ئه‌وه‌ی هه‌موو شتی بگاته لوتکه، بۆ ئه‌وه‌ی که‌مه‌تر هه‌ست به‌ته‌نیایی بکه‌م، ته‌نیا ئه‌وه‌نده ما‌بوو که خۆزیا بخوازم له رۆژی ئیعدام کردنه‌که‌مدا خه‌لکیکی زۆر گر‌دینه‌وه و به‌هاواری که‌رب و کینه نامیز پیتشوازیم بکه‌ن.

فۆرم و لیکدانه‌وه‌ی نامۆ

جوارچێوه‌ی چیرۆکه‌که

تیتکرای رووداوه‌کانی ئهم چیرۆکه له جەزایردا رووده‌ده‌ن ئهو گه‌رپه‌که‌ی که مه‌رسۆی لیبیه ناوی بلکوره - کامۆ به‌خۆشی له سالی ۱۹۱۴وه و له‌گه‌ڵ دایکیا له‌م گه‌رپه‌که ژباوه، له خانووی ژماره ۹۳ی کووچه‌ی لیوندا گه‌وره بووه ئهم کۆلانه ئیستا ناوی بلويزداده سالامانۆ-ی پیریش به‌هه‌مان کۆلاند سه‌گه‌که‌ی بۆ گه‌ران ده‌بات، یان هه‌ندێ جاریش ده‌بیات بۆ مه‌یدانی عه‌مه‌لیاتی سوپایی، واتا بۆ هه‌مان ئهو شوپنه‌ی که کامۆ له لاویدا فوتیۆلێتی تیدا ده‌کرد. هه‌ر هه‌موو ورده شته‌کانی تری که پیتوه‌ندی به‌جە‌زایره‌وه هه‌یه ده‌قاوده‌ق له‌گه‌ڵ واقیعدا جووته: ئهو زیندانه‌ی که له به‌رزاییه‌کانی شاردای بوو، باخه چکۆله‌که‌ی نزیکي کۆشکی دادگا، ئهو سه‌پرانگایه‌ی که کهوتۆته ئهو سه‌ری کۆلانی لیون-ه‌وه و ئهو تراموایه‌ی یاریکه‌ران و ته‌ماشاکه‌رانی بۆ ئه‌وینده‌ر، ده‌برد... ته‌مه‌ل‌خانه‌ی مارنگۆ که دووریه‌که‌ی له شاره‌وه ده‌قاوده‌ق په‌چاو کراوه.

له‌لایه‌کی دیبه‌وه، وه‌کو پرۆفیسۆر کاستاکس سه‌لماندووبه‌تی ئهو که‌ناره‌ی که کاره‌ساته‌که‌ی لێ رووده‌دا و کامۆ له قه‌راخی جەزایردا دایناوه، په‌نگدانه‌وه‌یه‌کی ده‌قاوده‌قی بیره‌وه‌ریه‌که له‌مه‌ر شاری تروفیل. ئهم شاره چکۆله‌یه سه‌ر به‌پاریژگای ئۆران-ه‌ و کامۆ له یاداشتنامه‌کانی خۆیدا ده‌رباره‌ی ئهم شاره ده‌لێ: (تروفیل ده‌شتیکه پر له گۆلی سیراس و به‌رانبه‌ر به‌ده‌ریاوه.)

په‌ر له فیلالی بچکۆله که هه‌یوان و قالد‌رمه‌ی سه‌پی یا سه‌وزیان هه‌یه. هه‌ندێ له‌م فیلالیانه چوون به‌نیو چه‌ر دارستانی خورمادا و هه‌ندێکیان له‌نیو به‌رده‌لانی رووته‌ندا گیرساونه‌توه و ده‌ریا له خواربانه‌وه که‌مه‌یک به‌ها‌ره‌وه ها‌ژه‌یه. به‌لام هه‌تاو، شنه‌بای خۆش، گۆلی سیراس-ی سه‌پی، جوانی ئاسمانی شین، هه‌ر هه‌موویان وینه‌ی هاوین له خه‌یالدا زیندوو ده‌که‌نه‌وه) (له‌گه‌ڵ نامۆدا به‌راوردی بکه).

زه‌هن له چیرۆکه‌که‌دا

به‌شی یه‌که‌می چیرۆکه‌که بریتیه‌یه له هه‌ژده رۆژ: واتا له نیوان رۆژی ئهو (۵) شه‌مه‌یه‌ی که مه‌رسۆ برووسکه‌که و ده‌ره‌گرێ و تا رۆژی ئهو یه‌ک شه‌مه‌یه‌ی که کاره‌ساته‌که ده‌قه‌ومێ- سه‌ره‌تای چیرۆکه‌که له مانگی شه‌شدا ده‌ست پێ ده‌کات (واتا وه‌زی فوتبۆل که له جەزایردا له ۶.۳۰ هیتوه‌تر ناروات، هیتشا ته‌واو نه‌بووه)- بێگومان رۆژی قه‌تله‌که‌ش رۆژیکه له رۆژه‌کانی مانگی /۷.

به‌شی دووه‌م بریتیه‌یه له نزیکه‌ی یه‌ک ساڵ: ته‌حقیق یازده مانگی خایاند. دیاره ده‌بی ماوه‌ی رۆژانی دادگاییه‌که و ئهو رۆژانه‌ی که مه‌رسۆ له پاش دادگاییه‌که له زیندانا گوزه‌راندوونی، بخرتیه‌ سه‌ر یازده مانگه‌که- دادگاییه‌که له مانگی شه‌شدايه.

لیته‌دا دوو خال له ئیستاوه دیار و ئاشکران:

۱- وێرایی ئه‌وه‌ی که چیرۆکه‌که به‌سه‌ر یه‌ک ساڵدا په‌خش و بلاوده‌بیته‌وه، که‌جی زۆریه‌ی هه‌ره‌زۆری چیرۆکه‌که له هاویندا روو ده‌دات و به‌تایبه‌تی له هه‌ردوو هه‌یقی شه‌ش و هه‌وتدا رووده‌دات.

۲- کاتی چیرۆکه‌که ئاسۆیی ده‌روات. واته له نیو چیرۆک و سه‌ربورده‌که‌ی مه‌رسۆدا چ گه‌رانه‌وه‌یه‌ک بۆ رابوردوو به‌دی ناکرێ.

هه‌ر فه‌سله و شان به‌شانی زه‌مه‌ن و کات له‌گه‌ڵ خۆیدا ده‌مانباته پیتشی، ته‌نیا فه‌سلی یه‌که‌م و دووه‌می به‌شی یه‌که‌م نه‌بێ که ده‌که‌ویتته روونکردنه‌وه‌ی رووداوه‌کانی قۆناغیکي تایبه‌تیبه‌وه.

دیدي حیکایه‌تخوان (راوی)

نامۆ، چیرۆکیکه به‌راناوی یه‌که‌م که‌سی تاک نوسراوه: ئه‌مه‌ش مه‌عنای وایه که کامۆ تارا‌ده‌یه‌ک له‌گه‌ڵ مه‌رسۆ-ی قاره‌مانی سه‌ره‌کی چیرۆکه‌که‌دا تیکه‌ل ده‌بێ و ده‌وری حیکایه‌تخوانی (راوی) به‌وه ده‌دا. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌یه که، به‌پیتچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ی که له سوور و ره‌ش یان له مادام بۆقاریدا دیتته پیتشی و حیکایه‌تخوان پاش مه‌رگی قاره‌مانه‌که ده‌مینێ و ده‌توانێ ئهم مه‌رگه بگێریتته‌وه، ئیتمه مه‌رگی مه‌رسۆ نابینێ، چونکه مه‌رسۆ ناتوانی واریقات و سه‌ربورده‌ی مه‌رگی خۆی بگێریتته‌وه.

به‌لام ئایا ده‌شیت ئه‌وه قبۆل بکری که ئهم چیرۆکه له حوکمی ده‌فته‌ری بیره‌وه‌ریدا بێ و مه‌رسۆ رۆژانه شتی ده‌رباره‌ی ژبانی خۆی تیدا شه‌رح و تۆمارکردبێ؟ یان ئه‌وه‌یه که پاش حوکمه‌که‌ی، رووداوی کاره‌ساته‌که، له نووکه‌وه، واتا له مردنی دایکیه‌وه که له دادگاییه‌که‌دا خرایه‌روو، ده‌ست پیتده‌کا و تۆماری ده‌کات؟

گه‌رمه‌یه‌ی ده‌فته‌ری بیره‌وه‌ری

ئهم گه‌رمه‌یه‌یه خۆ تیکه‌ل‌کردنی ئاشکرای چیرۆکنووس ده‌خوازی. له‌م حاله‌ته‌دا چیرۆکنووس لێ ده‌پێر که ده‌فته‌ری بیره‌وه‌ریه‌که‌ی (یاداشتنامه) له کویوه ده‌ست پێ بکات- ئهم پرپاره پتر له‌گه‌ڵ رووداوه‌کانی پاشتردا ده‌گونجی، بێگومان که‌سیکی وه‌کو مه‌رسۆ ناتوانی پیتشبینی رووداوه‌کانی پاشتر (ئاینده)

بکات. به‌لام و پیرای نه‌وی که زور دورره پیاویکی وه‌کو مرسو یاداشتنامه بۆ خۆی ته‌رتیب بکات، نه‌وجاش دیار بکردنی ساتی به‌ر له‌کاره‌سات و تۆمارکردنی له‌یاداشتنامه‌دا کارپکی یه‌کجار نه‌ستم و زه‌حمه‌ته- بۆ وینه‌ کاتجی که برووسکه‌که‌ی پین ده‌گات، وا دیتته به‌رچاو که یه‌کسه‌ر ده‌ست به‌نوسینه‌وه‌ی بیروه‌ریبه‌کانی بکات- چونکه‌ نه‌و رووداوانه‌ی که یه‌کسه‌ر پاش گه‌یشتنی برووسکه‌که‌ رووده‌دن، به‌فه‌رمانی رانه‌بور دوو (داهاتوو) به‌یان ده‌کرتین: (سه‌عات دوو سواری پاس ده‌بم و پاش نیوه‌رۆیه‌کی دره‌نگ ده‌گم). به‌لام کاتجی که پاش چند سه‌عاتیک ده‌گاته‌ جی و شه‌و به‌دیار جه‌نازه‌که‌ی دایکیه‌وه‌ ده‌باته‌ سه‌ر زه‌مانی حالی رووداوه‌که‌ به‌ناشکرا له‌ زه‌مانی حالی حیکایه‌تخوان جیاده‌بیتته‌وه‌ (من ته‌نانه‌ت هه‌ستم ده‌کرد که نه‌م مردوو له‌ نیو مردوو‌کانی دیدا، له‌ روانگی نه‌وانه‌وه‌ چ مه‌عنایه‌کی نه‌بوو. به‌لام ئیستا وا تی ده‌گم که هه‌سته‌که‌ی من هه‌له‌ نامیر بووه‌).

به‌زۆری، به‌لای که‌مه‌وه‌ له‌ به‌شی یه‌که‌مدا وا دیتته به‌رچاو که هه‌ر فه‌سلتیک بۆ خۆی کۆمه‌له‌ رووداویکه‌ و مرسو له‌ کۆتایی رۆژدا (فه‌سلتی ۶.۵.۳.۲) یان له‌ کۆتایی هه‌فته‌دا وه‌بیرای دیتته‌وه‌.

هه‌لبه‌ته‌ نه‌م مه‌ودایه‌ راسته‌وخۆ و به‌ده‌ر له‌ ئالۆزی نیبه‌: بۆ نه‌ونه‌ له‌ فه‌سلتی چواره‌مدا وه‌ختی مرسو باسی رۆژی پیشوو ده‌کات ده‌لتی: (ئه‌مرۆ به‌یانی) و نه‌مه‌ وا ده‌نوینتی وه‌ک بلتی رۆژ هیتشتا لای نه‌و ته‌واو نه‌بووی- به‌لام له‌ کۆتایی هه‌مان فه‌سلدا ده‌لتی (سه‌به‌ینتی نه‌و رۆژه) نه‌مه‌ له‌ کاتیکا که خوتنه‌ر چاره‌پیتی وشه‌ی (سه‌بی) بوو.

به‌م جۆره‌، به‌شپۆه‌یه‌کی ناراسته‌وخۆ و هه‌ست پین نه‌کراو ده‌ریاره‌ی زه‌مانی حالی رووداوه‌که‌، بۆ پاش گه‌راوه‌ته‌وه‌.

له‌ به‌شی دووه‌مدا، چوار فه‌سلتی یه‌که‌م بریتیه‌ له‌ باب‌ه‌ته‌کانی یازده‌ مانگی ته‌حقیق و مه‌حه‌مه‌ پیاو ناتوانن نه‌وه‌ بلتی که وه‌ختی مرسو رووداوه‌کانی ته‌حقیق و ژبانی خۆی له‌ زینداندا پاس ده‌کات (فه‌سلتی ۱ و ۲) ئایا مه‌حه‌مه‌که‌ی ته‌واو بووه‌ یان وا خه‌یال بکری که نه‌وه‌ی حیکایه‌تخوان ده‌بگه‌یریتته‌وه‌ وه‌ستانتیکه‌ له‌ نیوان هه‌ردوو فه‌سلتی ۲ و ۳دا. هه‌لبه‌ته‌ گه‌یرانه‌وه‌ی (رۆژه‌رۆژی) به‌شی یه‌که‌م، سراوه‌ته‌وه‌. چونکه‌ مرسو سه‌بارته‌ به‌رووداوه‌کان هینده‌ دورره‌ په‌رێزی کردوو که هه‌ردوو فه‌سلتی ۱ و ۲ نه‌ک وه‌لامدانه‌وه‌ی زه‌مانیکی به‌دوو یه‌کتردا هاتوو نیبه‌، به‌لکو وه‌لامدانه‌وه‌ی هه‌ندێ کاروباره‌ که له‌ قۆناغیکی ته‌واو روویان داوه‌. که‌چی له‌ فه‌سلتی پینجدا وا دیتته به‌رچاو که گه‌یرانه‌وه‌که‌ له‌گه‌ل نه‌و رووداو و هه‌ستانه‌دا که مرسو ده‌ریان ده‌پری له‌ رووی زه‌مانه‌وه‌ هه‌مدیس یه‌کیان گرتوته‌وه‌ و جۆره‌ هاوزه‌مانیه‌کی ته‌واو په‌یدا بووه‌ته‌وه‌، چونکه‌ نه‌و به‌کاتی ئیستا قسان ده‌کات: (چ قسه‌یه‌که‌م نیبه‌ که به‌وی بلتیم) یان له‌ جیه‌کی دیدا ده‌لتی: (خۆم له‌ پیشواز بکردنی قازی دوورگرت). وه‌ک بلتی نه‌زانی که قازی و پیرای نه‌مه‌ش، دواپی بۆ زیندانه‌که‌ی نه‌و دی.

نه‌و گه‌رمانه‌ی که گواهی، رۆمانه‌که‌ (پاش رووداوه‌کان) نووسراوه‌

نه‌گه‌ر، به‌پیتجه‌وانه‌وه‌ وا فه‌رز بکه‌ین که مرسو نه‌م چیرۆکه‌ی پاش حوکی داگا و له‌ زیندانا

نوسینه‌وه‌، نه‌وا له‌و رووه‌وه‌ به‌سووده‌ که ئاسۆ و مه‌ودایه‌کی یه‌کگرتوو ته‌ به‌چیرۆکه‌که‌ ده‌به‌خشیت. له‌و حاله‌ته‌دا، ده‌بی نه‌وه‌مان لا قه‌بوول بچ که مرسو دووباره‌ بیری له‌ رابوردووی خۆی کردۆته‌وه‌ و به‌جۆری ریکی خستوو نه‌ته‌وه‌ که هه‌ر یه‌کتیک له‌و رۆژه‌ گرینگانه‌ی بوونه‌ته‌ مایه‌ی کاره‌ساته‌که‌ یان پاش کاره‌ساته‌که‌ هاتوو نه‌ته‌ پیتشی سه‌رله‌نوێ دروست کراوه‌ته‌وه‌ و هینترانه‌ته‌وه‌ گۆری. نه‌م دروست کردنه‌وه‌یه‌ش به‌شپۆه‌یه‌که‌ له‌ تۆ وایه‌ هه‌ر یه‌کتیک له‌م رۆژانه‌ ئیستا کیتیه‌ و له‌گه‌ل نه‌و داهاوزه‌مانه‌، نه‌و سووکه‌ لادانانه‌ی که ئاماژه‌مان بۆ کردن بۆ نه‌ونه‌ له‌ بری [سه‌به‌ینتی]، [سه‌به‌ینتی نه‌و رۆژه] به‌ئاسانی له‌گه‌ل (نه‌و مه‌ودا دووفاقه‌ییبه‌ی) که مرسو تی که‌وتوو، روون ده‌بیتته‌وه‌ (ئیتستای واقیعی- رابوردووی خه‌یالی). بۆیه‌ نه‌و سووکه‌ لادانه‌ی نیومان برد له‌ هاوژینی رابوردووی ته‌واو و ئیتستای وه‌سفی له‌ ناواخی یه‌ک چیرۆکدا، دژوارتر نیبه‌. چونکه‌ باشترین نووسه‌رمان زۆرجار سوود له‌م هاوژینییه‌ (پتکه‌وه‌ ژبان) ده‌بین. به‌م پیتیه‌ بوونی هه‌ندێ زاراوه‌ له‌ به‌شی یه‌که‌مدا که له‌ به‌شی دووه‌مدا روون ده‌بنه‌وه‌ دینه‌ تیکه‌یشتن. بۆچی مرسو وا تیده‌گا نه‌و پیرانه‌ی که به‌دیار جه‌نازه‌که‌ی دایکیه‌وه‌ن، ته‌نیا بۆ موحاکمه‌ی نه‌و هاتوو؟ چونکه‌ له‌و ساته‌دا که نه‌و قسه‌ ده‌کات، کۆمه‌ل هه‌ستی تاوانیکی لا دروست کردوو. مرسو به‌ر له‌وه‌ی دادگایی بکری له‌م هه‌سته‌ بچ خه‌به‌ر بووه‌. نه‌گه‌نا چۆن وا زه‌ن ده‌کات که نه‌و چوار گولله‌یه‌ی به‌که‌له‌شی پین گیانی کابرای عه‌ره‌به‌وه‌ی نا، وه‌کو چوار لیدان بووه‌ که نه‌و له‌ ده‌رگای به‌ده‌ختی داوه‌.

له‌گه‌ل نه‌مه‌شدا، به‌لگه‌کانی ئیمه‌، بنجیر نایه‌نه‌ به‌رچاو.

(که‌شف بوون و شایه‌ته‌کانی) مرسو، وه‌کو پاشتر بۆمان ده‌رده‌که‌وی له‌وه‌یه‌ پاکانه‌ی سایکۆلۆژی خۆی هه‌بچ، به‌لام قاییل بوون به‌م خاله‌ که سه‌رله‌به‌ری چیرۆکه‌که‌ به‌ده‌ستی مرسو زیندانی له‌ نوێ نووسراوه‌ته‌وه‌، وه‌کو رچاو نه‌کردنی جیاوازیبه‌کی یه‌کجار گه‌وره‌یه‌ که له‌ رووی شتیوازه‌وه‌، سه‌ره‌تای چیرۆکه‌که‌ له‌ کۆتایی چیرۆکه‌که‌ داده‌پری. «نه‌م جیاوازی (شتیوازه‌ هاوتای جۆره‌ به‌دگۆرانیکه‌ (مسخ) یا به‌هه‌ر حال هاوتای جۆره‌ ناگاییبه‌کی نوویی مرسو» . مه‌گه‌ر وا فه‌رز بکه‌ین که مرسو هینده‌ وه‌ستایه‌ که شتیوازی چیرۆکه‌که‌ی خۆی له‌گه‌ل هه‌ر حاله‌تیکه‌ی خۆیدا و له‌هه‌ر قۆناغیکی چیرۆکه‌که‌دا سازاندوو، به‌لام ئیمه‌ نایه‌ین فه‌رزی وه‌ها بکه‌ین.

ئیمه‌ پیمان وا نیبه‌ که بشیت باسی ده‌فته‌ری بیره‌وه‌ری یا ته‌نانه‌ت مه‌نه‌لۆگ بکری. کامۆ گوفتاری قاره‌مانه‌که‌ی (نالیتته‌وه‌ و کاویژ ناکاته‌وه‌): نه‌و چیرۆکیک ده‌نوسیت که سه‌ربرده‌ی مرسو به‌شی هه‌ره‌ زۆری پینک دینتی. زاراوه‌ی (بێ لایه‌نانه‌)ی مرسو له‌ چیرۆکه‌که‌دا جۆره‌ هه‌ولیکه‌ له‌ بواری مه‌یدانی شتیوازا. و نه‌و شته‌ی که له‌ ده‌فته‌ری بیره‌وه‌ریدا له‌ خانه‌ی ساده‌ نووسیدا حسیب ده‌کری له‌ به‌ره‌میکی خه‌ملپیدا، به‌جۆره‌ ده‌وله‌مه‌ندیبه‌کی ناوه‌رۆک و مه‌ودا و ئاسۆی چیرۆک دیتته‌ هه‌ژماردن.

نایا مرسو یه‌ک (هه‌خشیته‌)؟

پیتوه‌ندی کامۆ و مرسو پیتوه‌ندیبه‌کی دوو لایه‌نه‌یه‌. گه‌یرانه‌وه‌ی چیرۆکه‌که‌ به‌راناوی یه‌که‌م که‌سی تاک

ئەو قەناعەتەمان لا دروست دەکات کە نووسەر و قارەمانەکەى بەتەواوى يەکن، بەلام ئەم گىتيرانه وديە خۆى له خۆيدا هۆيه که که هزر و بیری مەرسۆمان بۆ روون دەکاتەوه. چونکه بەم هۆيه ئەو مەودا يەى که خراوەتە بەینی چیرۆکنوس و قارەمانەکەيهوه دەسپێتەوه و ئەوسا روون کردنەوه و داوهرى ئەخلاقى ئاسانتر دەبێ. سارتەر، له لیکۆلینەوهکەى خۆيدا دەبارەى نامۆ، بايەخى بەم لایەنەى رۆلى مەرسۆ داوه و لەم بارەيهوه دەلێ: (کامۆ دیوارىکى شووشەيى له نێوان کاراکتەرەکەى و خۆینەردا رۆ دەنێ. له کاتیکدا هیچ کەسێک له خەلکانى نێو جامخانە بێ کەلکتر نییە. وا دێتە بەرچاو که جامخانەکە هەموو شتیکی تی دەپەریتى تەنیا يەک شت نەبێ کە دەپهستیتى ئەویش مەعناى هەلسۆکەوتى زەلامەکەيه. جا بازانين ئەم شووشەيه چيیە: ئەویش هزر و زهینی (ذهن) نامۆيه - له راستیدا ئەمەش جۆره شەفافیه تیکە: هەرچيیەک که زهینی نامۆ دەبيینى ئیمەش دەى بینن. بەلام ئەم زهینەيان بەشپۆه يەک دروست کردوه که بۆ شتەکان شەفاف و روونه، بەلام بۆ مەعناکان لیل و تەلخە. ئەم دەقه پێشبینیەکی جوانه، بەتایبەتى لەم رووهوه که چارەنووسى دوايى (قارەمان) له (چیرۆکی نوێ) دا نیشان دەدا. جگه لهوێ پێشبینیە، تارادەيەک وەبیرها تەهەشه؛ چونکه قارەمان له چیرۆکەکانى جویس يان فاکتەر وەها بوون: ئەو زهینە (ذهن) سادەيەى که دیوار ئاسا کەوتۆتە نێوان نووسەر و جیهانەوه و هەر لهویشدا (زهین) کەس و شتەکان دەبینرێن - بەروالە تیش چ خۆلقینەرتیکى بەتوانا له گۆریدا نییە که دەست بخاتە کاروبارى سازاندنى ئەم کەس و شتانهوه. بەلام پێن ناچۆ نامۆ گەیبییتە ئەم رادەيه:

مەرسۆ هەم زهینیکە که لهووه قارەمانانى دى دەبینن و هەم قارەمانە.

لەگەڵ هەموو ئەمانەشدا، ئالن رۆب گریبە که حەز دەکا پێشپەرەوانیک بۆ چیرۆکی نوێ پیکەوه بنی و پەیدا بکات، بەهەمان رێى سارتەر دا هەنگاو دەنێ: له کتیبى: بەهيوای چیرۆکی نوێدا، هێرش دەکاتە سەر رەخنەى تەقلیدی، چونکه رەخنەگرانی تەقلیدی دەلێن (هەر قارەمانیک دەبێ ناویکی تايبەتى هەبێ، خۆ ئەگەر بکری، دوو ناوی هەبێ: ناو و شوۆرت، دەبێ دایک و باوکی هەبووی و جۆره کاربگەریبەکی ئەوانى پێوه دیار بێ. دەبێ کارىکی هەبووی -خۆ ئەگەر مال و منالی هەبێ باشترە- خۆلاسه دەبێ کەسايەتییەکی تايبەتى هەبێ و سیمایەکی هەبێ که رەنگدانەوهى ئەم کەسايەتییە بێ. دەبێ خواوەنى رابوردوویەک بێ کە کارى کردبیتە سەر ئەم خوو يان ئەو خووی؛ و اتا خوو و هەلس و کەوتەکانى رەنگدانەوهى ئەو رابوردووی بن. کەسايەتى ئەو بزوتنەرى رەفتارى کردەوهکانى ئەوه و له هەر رووداویکدا بەجۆرتیکى تايبەتى وەگەرى دەخات.

کەسايەتى ئەو دەرڤەتى خۆینەر دەدا کە هەلى بسەنگیتى، خۆشى بوى يان رقى لینی هەستى- له سايەى ئەم کەسايەتییەدا، قارەمان رۆژى له رۆژان ناوى دەگوازیتەوه بۆ بەشەرتیک، وەک بلینى ئەم بەشەرە له چاوەروانى ئاهەنگى ئەم ناو نانەدا دەققەژمیری دەکرد. چونکه قارەمان هەم دەبێ دەگمەن بى و هەم بتوانى بەپەيزهى گوفتاردا سەربکەوێ. دەبێ هیندە تايبەتەندیتی هەبێ که هیچ کەسێک نەتوانى جیتی بگرتەوه و ئەوهندە گشتیتی تیدا بێ که وەکو هەمووانى لى بى.

رۆب گریبە پاشان چۆتە سەر باسى نامۆ و گەیبیوتە ئەو ئەنجامەى که: (هیچ بەرھەمیکی گەورەى

ھاوچەرخی لەم رووهوه لەگەڵ پێوهرەکانى رەخنەدا دەرنابات و جوت نییە و ناسازى).

بەراستى مەرسۆ ئەو هەلومەرجانەى سەرەوهى بەتەواوتى تیدا نییە: چشتیتیک لەمەر ناوى ئەو نازانين و چ سەرودت و سامانیتیکى نییە، بەلام ناوى شوۆرتى هەيه، دایکی هەيه، کارىک، و کەسايەتییەکی هەيه (ئەگەر چى غەریبە)، تايبەتەندى بەدەنى هەيه (بەلای کەمەوه لەو رووهوه که رقى له سپی پێستمانە)، رابوردوویەکی هەيه (خۆیندنى دەست پێن کردووه، بەلام نەیتوانیوه تەواوى بکات، بەلای کەمەوه ئامازەيەک بۆ ئەو سالانە کراوه که لەگەڵ دایکیدا ژیاوه). خۆینەرمان داوهریبیان دەبارەى ئەو کردووه (جاری بەتازە مەسیحى و جاری بەپاشکەوتەى فیکرییان له قەلەم داوه)، و چەندین جار دادگاییبە کەیان تازە کردۆتەوه تا بیبەخشن يان بەدلئاییبییهوه تاوانبارى بکەن؛ هەندیکیش بەنۆینەرى سەردەمیکی تەواوى دەزانن، وەکو چۆن گوتیه يان شاتو بریان نۆینەرانی سەردەمی خوڤان بوون. ئیمەش هیوادارین ئەوه نیشان بەدین که چۆن دەتوانرێ لەودا هەم تاکىک و هەم رەمزىک ببینرێ.

ئەمە چ جەزەبەيەک له کامۆ نادات.

روانینی رۆب-گریبە دەبارەى جەبریەتى کەسايەتى قارەمانانى تەقلیدی قەناعەت بەخستەرە. هیچ شوینەوارىکی ئەم جەبریەتە له کەسايەتى مەرسۆدا نابینرێ. راستییەکەى ئەو یە که رەفتارى مەرسۆ، خۆینەرانی راھاتوو بەقارەمانانى وەک قارەمانەکانى بەلزاک نارەحەت دەکات گەرچى دایکی هەيه يان هەبووه. بەلام هەلسۆکەوتىکی وەهاى لەگەڵ ئەم دایکەدا نییە که دەرروناسى يا زانستى ئەخلاق بتوانى بەئاسانى تۆمار و دەستنیشانى بکات. هەرچەندە ئەو کابرایەکی تاوانبارە، بەلام ناکرێ هەروا بەئاسانى و بى لى پێچانەوه بەخرتیە ریزی پیاوکۆژانى ناو چیرۆکە ئەدەبییەکانەوه. کەواتە، نامۆ نەک له بارى هاوبەشى له روانینی روالەتیدا، بەلکو له بارى رەخنەگرتن له چەمکی کەسايەتییەوه، وەکو چۆن بەدلى هومانیسیم-ى کۆن بوو، سەرنجى رۆب-گریبە و لایەنگرانی چیرۆکی نوێشى راکیشابوو.

له بەشى (هونەرى کامۆ) دا دەبینن که ئەم لیکچوونە قوولە دەبیتە هۆى کۆمەلە لیکچوونىک له ئاستى دەرپیندا.

وێنەى کابرایەکی جەزایرى

هەموو شتیکی دەبارەى مەرسۆ گوتراوه، بەلام بەباوەرى من بەئەندازەى پێویست ئەوه نیشان نەدراوه که ئەو بەر له هەموو شتیکی بابایەکی جەزایرییە. بیگومان لەم رووهوه له کامۆ دەچى.

بەلام تا چ رادەيەک؟ مەرسۆ له هەمان گەرەکی هەژارنشیندا دەژى که کامۆ تیبیدا دەژیا. ئەویش لەگەڵ پیرە دایکەکیدا له هەمان گەرەک ژیاوه. (هەلبەتە دایکی کامۆ پاش مەرگی کورەکەى مرد).

ئەویش ناچار بوو دەست له خۆیندن هەلگرێ و بەنیوہچلی بەجیتی بیلێ (کامۆ، بەهۆى نەخۆشییەوه خەریک بوو دەستبەردارى خۆیندەکەى بێ و سەرهنجامیش نەیتوانى ئەو خۆیندە تەواو بکات که خۆى دەبویست). لیکچوونى ئەم دووانە هەندى گومان بزوتنە. بەلای کەمەوه مەرسۆ له کەسێک دەچى که زۆر نزیک بوو کامۆ ئەو کەسە بى: کەسێکی نەخۆیندەوار، بى وەفا دەرھەق بەدایکی، و هەندى جار

تاوانبار، نه‌گهر دهره‌فهره‌تیک بره‌خسایه... قاره‌مانی چیرۆک هه‌میشه کهم یا زۆر شتییک له خودی نووسهر ده‌گریته خو.

نایا ده‌شیت بلتین مهرسو، کامۆه‌کی (ناکام)ه؟

پرۆفیسۆر کاستاکس به‌پشتیوانی یاداشتنامه‌کانی کامۆ نه‌وه نیشان ده‌دا که کامۆ له سالانی ۱۹۳۷- ۱۹۳۸ دا چهند له بییری نه‌وه‌دا بووه که له په‌ستی (ابتدال) ژیان بخه‌له‌سی. له سالێ ۱۹۳۸ دا ده‌نووسیت: (پیتویسته هه‌موو رۆژتیک، شتییک له‌م ده‌فته‌ره‌دا بنووسم: ده‌بێ تا دوو سالێ دی به‌ره‌مه‌تیک بنووسم).

هه‌وه‌ل جار بییری له شانۆنامه کرده‌وه، به‌لام کالیگولا تینۆیتی نه‌وه‌ی نه‌شکاند- نه‌وجا روه‌ی کرده چیرۆکنووسین: مهرگی شاد، تینۆیتی نه‌شکاند- نه‌وجا روه‌ی کرده نووسینی کتیبیک (په‌یامیک).

سه‌ره‌نجام که‌لکه‌له‌ی چونه هند و چینی که‌وته سه‌ر. هه‌له‌به‌ته مهرسو بییری له‌م کارانه نه‌ده‌کرده‌وه ته‌نانه‌ت پێشنیازی سه‌رۆک دایه‌ره‌که‌ی خوێ، که‌ بچی بۆ پاریس، ره‌فزر کرد. نایا ده‌توانین بلتین مهرسو کاربایه‌کی ده‌سته‌پاچه بووه و نه‌یتوانی نه‌وه کاره بکات که کامۆ کردی و رزگاری بوو (پروانه، کاستاکس، ل ۷۳). من قه‌ناعه‌تم وایه که ده‌بێ له شویتیک دی‌دا بۆ حه‌قیقه‌تی چیرۆکه‌که‌ بگه‌رێین.

کاتی مهرسو خۆیندنی ته‌واو کرد، گه‌بیه‌ نه‌وه قه‌ناعه‌ته‌ی که (ژیانی مرۆف هه‌رگیز نایه‌ته گزین و هه‌موو جوژه‌کانی ژیان سه‌روینی یه‌ک شتن). هه‌له‌به‌ته بییری و له مێشکی کامۆدا نییه، به‌تایبه‌تی له قۆناغیکدا که ترسی راهاتن و خوو پێوه‌گرتن له نازای نیشتبوو، و له‌وه ده‌ترسا که هه‌فته‌ی چل سه‌عات کارکردن هیچ دهره‌فهره‌تیک بۆ گه‌شه‌کردنی مرۆف نایه‌لێ و تاقت و حه‌وسه‌له‌ی ده‌بات.

ته‌جره‌به‌یه‌کی بچووک مامۆستا‌یه‌تی، ترسه‌که‌ی زیاتر کرد. نه‌وه ته‌نانه‌ت ناشنایه‌تی له‌گه‌ل خه‌می ژیا‌نی ئیداریشدا په‌یدا کرد. نه‌وه خه‌مه‌ له کاریکدا یه‌خانگی‌ری بوو که ده‌توانی به‌ژیا‌نی ئیداری کامۆ بشو‌به‌پنێ. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا، من پیم وایه که ته‌سلیم بوونی مهرسو، نه‌گه‌رچی جیا‌وازه له ترس و نیگه‌رانی کامۆ به‌رانبه‌ر په‌په‌ستی (ابتدال) بایه‌خیکه‌ی هه‌یه که له‌گه‌ل دیدی کامۆدا یه‌ک ده‌گریته‌وه.

وه‌کو گوتمان مهرسو سه‌باره‌ت به‌تاینده‌ی خوێ خه‌مسارد و بێ موالاته پێشنیازی سه‌رۆک دایه‌ره‌که‌ی که به‌رزکردنه‌وه‌ی په‌له‌ی نه‌وه‌ی تێدایه، ره‌فز ده‌کا (چونکه هه‌موو نه‌وه شتانه بایه‌خی واقیعیان نییه)، به‌لام تۆزی پێش نه‌وه. کامۆ هۆی قه‌بوول نه‌کردنی نه‌وه به‌رزکردنه‌وه‌یه‌ی له‌ کۆمه‌له‌ گوتاری (شادی) دا روه‌ن کردبووه‌وه: (که‌م که‌س له‌وه تێده‌گه‌ن که جوژه ره‌فزیک هه‌یه، هیچ لایه‌نیکه‌ی هاوبه‌شی له‌گه‌ل پچرانی پێوه‌ندیدا، نییه، له‌م حاله‌ته‌دا وشه‌ی: تاینده، ئاسایش، په‌له‌وپاچه‌ی چ مه‌عنا‌یه‌کیان هه‌یه؟ من بۆیه ده‌ست به‌رووی هه‌موو تاینده‌کانه‌وه ده‌نیم، چونکه ناتوانم له‌ بازنه‌ی ئیستای خۆشیم ده‌رچم). مهرسو پر به‌پێستی وشه‌ی فه‌یله‌سوف، فه‌یله‌سوفه. واتا وه‌کو زانایه‌ک ده‌ژی. شیعی ژیا‌نی نه‌وه نه‌گه‌رچی له‌ نیو کتیباندان زیندان نییه، به‌لام هیچی له‌ شیعران که‌متر نییه.

کامۆ دیسان له هه‌مان کۆمه‌له‌ و تاری (شادی) دا و له گوتاری هاوینی جه‌زایردا ده‌لێ: (پێچه‌وانه‌ی

یه‌ک میله‌ته‌ی شارستانی، میله‌ته‌ی داهینه‌ره. نه‌وه کتیبیانه‌ی که له‌ که‌ناری ده‌ریادا پالیان داوه‌ته‌وه و مۆلیان خواردوه، نه‌وه ئومیده‌ نامه‌عقوله‌م ده‌ده‌نی که ره‌نگه‌ بێ ناگا له‌ خوێان، سه‌رقالی به‌رجه‌سته‌کردنی رۆشنی‌ریه‌ک بێ که له‌ دوا نه‌نجامدا شکۆداری مرۆف سیمای واقیعی خوێ وه‌رگیریته‌وه). هه‌نگینی قه‌ناعه‌ت ده‌کات که: (نه‌وه جوژه میله‌ته‌ هه‌مه‌ په‌سند نابێ. لی‌ره‌دا به‌پێچه‌وانه‌ی ئیتالیاه، هۆش چ شویتیکه‌ی نییه). نایا کامۆ، له سه‌رده‌می نووسینی نامۆدا ده‌یتوانی نه‌وه جوژه میله‌ته‌ بێ که‌م و زیاد په‌سند بکات؛ وه‌کو له‌ یاداشتنامه‌کاندا به‌دیار ده‌که‌وی، کامۆ لافی نه‌وه لی ده‌دا که ئیلتزامی به‌ته‌بیعه‌ت و سروشتی رۆشنی‌رایه‌ی خوێه‌وه هه‌یه.

به‌لام کامۆ له‌ رۆشنی‌ریدا که‌سیک ده‌بینی که (خاوه‌نی شه‌خسیه‌تیکی دوقاییه). کامۆ له‌ قۆناغی نامۆدا دووچارێ دوقایی شه‌خسیه‌ت بیه‌و، و نه‌یده‌توانی له‌م داهینانه‌ شکۆداری که‌ بێ ناگا له‌ داهینه‌ره‌کانی ده‌خه‌م‌لێ، به‌شدارێ بکات. چهند سالیک به‌ر له‌مه، له‌ بری پراکتیزه‌کردنی فه‌لسه‌فه‌ی یۆنان، تیبیدا نقوم ده‌بوو، له‌ بری مه‌له‌کردن له‌ ده‌ریادا، ده‌رباره‌ی مه‌له‌وانانی ده‌نووسی، و له‌ بری نه‌وه‌ی (سیمای رۆشنی‌ریه‌ک به‌رجه‌سته‌ بکات) ده‌رباره‌ی رۆشنی‌ریه‌ک تیبه‌فکری که‌ له‌ ده‌روبه‌ری نه‌وه به‌رجه‌سته‌ ده‌بوو.

نه‌گه‌ر کامۆ که‌لکه‌له‌ی داهینانی له‌سه‌ردایه، که‌متر له‌به‌ر نه‌وه ژیا‌نه په‌ست و بازاربیه‌یه که‌ دهره‌ق به‌که‌سیکی وه‌کو مهرسو ره‌وا ده‌بینی، به‌لکو پتر له‌به‌ر نه‌وه‌یه که ژیا‌نی نه‌وه، خۆیندنه‌که‌ی، ته‌بیعه‌تی نه‌وه رێگایه‌کی دی خستۆته به‌رده‌می. که‌واته ئاساییه که له‌ کاتی نه‌فراندنی مهرسو قاره‌مانی خویدا، پتر هه‌ست به‌غوره‌ت بکات تا ونیون.

کۆمه‌له‌ی گوتاری (شادی) لایه‌نه‌کانی تری که‌سایه‌تی مهرسو به‌شپه‌یه‌کی کاربگه‌ر و پر سوود روه‌ن ده‌کاته‌وه: بێ موالاتی و خه‌مساردی رواله‌تی نه‌وه له‌کاتی ناشتنی دایکی، له‌ شاریکه‌ له‌و پێنده‌ر (هه‌رچیبه‌ک پێوه‌ندی به‌مه‌رگه‌وه هه‌یه کریت و دژپه‌وه)، ره‌وشتی جوامیرانه‌ی نه‌وه که به‌پێی نه‌وه ره‌وشته: (نابێ به‌دوو‌قۆلی په‌لاماری یه‌ک دوژمن به‌دن): شه‌ری که‌ناری ده‌ریاکه‌ پێوه‌ندی به‌خو ره‌وشتی جوامیرانه‌وه هه‌یه. مهرسو، کاتی هه‌ست ده‌کات که رایون-ی دۆستی له‌ خه‌ته‌ردایه، ده‌یه‌وی له‌سه‌ری بکاته‌وه و تایی نه‌وه بگری، به‌لام له‌ یه‌که‌م شه‌ردا به‌شدارێ ناکات و وازیان لی دینێ دوو به‌دوو (شه‌ر بکه‌ن). سیلست له‌ دادگادا گه‌واهی ده‌دا که مهرسو (پیاوه) و ده‌لێ هه‌مووتان ده‌زانن که پیاوه‌تی ده‌کاته چی. به‌کورتی نه‌گه‌ر به‌وه قایل بێن که (فه‌زله‌ت و پیاوه‌تی له‌ سه‌رانسه‌ری جه‌زایردا وشه‌یه‌کی بێ مه‌عنا‌یه: (پروانه‌ گوتاره‌کانی کامۆ) هه‌نگینی ره‌فتار و هه‌لسوکه‌وتی مهرسو پاش تاوانه‌که‌ی که‌متر ده‌بیته‌ مایه‌ی سه‌رسامی.

نامه‌ی

چامپینی له‌ یه‌که‌مین لایه‌ره‌کانی به‌ره‌مه‌که‌ی خویدا سه‌باره‌ت به‌نامۆ (ده‌رباره‌ی قاره‌مانیکه‌ی بێ مه‌زه‌ب) نه‌وه مه‌سه‌لانه‌ی روه‌ن کردۆته‌وه که په‌یوه‌ستان به‌عینوانی کتیبه‌که‌وه ده‌لێ: «مه‌رسۆ نه‌وه ساته‌ی

که دادگایی دهکری، به هیچ جزئی ههست به نامۆبی ناکات، نه سه بارهت به کۆمه لنگه ههست به نامۆبی دهکات و نه سه بارهت به واقع» ته نانهت گونجان و سازانی ئه وه له گه ل سروشتدا ههینده کۆکه که هه رگیز گومانی لی ناکری. به جزئی باسی ده ریا و لم و هه تاو دهکا وه کو چۆن ئیمه باسی هه ناسه دان و هه ناسه وه رگرتنی خۆ ده که یه.

ده بێ کۆمه لنگه ئه وه له م به هرا نه مه حرووم بکات تا ئه وه له خه یالدا پێوه ندییه ک له گه ل ره گه زی سروشتی خۆیدا به ریا بکات. له م ساته به دو او ئیدی ئه م پێوه ندییه ده بی به ونیوون و جودایی. جزئی ره فتاری ئه ویش له گه ل خه لکانی دیدا له سه ر هه مان شپوه یه. وشه یه لی دۆستایه تی و ئه شق بۆ که سه یتک که به کاریان دیتنی، به نده به ناگایی ئه وه وه ده رباری پێوه ندییه کانی له گه ل ها وره گه زه کانی خۆیدا.

مه سه له ی پێوه ندییه ئینسانیه کان له لای مه رسۆ مه به ست نییه: پێوه ندی ئینسانی لای ئه وه لایه نی پراتیکی هه یه. بۆیه کاتێ پمۆن دم له دۆستایه تی ده کوتی یا ماری خۆشه ویستی خۆی بۆ ده رده پری، ئه وه ئاماده ی قبول کردنه، به لام سه رسامه.

له مو حاکه مه که به دو او ئیدی هه موو شتی ده گۆزی: «ده تگوت به بی من له مه سه له که ده کۆلینه وه. وه زع و حال بی گو یدان به من ده رۆبی. مه سه له که. مه سه له ی چاره نووسی من بوو، به لام چ که سه یتک راو بۆ چوونی منی نه ده پرسی». مه رسۆ، تا ئه و کاتانه ی که ئازاد بوو به رانه ر به خه لکان و شته کان زۆر سارد و سه ر بوو، هه یچ جزه که لکه له یه کی یا خه یگه ری و گۆرانکاری له سه ردا نه بوو: جیهانی ئه و بریتی بوو له دنیا ی دایه ره، گه ره ک، به نده ر، که ناری ده ریا، ئه ویش وه ختی که ده عوه تیان ده کرد. کاتی ده ست به تالی خۆی له بانیه وه هه یوانی ماله که ی خۆیدا به سه ر ده برد. دۆسته کانی بریتی بوون له هاو سه یتکانی، هاو کارانی دایه ری، و به رپوه به ری خارنگاکه. ته نیا رپوه سه می ناشتی دایکی ده رفه تی بۆ خه ساندین که له ده رتی ژبانی په ست و ساوای رۆژانه دا و به ئازادی بیدینن: له ته مه لخانه ی مارنگو، و پاشانیش له رپوه سه می به رپکردنی جه نازه که دا، مه رسۆ توانی چهن د بابه تیکی تازه بدینن: سه می خه لکی، جزئی پۆشاکیان، رپوه سه می ناشتن. به گوته یه کی دی ره نگه بتوانی بگوتی که قوناعی زیندان و دادگایی، کۆمه لیک ئاسۆی تازه له به رده م روانینی ئه ودا ده کاته وه: ئه وه له دادگاییه که ی خۆیدا به جزئی به شداری ده کات که له تو وایه ته مه شاکه ری نواندنیکه. له قسه ی زل و قسه ی قسه که ران و ره فتاری رۆژنامه نووسان وه ناگا دی... که واته ئه گه ر ئه و نامۆبی، ئه و له قوناعی یه که مدا ئاساییه؛ چونکه له شوینی خۆی وه ده رنرا وه. له کاتیکه ئه و وه کو پتویست خۆی بۆ ئه م دووری و غوره ته ئاماده نه کردبوو، خۆ له وه شه ئه گه ر پێش نیازی سه رۆکی دایه ره که ی قبول کردبا و به پله یه کی ئیداری به رتر بچووبا یه بۆ پاریس، له ویتنده ریش هه ستی به جزه نامۆبییه کی سه ره تایی کردبا. ئه وه له ولاتی خۆیدا و ده ره ق به دا بونه ریت و عورف و عاده ت به هه مان ئه ندازه نامۆبه که هورون-ی قاره مانی چیرۆکی «ساده دل» ی قولتر، له کاتی دابه زینیا له خاکی فه ره نسادا نامۆ بوو. ئه و کابرایه هه ینده ساده دل و ساو یلکه یه که پتی سه یره و تی ناگات بۆچی له و شوینه دا که پتویسته رۆلی سه ره کی بدینن که نار ده خری.

به م جزه لایه نی ته شریفاتی بێ روح و گیانی کۆمه ل تاراده ی داشۆرین به ره خه ده که وئ. ئه م

دا شو رینه پتر ناراسته ی ده زگای عه داله ته که له تو وایه خا وه ن به رزه وه ندی ئه سلی نانسیت و بی گو یدان به و «خا وه ن به رزه وه ندییه که» دریه به کاری خۆی ده دا. مه رسۆ ده ره ق به جیهان خۆی به نامۆ نازانی یان بلتین هه ست به نامۆبی ناکات. به لای که مه وه تا ئه وه ده مه ی دنیا نه بووه به نا هه نگیکه ی پر له ته شریفاتی پر له بۆره پیاوی بو که له ئاسای قه ره قۆز، به لام ئه مه نه بووه ته مایه ی ئه و دی که خوتنه ر وه کو نامۆبه ک نه بیینی. هه لبه ته ده بی جیا وازی له نیوان چه مکی نامۆ و غه ربیدا- که به مانای سه یر دی- بکری، چونکه هه ندی جار له رووی چه مک و مانا وه له جیی یه کدی به کار ده هینری.

چونکه ده کری له ره فتاری مه رسۆ دا. جزه ره وشتیکی سه یر «غریب» به دی بکری. ئه م هه سته له رتگی هه ندی له قاره مانانی چیرۆکه که وه، بۆ ئیمه ده گوازیته وه: بێ مو بالاتی و خه مساردی مه رسۆ سه باره ت به ئایندی خۆی، سه رۆکی دایه ره که ی سه رسام ده کات. بێ مو بالاتی مه رسۆ سه باره ت به ژن هیتان، ماری سه رسام ده کات. ره فتاری مه رسۆ، ئه و قاته که ی نار هه ت و نیگه ران ده کات. بۆیه ئه م ته مو مژه ده روونی و روحیه ی بالی به سه ر ئه م قاره مانه دا کیشا وه و له خدی به ره مه که وه هه لقرۆبه، هه یچ جزه ده رفه تیکی پید اچوونه وه و رون کردنه وه ناهیلتیه وه. ئه گه ر بشیا بایه که ره سه ته کانی ئه م به ره مه له جۆری پیکهاته ی به ره مه که جیا بکرتیه وه ئه و زۆر سا کارانه ده مانگوت که سایه تی مه رسۆ له به رانه ر شیکر دهنه و دی ده روونی ئاساش مقا وه مه ت ده کات.

به شپوه یه کی چیتر، ئه و فۆر مه ی کامۆ هلی بژاردو وه، ته وا و له گه ل مه به سه ته کانی خۆیدا سازگار و گونجا وه.

و پرای ئه مه ش ده بی دان به وده ا بنه ی که ئه گه ر کۆمه ل به هۆی غه رابه ته وه، مه رسۆ سه رزه نشت ده کات، ئه و پتر له به ره ئه وه یه که کۆمه ل رو به رووی ره فتاری بابایه کی نامۆ ده بیته وه و مامه له ی له ته کدا ده کات. مه رسۆ به نیسه ت په یمانه کۆمه لایه تی و بریاره کانی دادگا وه، نامۆبه (له کاتی با سکردنی دادوهر دا ده لی: «ئه و گوتی من کارم به و کۆمه له وه نه بووه، که دانم به ساده ترین بریاریدا نه نا وه.») له رووییه کی دییه وه، ئه و سه باره ت به خۆیشی نامۆبه، به لای که مه وه ئه مه قه ناعه تی که ساتیکی وه کو پرسکار و قازیبه که بی ئه وه ی له و بگه ن و ده رکی بێ بکه ن، خیری ئه ویان ده وئ. ئه وان، ده بانه وئ قه ناعه ت به مه رسۆ بکه ن که کاتێ ته قه ی له کابرای عه رب کردو وه، ده ستی له دل و بییری نامۆ بووه، خدی ئه و ئه مرۆکه له که سایه تی ئه و رۆژه ی خۆی نامۆبه، ته نیا له به ره ئه وه ئه م کاره ی کردو وه که تا کو نه و سه باره ت به خوا نامۆ بووه، به لام ئه وان هه ول و ته قه لایه کی پیرۆزیان ده ست دا وه تی تا پارچه کانی ئه م که سایه تییه له به ره یه که هه لوه شاو ده یه، بده نه وه دم یه ک، پاش سزای دادوهرانه جه سه ته ی ئه و له گه ل دل و بییریدا ناشت بکه نه وه، شه یتان له جه سه ته ی دوینیی مه رسۆ وه ده رنیتن، به مه رجی که مه رسۆ-ی ئه مرۆ ئه نجامی خه تا و تا وانه کانی را بو ردووی خۆی وه ئه ستۆ بگری، تا ئه مان بتوانن دووباره ئه و بخه نه وه په نای خوا، به مه رجی مه رسۆ با وه ر بێتێ که ئه و رۆحیکه. واته به وه قاییل بێ که رۆح، بنه مای یه کیوونی که سایه تی ئه وه؛ و به و پتییه، هه ر کارێ که ئه و له رتی دروست ده ربکات، به گومرایی دیته هه ژماردن. له کاتیکدا که ئه م «چاکه خوا زانه» (به تایبه تی قازی) به پید اگرتنه وه تیده کۆشن مه رسۆ له سروشتی نامۆی خۆی بگپرنه وه و

شهبدي حقيقت

ئەم زاراۋىدە لەلايەن پرۆفېسۆر كاستاكس-هەو بەكار ھاتوو و ئەو قەسەيەى كامۆ-مان بېر دېنېتەو ھەو كە لە پېشەكى چاپى زانستگەيى نامۆدا لە ئەمەريكا، نووسىۋىتە: «مەرسۆ، خۆى لە درۆ دەنژىتەو، درۆزنى ھەر ئەمە نىيە كە شتى بلىين بوونى نەبى. خۆ ئەگەر پتر لەو ھەو كە ھەيە بلىين ھەر درۆيە و، درۆى راستى ئەمەيە - ئەگەر دەربارەى سۆزەكانى مرۆف، پتر لە ھەستى خۆمان قەسە بكەين، درۆمان كەردوو و. ئەمە كارىكە، ھەر ھەموومان رۆژانە ئەنجامى دەدەين تاوھكو ژيان ئاسان بگريين، مەرسۆ بەپېچەوانەى روالەتە باوھكانەو، نايەوئى ژيان ئاسان بگيرى - ئەو خۆى وھكو چۆن ھەيە دەناسىن، ھەستەكانى خۆى ناشارىتەو و كۆمەل دەستبەجھەست بەخەتەر دەكات- بۆ وئەنە واپان لى دەوئى كە وھكو چۆن باوھ بلىئى لە تاوانەكەى خۆى پەشيمانە. ئەو لە وھلامدا دەلئى لەم رۆوھە كەمتر ھەست بەپەشيمانى دەكات و پتر بى حەوسەلە و كەم تاقتە دەبى- و ھەر ئەم جىواوزى مەعنایە مەحكومى دەكات. كەواتە بەھەلەدا نەچووين ئەگەر پىتمان واپى لە نامۆدا، بەسەرھاتى پىاويك دەخوئىنەو، كە بەبى كەمترين لاف و گەزافى قارەمانىتى، ئامادەيە لە رىگەي حەقىقەتدا بىتە كوشتن.»

لە سەرانسەرى چىرۆكەكەدا، مەرسۆ، پراوپرى ماناى وشە خوازىارى زمان پاكىيە. وتمان كە تاچ رادەيەك كۆئى قولاغ و بەسەرئەجھە: كە رۆوھەرووى جۆزى بەيان و دەرپرېنى كەسانى دى دەبىتەو، سەرنج و دىقەتى تىزتر و زۆرتەر دەبى برووسكەى تەمەلخانەكە بەباوھەرى ئەو رۆون نىيە و دەلئى: «ئەم رىستەيە ھەر مەعنای نىيە». ھەستى بەو كەردوو كە ماسون ھەموو دەستەواژەكانى خۆى بەرستەى «زىاتر بلىيم» كۆتايى ھىتاو، بى ئەو ھى لە راستىدا چ زىادە مەعنایەكى بەدەستەواژەكە بەخشىيى، وەختى، قەرارى حوكمەكەى ئەو خوئىنرايەو، زىاتر جۆزى «عەجايەبى» نووسىنى حوكمنامەكە سەرنجى راکىشا.

ئەو بەش بەحالى خۆى ھەمىشە لە ھەولئى ئەوھادايە كە لە تخوبى فيكىرى خۆى دەرئەچى. كاتى خەبەرى بەمارى دا، كە دوئى شەو داىكى مردوو، مارى دلئى تىك ھەلھات و ھەنگاويك بۆ پاش گەرايەو و ويستى بەرەفقانى لە خۆى بكات و بلىئى كە ئەو لەم بارەيەو «بى تاوانە»، بەلام زوو پەى بەو ھەرد كە «ئەم رىستەيە ھەر مەعنای نىيە». ئەوقاتى بەرەفقانى «محامى الدفاع» زۆرى ھەول لەگەلدا دەدات كە داخى خۆى بەبۆنەى مەرگى داىكىيەو دەرپرئى.

ئەو لە وھلامدا دەلئى راستىيەكەى داىكى خۆش ويستو، بەلام دەرپرېنى داخ و كەسەران يان كۆل و كۆفانان چ مەعنایەكى نىيە و بەھىچ ناچى. بەپىي گوتارەكەى كامۆ، لە پېشەكى چاپى نامۆى ئەمەريكادا، دەتوانين بلىين: ئەوھندە بەس بوو كە مەرسۆ-ش، وھكو ھەموو كەسيك، چەند وشەيەك بلىئى كە لە راستىدا باوھەرى پىتيان نەبوو، ئىدى لەو حالەتەدا بەزەيى قازىيەكان دەجوولا و ئەو دەيتوانى ژيانى خۆى بگريتەو و خۆى رزگار بكات.

ھەلبەتە دروستى خەيال و گوتەى مەرسۆ، نىشانە و رەنگدانەو ھى تايبەتەندىتى تەواو نىگەتيفى كەسايەتى ئەو نىيە. ھەر ئەو دروستىيە دەرەتەى بۆ دەرەخسىنئى كە بەباشترين شىوھ سوود لە گوتەى كەسانى دى وەرگريئى. وەختى كە دەرگاوانى تەمەلخانەكە قەسەى لەگەلدا دەكات، بەبۆچوونى ئەو

بۆ ئەم مەبەستە شوپشنىكى لە ناخدا ھەلدەگىرسىن، كەچى مەرسۆ پاش ئەو شوپشە پتر پابەند و دلەندى سروشتى نامۆى خۆى دەبى، بەلاى كەمەو لەم رىگەيەو ھوشيارى و ئاگايى پتر دەربارەى كەسبىتى خۆى پەيدا دەكات. چونكە پەى بەو دەبات كە بەگىرەنەو ھى بۆ باوھشى كۆمەل، لە راستىدا دەيانەوئى لە خودى خۆى دوورى بخەنەو، و ھەر كاتى مرۆفنىك لەگەل تەبىعەتدا سازا، خەلكانى دى ناوى بىگانە و نامۆى لى دەنەن. «ئەو ھاوارە پركەرب و قىن ئامبىزانەى» كە مەرسۆ لە كۆتايى چىرۆكەكەدا ئارەزووى دەكات، خۆى لە خۆيدا بەلگە و نىشانەى تاسەى زۆر و زەبەندى ئەو بۆ جىباوونەو و دووركەوتنەو لە تىرەى بەشەر.

ئەم تاسە گەرمەش، ھەست و ھەستكردى ئەو تا توخوبى ناكۆكى وەپېش دەبات: ناي كاتى مرۆف بەتەواوئەى لە مرۆفانى دى نامۆ بووئى، دەتوانئى ئارەزووى كىنە سەبارتە بوان بكات؟ ئەم ھاوارى كەرب ئامبىزە، بەلاى كەمەو بەلگەى ئاشتبوونەو و سەرلەنوئى دۆزىنەو ھى برايەتبيە و پاشان نىشانەى گەشيبى مەرسۆ بەربارەى جىهانىك كە كۆمەلئى مرۆفان ئاناسىت يا بەر لۆمە و گازاندىان دەدات.

مەرسۆ، لە جىهان؛ يا بەلاى كەمەو لە جىهانى كۆمەلەيەتى دىرۆنگ و نامۆيە. ئەگەر ئەو بەپىوھ و پىوانەى دەرئى سروشتى راستىقەينەى خۆى ھەلبەسەنگىن، ئەوا سەبارتە بەخوئىشى ھەر نامۆ و بىگانەيە. ئەگەر خوئىنەر مافى لادان لە بنەما و دەستورەكانى دەرروونزى تەقلیدى بەرەو نەبىن، يان بىي بەھاوھنگى كۆمەل و كاردانەو توورە يا بەزەيى ئامبىزەكانى كۆمەل قبول بكات، ئەوا لەو حالەشدا مەرسۆ لە روانگەى خوئىنەرەو ھەر نامۆ و غەرىب دەنوئى. بەھەر حال ئەگەر نەشمانەوئى كاردانەو ھەيەكى وھكو كاردانەو ھى پاسەوانانى كۆمەلەيەتى يا چاكەكارانى بەھەشتى سەرزەمىن بوئىن، دىسان خەتەرى ئەو لە ئارادايە كە مەرسۆ وھكو نامۆيەك تەسەور بكەين. ئا لېرەدا مەسەلەى وەستايەتى دەستكرد، بەلام پەسەندى چىرۆكنووس بەدىار دەكەوئى و خۆى دەنوئى. با واى دابنەين كە مەرسۆ ھىچ مەسەلە و دۆزىكى نىيە، بەلام لەو حالەدا بۆچى چىرۆكى ژيانى خۆى دەگىرئەو. ديارە ھىچ ئىعترافيك نىيە مەبەستىكى لەپشتەو نەبى، ئىدى مەبەستى ستايش بى ئامۆژگارى و ئاراستەكردى بى، كەلكەلەيەكى شەخسى رۆشنگەرى بى، يا خولياى نووسىن بى يا مەبەستى رزگاربوون لە جىهان يان خوئىنەر... ئەوى راست بى ئىعتراقاتى مەرسۆ، ھىچ يەكىك لەو مەبەستانەى نەگرتۆتە خو. و ئىمە توانيمان گرىمانەى دەفتەرى بىرەوھرىيەكانى «باداشتنامە»ى مەرسۆش رەت بكەينەو: كەواتە ھەر ئەمە دەمىنئەتەو كە چىرۆكەكە بەكارىكى خەيالى بزائىن و بلىين مەرسۆ قسان بۆ ئىمە دەكات. و خوئىنەر ھەقى خوئەتى كە ئەم «ئاوازە دوو لايەنە» لە قوولايى ئەو مەنەلۆژەدا كە نووسەر بەرۋالەت خۆى بەنووسىنئىيەو مەندوكردوو، بى ھەلۋەستە بخوئىتەو.

ئەگەر مەرسۆ، مەسەلەى پىوھندى خۆى بەجىهان و خەلكانى دىيەو مەبەست نەبوايە، ئەوا پىدەنگ دەبوو. كامۆ بەو ھى كە مەرسۆ ھىتاوھتە قەسە، ئىعتراقاتى بابايەكى نامۆ و بىگانەى دەداتە پال.

قسه کانی «دروست و به جین». ههروهه قسه‌ی ریمۆن-ش به لای ئه‌وه «دلگیر» ده‌نوینتی - چه‌ندین رهنه‌گر ئاماره‌یان بۆ به‌کاره‌ینانی فری ده‌سته‌واژه‌ی وک: «به‌مانایه‌ک... به‌مانایه‌کی دی...» کردوه.

ئو ته‌نانه‌ت له وه‌لامی قسه سواوه‌که‌ی ریمۆندا «زهمان خیرا ده‌روات»، ده‌لتی: «گوته‌که‌ی، به‌مانایه‌ک دروست بو». ئه‌م هه‌ستکردنه ورده به‌سواوی رسته و ده‌سته‌واژه‌کانی، لایه‌نیکی گه‌پجاری ده‌گریتته خۆ. له‌م حاله‌ته‌دا مه‌رسۆ وا ده‌رده‌که‌وئ که شیت و شه‌یدای به‌یان و ده‌رپینی دروسته.

به‌لام ئه‌م دروستیییه ئه‌وه نیشان ده‌دات که ئه‌و به‌قوولی حالی هاوهره‌گه‌زانی خۆی ده‌رک ده‌کات. هه‌ر دروستیییه ده‌بیته هۆی ئه‌وه‌ی که ئه‌و نارده‌زایی سه‌رۆک دایه‌ره‌که‌ی به‌فامی و تی بگات. کاتی مه‌ینه‌تییه سه‌پینراوه‌کان ته‌حه‌مول ده‌کات، دروستی ئه‌و به‌زه‌یی ورووژینه. ئه‌مینی و دروستکاری ئه‌م مه‌حکوم به‌مه‌رگه، به‌و راده‌یه‌یه که ئاماده‌یه له‌به‌رخاتری ریک به‌رپه‌وه‌چوونی کاره‌کانی ده‌زگای دادوه‌ری له ئه‌نجامدانی حوکی ئیعدامه‌که‌ی خۆیدا، هاوکاری له‌گه‌ل ماموره‌کاندا بکات و یارمه‌تیان بدات- ئه‌مینی و دروستکاری ئه‌و مایه‌ی په‌سندی هه‌مووانه. له کاتی دادگایییه‌که‌شدا باسی ئه‌وه ده‌کری. سیلست شایه‌تی ده‌دات که مه‌رسۆ هه‌رگیز و به‌خۆرایی «هیچی نه‌ده‌گوت». دادوه‌ره‌که‌ ده‌لتی: «مه‌رسۆ، قه‌دری و شان ده‌زانی». ئه‌م ره‌وش و ریتبازه یه‌کتیک له‌ رازاندنه‌وه‌کانی که‌سایه‌تی و سه‌روشتی ئه‌و نییه: ئه‌م ره‌فتاره له‌ قولایی و ناوچه‌رگه‌ی که‌سایه‌تی نامۆ و غه‌ریبی ئه‌ودایه. له دنیا‌یه‌که‌دا که خه‌لکی دلی خۆیان به‌قسان خۆش کردوه و به‌زه‌بری گۆرینی به‌یان و ده‌رپینی سۆز، له‌ژیر باری تاوان ده‌رده‌چن، ئه‌و نامۆیه. مه‌رسۆ خۆی له‌ دووفاقی ده‌پاریژی. ئه‌و نایه‌وئ به‌زه‌بری رواله‌تباژی و به‌تایه‌تی له‌ ریتی زمانه‌وه، بوونی خۆی به‌خۆرکی دی نیشان بدات: ئه‌و ده‌ژی، ئاشقینی و خۆشه‌ویستی ده‌کات، کۆمه‌لیک خۆزیا و ئاواتی خۆی هیه، په‌شیمان ده‌بیته‌وه، به‌لام به‌دیارخستنی بوون، خۆی له‌ خۆیدا وازه‌ینانه له‌ بوون.

مه‌رسۆ له‌به‌ر ئه‌وه حوکم دراوه، چونکه نه‌ی و یستوه مه‌خسه‌ره‌ی «مه‌هزه‌» زمان «لغه» به‌کاره‌ینتی؛ چونکه «مه‌خسه‌ره‌ی زمان» ئاشکراترین مه‌خسه‌ره‌ی تیره‌ی به‌شه‌ره.

تاوانبار

به‌راست مه‌رسۆ تا چ راده‌یه‌ک تاوانباره؟ ئایا ده‌شیت حوکمه‌که‌ی ئه‌و به‌ئامانجی هه‌له‌یه‌کی قه‌زایی بزانی؟

کاتی قازیبه‌کان وا ده‌زانن مامه‌له‌ له‌گه‌ل تاوانیکی وه‌هادا ده‌کن که پشوه‌خته و به‌پیداگرته‌وه ئه‌نجام دراوه، بیگومان به‌هه‌له‌دا ده‌چن. هه‌لبه‌ته مه‌سه‌ئولیه‌ت خستنه ئه‌ستۆی ئه‌ویش، له‌ دواي ئه‌و رووداوانه‌ی که بووه‌ته مایه‌ی کاره‌ساته‌که‌ دیسان هه‌له‌یه‌کی زه‌قی به‌لگه‌نه‌ویسته... به‌لام خه‌تای سه‌ره‌کی مه‌رسۆ له‌مانه‌دا نییه: حه‌قیقه‌ته‌که ئه‌مه‌یه که مه‌رسۆ سه‌باره‌ت به‌مه‌رگی دایکی خۆی خه‌مساردی و بی موپالاتی نیشان داوه. ئه‌و ته‌قه‌ی له‌ کابرای عه‌ره‌ب کردوه، ئه‌ویش له‌ حالیکدا که له‌وه‌یه کابرای عه‌ره‌ب جگه له‌ به‌ره‌قانی له‌ خۆی چ مه‌به‌ستییکی دی نه‌بووین.

به‌هه‌ر حال له‌و کاته‌دا که خه‌نیمه‌که‌ی له‌ ده‌ست و پین ده‌که‌وئ و ناتوانی چ ئازاریک به‌م بگه‌یه‌نن، ئه‌م

چوار فیشه‌کی تریشی پیوه ده‌نن- بایه‌خ و به‌های که‌م وینه‌ی چیرۆکه‌که له‌وه‌دایه که مه‌رسۆ قوربانیی ریکه‌وتییکی شووم نییه، به‌لکو به‌ر قه‌هر و توورپه‌یی زنجیره کاروباریکی مه‌نتیقی و ئاسایی ره‌وتی عه‌داله‌تی ئاده‌میزادان ده‌که‌وئ.

وێرای ئه‌مه‌ش، هیشتا به‌ته‌واوه‌تی نازانی که تاوانه‌که‌ی چیه‌یه. به‌ر له‌ دینتی ئه‌وقاتی به‌ره‌قانییه‌که‌ی خۆی، قه‌ت ئه‌وه‌ی به‌بیردا نه‌ها‌تبوو که مه‌رگی دایکی ده‌توانی له‌ دادگاییکردنی ئه‌ودا رۆلینی هه‌بن. ئه‌و له‌وه تی ناگا که بۆچی له‌ کاتییدا به‌ئاقلی ده‌زانن، هه‌ر ئه‌م به‌ئاقل زانینه‌ی وه‌کو به‌لگه‌یه‌ک دژی ئه‌و به‌کارده‌بری.

به‌هه‌ر حال ده‌بێ ماوه‌یه‌ک پروات تا ئه‌و له‌گه‌ل وشه‌ی «تاوانباردا که کۆمه‌ل یه‌کسه‌ر پاش قه‌تله‌که دایه پالی، رابین». «ئمه‌ بیریکی بوو که نه‌مه‌ده‌توانی له‌گه‌لیدا رابین». خه‌لکه‌که‌ی تر وه‌ستانه‌وه‌ی ئه‌وه به‌رانبه‌ر به‌سیسته‌می هۆ و ئه‌نجام، ئه‌و سیسته‌مه‌ی که کۆمه‌ل دایه‌وئ ئه‌وی تیدا بگۆنجینن، ئه‌م وه‌ستانه‌وه‌یه‌ی ئه‌و به‌وه‌په‌ری راستگۆیییه‌وه ئه‌نجام ده‌دری، دیاره ئه‌م حاله‌ته نه‌ک بۆ به‌ره‌قانی له‌ خۆی گرینگه- به‌لکو بۆ قازیبه‌کان گرینگه که له‌ نیوان تاوانباری به‌زۆر و تاوانباری به‌کرده‌وه پیوه‌ندییه‌ک به‌ریا بکن، ئه‌و ساته ده‌ستنیشان بکن که مه‌رسۆ په‌په‌وه‌ی هانده‌ره‌کانی تاوانی کردوه، هۆیه‌کانی ده‌سته‌کاربوون پیناسه بکه‌ین.

به‌م جۆره، به‌لای ئه‌و که‌سانه‌وه که ده‌یانه‌وئ یارمه‌تی ئه‌و بده‌ن (به‌تایه‌تی قازی) گرینگ ئه‌مه‌یه که له‌ بوونی ئه‌م تاوانباری به‌کرده‌وه‌یه‌دا، هه‌رچی چاکه و بواری ژبوون بوونه‌وه هیه له‌ خراپه و په‌ستییه‌کانی جیا بکه‌نه‌وه تا ئه‌و تۆبه بکات. و حالبوکی مه‌رسۆ ناتوانی که‌سایه‌تی خۆی شیکار بکات و لیکتی بداته‌وه، ره‌گه‌زه‌کانی پیکهاتی که‌سایه‌تی خۆی جیا بکاته‌وه، هه‌روه‌ها ناتوانی له‌ چوارچێوه‌ی ده‌رویه‌ر جودا بیسته‌وه. کاتی که له وه‌لامی حاکمدا ده‌لتی: «به‌هۆی هه‌تاوه‌وه، ئه‌مه رووی دا» ئه‌م وه‌لامه، باشترین نیشانده‌ری باوه‌ر و قه‌ناعه‌تی ئه‌وه ده‌رباره‌ی کاره‌ساتییکی جیهانی که نه‌خش و رۆلی ئه‌و له‌و جیهانه‌دا نه‌خش و رۆلیکی لاه‌کییه. ئه‌م وه‌لامه ته‌نیا له‌به‌ر ئه‌وه ده‌بیته مایه‌ی پیکه‌نینی ئاماده‌بوون، چونکه مرۆف به‌حوکمی عاده‌ت ئه‌نجامی هه‌موو کاروکرده‌وه‌یه‌کی ئیسه ده‌گه‌رینه‌وه بۆ ئه‌و شته‌ی که «که‌سایه‌تی یا سه‌روشتی» ناوده‌نین.

مه‌رسۆ، به‌و وه‌لامه‌ی خۆی، په‌رده له‌سه‌ر جۆری بیریکردنه‌وه‌ی سه‌ره‌تایی خۆی لا ده‌بات. هه‌لبه‌ته ئه‌م جۆره بیریکردنه‌وه‌یه‌ی ئه‌و، به‌لای ئه‌و کۆمه‌له‌وه که ئه‌و له ناویدا ده‌ژی، ناشیرین و ناسازگار، هه‌ر بۆیه‌ش مه‌رسۆ به‌لای خه‌لکییه‌وه بابایه‌که تاوانبار، که‌واته مرۆفی کوشتوه. گوته‌که‌ی کابرای دادوه‌ر «حاکم» له‌م باره‌یه‌وه روون و ئاشکرایه: «من ئه‌م پیاوه بۆبه تاوانیار ده‌که‌م، چونکه وه‌کو تاوانباریک دایکی خۆی به‌خاک سپاردوه». خۆ به‌لای خۆشییه‌وه ئه‌و که‌سیکی کوشتوه، که‌واته ده‌بێ خۆی له‌گه‌ل ئه‌م بیره‌دا رابینن که ئه‌و بابایه‌کی تاوانباره.

هه‌نووکه پیتیسته ئه‌وه روون بکرتیه‌وه که بۆچی مه‌رسۆ له کاتی ئه‌نجامدانی پرۆسه‌ی کوشتندا، هه‌ست به‌بخت ره‌شی خۆی ده‌کات (ئه‌مه وه‌کو چوار لیدانی کورت بوو که من له‌ ده‌رگای به‌د به‌ختیم ده‌دا).

سهرپای گپړانه وې کارې کوشته که ښه نېشان ددهات که ښه به نانه مست تاوانی نه کړدوه و له مېر پرووه که متر خوی به تاوانبار ددهانیت. ښه گهر ههست به خه تابارېش بکات. هه نديک له يونانيانې کون ددهچې. يونانيانې کون تاوانيان به سهرچاوهی جوړه گوناختیک نه ددهزانی، به لکو به سهرچاوهی جوړه له وتاندنيکيان ددهزانی. بويه له بری سزادانی تاوانباران، تاوانباريان له خویان دور ددهخسته ووه و پرويان نه ددهدایې. پياوکوژ، به لای ښه وانه ووه قوربانیه کی غه زب و تورپه یی خوداوندان بو نه ک که سیکی تاوانبار.

جا بو ښه وې ښه قناعهت و باوره له گه ل پرفتاری مرسوډا بگوښې، دېې ښه ووه بگوترې که ښه و له کاتی ښه مجامدانی تاوانه که دا «ددهزانی که کارېکی گه وانه دهکات».

به لای ښه ووه ښه ددهسته وازه به به چاکي نېشان ددهری پرفتاری مندالانهی مرسوډه، هه نديک له ليکوله روه ووه کان ښه وېان ددهستنيشان کړدوه که مرسوډ چندين جار وشه ی وهک «قارهمان» و «به دسروشت» ی له مېر که سانی دوروبه ری خوی به کارهیناوه: هه لبه ته ښه قسه مندالانهی ښه نېشان ددهات و ددهسملینې که ښه و پتر بايه خي به تهرزی پرفتاری خه لکانی دی داوه تا تاقیب کړدنې هويه کانی ښه و پفتارانېان - وا پېچ ددهچې که بېرکړدنه ووهی ښه و له تهرزی بېرکړدنه ووهی بهر له دروستیونې ښه و کارې مندالینکی ۴-۵ سالان بچې که ددهزانی چ بکا و نه کات و به لام به باشی سهر له هوکاری کاره کان دهرنه کات- بويه، مرسوډ بهر له ووهی له لایهن کومه لوه تاوانبار بکړی، وده کو باباه کی ترسوک پرفتار دهکات: داواي ليپوردن له سهروک دابه ره که دهکات، عوزر بو په پتوبه ری ته مه لخانه که دینیته ووه، کاتی که ددهچیته لای دهرگاوانه که. له دلې خویدا ده لې: «نه ددهبو وام بگو تبايه» و ناماده یه داواي ليپوردن له ماری-ش بکات: ښه مجامگیریه که به م جوړه یه: ښه و هه موو ساتیک ناماده یه ښه و لومه یه له سهرخوی لایبا که چ که سیک له هه وولې کړدنیدا نیه- که چي، هینده له خه م و بیری هه لسه نگاندنی جدیانه ی بیروباوره کانی خویدا نیه. ښه و پسته یه ی ښه و: «مرؤف هه میسه که موه که یه ک خه تاباره»، به پای ښه و زیاتر له قسه ی مندالینکی ترسوک ددهچې، یا له قسه ی مندالینک ددهچې که نایه وې دوروبه ره که ی زویر بکات و که متر نېشان دهری هوشیاریه دهر باره ی تاوانینکی گشتی له باه تی تاوانه که ی کلاناس-ی چپړوکی «سقوط».

ښه و هه سته ی که بو به که م جار له کاتی دادگاییه که دا یه خانگیری مرسوډ دېیت، جوړینکی دېیه. (بو به که م جار زانیم که تاوانبارم) ښه و هه سته ښه و هه تی دده گه یه نې که ښه مجاره یان به راستی تاوانبار کراوه- له کاتیکا کلاناس به خو تاوانبار کړدن، له داخا لاواز و باریک دېې، دهبین مرسوډ کاتی که له لایهن کومه لوه تاوانبار دهرکړی، به پېچه وانه ووه زیاتر له سهر باوره ی خوی رژد دېې و دژایه تی کومه ل دهکات.

تاردهمانی لوه کی - دوسته کانی مرسوډ

دوسته کانی مرسوډ. سهر به هه مان ژینگه و دوروبه ری ښه وون: یان له داپه ردها هاو پېشه و هاوکاری ښه وون «ښه مانوئیل، ماری کارونا» یان دراوسپي ښه وون «سیلست، سالامانز، ریمون، سنتس». مرسوډ پياوینکی دوروبه رپرز بووه و زور به که می دوستی گرتوه، زیاتر ددوسته کانی هاتون به لای ښه و مدها و

به دوستی خویانېان هه لېژاردوه. هه لبه ته ښه قسه یه دهر باره ی ریمون و هه نديک جار سالامانز و ته نانهت دهر باره ی ماری-ش راسته. ښه و هه قی به سهر ښه وون و ته بیعه تی که سه کان و جوړی بېرکړدنه ووه و یان جوړی کارو کړدوه و دېانه ووه نیه. ښه و ته نیا ښه و هه ی مبه سته که ښه وانه چ چاکه یه کیان دهره ق به ښه و له ددهست دې و لې ددهوشیته ووه «ناره ووه تاسه ی هاوده می، له زدهت و خوی به ددهنی» ههر له بهر ښه و پېشه که له گه ل قورمساغیک-شدا» «ریمون» دوستایه تی دهکات- ته نیا له کوتایی چپړوکه که دا و کاتی کومه ل له «بیتاوانی» مهررومی دهکات، ښه و جا له دلې خویدا بېر ددهکاته ووه که «سیلست له ریمون باشتر» ه: هه لبه ته ښه و بېرکړدنه ووه یه لایه نی ښه و خلای خوی هه یه و بهر له دادگاییه که له گه ل میزاجی ښه ووه نه گونجاوه.

ښه و مکه مین به ووهی که ښه و که سانه له روانگی مرسوډه بدینین. له بهر ښه و ناتوانین باوره پینکی دروستمان له مېر دوسته کانی ښه و هه یې. بو وینه گه م رنگی ماری. خوښ خوی ماری به لای ښه ووه مایه ی سهرنجه، وا خه یال ددهکین که ژینکی بی غه ل و غه شه، راستگوډه، خوازبارو ناشقی مرسوډه.

به لام له به شی دوه می چپړوکه که دا ناچارین وده کو مرسوډ بېر بکه ینه ووه: بوچی ښه و نامه بو مرسوډ نانوسیت؟ نیا له بیری کړدوه؟ «لېوی دهخاته به رده سته مرسوډه کی دېیه ووه؟ نه خوښه یان مردوه؟» چونکه بوون و که سایه تی ماری له رینگی قاره مانیکه ووه دپته ناساندن که چ ناره ووه یه کی شپته لکړدنه ووهی دهر وون و روحی خوی نیه، بويه ماری لای ښه و شالوز و مه ته ل و لوغز ناسایه. ریمون-ش ههر به م جوړه یه: خوینته ر ښه و به بېر دا دې که: مرسوډ هینده له به دگومانی یان سه ختگیری ښه و خلای به دوروه که ناساییه ددهست له گه ل کارابه کدا تیکه ل بکات که بوخوی له زه لکا و دابه: ساکاری و خو شبا ووه پې مرسوډ، دهرهت و توانای دادوه ری ښه و ش سنوردار دهکات، ښه و ش به شپوه یه کی ناراسته ووه، گیر ددهی هه مان ساکاری و خو شبا ووه پې ښه و بوین. بو وینه ناخو هه قه پیمان واین که چونکه ریمون خوی گوتنی نه خوینته واره و ناتوانی نامه بنوسیت، بويه په نا وده بهر مرسوډ ددهات که نامه یه کی بو نوسیت؟ یان له راستیدا نایه وې خوی بخاته خه تهر ووه و به ددهستخه تی خوی نامه یه ک بنوسیت که دلنیا یه ښه و و ناقیبه تی قه زایی خرابی هه یه؟ خالینکی دی ښه و مایه: بوچی کاری ودها له مرسوډ راده یینې؟ چونکه پېشتر هاوړتی مرسوډ بووه؟ یان ته نیا به و مبه سته قسه ی له گه ل مرسوډ کړدوه و بووه به هاوړتی تا بتوانی سوودی لې وهر بگری؟ به کورتی نیا پیاوینکی گومان لیکراوی به توانا له سوژ بزوندایه یان سووکترین سووکه؟ به ههر حال، ههرچند دهر باره ی ښه و به گومان بین، دهبین حاکمه که وشه ی «قورمساغ» به کارینتی تا ښه و ش بتوانین به دلنیا ییه ووه ناوینکی پر به پېستی خوی لې بنه یین، به لام بايه خي ښه و دلنیا ییه چنده؟!

ریمون «به دلنیا ییه ووه» ههر ښه و نده قورمساغه که مرسوډ تاوانباره. خو ښه و گهر دلنیا یو نیان له ووهی که ماری تازه دلې له مرسوډ سارد بوته ووه، ښه و وشه ی ناشیرینمان بو وده سفکړدنې ښه و به کار دهر د. هه لبه ته ښه و له گه ل ښه و داین که بیعتراقاتی راسته ووهی مرسوډ به هه ند وهر بگری و دهرکی بکه یین، به لام ښه و گهر هه موو قاره مانه کانی دی به یینرینه ناره ووه و ښه و ش ههر به هه ل خه ل ه تاوی مینینه ووه، ښه و ښه و ش وده کو

خوتینەر، خوتینەری ئەوەندە ماقوول نابین.

کامۆ دەیگوت- و ئیعتزافی دەرکرد که ئەم قسەیه هەندەک پیتچەوانەى دابونەریته- که «هەولێ داوه تا له قاره‌مانە‌کەى خۆیدا تەنیا عیساپەک ویتە بگرێ که ئیتمە شایستەیی ئەومان هەیه. (پروانە پیتشەکی نامۆ، چاپی زانستگە، ئەمەریکا). با ئەو سامرییە چاکبیرە وەبیر بێنینه‌وه که دەلتی ئەخلاقى مەسیحى فێرى ئەومان دەکات که: هاوڕەگەزى خۆت، بەر لەوهى بیناسى، خۆش بوێ و یارمەتى بدە. هەندیکیش بەهۆی جیبەجێکردنی ئەم بنەمایەوێه که مەرسۆ حوکمی مەرگ «ئیعدام» دەدرێ.

قاره‌مانى ناوه‌خت و بەرپه‌که‌وت

مارى و پیتۆن، له نزیکه‌وه بەشداریبیان له ژبان و کاره‌ساته‌کەى مەرسۆدا هەیه. قاره‌مانه‌کانى تری چیرۆکه‌که وەکو سیتبەر بەدیار دەکەون و پیتۆندییه‌کى یه‌کجار دووریان بەنه‌خشه و گه‌شه‌کردنى رووداوه‌که‌وه هەیه - ئەگەر چیرۆکنوس بیوستایه قاره‌مانانى بەرجه‌سته و کاریگەر له چیرۆکه‌که‌دا، یا له‌دووله‌مەندکردنى که‌سایه‌تى و سروشتى مەرسۆدا، یا له‌ بواری ئەخلاقى بەره‌مه‌که‌دا، بەرجه‌سته و دیارین، ئەوا دەرکه‌وتنى ئەوانى بەپیتى مەعناپه‌کى دیاریکراو و بەپیتى پیتشکه‌وتن حسیتب دەرکرد. ئیتمە لێره‌دا قەرزاربارى روانینى مەرسۆین، که هەرچییه‌ک ده‌بینی وەک خۆی و بێ که‌مترین حوکمی پیتشوه‌خته تۆمارى ده‌کات.

بۆ ویتنه‌ لاپه‌ره و نیوتیک بۆ دیمه‌نى (ژنۆکه‌یه‌کى عه‌جایه‌ب بوو، حه‌ره‌کاتى پچرپچر بوو) و له‌ خوارده‌نگه‌ى سیلستندا. رووبه‌رووی مەرسۆ دانیشتیوو، و شیبوی ده‌خوارد، ته‌رخانکراوه، ئەمه‌ تەنیا له‌بەر ئەوه‌ی که له‌و کاتدا مەرسۆ چ کاریکی نه‌بووه جگه‌ له‌ ته‌ماشاکردنى ئەو. ئیتمە ئەم ژنه‌ بۆ جارى دووهم له‌ کاتى دادگایه‌که‌دا ده‌بینینه‌وه. هه‌لبه‌ته‌ به‌هۆی ئەوه‌وه که ده‌زگای عه‌دالته‌ به‌زه‌برى گه‌ران و تاقیب و سۆراخی ورد، توانیبوی هه‌موو ئەو که‌سانه‌ی که له‌ رۆژانى پیتش تاوانه‌که‌دا، مەرسۆ-یان دیتبوو، په‌یدا بکات. به‌لام رۆلێ سه‌ره‌کى ئەو له‌ چیرۆکه‌که‌دا تەنیا له‌بەر ئەمه‌یه که مەرسۆ له‌کاتى بێکاریدا تووشی ئەو بوو. دیاره‌ دەرکه‌وتن و له‌پرا په‌یدا‌بوونی قاره‌مانى وەک: سیلست، سالامانۆ، پیرزى پیر-ش به‌هه‌مان ئەندازه‌ بێ هۆیه‌ - به‌لام ئەم قاره‌مانانه‌ زیاتر (سیلست، سالامانۆ) یان له‌ساتى هه‌لچوو‌تردا (ماسون، پیرزى پیر) ده‌بینن. واتا ناماده‌بوونی ئەمان به‌شیتوه‌یه‌که که خوتینەر ناتوانی تاسەر به‌شدارى (بێ موبالاتی) مەرسۆ بکات و به‌ناچاری مانایه‌ک به‌ناماده‌بوونی ئەم قاره‌مانانه‌ ده‌بخشیت...

ئەگه‌رچی مەرسۆش گوتی نه‌دات، ئەوه ئەوان ده‌بن به‌ئه‌کته‌رى ئەم کاره‌ساته‌. پاش تاوانه‌که‌ ئەوان به‌تۆزى ده‌که‌ونه‌ خانه‌ی شایه‌ته‌وه: هه‌لبه‌ته‌ مەرسۆ چاوه‌روانى ئەوه‌ناکات که ئەمانه‌ له‌ دادگادا بدین. به‌لام له‌ پر ده‌بینی که ئەم که‌سانه‌ له‌ نیتو (ناپورای ته‌مه‌شاکه‌رانه‌وه و چۆن یه‌ک و بێ شیتوه) سه‌رده‌ردین و ئەم سه‌رى سوڤ ده‌میتنی که بۆچی زوتر ئەمانی نه‌دیتوه. هاونشینی ئەم خه‌لکه‌ جیاوازه‌ی وەک سلست، ماری و (ئەو ژنۆکه‌ باشه)، واتا که‌سانیک که له‌ ژبانى ئەودا رۆلێ جیاوازیان هه‌بووه، چ پرسپاریک لای ئەو دروست ناکات. به‌لای که‌مه‌وه کاتى ئەوه‌ی نییه‌ (بیر) له‌م باه‌ته‌ مه‌سه‌لانه‌ بکاته‌وه.

ئیمه‌ کۆمه‌لێک پیتۆندی عاتیفی و ئەخلاقى دی ده‌دۆزینه‌وه که مەرسۆ بیر له‌وانه‌ش ناکاته‌وه. ئەو وه‌سفه‌ ورده‌ی که مەرسۆ ده‌رباره‌ی سیما و روخسارى پیرزى پیر به‌ده‌ستیه‌وه ده‌دات (لیوانى له‌رزۆکی ژیر که‌په‌یه‌کى پر له‌ خالى ره‌ش، یان ره‌نگى قرمزى خوتیناسای گوتچکه‌کان) بۆ خوتینەریک که بیری لای کاره‌ساتیکى کپ و نزیکه‌ روودانه، مانایه‌کى خه‌ماوی په‌یدا ده‌کات.

هه‌روه‌ها هه‌ول و ته‌قه‌لالی بویرانه‌ی پیره‌مێرده‌که، که به‌نیتو مه‌زراکاندا و رینگه‌ی پر پیتچ و په‌نا ده‌برێ و به‌هانکه‌ هانک دووی جه‌نازه‌که ده‌که‌وت، ویتراى ئەو راپۆرو هه‌واله‌ تايه‌تیه‌ی مەرسۆ له‌مه‌رئوه‌ دیمه‌نه‌ ده‌یدا، شایه‌تیه‌کى یه‌کجار به‌زه‌بى وروژتینەر ده‌ره‌ق به‌وه‌ی که ئەو دوو بوونه‌وه‌ره‌ تەنیا و بێ یار و یاوه‌ره‌ چەند دلایان به‌یه‌کدی کراوه‌ته‌وه.

له‌گه‌ل ئەوه‌شدا مەرسۆ هه‌ندێ جار (بیر ده‌کاته‌وه) و یارمه‌تیمان ده‌دات که مانایه‌ک به‌فلان یان فیسار قاره‌مان بیه‌خشین. به‌لای که‌مه‌وه ته‌سلیمی کۆمه‌له‌ ته‌داعیه‌ک ده‌بێ که چیرۆکه‌که‌ لیتوان لیتوی به‌زه‌بى ده‌کات- راسته‌ ئەو له‌ رووی هوشیاریه‌وه مامه‌له‌ له‌ ته‌ک ئەم به‌زه‌بیه‌دا ناکات، به‌لام له‌ هه‌مان کاتیشدا ناوینێ ئەوه. بۆ ویتنه‌ کاتى گوتی له‌ ده‌نگى گریانى سالامانۆ ده‌بێ که بۆ گوم بوونی سه‌گه‌که‌ی ده‌گری، دایکی خۆی بیر ده‌که‌ویتته‌وه (نازانم بۆچی دایکم بیرکه‌وته‌وه). به‌لام ئەو کاتى ئەوه‌ی نییه‌ که له‌م باره‌یه‌وه قوول بێتته‌وه. چونکه‌ ناچاره‌ بۆ سه‌به‌ینى، سفیده‌ زوو له‌ خه‌و راپی. به‌لام خوتینەر، ده‌نگدانه‌وه‌ی هه‌لقولاو و زاده‌ی ئەم بیرى که که‌سێک نازیزیکى خۆی له‌ ده‌ست داوه، تی ده‌کات.

سالامانۆی پیر (ناماده‌بوونی له‌م چیرۆکه‌دا تەنیا به‌هۆی دراوسیتی له‌گه‌ل مەرسۆدا بووه) له‌ دنیاى چیرۆکه‌که‌دا بۆخۆی مەعناپه‌ک به‌ده‌ست دیتن. چونکه‌ بێ ئەوه‌ی ئەو به‌خۆی چ شتییک بلێ، خوتینەر وا مه‌زنده‌ ده‌بات که ئەو به‌واتای به‌زه‌بى قوولێ ئەوه‌یه.

پاش دادگاییه‌که، مەرسۆ حسیتب بۆ هه‌ندێ ده‌لاله‌تان ده‌کات که له‌ ژبانى نازادى مروڤانه‌ی خۆیدا قه‌ت به‌هه‌ندى وه‌رنه‌گرتون.

کاتى که سیلست به‌وه‌پرى نیازپاکى و نییه‌ت چاکیه‌وه له‌ جیتگه‌ی شایه‌تان ناماده‌ ده‌بێ، ئەو (مەرسۆ) بۆ یه‌که‌م جار له‌ ژبانى خۆیدا (حه‌زه‌کات پیاویک راموسین). هه‌ر به‌م شیتوازه‌ش په‌ی به‌قه‌در و بایه‌خى ئەشقى خۆی ده‌ره‌ق به‌مارى، ده‌بات.

قه‌ناعه‌ت دینى که باوه‌ر و ئیمانى قازى، داویک له‌ قزى ژن نایه‌نن، یان له‌به‌رده‌م ئیتواریه‌کى پر ئومیددا، خۆشه‌ویستى دلگیری دایکی خۆی و پیرزى-ی پیر و هه‌کو سه‌رمه‌شقیک له‌ ده‌فته‌رى ئەزمونی شه‌خسى خۆیدا تۆمار ده‌کات. گۆرانى ته‌بیعه‌تى مەرسۆ به‌رانبه‌ر به‌خه‌لکانى ده‌وروبه‌رى، تارا‌ده‌یه‌ک به‌جوانی له‌ هه‌لسوکه‌وتیدا به‌رانبه‌ر به‌و پیره‌مێردانه‌ی که شه‌ونخوونى به‌دیار ته‌رمه‌که‌ی دایکییه‌وه ده‌کەن، به‌رجه‌سته بووه: (ته‌نانه‌ت ته‌سه‌ورم کرد ئەم مرووده‌ی که له‌ نیتو بازنه‌ی ئەم پیره‌مێردانه‌ پال که‌وتوه، به‌لای ئەوانه‌وه هه‌یج مانایه‌کى نییه‌، به‌لام هه‌نوکه‌ پیتم وایه‌ که ئەم ته‌سه‌وره‌ نابه‌جێ و بێ بنج و بناوان بووه). پیتشتر نامازه‌مان بۆ ئەوه‌ کرد که دیاریکردنى مه‌وقیعه‌تى (ئیتستا)ى حیکاتخوان (راوی) سه‌باره‌ت به‌رووداوه‌که چەند زه‌حمه‌ته‌. وا پێ ده‌چێ که گومانى زنجیره‌ خۆشه‌ویستیه‌ک که چەند

کەسێک لێکدی نزیک بکاتەو، وێرێ ئێوەی کە ئیستا پروون بوو تەو، پەيوەست بێ بەمەر سووی دوا لاپەرەکانی چیرۆکە کەو. خو ئێگەر قەناعەت بەیە کسانێ روانگەیی حیکایەتخووان بکەین و بێین، ئێوا ئێم گومانە دەبێتە بەلگە یەکی پتەو بۆ دروستی ئێو گریمانەیی کە چیرۆکە کە پاش پرووانی مەسەلەکان نووسراوە.

هەر لە پێزی قارەمانە ناوخت و بەرێکەوتە کاندای دوتانین ئاماژە بۆ عەرەبەکان بکەین، بەتایبەتی دۆژمنە کەیی ریمون و دوا قوربانی دەستی مەر سو، ئێوانیش لەو جیهانی (بێ شەکلێیە) ی کە مەر سو تێیدا دەژی، جیا نابنەو، ئێمانە لە خانەیی کە مالیاتدان، قوربانییە کەیی مەر سو لە روانگەیی مەر سو تەنیا کۆسپێکە لەسەر رێگەیی کانێیە کە بەلای منەو، ئێو رەخنە گرانەیی کە پێیان وایە کامۆ بەناقەست و بەمە یەستی تاییەتی کابرای عەرەبی هەلبژاردووە تا بیکات بەقوربانیی کارساتە کە، غەدر دەکەن و بەهەلەدا چوون: چونکە یە کەم: دابەشبوونی خەلکی جەزایر بەجۆرێ بوو کە ئیمکانی ئێو هەبوو لە دەیا نۆ جار مەر سو عەرەب بکوژێ تا ئێورویایی. (خو ئێگەر حیسایی ئێو بکەین کە چیرۆکە کە لە دەرووبەری جەزایردا پروودەدات، ئێوا رێژەیی ئێو ئیمکانی کوشتنە دەگاتە ۳/۲). دوو م: ئێگەر وا دێتە بەرچاو کە مەر سو عەرەبی ناو چیرۆکە کەیی بە (بنیادەم) نەزانێ، ئێمەش لەبەر ئێو یە کە بەهەمان چاوهو سەیری کابرای عەرەب دەکات کە سەیری ئێو خەلکانەیی دی بێ دەکات کە هەلسو کەوتی لەگەلێاندا هە یە. مەر سو لە روانگە یە کەیی هیندە یە کسانەو دەروانیتە جیهان کە رەگەز پەرستی لە فەرەنگی ئێو دا بێ مەعنا یە- هەلە تە هەموو کەسێک دەتوانێ ئێم چیرۆکە بەکۆمەلێک دەلالەتی رەزمی دەوڵە مەند بکات و شەقڵی مێژوویی بەپیاو کۆژیە کەیی مەر سو تە بێ: یە کێک لە تاییەتە نەدیە کانی هەر شاکاریک ئێمە یە کە خەلکی هەندێ لێکدانەو ی بۆ دەکەن کە بەهزر و بێر و خە یالی نووسەرە کە ییدا نەها تەو.

کۆمەل

بێ مویالاتی مەر سو دەرەق بە خەلکی، پاش تاوانە کە دەگۆرێ، و چونکە کۆمەل ئێوی بەدوژمنی خو زانیو، ناچاری دەکات کاردانەو یە ک نیشان بدات. بە پێچەوانەیی هەر پێشینییە ک، کۆمەل هەستی جۆرە خو شەو یستی و پێو نەدیە کە لە لا بێدار دەکاتەو کە ئێو پێشتر دەرکی نەدە کەرد. یا بەلای کە مەو بە شێو یە کە ناگایانە دەرکی نەدە کەرد- وای دێتە بەرچاو کە (قازی مەر سو تێکی گەلێک ماقوول و بە شێو یە کە گشتی روح سوک و خو شەو یستە). ناپەرە زایی ئێو قاتە کە ی. خە ماری دەکات: (بە توو رەیی رۆیی. حەزم دەرکە نە یە ل م پروات، و پێی ب ل ت م پێو یست م بە مە حە بە ت م ئێو هە یە، نە ک لەبەر ئێو بە شتر بە رە قانیم ل م بکات، بە لکو هەروا بە شێو یە کە ئاسایی.)

هەر وەها دلێ دەخواری: (لە کانگای دلەو، تە قریبەن لە پرووی خو شەو یستی یەو) ئێو بۆ ئێو دادووەرە کە ئێوی خستۆتە ژێر قامچی جنیوان، (شەرم بکات کە بۆچی ناتوانی لە تاوانە کەیی خو پە شیمان بێتەو) لەو ساتەو کە دەستگیر کراو، وەکو مندالێک کە لە کوتە ک بترسیت، سەری سوو ر دە مێنێ، کە بۆچی لە بییری دارکاری کردن و لێدانێ ئێو دا نین. جا لەبەر ئێمە حەز دەکات (مە حە بە تێکی) دەرەق بەو کە سانە کەرد بێ کە ئێو هەموو نەرمییە ی لە گەلە دا دەنوین. سەیر ئێو یە

ئێوانە ی کە (خیری) ئێویان دەو، و دل بەگۆرانی کە سایە تی ئێو و ناساندنی ئێو گۆرانی بە ئێو، خو ش دەکەن، لە هەموو کەسێک کە مەر کار لەو دەکەن.

کاتی قازی دەکەوێتە خو بۆ گۆرینی باو ر ی ئێو، ئێم هەوڵە ناپەرە تی دەکات- هەوڵە کە ی قازی سەرەتا ناپەرە حەت و پاشان زۆر توو ر ی دەکات.

گۆرانی مەر سو، لە جۆری نیشاندانی نوینە رانی کۆمەلە دا بە دیار دەکەوێ. مەر سو سەرەتا بە پێی حەزی ئاسایی خو ی سەر نچی لەسەر ورده شتانی ک دەگیر سیتەو، کە زەقن: چارە ی قازی، (بۆ بباخە سەیرە کە ی ئێو قاتە کە ی کە ر ی ر ی تێبە ک ی درشتی رەش و سپییە)، جیە سوو رە کە ی سەر سوکی دادگا، وێر ی ئێو هەش هەر لە سەرە تایی دادگایییە کەو، چاوانی گەشی رۆژ نامە نوو سێک کە بەوردی ئێو هەلە دەسە نگی تین، لەم حالە تی خە سیوی و نە زۆکییە بەدەرە: مەر سو جۆرە مانایە ک بەم چاوانە دەدات: (حالە تێکی سەیری و دە هام لا دروست بوو کە دەتگوت خو م خەریک بووم سەیری خو م دە کەرد). سەر پای دادگا کە بەرە بەرە کە مەر سەر لە پێشان وەکو نمایشێکی سادە دێتە بەرچاو ی- بەلای کە مەو لە جارێ پتر هەست بەو دەکات کە باس باسی ئێو. ئێو ناگای لە (نیگای سەر کەو تووی) دادووەرە کە یە و هەر وەها ناگای لەو تیشکە تەوس ئامیزە شە کە لە چاوانییەو دەدرەو شیتەو. وای دێتە بەرچاو کە ئێو قاتە کە ی (مەر سو تێکی مە خسەرە یە). لە وەس فەر د نە کە ی قازیدا، چ شوینە وارێکی بێ غەرەزی ساکارانە ی دیتنە کانی پێشووی مەر سو نایبیرێ، ملایی، غەم، توو ر یی و تە نائە ت لێها توو یشی (قازی تاکتیک ی هەرە شە بە کار دینێ و چاو دە بریتە دوو چاوانی موخاتە بە کە ی خو ی) لە چاوانی مەر سو ون نایب.

دەربارە ی تیکر ی قارەمانە کان، ئێو تەنیا مە بە د تێکی زۆر جار بێ مەعنا ی خستە روو کە توانای خە یال یان بییری رەخنە گرانە ی ئێمە لەویندەرەو دەستی بە حەرە کە ت دە کەرد. بە پێچەوانەو:

ئێو باو ر ی ئێمە دەربارە ی قازی بۆ خو مان گە لالە مان کەردووە، زادە و هەلقو لای ئێمە گامگیری (استنتاج) نییە: ئێم باو ر ی هەر هەمووی بەندە بە بێنە کانی مەر سو: چونکە ئێو پاش ئێمە پتر بییری لە پێو ندی خو ی لە گەل خەلکانی دیدا کەردۆ تەو و لەو دەرچوو هەر بە دیار دە نالۆزە کان قەناعەت بکات و واز نە یێنێ.

بەهای نەلسەفی و نەخلاتی نامۆ

کامۆ بە خو ی بیانووی دابوو دەست ئێو کە سانە ی کە نامۆ یان بە تەفسیر تکی سادە ی (ئەفسانە ی سیزیف) دەژمارد. کامۆ لەو رەخنە یە یدا کە لە مەر (هیلنج) ی سار تەری نوو سیبوو، گو تیبو ی: (هەر چیرۆک ی بگری، هەمیشە فەلسە فە یە کە بە شێو ی وینە گرتن ها تۆ تە بە یان کەردن و دەر پین). هەلە تە ئێمە بر یاریکی مە تر سیدارە و لە روالە تدا سەر بە خو یی و رەسە نایە تی چیرۆک سنو ردار دەکات، بەلام وێر ی ئێمە ش ئێگەر ئێو لە بەرچاو بگری کە کامۆ هەر گیز تە سلیمی یە ک سیستە می فیکری نەبوو و بەر هە مە فەلسە فە ییە کانی و. هەلە تە کە مەر نامە تیو رییە کانی، پتر قو ناغە داشو رینە کانی ئێو، و اتا (چیرۆکی) فیکر تیکە کە عەودالی دووی خو یە تی، ئێو کاتە با شتر پە ی بە مانای بر یارە کە ی ئێو دە بە یین.

له بهر ئه مه، ئه گهر به خۆمان زۆر له كنووكۆی دۆزینه وهی لێكچوونی به رهه مه كانی كامۆدا نه بین، ئه وا به اور دكر دنی جیهانی چیرۆك و به رهه می فه لسه فی كامۆ له وه كه متر زیان به ده وه له مه ندی چیرۆكه كانی ئه وه ده گه یه نێ كه ته سه ور ده كری. واته زیانی ئه وه به اور ده له راده ی ته سه ور كه متره. بۆیه ئه وه به خۆی كاتی كه ئه نجامی کی مومكینی (له گوین) بۆ نامۆ پیتشیناز ده كرد، (كو مه ل پتویستی به كه سانیکه كه له رتوره سمی ناشتنی دایکی خۆیاندا بگرین) ئه وه ی قبول بوو كه (ده ئه نجامی له گوین-ی تریشی) له م چیرۆكه دا دیتوه (بروانه ده فته ری بیره وه ربیبه كان).

جیهانی بن شیوه

نایا ده كریته وه كو هه ندێ جار گو تراوه، له نامۆدا به لگه ی پووچی جیهان بدینرێ؟ سارته ر له گو تاری (لێكدا نه وه یه کی نامۆ) دا رایه کی تاییه تی له م باره یه وه هیه وه ده لێ: ئارمانجی كامۆ له ئه فسانه ی سیزفدا نیشاندا ن و به رجه سه كردنی چه مکی بیهووده یی و پووچیبه و له نامۆدا نیشاندا نی هه سه كرده به بیهووده یی و پووچی - به با وه ری كامۆ ناتوانرێ بگو ترێ كه خۆدی مرۆف یان جیهان بیهووده و پووچی: دنیا خۆی له خۆیدا ما قول نییه.

بیهووده یی و پووچی له روا وه ستانی ناما قولی دنیا یه، كه له قول ترین شوینی ناخی مرۆفدا ده نگ ده دا ته وه. بیهووده یی و پووچی چه ند په یوه سه ته به جیهانه وه. هینده ش په یوه سه ته به مرۆفه وه.

بیهووده یی و پووچی تا قه پتوه ندی نیوان جیهان و مرۆفه - (ئه فسانه ی سیزف). كه واته هه سه تی بیهووده یی و پووچی كه مه رسۆ به رجه سه ته ی كرده وه، ئا ئه مه یه. به لام ئاستی رۆشنبیری ئه وه (مه رسۆ) زۆر له وه كه متره كه به توانی هه سه تی خۆی له قالبی چه مکیكدا بۆ ئیبه بگوازیتته وه.

له گه ل ئه وه شدا، وا دیتته به رچا و كه ئه گهر كامۆ له چیرۆكه كه ی خۆیدا سه لماندنی ئه م بیردی مه به سه ت بوا یه، ئه وا دیتوانی كه ره سه ته ی با شتر هه لبرێرێ و به كار به یینی: بۆ وینه هه مان ئه وه كه ره سه تانه ی به كار به یینا بوا یه كه سارته ر له هیلنجدا به كاریان ده بات. روكانتن-ی جیكایه تخوانی هیلنج، له م دنیا یه دا هه سه ت ده كات كه پایه ی شایان به خۆی وه رگرتوه - بۆیه به مه به سه تی توێژینه وه یه کی میژووی كه با وه ری پیتی تی، زنجیره لێكۆلینه وه یه كه ئه نجام ده دا - دۆستی کی (معشوقه) هیه كه وا ده زانی دل به ندیتتی: به لام له نكا وا ئه م جیهانه، كه وه لام ده ره وه ی پیتشینیه ئه قلی و هه سه تیبه كانی بووه، هه موو بنه ما و هاو سه نگی به یه کی خۆی له ده سه ت ده دا: وشه كان له مانای خۆیان جیا ده بنه وه و لایه نی سه رسامی به خۆزه ده گرن. مرۆف و شته كان په یوه ندی خۆیان له ده سه ت ده دن و له دنیا یه کی بیهووده و عه به سدا ده رده كه ون.

ده رباری روكانتن ده توانرێ بگو ترێ كه له وا كاته دا وه كو مه رسۆ، هه سه ت به نامۆیی خۆی له جیهان ده كات و، ئه وه هه سه ته ناو ده نی (هیلنج). به م جوړه كاتی كه مه رسۆ به دیار جه نازه كه ی دایكی به وه شه ونخوونی ده كات به هه مان ئه ندازه و ساردی به وه ده روانیتته بوو رعووه بریقه داره كانی سه ر چوارچیتوه ی تابو ته كه، كه ده روانیتته سیما و چاره ی دۆسته كانی دایکی. چونكه به لای ئه وه وه بوو رعووه كان و سیما كان رێك به ئه ندازه ی یه كتر كه م مانان.

نیگای روكانتن-ش، به هه مان شیوه و بی هیه چ هۆیه ك له سه ر قایشه وه نه وشه ییبه كه ی پانتۆلی به رتیه به ری كافتربا كه یان له سه ر ره گوریشه ی دره ختی شاهه رووه كه ده گبر سیته وه، به لام له كاتیكدا كه ئه م شانه له لای روكانتن ئاماده بوونیتکی تا قه ت بهر و بی له زه تیان هه یه، بوو رعووه كان نا به مایه ی كه مترین دل تیک هه لپه اتن و هیلنج له لای مه رسۆ. چونكه ئه وه هه می شه به م جوړه (ئاسایی و سه روشتی) روانی به تێ دنیا. له بهر ئه مه هیه چ هه سه تی کی پووچی و بیهووده یی لای خۆیتنه ری یه كه مه یان لایه ره كانی نامۆ دروست نابێ، مه گهر لای ئه وه كه سه انه ی كه به پیتچه وانیه مه رسۆزه چا وه پتی جیهانی لیتوان لیتوی مه عنا بن.

له مه چا كتر: هه لبه ته مه رسۆ له حالێكدا ده ژیا كه ئه گهر روكانتن له و حاله دا بریا بوا یه، دلی تیک هه لده هات و هیلنجی ده هاتی: له م رووه وه، مه رسۆ به گۆرانیکی پیتچه وانیه قاره مانه كه ی سارته ردا ده روا ت: له حالێكدا كه ئه وه به ره به ره مه عناهه ك له جیهاندا ده دۆزیتته وه. رو كاش به ره به ره مه عنا ی جیهان له ده سه ت ده دا ت. روكانتن له هیلنجدا ن قوم ده بی، گبرۆده ده بی، مه رسۆ له ئه نجامدا ده گاته شوێش - گو تمان ته مه شا كه رانی دادگا له چاوی مه رسۆدا (یه ك شیوه) ده یانواند: شتیك به یه ك شیوه دیتته پیتش چا و كه مرۆف پیتشتر له هه ولی ئه وه دا بوو بی كه شیوه یه کی پیت به خشی ت. هه روه ها ئه وه شمان نیشان دا كه له داگایی به كه به دا وه دنیا ی مه رسۆ چۆن ده مه یی و دروست ده بوو. بۆ وینه دایکی، كه ته نیا له رێگه ی ته دا عیبه وه له گه ل سه گه كه ی سالامانۆدا به بیررێ ئه وا دیتته په ری، له كو تایی چیرۆكه كه دا ده بی به مایه ی خۆشه ویستی و ئومیدی ئه و. له هیلنجدا جیهان به ره به ره ده كه ویتته ژیر رکیفی شته كان - له نامۆدا تا پتر ده جینه پیتی، دنیا پتر ره نگ و رووی مرۆفانه وه رده گری... نه ك له بهر ئه وه ی كه بیهووده یی به مانا فه لسه فیبه كه ی وشه ی بیهووده یی، له م كتیبه دا به خرتته خانه ی دو دل ییبه وه یان ره كرده نه وه وه - به لكو، وه ك كامۆ خۆی هه می شه ده یگوت، ئه وه كه شه كردنی بیهووده یی به ئامانجیك نه ده زانی.

بیهووده یی بۆ ئه و سه ره تایه ك (میدا) بوو. له هیلنجدا (هه سه تی بیهووده یی) ئه گه رچی به سوێ و نیگه تیفه، له فه تیک ده چی له دنیا یه كدا كه ده مامکی ئومیده بۆش و به تاله به شه ربیبه كانی پۆشیوه - له نامۆدا، بیهووده یی گرمانه ی یه كه مه یان و سه ره تایه، نكوولی و با وه نه كرده نیتكه كه نیشانه كانی خۆشه ویستی و با وه ر به مرۆف و جیهان له سه ر ئه و رۆنراوه.

قاره مانگی نا یار

له ئه فسانه ی سیزفدا، كامۆ گه لێك نمونه ی (مرۆفانی بیهووده) ی نیشان دا وه ده رباره یان گو توویه تی: (نایا پتویست به وه ده كات ئه مه روون بكه ینه وه كه نمونه مه رج نیبه سه ره شه ق بی (و له دنیا ی بیهووده ییدا، ئه مه هه ر زۆر كه مه)، و نابێ ئه م نمونانه لاسایی بكریتته وه؟ كامۆ هه ولی ده دا و - نه یده شار ده وه - كه مه رسۆ وه كو مه سیحایه کی نوێ بناسیتیت: هه لبه ته ئه مه به لای كه مه وه وه لامی کی گه لێك به سه وود بوو بۆ ئه و عه یب دۆزه ره وانیه كه مه رسۆ-یان به نمونه ی گه لچۆی و سه ستی ده ژمارد.

حقیقه تی مهسه له که ئه مهیه که له چاو قاره مانانی ئه فسانه ی سیزیفدا، ناتواترئ مه رسو، به شیتوه یه کی ساده و دوور له ئالوزی، و هکو سه مره مشق یان نمونه ی نیگه تیفی ته بیعه تی مرؤف له بهر چاو بگیری.

سه ره تا مه رسو قسه له گه ل ئیمه ده کات، و ئیمه ش ئه وه مان ساغ کردو ته وه که به کجار زه حمه ته قسه کانی ئه وه به قسه ی بی لایه ن بزاین. له و دواییه نه دا رای گشتی ئه مه ربکا رابوو و که وه پشیتوانی له کابراه کی مه حکوم به ئیعدام، له بهر ئه وه ی له زینداندا دهستی دابوو نووسینه وه ی بیره وه دریه کانی خوی. ئایا هونه ری ئه م زیندانییه به لگه ی پاکی و بی تاوانی ئه وه؟ ئه م روودا وه ش وه کو نامو، ئه وه نیشان ده دات که شاره زایی له تایه تمه ندیتی ژبانی که سیک ده بیته هوی دهرک و عه فوی ئه وه که سه. ئیمه نامانه وی رۆلی جه لاد بدینین، به لام ئه گه ر نامو وه کو قه والیه کی (سند) قه زایی بخرینه بهر موتالا و (دادگایی مه رسو) ده ست پی بکه یه وه، ئاخو به راستی ناچار ناین که گومان له رزگاری و ئاسوودیی مه رسو وه کو (ره فتاریکی مه سلحه تی) بکه یین؟ ئایا ئیعترافاته که ی مه رسو لیته اتوانه ترین به ره قانی نییه؟ یان به لای که مه وه ئایا دلنیا یین که مه رسو، روودا وه کان به وه پیری نیاز پاکیبیه وه وه بیر دینیتته وه؟ و به شیک له مه به سه ته کان یا که ساسی و زه بوونییه کانی خوی به هوی ترسی له حقیقه ت، ته نانه ت له خویشی ناشاریته وه؟ کامو وه کو چیرۆکنوس ده ست له کاری چیرۆکه که وه رنادات، به سه ره ات و اریقاته که ی مه رسو وه کو قه والیه کی بابه تی و مایه ی هه ر جو ره لیکنانه وه و شرۆقه یه ک ده خاته به رده ستی ئیمه.

له و دیوی ئه م ئالوزیبیه وه که هه لئولوی هه مان مامه له ی به ره مه که یه، ئایا ره فتاری کۆمه لایه تی (عه جیب) ی مه رسو ده بی چۆن لیک بدیتته وه؟ مرؤفیک بو ئه وه ی له زیندان تووشی بی تاچه تی و بی زاری نه بی، یان بو ئه وه ی بتوانی پاش نیوه رۆیه ک بی هیج کاریک بگوزهرتی یان ده بی له راده به دهر زیره ک و فره زان بی یان ده بی دو چاری مه نگی تایه تی گیانداران بو بی. ده بی چۆن مل بو ئه م حال یا ئه و حال بدرئ؟ به م شیتویه وه زع و حالی دادگاییه که: به هیج جو ری دیار نییه که ئاخو رزگاری مه رسو وه کو رزگاری سوکراته له به رده م داوه ره کانیان یان ئه م رزگارییه ئه جمای بیته شیبیه که که به ئیعترافی خوی زور جار تووشی بووه و له گه لیا یه تی.

هه لبه ته ئه م ئالوزیبیه «به لگه ی بنجبر نین» ئه مانه شه قلیک به به ره مه که که ده به خشن و ئه گه ر بمانه وی هه ر چۆنیک بووه روونیان بکه یه وه و شرۆقه یان بکه یین ئه و خیا نه ت له مه به ستی کامو ده که یین و رۆلی حاکم و دادوهر ده گتیرین. ئیمه ده توانین ئه وه بلتین که مه رسو گه بیوه ته ئاستی هوشیاری و، له گه ل مه رسو دا په یوه ندیبیه کانی (مه رسو) له گه ل که س و شته کاند که شف بکه یین، ده تانین بلتین: که (ئه و وه هایه) و ده ست نیشان کردنی راده ی هوشمه ندی یا تاوانباری ئه و کار و ئه رکی کۆمه له. (دادوهره که ش دهرباری ئه و ده لئ: (ئه و به هوش) ه؛ هه ره ها (ئه و تاوانباره). ئاخو ئه و بابایه که قاره مان یان شه هید؟ دهرباری مه رسو هه ر ئه وه نه ده توانرئ بگوترئ که بابایه کی قوربانیه. ئه و قوربانیه کۆمه لیکه که ده یه وی هه موو شتییک بزانی و بچیتته بنج و بناوانی هه موو شتییک. ئه م کۆمه له ته سه وری خوی دهرباری مرؤف له خودی مرؤفه که پی باشته. مه رسو، چۆنکه وه کو خوی چۆن هیه ناوها دهرده که وی، رازه کانی

خوی ده پارترئ و. نایاندرکینتی، که واته نابج به ته مای چاوپوشی کۆمه ل بی- ته نیا ئه مه و به س.

کۆمه لیکه ی بن گیان

کامو له ۱۹۳۷/۸، له ده فته ری بیره وه دریه کانیان نووسییو تی: (ئه وه چه ندین ساله، هه ر جارئ که گویم له گوتاریکی سیاسی ده بی، یا گوتاری که سانیک ده خویتمه وه که رتیه ریمان ده که ن، ترسم لی دنیشیت: چۆنکه تاچه ده نگیک ناژنه وم که سه دا و ئاهه نگی ئینسانی تیدا بی، هه میشه هه مان وشه و هه مان درۆ دووباره ده که نه وه. ئه مه ش که خه لک خوویان به وانه وه گرتوه و تووره یی و غه زه بی جه ماوه ری خه لک تا نه و ئه م بوکه له کارتوانه ی تیک و پیک نه شکاندوه، به لگه ی ئه وه یه که خه لکی له بایه خی حکومه تی خوین غافلن و گه مه به به شیک له ژبان و به رژه و نه دی هه ره گرینگی خوین ده که ن. به لئ، به راستی گه مه ی پی ده که ن). دنیای عه داله ت له م باشته ر نییه. نوینه رانی کۆمه ل له دادگادا دهره ق به کاری ئه و که سانه ی که ئه م نوینه رانه مه سئولیانن، به کجار خه مساردن. وه کو چۆن نوینه رانی گه ل؛ به رای کامو، دهره ق به کاری گه ل، ئه و گه له ی که ئه مانی هه لبژاردوه، خه مسارد و بی موالاتن، ده توانین له مه رسو بیرسین که کتیبه (رواله تی رۆلی دادگاییه که یه هه ر ئه مه یه): مه به ستیانه و پیتیان چاکه ئه م خاله ی فیتریکه ن و چاوه پروانی ئه وه ی لی ده که ن که ته نیا به گوتار و ره فتاری خوی باوه ری پیتشه خته ره سمکراوی ئه وان به لمیتن، به لام ئه و له م رتوره سمه پیتشه خته بریار له سه ر دراوه دا، رۆلی خوی یاری ناکات، و به م جو ره مه ته ل و لوغزتیکی له توانا به دهر بو قازییه کان چی ده کات که گه مه کۆمه لایه تیبیه که بی ئیعته ر ده کات.

ره تی دادگاییه که هه ر له نمایشیک کۆمیدی ده چی، ئه وقاته که ی مه رسو و دادوهر له جیاتی وه کو دوو ره قیب بنوتین، وه کو هاوده ست و دۆست ده نویتن. که واته به هیج جو ری جتی سه رسورمان نییه ئه گه ر هاوباوه ر له گه ل سارته ردا بلتین: قاره مانانی ئه م چیرۆکه له شووشه یه که وه ده بیترین که هه لئسوکه وتیانی پووچ و کۆمیدیانه لی کردوه و هه لئسوکه وتیانی بو جو ره لالبازییه ک گۆریوه. به لام ئیمه هه ولمان داوه ئه وه نیشان بده یین که کاتی کاری دادگاییه که به ره به ره ده چیتته پیتش. شووشه که ش نامیتن و ون ده بی. له وساته به داوه، ئه م نمایشه کۆمیدییه که متر له بریاری نووسه ر ده چیت تا له مه به ستی که شفکردنی فیل و ده هۆیه ک. مه رسو تا ئه و کاته ی له م دیوی شووشه که وه بو، له ته ماشافانیکه خه مسارد پتر چیدی نه بو، به لام له وساته وه که دنیا له روانگه ی ئه وه وه مانایه ک په یدا ده کات، به رای ئه و ئیدی له ته حمولدا نامیتن که لالبازییه که به رده وام بی و ئه ویش ده وری تیدا هه بی، که واته یاخی ده بی.

هونه ری کامو - شیوازی نامو

شیوازی نامو له پرووی ساده یی و ره وانیه وه سه رنجراکیتشه. هه لبه ته ئه م تایه تمه ندیبیه له ئالوزی و ئیبه ام به دهر نییه: کاتی نامو ده خویتمه وه، له وه یه وه سا خه یال بکه یین که هونه ری ئه م چیرۆکه له ئاستی تیگه یشتنی هه موو که سیک بی. وه کو چۆن تابلوکانی؛ موندربان یان کلتیسای روتشان-ی به ره مه ی لکوروبزه زیاتر له نیگارکیتشیه ده سترکه دکانی مسونیه ر یان ته لاره شکۆداره کانی سه ده ی رابوردوو

ده توان زهوقی نیگارکیشی یان تهلارکاری لای بیله گشتی بجوملین: بهلام ده بی توه بزانی خۆ دوورگرتن له رازانهوه نیشانهی بی توانایی نییه؛ و له هونهردا هیچ ریبهک له ریگهی گهیشتن بهمالی کردنی سادهیی و پهوانی، سخت و دژوارتر نییه.

سادهیی ناراسته کراو

رۆلان پارت، له گوتاری (نمره سفری نووسین)دا و لهو شوینهدا که دیته سهر باسی (نووسینی نوئی دوولایه نه) دهلی: (ئهم گوتاره شهفاهه، که به نامۆی کامۆ دهستی پین کردوه، شتیوازی په نهان پۆده نی، که ته قریبه نه دهکاته غیابی ئامانجی شتیوازی). ههروهها له سهری ده پوات و دهلی: (نووسینی پاک و بی لایه نانه ئهمه یه). ئیمه که دهلیین ئهم نووسینه پاک و بی لایه نانه دهنوین. له بهر ئهوه یه چونکه به شتیوهکی گشتی پتر له ههر نووسینیکی دی دووره له بی لایه نی راسته قینه.

له پشت نووسینهکی کامۆ، پهوانیتری و پرونیتری و جوانکاری و مه بهسته تاییه تییه کانی چیروکنووسه مه زنه کانی سه دهی نۆزدهی فه ره نسا، که به باوه ری رۆلان پارت هه لقولای پهوشی بورژوازییه ته، نابینری. بهلام هه موو سروشتیکی کۆمه لایه تی، ئه خلای و مه سه له کیش له نامۆ نه تار تیراوه. بهر له م سارتر له گوتاری (لینکدانه وه یه کی نامۆ)دا ئامازه ی بۆ کچی و بی تیف تیغه یی شتیوازی کامۆ کردبوو: ده باره ی ژول رونا ره ده یانگوت پۆژی دئ که بنووسیت: (مریشک هیلکه دهکات). پیزدار کامۆ و گه لیک له نووسه رانی هاوچه رخیش به م زوانه ده نووسن که: (مریشک هیه و هیلکه دهکات) ئه مانه شته کانیان له پیناوی بوونی شته کاندای خوش دهو، و نایانه وئ شته کان له سیلاوی زه ماندا بتویننه وه. بهلام کامۆ، به م جو ره نووسینه له نامۆدا، جگه له ته رجهمه یه کی وه فادارانه ی ته رزی ئاخافتنی گوته بیتری (خیتابی) تایه تی فه ره نسا ییه کانی جه زاير چ کاریکی دی ئه نجام نادات. هه لبه ته ئهم ته رزه خیتابه میراتی شتیوازی حیکایه ت و نه قلی عه ره به: ئه مان به وه رگێرانی ساده ی کاره کان، که خۆی له خۆیدا مایه ی سه رنجه ئیکتیفا دهکن، و به پینویستی نازان دهستی پینا و بیین و له نوئی دروستی بکه نه وه و نایانه وئ کاره کان له خیتابتیکی هاو په یوه ندا بسازیین و بگوتیین. کاتی ئهم کارانه له سه ر یه کتر که له که بوون، سه ره نجام مه و دایه کی حه ماسی (حماسه) وه رده گرت. به سه رهاتی ریمۆن سنس ئاوه یه. و کامۆ وه کو دیتمان ئیلهامی ئهم کاره ی له شه ری ناو کۆلانه وه وه رگرتوه و وه کو چۆن شه رکه ی دیتوه ئاوه و بی رتوش له ده فته ری بیره وه ریبه کاندای تو ماری کردبوو، بۆیه ئاهه نگی ئهم کاره له و رووداوه دلگیرانه ده چیت که له شادی Noces و هاوین (Etel) دهرده کون، بهلام به پینچه وانه ی ئهم دوو به ره مه وه، نامۆ په یامیک نییه. مه رسۆ قسان دهکات و شتیوازی ئه و له ته رجهمه ی هه سه ته کاندای یان ئه و رووداوه که ئه و دیتوونی له ناخی چیروکه که دا، له بن دیری چیروکه که دا مانایه کیان پین ده به خشیت مه رسۆ به وه بیره یانه وه ی گوايه ناسا بیترین و گرینگترین کاروبار، ئه ویش له ریگه ی رسته ی سووک و کورتی ئه و تو که زۆر جار هیچ جو ره په یوه ندیبه کی ئه نجامی پینکیانه وه نابه ستی، و ده نوینتی که گوايه بۆ چوونه جیا وازه کانی ئیمه له مه ر کاروبار و شته کان که شف دهکات. شتیوازه کی هاوار دهکات و پیمان دهلی که له روانگهی ئه ودا مه سه له ی بچووک بوونی نییه.

ملاحه زه کردن و دیتنی ورده شتان (بورغووه کانی تابو ته که)، یان ریبازی ئه و له مه ر هه لسه نگانندی باش و خرابی هه ر شتی کدا (به مانایه ک... به مانایه کی دی...) نیشانه ی رو حیه تیکی به دیقه ت و پر سه رنج و ورد بینه. کامۆ، نه ها تووه مه رسۆ بکات به که ره سه ته یه ک و بۆ ری کخستن و ئاماده کردنی راپورتیک سوودی لئ وه رگرت: به لکو له ریگه ی ئه وه وه ده چیتسه ژیرباری خه لوه تیکی زۆر دژوار تا سه ره له نوئی جیهان که شف بکاته وه: ئهم جیهانه له ژیر نیگای تازه ی قاره مانیکدا که به ها ئینسان ییه ته قلید بیه کان به هه ند هه لئاگرئ، هاو سه نگ بووه.

شۆخی

زۆر له گوینه که خوتنه ر به ناسانی به م هه لوه شانده وه و سه رینه وه ی ده لاله تانه قاییل نه ب، چونکه روانینی مه رسۆ که متر ناراسته ی ته وه جو هینکی نوئی ده بی تا بیر کردنه وه یه کی حه په سا و ته نانه ت ره خه بی له مه ر ئه و ریبازی که شته کان دینه به رچاوی ئه وه یه کتیک له و با به تانه ی که له نیوان لیکۆله ره وانی نامۆدا باس ده گرت ئهمه یه که بزانی ئایا مه رسۆ به خۆی بابایه کی شۆخیبازه یان نا، ئه و دارده ستی بی ده سه لاتی هه زه لیاتی (شۆخی) کامۆ به: چاره سه ری ئهم مه سه له یه له چوار چیتوه ی به ره مه که دا قورس و زه حمه ته. ته نیا ئه وه ند ه له توانادا هیه که ئامازه بۆ نیشانه کانی شۆخیبازی ئه و له گوتار و ده ر پینه کانی دا بکرت.

هه ندئ له زاواوه کان، ته نیا بۆ ئه وه به کاره تیراون تا سه رنجی ئیمه بۆ مه عنای قوولی ده سه ته واژه ی بازاری له باوکه و تووی سووا رابکیشری: بۆ وینه ده سه ته واژه ی: (ئه وان به دم نه عه ره ته و سترانه وه ده یانگوت که یانه که ی ئه وان نابود ناب)، لیره دا و به سایه شتیوازی ناراسته و خۆوه هه موو توانایه کی فرمانی (نابود بوون) ده گه رینیتنه وه بۆ ئه و و که چی کاتی هه وادارانی گرووپه وه رزشیبه کان هه مان فرمان له دروشمه کانی خۆیاندای به کار دین، ئیمه هیچ بیریک له مه عناکه ی ناکه ی نه وه.

بهلام به زۆری دیدی شۆخیبازانه ی مه رسۆ، ده شیت بایه خی گه له ک زیاتری هه بی. مه رسۆ، له کاتی ناشتنی دایکیدای هینده بی موبالات و سارد و سه رانه ده روانیتته رتیره سمی به خاک سپاردنه که، که رتیره سمه که له شتیوه دایکی خالی له مانای راسته قینه و ته نانه ت گه پچا رانه ش ده نوینتی. به م جو ره: (قه شه یه ک و دوو مندالی گرووی ئاوازی کلنسا له به رده م بینایه که دا بوون. یه کتیک له م دوو منداله مه قلیبه کی عود و بخورد سووانی به ده سه ته وه بوو، قه شه که به لایدا دانه و ییه وه تا دریزی زنجیره زیوه که ریک بختا وه. «کاتی ئیمه گه بشتین، قه شه که به (کورم) بانگی کردم و چه ند وشه یه کی پیم گوت و وه ژوور که وت. منیش دوا ی که وتم.» ناراستی دادگاییبه که، که ته شریفاتی ئالۆزتر و پووجه لتری هه یه، ته نیا به وه سفکردنی رتیره سمه کانی خۆی، له مه پتر مه حکوم ده بی.

له گه ل ئه مه شدا، وه کو له ئه نجام گیریه کانی پیتشه وه پیتشینی ده کرت، ئهم شۆخیبازیبه له ناخرو ئۆخری چیروکه که دا به ره به ره که م ده بیتنه وه. کاتی مه رسۆ به وه پیری سه رسامیبه وه ده بیینی که ئه و یان له دادگاییبه که دا که نارخستوه، له وه سفکردنی ئهم رتیره سمه سه یره هیتوه تر ده پوات- بیهووده یی و بیداری

فۆرمىتىكى رەسەنى ئەوتۈى دۆزىيەۋە كە تا ئىستاش لاسايى دەكرىتەۋە. ئەم فۆرمە كارەساتىكى مەيلە و گشتى بەيان دەكات و دەردەپرى. بەجۆرىك كە تەنەت (دوژمنان)ى وجودىيە تى ئەو، رووى خۇيان لەم ئاۋىنە يەدا دەناسنەۋە. ئەگەر لە بەرانسەر كۆمەللىكى چەنەبازى شەيداي درىژ دادىرى و وشەى قەبە و قەلەۋدا، مەرسۆ شەھىدى كەم دووى و كورتىرى بىن، ئەوا ئەمە بۆ كلاسزىمى نامۆ كەمتر بايەخى ھەيە تا كورتىرى بەيان و دەرپىنى كامۆ لەم بارەيەۋە. ھەرچەندە بۆ كامۆ فەرق ناكات. ئايا كامۆ نەيدەتوانى ھەمان ئەو قەسەيەى خۆى، كە بەويەرى سادەيىيەۋە لەمەر بەرھەمىتى تىرى خۆى گوتىۋى، سەبارەت بەنامۆش دووبارە بىكاتەۋە: (من فۆرمى قەسەم لەگەل ناۋەرۆكىدا گونجاندوۋە. تەنبا ئەمە و بەس.).

باشكۇكان

۱- (ئەو شتە تايىبەتتەيەى كە من لەم چىرۆكەدا دىتوۋمە ئامادەبوۋنى (حضور) بەدەنى و ئەزمرونى بەدەننىيە كە رەخنەگران نەيان دىتوۋ: زەويىيە و ئاسمان و پىاۋىيىكە كە خەلقەندەى ئەو زەويىيە و پەروەردەى ئەم ئاسمانەيە.

خەللى لەۋىندەر دەقاۋدەق وەكو قارەمانەكەى من سادە دەژىن. ھەلبەتە ئىۋە دەتوانن لە مەرسۆ بگەن، بەلام كەستىكى جەزىرى ئاسانتر و قوۋلتر لە ھالى ئەو دەگات.) (راى كامۆ بۆ پىكون).

۲- (وا دەزانم كە تەكنىكى چىرۆكى ئەمريكايى گەيىۋەتە جۆرە بىن بەستىك. ھەلبەتە من لە نوۋسىنى نامۆدا سوۋدم لەۋە وەرگرتوۋە. بەلام ئەمە لەبەر ئەۋە بوو كە ئەم تەكنىكە لەگەل مەبەست و خىتابى مندا دەگونجا. مەبەستى من بىرىتى بوو لە ۋەسفى پىاۋىك بىن چ شعورىتىكى دىار- ئەگەر ئەم تەكنىكە تەمىم بەكەين دەگەينە جىھانىتىكى پر لە كەسانى بىن ئىرادە و مىكانىكى و تەسلىمبۋى غەرىزە. ئەمەش ھەزارىيەكى مەزن و گەۋرەى لى دەكەۋىتەۋە.) (لە گفتوگۇكانى كامۆە...).

۳- (كوشتنى كاپراى عەرەب تەنبا بىانۋە و ھىچى دى. دادۋەرەكان، لە رىگەى كاپراى تاۋانبارەۋە و لە پشت ئەۋەۋە، دەيانەۋى حەقىقەتتىك بىرئەۋە كە ئەو نۆىنەرتىتى.) (پروانە ماکمەت).

۴- (نامۆ پىتر لە چاتوترن-ى بەرھەمى قىگنى دەچىت تا لە حەكايەتى فەلسەفى. چۈنكە حىكايەت ناۋەرۆكىكى ئىجبابى و ئامانجىكى روۋنى ھەيە. لە كاتىكدا چاتوترن، وەكو نامۆ بەر لە ھەر شتىك ئىعترازى لەفزى كەستىكى نارازىيە.) (پروانە: جىراد).

۵- (لە دادگا يان كۆشكى، كافكادا، قارەمانى چىرۆك دەيەۋى كارەكانى خۆى زۆر بەۋردى روۋن بىكاتەۋە و لە جىھانى دەۋرۋىر تى بگات... دىباى دەۋرۋىرەى ئەو بەئاشكرا لە مەنتىقى بوۋن و رىكۋىپىكى ھەلدەى و بەدەرە. لە نامۆدا، بەپىچەۋانەۋە، قارەمان ھۆكارى كىردارەكانى خۆى، لە جىھانىك كە ھەلبەتە نارىكە، بەلام ھەۋل دەدا بەشۋىۋەيەكى سەرۋە سەرۋە (سطحى) رىك و مەنتىقى بنۆىن، كەشف و ئاشكرا ناكات.) (پروانە: ئالبەرس).

۶- (ئەم بەرھەمە بەرە بەرە و خۆبەخۆ لەبەرچاۋى خۆىنەر شىۋە و فۆرمى خۆى وەردەگرى كە خۆى لە خۆيدا نىشانەرى ژىرخانىكى پتەۋە و بەرھەمەكەى لەسەر رۆنراۋە. تەنەت تاۋە بەك روۋداۋى

زىادە لە بەرھەمەكەدا نايىرى: روۋداۋىك نىبە كە پاشان سوۋدى خۆى نەبى و نەبىتە مایەى باس. كاتى كە كىتەبەكەمان داخست، ئەۋسا بۆمان دەردەكەۋى كە نەدەتوانرا ئەم چىرۆكە بەشۋىۋەيەكى دى دەست پى بىرى يان نەدەتوانرا كۆتايىيەكى دى ھەبى: لەم دىبايەدا كە دەيانەۋى وەكو دىبايەكى پوچ و بىھوۋدە بەئىمەى پىشان بەن و رەگوربىشەى ھۆبەكانىيان لەبەنەۋە دەركىشۋاۋە، كەمترىن روۋداۋ بايەخى خۆى ھەيە. ھىچ روۋداۋىك نىبە كە قارەمانى چىرۆكەكە بەرەۋ تاۋان و ئىعادام راپىچ نەكات.

نامۆ بەرھەمىكى ئەزەلى و رىكۋىپىكە و دەبارەى بىھوۋدەيى و دژى بىھوۋدەيى نوۋسراۋە) (پروانە، جان- پولى سارتەر).

تېبىنى: ئەم كىتەبەم لە سالى ۱۹۹۲ ۋەرگىراۋە.

به دجائی بوون

- ئەم شانۆگه ريبه بۆ يه كه م جار سالى (١٩٤٤) و له سه ر شانۆي (Mathurins) نمايش كرا و ماركس ئيل هيران ده رى هيتا .
- ئەم ئەكتەرانه به پیتی دەرکه وتنیان به شدارییان تیدا کردوه .
- ١- ماریا کازارس له دهوری مارتا .
  - ٢- هلن وركور- ماریا .
  - ٣- ماری کارلف- دایک .
  - ٤- ماركسل هرزان- جان .
  - ٥- پل ئوتلی- خزمه تکاری پیر .

په رده ی یه كه م

نیوه رۆیه . هۆلی ئوتیلیکی لادی . ئوتیلیکی پاک و ته میز و رووناک... هه موو شتیکی پاک و خاوین و له جیتی خۆیدا یه .

دیه نی یه كه م

دایک: ده گه ریتنه وه .

مارتا: وای پێ وتیت؟

دایک: به لێ .

مارتا: هه ر خۆی؟

دایک: نازانم .

مارتا: باشه له ده وله مه ند ده چوو؟

دایک: نیگه رانی کرێکه نه بوو .

مارتا: ده وله مه ند پێ باشتر... خۆ ئه گه ر هه ر خۆی پێ ده ها چاکتر .

دایک: (به وه رسی) به لێ ته نیا و ده وله مه ند ئه مه كه م رێک ده که وێ . ده بی سه ره له نوێ تی هه لچینه وه .

مارتا: راسته ده مێ سا له بی کارین ، زۆریه کات ئیتره چۆله . هه ژارانێ که ده میننه وه و په رده ارانی که رتی و ئیلیان ده که ویتنه ئیتره ، دره نگ په یدا ده بن .

دایک: ناشوکی مه که مارتا . په رده اران ئه رکیان گرانه و خزمه تی زۆریان ده وێ .

مارتا: (ته ماشای ده کات) په ره ی چاکیش ده دن . (پێده نگی) دایکه تو نه و عیکی له به رچاوم . ما وه په که سه رت لێ ده رناکه م .

دایک: ماندووم کچه باشه که م . ماندووم و به س . ده مه وێ تو زۆی ئیسراحت بکه م .

مارتا: من گشت کاره کانی ما له وه ت بۆ ده که م ئیدی ده توانی ئیسراحت بکه یت و ناسووده بژیت .

دایک: له راستیدا من باسی ئه م جوژه ئیسراحت ته ناکه م . نه خێر . به لکو ئه وه ی دلم داده خورپیت ، خه ونی پیریتیتیکه . گشت ئاواتیکم ئارامی و ناسووده بییه . تامه زۆی که مێ دلنیا بییم (نه رمه پیکه نین) ئاواتیکه هیچه مارتا . به لام گه لێ شه وان ده که ومه خولیا ی ئایینه وه .

مارتا: به لام دایه گیان تو ئه وه نده ش پیر نیت تا ئالووده ی ئایین بی . تو هیشتا زۆرت به به ره وه ما وه .

دایک: ده زانم ، گالته ده که م مرۆف که چوه نیو سا له وه ئیدی هینده گوئی ناداتی . حه ز نا کات به ده م گشت شتی که وه بچی . وک تو ئه مه ده که یت مارتا... دپاره ئه مه ی تو ش له گه ل ته مه نتدا ناگو ئیجت . من گه لێ کیژانی هاوته مه نی تو ده ناسم بیر له هیج شتی نا که نه وه ، جگه له خۆشی و شادی نه بێ .

مارتا: به لام که یف و شادی وان وه ک خۆت ده زانی له ئاستی کرداری شیتانه ی ئیمه دا هیج نییه .

دایک: تو واز له م قسانه بیته .

مارتا: (به ئه سپایی) بۆچی؟ وه ک بلتی ئه م وشانه گر بوون و له پر له ده مت به ریوون؟

دایک: چ قه یدییه . مادام من ژتیوان نه بوومه ته وه . خۆ چ زیانی به تو ناگات؟ من حه ز ده که م ناویه ناو به رووگه شی و ده می به پیکه نینه وه بتبینم .

مارتا: کاتی پیکه نیی منیش دێ .

دایک: به لام هه رگیز نه م دیوویت پیکه نی .

مارتا: چونکه کاتی پێده که نم که ته نیام ، ساتی پێده که نم که به ته نیام .

دایک: (لێ ورد ده بیته وه) چ روخساریکی سامناکت هه به مارتا .

مارتا: (لێی نزیک ده بیته وه) یانی تو وا نیت؟ له روخسارم بپزار بووی؟

دایک: (تیی دهروانی. دواي تۆزئ) وهلا بلیتم چی. بهلئی. پیم وایه لئی بیزار بووم.

مارتا: (تووریه) ئاه. دایکه! وهختی که پارهیهکی چاکمان پاشهکوت کرد و توانیمان ئهم شویته چهپهکه بهجی بهیلین. له کۆل ئهم شره ئوتیله بیینهوه. ئهم شاره خه مباره ههمیشه بی بارانه، ئهم شاره ههمیشه سیبهره له هزروری خۆمان بسپینهوه. ئهو رۆژه بیت خۆمان له بهرانبهرده رابادا بیینهوه، ئهو دهریایه له میژه خهونی پیوه دهبینم... ئا له رۆژهدا من بهپیکه نینهوه دهبینی. بهلام بۆ ئهوهی بتوانین بهکه مالمی ئیسراحت له قهراغی دهریادا بژین، پارهی زۆرمان دهوی... ههر بۆیه نابج له وشه بترسین. دهبی ئهوپهری ههولئ له گه لدا بدهین. ئهو به پیتی خۆی هاتوه بۆ ئوتیله که مان... خو ئه گهر دهولمه ندیکی کۆک بی ئهوا نازادی من دیتته دی... له رینگه ئهوهوه دیتته دی. ئهو سه ره تاي وه دبھانتی ئهو خهون و ئاره زووم ده بی. دایکه قسانت ده گه ل کرد؟ زۆر له گه لیدا وه ستایت؟

دایک: نهخیر. ته نیا یهک دوو قسهی سه ر پیتی و بهس.

مارتا: باشه، که داوای ژووری کرد باش دیقه تت دا؟

دایک: نازانم. چاوم کزه، له راستیدا ههر سه بیرشم نه کرد. به ته جروه به بۆم ده رکه وتوه که چاکتر وایه مرۆف سه بریان نه کات. چونکه کوشتنی که سیک نه یناسیت ناسانتره له کوشتنی که سیک بیناسی (بیده نگیهی که م) ئیستا دلت ره حهت بوو؟ چیدی نالیتی من هیشتا له وشه ده ترسم. مارتا: بهلئی ئه م م پی خۆشه. من هه ز له چاو وراو ناکهم. تاوان تاوانه... ده بی راستگۆ بین له گه ل خۆماندا. بزانی چیمان ده وی. پیم وایه که له گه ل ئهو ریساره دا قسانت ده کرد، بیرت له لای تاوانه که بوو.

دایک: نهخیر، راست نییه گهر بلیتم بیرم لای تاوانه که بوو. لهوانه به ته نیا به زه بری خوو پیوه گرتنه وه بیرم لی کردیته وه. خوو هیژتیکی گه و ره بالا دهسته.

مارتا: خوو؟ تو ئیستا خۆت وت هه لی گونجاو و له بار کهم ریک ده که وی؟

دایک: بیگومان. بهلام خوو و عادهت له تاوانی دووه موه، ده ست پی ده کات. له تاوانی یه که مدا وهک ئه وه به هه یجت نه کرد پی، بهلام شتی که له ناوه و تدا هه رس دینج و ته و او ده بی، ئه گهر بۆ جاری دووم تاوانت کرد، ده بی به خوو و عادهت. تاوانی یه که م هه موو رۆژی دوو یاره نابیتته وه. که م ریک ده که وی. ماوه یه کی زۆر ده که ویتته نیوان دوو تاوانه وه. جا له و ماوه یه دا ته نیا یاد کردنه وه مان بۆ ده میتیتته وه. یاد کردنه وه ش خوو دروست ده کات و ده یجه سپینی. ههر به حوکی عادهت بوو، به چاکی سه بری ئهو کابرایه م نه کرد. له گه ل ئه وه شدا هه ستم کرد له گه ل ئیسانتی که دا ده وی م که به م هه رگ مه حکومه، له گه ل نیچیریکدا ده وی م.

مارتا: ههر چۆنی بی، ده بی بیکوژین دایکه.

دایک: (زۆر به ناسپایی) ئاه. بیگومان ده بی بیکوژین.

مارتا: بۆچی به م شپوه سه بره ئه وه ت وت؟

دایک: ئه وی راستی بی زۆر ماندووم. له گه ل ئه وه شدا به شداری کوشتنی ئهم پیاوه ده که م. بهلام با دوا نیچیرمان بی. کوشتن کاریکی سه خته. گه لی دژواره. ههر چه ند هینده دهریه ست نیم که له قهراغی دهریادا بزم، لیسه، یان له وی... بهلام ئاواته خوازم ههر که له کوشتنی بوینه وه، بۆ یه کجاری برۆین.

مارتا: وا ده که یین. جا ئه و کاته چه ند شادمان ده بین. بهلئی شاد ده بین! جا بۆ خۆت پیکه نه. خه می دلت به بادا بده. زۆر نه ماوه. ئیسه نایکوژین. چایه که ی ده خواته وه و ده نوی، که ئیسه ده بیه یین بۆ رووباره که، ئهو هیشتا زیندوو زیندوووه. دواي ئه وه رۆژی له رۆژان دواي ماوه یه کی زۆر له یه کی که له به ره سه ته کاند ده دۆزرتته وه. له گه ل که سانج که وه ک ئهو بیران کردۆته وه. ژیان یان به لاهه پوچ بووه و نه یان ویستوووه درێزه ی پی بدن و خۆیان داوه ته دم ئاوه که وه و خنکاون سالی پارت بیره که سه برمان ده کرد. به ره سه ته کانیان پاک ده کردوه پیم وتیت ئه وانه ی ئیسه ده یانکوژین به خسته وه درتن له وانه ی به رده وام ده بن له ژیان. ئه وانه ی به رده وام تالاو و نازار ده چیژن... نازاری ئه وانه ی ئیسه ده یانکوژین که متره له هی ئه وانه ی درێزه به ژیان ده دن: ژیان سه ختره له گه ل به شه ردا وه ک له ئیسه له گه ل ئه وانه ی ده یانکوژین؟ که واته ناومید مه به. به م زووانه ناسوووه ده بیت و لیسه دهرۆین و منیش به وه ی که هه رگیز نه م دیتوووه ده گم.

دایک: بهلئی مارتا ناومید نام قسه کانت دهریایه ئه وانه ی ده یانکوژین راسته. که هه ست ده که م نازار ناچیژن خۆش حال ده بم. زه حمه ته ئهم کاره به تاوان بزانی. نا هه رگیز تاوان نییه ته نیا ته ده خولیکه و بهس. په نجه یه که و ده خریتته کار و یارمه تیی ئه و که سانه ی پی ده ده بین که نیا ناسین.

له راستیدا ژیان زۆر له ئیسه دلره قتره به رانه بر به ئیسان. ژیان زۆر له ئیسه زیاتر نازاری ئیسان ده دات. ره نگه ههر له بهر ئه مه ش بی... که ئهم کاره ده که م هه ست به تاوان ناکهم. ته نیا هه ست به ماندوویتی ده که م. من زۆر ماندووم.

«خزمه تکاره پیره که دیتته ژووره وه. ده چی له پشت میزه که وه داده نیشتیت. له جیتی خۆی ناجو لیت و چ قسه یه ک ناکات تا (جان) دیتته ژووره وه».

مارتا: کام ژووری بده یینی؟

دایک: ههر ژووری بی. به م هه رچی له قاتی سه ره وه بی.

مارتا: بهلئی، جار که ی پیتشوو زۆر ماندوو بووین تا لاشه که مان له سه ره وه هینایه خواره وه. (بۆ یه که م جار داده نیشتیت) دایه راسته گوایه لمی قهراغ دهریا ئه وه نده گه رمه پیتی بنیاده م ده سووتینی؟.

دایک: تو خۆت ده زانی من نه چوومه ته هه یچ قهراغی، بهلام بۆیان گه یراومه ته وه که هه تاوی ئه وی هه موو شتی که جۆش ده دات.

مارتا: له کتبی که دا خویندوو مه ته وه که هه تاوی ئه وی هه موو شتی هه لده لوه شی. ته نانه ت رۆحی خه لکیش له شولاری زیریانی ده دات، بهلام پوچه ل و بی ناوه رۆک. چ ژیانتیکی تیدا نییه.

دایک: باشه هر له بهر ئهوه خهونی پتوه دهیبینی؟ له بهر ئهمه ئاوانته خوازی بۆ ئهوی بچیت؟

مارتا: به لێ من ئیدی به سمه و نامهوی له وهی پتر رۆحم به کۆلمه وه بێ... باریکی قورسه... لیتی بیتزارم، بیتزوو به وه وه ده کهم که له وولاته دا بژیم و رۆحی خۆم بکوژم. هه موو پرسبیاره کان بهر له وهی بگه نه سه ر زارم، بکوژم، من لێرده ا غه ربیم.

دایک: به لām به داخه وه هیشتا زۆرمان له پیشه! ئه گه ر شته کان به باشی چونه سه ر ئه و! له گه لندا دیم، به لām من وه ک تۆ نیم. ناتوانم داوای ئه وه بکه م که بچم بۆ شوینی، هه ست بکه م به شیکم له و شوینه و خه لکی ئه ویم. داوای ئه وه ش ئینسان پاش ته مه نیک ئیدی ده زانی هه موو شوینیک هه ر له یه ک ده چی و چ نارامی و ئاسووده ییبه ک بۆ ئینسان له م عاله مه دا نییه. له م خانووه دا ژیاين چه ندین و چه ندین بیروه وری و یادگارمان تیدا کوژده وه. با وه ک ئه مه کداریبه ک ئه وه بلتیم هه ندی جار هه ست به ئاسووده یی ده که م تیبدا و خه وم لێ ده که وئ.

ئه گه ر خه و هه بی، به هه رحال خانوویه کی پیروژه. (هه لده ستی و به ره و ده رگا ده چی) مارتا هه ر ئیستا هه موو شتی ئاماده بکه، (بیدهنگی) ئه گه ر مه سه له که ئه وه دینی. (مارتا چاودیری ده کات که ده رده چی. ئه ویش له ده رگایه کی دیبه وه ده رده چی).

دیهنی دووهم

خزمه تکاره پیره که ده چیته بهر له ئه چه ره که. جان و ماریا ده یینی، خۆی مات ده دا، بۆ چه ند چرکه یه ک به ته نی ده مینیتته وه، جان دیتته ژووره وه. هه لوه سه ته یه ک ده کات سه یری ده وروبه یری خۆی ده کات. له قاوشه که دا و له پشت په ئه چه ره که وه کابرای پیره مه تر ده یینی.

جان: ئه وه که س لیره نییه؟ (کابرای پیره خیسسه یه کی لێ ده کات. به سه ر شانۆکه دا تیده په ری و ده رده چی).

دیهنی سێیه م

(ماریا دیتته ژووره وه. جان به خیرایی ناوری لێ ده دا ته وه)

جان: به دوای مندا هاتیت؟

ماریا: ببوو، نه متوانی. ره نگه ئیستا پرۆم. به لām تکایه ماوه م بده با سه یریکی جیگا که ت بکه م...

جان: ئاخ ره نگه یه کیک بی به سه ردا و ئه و جا بوونی تۆ لێرده ا هه موو نه خسه که م هه لوه شینیتته وه.

ماریا: تکایه جان. لێم گه ری تا یه کیک دئ و من به وت ده ناسیتیم. ده زانم تۆ چه ز ناکه بیت... (جان به زویری رو وهرده گیتی. بیدهنگیبه کی که م. ماریا چا و به ژووره که دا ده گیتی) که واته ئه مه ژووره که یه؟

جان: به لێ ئه مه ماله که یه. ئه مه ئه و ده رگایه یه که بیست سا ل له مه وه بهر لیتی هاتمه ده ری. خوشکه که م ئه وساکه هیشتا بچووک بوو. له و سوچه دا یاری ده کرد. که رۆبشتم، دایکم ماچی نه کردم.

منیش ئه وساکه گویم پێ نه دا.

ماریا: جان من با وه رناکه م نه تناسنه وه، هیچ دایکی نییه جگه رگۆشه ی خۆی نه ناسیتته وه، مه گه ر چۆنه ها. جان: ره نگه، به لām بیست سا ل یه کجا ر زۆره بنیاده م زۆر ده گۆزی. له وه ته ی من رۆبشتموم ژیا ن هه ر درێژه ی هه یه. دایکم بیرو بووه و چاوی کز بووه. به زه حمه ت ناسیمه وه.

ماریا: (به بی سه بری) ده زانم. به لām تۆ له ده رگا وه هاتوویتته ته ژووری سلووت کردووه و دانیشتموویت. ئه م ژووره له وه ناچی که تۆ با ست ده کرد.

جان: به لێ... به هه لدا چووبوم. به بی خولک و خوو پیشوازیا ن کردم، بوتلی بیروم داوا کرد و بۆیا ن هیتام. سه بریا ن کردم، به لām نه یا ن دیتم و نه یا ن ناسیمه وه. خه یا لیم نه ده کرد شته کان به م را ده یه ئالۆز بێ.

ماریا: به لām ئه گه ر خۆت پێ بناساندا ب و راستیبه که ت پێ وتبا ن هیچ شتی ئالۆز نه ده بوو، هه موو شتی ئاوه رۆی خۆی وه رده گرت.

جان: راسته، به لām من چاوه رپتی گه لێ شت بووم. چاوه روانی ئه وه م ده کرد زۆر به گه رمی پیشوا زیم لێ بکه ن و به دیداری کوره که یا ن شاد بئه وه... راسته بیرویا ن دامی، به لām به پا ره. هه ر ئه وه ش زما نی له گۆ خستم ئیدی پریارم دا واز بێتم که شته کان ره وتی ئاسایی خۆیا ن وه ربگرن، وه ک چۆن ئیستا وه ری گرتووه.

ماریا: پتویستی به وه نه ده کرد، من بیرو غه ربیه کانت ده ناسم، ئه مه هه ندیکیا نه - تۆ ده بوو یه ک وشه ت بدرکانا دیه - ئیدی هه موو شتی به گویره ی دلێ خۆت ده بوو.

جان: نا، ماریا. ئه مه بیرو کردنه وه و نه خسه ی من نه بوو... به لکو پتویست بوو وابی. زرووفه که وای سه پاند. جگه له مه ش په له م نییه. من هاتووم هه ندی پا ره و گه ر بتوانم خۆشی و شادییا ن پێ به خشم. که زانی م با م مردووه هه ستم کرد به رپرسیارم به رانه به ر به م دوو ئافره ته. بۆیه ده بی ئه وه ی پتویسته و له سه رمه بیکه م. به لām مه سه له که ش هینده سانا نییه وه ک هه ندی که س لیتی تی ده گن. شتیکی ئاسان نییه بنیاده م بۆ ما لی خۆی بگه ریتته وه، بۆ ما لی خۆی حا لی ده بی، ما وه یه کی ده وئ تا بنیاده م له بیگانه یه که وه ده بی به کو ر و ده ناسریتته وه.

ماریا: به لām بۆچی یه ک که ره ت خۆتیا ن پێ ناسینی؟ هه ندی شت پتویستی به وه یه زوو په رده ی له سه ر لاده ی، گه ر ده ته وئ بتناسنه وه له وه ی هاسانتر نییه که نیوی خۆتیا ن پێ بلتی. ئه گینا به م خۆ دزینه وه یه هیچ به هیچ ناکه بیت و شته کان ئالۆز ده که یت. تۆ که وه ک بیگانه یه ک خۆت نواندووه، چۆن ره فتاری بیگانه ت له گه لدا نه که ن؟ نه خیر. گیانه که م کاریکی چاکت نه کردووه. ئه م ره فتاره ت هه لیه.

جان: ماریا تکات لێ ده که م! مه سه له که به م را ده یه ش ترسنا ک نییه. جگه له وه ش ئه م خۆگۆزیه نه له گه ل ره وتی نه خسه که م دا ده گوئجی. له م ما وه یه دا به ته وا ی ئاشنا ی حا ل و گوزه رانیان ده م. ئه و جا چاکترین ریگا بۆ شادکردنیا ن هه لده بژیرم. داوای ئه مه ش بیرو له ریگایه ک ده که مه وه که بتوانن

بەھۆبەھە بىناسنەھە. ۋەك دەبىنى مەسەلەكە ئاسانە و پىتوبىستى بەھەلبىژاردنى وشەى گونجاوھ و بەس.

ماريا: نەخىر. تەنبا يەك رىگا ھەبە بۆ ھەموو ئىنسانىكى ژىر و ئاقل ئەوئىش ئەوھەبە زۆر بەئاساىى بلىتى داىكە من كورەكەتم و مەسەلەى قسەكردن بەدەيتە دەست ئەو ساتەى خۇناساندنەھە... ئەوسا دل دەكرىتەھە و وشە، خۆى لە داىك دەبى و دىتە دەرىپىن.

جان: بەلام دلئىش ئەوھندە سادە نبىيە.

ماريا: وىپراى ئەوھش زمانى دل زمانىكى ئاسانە. گەلى زەھمەت نبىيە بلىتى «من كورەكەتەنم. ئەمەش ژنەكەمە لە ولاتىكدا ژباىن كە خۇشمان وىست. چونكە ھەتاوى لى نابىرى، چوار دەورى دەريا و ئاۋە، بەلام لەوى يەك شتمان كەم بوو تا شادىمان تەواو دروست بىن، ئەوئىش تۆ و دوورى لە تۆ بوو، من بىن تۆ ناتوانم بژىم داىكە گىان.»

جان: غەدرم لى مەكە ماريا. ئەوھندەش پىتوبىستەم بەوان نبىيە، بەلام من دەزمانى ئەوان پىتوبىستىان بەمنە، مرۆ نايى بەتەنبا و ھەر بۆ خۆى بژى، (بىدەنگىبەكى كەم. ماريا رووى لى ۋەردەگىپرى)

ماريا: لەوانەبە قسەكەى تۆ راست بى. بىبەخشە، بەلام لەوھتەى ھاتوئىنەتە ئىرە زۆر بەگومان و ھەراسانم... لەوھتەى گەبىستوئىنەتە ئىرە رووبەكى گەش و خۇشم نەدوھە... ئەم ئەوروپاىيە كە شانازى پىتوھە دەكەبەت زۆر خەمبار و كلۆلە. خۆ لەوھتەى ھاتوئىنەتە ئىرە نەمدوبى تاقە جارى پىبىكەنى، ھەمىشە مېشكەم ھىلاك و دلەم نىگەرانە. ئاھ جان گىان ئاخر بۆچى لە ولاتى خۇمت ھەلفىرئواند؟ با بۆئىنەھە جان، لىرەدا شادى بەخۇمانەھە نايىن.

جان: شادى ھەموو شتى نبىيە! ھەرۋەھە مرۆف ئەركىشى بەسەر شانەوھە و ئەركى منبىش گەرانەوھە بۆ باوھشى داىكەم و ولاتەكەم. (ماريا ھەرەكەبەك دەكات و دەبەوى ۋەلامى بداتەھە... جان قسەكەى پى دەبىرى... ترپەى پىن دىت) يەكىك ھات، تكات لى دەكەم بۆ ماريا.

ماريا: نەخىر ناتوانم، بەلاى كەمەھە ئىستا ناتوانم.

جان: (لەكاتىكدا ترپەى پىبەكان نزىكتر دەبىتەھە) بچۆ ئەوتوھە (بەھىمنى دەيكاتە پىشت دەرگای داوھ)

دىمەنى چوارەم

(دەرگای داوھ دەكرىتەھە. خزمەتكارە پىرەكە بىن ئەوھى ماريا بىبىنى دىتە ژوورى. بەسەر شانۆكەدا تىپدەپەرى و لە دەرگای چوونە دەرەھەھە دەچىتە دەرى).

جان: دەى ئىستاكى زوو بۆ... بەرپىكەوت كاربا نەبىنەت. بەخت يارمە.

ماريا: تكات لى دەكەم بابىنمەھە. بەلئىت دەدەمى كە چ قسان نەكەم. تەنبا لەگەلندا دەمىنمەھە تا يەكدى دەناسنەھە.

جان: نە. فرىوم دەدەيت. ئاشكرام دەكەيت. (دەگەرپىتەھە و دەروات. دواى دىتەھە بۆ لاى جان و سەبرى دەكات)

ماريا: جان ئەوھ بۆ پىنچ سال دەچى كە ئىمە ژن و مېردىن.

جان: بەلى... زۆر زوو بوو بەپىنچ سال.

ماريا: (چاوى داخستوھە) ئەمە يەكەم شەھە لەيەكدى جىبا دەبىنەھە. (جان ھىچ نالى. ماريا چاۋ ھەلدەپرى و بەتاسەھە لىي ورد دەبىتەھە) من ھەموو شتىكى تۆم خۇش وىستوھە، بگرە تەنانەت ئەو شتانەى لىشى تىن نەگەبىبوم. دەزانم ھەرگىز بەئاۋاتەھە نەبووم ۋەك ئەمەى كە ھەيت، جىباوازتر بى. ئايا رۆژى لە رۆژان لەو ژنانە بووم كە مېردەكانىان سەغلەت دەكەن؟ بەلام ئىستا خەرىكە لە ترساندا دەمرم، زۆر لەو جىگا چۆلەى كە دەمىنرى بۆى، دەترسم. دەترسم بەجىم بىلى.

جان: بەلام دلئىيى و متمانەت لە خۇشەوئىستىى من. لە گشت ئەم ترسە گەرەترە؟

ماريا: من گومانم لە خۇشەوئىستىى نبىيە، بەلام خۇشەوئىستىى بەس نبىيە. بەلام خەنەكانت... يان ئەركەكانت كە ھەردووكىان يەك شت زۆرجار لە منت دوور دەخەنەھە، لەم كاتانەدا لەوھ دەچى بتەوى خۆت لە من رىگار بكەيت. بەلام من نامەوى لە تۆ رىگار بىم. ئەم شەھەش... (بەگرىبانەھە خۆى پىتوھە دەنووسىنى) ئەم شەھە بەبى تۆ ھەلناكەم. ئاھ قەت ئەم شەھەم لى بەسەر ناچى.

جان: (بەتوندى بەخۇبەھى دەگوشى) ماريا ئەم رەفتارەت مندالانەبە.

ماريا: بەلى مندالانەبە، ئىمە لەوى چەند خۇشحال بووىن! ئاخر من چ گوناحىكەم نبىيە، ئەگەر شەوانى ئەم شارە بىترسىنى. نامەوى بەتەنبا جىم بىلى.

جان: ئاخر تۆ تىبىگە و بزائە كە من قەولم داوھ و دەبى قەولەكەم بىمەسەر.

ماريا: قەولى چى؟

جان: ئەو قەولەى لەگەل خۇمدا كردم، ئەو قەولەى كە زانىم داىكەم پىتوبىستى بەمنە.

ماريا: تۆ قەولىكى دىت داوھ كە دەبى ئەوئىش بگەبەنەبىتە سەر.

جان: كام قەول؟

ماريا: ئەو قەولەى بەمنەت دا، رۆژەكە كە بەلئىت دا لەگەلندا بىت.

جان: نبىازم واى ھەر دوو قەولەكە بگەبەنمە سەر. من داواى يەك شتى بچووكم لە تۆ كردوھە، دلەم لى پىس مەكە، وا مەزانە ئەوھى كە من نبىازمە بىكەم ھەوس بى، من ھەمووى داواى ئەم ئىتوارەبە و شەوى تا بەيانىم لىن كردوويت. دەتوانم لەم ماوھەدا خۇم بناسم و ھەول بەدم خۇشەوئىستەكانم چاكتر بناسم و بتوانم شادىان بكەم.

ماريا: (سەر دەلەقئىنى) جىباونەھە شتىكە تەنبا ئەوانە ھەستى پىن دەكەن كە بەراستى يەكىان خۇش دەوى.

جان: بىن بەزىبى، تۆ خۆت چاك دەزانى من بەراستى خۇشم دەوتى.

ماريا: نا، پىباوان ھەرگىز خۇشەوئىستىى راستەقەنە نازانن. ھىچ شتى رازىبان ناكات. ئەوھى كە چاكى

دهزانتن خهون بينينه، دوزينهوهی ئهركی نوټیسه. گهراڼه بهدوای ولاتی نوټدا و خانووی تازه دروست بکهن.

کهچی ئیمه‌ی ژنان دهزانتن تمهمن کورته، بویه پهله‌مان بز خوشه‌ویستییه. تا خوشه‌ویستانمان له نامیز بگرین و دهستیان له ئهستۆ بکهین. بی ئهوان هه‌لناکه‌ین و په‌نا وه‌بهر گرین ده‌به‌ین، که‌سی که خوشه‌ویستی بکات، خهون به‌شتیکی دیبه‌وه نابینی.

جان: تو ده‌ته‌وی چی بلتی گیانه‌که‌م! مه‌سه‌له‌که ته‌نیا یارمه‌تیدانی دایکم و شادکردنیه‌تی و به‌س. به‌لام پتویسته به‌و شپوه‌یه سه‌یری خهون و ئه‌رکه‌کانم بکه‌یت که هه‌ن، چونکه من به‌بی خهون و ئه‌رک هیچ نیم، خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌وانه‌م نه‌بی تو‌ش خوشت ناویم.

ماریا: (له‌پر به‌تووریه‌ی، پشتی تی ده‌کات) ده‌زانم هه‌میشه بیانووه‌کانت به‌هیزن و ده‌توانی قه‌ناعه‌تم پین بکه‌یت، به‌لام من ئیدی گویت لی ناگرم. نامه‌وی گویم له‌م دهنکه بی که چاکي ده‌ناسمه‌وه، ئه‌مه ده‌نگی ته‌نیا بییه نه‌ک ده‌نگ و سه‌دای خوشه‌ویستی.

جان: (له‌ پشتییه‌وه ده‌ویستی) با واز له‌م قسانه‌ بینین ماریا. ئومیده‌وارم لیره‌ برۆیت تا بتوانم شته‌کان چاکتر له‌ مێشکی خۆمدا گه‌لله‌ بکه‌م. ئه‌م مه‌سه‌له‌یه ئه‌وه‌نده‌ش سامناک نییه، داوای شتیکی نابه‌جی ناکه‌م، وا بزانه‌م ئه‌گه‌ر له‌ ژووړیکدا بنووم که دایکمی تیدا ده‌نوی مه‌سه‌له‌یه‌کی گرینگ نییه. من ئه‌وه‌ی پتویسته بیکه‌م ده‌یکه‌م. ئه‌وی تری له‌سه‌ر خوا. خوا ده‌یزانی من له‌ ته‌واوی ئه‌م کارانه‌دا تو‌ فه‌رامۆش ناکه‌م. ئه‌وه‌نده هه‌یه بنیاده‌م ناتوانی له‌ فه‌رامۆشیدا یان له‌ دووری ولات خوشه‌خت بی. بنیاده‌م ناتوانی هه‌میشه هه‌ر نامۆ بی. بویه ده‌مه‌وی ولاته‌که‌م و ده‌ده‌ست بینمه‌وه. شادی به‌و که‌سانه به‌خشم که خوشم ده‌وین. وه‌ک ده‌زانی ئه‌مه شتیکی زۆر نییه.

ماریا: تو ده‌توانی هه‌مسو ئه‌م کارانه به‌شپوه‌یه‌کی ساده ئه‌نجام به‌دیت، به‌لام شپوه‌که‌ت ئالۆزه و رووناکییه‌کی له‌دواوه نابینم.

جان: چاکترین شپوه‌یه. چونکه تاقه‌ رێگایه بو ئه‌وه‌ی بزانه هه‌قی خۆمه که ئه‌م خه‌وانه بینیم یان نا. ماریا: ئومیده‌وارم هه‌قت بی، به‌لام من چ خهون و خه‌یالیکم نییه جگه له‌وه‌ی له‌و ولاته‌دا به‌م که تیدیدا خوشه‌خت بووین. چ ئه‌رکیکیشم نییه جگه له‌ تو.

جان: (له‌ نامیزی ده‌گرئ) که‌واته لیم گه‌رئ با کاری خۆم بکه‌م و هه‌ر که ئه‌و وشانه‌م دۆزیه‌وه که شادی بخاته‌ دلئ هه‌موو لایه‌که‌وه به‌زووترین کات بو لات ده‌گه‌رپه‌مه‌وه.

ماریا: (به‌ساردییه‌وه) ئاها! که‌واته له‌سه‌ر خهون و خه‌یاله‌کانت برۆ، مادام من خوشم ده‌ویی هیچ شتی گرینگ نییه! من وه‌ختی که تو‌م له‌لا بی هه‌ست به‌ناویمیدی ناکه‌م. سه‌به‌ر ده‌که‌م تا له‌ گه‌رێکانت پزگار ده‌بی و ئه‌وسا نۆره‌ی من دیت. ئه‌وه‌ی ئه‌ورۆکه من نیگه‌ران ده‌کا ئه‌وه‌یه که دلنیام له‌ خوشه‌ویستی و دلنیام بو لام ده‌گه‌رپه‌ته‌وه. بویه خوشه‌ویستی پیاوان خوشه‌ویستییه‌کی سه‌خته و دل ده‌ته‌زینی. پیاوان به‌وه ناسراون که ئاماده‌ن له‌ پیناوی قسه‌یه‌کی خۆیاندا به‌نرخترین شت له‌ ده‌ست به‌دن و وازی لی به‌ینن.

جان: (ده‌موچاوی ده‌نیو هه‌ردوو له‌پی ده‌نی و بۆی پیده‌که‌نی) ئه‌وه‌ی ده‌یلتی راسته ماریا گیان، به‌لام تکایه لیم تی بگه... وه‌ک تو خه‌یال ده‌که‌ی ئه‌وه‌نده له‌ خه‌ته‌ردا نیم، من ئه‌وه‌ی ده‌مه‌وی ده‌یکه‌م و دلنیام، دواي ئه‌مه‌ش تو ئه‌وشو ده‌منیرته لای خوشک و دایکه‌که‌م و شته‌که‌ش هینده جینی گومان نییه.

ماریا: (لئی جیا ده‌بیته‌وه) چاکه به‌دوعا هیوادارم خوشه‌ویستیم بتپارتی. (به‌ره‌و ده‌رگا ده‌چئ، ده‌وه‌ستی ده‌ستی پارانه‌وه به‌رز ده‌کاته‌وه) به‌لام پروانه من چند کلۆم، تو ده‌که‌ویته شوتن مله‌وریی خۆت و من هه‌واله‌ی دوورگه‌ی چاوه‌روانی ده‌که‌یت. (که‌می گومان ده‌کات ئه‌وجا ده‌روات)

دیله‌نی پینجه‌م

(جان داده‌نیشیت، خزه‌تکاره پیره‌که دیته ژووړه‌وه و ده‌رگا به‌وازی ده‌هیلته‌وه تا مارتا بیته ژووړی ئه‌وجا خۆی ده‌روات)

جان: رۆژ باش. ژووړیکم ده‌وی.

مارتا: ده‌زانم. وا بو‌تی ئاماده ده‌که‌ن، ده‌بی به‌ر له‌وه نیوت له‌ ده‌فته‌ری ئوتیله‌که قه‌ید بکه‌م (ده‌چئ ده‌فته‌ره‌که دینئ و ده‌گه‌رپه‌ته‌وه)

جان: خزه‌تکاریکی سه‌یرتان هه‌یه.

مارتا: تو یه‌که‌م که‌سیت که گله‌بی لی ده‌که‌یت، زۆر به‌چاکي کاره‌کانی ئه‌نجام ده‌دات.

جان: ئا، ئه‌مه گله‌بی نه‌بوو. به‌لکو سه‌رنجیک بوو و به‌س. له‌ مرۆقی ئاسایی ناچیت. لاله‌؟

مارتا: ته‌واو نه‌...؟

جان: یانی قسان ده‌کات؟

مارتا: زۆر که‌م، ته‌نیا له‌ کاتی زۆر پتویستدا.

جان: به‌هه‌رحال له‌وه ناچئ ئه‌وه‌ی پینی ده‌وترئ بیژنه‌وی.

مارتا: تو‌زی گوئی گه‌رانه ئیستاش ناو و نازناوه‌که‌تم پین بلتی.

جان: هاسک، کارل.

مارتا: کارل و به‌س؟

جان: به‌للی.

مارتا: به‌روار و شوتنی له‌ دایکبوونت؟

جان: ۳۸ سال.

مارتا: ئه‌ی له‌ کوئی له‌ دایک بوویت؟

جان: له‌ بوهم.

مارتا: پیشته؟

جان: نیمه.

مارتا: دیاره زۆر دهلده مەندیت یان زۆر ههژاریت، بۆیه دهتوانی بهین کار بژیت.

جان: (پێدەکهنی) زۆر ههژار نیم و له بهر گهله هۆ وا خوێشالم.

مارتا: (به له ههجه بهکی جیاتر) پێم وایه چیکیت؟

جان: زۆر تهواوه.

مارتا: شۆینی دانیشتنی هه میسه بیت؟

جان: بوهم.

مارتا: له ویوه هاتوویت؟

جان: نه، له باشووره دهیم... (مارتا وهک بلایی تی ناگات) له دریاوه.

مارتا: دهزانم. (دوای تۆزی) زۆر دهچی بۆ ئهوی؟

جان: تا رادهیهک.

مارتا: (کهمی بیره کاتهوه ئهوجا له سههری دهروات) مه بهستان لهم سهفه ره چیه...؟

جان: نازانم، به گهله شتهوه بهنده.

مارتا: دهتهوی لیره بیتیتهوه.

جان: نازانم، ئه مهش به هه ندی شتهوه بهنده که لیره دهیان دۆزمهوه.

مارتا: ئه مه گرنگ نییه، کهس چاره وروانت دهکات؟

جان: نه خێر.

مارتا: ناسنامه ته ههیه؟

جان: به له تی دهتوانم نیشانتی بدهم.

مارتا: زهحه ته مه کیشه. هینده به سه که بنوسم پاسه پۆرته یان ناسنامه.

جان: (به دوو دلی) پاسه پۆرته هانت، (مارتا دهیگرێ به دهسته وه. به لām دیاره که بیر له شتیکی دی

دهکاته وه. خزمه تکاره که له ده رگا که وه ده رده که وئ)

مارتا: نا. بانگم نه کردوویت (خزمه تکاره که ده چیتته ده ری). مارتا پاسه پۆرته که ده داته وه به جان... مارتا

بیری بلاوه) باشه که بگه رتیته وه له نزیکه ده ریادا ده ژیت؟

جان: به له تی،

(مارتا هه لده ستی. ده فته ره که ی ریک ده خاته وه... ده یکاته وه، ده ست به نو سین ده کات و له ده بیته وه و

ده فته ره که له به رده م خۆی داده نی)

مارتا: (له پر و به مۆنییه وه) ئاه، بیرم چوو؟ خیزانت ههیه؟

جان: هه مبه و، به لām ما وه به که جیم هیشته وه.

مارتا: مه به ستیم ئه مه نه بوو... ویستم بپرسم. ئایا ژنت هینا وه؟

جان: بۆ ئه م پرسیاره م له ده که یته؟ قه ت ریک نه که وتوو له هه یج ئوتیلی ئه م پرسیاره م له بکری.

مارتا: بۆلیس ئه مه یان له ده ویین.

جان: پرسیاریکی سه یه، به له تی ژنت هینا وه. ده بوو ئه لقه ی به نه جته دیبام.

مارتا: نه مبینی. بۆ ئه وه دانه نیشته ووم سه یری به نه جته تۆ بکه م. من دانیشته ووم وه ره قه که ت پر بکه مه وه

ده توانی ئه دره سی ژنه که تم بده یته؟

جان: له ولاتی خو یه تی.

مارتا: ته واو (ده فته ره که ی داده خاته وه) تا ژو ره که ت ئاماده ده بی حه ز ده که ی شتیکی به خزیته وه؟

جان: نه خێر لیره دا چاره وروان ده که م هیوادارم سه غله ته نه که م.

مارتا: بۆ سه غله تم ده که یته، ئه م هۆله تابه ته به پیتشوازی میوانان.

جان: به له تی، به لām له وانه یه تاقه میوانی له کۆمه له میوانی ناخۆشتر بی.

مارتا: (به ده م ریک خسته نی ده فته ره که یه وه) بۆچی؟ خو تۆ دانا نیشیت هه کایه ته ت بۆ بگه یه مه وه؟ ده بی ئه وه

بزانیت من نامه وئ بیه به گالته چیی هه یج که سیک، خه لکی ئیره ده می که ئیمه ده ناسن و ئه مه

ده زانن. تۆش به م زوانه بو ت ده رده که وئ که ئوتیلیکی ئارام و بیده نگت هه لبه ژاردوو ه. خه لکی

زۆر که م پر و لیره ده که ن...

جان: که وایه کاره که ت چ قازانجیکی نییه.

مارتا: ئیمه لیره ده درامه تی زۆر مان له ده ست داوه، به لām ئارامیمان ده ست که وتوو ه که هه موو شتی

دینی. جگه له مه ش له وانه یه میوانیکی ریکویتی که له ده یانی بی سوود چاکتر بی. بۆیه ئیمه

به دوای میوانی چاک و سوو ده خشدا ده که پین.

جان: به لām... (دوودله) ژیان به م حاله ی ئیه ره نگه ناخۆش بی؟ هه ست به ته نیایی و گۆشه گیری ناکه ن؟

مارتا: (توو ره بووه) وه لāmی ئه مه ته ناده مه وه. چونکه وا دیاره شوولی له هه لده کیشیت؟ ئه وه ش بزانه

که تۆ هاتوو یته ته ئیره ته نییا مافی میوانت هه یه و به س. ئه مه ش ئه وه ناگه یه نی که مه تر خه می له

خزمه تکردنت ده که یه. تا بتوانین خزمه ته ده که یه. به لاما نه وه ش سه یر ده بی گه ر له م باره یه وه

گه یه یه که ت هه بی. بۆیه له مافی خو ت زیاتر و درناگری، تۆ بو ت نییه خه می ته نیایی ئیمه به خو ت

و پرسیار ی زیاد بکه یته. جا تکایه له سنووری مافی خو ت درمه چۆ.

جان: بیوو ره مه به ستیم ئه وه نه بوو توو ره ت بکه م. ته نییا ویستم بتدوینم چونکه وام هه ست کرد هینده ش

به یه کدی بیگانه نین وهک تۆ ده بیینی.

مارتا: وا دیاره ئه وه ی وتم ده بی دوو باره ی بکه مه وه. مه سه له ئه وه نییه توو رد بکه یته یان نا. مادام

ده ته وئ جو رتیکی تابه ته بیت له گه ل مندای که هه ق نییه وا بی، ده بی شته کانت بۆ روون

بکه مه وه، باوهر مه که من توو ره نه بووم. له به رژه وندیی هه ردوولا مانه، هه تۆ و هه منیش که

دوور بین له یه کدی. خو ټه گهر هر سووریشی له سهر رښتاری خوټ که رښتاری میوان نییبه. ټهوا زور ټاساییبه جیت نه که یوه، به للام وهک بزانه ټهوه ده زانیت که دوو ټافرهټ ژووریکي کړی به ټو ددهن ناچار نین له مه زیارت له گهل بکهن و بتهیننه ناو ژيانی خو یانه وه... ټه گهر ټه مه رښتاری بکهیت ټهوا هم مو شتی ټاسایی ده بی و ناوړوژی خوژی ورده گری.

جان: زور راسته، دان به ودها دهنیم که رښتاریه کم له جیتی خویدا نه بوو.

مارتا: ټیستاش هیچ نه بووه. تو به کم کهس نیت ټه پرسیارانوی کړدی، به للام من هم همیشه هل ټیستی خوځم روون ده کرده و شته که ده پرایه وه.

جان: هر وایه، تو هل ټیستی خوټ روون کرده وه. پیم وایه من ټیستا ده بی بیده نگ بیم.

مارتا: هر گیز، قسه بکه، به للام وهک میوانی.

جان: میوان چو قسان دهکات؟

مارتا: زوری میوانه کان ده راره میوان شتی قسانمان بو ده کن. وهک سیاست، سه فهرکردن و شتی تریش، به للام باسی نه من نه دایکم ناکه. که له راستیدا ده بی وای. هلندی جار هلندیکیان باسی ژيانی تاییه تی خو یانمان بو ده کن دیاره ټه مه شتی که تاییه ت به خو یانه وه. بیگومان گویت گرتن له میوان خوژی له خویدا ټه رکی ټیسه یه... چونکه پارهیان لی ورده گری... به للام که پارهیان لی ورده گری مانای وای نییبه وه لامي هم مو پرسیاریکیان بده یه وه. گهر چی دایکم هلندی جار له رووی که متهرخه میوه وه لامي هلندی پرسیار ده داده وه، به للام من هر گیز ټه مه ناکه. ټه گهر تو ټه مه مرجه رښتاری بکهیت ټهوا گشت شتی که روتی ټاسایی خوژی ورده گری و وای بزانه هیچ نه بووه و ټه وساکه گویت لی ده گری. له وهش خو شتر نییبه وه ختی بنیادهم باسی خوژی دهکات، یه کتی ه بی گوئی له قسه کانی بگری.

جان: ده ترسم، عاده تی ټه وه نه بی باسی خوځم بکه. جگه له وهش چ پیوست ناکا باسی خوځم بکه. به للام ټه گهر بو ماوه یه کی که ټیسه مامه وه ټهوا رښتاری هیندی شتم ده راره بزانه تی. خو ټه گهر زور مامه وه ټهوا بی ټه وهی باسی خوځم بکه شتم ده راره ده زانیت و ده مناسیت.

مارتا: هیوادارم له قسه کانم تووره نه بووی، به هر حال هقی تووره بوون نییبه. من هم همیشه قسه م له روو بووه و ټه مه ش چاکتره. چاکتر وایه لهو سنوره دا رات بگرم که ده بیته تی که چوونی نیوانمان. پیم وایه رښتاریه کم چ خهوشیکی تیدا نییبه چونکه بهر له ټه مرؤ نه تو منت ناسیوه و نه منیش تو ناسیوه و هیچ پیوه ندیکه به یه کمانه وه نابه ستیت. به ټومیدی ټه وهش نیم - به داخه وه که ټه مه ده لیم - به ټومیدی ټه وهش نیم پیوه ندیمان له وه پته وتر بی.

جان: چ قه یدیبه. منیش ده تبه خشم. له راستیشدا دؤستایه تی و پیوه ندی هر وای زوو به زوو چی نای، ده بی بنیادهم بو تی بکوشیت. ټیستاش گهر به پای تو هم مو شتیکی نیوانمان روون بووه ته وه، من به وه خو شتالم. (دایک دیته ژووره وه)

دیمه نی شه شه م

دایک: ټیوارت باش کاکه. ژووره که تاماده یه.

جان: زور سوپاست ده کم خانم. (دایک داده نیشیت)

دایک: (به مارتا) پرسنامه کهت «استماره» پر کرده وه؟

مارتا: به لی پرم کرده وه.

دایک: ده توانم بیبیم؟ بمانه خسه کاکه چونکه پزلیسی ټیره به زهرن. ټاها! سه برکه که چه کم بیری چووه ټه خانیه پر بکاته وه. به ټیش بو ټیره هاتوویت؟ یان بو چاره سه رکردنی نه خو شتی یان هر وای به سیاحت؟

جان: با بلین به سیاحت.

دایک: بیگومان بو سهردانی دیر هاتوویت. زور باسی دیره کهی ټیسه ده کن.

جان: به لی له راستیدا زوریان بو باس کرده وم. بو یه هاتووم جاریکی دیش ټه ولاته بیبیم. بیروه روی و یاد، کاری زورم له م ولاته دا هیه.

دایک: له وه وپیش لی ره ژیاویت؟

جان: نه خیر، به للام جاریک به ریکه وت به ټیره دا تی په ریوم و له وساو ه هر له بیرم ماوه.

دایک: له گهل ټه وه شدا شاره کهی ټیسه شاریکی چکوله ی ټاساییبه.

جان: راسته، به للام سهر پای ټه وهش من خو شتم ده وی و له وساو ه که گه بیومه ته ټیره وای هه ست ده کم که له مالی خو دم.

دایک: نیازت وایه زور مینیته وه؟

جان: نازانم. رښتاریه ټه وه لاهه سهر بی، به للام له راستیدا نازانم... ټینسان بو ټه وهی له جیتی که مینیته وه ده بی دؤست و براده روی له و جیتی ه بی، خه لکانی که خو شتی بو تی، ټه گینا هم مو شوینه کان وهک یه کن. جا له بهر ټه وهی نازانم نایا لی ره دا پیشوازیم لی ده کړی یان نا، ناتوانم پرؤژه کانی خوځم دیاری بکه.

دایک: ټه م قسه یه که میک ټالوزه.

جان: ده زانم، به للام ناتوانم له وه چاکتر باسی خوځم بکه.

دایک: به هر حال پیم وایه زوو لی ره تیر بوویت.

جان: نه خیر، من خاوه نی دلتیکی ټه مه کدارم زوو یادگار بو خوځم دروست ده کم، ټه گهر مؤله تم بو پره خستی.

مارتا: به للام دل لی ره دا جیتی نییبه.

جان: (بی ټه وهی له وه بچی گویتی لی بو بی به دایک ده لی) له وه ده چی گه لی ده رده سهریت به سهر هاتی بی و ناومی دی کردیبت؟ وادیاره ده میکه له م ټوتیله دا کار ده که یه؟

دایک: دهمتیکه، ساله‌های ساله... هینده له میژه خوشم نازانم له که یه‌وه‌یه... ئەمەش کچمه، به‌درتژیایی ئەم هه‌موو سالانه هه‌ر له‌گه‌لمدا بووه، رهنه‌گه هه‌ر له‌بهر ئەوه‌ش بێ که ده‌زانم کچمه ئەگینا تا ئیستا ئەویشم له بېر ده‌چوو.

مارتا: راسته دایکه، به‌لام هه‌ق نییه ئەمانه‌ی بۆ باس بکه‌یت.

دایک: بۆچی؟

جان: (به‌په‌له) لێی گه‌ڕی. زۆر به‌چاکی له هه‌سته‌کانت تی ده‌گه‌م خانم، ئەمه هه‌ستیکه له ناخروئۆخری ته‌مه‌نیکی پر له دهرده و رهنجدا به‌خانگیری ئینسان ده‌بێ... له‌وانه‌یه ئەگه‌ر تۆش وه‌ک هه‌ر ئافره‌تی پشتت به‌یارمه‌تی ده‌ری ئەستوربا‌یه رهنه‌گه‌ گه‌ر پیاوت هه‌باو یارمه‌تی دابایت هه‌موو ئەمانه‌ بگۆرانایه؟

دایک: پیاوم هه‌بوو... به‌لام ئەو کاتانه ئیش ئەوه‌نده زۆر و زه‌حمه‌ت بوو، به‌هه‌ردوو کمان به‌من و به‌مێرده‌که‌م پێ رانه‌ده‌گه‌یشتین. ته‌نانه‌ت ماوه‌ی ئەوه‌مان نه‌بوو که بېر له‌یه‌ک بکه‌ینه‌وه... پێم وایه‌ پێش ئەوه‌ی که بمری له بېرم برده‌بووه‌وه.

جان: له‌مه‌ش حالێ ده‌بم... به‌لام... (پاش تۆژی دوودلی)... له‌وانه‌یه گه‌ر کورپیکت هه‌بایه و ده‌ستی یارمه‌تی بۆ درێژ کردبان. له بېرت نه‌کردایه؟

مارتا: دایکه کارمان زۆره.

دایک: کور! ئاه من زۆر پېرم! پېرێژان ته‌نانه‌ت ئەوه‌شبان بېر نامینێ که کورده‌کانیان خوش بوی... دل له‌گه‌ل رۆژگاردا ده‌سوێ کاکه گیان.

جان: راسته، به‌لام من ده‌زانم هه‌رگیز ئەو فه‌رامۆش ناکات.

مارتا: (له نیوانیاندا ده‌هه‌ستی) گه‌ر کورپیکش بێ بۆ ئیره هه‌ر به‌و چاوه‌وه سه‌یر ده‌کری که سه‌یری میوانیکی ره‌وته‌نی پێ ده‌کری و هه‌ر هه‌مان ره‌فتاری له‌گه‌ل ده‌کری. ته‌نیا خوشه‌ویستی ده‌بینی و به‌س ئەو خوشه‌ویستییه‌ی که له سنووری میواندارییه‌کی ئاسایی تی ناپه‌ری. هه‌ر که‌سی هاتبێته ئیره پێزی گیراوه. هه‌مووشیان رازی بوون و کریی ژووری خویان داوه و کلێله‌که‌مان داونه‌تی و باسی دلێ خویان نه‌کردوه (که‌می بێده‌نگی) ئەم ره‌فتاره‌ش کاره‌کی ئیمه‌ ئاسان ده‌کات.

دایک: واز له‌وه بێنه.

جان: (به‌ده‌م بېرکردنه‌وه‌وه) باشه زۆر لیره ده‌مانه‌وه؟

مارتا: هه‌ندیکیان زۆر زۆر. ئەوه‌ی له‌سه‌رمان بووه بۆمان کردوون... ده‌وله‌مه‌نده‌کانیان هه‌ر دوا‌ی یه‌که‌م شه‌و رۆیشتون. هه‌رچه‌ند ئیمه‌ چ خراپه‌به‌کمان لۆ نه‌بوون.

جان: من زۆر ده‌وله‌مه‌ندم، گه‌ر پێتان خوش بێ لام وایه تا ماوه‌یه‌ک ده‌مێنمه‌وه. ئا بېرم چوو ئەوه‌تان بێ بلێم که پێشه‌کی کریی ژووره‌که‌تان ده‌ده‌می.

دایک: ئاه، ئیمه هه‌رگیز داوا‌ی ئەمه‌مان نه‌کردوه.

مارتا: ئەگه‌ر ده‌وله‌مه‌ندی ده‌توانی وا بکه‌یت، به‌لام تکایه له‌وه‌ی پتر باسی دلێ خۆت مه‌که، چونکه ئیمه ناتوانین له‌و رووه‌وه هېچت بۆ بکه‌ین قسه‌کانت هینده ماندووی کردم ده‌مویست داوا‌ی لیبوردنت لێ بکه‌م ته‌شرف به‌رن و پرۆن. ئیستا کلێله‌که‌ت وه‌رگره و بچۆ له ژووره‌که‌تدا پشوو ده‌. وه‌لێ ئەمه‌ش بزانه تۆ له مالتیکدایت ده‌رمانی دلێ تیدا نییه، سالانی دوورو درێژ به‌سه‌ر ئەم شوینه بچوکه‌ی ئەوروپای ناوه‌راستدا تێپه‌ریوه، هه‌موو فیتنکییه‌کی ئەم ماله‌ی هه‌لمزویه. هه‌موو هه‌ستیکی دۆستایه‌تی کوشتوه.

ئەم راستییه‌ت بۆ دوویات ده‌که‌مه‌وه. تۆ لیره‌دا به‌هېچ جوړی شتی نابینی که له خوشه‌ویستییه‌وه نزیک بێ. هه‌ر به‌ئه‌ندازه‌ی میوانیک ره‌فتارت له‌گه‌لدا ده‌کری. نه‌ سوژ و نه‌هه‌ستت پێ نابه‌خشین. که‌واته کلێله‌ت وه‌رگره و ئەم قسه‌یه‌ی منت بېر نه‌چی. تۆ میوانیکی ره‌وته‌نیت و له‌لای ئیمه لات داوه. که جیمان کردوویته‌وه و پێشوازیان لێ کردوویت له‌بهر ئەوه‌یه که پاره ده‌ده‌یت و بۆ به‌رژه‌وهدی خۆمان جیمان کردوویته‌وه. (جان کلێله‌که وه‌رده‌گری. که مارتا ده‌رده‌چی جان سه‌یری ده‌کات).

دایک: گوێ به‌قسه‌کانی مه‌ده، به‌لام هه‌ندی شت هه‌ن مارتا ته‌حه‌مولیان ناکات. (ده‌به‌وی هه‌ستی. جان ده‌چیته پێشه‌وه که یارمه‌تی بدات) قه‌یدی نییه کورم، هینده‌ش پیر نیم سه‌یری ده‌سته‌کانم بکه، هیتشتا به‌هێزن، ده‌توانن قاچی زه‌لامی به‌ره‌ق بکه‌ن. (بێده‌نگییه‌کی که‌م. جان ده‌روانیتته کلێله‌کان) قسه‌کانم خستیانیتته بېر کردنه‌وه‌وه؟

جان: نه‌ بیه‌خسه، باش گویم لێ نه‌گرتبویت، به‌لام پێم بلێ. بۆ ئیستاکی به‌ (کورم) بانگت کردم؟

دایک: ئاه، خه‌یالم بلاوه، ئەمه‌م له‌ رووی رابینینه‌وه نه‌وت، شتی بوو به‌زماندا هات.

جان: (دوا‌ی تۆژی) ده‌توانم بچم بۆ ژووره‌که‌م؟

دایک: فه‌رمو کاکه خزمه‌تکاره‌که له‌ پاره‌وه‌که چاوه‌نۆرته (جان سه‌یری ده‌کات و ده‌به‌وی قسان بکات) چ شتیکی ترت پێویسته؟

جان: (به‌دوودلی) نه‌خېر خانم... به‌لام سوپاس بۆ ئەو پێشوازییه‌ت.

دیمه‌نی حه‌وته‌م

(دایک به‌ته‌نیا‌یه. داده‌نیشیتته‌وه، ده‌سته‌کانی ده‌خاته سه‌ر میژه‌که و لیبیان راده‌مینێ)

دایک: شتیکی سه‌یرم کرد. بۆ باسی ده‌سته‌کانم بۆ کرد؟ خۆ ئەگه‌ر سه‌یری کردبان له‌وانه‌یه ئەوه‌ی له قسه‌کانی مارتادا هه‌ستی پێ نه‌کرد، به‌ده‌ستی مندا هه‌ستی پێ بکرا‌یه. به‌لام بۆچی ئەم کا‌برایه هینده سووره له‌سه‌ر مردن و من له‌ کوشتن دوور ده‌که‌ومه‌وه؟ چه‌ندم حه‌ز ده‌کرد پرۆیشتبا و من توانیبام ئەم شه‌ویش به‌ئاسووده‌یی رابکشی‌م و بخه‌وم. پیر بووم! تاقه‌تی ئەوه‌م نه‌ماوه جاریکی دی به‌م ده‌ستانه قاچی زه‌لامی له‌ ئەژنۆه بگرم و هه‌ست به‌گینگلی له‌شی بکه‌م، تا ده‌یگه‌ بێنینه

رووباره که. ناتوانم توری بدمه ناوه کهوه، بازووه کانم هیزبان تیدا نه ماوه. پیر بووم... بهلام ئەمه هەر دهیی بیی! خۆی سووره له سهردن. نیچیریکی ناپابه و ئاسوودهی دهکهم. ئەم خهوهی پی دههخشم که تامه زرویم، بهم جۆره... (له پر مارتا دیتته ژوورهوه)...

دیهمنی ههشتهم

مارتا: دیسان کهوتیتته خهون دیتن، له کاتیکیدا دهزانیت ئەم هه موو کاره مان هه یه.

دایک: بیرم لهم پیاوه دهکردهوه. یان بهشیهیهکی دی بیرم له خۆم دهکردهوه.

مارتا: باشتر وایه بیرم له سهیهیهکی بکهینهوه. جگه له مهش سهیر کردنی ئەم کابراهه که ئەم هه موو خه یالانهت له لا دروست بکات، بهچی دهچیت؟ تۆ خۆت وتت کوشتنی کهسێ که نهیناسیت زۆر ئاسانتره له کوشتنی کهسێ که بیناسیت.

دایک: ئەمه قسهی باوکتته مارتا، منیش هیشتا بیرمه، بهلام من دهمهوهی دلنیا بم که ئەمه دوا جاره ناچار بین ژیر بین... سهیره! باوکت ئەم قسهیهیهی دهکرد بۆ ئەوهی ترسی پۆلیس له خۆی دوور بخاتتهوه، بهلام تۆ بۆ ئەوه بهکاری دینی تاراچهینی ویزدان له ناخمدا بمرینی... ئەو راجهینهیهی هه ندی جار له ناخمدا بلاجه دهوات.

مارتا: ئەوهی تۆ نیوی راجهینهی ویزدانی لی دهنیی، ئاره زوویهکی تری خهوتته، وه نه وه زه کانت بخه سهینهی، دواي ئەوه چۆنت دهوی وا بکه.

دایک: دهزانم ههق بهتویه، بهلام بۆچی ریکهوت نیچیری ئەوتومان بۆ دهنیری که هه رگیز له گه لماندا ناگونجی؟

مارتا: چ ریکهوتی له گۆریدا نییه... بهلام له راستیدا ئەم ریبواره زۆر گیتروویژه و دلپاک دیاره... بهلام وربا به، هه رگیز ئەوه بهچاک نازانم جهلاد گیروگرفتهکانی بۆ نیچیر باس بکات، هه ر ماقوولیش نییه ئەوه بکات. ئەمه خه مبارم دهکا، بۆیه که دهست پی دهکهم و داخی خۆم بهسه رگه وجیتیی ئەم جۆره پیاوه دا ده پترم ههست به جۆره ئاسوودهیهی که دهکهم.

دایک: ئەم کارهش چاک نییه. جاران نه تووریهی و نه بهزه بیمان تیکه ل به کاره کافمان نه دهکرد، بهلام ئەوشۆ من شه که تم و تۆ تووره. ناخۆ ناچارین له سایه ی زرووفیکی ئاوهادا ئەنجامی بدین و په یمانه کهی خۆمان له بیر بهرینهوه و چاوپۆشی له گشت ماقوولتی بکهین له پیناوی هه ندی پارده؟

مارتا: نهک له پیناوی هه ندی پارده به لکو له پیناوی خانویهکی ریکویتیکی قهراغ ده ربادا و له پیناوی فه رامۆشکردنی ئەم شاره نه گرسه دا. رهنکه له ژبان بیزار بوو پی. بهلام منیش بیزارم له وهی لهم شوینته تنه گه دا بزم، رهنکه له یهک مانگی دی پتر هه ل نهکهم. هه ر دوو کمان لهم ئوتیله وه رس بووین. تۆ که پییر بوویت ته نیا ئەوهت مه بهسته چاو لیک بنهیت و ئەم شوینتهت بیر بچن، بهلام من هیشتا که هه ندی ئاره زووی گه نجیم هه یه یان ههست به هه ندی که لکه له ی بیست سالانه

دهکهم دهمهوی به جۆری کار بکه که ئەم ره نجدان و ماندووبوونه بۆ هه میشه به چی بهیلم. ده بی تۆ لهم باره یه وه کۆمه کم پی بکهیت... تویهک که منت هینایه دنیا و ژیا نه وه ئەویش له ولاتیکیدا که له هه ور و ته مومژ زیاتر هه چی تر ناسیت، نهک له ولاتیکی تهژی تیشک و هه تاو.

دایک: مارتا هه ندی جار خۆزیا ده خوازم تۆش وهک براکت فه رامۆشم بکهیت. نهک بهم شیوهی تاوانبارکردنه جدوینتی.

مارتا: بهلام تۆ خۆت چاک ده زانی مه بهستم ئەوه نییه داخت بده من. (بیته دهنگیهکی کهم ئەمجا به توندی) تۆ نه بای چیم ده کرد؟ گه ر له تۆ دوور بام چم به سه ر ده هات؟ من دلنیات دهکهم نه مده توانی هه رگیز هه رگیز فه رامۆشت بکه م. خۆ ئەگه ر ئەم ژیا نه سه خته ی تیی که وتبووین هه ندی جار مۆله تم نادات وهک پیوست ریزت لی بنه م. ئەوا داوی لی بووردنت لی دهکهم.

دایک: تۆ کیژیکی چاکیت مارتا، به کیکی لهو کیژانهی که گشت دایکی شانازی پیوه دهکات. ئەو به دحالییهی له نیوانماندا یه، هۆی پییری منه، چونکه ته مهنی زۆر مایه ی به دحالیی نیوان جهوان و کالانه، بهلام دهمهوی ئەوهت پی بلیم که ویستم پیته بلیم (ئەوشۆ نا).

مارتا: چی! چاوه رپی سهیهی بکهین؟ تۆ خۆت ده زانی که تا ئیستا هه رگیز رهفتاری وات نه کردوه. ده زانی که نای بوا ری بدین خه لکی بیین و پیوه ندییان له گه لدا پهیدا بکات. نه خیر ده بی تا زووه و مادام که وتوه ته به رده ستمان، دهست پی بکهین.

دایک: له وانیه، نازانم... بهلام ئەگه ر ئەوشۆ وازی لی بیین ته نیا ئەوشۆ ههست به ئاسووده یی دهکهم و به سه ره سهستی هه ناسه ده دین، له زهت لهو ئاشتییه ده بین که ده لئین له ناوچه رگه ی خراوترین تاواندا یه. له وانیه ره زگار بوغانی تیدا پی.

مارتا: ره زگار بوغان؟ چ بهتووده یه ئەوهی که ده یلیتی؟ من به ئاواته وه بووم، ئاوات تا قانه ئاوات ئەوه پی دواي ئەوهی لهم کاره ی ئەمشه و ده بینه وه به ئەندازه ی پیوست بنوی.

دایک: من ئەو ئاوات و ئومیدی نووستنه نیو دهنیم ره زگار بوون.

مارتا: زۆر چاکه. ده من سویندت بۆ ده خۆم که ره زگاریان له دهستی خۆماندا یه. دایکه، دایه: پیوسته به یه کجاری دوولتی وه لاوه بنهین. ئەمهش یان ئەوشۆ ده کری یان هه رگیز نایه ته دی.

(پهرده)

په رده ی دووهم

دیهمنی یه کهم

ژووری نوستن له ئوتیله که دا. تاریکی شه و ورده ورده ژووره که داگیر دهکات، جان له بهر په نجه ره که دا ویستاه و سه رسامانه ده روانیته ده ری.

جان: ماریا هه قی بوو. ئیواره و ئەم ساته زۆر دژواره. (دواي که منی بیته دهنگی) ئیستا به ته نیا له ژووریکی دی دا به دللی تنگ، بیر له چی دهکاته وه، چی نیازه؟ له سه ر کورسییه ک دانیشتوه،

ناگری، بهلام دلی له سهوژل ساردتره. شهو هیرش دینین... له گهل شهودا نهستیره هیوا له بهرۆکی ئاسمانی شادی دده... بهلام لیره... (چاو بهژوره کهدا دهگپری) بۆ ههست بهم هه موو نیگه رانییه دهکهم؟ پتیویست بهوه ناکات. ده بی کاره کهم تهواو بکهه. نه گهر پیاو دهستی دایه کاریکه وه تا تهواوی نهکات ناسووده نابن. لهه ژوره دا هه موو شتی یهک لاییه دهکه یینه وه. (به تندی له ده رگا ددری. مارتا دیتنه ژوره وه).

مارتا: هیوادرم نه بوویم به مایه ی سه خله تیت، دهمه وی خاوییه کانت بۆ بگۆرم.

جان: ئاه، وا بزانه کراوه.

مارتا: نه خیر، نهو پیره مه ترده ی کارمان له لا دهکات خه یالی بلاوه و هه ندی جار نه شتانه له بیر دهکات. جان: به هه رحال گرینگ نییه... هه زم ده کرد پیت بلیم تۆ سه خله تم ناکه یه، بهلام زات ناکه م.

مارتا: له بهر چی؟

جان: چونکه تۆ ریگای نه وه ت نه دام نه وه بلیم... له... له قه راره که ماندا.

مارتا: ده بییه؟ تۆ وهک خه لکی وهلام ناده یته وه، ته نانه ت کانتی که ده ته وی شته کان روون بکه یته وه...

جان: (به زه ده خه نه وه) به داخه وه م، خۆم تا قی ده که مه وه. سه ره له نو ی هه ول دده م. بهلام تکایه مۆله تم بده.

مارتا: (به ده م کار کردنه وه) به لئ سه ره له نو ی هه ول بده (جان وه رده چه رخی له په نجه ره که وه ده روانیته ده ری، پشتی له مارتا یه. مارتا لئی ورد ده بیته وه. به ده م کار کردنه وه در یژه به قسه کانی دده ات) به خسه قوریان ژوره که نه وه نده چاک نییه که دل ت بیگری.

جان: بهلام پاک و خاوینه. نه مه ش نه خی خۆی هه یه، نه گهر به هه له دا نه چوو به له میژ نییه که بۆ یه تان کردوه ته وه؟

مارتا: راسته، به رای تۆ چۆنه؟

جان: خراب نییه.

مارتا: له گهل نه وه شدا گه لئ له میوانه کان گله بییان له نه بوونی ئاوه. ناهه قیشیان نییه. ده بوو گلتۆتیک به سه ره قه ره ویله که وه هه بی. ماوه یه که نیازمانه بۆ دابنن. چونکه نه وانیه له سه ره نه وه راهاتوون به ده م راکشانه وه شتی که بخویننه وه لایان ناخۆشه هه ستن و گلتۆی ژوره که وه کوژین.

جان: (ئاوری لئ دده اته وه) راسته، بهلام من بیرم له مه نه کرد بووه وه، بهلام نه مه شتی که نه وه نده ش گرنگ نییه که پیاو پتی سه غله ت بن.

مارتا: پیاوه تیی خۆته، سوپاسی هه ستت ده که م که که موکوری ئوتیله که مان ئاسایی وه رده گری و گوئی ناده یتن، وا دیاره تۆ به پیچه وانیه هه موو نه وانیه که ناسیومن شته کانت زۆر ئاسایی وه رگرتوه.

جان: هه رچه ند قه رازمان له نیواندایه، بهلام مۆله تم بده با به پیچه وانیه قه راره که مانه وه بلیم که تۆ ناده مییه کی سه یری، قه ت ری نه که وتوه تووشی خاوه ن ئوتیلی بوو به که که موکوری ئوتیله که ی

خۆی بلئ... وا دیاره تۆ ده ته وی قه ناعه تم پئ بکه یه که ئیره به چی بلیم.

مارتا: هه رگیز بیرم له مه نه کردوه ته وه. (کتۆپر بریاری خۆی دا) بهلام له راستییدا دایکم و من هه زمان به هاتنت نه کرد.

جان: هه ستم به مه کرد، بهلام سه رم له هۆیه که ی ده رناچیت. ناشیت وا گو مان بکه ن که پاره ی کرێکه م بۆ نادری. وا بزانه رواله تیشم له وه ناچیت نزیکوونه وه لیم، زبان به خش بیت.

مارتا: نه خیر. مه سه له نه مه نییه؟ گهر راستت ده وی رواله تت نه ک هه ره له هی پیاو خراب ناچیت... به لکو پاک و بی گوناهیت لئ ده باری، بهلام مه به ستی ئیمه شتی کی دییه. ماوه یه که ده مانه وی لیره بار بکه ین و ئوتیله که مان دابخه ین... دیاره نه م کاره بۆ ئیمه ئاسانه و هه یچی تی ناچیت. چونکه میوانمان زۆر که مه به لام نه گه یشت سووینه ته بریاری کی تهواو، هاتنی تۆ وه ک ئاگر کردنه وه یه ک بوو ده باری نه م راستییه بۆ ئیمه که به نه ندازه ی پتیویست چاوه روانمان کردوه و کاتی بار کردمان هاتوه.

جان: ئایا به وه دا بزانه که ده تانه وی بۆم؟

مارتا: ئیمه وه ک پیم وتیت ناتوانین بریاری بنجبر له سه ره نه وه بده ین. به تاییه تی من ناتوانم بگه مه بریاریک. هه موو شتی وه ستاوده ته سه ر من، بهلام هیشتا نه گه بیومه ته هه یج بریاریک.

جان: بهلام تکایه له بیرت نه چی که من نامه وی بیم به یار به سه ره ئیوه وه... له گهل نه وه شدا ده مه وی بلیم یه ک دوو رۆژی لیره ده مینمه وه. هه ندی کاروبارم هه یه ده مه وی به ره له رۆیشتن جیبه جیبه بکه م، که هاتم بۆ ئیره له دلی خۆمدا وتم لیره ئاسووده یی و دلنایی پتیویست وه ده ست دینم.

مارتا: سوپاس بۆ نه و متمانه یه ی که به ئیمه ت هه یه، دلنیات ده که م گهر ده ته وی وه مینی، میینه وه (بیده نگیه کی که م، به دوو دلی به ره وه ده رگه ده چی. بهلام ده وه ستی) ده گه ریسته وه بۆ نه و شوینه ی لئوه ی هاتوویت؟

جان: به لئ، گهر پتیویست بکات.

مارتا: ده بی ولاتیکی خۆش بن، وا نییه؟

جان: (له په نجه ره که وه ده روانی) به لئ ولاتیکی زۆر جوانه.

مارتا: ده لئین قه راغ و کوژینشی چۆل و ئارامی زۆره؟

جان: راسته، هه یج شتی کی لئ نییه، که ئینسانت بیر بخاته وه. هه ندی جار به یانیانی زوو شوین پتی بالنده به سه ره له کانه وه ده بینی. نه مه تا قه نیشانه یه کی ژبانیه له وی، که چی ئیواران...

مارتا: ئیواران چی قوربان؟

جان: که نار و کوژنیه کان قه ره بالغ ده بن، به لئ ولاتیکی خۆشه، جوانه.

مارتا: (شیوه ی قسه کردنی ده گۆری) گه لئ جار بیرم لئ کردۆته وه میوانه کانیش زۆریان باسی نه وی بۆ کردووم، نه وه نده ی بۆم لوا بی ده باریه م خوتیندوه ته وه. زۆر جار وه ک نه وری له میانی به هاری

تالی ئیره، بهدريا و گول و گولستانى ئهوتيه خهونم بېنيوه. (دواى تۆزى بهكتوييه تيه كهوه) ئهوهى كه له خهيا لندا دروست بووه واى لى كردووم ئهمانهى دهوروبه رم نه بېنم و بېزارم دهكات (جان سهبرى دهكات به ئارامى و سه لارى له بهردهمى داده نيشيت).

جان: حالى دهيم. به هارى ئهوى مرؤف راده كيشت، گول به هه زاران ده پشكوئ و لقوئوپ به سه ر ديواره كاندا ده هاوئوئى، ئه گه ر يهك سه عات له سه ر ئه و ته پۆلكانهى دهورى شاره كى ئيمه گه شت بكه يت، هه موو جلوه رگه كه ت ده بى به شيله ي گول هه. (مارتا ش داده نيشيت).

مارتا: كه خو ش! ئه وهى ئيمه لي ره پي ده لپين به هار، گولتيك و دوو خونچه به. ئه و يش له با خى دپره كه دا ده روئى (به رقه وه) ئه وه به سه بۆ بزواندنى دلئى پيا وان له م به شه ي عاله صدا. دلپان وهك ئه و گولانه وايه، بايه كى تۆزى توند هه لى دهورينى به هاره كه يشيان له گوئره ي خو يانه.

جان: تۆ تۆزى زالمانه حوكم ده ده يت. گه رچى لي ره به هارتان نييه، به لام پاييز هه به.

مارتا: جا پاييز چييه؟

جان: به هارى دووه مه، له پاييزدا هه موو گه لاكان وهك گولن (دهروانپته مارتا) رهنگه ئه مه هه مان شت بى له گه ل هه ندئى دلدا، له وان هيه شكۆفه بكات و پى بگات گه ر يارمه تيبى به ديه ت و له يارمه تيدانى كو ئل نه ده يت.

مارتا: من ئيدى تاقه تم چوه و ناتوانم له م ئه وروپا خه مباردا بژم، پاييزى له به هار ده چى، به هار يش زۆر زۆر وشكه. نه خي ر چونكه من له گه ل ئه و ولا ته ي دى دام، بېرى لى ده كه مه وه و به خه يال بۆ ئه و ده ژيم. ئه و ولا ته ي هاوينى وهك گرى بربسه كه دار هيرش دپنى، زستانى ئه وه نده ته ر و پر بارانه شاره كان نقوم ده كا (بيدهنگى، جان لپى راده مينى). مارتا هه ست به مه دهكات. هه لده ستى و پال به كورسييه كه وه ده نى) بۆ سه برم ده كه يت؟

جان: بمبووره، وامزانى دواى ئه وهى بۆ ماوه يه كى كه م قه راره كه مان فه رامۆش كرد ده توانم ئه وه بكه م، به راي من بۆ يه كه مجار - گه ر بشيت بلتم - به شپوه يه كى هه ندئى ئينسانى له گه لم دوايت.

مارتا: (به توندى) بى گومان به هه له دا چوويت و وا نييه، گه ر واش بى هه قى ئه وه ت نييه به مه خو ش حال بى، ئه وهى تۆ نيوى ده نيى ئينسانى چا كتري ن شتى نييه له مندا. ئه وهى كه ئينسانى به له مندا ئه وه به كه حه زى لى ده كه م و ده مه وى بۆ وه دي به تاننى حه ز و ويسته كانم هه موو كو سپي كى سه ر رتي گام ته خت ده كه م.

جان: (به زه رده خه نه وه) پيتم وايه من له م حه ز و تووره ييه تى ده گه م، پيتم وايه ليشى ناترسم، چونكه من ناچه كو سپ له رتي گاي ئاره زو وه كانى تو دا. چ به رژه وه ندي به كيشم له وه دا نييه كه رى له حه ز و ئاره زو وه كانى تۆ بگرم.

مارتا: هه لبه ته ... به لكو هه قى ئه وه شت نييه راستييه كه ي بزاني ت.

جان: به لام بۆچى؟

مارتا: چونكه ئه مه ماقوليه به ته، چونكه نامه وى ئا گادارى پرۆژه كانم بى.

جان: گه ر تى بگه م. يانى ديسان گه راي نه وه سه ر قه راره كه مان؟

مارتا: به لى، كه فه رامۆش مان يش كرد هه له بو، ئه وه ئه نجامه كه يه تى كه به چاوى خو ت ده يي نى. سويا ست ده كه م كه با سى ولا ته كه ي خو ت بۆ كردم دا واي لي سو ردت لى ده كه م گه ر له كا تم گرت بى ت. (به ره و ده رگا ده چى) و پرا ي ئه وه ش به لاي منه وه وه خته كه مان به في رۆ نه دا، ئه م قسا نه هه ندئى ئا وات و ئاره زو ويان له لا جو ش دامه وه كه به ره و دامر كا نه وه ده چوون. خو ئه گه ر به راس تى سوورى لي ره بېني ته وه، ئه وا بى ئه وه ي پى بزاني مانه وه ت بۆ خو ت مسۆ گه ر كرد، چونكه كه من ها تمه ئه م ژووره وه به ريارم دا بو دا وات لى بكه م به رۆيت، به لام وهك ده بي نى خت سو كه ي هه سته ئينسانى به كان ت دام، به راده يه كى ئه و تو كه ئيس تا دا وات لى ده كه م بېني ته وه ئه مه ش ده گه ر پي ته وه بۆ خو شه وي ستيم به ران به ر به ده ريا و هه تا و. (جان ما وه يه ك به يي ده نگى سه برى ده كا).

جان: (به ئه سپايى) تۆ به شپوه يه كى سه بر ده ئاخ قى، له گه ل ئه وه شدا گه ر دا يكت رازى بى له سه ر مانه وه م ده مي نمه وه.

مارتا: ئه وهى من ئاره زو وى ده كه م و ده مه وى، دا يكم نايه وى و ئاره زو وى ناكات. دياره ئاساي يشه. ئه و بى ره له ده ريا و قه راغ و كو رنيش - ي چۆل و ئارام ناكاته وه تا مانه وه ت لي ره په سه ند بكات، به لام و پرا ي ئه وه ش دا يكم دلئى من ناشكي نى، بۆيه وا بزانه شته كه برا وه ته وه.

جان: كه وا ته هيوادارم به هه له دا نه چو و يم، يه كي تكان ده يه وى له پي نا وى پارده ا بېني نمه وه و ئه و يد پي تان مانه وه و نه مانه وه ي به لا وه گرنگ نييه؟

مارتا: باشه ميوان له وه زيار ت چيى ده وى؟ هه لبه ته قسه كه شت دۆ غري به (ده رگا ده كا ته وه).

جان: شادم به وهى گه يشت يه نه ئه م سه ره نجامه. له گه ل ئه وه شدا ت كايه تو ره مه به گه ر بلتم هه موو شتى لي ره دا غه ريه. كه سه كان، چۆني تيبى قسه كردنيان، به راس تى ئه م ماله غه ريه.

مارتا: له وان هيه ئه مه بگه ر پي ته وه بۆ غه ربى و سه برى ره فتارى خو ت لي ره دا. (ده رده چى)

دېه نى دو وه م

جان: (سه برى ده رگا ده كا ت) رهنگه راست بكات، نازانم (به ره و چرپا كه ده چى و داده نيشيت) به لام ره فتارى ئه م كي ره ئاره زو وى ئه وهى له نا خندا پرو اند هه ر ئيس تا بكه ومه رى و بگه ر پي ته وه بۆ لاي ماري ا و با وه شى شادي به ها وه شه كه مان. به راس تى گه وجا نه ره فتارم كرد. ئاخ ر من لي ره دا چى ده كه م؟ بۆچى ها تم؟ به لام نا، به لام به يى هۆ نه ها تووم. من ئه ركم له ئه س تو به، ئه رك به ران به ر به دا يك و خو شك م. ده مى بوو پشت گو ئيم خست بوون من تاقا نه يانم، هه ر من ده توانم شتي كيان بۆ بكه م و تو له ي ئه و خه م سار دي به م بكه مه وه. ماقو ول نييه له حا له تى وه دا دا كتو پر بلتم (من كوره كه تم دا يكه) ده بى واى لى بكه م خو شى بو يم. (هه لده ستى) به لى ده بى هه ر له م ژووره يدا شته كان يه ك لايى بكه مه وه. به لام به راس تى ژوور يكي كه ساس و سار د و شپوا وه، سه رى لى ده رنا كه م. هه موو شتى گو راره، وهك ژوورى هه موو ئه و ئوتيله ئاساي يانه يه كه رپو راي بۆ شه وى

يان چهند شوي پټي تي دهكوي. نهمهش دايك و خوشكه كه من. پټم وايه به نه نډازي پټويست
 تيكله لټيان بوومه وه. بهر اي من ئيستايه يک پرسيار ماوه كه دهبي بيدوزمه وه. له وانه يه نه وهش
 لټر دا بدوزمه وه (له په نجه ره كه وه سه يري دهري دهكات) هور بهري ناسماني گرتوه. له زوريه ي
 ژووري ئوتيله كاندا گوزهراندني بوليل و دهمه وئيواري بوي او تهنيا سخت و دژوره. ئيستاش
 خمي ديريمن وهك زامن قه قماغه ي به ستي و بچو وكترين نازار بهيټيټه وه سوئ، بووه به ميوان.
 نهوا ديسان نه وه سهسته نالوزه له دلندا سهري هلدايه وه. ههستي نيگه راني و دلهاو كني نهو
 ههسته ي له كاتي تهنيايي و دهست به تاليدا چه كه ره دهكا. نهو تا له ناخندا ده بزوي و نارام
 ناگري، ده زانم چييه، ترس ترسي تهنيايي هه ميشه يي. ترسي كه وهلامي نييه، كني له ژووري
 ئوتيليكدا وهلامم ده داته وه؟ (دهچي به لاي زهنگه كه وه، ده سله ميته وه، نهو جا له زهنگ ده دات،
 توژي بيدهنگي. نهو جا دهنگي پي ده بيستري، له ده رگا ده دري، ده رگا ده كرتيه وه. له بهر ده رگا دا
 كبراي خزمه تكاري پير ده بيئري، بي ورته و بي جووله ده وهستي).

جان: هيچ. ميه خشه. زهنگه كه م تاقي كرده وه كه بزانه نه گهر زهنگ لي بدهم كه سه به ده نغمه وه دي يان نا.
 (پيره ميتره كه موږه يه كي لي دهكات نهو جا ده رگا پټوه ده دا، دهنگي ههنگاهه كاني دوور
 ده كه ويته وه).

دېمه نى سټيه م

جان: زهنگه كه كار دهكات، بهلام نه م كبرايه قسان ناكات. ناشي نه م وهلام بزاني. (دهروانيټه ناسمان)
 تاريخي خهريكه زوي ده پټيټه وه. چي بكم؟ كاميان راسته، ماريان خهونه كانم؟ (دووجار
 له ده رگا ده دري، مارتاي خوشكي به سينييه كه وه ديته ژووره وه).

دېمه نى چواره م

جان: نهو چييه؟
 مارتا: نهو چايه يه كه داوات كرد بوو.
 جان: بهلام من داواي هيچم نه كرد بوو.
 مارتا: ناھ؟ كه واته مامه پيره خراب حالي بووه، زوريه ي شته كان به پټيټه وانه وه تي دهكات، بهلام پټم
 وايه مادام چايه كه هاتوه، حزي لي دهكيت (سينييه كه له سه ر ميتره كه داده ني. جان
 هه ره كه يه كي نامه فهورم دهكات) گوي مه دري نا يخه ينه سه ر حيسابه كه ت.
 جان: ناھ! له بهر نه م نييه كه واته باشه بوم بينه چاكيي خوته.
 مارتا: ببوره... ئيمه نهو ده يه كه ين بې بهر ژه ونديي خو مانه.
 جان: بهلام له راستيدا من هيچ قازانج و بهر ژه وندييه كه له مه دا نابنم كه چايم بې بيتي و نه يخه يته سه ر
 حيسابه كه.

مارتا: بهلام هه له يت، له وانه يه سه بارت به پيالنه چايه ك ميواني له ئوتيله كه ماندا گل بده ينه وه.
 (دهچيټه ده ري).

دېمه نى پټنجه م

(جان پيالنه كه هلده گري، سه يريكي دهكات، دووباره دايدنه نيته وه)

جان: نه م يه پټشوازي گه رانه وي كور، په رداخي بي ره، بهلام به پاره، پيالنه چايه ك نهو يش بې
 هيشتنه وه ي ميوان. بهلام ديسان هه ر من خه تيارم كه ناتوانم ههنگاي دروست بنيم، وشه ي
 گونجاو بدوزمه وه. هه رچند نه م كيژه روو بهرووم ده بيته وه و بهم شيويه قسانم له گه ل دهكات
 هه رچي ده كم و ده كو شم وشه ي له بار و گونجاوم بې نايهت و نايهت. نهو به ناساني بوي ديته،
 چونكه دهري نهو له ه ي من ناسانتره، وشه ي بهر په رچدانه وه و ليك دابران ناسانتره له وشه ي
 نهوازش و سه رله نوئ پټونه ندي كردن. (پيالنه چايه كه هلده گري، سه يريكي دهكات و به ده نكيكي
 نرمي شيوا و دريژه به قسه كاني ده دات) خوايه يارمه تيم بده تا وشه ي له بار و گونجاوم بې بې،
 يان كاري بكه واز له م كاره بيته وديه بينم و بگه ريمه وه باوه شي خو شه ويستي ماريان. (پيالنه كه
 بې ده مي ده بات) نه م يه پټشوازي گه رموگور، به لاي كه م وه ده بي له بهر چاوم بې و به گوتيره ي
 خوي بايه خي بده مي، هه ر له م ريگه يه شه وه ده توانم به رده وام بم له بينيني ده وره كم و ئيره به چي
 بهيتم. (دهيخواته وه، به توندي له ده رگا ده دري) كييه؟ (ده رگا ده كرتيه وه و دايك ديته
 ژووره وه).

دېمه نى شه شه م

دايك: ببوره قوريان، كيژه كم پټي وتم چاي بې هينا ويت.

جان: نهو ده تا.

دايك: خوارده ته وه؟

جان: به لي، بې؟

دايك: ببوره، هاتم پيالنه و سينييه كه بهر مه وه.

جان: (به زه رده خه نه وه) به داخه ودم وا دياره نه م پيالنه چايه بووه مايه ي نيگه راني و جه نجالئ.

دايك: مه سه له كه نه م نييه، چايه كه بې تو نه بوو.

جان: ناوھا، ده ليتم من داوام نه كرد بوو!

دايك: (به شه كه تي) به لي بې تو نه بوو بويه نه گه ر... به هه ر حال خوارده ته وه يان نا گرنگ نييه.

جان: (به سه رسامي) زور به داخه ودم، كيژه كه ت سوور بوو له سه ر جيټيشتني و منيش نه مزاني...

دايك: منيش به داخه ودم، بهلام تكايه تهواز مه يه نه وه... هه له يه ك بوو و روويدا.

(پيالنه كه ده خاته سه ر سينييه كه و به ره ده رگا ده كه ويته ري)

جان: خانم!

دایک: بهلنی؟

جان: دیسانهوه داوای لیبورودن دهکهم، ئیستا گه ییمه قه ناعهت و لهوانهیه ئهوشو دواى نانخوردن برۆم... ههلبهت کریتی ژورره کهش دهدهم... (دایک به سه رسامی تیتی دهروانی) دهزانم سهرت لهه بریاره ی من سوو دهه مینتی. بهلام قهت وا خه یال نه که ی که تو به برسیاری ئه مهیت. من جگه له ریز، ریز و خوشه ویستی چ شتیکی دیم به رانه بر به تو نییه، بهلام با ئاشکرا پیت بلیم لیره دا ههست به ئاسووده یی ناکه م، ههز دهکهم له وه پتر لیره نه مینمه وه.

دایک: (به ئاسپایی) گرنگ نییه، تهواو ئازادیت، بهلام لهوانهیه له ئیستاوه تا کاتی شتوکردن بیرت بگۆزی، هه ندی جار مرۆف شوین ههستیکی کوتوپری خوئی دهکهوئی، بهلام ژور نابا دهگاته بریاره که له گه ل ژرووفه تاز که دا دهگوفجی.

جان: باوه ر ناکه م خانم، بهلام تکایه وا نه زانیت من له تو ره نجا به به پیچه وانه وه من ژور منه تباری تو م که وه ک پتیوست خو لکت کردم، ههستم کرد ژور له گه لدا باش بوویت.

دایک: ئه وه شتیکی ئاسایی بوو قوربان، لهوانهیه خوشت باش بزانی که من چ شتیکم له گه ل تو دا نییه تا دوژمنایه تیت بکه م.

جان: (به سوژیکی تاساوه وه) له راستیدا که من ئه مهت پی ده لیم بو ئه وه یه به خوشتی له یه کدی جودا بینه وه، لهوانه شه جارێکی تر بینه وه. رهنگه دلنیاش به له وه ی دیمه وه، به گومان به یه کدی بینه وه مان شاد ده بین، بهلام ئیستا ههست دهکهم من هه لیم کرد، چ شتی له گۆریدا نییه که مایه ی مانه وه م پی لیره. بو ئه وه ی هه یجت له دلدا نه مینتی - رهنگه سه ریشته له م قسه یه سوو بیتی - ههست دهکهم ئیره مائی من نییه، غه ربیم تیبیدا.

(دایکی هه ر به وه دهقه وه سه یری دهکات)

دایک: تی دهگه م، بهلام مرۆف هه ر له سه ره تاوه ئه م ههسته دهکات، پیم وایه تو له دۆزینه وه ی ئه مه دا دوکه وتوویت؟

جان: راسته، بهلام وه ک ده بینی توژی ورم. من بو کارێکی به به له بو ئه وروپا هاتم. پیم وایه ئه وه ی که ئیستا ههستی پی دهکهم جگه له هیوا برانی ئینسانی زیاتر چیدی نییه، ئینسانی بو شوینی بگه ریته وه که رۆژی له رۆژان تیبیدا ژیا بی... پیم وایه ئه م حاله ته م ره چاو دهکیت.

دایک: ره چاوی دهکهم. هیوادارم کاره کانت جیبه جی بی. پیم وایه له لایه ن ئیمه وه چ درێغییه کت به رانه بر نه کرا بی.

جان: راسته، من هه رگیز گله یی له ئیوه ناکه م. یه که م جار تووشی ئیوه بووم بو به پیم وابوو ریکه وتی هه ندی گه یروگرفت بووم... ههستم به مه کرد، بهلام من خه تابارم، من هیشتا هه ر نه شاره زام و به چاره ی ئیوه و شاره که رانه اتووم.

دایک: ئیتر ئه مه دنیا به هه له دهستی پی کرد ئیدی هه ر به هه له دا دهروات، بروام پی

بکه ئه مه منیشی ناره حهت کرد، بهلام به خو م ده لیم، نه متهوانی هه یج شتی بکه م، ئیتر گرنگ نییه.

جان: به راستی سوپاسی ههستت دهکهم که به شداری خه مه کانت کردم و هه ولت دا لیم تی بگه ی، نازانم به چ شتیه یه ک سوپاسی ئه وه هه لویتسه ت بکه م به رانه بر به من (بو لایه وه ده چی) له راستیدا من...

دایک: ئاه، ئه وه ی تو نیوی دنه یه ت هه لویتسه ت شتیکی ژور ئاساییه و ئه رکی سه رشانه دلی میوانه کانم رابگرم.

جان: (به ئاومیدییه وه) هه قته. (بیده نگیه یه کی کورت) به هه رحال ده بی داوای لیبورودن لی بکه م ئه گه ر پیت ناخوش نه بی زه ره که ت بو ده برترم (دهست به نیوچه وانی خویدا دینی. ژور ماندوو دیاره. به سستی قسان دهکات) تو هیلاک بوویت و ئه زیه تت کیشاوه، بو به چاکتر وایه...

دایک: ئه وه ی کردوومه شتیکی ئاساییه و له هه موو بۆنه یه کی وه هادا کردوومه، هه یج جۆره زبانی کمان لی نه که وتوه تا بۆمانی بیژی. ئیمه به داخه وه ی بۆ رۆیشته ت، دیاره که به ناره زووی خو تیشه. ئیمه بو ئه وه به داخه وه نین که خرا په یه کمان له گه ل کرد بیت.

جان: (پال ددها به مپزه که وه) ئاه! گرنگ ئه وه یه به بی زیزبوون له یه کدی جودا ده بینه وه. ژور شادم به وه ی جیت ده هیلیم و شوینه وارێکی چاکم له دلا جی هیشتوویت. من هه رگیز ئه م ماله ی تو له یاد ناکه م. هیوادارم که جارێکی دی هاتمه وه بو ئیره له باریکی دهروونی ئه وتو دا به، خوشت بویم. (دایک به ورته به ره وه درگا ده چی) خانم (دایک ده گه رپته وه جان ژور به زه حمه ت قسان دهکا، بهلام ژور ئاسانتر له و کاته ی دهستی به قسان کرد، قسه که ی تهواو دهکات) ویستم (ده وهستی)... داوای لیبورودن لی بکه م. سه فه ره که ماندووی کردووم (له سه ر جیگا که داده نیشت) ویستم به لای که مه وه سوپاست بکه م بو ئه و چایه ی داغی، بو ئه و پیتسوازییه ی لیت کردم. ههز دهکهم ئه وه ش بزانی که ئه م ماله به جی دیلیم وه کو میوانیکی نامۆ و بیگانه جی نا هیلیم.

دایک: ببووره قوربان، ئیمه شتیکی ئه وتومان نه کردووه شایانی سوپاس بی، بو مه سه له ی چایه که ش تکایه گومانی خراپ مه که، چونکه بو تو نه بو... بهلام ئینسان له سه ر شتی که به هه له ئه نجامی داوه، سوپاس بکری ناخوشه. (ده چیته ده ری)

دیمه نی حه وته م

(که ئه وه دهروات، جان سه یری دهکات، ده به وی بجوولی، بهلام ناتوانی، ئانیشکی له سه ر بالیفه که داده دا، له وه ده چی له دهست و پی بکه وی).

جان: بهلنی مه سه له که ئاسانه، ده بی به ئاسانی و راسته وخۆ چاره سه ری بکه م. سه به نی له گه ل ماریادا ده گه رپته وه و پتی ده لیم (من کوره که تم) به م شتیه یه که س نییه به ره له ستی ئه وه م لی بکات که

شادی بکهه! ماریا راستی دهکرد... ئیستا زانیم. (هه ناسه یهک هه لده کیشیت و پشت به سه رینه که وه دده!) ئاه، ئه م شه وه نامۆیه نامۆ... هه موو شتی دووره و نایگه من. (به ته وای له سه ر جیگا که ی راکشاوه، به ئاسته م نوو زه ی دئ) به لئ یان نا؟ (تۆزئ ده جوولئ، ده خه وئ. ژوو ره که زۆر تاریکه. بیده نگیسه کی درێژ. ده رگا ده کریته وه، هه ردوو ئافره ته که دینه ژوو ره وه، مارتا چرایه کی به ده سه ته وه یه).

دیمه نی هه شته م

مارتا: (چراکه هه لده برئ، جه سه ته ی کابرا نوو ستوو که ده رده که وئ. به چه ده لئ) زۆر چاکه. هه موو شتی به دلئ خۆمانه!

دایک: (به ده نگیکئ نزم که ورده ورده به رزتر ده بئ) نا مارتا. من چه ز ناکه م به م شپه وه... تۆ ئه م کاره ت پئ کردم. تۆ ده سه ت پئ کرد و منت به شدار کرد تا نه توانم ژێوان بیه وه. من چه ز له م ره فتاره ت ناکه م که منی پئ کۆت و زنجیر ده که یه ت.

مارتا: ئه م ره فتاره ی من هه موو شته کان ئاسان ده کات، ئه گه ر پتیه کی با شتر شک ده به ی بیلئ با پتیه و ی لئ بکه ی، به للام تۆ تا ئیستا له سه ر بریارئ نه گیر ساو یته وه، بۆیه به ئه رکی سه رشانی خۆم زانی یارمه تیت بده م و یه که م هه نگاوت پئ بنه م.

دایک: ده زانم مه سه له که با یه خیکئ ئه وتۆ نییه - ئه م بئ یان یه کیکئ دی - ئه مرۆ بئ یان پۆژیکئ دی - ئه وشۆ بئ یان شه ویکئ دی - هه ر ده بئ ئه م مه سه له به ته و او بیئ. ویرای ئه وه ش چه ز به ته و او کردنی ناکه م.

مارتا: به سه، بیه ره له سه به نیئ بکه وه، خیرا تر کار بکه. به ته و او بوونی ئه م شه و ئازادیی ئیمه ده ست پئ ده کات. (دوگمه ی پالتۆکه ی جان ده کاته وه، جزدانه که ی ده ردینئ و پاره که ی ده ژمیرئ).

دایک: چۆن خه ویکئ لئ که وتوو مارتا!

مارتا: وهک هه موو ئه وانیدی نوو ستوو... ده ی با برۆین.

دایک: که من را وه سه ته. شتیکی سه به ر نییه پیاو به نوو ستوویی ئه وه نده غه ریب بئ؟

مارتا: ئه مه پشویه که، تووشی ده بن به ره له وه ی بینه وه به درپنده و مه یوو.

دایک: (به رامانه وه) نه خیر پیاوان ئه وه نده شت نین وهک خۆیان هه سه ت ده که ن. که ده خه ون ئیدی سیما یان له هه موو گوزار شتی رووت ده بیته وه نه سۆز، نه تووره یی، به للام تۆ تیت ناگه ی مارتا.

مارتا: به لئ، لیت تی ناگه م، ئه وه نده ده زانم وه ختی خۆمان به فیرو ده دین.

دایک: (به جه شته ته و سیکئ بیزار بیه وه) جا په له مان چیه؟ به پتیه وانه وه، گرنگترین به شی کاره که مان ئه نجام داوه. ده توانین پشوو بده ی. کاره که خۆی گرنگ نییه، به لکو سه ره تا و ده سه پتیکردنه.

مادام ده سه ت پئ کرد و به شی یه که مه ت ئه نجام دا و هاتیه ته وه سه ره خۆ، ئیدی بۆ خۆت سه غله ت ده که یه؟ ئایا مه سه له که ئه م هه موو هیلا کبونه دینئ؟

مارتا: هیچ شتی، هیچ ناهینئ، به للام چاک وایه به رده وام ببین و به ته وای لئ بینه وه و چ پرسیارئ نه مینئ له خۆمانی بکه ی.

دایک: (به ئارامی) با دانیشین مارتا.

مارتا: لیره؟ له نزیکئ ئه ودا؟

دایک: به لئ، بۆ نه؟ نوو ستوو، بیداریش نایه ته وه تا لیمان پرسی که لیره چی ده که ی. خۆ خه لکی و عاله میش له پشتی ئه م ده رگا داخرا وه هه یچ بوونیکیان نییه. که واته بۆ پتیه وه سوود له م کاته ئارامه نه بینن؟

مارتا: تۆ گالته ده که یه ت و ئیستا نۆره ی منه که چه ز له م کاره نه که م.

دایک: تۆ هه له ت به هه یچ خۆرئ ئاره زووی گالته کردنم نییه، به لکو ده مه وئ خۆم هه یور بکه مه وه، که چی تۆ خۆت هیلاک ده که یه ت. با دانیشین... (به توندی پتیه که نئ)... تۆ سه یری ئه م پیاوه بکه. به نوو ستوویی زۆر بئ گوناختره وهک له کاتی بیداری و سه سه کردن. بۆ خۆی ده سه تی له دنیا شۆرد. له ئیستا به و او هه سووده و بئ خه م ده بئ. له خه ویکئ جه نجالی پر له خه وونی ره نگا و ره نگه وه ده گوزایته وه بۆ خه ویکئ بئ خه ون. له مه و او هه سه ت به و خه م و په ژاره و ئازارانه ناکا که ئیمه هه سه تی پئ ده که ی.

مارتا: بئ گوناخی و پاکی خه وئ هه یه، خه وئ که پر به پتیه ی بئ گوناخیه. من قینم له م پیاوه نه بوو، بۆیه خۆش حاله م که به یه ده رد و ئازار ده مرئ، به للام چه ز ناکه م هه ر به دیار بیه وه دانیشم و سه یری بکه م. به پتیه یستی نازانم سه یری پیاوئ بکه ی که دوا ی تۆزیکئ دی ده بیه ن.

دایک: (سه ره ده له قینئ و به ده نگیکئ نزم ده لئ) له کاتی خۆدا ده بیه ین په له مان چیه؟ خۆ ئه گه ر سه یریشی بکه ین ئه و چ زبانی ناکات، هیشتا نه مر دووه. خه وتن، مردن نییه. به لئ مارتا. ته ماشای بکه. له ساتیکدا ده ژئ چ ده سه لاتیکئ به سه ر چاره نووسی خۆدا نییه. هیوا و ئاواته کانی ژبانی که وتوته ده ست که سانی دی. با ئه م ده ستانه به یه ده نگئ وهک به ره به یان، بئ ئه وه ی بزانی چوه ته قوناغیکئ تازه ی ژبانه وه، به للام ئه گه ر به ره و ئه و بچوولئ وهک قولاپ له قاچه کانی گیر ببئ، ئه وسا هه تا هه تابه له گۆزیکئ ته نیادا راده کشیت.

مارتا: (له پر هه لده سه تی) دایکه تۆ ئه وه ت بیه ر چوه که هه موو شه ویک کۆتایی دیت و ئیمه ش کاری زۆر مان به ده سه ته وه یه. ده بئ کاغه زه کانی گیرفانی بپشکن و خۆشی بیه یه ژوو ره که ی خواره وه. ده بئ چراکان خامۆش بکه ین و به ئه ندازه ی پتیه یست چاودیری ده رگا بکه ی.

دایک: به لئ کاری زۆر مان له به رده مه. هه ر ئه مه شه جا واز بیه که ی نیوان ئیمه و ئه و. ئه و بۆ خۆی ئیسه راحه تی کرد، له باری قورسی ژبان رزگار بوو، ئیدی خه م له هه یچ ناخوات، بیه ر ناکاته وه، خۆی ماندوو ناکات. خاچی ژبانی له ملی خۆی دا که ند و ئاسووده بوو، که چی منی پیه ر و شه که ت هه سه ت ده که م شادیم له م کاره دایه. ئا لیره دایه.

مارتا: کاتی ئه وه مان نییه باسی شادی بکه ین و شادی له کوئ و له چی دایه. چاودیری ده رگا که

دهکه یین... خو ئه گهر له هه موو شتیکیش دلتیا بین. هیشتا هه کار ی زۆرمان له بهردهمدایه، ده بی بچین بۆ قهراخی ده ریاکه. به جوانی قهراغه که بگه پرتین نه وه که سه رخۆشیک ی نووستوو بمانسین. ئه و جا به په له هه لی ده گرین بۆ ئه و ی - ده زانی ئه م کاره چ هه ولتیکی ده و ی؟ ناچارین قوئاغ به قوئاغ بیبه یین، که گه یاندمانه قهراغه که، ده بی تا بۆمان ده کړی و ده توائین فری بیده یینه قوولایی ده ریاکه وه، با جار یکی دیش ئه وه ت یی بلیم که شه وه همیشه یی نیبه.

دایک: به لئ زۆرمان له بهردهمه، هه رچهن د بیری ده که مه وه ته نیا بیر کردنه وه ماندووم ده کات. به راستی شه که ت بووم. ناتوانم بهردهوام بم توانای بهردهوامبونم نیبه، به للام ئه م پیاوه ملی داو ته خه ت، گومان ناکات، چیژ له خه وی خو ی وه ده گری. ئه گه هه لی بسینین سه رله نو ی ژیان ده ست یی ده کاته وه. ئه وه ی له ودا بۆم ده رکه وتوه وه ک پیاوانی دی هه رگیز دانامرکیته وه، بۆیه هه ست ده که م که ده بی بۆ ئه و یی بگوازینه وه به قوولایی ده ریا و توو به یی شه پۆلی بسپییرین (هه ناسه یه که هه لده کیشن)، به للام مایه ی داخه که رزگار کردنی پیاوی له شته قوړ و تروها ته کان ئه م گشت ئه رک و ئه زیه ته ی بو ی تا به ئارامی و ناشتی بسپییرین.

مارتا: دایکه، وا بزانه و پرتنه ده که یه ت؟ جار یکی دیش دوویاتی ده که مه وه که هیشتا زۆرمان له بهردهمه، ته نانه ت ئه گه ر فریمان دایه ده ریا که شه وه ده بی شوینه واری له سه ر که ناری ده ریا که بسپینه وه. شوین پیتکانی خو مان نه هیلین. کات به سه ر ده چی ئه گه ر په له نه که یین فریا ناکه وین. بۆ ده ته و ی له یال ئه م کابرایه دا راکشیت. سه بری بکه یه ت گه رچی چاوت ئه وه نده کزه که به ته واری نایبینی. و تیرای ئه وه ش سووری له سه ر ئه م کاره بی سوو ده ت.

دایک: مارتا! ئه ری زانیت، ده بو یست ئه وشۆ پروات؟

مارتا: نه، نه مزانی، به للام بشمزانیبایه هه ر ئه م ره فتاره م ده کرد، چونکه بریاری بوو دابووم.

دایک: هه ر تۆزی له مه و بهر ئه وه ی یی و تم نه مزانی چ وه لام یکی بده مه وه.

مارتا: ئاه! که واته قسه ت له گه لیدا کرد؟

دایک: که وتت چایه کت بۆ بردوو، چووم بۆ لای ده مو یست نه به لیم بیخواته وه. ئه گه ر زووتر بچوو مایه فریا ده که وتم، به للام چایه که ی خوارد بووه وه، ئیدی منیش شته کانم به ره و تی ناسایی خو یان سپارد، به تایبه تی که خوارد بوویه وه ئیدی هیچ شتی گرنه نه بوو.

مارتا: که هیشتا هه ر له سه ر هه مان هه ستی خو تی. من به راستی نازانه م له وه ی پتر مانتل بین هه سته یارمه تبه م بده و له م کاره سه خته رزگارم بکه.

دایک: (هه لده ستی) ئامادهم، ده بی یارمه تبه ت بده م و یارمه تبه شت ده دم، به للام تۆزی مۆله تم بده، ئاخه ر من پیروم و تاقه تی تو م نیبه، ناتوانم وه ک تۆ گورجو گۆل بم. تۆ له به یانیه وه تا ئیستا وچانیکت نه داوه، به للام من ناتوانم وا بم. ته نانه ت ئه م پیاوه ش نه ی توانی وه ک تۆ بی و شان به شانی تۆ پروات. بریاری دابوو پروات، به للام هیشتا بریاره که ی به ته واری نه دابوو، تۆ چایه که ت فریای خست.

مارتا: به للام با ئه وه ت یی بلیم که ئه و ای لی کردم وا زوو به زوو بریاری خو م بده م. ئه وه نده با سی ئه و ولاته ی بۆ کردم که له میژه تامه زویم، ئه وه نده ختو که ی سو زی دام و تامی تامی دامه وه دل م له ناستی ره ق بوو. ئه مه یه پاداشتی پاک ی و بی گوناهی.

دایک: له گه ل ئه وه شدا هه ستی به وه کردبوو که شتی کمان له ژیر سه ردا یه مارتا. پیتی وتم هه ست ده کات ئه م ماله مالی خو ی نیبه... بینگانه یه تیدا.

مارتا: (به بی توانایی و بی سه بریبه وه) هه لبه ت مالی ئه و نیبه. مالی هیچ که سیک نیبه. که س له م ماله دا هه رگیز هه ست به ناسو و ده یی و دلنایی ناکا. خو ئه گه ر زووتر ئه مه ی ده رک کرد با ئه و خۆشی و ئیسه شی له گه ل خویدا قوتار ده کرد، ئه وه ی له کۆل ده کردینه وه که پیتی بسه لمینین ئه م ژوو ره بۆ نووستنه و ئه م عالمه بۆ مه رگه، خیرا که دایکه تۆ بی ئه و خوایه ی هه ندی جار هانای بۆ ده به یه ت خیرا که با کاره که مان ته و او بکه یین. (دایک هه نگاو ی له چرپایه که نزیک ده بیته وه)

دایک: چا که مارتا با ده ست یی بکه یین، به للام هه ست ده که م هه رگیز به یان نادات.

(په رده)

په رده ی سییه م

دیه نی یه که م

(هۆلی ئوتیلینکه. دایک، مارتا خزمه تکاره پیره که، له سه ر شانۆن. پیره میترده که هۆله که ده مالی و پاک ده کاته وه. مارتا له پشت میتره که وه قزی ریک ده خات و بۆ پشته وه ی هه لده داته وه. دایک به ره و ده رگا ده چی ت)

مارتا: ئه وای به یانی دا و ئه م شه وه کۆتایی هات.

دایک: به لئ سه به یی هه ست به ره زامه ندی ئه نجامی کاره که مان ده که م، به للام ئیستا ته نیا هه ست به شه که تی ده که م که شه و یکی سه خت و دژوار بوو؟

مارتا: به للام من ئه وای بۆ چهن د سالی ده چی بۆ یه که مین جار هه ست به نازادی ده که م. هه رگیز به م ناسانیبه پیاوم نه کوشتوه، خه ریکه گویم له هاژهی شه پۆله کانی ده ریا ده بی. هه ست ده که م خه ریکه له خو شییان بگرم.

دایک: چا که مارتا، زۆر چا که، به للام من هینده هه ست به پییری خو م ده که م که هه رگیز ناتوانم به شداری شادیی تۆ بکه م، به للام ره نگه بۆ سه به یی چاک بم.

مارتا: به لئ هه موو شتی چاک ده بی، به للام تکات لی ده که م به س سکالا و گله یی بکه، مۆله تم بده چیژ له شادییه که م وه ربگرم. ئه م به یانیه وه هه ست ده که م که بوومه ته وه به کچۆله که ی جارن. هه ست ده که م خوینم جماره. هه ز ده که م رابکه م و گو زانی بچرم. ئاه! به للام پیتم بلئ (ده وه ستی)

دایک: چی بوو مارتا؟ لیت تی ناگه م.

مارتا: دوین... (ده وه ستی ئه و جا به گه رمی) پیتم بلئ ئه ری هیشتا جوانم؟

دایک: بەلێ ئەم بەیانییە جوانی. تاوان خۆشە، هەندێ کەس جوان دەکات.

مارتا: تاوانی چی! چیدی گوێ بەتاوان نادەین! من سەرلەنوێ لە دایک بوومەتووە. دەمووی بچم بۆ ئەو شارە تیبیدا شاد دەبم.

دایک: دە. من دەمووی ئیسراحت بەگم. زۆر شادم کە دەتبینم بە دەم ژبانهوه پێدەکەنی. ئەمە تۆلەمی هەموو ئەو شەوانەییە کە ئیشکمان تیدا دەگرت و دەمانویست ئەو شەوانە تۆ شاد بکەن و بەتاوات بەگەین. ئەنجام ئەوڕۆ بەتاوات بەگەین. ئەنجام ئەوڕۆ بەیان ئیسراحتەم کرد. تەنیا هەست بەو دەکەم کە شەو زۆر بەسەختی تی دەپەری.

مارتا: چ قەیدییە! لە تۆلەمی ئەو دەدا ئەوڕۆ پۆژتیک گەورە. ئەهای پیرەمێرد ناگادار بەکاغەز و شتی ئەو ریتبوارەمان لێ نەکەوتی. پۆ کۆیان بەکەوه و تاقیبی بەکە. (دایک دەچیتە دەری). پیرەمێردەکە دەچیتە ژیر مێرتیک و پاسەپۆرتی کۆرەکە دەردیتی، دەیکاتەوه، سەیرتیک دەکا و هەر بەکراوێی دەپهینتی و دەداتە دەست مارتا).

مارتا: من چ کارتیک پیتی نییە. لە لایەکەوه دای بنی. هەموویان پیکەوه دەسووتین. (پیرەمێردەکە بەهەمان شیوه پاسەپۆرتەکە بەدەستەوهیە، مارتا لێی وەردهگری).

مارتا: ئەمە چییە؟ (پیرەمێردەکە دەچیتە دەری مارتا ماوەیەکی زۆر بێ ئەوێ چ کاردانەوهیەک نیشان بدا. دەخوینتەوه بەدەنگتیک بەپاوانت ئارام بانگ دەکات) دایکە!

دایک: (سەرلەنوێ) دیسان چیت دەوێ؟

مارتا: وەرە (دایک دیتە ژوورەوه. مارتا پاسەپۆرتەکە دەداتە دەست).

دایک: (بەدەنگتیک ئاسایی و بێ هەلچوون) بەلێ دەزانێ پۆژتیک دێ و بەسەر خۆماندا دەشکیتەوه و کۆتاییمان پێ دینێ. کۆتایی بەهەموو شتی دینێ. مارتا وازم لێ بێنە. بەشی خۆم ژبام. لە کۆرەکەم پتر ژبام. نەم ناسیبەوه و کوشتم. ئیستاش دەتوانم بچم بۆ لای و لە قوولایی دەریادا پیتی بەگەمەوه... لە قوولایی دەریادا کە ئیستاش گۆگیا روویان داپۆشیوه.

مارتا: دایکە ناشێ برۆیت و بەتەنیا جێم بەیتێ؟

دایک: مارتا گیان تۆ چاکترین کچ بووی بۆ من. بەداخەوه کە جیت دەهیلیم، ئەگەر وشە داخ و اتایەکی هەبێ! من دەبێ ئەو بەلێم تۆ بەشێوهی تاییەتی خۆت باشتترین کچ بووی بۆ من. هەمیشە وەک پیتوبست ریزت گرتووم. بەلام ئیدی وەرپس بووم. دلە پیرەکەم ئەو دلە کە گوێ بەهیچ نادات. ئەمپۆکە و اتای مەستی و برژانی زانی، لەوه پتر هەلناکەم. بەلێ نەناسیبەوه. کۆرەکەمی خۆم نەناسیبەوه، کە دایکی نەتوانێ کۆری خۆی بناسیتەوه مانای ئەو دیە وەک دایکی دەوری تەواو بووه. ئیدی من لەسەر زەویدا دەورم ئەما.

مارتا: نا مادام کێرتیک هەبێ و ناواتەکانی نەهاتبە دی و شادی و بەختەوهری کچەکە بەدایکییەوه بەند بێ، کە گوێم لەم قەوانە تازەیهت دەبێ ئەمی ئەو کەسە فیترت کردم گوێ بەهیچ نەدەم، خەریکە دلەم شەق دەبات، خۆزگاگانم تەرتەووهرتە دەبن.

دایک: (بەهەمان دەنگ) ئەمە ئەو دەسەلمینتی کە لەم عالیەمی ئیچەدا نکۆلی لە هەموو شتی بەکەین، بەلام هەندێ شت هەن نکۆلییان لێ ناکرێ. لەم سەر زەمینە کە ئیچە تیبیدا دەژین ناتوانین متمانە بەهیچ شتی بەکەین. وێرای ئەوەش هیندێ شتی تیبیدا بەکەین و نکۆلی لێ ناکرێ. (بەگەرمی) ئیستاش خۆشەویستی دایک بۆ کۆرەکەمی حەقیقەتی راستەقینەمی منە.

مارتا: کەواتە دلە جیتی خۆشەویستی کچی تیدا نەماوه.

دایک: مارتا نامەوی دلە بشکینم. بەلام خۆشەویستی کچ وەک هی کۆر نییە. خۆشەویستی کچ لە دلە دایکدا کەمترە لە هی کۆر. من ئیستا ناتوانم بەبێ خۆشەویستی کۆرەکەم بژیم.

مارتا: خۆشەویستیەکی جوانە، ئەو کۆرەمی بیست ساڵ فەرامۆشی کردبووت!

دایک: بەلێ خۆشەویستیەکی جوان بوو بیست دانە ساڵ بەبێ دەنگی خۆی راگرت و تاقیبەت بۆ لای دایکی گەراپەوه. لەوه دەچوو ئەو ئەمی فەرامۆش کرد بێ و ئەمیش ئەوی فەرامۆش کرد بێ. چ دەلێی بیلێ بەلام خۆشەویستیەکی جوان بوو، بەلێ من ئەمی تیدا دەبینم. خۆشەویستیەکی جوان بوو. تەنیا جوانییەکەم بەسە مادام ناتوانم بەبێ ئەو بژیم. (هەلدهستی).

مارتا: مەحاله. ئەم قەسەمی تۆ زادهی هەلچوون نەبێ، زادهی بیرنەکردنەوه نەبێ لە کچەکەت.

دایک: نەخێر بیرم لە تۆ نەکردووتەوه. لە پیناوی تۆدا هەلنەچووم. چونکە من شایستەمی هەموو سزایەکم ئەوا بەسزای خۆش گەیشتم. مارتا بێ گومان ئەمە ئەنجامی هەموو بکوژتیک: پووجەلبوونی ناخ، قاتوقری بێ هیچ جۆرە نایندەیهک. بۆیه کۆمەلگا لیبیان پرگار دەبێ چونکە بەکەلکی هیچ شتی نایەن.

مارتا: (بەرەو دایکی دەچێ و بەتوندی) تۆ لەمەوپیش قەسەمی وات نەدەکرد... تۆ بەدریژایی ئەم هەموو سالانە هەمیشە پالێشتی منت دەکرد. بەدەستتیک پۆلایین قاچی ئەوانەت دەگرت کە دەمان کوشتن. ئەوسا بیرت لە ئازادی یان دۆزەخ نەدەکردەوه. درێژت دەدایین. ئیستا نازانم کۆرەکەت چ شتیکی لە تۆدا گۆربوه؟

دایک: راستە، درێژەم بەکاری خۆم دەدا، بەلام تەنیا بەحوکمی راھاتن بوو، هەلبەت ئەو راھاتنەش چ جیوازییەکی لەگەڵ مەرگدا نییە، ئەگەر توشی ئەزموونیکێ دلته ژین نەبام هەرگیز نەدەگۆرام. کۆرەکەم ئەوێ لە مندا گۆری. (مارتا حەرەکەیهک دەکات وەک ئەوێ بیهوی قسان بکا) دەزانم قەسەکانم ماقوول نین، چونکە تاوانبار هەست بەنازاکات. بەلام ئەوێ من هەستی پێ دەکەم وەک ئازاری ئەو دایکانە نییە کە جگەریان دەسووتی و شیوێن بۆ کۆرەکانیان دەکەن. من نە هاوار دەکەم و نە دەگریم. ئازارەکەم ئازاری هەستکردنە بەخۆشەویستی ئەو خۆشەویستیەمی لە نوێ لە دلەم دەتیتەوه. هەرچەند ئازارتیک سەختە، دەشرانم ماقوول نییە (بەدەنگتیک تازە) بەلام عالیەمی خۆی لە خۆیدا ماقوول نییە، هەقی خۆمە جاری ناماقوولیی عالیەم بەدەم، دوا ئەوێ هەموویم تاقی کردەوه لە پۆژی دروستبوونییەوه تا رووخان و نەمانی هەر وا هاتووه. (بەرەو دەرگا دەکەوتە پێ. مارتا پێشی دەکەوی و پێی لێ دەگری).

مارتا: نه دايکه، نابج بهجيم بهيلى ببرت نهچى من ئەو كەسەم كە لەگەلتدا مامەوه، ئەو جىي هيشيتيت و فەرامۆشى كردیت، من عومرئىكى تەواو لەگەلتدا بووم كەچى ئەو بەبى دەنگى بەفەرامۆشى سپاردیت. پیتوستە حیسابى بۆ ئەمە بكەیت و بەرەو لای من بیتی نەك بەرەو لای ئەو بچیت.

دایك: (بەناسكى) راستە مارتا، بەلام من ئەوم كوشتا! (مارتا ئاورى دەداتەوه، لەوه دەچى سەبرى دەرگا بكات).

مارتا: (دواى تۆزى بیدەنگى بەهەلچونەوه) ئەوى لە ژباند پیتوست بوو بەو درابوو. وپراى ئەوئەش پۆشت و ولاتى خۆى بەجى هيشت، ولاتانى تری ناسى، دەربای برى، لەگەل ئەو كەسانەدا ژبا و تىكەل بوو كە هەست بەنازادى دەكەن و تىیدا دەژین... بەلام من لێردا مامەوه و دللى خۆم دەرخواردى سىبەر دا، بى كەس و ژبانىكى بى مانا لە گۆزىكى ناو جەرگەى ئەورپادا زیندەبەچال كرام، بوو بەعەزەتى دللم پیاوى تاقە پیاوى ماچم بكات، كەس بەرووتى نەبىنىم، تەنەت تۆش دایە سوپندت بۆ دەخۆم دایە دەبى تۆلەى ئەو هەموو دەرد و رەنجەم بكەمەوه، بەلام تۆ ئەوئا دەبىنى خەرىكە ئاوانەكەم دینمە دى و بەئارەزووەكانم دەگەم هەرگىز نابى بەبىانوى ئەوى پیاوى كوژراوه بەجىم بهيلى، لىم تى بگە دايكە ئەوئەش بزانه هەر كەسى بەخۆشى بژى، گوئى بەمەرگ نادات. دەتوانىن هەردووكمان فەرامۆشى بكەين. من براىەك لە بىر بكەم و تۆش كورپىك لە بىر بەرىتەوه. ئەوى رووى دا گرنگ نەبوو، ئەو بەكامى دللى خۆى ژبا. هەموو خۆشییەكى ژبانى چەشت، بەلام من تا ئىستا ئۆخەيم نەكردوو و تامى ژبانم نەزانىوه كەچى ئەوئا تۆ لىمى تىك دەدەیت ئایا رەواىە لە خۆشەويستى تۆ بى بەش بىم؟ هەقى ئەوى هەیه بەرەو ناخى دەريا، ناخى تارىك و بەستەلەكى دەریات بىا؟ (بەبى دەنگى دەروانە يەكدى. مارتا چا و دادەخات و زۆر بەنزمى قسان دەكات) من تەماحكار نىم، داواى زۆر ناكەم، تەنیا كەمى ژبانم دەوى، دايكە هەندى وشە هەن ناتوانم بەكاربان بىنم، خۆبان بەدەستەوه نادەن. بەلام... ئەگەر سەرلەنوئى من و تۆ دەست پىن بكەينهوه لات وا نىبە رۆژگارمان شىرینتر بى؟

دایك: تۆ ناسى بووتەوه؟

مارتا: نهخىر نەمناسىبەوه. كەمترین روالەت و شىوئەبەيم لە بىر نەما بوو ئىدى شتەكە روویدا و پراپەوه، تۆ خۆت لەمەوپىش وتت: ئەم عالەمە ماقوول نىبە، لەگەل ئەوئەشدا دەبوو ئەو پرسىارەت كردبا، چونكە من ئىستا دلنىام كە ئەگەر بىش ناسىبا هىچ شتى نەدەگۆرا.

دایك: ماقوول نىبە، هىچ ئىنسانى نىبە تەنیا هەر شەر بى، بگرە گەرەترىن تاوانبار هەندى جار دللى تەژى سۆز دەبى و قىزى لە چەك دەكاتەوه.

مارتا: منبىش ئەو جار و ساتانە دەناسم، بەلام سەر بۆ براپەكى نەناس دانانەوینم.

دایك: كەواتە سەر بۆ كى دادەنەوینى؟

مارتا: (سەر دادەنەوینى) بۆ تۆ دايكە گىان (بیدەنگىبەكى كەم).

دایك: (بەئەسپاى) بەلام تازە درەنگە مارتا. ئىدى هىچ شتىكم بۆ تۆ پى ناكرى. (تۆزى ئاورى

دەداتەوه) بەلام بۆ قسەى نەكرد؟ بۆ بیدەنگ بوو؟ بیدەنگى كوشندەيه، بەلام خۆ قسەكردنىش هەر كوشندەيه. ئەو تۆزە قسەبەى كرد مەرگەكەى خىراتر و نزىكتر كردهوه (ئاورى لە كچەكەى دەداتەوه) ئەوه دەگرىت مارتا؟ بەلام تۆ نازانى گرىان چۆن دەبى، لە بىرته كە لە نامىزم دەگرىت و ماچم دەكردىت؟

مارتا: نهخىر دايكە.

دایك: هەقتە، چونكە لەمىژە، منبىش هەر زوو ئەوئەم لە بىر چوووهوه كە چۆن دايك كىژەكەى لە نامىزم دەگرى، بەلام من دەستبەردارى خۆشەويستىت نەبووم (بەنەرمى مارتا دەخاتە لاوه مارتاش وردە وردە رىگای دەدات) ئىستا هەست بەوه دەكەم براكەت ئەم خۆشەويستىبەى لە ناخمدان بىدار كردهوه، براكەت كوشت. دەبى ئەم خۆشەويستىبەش بكۆژم. بىكۆژم و خۆشى لەگەلدا بكۆژم. (رپگا لە بەردەمىدا وازە دەتوانى تى بىهەرى).

مارتا: (دەموچاوى دەخاتە نىو هەردوو لەبى) بەلام ئىستا چ شتى لە خەم و پەژارەى كچەكەت بەهەزترە؟ دايك: رەنگە شەكەتى ... تىنوئىتى ... (دەچىتە دەرى بى ئەوى كچەكەى رىى لى بگرى).

دەيهنى دووهم

(ماريا بەرەو دەرگا رادەكات، بەتوندى پىوهى دەدات و لەسەرخۆ كىلبى دەدات و دەست بەهاوار دەكات)

مارتا: نهخىر، من چىم داوه بەسەر براكەمەوه؟ هىچ كەچى بووم بەبىگانەى مالىى خۆم. شوئىنى نىبە سەرى تىدا بنىمەوه، دايكىشم وازى لى هىنام. ئاى لەم سستەمە! چەند زۆر لە بى گوناحان دەكەن! ئەو بەهەموو خۆستىكى خۆى گەبى، كەچى من هىچم نەبىنىبووه. بەتەنیا جىيان هيشتم دوور لەو دەرباىەى كە ئەوئەندە شەيدابىم. ئاھ كە بەغىلبى بەو دەبەم بەدزىابى تەمەنم چاودەرتى ئەو شەپۆلە بووم كە هەلەم بگرى بۆ دوور، بۆ ئەو شوئىنەى دللم دەبەوى بەلام وا نايەت و نايەت. لىرەدا دەمىنەوه. ئەمە چارەنووسمە و بەخت و نىوچەوان... كەچى ئەو هەموو ولات و مىللەتانه، ئەم هەموو دەشت و كىوانەى بەرى باى دەريا دەگرن، چاودەورىان داوم (بەدەنگى نزمتر) هەندى شوئىن هەن هەرچەند لە دەرباوه دوورن، بەلام باى ئىسواران هەندى جار بۆنى گىسای دەرباى بەسەردا دىنى. كەنارە شىدارەكان وەبىرى مرۆف دىنىتەوه، بەلام باى دەريا ناگاتە ئىرە. هەرگىز هەرگىز بەئاوات و خۆزگەكانم ناگەم، گوئى دەنىم بەزەوبىهوه كەچى گوتم لە دەست لەملانى كىوى بەفر و شەپۆلى دەريا نابى، من دوورم زۆر دوورم لە هەموو ئەو شتانهوه كە خۆشم دەوتىن. من قىنم لىبەتى، قىنم لەوه، چونكە بەمرازى دللى خۆى گەبى! بەلام من هىچ پەناىەكم نىبە جگە لەم شارە خەمناكەى كە ئاسمانەكەى بى كوتابىبە. كە برسىم دەبى تەنیا هەرزىن شك دەبەم، كە تىرم بكات، خۆنىش تىنوئىتىم دەشكىتى، ئەو خۆئىنەى دەبىرپۆم. ئا ئەمەيه نرخی خۆشەويستىبى دايكان! بەلام من كەس خۆشى ناوتم، دايكم خۆشى ناوتم. دەى سا خۆزگە دەمرى، با بروا و جىم بىلى، با بەتەنیا لەگەل توورەبى خۆمدا، لەگەل توورەبى رەوامدا بەجىم بىلى! چاوى

پارانهوه ناپرمه خوا! له سه‌ره‌مه‌رگدا تۆبه و داواى به‌خشين ناکه‌م له‌وى مرۆف ده‌توانى راپکات و به‌ئازادى هه‌ناسه‌ بدات و به‌دهنى به‌به‌دهنى پياوێکه‌وه به‌جسه‌سپينى و چۆن رێک که‌وت خۆى بداته ده‌م شه‌پۆله‌وه له‌ويدا له‌و ولاته‌ى که‌ ده‌ريا چوار ده‌ورى گرتوه ده‌سه‌لاتى خوا نامينى به‌لام ليره‌دا چۆن و به‌هه‌ر لايه‌کدا ده‌روانى ده‌بى چاو دابخه‌يت، هه‌موو شتى هه‌ر پۆليسه و ئازادى ده‌خکينى من قينم له‌م عاله‌مه ته‌نگه‌به‌ره‌يه. که هه‌ناسه‌مان له‌به‌ر ده‌برۆ و ناچارمان ده‌کات هه‌ميشه ده‌سته و دوعا له‌به‌ر خوا بپاريينه‌وه نيگاکانمان به‌سوالکردن رابه‌پين. که‌س لايه‌نگريم ناکات ده‌ منيش ياخى ده‌بم له‌و سته‌مه‌ى ليم کراوه، چۆک دانادهم هه‌ليان خه‌له‌تاندم، من له‌ شوين بى به‌ش و له‌ داىک بى به‌ريم. هيچم بۆ نه‌ماوه‌ته‌وه جگه له‌ تاوانه‌کانم که‌واته ده‌بى ئەم عاله‌مه به‌جى به‌په‌لم و به‌هيچ رازى نه‌بم. (له‌ ده‌رگا ده‌درئ).

دیه‌نى سپیهم

مارتا: کييه؟

ماريا: ريبوارم، ميوانم.

مارتا: ئيدى ميوان رانگرين.

ماريا: به‌لام ميترده‌که‌م ليره‌يه و بۆ لای ئەو هاتووم (دپته ژوو‌ره‌وه).

مارتا: (سه‌ير ده‌کات) ميترده‌کات کييه؟

ماريا: دوينى هاتبوو بۆ ئيره، قه‌رار بوو ئەم‌رۆ به‌يانيبه‌که‌ى سه‌رم لى بدات. که‌چى نازانم بۆ سه‌رى لى نه‌دام.

مارتا: به‌لام ئەو وتى ژنه‌که‌ى له‌ هه‌نده‌رانه.

ماريا: هۆى تايه‌تى بۆ ئەو قسه‌يه‌ى هه‌بووه، به‌لام به‌لتمان دا‌بوو که ئەم به‌يانيبه‌ يه‌کدى ببين.

مارتا: (هه‌يشتا هه‌ر سه‌يرى ده‌کات) به‌راستى کارىکى دژواره، ميترده‌کات ليره‌ نه‌ماوه.

ماريا: ئەوه ده‌لپتى چى؟ مه‌گه‌ر ليره‌ ژوو‌رى به‌کرى نه‌گرتبوو؟

مارتا: به‌لى، به‌لام هه‌ر شه‌وى رۆبى.

ماريا: باوه‌ر ناکه‌م، چونکه ده‌زانم بۆچى پابه‌ندى ئەم ماله‌ بوو. به‌لام قسه‌کانى تۆ ده‌مترسيه‌يت، پيم بلتى مه‌به‌ستت چييه؟

مارتا: هيچ مه‌به‌ستتکى نيبه، ئەوه‌نده هه‌يه ميترده‌کات ليره‌ نه‌ماوه.

ماريا: به‌لام به‌بى من ناروات. من ليت تى ناگه‌م. باشه پتى وتيت به‌يه‌کجارى ده‌رواى يان ده‌گه‌رپته‌وه؟ مارتا: به‌يه‌کجارى رۆبى.

ماريا: گوئى بگه‌ر، من له‌ دوينيوه تا ئيستا له‌م ولاته بيگانه‌يه‌دا به‌ده‌م چاوه‌روانى ئەوه‌وه ده‌تلپمه‌وه و سه‌رم لى پرواوه، ئيستا ش بريارم داوه تا ميترده‌که‌م نه‌بينم يان شوينه‌که‌ى نه‌زانم ليره‌ نارۆم.

مارتا: من چوزانم؟ ئەمه پتوه‌ندى به‌خۆت و ميترده‌که‌ته‌وه هه‌يه و هيچ پتوه‌نديه‌کى به‌منه‌وه نيبه.

ماريا: تۆ هه‌له‌يت پتوه‌ندى به‌تۆشه‌وه هه‌يه، زۆريش پتوه‌نديى به‌تۆوه هه‌يه. نازانم ميترده‌که‌م به‌م قسانه‌ى ئيستاى من رازيبه، يان نا، به‌لام من له‌م گالته‌بازار و يارييه بى هوودانه بيزار بووم. بۆيه به‌ئاشکرا پيت ده‌لپتم ئەو پياوه‌ى دوينى هاتبووه ئيره، براکه‌ت بوو ئەو برايه‌ى چه‌ندين ساله نه‌تبينيوه و گويت له‌ قسه‌ى نه‌بووه.

مارتا: ده‌زانم.

ماريا: (به‌توورپى) که‌واته چى روويداوه؟ که له يه‌کدى ئاشکرايوون ئەى بۆ براکه‌ت ليره‌ نه‌ماوه؟ پيشوازيان لى نه‌کرد؟ تۆ و داىک به‌هاتنه‌وه‌ى شاد نه‌بوون؟

مارتا: براکه‌م ليره‌ نه‌ماوه، چونکه مرده‌وه (ماريا له‌ سه‌رساميدا هاوار ده‌کا تۆزى بيده‌نگ ده‌بى، به‌قينه‌وه چاو ده‌برپته مارتا. ئەوجا به‌پيکه‌نينه‌وه به‌ره‌و مارتا ده‌چن).

ماريا: گالته ده‌کەيت وا نيبه؟ جان هه‌موو جارى بۆى ده‌گيرامه‌وه که چۆن تۆ به‌مندالى هه‌زت ده‌کرد خه‌لکى بترسيه‌يت. ئيمه وه‌ک خوشک واين من و تۆ...

مارتا: ده‌ستم پتوه نه‌ده‌ى له‌ جى خۆت بووه‌سته هيچ شتى من و تۆکۆ ناکاته‌وه. (بيده‌نگى) شوخييش ناکه‌م، ميترده‌کات دوينى شه‌و مرد و تۆش ده‌بى برۆيت و هيچ کارىکت به‌ئيره نيبه.

ماريا: ئەوه شيت بوويت؟ بنياده‌م که يه‌کيک چاوه‌روانى بى هه‌روا به‌ئاسانى نامرئ. ئەمه شتيكى زۆر کتوپره و ناتوانم باوه‌رت پى بکه‌م. کارىکى وا بکه که ببينم ئەوجا له‌وانه‌يه باوه‌ر بکه‌م.

مارتا: مه‌حاله، چونکه ئەو ئيستا له‌ ناخى ده‌ريادايه... (ماريا ده‌ستى بۆ ده‌بات) ده‌ستم تپوه نه‌ده‌ى! نه‌يه‌يته پيشه‌وه. نه‌يه‌يته پيشه‌وه. ئەو له‌ قسولاى ده‌ريادايه، دوينى شه‌و من و داىکم فرپيماندايه ده‌رياوه، دواى ئەوه‌ى خه‌واندمان هيچ نازارىکى نه‌کيشا، به‌لام مرد، مرد. من و داىکم کوشتمان.

ماريا: (ده‌کشپته‌وه) هه‌له‌ت من شيت بووم وشه‌ى ئەوتۆ ده‌ژنه‌وم که‌س له‌سه‌ر رووى زه‌مين نه‌بوون. ده‌مزانى له‌م ولاته‌دا خيتر و خوشى نابينم، به‌لام ناماده نيم به‌شدارى ئەم شيتييه‌تان بکه‌م، وشه‌کانت ناخى دل‌م ده‌سمئ. تۆ باسى که‌سيکى دى ده‌کەيت نه‌ک باسى ئەو پياوه‌ى هاوسه‌رى ژيانى من بوو. خه‌ونه خه‌يال؟

مارتا: من نامه‌وى قه‌ناعه‌ت پى بکه‌م، به‌لام ئەمه ئەو پراستيه‌يه که ناچاريت به‌زووترين کات دانى پيدا بنه‌يت.

ماريا: (بيرده‌کاته‌وه) ئاخى بۆ، بۆ ئەم کاره‌تان کرد؟

مارتا: به‌ج هه‌قيکه‌وه ئەم پرسياره‌م لى ده‌کەيت.

ماريا: (به‌فرياده‌وه) به‌ناوى خوشه‌ويستيمه‌وه به‌هه‌قى عه‌شقمه‌وه.

مارتا: ئەم وشه‌يه ماناى چييه؟

ماريا: ماناى. ماناى ئەو هه‌موو شته‌يه که ئيستا جه‌رگ و دل‌م ئەنجن ئەنجن ده‌کات. واتاى ئەوه‌يه که

په نجه كانم بۆ كوشتن تيز دكات، واتاي هه موو شادييه كي له دهست چوممه، واتاي ئهو دهردهيه كه به مننت نوشاند، به لئى ئه شيتى به دخوو گهر له هه وه له وه كۆنترۆلى خۆم نه كردبا ئيستا ماناي ئهم وشه يه فتر ده كړدبت وگوناكانتم به نينوك هه لده درى.

مارتا: تۆ به زمانى قسان ده كه يت كه من تبت ناگه من له واتاي وشه وهك خۆشه ويستى و شادى و خه من تى ناگه ئهم وشانه له لاي من چ واتايه كيان نييه.

ماريا: (هه ول ددها به نارامى بدوى) گوئى بگره مارتا- نيوت مارتايه وان نييه؟ با واز له شوخييه بينين، با واز له وشه بى سوودانه بينين بهر له وهى دهست له خۆم بشۆم به ئاشكرا شته كه م پى بلئى.

مارتا: له وه ئاشكراتر نابى. دوينى شهو ميترده كه تمان كوشت تا پاره كه وه دهست بينين، وهك ئهمه مان له گه ل ميوان و ريبوارى تريبشدا كړدوه.

ماريا: كه واته دايك و خوشكه كه دوو بكوژن؟

مارتا: به لام، ئهمه كاريكه پيوه ندى به خويانه وه ههيه.

ماريا: (دهپه وئى ئارام ديار بى) باشه زانيت پراته؟

مارتا: گهر ببرت بكر دايه ته وه ده تزانى به- حالى بوونى كه له كار هه دا بووه، خو ئه گهر كه م ترين ئه زموننت له گه ل عاليه مدا هه بووايه سهرت سوړ نه ده ما.

ماريا: (دهگه رپته وه لاي ميتره كه، دهستى به سهر سينگييه وهيه و به ده ننگيكي نزمى خه مبار) ئاه! خوايه! ده زمانى ئهم گالته بازاره بهم كار هه ساته كوتايى دئ، هه ردو و كمان من و ئهو بهو سزايه ده گه ين، چونكه رازى بووين په پره وى بكه ين ته نانه ت ئاسمان و هه واي ئهم ولا ته بؤنى سامناكى و خوينى لئ دههات. (له بهر ميتره كه دا ده وه ستى، بئى ئه وهى سه يري مارتا بكات بهر ده و ام ده بئى له سهر قسه كانى) ده يو بست خويتان پى بناسينى... شاديتان پى ببه خستى، به لام وشه وى گونجاوى بؤ نه ده دؤ زرايه وه، هه ولى ددها وشه يه ك بدؤ زپته وه كه جه مسهرى مه سه له كه ي پى بكات ه وه، كه چى كوشستان (ده گرى) ئيه وهك دوو كه سى بئى هه ست و كوئر، چاوتان له ئاستى ئهو كوره ئهمه كداره تان كوئر بوو. هه رگيز زه لامي دلپاك و ئهمه كدارى وهك ئهو زه لامه ي كه دوينى شهو كوشستان ده ست ناكه وئى. ئهو ده بوو به مايه ي شانازيتان وهك چؤن مايه ي شانازى من بوو. به لام ئه فسسوس ئيه و دوژمنى بوون. ئه گينا چؤن ده توانى بهم ئاسانيه باسى شتى بكه يت كه مايه ي شيت بوونه؟

مارتا: به خورايى خوت مه كه به قازى، چونكه تۆ هه موو شتى نازانى. ئيستا دا بكيشم له پال كوره كه يدا راکشاوه و به بهر يه سه كه وه چه سپاون و شه پؤل چينه له ده موچاو و جه سه تبه يان ده كات. دواى تۆزى كي دى خه لكى لاشه كانيان ده دؤ زنه وه و پي كه وه له هه مان شوپندا به خاكيان ده سپيرن. به لام وئراى ئه وه شتى ناميزوينى تا بگرىم، بير كړنه وهى من دهر باره ي دلى مرؤف ته واو جيا وازه، له راستيدا كه فرميسكه كات ده بينم دلتم تيك هه لئى.

ماريا: (دهگه رپته وه و به توره بى) ئهمه ئه شكى شادييه كه بۆ هه ميشه له ده ست م چوو فرميسكى

خۆشه ختى حه رام بوومه.

مارتا: خيال نه كه ي بهم قسانه كارم تى بكه يت له راستيدا بئى بايه خن، چونكه زؤرم له م با به ته قسانه ژنه و توه. منيش له لايه ن خۆمه وه بپارم داوه كه بمرم، به لام نامه وئى خۆم تيكه ل به وان بكه م. چ پيوستم به وان نييه ئه وان به ميه ر و خۆشه ويستى تازه و به ناز و نه واز شى تاريكيان ده سپيرم نه من و نه تۆ به شداريان ناكه ين ئه وان هه ميشه بهر انبه ر به ئيمه بئى وه فابوون. هه رگيز دلئسوزى ئيمه نه بوون. من هيج پيويستى بهم به وان نييه، زوورى نووستنه كه م ماوه و كۆله كه كه شى مه حكه م و قايه.

ماريا: من كه له سؤنگه ي تۆ وه ميترده كه م له ده ست چوو، به چى ده چى بئى يان دنيا خراب بئى؟ من به هؤى تۆ وه دپئى له شه وى تاريكى ته نيا ييدا بژيم و به دم نازارى يادگار وه بتليتمه وه. (مارتا له پشت ييه وه ده وه ستى و قسانى له گه ل ده كات).

مارتا: موبالعه مه كه! تۆ ميترده كه ت له ده ست چوو، منيش دا بكم. كه واته هه ردو و كمان وهك يه كين له گه ل جيا واز ييه كدا، تۆ بؤ يه ك جار ميترده كه ت له ده ست چوو، دواى ئه وهى چه ند سالى له باوه شى خۆشه ويستيدا ژيايت و ليت نه تورا و جئى نه هيتتيت، به لام من دوو جار ان دا بكم له ده ست چوو يه كه م جار تورا و جئى هيتتم. دوو م جار مرد... بؤيه من له تۆ به دبه ختتم.

ماريا: راسته. ئه گهر نه زمانيا دوينى شهو به ته نيا له ژوره كه يدا چاوه روانيى چى ده كات، له كات يكا ئيه ته گيبرى كوشنتيتان ده كرد، ره نكه دلتم دابا يته وه و له خه مه كانم به شدارم كړدبايت.

مارتا: (به ده ننگيكي نائومي دانه) گوناحى ميترده كه ت له ئه ستوى مندا نييه، چونكه منيش وهك ئهو نازارم چه شت. منيش وام هه ست ده كرد وهك ئهو دالده به كم هه يه و تاوان من و دا بكم بؤ هه تا هه تايه به يه كه وه ده به ستى. ئاخو من جگه له و ئافره ته ي يارمه تى دام له كوشنتيدا ده متوانى پشت به كئى ببه ستم؟ به لام من به هه له دا چوو بووم. چونكه تا وانيش ته نيا يى ده گه يه نئى، ئه گه رچى هه زاران كه سيش له گه لندا به شدار بن. بؤيه به ته نيا ده مرم، چونكه به ته نيا ژيام و به ته نيا پيا وانم كوشت. (ماريا ئاوپى لئى ده اته وه، فرميسك به گونايه دپته خواره وه، به لام مارتا ده كشيته وه و سه رله نوئى ده نكى گر ده بئى) ده ست م ئيه وه نه ده يت، پيتم و تبت ده ست م ئيه وه نه ده ي، چونكه ئه گهر بهر له مه رگ ده ستى مرؤ قئى كم بؤ دريژ بكرئ و هه ست به گه رمايى بكه م، خوينم دپته كؤل و بيژار تر ده بم (ماريا هه لده ست يته سه ر بئى. هه ردو و كيان بهر انبه ر به يه ك و زؤر له نزيكى يه كه وه ده وه ست).

ماريا: مه ترسه. ليت ده گه ر پيم به نار زوى خوت بمرى، چونكه هه ست ده كه م نازارى كي كوشنده تيم ئالا وه و بهر چاوى تاريك كړدووم و ئه وهى له ده ورو به رمدا يه ناييبنم... تۆ و دا بكت جگه له دوو سيماي ئالؤ زياتر نايه نه بهر چاوم كه له كار هه ساتيكي بئى پرانه ودا توشيان بووم تيه پين. من رقم ليت نييه مارتا هه روه ها به زه بيشم پيندا نايه ته وه، تواناي خۆشه ويستى و رقم نه ماوه (له پر ده موچاوى له نيو هه ردو له پيدا ده شار يته وه) له راستيدا كاتى ئه وم نييه نازار بچيژم يان

هه لچم و تووره بيم. کاره ساته کهم له خۆم گه وره تر بوو.

مارتا: (که چند ههنگاوێ به رهو ده رگا که چوو بوو... ده گه رپه تته و بۆ کن ماريا)، به لām ئه وه ندهش گه وره نه بوو چونکه به لای که مه وه بواری فرمیتسکی بۆ هه شتوو پته وه. به ر له وه ی بۆ هه میشه تۆ به جی بیتلم هه ست ده کهم کارێکی ديم پیت هه یه ئه ویش ئه وه یه که ئومید پرت به کم.

ماريا: (به وه پیری تر سه وه سه ییری ده کات) ئاه! وازم لای بیته، برۆ و وازم لای بیته!

مارتا: ئه و جا وازت لای دینم تۆ به رپتی خۆت و من به رپتی خۆم. که رقم له خۆ شه و یستی و فرمیتسکه که ته. به لām به ر له وه ی به رهو مردن برۆم پیتو یسته له و اهیمه یه رزگارت به کم که تۆ راست ده که یه ت و خۆ شه و یستی بیتهو وده نییه، ئه وه ی رووی دا ئه نجامی پاشه گه ردا نییه کی فراوانه... ده مه وئ به وه قه ناعه ت به که یه ت هه ر ئه مه ش سیسته می حه قیقییه...

ماريا: چ سیسته می؟

مارتا: ئه و سیسته می که س نه یزانیوه.

ماريا: (به سه رسامی) چم له سیسته م داوه یان چم له وه داوه که سێ ده یزانی یان نایزانی. من دلّم پارچه پارچه بووه و بۆ که س لای نادات، جگه له و پیاوه ی تۆ کوشته ت.

مارتا: (به توندی) بیدهنگ به نامه وئ هیچی ده رباره بژنه وم، چونکه رقم لاییه تی. ئه و ئیدی هیچی تۆ نییه... ئه و چوو ئه و شوینه ی که هه رگیز گه رانه وه ی بۆ نییه گه و ج! به مه رامی خۆ ی گه یی. هه موو هه ر به هه قی خۆ مان گه یین، به لām ئه وه بزانه نه ئه و و نه ئیمه نه له ژیا ندا و نه له مه رگدا هیچ ناشتی و ئاسو و ده ییه ک به چا و نابینین (پیکه نینیک ی ته و سئامیز) ناشتی و ئاسو و ده یی له ویدا، له ژیر ئه و خا که تاری کو نوو ته که دا نییه. جا تا کۆچ ده که یین. بابین به ژمه خوار دنییک و بدریین به گیان داران، ئه وئ با شترین نیشتمانه.

ماريا: (به ده م ئه شک رشتنه وه) ئاه ناتوانم، له وه زیاتر هه لئا که م؟ ناتوانم گویم لیت بی که به و شیوه یه قسان به که یه ت... ئه ویش نه یده توانی هه ل بکات له ده ریا به ربه وه بۆ ئه وه ی نیشتمانیکی نوێ و ده و ژۆی.

مارتا: (که به رهو ده رگا چوو بوو، به لām له پر ده گه رپه تته وه)... سزای گه و جیتی خۆ ی وه رگرت. به م زو وانه تۆ یس سزای خۆت وه رده گرت. (به پیکه نینه وه) هه لیا ن خه له تان دین، پیت ده لیم هه لیا ن خه له تان دین! نازانم مه به ست له م که لکه لانه ی ختوو که مان ده دن چیه، ئه نجامی ئه و ئاره زو وانه ی رۆ حمان ئازار ده دات چیه؟ بۆ له پیتاوی ده ریا یان خۆ شه و یستیدا هاوار ده که یین و خۆ مان هه لده خه له تینین؟ سو و دی ئه مانه چیه؟ به لām میتر ده که ت ئیستا وه لآم مه که ی ده زانی: ئه م دنیا یه خا نه یه کی تر سا که و له کۆ تا ییدا هه مو و مان به ته ک یه ک و تیدا دن ئیتر تین، (به قینه وه) رۆ ژۆی دی تۆش په ی به وه ده به یه ت که من په یم پێ بردو وه. ئه و سا که شتی نا بی نیوی بی ره وه ری و یاد گاری شیرین بی، چونکه هه ست به سه خت ترین نه فی ده که یه ت... هه ول بده ئه وه بزانی که خه مه کانی تۆ له به رانه ر ئه و زو لمه دا که له مرۆ ف کرا وه هیچ نییه. ئیستا ش به ر له وه ی برۆ م با

ئه م ئامۆ زگا رییه ت به کم، چونکه میتر ده که تم کوشت قه رزار یار تم. له خوا بیاری توه دلّت بکا به به رد. ئه وه ئه و شادی به یه که بۆ خۆ ی هه لی بژاردو وه. ئه وه شادیی راسته قینه یه. تۆش وه ک ئه و به که. گویت له ئاستی هه مو و هاوار یک که ر به که. ده با به زو و ترین کات دلّت بیی به به رد، خۆ ئه گه ر نا ویری خۆت به خه یته جیهانی ئه م ئاشتی به سه خته کو تره وه، وه ره و پیتو وندی به ئیمه وه به که و چاره نووسی خۆت بخه پال چاره نووسی ئیمه وه، به دو وعا خوشکی! به چاوی خۆت بینیت که شته که هه ر زۆر ئاسانه. تۆ خۆت سه ریشکی له نیوان هه لیا ر دنی شادی به ر دیندا و ئه و نوینه خزه ی له سه ری چا و پروانته ده کات (ده چپه تته ده ری ماريا که به سه رسامی گویتی ده گرت له تر ده دات، ده ست بۆ به رده می خۆی درێژ ده کات).

ماريا: (به ده نگی به رز هاوار ده کات) ئاه خوا یه! من ناتوانم له م بیابانه چۆ له دا بژیم! له تۆ زیاتر که سم نییه، منیش روو له تۆ ده که م و قسه م له گه ل تۆ یه (ده که و پته سه ر ئه ژۆ) خۆم به تۆ ده سپیتم، ره حم پێ به که. ئاو ریکم لای بده وه! خوا یه ره حم پێ به که! خوا یه ره حم به و که سانه به که که یه کیان خۆ شو یست و له یه کدی جو دا بو و نه وه (ده رگا ده کرتیته وه، خزمه تکاره پیره که دپته ژو و ره وه، له به رده رگا که دا ده وه ستی).

دییه نی چوارم

پیره میترد: (به ده نگیک ی ئاشکرا و مه حکه م) ئه م هه را هه رایه چیه؟ منت بانگ کرد؟

ماريا: (سه ییری ده کات) ئاه؟ نازانم؟ به لām یارمه تیم بده، چونکه پیتو یستم به یارمه تی هه یه، به زه بیته پیتما بیتته وه، ده بلتی یارمه تیت ده ده م!
پیره میترد: (به هه مان ده نگ) نه!.

(په رده)

۱۹۸۳/۳

دورا: (سهیری دهکات) سټی ساله .
 سټیپان: بهلټی. سټی ساله گیراوم. سټی سالی خشت. له وکاته دا گیرام که بؤ نک نهنگو دههاتم.
 دورا: نیمه چاوه ریت بووین. وهخت ده بووری و دلټی من پتر دهگوشرا و امان لی هات نه ده ویراین سهیری
 یه کدی بکهین.

ئانکوف: ده بی جارټکی دی شوینه که مان بگورین.

سټیپان: ده زاتم.

دورا: دهنگو یاسی ویندهر سټیپان؟

سټیپان: کویندهر؟

دورا: زیندان؟

سټیپان: هه لی هه لاتنم بؤ هه ل کهوت.

ئانکوف: بهلټی که زانیمان خۆت گه یاندۆته سويسرا خوشحال بووین.

سټیپان: بوریا، سويسراش زندانټیکی دیکه بوو.

ئانکوف: چۆن؟ خۆ هه نه بیټی ئه وان نازادن.

سټیپان: نازادی زندانټیکی به درټرټره که له سهه زه ییدا به شه ری ملکه چ کردوو. من نازاد بووم، که چی

هه همیشه بیرم لای روسیا و کۆیله کانی بوو.

(بیده نگیه کی کورت)

ئانکوف: سټیپان. شادم که حزب تۆی بؤ ئیره هیناوه.

سټیپان: زه رووری بوو. خه ریک بوو دیکم ده کرد. هه رچۆنیټی بیټی ده بیټی کار بکری. کار (دهروانټیته ئانکوف)

دهیکوژم. وانه؟

ئانکوف: دلټیام.

سټیپان: ئه م جه لاده ده کوژم. بوریا تۆ فه رمانده یټ و ئه ز سه ریازی گوټپرایه ل.

ئانکوف: سټیپان، پټیویست به وتن ناکات. نیمه هه موو براین.

سټیپان: به لام زه بت و ره بت پټیویسته. له به ندیخانه دا ئه مه م بؤ ده رکه وت حزبی سوټسیال شوټر شگیر،

پټیویستی به زه بت و ره بت هه یه. که زه بت و ره بتمان هه بیټی، ئه وا گراند دۆک (الدوق الکبیر)

ده کوژین و دکتا تۆریه ت له نیو ده به یین.

دورا: «به ره و ئه و ده چی» دانیشه سټیپان. وا دیاره ئه م سه فه ره دوو درټرټه ماندووی کردوویت.

سټیپان: من و ماندوو یون؟ بوریا هه موو شټیک ئاماده یه؟!

ئانکوف: (دهنگی ده گۆرټی) بهلټی به ک مانگی خسته که دوو که س رټگه ی هاتوچۆی گراند دۆک تاقی

ده که نه وه. دورا هه موو که ره سه یه کی پټیویستی ئاماده کردوو.

سټیپان: ئه دی به یان نامه و بلا فوک؟

دادپهروهران

کاراکته ره کان:

دورا دولوف

خاگراند دۆک «الدوقه الکبیره»

ئیشان کالیبیف

سټیپان فیدوروف

بوریا ئانکوف

شوراتوف

فوکا

کیشکچی

په رده ی یه که م

(بنکه ی گشتی تیرو رسته کان. به یانییه .)

(په رده به بیده نگه لاده برټی. دورا و ئانکوف بی جووله له سهه شانۆ وه ستاون. زهنگی ده رگا

جارټیک لی ده درټی. دورا بی ده چی بیه وی قسان بکات. ئانکوف به ئیشاره تیک بیده نگه

دهکات. زهنگه که دوو که ره ت له سهه یه ک لی ده درټیته وه.)

ئانکوف: ئه وه. خۆیه تی.

(ده چیته ده برټی. دورا. خامۆش و بی جووله چاوه روانه. ئانکوف له گه ل (سټیپان) دا ده گه رټیته وه.

دلټسۆزانه دهستی خسته بووه سه رشانی.)

ئانکوف: ئه وه. ئه مه ش سټیپان.

دورا: (به ره و پیری سټیپان ده چیټ و دهستی ده گرتټ.) خټره اتی سټیپان!.

ئانكوف: بەلئى. ھەممۇ خەلئى روسىيا بۆيان دەردەكەوئى كە گراند دۆك، بۆيە لە لايەن كۆمىتەى ئىختىيالاتى حىزى سوشىيال شۆرشگىرەوھ كوژراوھ تا ھەتاوى ئازادى مىللەتى روس، زووتر ھەلئى. دەربارەى پاشايەتەش بۆيان دەردەكەوئى كە ئىمە سورىن لەسەر درئۆھ پىدانى ئەم جۆرە سزايە تا ئەو رۆژەى ولاتى خۆمان دەبىتەوھ بەھى مىللەتى خۆمان. بەلئى ستىپان ھەموو شتىك ئامادەيە. كاتى دەستبەكاربوون وا نزيك دەبىتەوھ.

ستىپان: باشە ئەركى من چىيە؟

ئانكوف: يارمەتى دورا دەدى. «شويتەرز» كە تۆھاتوويە جىبى لەگەل دورادا كارى دەكرد.

ستىپان: ئەو كوژراوھ؟

ئانكوف: بەلئى.

ستىپان: چۆن كوژرا؟

دورا: رېكەوتىك روويدا.

(ستىپان، دەروانىتە دورا. دوا نىگاي دەدزىتەوھ).

ستىپان: پاشان؟

ئانكوف: بايزانىن. تۆ دەبى ئامادە بيت و ئەگەر پىوستى كرد جىبى ئىمە بگرىتەوھ و پىوھندى بەكۆمىتەى گشتىيەوھ بەكى.

ستىپان: ھاوړىكافان كىھن؟

ئانكوف: «قىنوف» ت لە سويسرا دىتووه، ھەرچەندە مندالكارە، لى متمانەم پىي ھەيە. يانك-يش ناساى.

ستىپان: يانك؟

ئانكوف: كالىبايىف ئىمە شاعىرىشى پى دەلئىن.

ستىپان: ئەمە ناوى بابايەكى تىرۆرىست نىيە.

ئانكوف: «بەپىكەنىنەوھ» يانك بەپىچەوانەى تۆوھ بىر دەكاتەوھ.

ئەو دەلئى شىعەرىش شۆرشىكە.

ستىپان: تەنيا نارنجۆك شۆرشە. «بىدەنگى» دورا پىتت وايە بتوانم يارمەتت بەدم؟

دورا: بەلئى. لى دەبى وريابى كە زامنى نارنجۆكە كە نەشكى.

ستىپان: ئەدى ئەگەر بشكى؟

دورا: ھەر ئەوھ بووھ ھۆى مردنى شویتەرز «ھەلئوھستەيەك» بۆ بزە دەتگرئ؟

ستىپان: من بزە دەمگرئ؟

دورا: بەلئى.

ستىپان: ھەندىك جار بەدەستى خۆم نىيە. (بىدەنگى. وا دپتە بەرجاو كە ستىپان تىبفكرى) دورا يەك

نارنجۆك بەسە بۆ دانانكردنى ئەم خانووه؟

دورا: يەكىك نا، لى زەرەرتكى گەلەك زۆر دەدا.

ستىپان: چەند دانە بەسە بۆ دانانكردنى مۆسكۆ؟

ئانكوف: ئەوھ شىت بووى! دەتەوئى بلئى چى؟

ستىپان: ھىچ!.

(زەنگ. جارئىك لى دەدرئ. ئەوان گوئى ھەلدەخەن و چاودەنۆرن).

زەنگەكە دووجاران لىدەدرئ. ئانكوف دەچىتە دالانەكە و لەگەل قىنوفدا دەگەرتەوھ).

قىنوف: ستىپان!

ستىپان: رۆژباش (تەوقە دەكەن. قىنوف تەوقە لەگەل دورا دەكا و ماچى دەكات).

ئانكوف: ئالكسى. كارەكانت باش رۆشتون؟

قىنوف: بەلئى.

ئانكوف: مەوداى نىوان كۆشك و شانۆكەت تاقىكردۆتەوھ؟

قىنوف: دەتوانم نەخشەكەيان بۆ بكىشم (دەست پى دەكات) پىچەكان، كۆلانە بارىكەكان.

كوپرەكۆلانەكان گالىسكەكە بەژئىر پەنجەرەكەى ئىمەدا رەت دەبى.

ئانكوف: ئەدى ئەم دوو خاچە چ دەگەيەن؟

قىنوف: ئەمەيان ئەو مەيدانە بچووكەيە كە ئەسپەكان لەوئىدا خاودەبنەوھ. ئەوھش بەردەمى شانۆكەيە كە

لەوئىدا دەوھستىن. بەباوهرى من ئەمانە باشترىن شوئىن.

ئانكوف: دروستە. كوا وئىمدە.

ستىپان: ئەدى مەسەلەى خەفيە و پىاوانى دەولەت؟

قىنوف: (نارەحەتە) زۆرن.

ستىپان: نارەحەتت دەكەن؟

قىنوف: ناتوانم بلئىم كاتى لەوناوھ بن، ئاسوودەم.

ئانكوف: كەس حەزبان پى ناكات. بىرى لى مەكەوھ.

قىنوف: من ناترسم، لى لەگەل درۆكردندا رانەھا تووم.

ستىپان: ھەموو كەستىك درۆ دەكات. ئەوھى كە پىتووستە درۆكردنى چاكتەرە.

قىنوف: كارئىكى ئاسان نىيە. ئەوساى كە خوتىندكار بووم ھاوھلەكانم لىم دوور دەكەوتنەوھ. چونكە

نەمدەتوانى قسەى دلئم رابگرم و ھەرچىم بەبىردا دەھات دەمدركاند. ئاخىر لەزانستگەش دەريان

كردم.

ستىپان: بۆ؟

قىنوف: لە دەرسى دىرۆكدا مامۇستا لىي پرسیم پترۆسى گەورە چۆن سان پترۆسبۆرگى دروستكرد.

ستپیان: پرسپاریکی چاکه.

ڤینوف: منیش وه للام دایه وه که به خوین و زهبری قامچی. ئیدی دهموده ست دهریانکردم.

ستپیان: پاشان...؟

ڤینوف: بوم دهرکهوت که تنیا ئاشکراکردنی بیدادی کافی نیبه مرؤف ده بی به هه موو بوونییه وه دژی بجهنگی تا له رهگ و ریشهی دهرییتی. نووکه بهخته وهرم.

ستپیان: وتریای ئه وهش ههر درۆیان ده که ی؟

ڤینوف: لهم هه لومهرجهی ئیستادا به لئی. به للام ههرکه نارنجۆکه هه لبدهم چیدی درۆ ناکهم. (له زهنگ دهری. دووجار له سه ریهک. جاریکی دیکه ش. دورا هه لدهستی.)

ئانکوف: یانک-ه

ستپیان: ئه مه هه مان نیشانه نیبه.

ئانکوف: یانک وه های پی خویش بووه بیگۆری. ئه مه نیشانه ی تاییه تیبی ئه وه. (ستپیان شان هه لده ته کیتی. دهنگی ئاخواتنی دورا له دالانه که وه دی. دورا کالیاییف قۆل له قۆلی یه کدیدا وه ژوور ده که ون. کالیاییف پیدده که نی.)

دورا: یانک. ئه مه ش ستپیان هه که هاتۆته شوینی شویته رز.

کالیاییف: به خیرهاتی براده ر.

ستپیان: مه منونم (دورا و کالیاییف روو به رووی ئه وانی دی داده نیشن).

یانک: تو دلنیای که گالیسکه که ده ناسییه وه؟

کالیاییف: به لئی. دووجاران به چاک دیتم. ههرکه دهرکهوت له ناو هه زار گالیسکه دا ناسیمه وه. هه موو نیشانه کانیم نووسیوه. بۆ وینه شووشه ی یه کیک له لایته کانی چه بی رووشاوه.

ڤینوف: ئه دی خه فیه کان؟

کالیاییف: زۆرن. بووین به دۆستی گیانی به گیانی. جگه ره یان بۆ ده کریم (پیدده که نی).

ئانکوف: پاقل ئه م زانیاریانی ته ئید کردوه؟

کالیاییف: لهم هه فته یه دا گراند دوک ده چی بۆ شانۆ، پاقل ده سبه جی ژووره که دیاری ده کا و پاشان نامه یه که دها به دهرگاوانه که (ده گهریته وه بۆ لای دورا و پیدده که نی) به خت پشتی تیکردین دورا.

دورا: (سه یری ده کات) بزائم ئه ورو کهرهسته ی دست فرۆشییه که خستۆته لاوه. ئیستا بووی به پیاویکی دی به للام ئه م فهروه یه فه رامۆش نه که ی.

کالیاییف: (پیدده که نی) راسته. تو نازانی من چه ند به و شته وه مه غرور بووم (به ستپیان و ئانکوف) دوو مانگی خشت ته ماشای ورده فرۆشانم ده کرد. پتر له مانگیکیش له ژووریکی بچووکدا پرۆقه ی هه لسوکه وتیانم ده کرد. هاومه دره سه کانم قهت شکیان لئی نه ده کردم. ده یانوت (چ

کابرایه کی خوشه ته نانه ت ئه سپه کانی تزارش ده کری) ئیدی ئه وانیش هه ولیان دها لاسام بکه نه وه.

دورا: دیاره تۆش پیدده که نیت.

کالیاییف: خو ت چاک ده زانی من ناتوانم ده ستبه رداری پیکه نین بیم. ئه م جل گۆرینه. ئه م ژیا نه تازه یه به ته وای سه رقالیان کرد بووم.

دورا: من جل گۆرینم پی ناخۆشه (کراسه که ی نیشان دها) سه یری چیم له بهر کردوه. کۆنه جلی ئه کته ریکی ژن. هه ق بوو بوریا جلیکی دیکه م بۆ هه لئیرتی. ئه کته ر. من زۆر له مه ساده ترم.

کالیاییف: (پیدده که نی) تو به م کراسه وه زۆر جوانی.

دورا: جوان؟ ئه گه ر وا بی پیم خوشه. به للام نابی بیر له م شتانه بکریته وه.

کالیاییف: بۆ؟ دورا چاوه کانت خه مین. ده بی شادین. مه غرور مه بن.

جوانی هه یه. شادییه! (له وساو هه ودای ئه شقی تۆم که وتۆته گیان)

دورا: (به زرده خه نه وه) دل م دهره قسه ی چه شنی شه پۆلی هاوینی جاویدان

کالیاییف: ئا دورا! ئه م شیعرا نه ت له بیرن؟ پیدده که نی، چه ند شادم...

ستپیان: (قسه که ی دهری) کات به فیرۆ ده ده بن... بچینه خوارئ و دهرگاوانه که ئاگادار بکه یه وه چاکتر نیبه؟

(کالیاییف، به سه رسامییه وه سه یری ده کات)

ئانکوف: به لئی. دورا ده چیه خوارئ. نه خسه که ت له یاد نه چی.

پاشان ڤینوف له کۆکردنه وه ی شته کانی ناو ئه م ژوورده دا یاریده ت دهادت.

ستپیان: ده مه وی من نارنجۆکه که باویتیژم.

ئانکوف: نا ستپیان. که سی خۆی بۆ دانراوه.

ستپیان: تکا ده که م. ده زانی ئه م کاره بۆ من چ گرینگه؟

ئانکوف: ده ستوور. ده ستوور. (پیدده که نی) منیش هه مان وه زعی تۆم هه یه.

من لیتره ده وه ستم و چاوه روان ده که م. راسته زۆر زه حمه ته لئ ده بی زه بت و ره بت ره چاو بکری.

ستپیان: کی نارنجۆکه که ده هاوی؟

کالیاییف: من. ڤینوف-ش دووهمیان ده هاوی؟

ستپیان: تو...؟

کالیاییف: پیته سه یره؟ یانی باوه رت به من نیبه؟

ستپیان: ته جره به ی ده وی.

کالیاییف: تو خو ت چاک ده زانی که تنیا به کجار ده هاویتری و پاشان...

که س تا ئیستا دووجاران نارنجۆکی نه هاویشتوه.

ستىپان: دەستىكى بەھىزى دەۋى.

كالىبايىف: «دەستى نىشان دەدا» تەماشى بىكە! پىتت وايە بلەرزى.

«ستىپان، روو وەردەگىپى» .

كالىبايىف: ھەرگىز نالەرزى! چۈن! ئەو داگىر كەرەم لە بەردەمدا بى دودولنى بىكەم؟ چما چىبە؟ خۇ ئەگەر دەستىشەم بلەرزى ئەوا ۋەسىلە بەكى دىكەى دلئىبايى بەخشم ھەيە بۇ كوشتنى گرانى دۆك .

ئاننىكوف: كامەيە؟

كالىبايىف: ئەۋەيە كە خۇم بىخەمە بەر پىتى ئەسپەكان «ستىپان شان ھەلدەتەكىتىنى ۋە دەچى لەدواۋە دادەنىشىت .»

ئاننىكوف: نا. ئەم كارەى ناۋى. دەبى ھەۋل بەدى رابكەى. رىكخراۋ پىتوئىستى بەتۆ ھەيە. تۆ دەبى خۇت بپارىزى .

كالىبايىف: بەگوتت دەكەم بوربا! چ شانازىبەكە. دەبى چەند بەختەۋەر بىم .

تۆ بى گومان جىگەى پەزەمەندى دەبىم .

ئاننىكوف: ستىپان، لەو كاتەدا كە يانك ۋ ئالكس بۇسە بۇ گالىسكە دەننەۋە تۆ لە كۆلانەكەدا دەبىت. تۆ دەبى بەردەۋام لە بەرانبەر پەنجەرەكەى ئىمە ۋە رەت بى ۋ ئىمە لە كاتى خۇدا ئىشارەتت دەدەينى، من ۋ دورا. لىرەدا چاۋەنۆر دەكەين. ئەگەر يەك تۆز بەختمان ھەبى ئەوا گرانى دۆك دەكۆزى .

كالىبايىف: «تەۋا ھەلچۈۋە» بەلنى دەبىكۆزىن، چەند خۇشە ئەگەر سەر بىكەۋىن. گرانى دۆك ھىچ نىبە . دەبى زۆر لە ۋ مەزنتىر بىكۆزى .

ئاننىكوف: ھەۋەلجار گرانى دۆك .

كالىبايىف: بوربا، ۋاى دابنى كە موفەق نەبىن. ھەنگىنى دەبى لاساىى ژاپۇنىبەكان بىكەينەۋە؟

ئاننىكوف: نە، بىر لە خۇكوشتن مەكەۋە .

كالىبايىف: ئەدى بىر لە چ بىكەمەۋە .

ئاننىكوف: بىر لە تىرۆزى تازە بىكەۋە .

ستىپان: «لەۋسەرى شانۆۋە قسە دەكات» . بۇ خۇكۆزى دەبى زۆرت خۇ خۇش بوى. شۆرشگىپى راستەقىنە ناتوانى خۇى خۇش بوى .

كالىبايىف: «بەپەلە دەگەرپىتەۋە» شۆرشگىپى راستەقىنە . بۇ تانەم لى دەدەى . چم لى كرەۋى؟

ستىپان: من ئەۋانەم خۇش ناۋىن كە تەننى لەبەر تەمەلى ۋ تەۋەزەلى دىنە ناۋ شۆرشەۋە ۋ لە ژىن بىزارىۋىن .

كالىبايىف: بۇ تانەم لى دەدەى؟ كى دەلنى من لە ژىن . بىزار بوم؟

ستىپان: نازانم. تۆ نىشانەكان دەگۆرى . ھەز دەكەى لاساىى گەرۆكەكان بىكەيەۋە . شىعەر دەخوتىنى .

دەتەۋى خۇت بىخەيە بەر پىتى ئەسپەكان ۋ ئىستىتاش نۆرەى خۇكۆزىبە! «سەبىرى دەكا» من متمانەم بەتۆ نىبە .

كالىبايىف: «خۇى لە گورە نابات» تۆ من ناناسى برادەر . من ژىنم خۇش دەۋى . ۋەرز نامم ، من بۆيە ھاتومە ناۋ شۆرش چۈنكە ژيانم خۇش دەۋى .

ستىپان: من ژىنم خۇشناۋى ، لى عەدالەتم خۇش دەۋى كە لە ژىن بالاترە .

كالىبايىف: «بەترسى ئاشكراۋە» ھەركەسە ۋ بەپىتى تواناى خۇى عەدالەت بەكار دىنى . دەبى بەۋە قايبىل بى كە ئىمە ۋىپراى جىۋاۋزىمان بتوانىن يەكدىمان خۇش بوى .

ستىپان: ناتوانم .

كالىبايىف: «رادەپەرى ۋ دەھرى دەبى» كەۋاتە تۆ چ دەكەى لەنپو ئىمەدا؟

ستىپان: من ھاتوم تا مرۆقتىك . بىكۆرم . بۇ ئەۋە نەھاتوم كە خۇشم بوى ۋ كرنوشى بۇ بەرم .

كالىبايىف: «بەتوندى» تۆ بەتەنىيا ۋ لە خۇتەۋە ناىكۆزىت . تۆ دگەل مە ۋ بەناۋى مىللەتى رووسەۋە دەبىكۆزى . ھەر ئەمەشە پاكانەت بۇ دەكات .

ستىپان: «بەھەمان سىماۋە» پىتوئىستىم بەپاكانە نىبە . سى سال لەمەۋبەر من لە زىنداندا ۋ لە شەۋىكدا بۇ ھەمىشە رىگەم دراۋە ۋ پاكانەم ۋەرگرتوۋە . چىتر ھەۋسەلەى ئەۋەم نىبە كە...

ئاننىكوف: بەسە... ئەۋە شىت بوون؟ بىرتان بىتەۋە كە ئىمە كىن؟ برا .

كۆمەلە براىك پىنكەۋە خىۋوئىنەتەۋە تا داگىر كەران ئىعدام بىكەين . ۋلات رىگار بىكەين . ئىمە پىنكەۋە دەبىكۆزىن ۋ كەس ناتوانى لىكمان بىكات . «بىدەنگى . دەۋانئىتە ئەۋان» ۋەرە ستىپان با ۋەختى نىشانەكان دابنىن . «ستىپان ۋەدەردەكەۋىت» .

ئاننىكوف: «بەكالىبايىف» قەيدى نىبە ستىپان پەستە . قسەى دگەل دەكەين .

كالىبايىف: «رەنگى پەرىۋە» بوربا ، ناخر تانەى لى دام . «دورا ۋەزۋور دەكەۋى» .

دورا: «بەرەۋ كالىبايىف دەچى» چى بوۋە؟

ئاننىكوف: چ نەبوۋە...

دورا: «بە كالىبايىف» چى بوۋە؟

كالىبايىف: دەم بۆلەيەكمان بو . ئەۋە منى خۇشناۋىت .

دورا: «بەبىدەنگى دادەنىشىت . ھەلۋەستەيەك» باۋەر ناكەم كەسى خۇش بوى . كە كارەكە تەۋاۋ بى ، ئەۋىش خۇشجال دەبى . خەم مەخۇ...

كالىبايىف: خەم ناخۇم . من پىتوئىستىم بەۋە نىبە ھەمورتان خۇشنتان بوئىم . من ھەمىۋ شىتىكم كرەۋتە قورىانى رىكخراۋ . ئىدى چۈن دەتوانم ئەۋە قەۋول بىكەم كە براكانم رووم لى ۋەرگىپىن . ھەندى جار ۋاى بۇ دەچم كە تىم ناگەن . ئەمە خەتاي منە؟ بابايەكى ناشىم . دەزانم...

دورا: ھەمىۋىان خۇشيان دەۋىتى ۋ تىت دەگەن ، ستىپان شىتىكى دىبە .

کالیایف: نا. دوزانم چ بیریک دهکاتهوه. جاران شویتهرز دهیوت: «یانک زور لهوه سهیرتره که بتوانی بیی بهشورشگیپر» دهمهوی بوتانی بسهلمینم که من سهیر و سهمهرد نیم. من تۆزی شیتتۆکه و زور بیی ئاوهز دهبیئن. بهلام منیش وهک ئهوان ئهم ئاوات و ئامانجانهم پی قهبوله و منیش دهمهوی وهک ئهوان خۆم بهخت بکه. منیش دهتوانم هۆشیار و بیدهنگ بم. کارامه و منهنگ بم. تاقه جیاوازی من ئهمهیه که ژبان بهلامی منهوه پرشنگذار و سهیر دهنوتی. من جوانی و بهختهوههریم خۆش دهوین. ههر له بهر ئهمهشه له زولم و زور بیزارم.

نازانم چۆن بیلتیم. شۆرش. ههلبهته. لی شۆرش له پیناوی ژباندا. بۆ ئهوهی نرخیتیک بهژبان بدات. تیندهگهی؟

دورا: «رادهپهڕی» بهلئی. «بهئهسپایی. پاش تۆزیک بیدهنگی له گهڵ ئهمهشدا ئیمه خهریکین مه‌رگ دهکهینه دیاری.

کالیایف: کئی. ئیمه؟ ئاه. دهتهوی بلتی، ئهمانه یهک شت نین. ئاه. نه! یهک شت نین. خۆ ئیمه بۆ ئهوه دهکوژین که دنیا یهک دروست بکهین چیدی و ههرگیز کهسی تیندا نهکوژی. ئیمه بۆ ئهوه پیاوکوژمان قهبول کردوو تا سهر زمین پر بیی له بیی گهردی و پاکی.

دورا: ئه‌دی ئه‌گهر وا نه‌بوو؟ کالیایف: بیدهنگ به. خۆت دهزانی ئهمه مه‌حاله. هه‌نگینی قسه‌که‌ی ستیپان دهرده‌چی و ده‌بی تف له چاره‌ی جوانی بکری.

دورا: من لهم ریکه‌راوه‌دا له تۆ کۆنترم و دوزانم هیچ شتییک بهم ساده‌یه نییه. لی تۆ باوه‌رت هه‌یه... ئیمه زۆرمان هه‌وجه به‌باوه‌ره. کالیایف: باوه‌ر؟ نه‌خپری. ته‌نیا یهک که‌س باوه‌ری هه‌بوو. دورا: تۆ هیزی رۆحیت هه‌یه و له رای ئامانجدا هه‌مووشتییک داغان بۆچی داوات کرد یه‌که‌م نارنجۆک تۆ بیهاویت؟

کالیایف: ده‌کری له‌پر و بی ج پیتسه‌کیه‌ک باسی کاری کابرایه‌کی تیروریست بکری؟ دورا: نه‌.

کالیایف: ده‌بی له‌ریزی یه‌که‌مدا بی. دورا: «پنج ده‌چی له‌فکران راچویی» به‌لئی ریزی یه‌که‌م هه‌یه و دوا ساتیش هه‌یه و ده‌بی بییری لی بکریته‌وه، له‌وتیدا شه‌هامه‌ت و جوامیرییه‌ک هه‌یه، هه‌لچووینییک هه‌یه که ئیمه پتویستمان پیتیه‌تی. که تۆ پتویستت پیتیه‌تی.

کالیایف: پاش یه‌ک سال. من بیر له‌هیچ شتیکی دی ناکه‌مه‌وه. له‌پیناوی ئهم ساته‌دا یه‌که‌م تا ئیستا ژیاوم. ئیستا دوزانم که دهمه‌وی ههر له‌جیدا و له‌پال گرانده‌کدا منیش نه‌میتیم.

دهمه‌وی دوا دلۆبی خۆتیم بریژم و له‌چاوترووکانیکیدا و له‌ناو مه‌شخه‌لی ته‌قینه‌وه‌دا بسووتیم و چشتییک له‌پاش خۆم به‌جی نه‌هیلیم. ئیستا حالی بوی بۆ داوام کرد من یه‌که‌م نارنجۆک باویم؟ مردن له‌رای باوه‌ردا تاقه‌رێگه‌یه‌که‌ مرۆف ده‌توانی گه‌وره‌یی باوه‌ره‌که‌ی خۆی پی بسه‌لمینی. به‌مه‌ دلپین یاسا و پاکانه.

دورا: منیش ئهم جۆره‌ مردنه‌ په‌سند ده‌که‌م.

کالیایف: به‌لئی. ئهمه‌ شادییه‌که‌ خۆزیای پی ده‌خوازری. جار جاره‌ که‌ ده‌گه‌ریمه‌وه‌ سه‌رکاری ده‌ستفروشی یه‌که‌م، بییرییک ئازارم ده‌دا، کردویانین به‌پیاوکوژ. به‌لام له‌هه‌مان کاتدا بییر ده‌که‌مه‌وه‌ که‌ من به‌ره‌وپیری مردن ده‌چم و ئه‌وساکه‌ دلیم داده‌که‌وی و سوکنایی تی ده‌گه‌ری. به‌خۆت ده‌بینی که‌ پینده‌که‌نم و مینا زارۆکان خۆ سه‌رگه‌رم ده‌که‌م.

دورا: یانک، ئهمانه‌ به‌ئنده‌زی یه‌ک باشن، کوشتن و مردن لی به‌مه‌زنده‌ی من هیشتا به‌خته‌وه‌رییه‌کی گه‌وره‌تر هه‌یه. (هه‌له‌سته‌یه‌ک، کالیایف، سه‌یری ده‌کات، ئه‌و چاو داده‌خات) پای قه‌ناره.

کالیایف: (هه‌له‌چوو) بییرم لی کرده‌وه، مردن له‌کاتی ره‌شکوژیدا هه‌ندێ شت به‌ناته‌واوی ده‌هیلته‌وه. به‌پیتچه‌وانه‌وه‌ ئه‌به‌دییه‌تییک له‌نیوان ره‌شکوژی و قه‌ناره‌دا هه‌یه و ره‌نگه‌ تاقه‌ ئه‌به‌دییه‌تییک بیی که‌ مرۆف بتوانی بیناسیت.

دورا: «باسکی ئه‌و ده‌گری، به‌ده‌نگیکی رژده‌وه» ئهمه‌ بییرییکه‌ که‌ ده‌بی یارمه‌تیت بدات. ئیمه‌ باجییک ده‌ده‌ین که‌ له‌ کیشی خۆمان زیاتره.

کالیایف: مه‌به‌ستت چیه‌؟ دورا: ئیمه‌ ناچارین بکوژین. وا نییه‌؟ ئیمه‌ به‌ناچاری ژبانیک و مرۆفیک ده‌که‌ینه‌ قوربانی؟

کالیایف: به‌لئی، به‌لام چوون به‌ره‌ ره‌شکوژی و پاشان قه‌ناره، دووچار گیان به‌خشینه، ئه‌و باجه‌ی ئیمه‌ له‌وه‌ پتره‌ که‌ پتویسته... به‌لئی ئهمه‌ دووچار مردنه. مه‌منوونم دورا. هیچ که‌سیک ناتوانی سه‌ره‌نشتمان بکات. دلنیام له‌خۆم «بیده‌نگی» له‌کوینده‌ری دورا؟. بزانه‌م هیچ نالئی؟

دورا: هه‌نووه‌ دهمه‌وی یارمه‌تیت بده‌م. به‌لام...

کالیایف: به‌لام چی؟ دورا: نه‌، من شیتیم.

کالیایف: باوه‌رت به‌من نییه‌؟

دورا: تۆه. نا عه‌زیم باوه‌رم به‌خۆم نییه. پاش مردنی شویتهرز جار جار، خه‌پالی عه‌جیب و غه‌ریب له‌که‌له‌م ده‌دات، ئهمه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که‌ له‌سه‌ر من نییه‌ زه‌حمه‌ت و ئه‌زیه‌تی داهاوتو به‌تۆ بلیم.

کالیایف: من شته‌ زه‌حمه‌ته‌کانم خۆش گه‌رکن. ئه‌گه‌ر منت لا په‌سنده‌ قسان بکه.

دورا: «ده‌روانیته‌ ئه‌و» نازانم تۆ کابرایه‌کی ره‌شیدیت و ههر ئهمه‌شه‌ نیگه‌رانم ده‌کات. تۆ پینده‌که‌نی، خۆت هان ده‌دی و به‌تاسه‌ی ته‌واوه‌وه‌ به‌ره‌و قوربانیکه‌ ده‌رویی... به‌لام ده‌بی بۆ چه‌ند سه‌عاتییک

لەم خەونە بێبیتە دەری و پرووبە پرووی واقع بیهەو. ڕەنگە وا چاکتر بێ پیتشتر باسی بکەین. تا جلەوی لاوازی....

کالیاییف: من قەت هەست بە لاوازی ناکەم، هەرچی بەمیشکتدا دێت بێتی...

دورا: چاکە... ڕەشکوژی. قەنارە. دووجاران مردن، هەموویان ئاسانن. دلێ تۆ جیبی ئەمانە تێدا دەبیتەو، بەلام ڕیزی پیتشەو. (بێدەنگ دەبێ، دەروانیتە کالیاییف و دوو دل دیتە بەرچاو) لە ڕیزی یەکەمدا. لەوێدا بەچاوی خۆت دەبیبینی...

کالیاییف: کێ دەبیینم؟

دورا: گراند دۆک.

کالیاییف: هەموو زەحمەتەکە یەک لەحزەبە.

دورا: بۆ لەحزەبەک تەمەشای دەکە. تۆھ یانک دەبێ بزانی و دەبێ دوور بێن بی. مەژۆفیک هەرچیبەک بێ هەر مەژۆفە.

دوور نییە چاوانی گراند دۆک مێهرەبان بن. دەبینی گوتی دەخوڕینێ یان بەشادبیهەو پێدەکەنێ کێ دەزانێ لەوێه گوتزانی ڕدین تاشین دەموچاوی بری بێ. ئەوساکە لە لەحزەبەکی ئاوهادا سەیری تۆ دەکات.

کالیاییف: من ئەو ناکوژم. من زۆلم و زۆر دەکوژم.

دورا: هەلبەتە دەبێ زۆلم و زۆر بکوژرێ. دەزانێ من کە نارنجۆک دروست دەکەم و کاتێ کە زامانەکە دەردەهێنرێ ئەعسابی مەژۆف گەڕ دەبێ کەچی لەوساتە دژوارەشدا، لە دلدا هەست بەبەختەو دەریبەکی سەیر دەکەم. بەلام هێندە هەیه من گراند دۆک ناناسم. ئەگەر لەم لەحزەبەدا ئەو لێرە و ستابایە کارەکە زەحمەت دەبوو. تۆ دەڕۆی کە ئەو لە نزیکەو بێینی. زۆر لە نزیکەو...

کالیاییف: من ئەو نابینم...

دورا: بۆ؟ چاوت دەبەستی؟

کالیاییف: نە. بەلام بەپشتیوانی خوا لەو لەحزەبە گرینگەدا ڕق و کینه چاوانم کوێر دەکات. (لە زەنگ دەدەن. یەک کەرەت لێ دەدرێ. ئەوان بێدەنگ دەبن، ستیبیان و فینوف و دژوور دەکەون لە دالانەکەو دەنگ دێ. ئانکوف و دژوور دەکەوێ)

ئانکوف: ئەمەش دەرگاوانەکە. گراند دۆک، سەبە دەچیتە سەیری شانۆ (تەماشای ئەوان دەکات) دورا، پیتووستە هەموو شتییک ئامادە بێ.

دورا: (بەدەنگی نزم) بەلێ. (بە خاویبەو دەردەکەوێ).

کالیاییف: (لەدواو سەیری دورا دەکا. بەرەو ستیبیان دەگەریتەو. بەدەنگیکی سازگار) بەو پەری خۆشحالیبەو دەیکوژم.

(پەردە دادەریتەو)

پەردە دی دوو دەم

(عەسری سەینیتیه. شوتین هەمان شوپنە)

(ئانکوف لە پشت پەنجەرەکەوێه. دورا نزیکێ مێزەکە یە)

ئانکوف: هەر لە شوپنی خۆیانن. ستیبیان جگەرەکە یە پێن کردووه.

دورا: کە ی گراند دۆک ڕەت دەبێ؟

ئانکوف: وەختیتێ. گوێ بگرە. دەنگی گالیسکە نییە؟ نە.

دورا: دانیشە. سەبرت بێ.

ئانکوف: نارنجۆکەکان چیبیان لێ دێ؟

دورا: دانیشە. تازە هیچ شتییک لە دەستی ئیمەدا نەماوه.

ئانکوف: وایە. لێ من بەغیلی دەبەم کە...

دورا: ئیترە شوپنی تۆیه. تۆ ڕاپەری.

ئانکوف: راستە من ڕاپەرم. بەلام یانک لە منیش زیاترە. ڕەنگیشە هەر ئەو بێ کە...

دورا: مەترسیبەکە بۆ هەموومانە. بۆ ئەوێ کە نارنجۆکە دەهاوێ و بۆ ئەوێ کە نایهاوێ.

ئانکوف: ئا، وەک ئەنجام. بەلام بۆ ئیستاکێ یانک و ئالکسی لە ڕیزی پیتشەو. دەزانم کە نابێ لەگەڵ

ئەواندا بم. کەچی جار جارێک لەم دەورە خۆم ڕازی نیم. وێرایی هەموو شتییک زۆر ئاسانە کە

مەژۆف بزانی خۆی نارنجۆکە ناهوێ و هەست بەتوانا و دەسلانیش بکات.

دورا: باشە کە کارەکە تەواو دەبێ؟ کارەکە ئەمەیه کە تۆ تا کۆتایی کارەکە وەک پیتووستە کار بکە.

ئانکوف: تۆ چەند هێدی و لەسەر خۆی!

دورا: من؟ هێدی نیم و دەترسم. ئەو سێ سالە لەگەڵ ئەنگۆم و دوو سالە نارنجۆک دروست دەکەم.

هەرچیبەکتان بەمن وتوو بێ چەندوچون ئەنجام داوه و پیت و نییە بەئاستەمیش کەمتەر خەمبم

کرد بێ.

ئانکوف: دروستە دورا.

دورا: باشە ئیستاش سێ سالە کە دەترسم، ئەو بابەتە ترسە کە بەزەحمەت لە کاتی خەودا دەستبەرداری

مەژۆف دەبێ و بەیانیش بەتەواوی لە بەردەماندا ئامادەیه. ئەوسا پیتووست بوو لەگەڵیدا ڕایتم.

فیبۆ بوم کە لە تەنگانەترین و سامناکترین کاتدا هێدی و ئارام بم. ئەمە شتییک نییە مەژۆف پیتی

مەغرور بێ.

ئانکوف: بەپیتچەوانەو مەغرور بە. من دەسلەتەم بەسەر هیچ شتییکدا نەبوو. دەزانم من بۆ رۆژانی

ڕابردوو بەداخم. بۆ ژبانی پڕشنگدار. ژنان... بەلێ من ژنانم خۆش دەویست. شەرا بام

خۆش دەویست.

دورا: منیش پیت وایە. هەر بۆبەش خۆشم دەوتی... دلێ تۆ نەمردوو ئەگەر هێشتاش عەودالی لەزەت بی

لهم بیده‌نگییه ترسناکه‌ی که هندی جار جیتی ده‌گریته‌وه باشتره.

ئانکوف: ئەم قسانه چیه. تو سه‌بارت به‌همو گه‌ل وا بیرده‌که‌یه‌وه؟

دورا: گوئی بگره (دورا، به‌په‌له له جیتی خۆی ده‌زوی. ده‌نگی گالیسکه‌ی. پاشان بیده‌نگی) ئا ئه‌وه نییه دلم ده‌له‌رزئی. خۆ ده‌بینی که هیشتا هیچ شتی فیر نه‌بووم.

ئانکوف: (ده‌چیته به‌ر په‌نجه‌ره‌که) بروانه ستیپان ئیشاره‌ت ده‌دا، خۆبه‌تی (ده‌نگی گالیسکه له دووره‌وه دی و سات به‌سات نزیک ده‌بیتسه‌وه، به‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌دا رت ده‌بێ و دوور ده‌که‌ویتسه‌وه. بیده‌نگییه‌کی دووردریژ) هه‌مووی چهند له‌حزه‌یه‌کی دییه و... (گوئی ده‌گرن) چهند دووردریژه. (دورا ئیشاره‌تیک ده‌کات. بیده‌نگییه‌کی دریژ خایه‌ن. له دووره‌وه ده‌نگی ناقوسوس دی). مه‌حاله. یانک نارنجۆکه‌که ده‌هاوئ... ده‌بێ گالیسکه‌که گه‌یشتیته به‌ر شانۆ. ئالکس چ ده‌کات؟ ته‌مه‌شا بکه! ستیپان خه‌ریکه ده‌گه‌ریته‌وه و به‌ره‌و شانۆکه غار ده‌دا.

دورا: (خۆی ده‌خات به‌لای ئه‌ودا) یانک گیراوه. بێ گومان گیراوه. ده‌بێ فریا بکه‌وین.

ئانکوف: سه‌یر که (گوئی هه‌له‌ده‌خات) نا. ته‌واو بوو.

دورا: چ رویداوه؟ یانک بێ ئه‌وه‌ی ده‌ست بکاته‌وه گیراوه. ده‌زانم که به‌هه‌موو شتی‌ک ئاماده‌ بوو، له به‌ندیخانه و دادگه باکی نه‌بوو، به‌لام پاش ئه‌وه‌ی گراند دۆک بکوژرئی نه‌ک به‌م شیوه‌یه.

ئانکوف: (ده‌روانیته‌ ده‌رئ) ئه‌وه ئینوفه. هیدی به! (دورا ده‌چێ ده‌رگا بکاته‌وه. ئینوف به‌سیما‌ی شپه‌زه‌وه وه‌ژوور ده‌که‌وئ) ئه‌لکس خه‌یرا که. قسان بکه!...

ئینوف: هیچ شتی نازانم. چاره‌نۆری یه‌که‌م نارنجۆک بووم. سه‌یرم کرد گالیسکه‌که پتچی کرده‌وه هیچ شتی‌ک رووی نه‌داوه. کاس بووم. وامزانی له‌دوا له‌حزه‌دا نه‌خشه‌که‌ت گۆریوه. گومانم که‌وته دله‌وه و پاشان تا ئیتره غارم دا.

ئانکوف: ئه‌دی یانک؟

ئینوف: نه‌مبینی؟

دورا: گیراوه.

ئانکوف: (که هه‌ر ده‌روانیته‌ ده‌رئ) نه‌، خه‌ریکه بۆ ئیتره‌ دی.

(هه‌مان ؛ده‌مچاو. کالیایی به‌سیما‌ی گریاناوییه‌وه وه‌ژوور ده‌که‌وئ).

کالیاییف: (به‌شپه‌زه‌بییه‌وه) برایان بمبورن. نه‌متوانی «دورا به‌ره‌و لای ئه‌و ده‌چێ و ده‌ستی ده‌گرئ».

دورا: هیچ نییه.

ئانکوف: چ رویداوه؟

دورا: گوئی مه‌ده‌رئ. هه‌ر له‌ تو رووی نه‌داوه. شوپته‌رز-ش هه‌وه‌ل‌جار نه‌یتوانی.

ئانکوف: یانک ترسایت؟

کالیاییف: (له جیتی خۆی ده‌جوولئ) ترس. نا. تو هه‌قی ئەم قسه‌یه‌ت نییه. (به‌پتیی نیشانه‌ی بریاردارو

له‌ ده‌رگا ده‌درئ، ئانکوف ئیشاره‌تیک ئینوف ده‌کا که ده‌رگا بکاته‌وه کالیاییف شپه‌زه و نیگه‌رانه. ستیپان وه‌ژوور ده‌که‌وئ.)

ئانکوف: ها؟

ستیپان: گالیسکه‌که‌ی گراند دۆک چهند مندالیک ئییدا بوو.

ئینوف: مندال؟

ستیپان: به‌لئێ کچ و کوری براکه‌ی گراند دۆک.

ئینوف: به‌پتیی هه‌واله‌که‌ی ئورلوف، ده‌بوایه گراند دۆک به‌ته‌نیا بێ.

ستیپان: خاگراندۆکیش له‌گه‌ل بوو. زۆر له‌ شاعیره‌که‌مان ده‌ترسام. به‌لام باش بوو خه‌فیه و سیخوره‌کان هه‌یچیان نه‌بینی. (ئانکوف به‌ئه‌سپایی له‌گه‌ل ستیپاندا ده‌وئ. کالیاییف ده‌روانیته‌ ستیپان و ئه‌وان ده‌روانته ئەم).

کالیاییف: (سه‌رگه‌ردانه) قه‌ت باوهرم نه‌ده‌کرد، به‌تایبه‌تی بۆ منداله‌کان. سه‌یری مندالت کردووه، هه‌ندی جار نیگایان ئه‌وه‌نده تیژ و عیناده‌ که... قه‌ت ده‌قیقه‌یه‌ک پتیشتر له‌و شوتنه‌ ته‌نگه‌به‌ر و گچکه‌یه‌دا، له‌نیو ئه‌و تاریکییه‌وه به‌خته‌وه‌ر بووم. که له‌ دووره‌وه تیشکی گه‌لۆیه‌کانی گالیسکه‌که‌م بینی هه‌ستم کرد دلم له‌ خۆشیدا که‌وته لێدان. که ده‌نگی گالیسکه‌که توندتر ده‌بوو. چ ئاشوریتیک له‌ ناخدا به‌ریا بوو! پر به‌دل حه‌زم ده‌کرد راپه‌رم.

وا بزاتم ده‌ستم به‌پتیکه‌نین کرد و وتم: («به‌لئێ... به‌لئێ...» تن ده‌گه‌ی؟ (نیگای له‌سه‌ر ستیپان ده‌گوازیته‌وه. غه‌م دایده‌گریته‌وه.) «به‌ره‌و رووی غارم دا. له‌وکاته‌دا چاوم به‌منداله‌کان که‌وت. پتینه‌ده‌که‌نین. رتیک دانیشتبوون و ده‌یانرپروانییه‌ شوتیتکی نادیار. چهند خه‌مگین بوون! له‌نیو جلی ئالاووالادا ون بووبوون. ده‌ستیان نابووه سه‌ر ئه‌ژنۆ... نیوه‌ی له‌شیمان له‌ په‌نجه‌ره‌ی گالیسکه‌که‌وه دیار بوو. من خاگراندۆکم نه‌بینی. جگه له‌وان چ شتیکی دیکه‌م نه‌بینی. ئه‌گه‌ر ته‌ماشایان کردبام په‌نگ بوو هه‌ر بۆ دامرکانده‌وه‌ی ئه‌و نیگایانه نارنجۆکه‌که‌م هه‌له‌دايه (ده‌روانیته‌ ئه‌وانی دی. بیده‌نگی. زۆر به‌ئه‌سپایی) نه‌مزانی چ بوو. ده‌ستم سست بوو. لاقم ده‌له‌رزین تا هاتمه‌وه سه‌رخۆ ئیدی زۆر دره‌نگ بوو بوو. (بیده‌نگی. ده‌روانیته‌ زه‌وی) دورا، من خه‌ونم دیتوه؟. وام ده‌هاته خه‌یال که له‌و له‌حزه‌یه‌دا ناقوسه‌کان لێده‌ده‌ن.

دورا: نا، یانک. خه‌ونت نه‌دیتووه (ده‌ستی ده‌خاته سه‌رباسکی. کالیاییف سه‌ر هه‌له‌ده‌برئ و ئه‌وانی دی ده‌بینی که له‌ ده‌وری خر بوونه‌ته‌وه. هه‌له‌ده‌ستی.)

کالیاییف: براینه، سه‌یری من بکه‌ن. بوریا سه‌یری من بکه‌ن. من مرۆڤیکێ که‌م نیم. من چاره‌روانی ئه‌وان نه‌بووم. ئیدی هه‌موو شتی‌ک به‌خه‌یرایی هات و ته‌په‌ری. ئه‌و دوو سیما جدییه. ئه‌و قورساییه ترسناکه‌ی نیو ده‌ستی من. ده‌بوایه نارنجۆکه‌که‌م به‌ره‌و ئه‌وان هه‌له‌دايه. رتیک به‌مجۆره. ئوه... نا، نه‌متوانی (ته‌مه‌شای یه‌ک به‌یه‌کیان ده‌کات) جارێ کاتێ که له‌ ئۆکرانیا شوفیر بووم وه‌ک با ده‌رژیشتم و له‌ هیچ شتی‌ک نه‌ده‌ترسام. له‌ هیچ شتی‌کی دنیا نه‌ده‌ترسام

جگه له منډال به ژیره وه کردن. سهریم دههینایه بهرچاوی خوم که چون به خیرایی ددها به جاده که دا. (بیدنگ دهین) فریام که ون. یارمه تیم بدن... (بیدنگی) دهومیست خوم بکوژم. بهلام بویه گه رامه وه چونکه ههستم دهکرد بهرانهر به ئیوه خه تابارم و تنیا ئیوه قازی و داوهری من و بوتان ههیه پیم بلین نایا ههقم بووه یان خه تام کردووه. کهچی ئیوهش چ شتیکی نالین. (دورا، لیتی نریک ده بیته وه تا دهگه نه یه کدی. کالیاییف دهروانیتته ئه وان. بهدهنگی خه مبار) تنیا ئه م داواپه م لیتان ههیه. ئه گهر بریاری ئه وه دهدهن که دهین منډاله کان بکوژین، ئه وا به ته نی له بهر ده رگای شانوکه دا چاوه پروان ده که م و هه رکه هاتنه ده ری به ته نی نارنجوکه که ده گرمه گالیسکه که، دلنیام نیشانه که م دهنگیوم. تنیا بریار بدن و ههقتان نه بین. من ملکه چی فرمان و دهستوری ریکخراوم.

ستیپان: ریکخراو دهستوری پیدابووی گران دۆک بکوژی.

کالیاییف: راسته، لی دهستوری نه دابووم منډاله کان بکوژم.

نانکوف: یانک ههقیه تی. ئه م شته پیشینی نه کرا بوو.

ستیپان: ده بوایه کاره که ی ئه نجام دابا.

نانکوف: خه تای منه. ده بوایه هه موو شتیکی پیشینی بکرایه تا دوو چاری دوو دلی نه بوایه، ئیستاش دهین بریاری ئه وه دهین که ئاخو چاوپوشی له م دهرفه ته له باره بکهین یان یانک راسپترین له بهر شانوکه دا چاوه پروان بکات؟

شینوف: نازانم، رهنگه منیش وه ک یانک بکه م. بهلام له خوم دلنیام بیم (زور به ئه سپایی) دهستم دهله رزیت.

نانکوف: ئه دی تو دورا!

دورا: (به دلنیاییه وه) من وه ک یانک پاشه کسه ده که م. چون خوم شتیکم پی نه کری، کهسانی دی بو هان بدهم؟

ستیپان: هه ساوی ئه وه ت کردووه که ئه م بریاره چ ده گه یه نی؟ دوو مانگ ئه مسهر و ئه وسهر و پروه پروه بوونه وه ی مه ترسی. دوو مانگ به فیرو ده چیت. (ئیگور، له پیناوی هچدا گیرا. ریکوف به خورایی تیدا چوو و ئیستاش دهین سهرله نوی دهست پی بکرتیه وه؟ دیسان چه ندین ههفته ی دووردریژ، شه ونخوونی و کزبوونه وه، دهرفه تیکی له بار بره خسی! هه مدیس چاوه پروانی بی کوتایی؟

ئه وه شیتبوون؟

نانکوف: دوو رژی دی گران دۆک دیته وه بو شانو خوت ئه مه چاک ده زانی.

ستیپان: دوو رژی به هه موو خه ته ریکه وه.

کالیاییف: من ده روم.

دورا: سهر که! (ستیپان) تو خوت ده توانی به چاوی کراوه وه بریوت و منډالیک بکوژیت؟

ستیپان: ئه گهر ریکخراو دهستور بدات، نا.

دورا: ئه دی بو چاوت ده نوقیتی؟

ستیپان: من! من چاوم نووقاند؟

دورا: به لئی.

ستیپان: بویه چاوم نووقاند تا وه زع و حاله که چاکتر بیته بهرچاوم و وهلامی دروست بده مه وه.

دورا: چاوت بکه وه و چاک بزانه ئه گهر ریکخراو بو تاقه له حزه یه ک بهاتایه سهر ئه و قه ناعه ته ی که منډالان بکوژی، هه موو توانایه کی خوی ده دراند.

ستیپان: من تاقه تی ئه م قسانه م نییه. ئه گهر ئیمه بو تاقه رژیکی بریار بدهین که منډالان فه راموش بکهین ئه وا دهین به سه رگه وه و ناغای دنیا و شورش ده رده که وی.

دورا: له و رژه دا هه موو مرو قایه تی نه فرته له شورش ده که ن.

ستیپان: چ قه یدییه. ئه گهر ئیمه به ئه ندازه ی پیوست شورشمان خوش بو، پیوسته بیسه لمینین به سه ر هه موو مرو قایه تیدا و له خوی و له کوتیله یه تی خوی رزگاری بکهین.

دورا: ئه دی ئه گهر هه موو مرو قایه تی شورش ره فز بکه ن؟ ئه گهر هه موو ئه و خه لکه ی که خه باتیان له پیناودا ده که ی نه یانه وی منډاله کان یان بکوژین، ئه وساش هه ر پیوسته ئه م جه زره به یه له جه ماوه بدری؟

ستیپان: ئه گهر پیوست بکات. ئه وا تا ئه و کاته ی بیدار ده بنه وه ئه و کاره یان له گه لدا ده که ی، به لام تو خوت هه له مه که. منیش خه لکم خوش ده وین.

دورا: ئه مه سیمای ئه شق و خوشه ویستی نییه.

ستیپان: کی وا ده لئی؟

دورا: من... دورا!

ستیپان: تو ژنیست و ئه شق و خوشه ویستی له چوارچیه ی سوزدا ده بینی.

دورا: «به توریه یی» ئه گهر خه یالاتم ده رباره ی ئه شق نادرست بی ئه وا ده رباره ی شه رمه زاری ته وا و دروسته.

ستیپان: من له هه موو ژباندا تنیا یه کجار شه رمه زاریم کیشاوه. ئه ویش له سونگه ی هه له ی کهسانی دییه وه. ئه وسا بوو که شه لاقیان کردم، چونکه شه لاقیان لیدام، ده زانی شه لاق چییه؟ «فرا» که له ته نیشت منه وه بوو به ناوی شانازییه وه خوی کوشت، به لام من مام و نه مردم. ئیستا بو شه رمه زار بم.

نانکوف: سستیپان، لیره دا هه مووان تو یان خوش گه رکه و پزیت ده گرن، به لام بیانوی تو هه رچییه ک بن، من ناتوانم لیت گه ریم که هه موو کاریکت پی په سند و ره وا بی. سه دان برامان له پیناوی ئه وه دا

مردوون، تا هه موو که ستيک بزاني که هه موو کارتيک په سندن و ره وا نيبه.

ستيپان: هه شتيک قازانجي نامانجي نيمه تيدا بي په سندن و ره وا به.

ناننکوف: (به توره بي) تايا نه مه ره وا و په سنده وک «توتو» پيشنيازي کرد بچينه ريزي داموده زگاي پوليسه وهو کاري دوولايه نه بکه ين؟. تو نه کاره ده که ي؟.

ستيپان: نه گهر پتويست بکا. نا.

ناننکوف: (هه لده ستي) ستيپان، چونکه تو له گه ل نيمه دا کارت کردوه له قسانه ت ده بورين. ته نيا نه مه بينه وه بيري خوت، نيستا کاره که مان نه مه به که بزاني تايا نارنجوکه که له دوو منداله که بگرين يان نه؟

ستيپان: منداله کان... نيوه ته نيا نه مه وشه به تان له سهر زاره. که واته به راستي حه و استان په رته، چونکه... يانک نه دووه نه کوشت ديسانه وه هه زاران مندالي رووسي له سالانه دا له برسا دهرن. تا نيستا مندالتان ديوه له برسا بمرن؟. من ديتوومه. مردن به نارنجوکه له چاو نه جوړه مردنه دا به خته وه ريبه، به لام يانک نه واني نه ديتووه! ته نيا دوو توله سه گه نازداره که ي گراند دوکي ديتوون. چما نه نگو به شهر نين؟ يا ته نيا بو نه له حزه به ده زين؟. هه نووکه به زه بي هه لبريژن و ته نيا به دواي دهرمانی دهرده کاني نه مرودا بگه رين، به لام شوړشتان نه وي که نامانجي چاره ي هه موو دهرده کاني نيستا و تاينده به.

دورا: يانک، ده تواني گراند دوک بکوژي، چونکه مردني نه و روژگاري رزگاري مندالاني رووسي له برسيتي و مردن نزیک ده خاته وه، نه مه کارتيکي ناسانه، به لام مردني برازاکاني گراند دوک نايسته مایه ي له برسا مردني چ منداليک و ويران کاريش راده و سنووري هه به.

ستيپان: (به توره بي) چ راده و سنووريک نيبه. دوغريبه که ي نه وه به که نه نگو باوه رتان به شوړش نيبه. باوه رتان نيبه. نه گهر باوه ري ته وواتان هه بووا به، نه گهر دلنيا بوونايه به وي قورباني و سه رکه و تنه کائمانه وه به ره و رووسي يه که ي نازادي له زولم و زور به دهر ده چن. به ره و سه ر زه مينتيکي نازادي نه تو تو ده چن که تا گرته نه وي هه موو دنيا به رده و ام ده بي نه و امه رگي دوو مندالتان له به ر گران نه ده بوو. مه رگي دوو مندال له چاو نه هه موو ده سه که و ته دا چ بايه خيکي هه به؟. نه گهر هه سستان به هه موو نه و مافانه بکر دايه به گوپي منتان ده کرد. نيستاش بو به نه جوړه مردنه ده سته وه سستانن ده کات، چونکه باوه رتان به مافي خوتان، به شوړش نيبه (بيده نگی). کاليبايف هه لده ستي)

کاليبايف: ستيپان، من شهرم به خوم دي. لي له گه ل نه مه شدا قايل نابم له وه ي پتر له سه ري بروي. من بو به رازي بووم بيکوژم تا زولم و زور له بير بچي، به لام من زولم و زورتيکي دي له پشت نه قسانه ي تو وه ده بينم که نه گهر سه ر بکه وي له بري نه وي عه داله تخوازيکم لي دروست بکات، پياوکوژيکم لي دروست ده کات.

ستيپان: نه گهر عه داله ت له ريگه ي پياوکوشته وه بيته دي چ قه يديبه. بي به پياوکوژ؟. من تو هيچ نين.

کاليبايف: تو خوت چاک ده زاني که نيمه شتين. باشترين به لگه ش نه وه به تو نه مرود به ناوي خو په رستي به وه قسه ده که ي.

ستيپان: خو په رستي من پتوهندی به خو مه وه هه به، به لام خو په رستي و ياخيگه ري خه لکي و نه و ژيانه ي که له دنياي بي عه داله تيدا به سه ري ده بن، نه مانه مه سه له ي گه وره ي نيمن.

کاليبايف: خه لکي ته نيا به عه داله ت ناژين.

ستيپان: که نانه که يان بدن، هه نگيني جگه له عه داله ت به چي ده زين؟.

کاليبايف: به عه داله ت و پاکی.

ستيپان: پاکی؟ ره نگه بيناسم، به لام و ام به چاک زاني فه راموشي بکه م و هه زاران که س نه زانن که چيه تا نه و روژه ي واتايه که ي گه وره په يدا ده کات.

کاليبايف: تو ده بي دلنيا بيت که نه و روژه ديت. نه گهر به تو نه و شته ي نه مرود که شايسته ي ژيانه له به ر خاتري نه و روژه داغاني بکه ي، نه و ده بي دلنيا بي که نه و روژه دي.

ستيپان: دلنيام.

کاليبايف: نا، ناتواني دلنيا بي، بو نه وه ي دهر بکه وي که من و تو کائمان له سه ر هه قين، به لاي که مه وه ده بي سي و هه له جه ننگ و شوړشي خو پناويدا بينه قورباني، تا نه و سه رده مه ش دي، من و تو ده ميکه بو بين به گهر د و توژ.

ستيپان: نه وسا خه لکاني دي دين و من به برايان ده زانم.

کاليبايف: (به هاواره وه) خه لکاني دي..... به لاي، به لام من نه وانه م خوش ده وين که نه مرود که من ناسا له سه ر نه خا که ده زين و نه وان به برا ده زانم و هه ر له پيناوي نه وانيشدا ده جه ننگم و به مردن قايلم. له به ر خاتري شاريکي دووره ده سندا که له بووني دلنيانيم، پشت ناکه مه براکام. ناماده نيم له راي عه داله تيکي مردودا، بي عه داله تي زيندوي نيستا بوروژينم. (زور به دلنيابي و تونديبه وه) برايان ده مه وي به ويه ري نازادي به وه قسه تان له گه ل بکه م و به لاي که مه وه نه و شته تان بي بلتم که ديها تيبه کائمان به ناساني ده يلين. کوشتنی مندال بي شه رده فيبه نه گهر شوړش شتيک بي جيا له شه رده نه و ده سته جي ده چمه به رده رگاي شانوکه، به لام خوم ده خه مه ژير پتي نه سپه کانه وه.

ستيپان: شه رده، وشه به که ي بريقه داره و بو گاليسکه سواران ريکخواه.

کاليبايف: نه خير شه رده دوا ساماني هه ژارانه. خوت نه مه چاک ده زاني و له لات عه يانه که جوړه ئاپروويه که له هه ناوي شوړشدا هه به. هه ر له پيناوي نه وه شدا به که نيمه مه رگ هه لده بژيرين. هه ر ئاپرووه ستيپان که کرديبه کارتيک تو روژتيک له روژان خوت له به ر زه ري شه لاقدا رابگري و نه مرود که ش له پشت قسه کانه وه خو ي حه شار داوه.

ستيپان: (به هاواره وه) بيده ننگ به. قه بوول ناکه م باسي نه م مه وزووعه بکه ي.

کالیباييف: (بهسه لاری) بۆ بیدهنگ بم؟ من رېم دایت که بلتی تو باوه رت به شوړش نییه. وت دهبوایه گران دۆک له هیچه بکوژم. رېم دایت هه موو ئه مانه بلتی و لبت نه دهم.

ئانکوف: یانک!

ستپیان: هه ندی جار هۆیه کانی کوشتن بهس نییه. کوشتن له پیناوی شتدایه.

ئانکوف: ستپیان، چ که سیک له گه ل ئه م باوه رهی تۆدا نییه. بریار دراوه و ته واو.

ستپیان: که واته من بیدهنگ دهم، به لām دوو پاتی ده که مه وه که تیرۆر و سوژ و به زهیی پیکه وه ناسازین. ئیمه هه موومان پیاوکوژین و پیاو کوشتمان هه لئباردوه.

کالیباييف: (له دووری ستپیان هه) نه خیر، من مهرگم هه لئباردوه تا پیاوکوژ له جیهاندا زال نه بین، من بی گهردی و پاکبوونم هه لئباردوه.

ئانکوف: یانک ستپیان به سه. ریکخراو بریاری داوه که کوشتنی ئه م مندا لانه بی فایده به. ده بی سرله نوئ دست پین بکه ینه وه. ده بی ئاماده بین که له ماوهی دوو رۆژا دوو باره تییه لچینه وه.

ستپیان: ئه دی ئه گهر خاگران دۆک، له گه ل گران دۆکدا بی؟

کالیباييف: من ده ست له و ناپارترم.

ئانکوف: گوئ بگرن! (دهنگی گالیسکه دی). به ره وه په نجه ره که ده چی، ئه وانای دی چاوه روانن. گالیسکه که نریک ده بیته وه. به بهر په نجه ره که دا رت ده بی و له چا و ن ده بی.)

فینوف: (دهروانیتته دورا که به ره و ئه م دی) ده ست پین بکه ین دورا.

ستپیان: (به تانه و ته شه ره وه) به لتی ئه لکسی. با ده ست پین بکه ین... به لām ده بی هه وه لچار کاریک بۆ ئاپرووی گران به هاما ن بکه ین.

(پهرده دادهریتته وه)

پهردهی سیبیه م

«هه مان شوین. هه مان سه عات. دوو رۆژ پاشتر.»

ستپیان: فینوف تا ئیستا چی ده کات؟ ده بوایه لیره بی.

ئانکوف: پیوستی به خه وه. ئیمه ش نیو سه عاتییک وه ختمان به دهسته وه به.

ستپیان: بچم تا قیبی بکه م؟

ئانکوف: نه خیر. پیوست ناکات خو له قهره ی خه ته ری نا پیوست بده ین. (بیدهنگی) یانک بۆ هیچ نالیتی؟

کالیباييف: هیچم نییه تا بیلیم. نیگه ران مه به. (زهنگ لی ده دن) ئه وه تان (فینوف، وه ژوور ده که وئ)

ئانکوف: خه وتیت؟

فینوف: به لتی، که میک خه وتم.

ئانکوف: هه موو شه وه که خه وتیت؟

فینوف: نه.

ئانکوف: ده بوایه بخه وی تا هیلاکیت ده چی.

فینوف: هه ولّم دا، له راده به دهر شه که ت بووم.

ئانکوف: ده ستت ده له رزین.

فینوف: نه (هه موو سه یری ده که ن) بۆ سه یرم ده که ن؟ نابی مرۆف ماندوو بی؟

ئانکوف: بۆ نه. ئیمه بیر له تۆ ده که ینه وه.

فینوف: (به توو ریه یی کی کتوپره وه) ده بوایه پیترئ ئه م بیره تان بکر دایه ته وه. ئه گهر نارنجۆکه که به او پیترایه، له م دوو رۆژهدا ئه وه نده ماندوو نه ده بوین.

کالیباييف: بمبووره ئه لکسی. من کاره که م قورستر کرد.

فینوف: (زۆر به ئه سپایی) مه به ستت چیه؟ بۆ قورستر؟ مه سه له که ئه مه به که من ماندووم.

دورا: ئیستا کاره کان به خیرایی ده رۆن. هه مووی سه عاتیکی دییه و ئه میش ته واو ده بی.

فینوف: به لتی ئه میش ته واو ده بی. سه عاتیکی دی... (دهروانیتته ده ور به ری خوئی). دورا به ره و لای ئه و دی و ده ستی ده گری. ئه و ده ستی به ره للا ده کات. پاشان له پر رایده پسکینتی).

فینوف: بوریا، ده مه وئ قسه ت له گه ل بکه م.

ئانکوف: تابه تیه؟

فینوف: تابه تیه. (هه موو دهرواننه به کدی. کالیباييف و دورا و ستپیان ده چنه ده ری.)

ئانکوف: چی بووه؟ (فینوف ماته) تکا ده که م پین بلتی.

فینوف: ناخر شهرم ده که م بوریا. «بیدهنگی» شهرم ده که م. ده بی حه قیقه ت به تۆ بلیم.

ئانکوف: ناته وئ نارنجۆکه که به او پی؟

فینوف: ناتوانم به او پیترم.

ئانکوف: ده ترسیت؟ له مه زیاتر هه به؟ ئه مه چ شهرمیکی تیدا نییه.

فینوف: من ده ترسم و شهرمه زاری ئه م ترسم.

ئانکوف: خو پیترئ کۆک و ئاماده بووی. کاتی که رۆبشتی چاوت ده بریسکا نه وه.

فینوف: من هه میشه ده ترسام. مه سه له که ئه مه بوو که پیترئ هه موو هیژ و توانای خو م کۆکرد بووه وه. لی کاتی له دووره وه دهنگی گالیسکه که م ژنه وت به خو م وت «ده ست پین بکه ین؟» بۆ ماوه ی یه ک ده قیقه دانه کانم چیر کردنه وه. ده ماره کانم گرژبوون. ده مویست هینده به توو ریه یی نارنجۆکه که هه لده م که گران دۆک بکوژن. چاوه روانی یه که م ته قینه وه بووم، تا هه موو ئه و هیژه داگیر ساوه ی ناخم به یه ک که رت به ته قینه وه که چی هیچ نه بوو گالیسکه که به ره و من هات. چه ند خیرا ده هات له من رت بوو. ئیدی بو م ده رکه وت که یانک نارنجۆکه که ی هه لته داوه. له و ساته دا سه رمایه کی

سامناک نازاری له‌شی داگرتم، کتوپر خۆم وهک مندالینکی بڼ دسه‌لات هاته بهرچاو.

ئانکوف: قه‌یدی نییبه ئه‌لکسی وئیرای ئه‌وه‌ش ژبان گه‌رایه‌وه مه‌داری خۆی.

فینوف: به‌لام له‌م دوو رۆژهدا نه‌گه‌راوه‌توه مه‌داری خۆی. ئا ئیستاکی درۆم له‌گه‌ل کردیت. من دوینی شه‌وه نه‌خه‌وتبووم. دلم له‌ مستمدا بوو. ئوه بوریا، من ناومی‌دم.

ئانکوف: تۆ نابێ ناومی‌د بی. هه‌ر هه‌موومان هه‌مان وه‌زع و حالێ تۆمان هه‌یه. خه‌مت نه‌بێ، نارنجۆکه‌که هه‌لئاده‌یت. ده‌بێ بچی بۆ فنلاند و پاش یه‌ک مانگ پشوو بگه‌ریتیه‌وه نیومان.

فینوف: نا. ئه‌مه شتیکی دییه. ئه‌گه‌ر ئیستا نارنجۆکه‌که هه‌لئنده‌م ئیدی هه‌رگیز هه‌لی ناده‌م.

ئانکوف: ئاخو بۆ؟

فینوف: ئیستا بۆم ده‌رکه‌وتوه‌وه که من به‌که‌لکی تیرۆرکاری نایه‌م. چاکتر وایه‌ واز له‌ کۆمیته‌کانی ئیپوه بیتم و بچمه‌ ریزی راگه‌یانده‌وه.

ئانکوف: له‌وێشدا ئه‌م جوړه مه‌ترسیبانه هه‌ن.

فینوف: به‌لێ، به‌لام ده‌کرێ به‌چاوی به‌ستراوه‌وه کار بکه‌ی. مرۆڤ ئاگای له‌ هیچ نه‌بێ.

ئانکوف: مه‌به‌ست چییه؟

فینوف: (به‌هه‌لجونه‌وه) مرۆڤ ئاگای له‌ هیچ نییبه. کۆبوونه‌وه و باسی وه‌زع و حال و ئه‌وسا را ده‌برین، کارێکی ئاسانه. هه‌له‌به‌ته مرۆڤ ژبانی خۆی ده‌خاته خه‌ته‌ره‌وه، به‌لام کوئیرانه و بڼ ئه‌وه‌ی ئاگای له‌ هیچ شتی بڼ، به‌لام ئه‌مه‌یان که له‌سه‌ر یه‌ک پڼ به‌وستی و ئه‌و بال به‌سه‌ر شاردا بکیشی، خه‌لکی پڼ هه‌لگرن بۆ ئه‌وه‌ی فریای کاسه‌یه‌ک شۆربای گه‌رم بکه‌ون. مندالان بیتن. هه‌ست به‌گه‌رمی ژنی‌ک بکه‌ی و قوروقه‌پ ده‌ق راوه‌ستی و هه‌ست به‌قورسایێ نارنجۆک له‌ناو ده‌ستسندا بکه‌یت و لات ئاشکرا بڼ که له‌ ماوه‌ی سڼ ده‌قیقه‌دا، له‌ ماوه‌ی چه‌ند سانیه‌یه‌کدا ده‌گیریته‌ گالیسه‌که‌یه‌کی رازاوه: به‌لێ ئه‌مه‌یان تیرۆره. من ئیستا ده‌زانم که ناتوانم دووباره‌ ده‌ست پڼ بکه‌مه‌وه. مه‌گه‌ر هه‌ست بکه‌م خویڼ له‌ له‌شمدا نه‌ماوه. به‌لێ شه‌رمه‌زارم له‌وه‌ی زۆر به‌رز فریم. ده‌بێ به‌ئه‌ندازه‌ی پایه‌ی خۆم کار بکه‌م. پایه‌یه‌کی زۆر بچوووک؛ ئه‌و پایه‌یه‌ی که پر به‌پیتستی خۆمه.

ئانکوف: شتاقمان پایه‌ی بچووکمان چنگ ناکه‌وێ. هه‌میشه‌ زیندان و قه‌ناره‌مان له‌ رڼ.

فینوف: به‌لام مرۆڤ ئه‌و که‌سانه‌ نایه‌نێ که ده‌به‌وێ بیانکوژی. یانی ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌ی له‌سه‌ره‌ بیانیه‌یتیه‌ به‌رچاوی خۆی. جا خۆم و به‌ختم من توانای به‌رجه‌سته‌کردنم نییبه (به‌تووهری پڼده‌که‌نێ) قه‌ت رێک نه‌که‌وتوه‌ من به‌راستی باوه‌رم به‌بوونی سیخوور و خه‌فیه‌ کرد بڼ. ئه‌مه بۆ بابایه‌کی تیروریست سه‌یره‌ ها؟ هه‌له‌به‌ته هه‌رکه یه‌که‌م شاپیان به‌ورگمدا کیشا هه‌ست به‌بوونیان ده‌که‌م، به‌لام پڼش ئه‌وه نه‌.

ئانکوف: ئه‌دی بۆ به‌ندیخانه‌ چ ده‌لێی؟ مرۆڤ له‌ به‌ندیخانه‌دا هه‌م ده‌زانێ و هه‌م ده‌بینی. ئیدی له‌ویدا شتیکی نییبه ناوی فرامۆشکردن بڼ.

فینوف: مرۆڤ له‌ به‌ندیخانه‌دا چ بریارێک نادات. به‌لێ ئه‌مه‌یه مه‌سه‌له‌که چه‌ند خۆشه‌خه‌لکانی دی بریارت بۆ بدن. ئیدی ئه‌وه نییبه که به‌خۆی بلی: (یاللا نۆره‌ی تۆیه. ده‌بێ له‌ نۆره‌ی خۆتدا بریار بده‌ی). هه‌نوکه دلنیا‌م ئه‌گه‌ر بگه‌رم هه‌ولێ ده‌ربازبوون ناده‌م، چونکه ده‌ربازبوون زیره‌کی و داھینانی گه‌رکه. خۆ ئه‌گه‌ر مرۆڤ ده‌ربازبیش نه‌بێ ئه‌وا که‌سانی دی هه‌ن ده‌ستپیشکه‌ری بۆ ده‌کن و حه‌ساوه‌که‌ی ده‌پڼنه‌وه.

ئانکوف: هه‌ندێ جار بۆ له‌ سیداره‌دانت تڼده‌کوژن.

فینوف: (به‌ناومی‌دییه‌وه) هه‌ندێ جار بۆ من، مردن له‌وه ئاسانه‌تره که به‌ده‌ستی‌ک ژبانی خۆم بگرم و به‌ده‌سته‌که‌ی تڼشم ژبانی که‌سیکی دی، له‌و ساته‌دا که ده‌بێ ئه‌م دوو ژینه‌ گر تڼ به‌ریده‌م. (ئانکوف مات و بڼده‌نگه). ته‌نانه‌ت ده‌شیت مرۆڤی بڼ غه‌یره‌تیش به‌که‌لکی شۆرش بیتن، به‌مه‌رجێ له‌ جڼی خۆیان دا‌نرڼ.

ئانکوف: ئیستا ئیمه هه‌موومان بڼ غه‌یره‌تڼ، به‌لام هه‌میشه‌ ده‌رفه‌تی سه‌لماندنێ ئه‌و بڼ غه‌یره‌تڼه‌مان بۆ نارده‌خسڼ. چیت پڼ خۆشه‌ ئه‌وه بکه.

فینوف: چه‌ز ده‌که‌م هه‌ر ئیستا برۆم. وا هه‌ست ده‌که‌م ناتوانم سه‌یری ئه‌وان بکه‌م، به‌لام تۆ قسه‌یان له‌گه‌ل بکه.

ئانکوف: من قسه‌یان له‌گه‌ل ده‌که‌م (به‌ره‌وه ئه‌و ده‌چیت).

فینوف: به‌یانک بلی که چ خه‌تایه‌کی نه‌کرده‌وه و پڼی بلی که خۆشم ده‌وی وه‌ک چۆن هه‌مووتانم خۆش گه‌رکه. (بڼده‌نگی. ئانکوف باوه‌شی پڼدا ده‌کات.)

ئانکوف: خواحافیز برام. هه‌موو شتی‌ک ته‌واو ده‌بێ. روسیا به‌خته‌وه‌ر ده‌بێ.

فینوف: (به‌ده‌م هه‌لاتنه‌وه) خۆزگه به‌خته‌وه‌ر بڼ، بریا به‌خته‌وه‌ر ببوایه. (ئانکوف به‌ره‌وه‌ ده‌رگا ده‌چیت).

ئانکوف: وه‌رن. (هه‌موویان له‌گه‌ل دورادا وه‌ژووور ده‌که‌ون).

ستپیان: چی بووه؟

ئانکوف: فینوف نارنجۆکه‌که هه‌لئادات. ته‌واو نه‌تره‌ی به‌رداوه، رووخاوه.

کالیاییف: ئه‌مه ئاکامی هه‌له‌ی منه. وا نییبه بوریا؟

ئانکوف: داوای لڼکردم که پڼت را‌بگه‌یه‌نم خۆشی ده‌ویتی.

کالیاییف: ده‌توانم جارێکی دی بڼدینم؟

ئانکوف: رهنگه، چونکه به‌مه‌رج رۆیی.

ستپیان: بۆ؟

ئانکوف: ئه‌گه‌ر له‌ کۆمیته‌کاندا بڼ سوودی زیاتر ده‌بێ.

ستپیان: پڼشتر داوای کرد بوو؟ که‌واته ده‌ترسا؟

ئانکوف: نه‌. من ئه‌م بریاره‌م دا.

ستپیان: هه مووی یهک کاتژمیری ماوه بۆ هێرشه که و کهچی ئیزنی دهدهی؟.

ئانکوف: راسته یهک کاتژمیری ماوه، بهلام دیسان پرپار ههر پرپاری منه. کاتی چهندوچوون نییه. من دهچمه شوینی قینوف.

ستپیان: ئەمەیان هەقی منە نەک تۆ.

کالیاییف: «بەئانکوف» تۆ رابەری ئیمە ی ئەرکی تۆ ئەوهیه لێره بی.

ئانکوف: بری جار رابەریک ئەرکی پیایکی ترسنۆک له ئەستۆ دهگری، بهلام ئەمه له بهر خاتری ئەوهیه که له کاتی پیویستدا ههنگاو بنی و سل نهکاتهوه. شه هاهمهت و غیرهت بنوین. پرپاردهکه م بی چهندوچوونه... ستپیان، ئەگەر پیویستی کرد تۆ جیتی من دهگریهوه. دهبی هه ندی ته علمیات وهر بگری. (دهچنه دهی). کالیاییف دهچی دابنیشی. دورا دهچیته تهنیشتییهوه. دهستی بۆ درێژ دهکات، بهلام ژتیوان دهبیتهوه.)

دورا: خهتای تۆ نه بوو.

کالیاییف: زۆر زۆرم خراپه لهگه ئی کرد، دهزانی رۆژتیکی دی چی پیم دهوت؟.

دورا: لیکدا لیکدا دووباره ی دهکردهوه که بهخته وه ره.

کالیاییف: بهلام به منی وت که له ده رتی ئیمه دا چ بهخته وه ریهک نابین. ده بوت: «ئیمه و ریکخراو له و ئاسته داین که گشت گیر و گرفته کانی ئه م جیهانه چاره سه ر بکه ین. ته و او وه ک ئەمه یه که ئەفسانه و په رجووه کان له سه ر زه ویدا بیته دی.» چەند دلم پیتی دەسووتی دورا!.

دورا: دهگه ریته وه.

کالیاییف: نا. که بیر له وه ده که مه وه ئەگه ر له جیتی ئەو بام چیم ده کرد؟ به راستی نا ئومید ده بم.

دورا: ئەدی هه نووکه نا ئومید نیت؟.

کالیاییف: (غه مگینه) ئیستا؟ چونکه له گه ل ئیوه دام وه ک چۆن ئەو به خته وهر بوو، منیش به خته وهر م.

دورا: به خته وهر یه کی گه وهر یه.

کالیاییف: به راستی به خته وهر یه کی گه وهر یه. چما تۆش وه ک من بیر ناکه یته وه؟.

دورا: من له گه لتام، بهلام تۆ بۆ خه مباری؟. دوو رۆژ بوو سیمات ده بریسکایه وه. وا دهاته به رچاو که ده ته وئ پجینه زه ما وه ندیکی گه وهر، بهلام ئەم رۆ...

کالیاییف: (به توندی راده چله کی و هه لده ستی) ئەم رۆ شتیکی ده زانم که پشتر نه مده زانی، قسه که ی تۆ بوو، کاریکی ئاسان نه بوو. من وامده زانی کوشتن به ناوی ئارمانج و باوه روه کاریکی ئاسانه، بهلام من ئەو گه وهر یه نیم و ئیستا ده زانم که هه یج چه شنه به خته وهر یه که له رق و کینه په یدا نابێ. هه موو ئەم خراپییانه ئەم خراپییانه ی ناخی من و خه لکانی دی. پیاو کوژی، هه یجو بوو چی، بی عه داله تی... ئۆه پیویستن. پیویسته که ببکوژم. من تا کو تایی کاره که... زۆر دوور تر له رق و کینه ده رۆم.

دورا: زۆر دوور تر؟ له ویدا چ شتیکی نییه...

کالیاییف: ئەشق و خۆشه و یستی هه یه.

دورا: ئەشق؟ نا، ئەشق ئەو شته پیویسته نییه.

کالیاییف: ئۆه دورا. چۆن ئەم قسه یه ده که ی، من دلێ تۆ ده ناسم.

دورا: ئیتره یه که چاره خوتین و درنده ییه. دژواریه کی دوور درێژه ئەوانه ی که به راستی عه داله تیان خۆش گه ره که، مافی ئاشقی تیان نییه. ئەوانه به مجۆره دروست بوون. وه ک من. سه ریان به رز گرتوه و چاویان قایم و راسته و راسته. ئەشق له نیتو ئەم دلّه شیوا وانه دا چ بکات؟ ئەشق سه ر بۆ هه یمنی و میه ره بان ی فرود تینی، بهلام ئیمه ملمان ره قه.

کالیاییف: بهلام ئیمه خه لکی خۆمان خۆش ده ویت.

دورا: راسته. خۆشمان ده وین. ئیمه ئەوانمان به ئەشقیکی فراوانه وه خۆش ده وئ، به ئەشقیکی پر له خه مه وه خۆشمان ده وین. ئیمه له خه لکه وه دورین. له ژووره کائماندا حه په سین. له نیتو هزر و بیرماندا ونبوین. خه لکی... ئایا ئەوانیش ئیمه یان خۆش ده وئ؟. ده زانم که ئیمه خۆشمان ده وین؟. خه لکی بیده نگ، ئەما چ بیده نگ یه ک، چ بیده نگ یه کی...

کالیاییف: بهلام ئەشق ئەمه یه. ئەمه یه که مرۆژ هه موو شتیکی به خشیته. هه موو شتیکی بکاته قوربانی، بی ئەوه ی چاوه روانی پا داشته که ی بکات.

دورا: ره نگه وا بی. ئەشقی مو تله ق، شادیه کی بی خه وشه و هه ر ئەمه شه که له راستیدا ده مسووتینی... بهلام هه ندی جار له خۆم ده پرسم ئاخۆ ئەشق شتیکی دی نییه... شتیکی بالاتر له ده نگییکی ته نیا، له خۆدواندن و هه ندی جار له وه لامیش نییه. ئەو کاتانه یه که وینه یه ک له به رچاوه کانم شه پۆل ده دا. هه تاو ده ره وشیتنه وه. سه ره کان به کا وه خۆ فرود تین، دل ده سته ردار ی شیوا ی ده بی. باسکه کان ده کرتینه وه.

ئاه یانک خۆزگه ده کرا بۆ تاقه چرکه یه ک به ده ختی ئەم دنیا زاله فه رامۆش بکری. تاقه چرکه یه کی بچوو ک بۆ خۆ په رستی و بیر له خۆ کردنه وه ته رخا ن بکرایه. له مه به ستم ده گه ی؟.

کالیاییف: به لێ دورا. ئەوه ناوی میه ره بان ی و دل سۆزیه.

دورا: خۆشه و یستم تۆ ده رک به هه موو شتیکی ده که ی. ناوی میه ره بان یه، بهلام ئایا به راستی ده ینا سیت؟. ئایا تۆ عه داله ت له گه ل میه ره بان یدا خۆش ده وئ؟. (کالیاییف بیده نگه) ئایا تۆ میلله ته که مان ت به م ساد ه بی و بی خه مییه وه خۆش ده وئ، یان به پیچه وانه وه، به مه شخه لی تۆ له و یا خه گه ر یه وه؟ (کالیاییف هه ر بیده نگه به ره و ئەو ده چی. به ده نگییکی زۆر نرم) ئەدی من؛ ئایا منت به میه ره بان ی و دل سۆزیه وه خۆش ده وئ؟.

کالیاییف: (پاش بیده نگ یه ک) که س هینده ی منی خۆش ناوتی.

دورا: ده زانم، بهلام وا چاکتر نییه منیش ت وه ک هه موو خه لکیکی دی خۆش بووی؟.

کالیباييف: من وهک هه موو خه لکی نيم. من وهک هه موو خو شم ده ويی.

دورا: باشه منت له عه دالهت و رتيكخراویش خو شتر ده ويی؟.

کالیباييف: من، تو و عه دالهت و رتيكخراو به جيا نازانم.

دورا: به لتي، به لام وه لام بده وه. تکايه وه لام بده وه. منت به تاقی ته نيا و به خو يه رستي به وه خو ش ده ويی، نه گهر من عادي ل نه يم خو شت ده وييم؟.

کالیباييف: نه گهر تو عادي ل نه يی و من بتوانم خو شم بو تی نه وا ئيدی نه وه تو نيت که مایه ی خو شه ويستی منی.

دورا: وه لامی دروست ناده يته وه. تو نه وه يم بلي که نه گهر من له م رتيكخراوه دا نه يم خو شت ده وييم؟.

کالیباييف: نه دی له کوئی ده بيت؟.

دورا: پوژانی قوتاي به تيم ديته وه بير، پيد هه نيم. هيتشا جوان و ناسک بووم. زوريه ی کاتم به گهران و زينده خه ون ده برده سهر. منت به وه که متنه رخمی و بي خه مي به وه خو ش ده ويی؟.

کالیباييف: (سل ده کاته وه. زور به نه سپايی) نه مه وام لي ده کات بلتي به لي.

دورا: (به هاواره وه) ده بلي به لي. نه گهر بي ری لي ده که يه وه و به راسته، بلي به لي. له به رده م عه داله تا، له به رده م چاره رهي و نه م خه لکه ديله دا بلي به لي. تکات لي ده کم سهرباری مردنی مندالان و سهرباری نه وانهی له سيداره ده درين و نه وانهی تا سهرمه رگ عه لاقکاری ده کرين... بلي به لي.

کالیباييف: بيدنه گ به دورا.

دورا: نا. به لای که مه وه ده بي جارتيك رتي دل بدری قسه ی خو ی بکات. حه ز ده کم بانگم بکه ی دورا. سهرباری نه م دنيا به ی که له بي عه داله تيدا ژه راوی بووه، بانگم بکه ی....

کالیباييف: (کتيوانه) بيدنه گ به، دلی من ته نيا باسی تو ده کات، به لام له ئيستاه ئيدی ناي بله رزم. دورا: «سهرسامه» له ئيستاه؟! خه ريك بو له بيرم بچي (له يه ک کاتدا ده گری و پيد هه کنج) نا. نه مه زور چاکه خو شه ويستم. تووره مه به، من له م قسانه دا له سهر هه ق نه بووم. خه تاي ماندوو يتي به. من ئيدی چ شتيك ناليم. منيش به هه مان نه شقه وه تو م له عه داله ت و له زيندانه کاندا خو ش ده ويی. يانک، هاوينت ديته وه بير؟، به لام نا، ئيره زستاني نه به دي به. ئيمه هی نه م دنيا به نين، ئيمه عادي له کاتمان پين ده وتري. گهر مایيه ک هه يه که بو ئيمه ني به (ناور ده داته وه) نا! ره حم به عادي له کان بکه.

کالیباييف: (به نا ئوميت دي به وه سهری ده کات) به لتي نه مه چاره نووسی ئيمه به. نه شق مه حاله، به لام من گراند دوک ده کوژم و نه وسا که سوکنا يبه ک بو تو و بو من ديته دی.

دورا: سوکنا يی! که ی ده يکوژين؟.

کالیباييف: سه يني (نانکوف و ستيپان وه ژور ده که ون دورا و کالیباييف لي کدی دوور ده خه نه وه.)

نانکوف: يانک.

کالیباييف: هه ر ئيستا (هه ناسه يه کی قوول هه لده کيشيت) ناخری، ناخری... ناخری...

ستيپان: (به ره نه وه ده چي) خوا حافيز برا. من له گه لنتدام.

کالیباييف: خوا حافيز ستيپان (به ره نه لای دورا ده گه رپته وه). خوا حافيز دورا.

دورا: (به ره نه لای نه وه ده چي، ته واو لي کدی نزیک ده بنه وه، به لام له شيان به ريه ک ناکه وي) نا، خوا حافيز نا. به هيوا ي ديدار خو شه ويستم. به هيوا ي ديدار.

کالیباييف: «ته ماشای ده کات... بيدنه نگی» به هيوا ي ديدار. من... رووسيا جوان ده بي... (سلاو له وينه که ی مريم ده کات و له گه ل نانکوفدا ده رده چن. دورا، چاوی بريوته ده رگا و بي جو لته يه.)

ستيپان: چه ند قيت ري ده کات. ده بي يني. من هه له بووم که متمانه م به يانک نه کرد. من ئيمانه که يم خو ش نه ده ويست. سلاوی له وينه که ی مريم کرد. خو به خو ت ديتت؟ پياويکی به ئيمانه.

دورا: هاتوچوی کليسا ناکات.

ستيپان: به لام روحيکی ناي يني هه يه. هه ر له به ر نه مه ش بو که نه ده گونجا يين من چاک ده زانم که زور له و تو ره تر و تونده ته بي عه تترم. بو ئيمه ی خوانه ناس، يان ده بي هه موو شتيك عه داله ت بي يان هه ر به شمان نا ئوميتدی ده بي.

دورا: بو نه وه عه داله تيش مایه ی نا ئوميت دي به.

ستيپان: به لي روحي لاوازه، به لام ده ستي له روحي به هيتز تره. نه و گراند دوک ده کوژي. هه لته ته چاک ده کات و بگره زوريش چاک ده کات. ويران کردن تاقه کاری زه روري به. بزائم تو هيچ نالتي؟ (نيگای ده کات). خو شت گه ره که؟.

دورا: خو شه ويستی وه ختي ده وي. ئيمه به هه زار حره جي وه ختي عه داله تمان هه يه چ جای خو شه ويستی.

ستيپان: هه قته. کارمان زوره. ده بي سهراپای دنيا ويران بکري... دوا يی (ده چيته به ر په نجه ره که) نايان بي نم. رو يشتوون.

دورا: دوا يی چی؟

ستيپان: به کترمان خو ش ده وي.

دورا: نه گهر بمينين.

ستيپان: چ قه يدي به، خه لکانی دی به کتر يان خو ش ده وي.

دورا: ستيپان، بلي (کينه).

ستيپان: چون؟

دورا: وشه ی «کينه» گو بکه.

ستيپان: کينه.

دورا: باشه. يانک زور خراپی گو ده کات.

ستيپان: (دوا يی بيدنه نگی به ره نه وه ده چي) ده زانم، من ده بو غزيتي. باشه تو دلنيا يت که هه قی

ئەو ھەت ھەيە؟ (بەئەنگى. بەتوورەبوون و ھەلچوونەو). ئىبۇ ھەمووتان لە وئندەر بەناوى ئەشقى نانەجىبەو ھەسەرگەرمى سەوداى ھەندى شقن كە لە خۆتانەو ھەروستى دەكەن، بەلام من چ كەسەتكم خۆش ناوى. لە ھاورەگەزانم بېزارم؟ بەلئى بېزارم. ئەشقى ئەوان چى بۆ من دەكات؟ من لە زىنداندا ئەشقم ناسى و سى سالە ھەمىشە دەھەتتەمەو بەرچاوى خۆم. تۆ دەتەوى من دلەم نەرم بىن و نارنجۆكە كە چەشنى خاچ لەگەل خۆمدا بېم؟. نا، نا! من لە ھەوت ئاوم داو و... زۆر شت دەزانم.... تەمەشا بکە.... (كرا سەكەى دەدرى. دورا بەپەلە دەروائىتە ئەو. كە چاوى بەجىبى شەلاقەكان دەكەوى پاشەوپاش دەكشيتەو). ئەمانە نیشانەن. نیشانە ئەشقەكەيانە. ئىستاش دەمبوغزىنى؟.

دورا: چ كەسەتكم رەنج دەبوغزىنى؟. تۆشم خۆش دەوى؟.

ستىبان: (سەبرى دەكات. بەئەسپاى). مېوورە.

دورا: (ھەلەو سەستەيەك. دەگەرپتەو) رەنگە نیشانەى شەكەتى بى؛ سالانى دوورودرئىزى خەبات. دلەراوكنى. خەفەو سىخووران. بەندىخانە و ئەشكەنجە و ئاكام ئەمانە (جىبى شەلاقەكان نیشان دەدات) ئىدى تاقەتى خۆشەووستى لە كوئى بېنم؟. من ھەر بېزارىيەكەم بۆ دەمىتتەو. ئەمە باشتەر لەو ھى كە مرۆف ھەست بەھىچ نەكات.

دورا: بەلئى، ئەمە باشتەر (سەبرى ستىبان دەكات. زەنگى سەعات شەش لى دەدا).

ستىبان: (دەگەرپتەو) ئىستا گراندى دۆك رەت دەبى. (دورا دەچىتە بەرپەنجەرەكە و خۆى دەچەسپىنى بەشوشەكانەو بەئەنگىيەكى درئىز. پاشان لە دوورەو دەنگى گالىسكە دى كە بەرە بەرە نرىك دەبىتەو رەت دەبى.)

ستىبان: خۆزگە بەتەنبا بى... (گالىسكەكە دوور دەكەوئتەو. تەقەنەو بەھىكى ترسناك. دورا پادەچلەكى. سەرى دەئىو ھەردو دەستى دەخات... بەئەنگىيەكى درئىز).

ستىبان: بوربا نارنجۆكەكەى ھەلەدا. يانك سەرکەوتوو. ئۆخەى مىللەتى رووس سەر كەوت!

دورا: (بەدەم فرمىسك رشتنەو خۆى بەرەو ئەو ھەلەدا) ئىمە كوشتمان. ئىمە ئەومان كوشت. من كوشتەم.

ستىبان: (بەھاوارەو) كىمان كوشت؟ يانك؟.

دورا: گراندى دۆك.

(پەردە دادەدرئىتەو)

پەردەى چوارەم

«ژوورىكى قەلاى يوگاچوف لە زندانى بورتى كى. بەيانىيە. كە پەردە لادەبرى، كالىبايىف لەئىو ژوورەكەيەو دەروائىتە دەرگاگە. كىشكچىيەك و زىندانىيەكى سەتل بەدەست و ژوور دەكەون.»
كىشكچى: خاوتىنى بکەو. دەستورديش بکە (دەچىتە كەنار پەنجەرەكە، فوكا، بى ئەو ھى سەبرى

كالىبايىف بکات، دەست بەخاوتىنکردنەو دەكات. بىئەنگى).

كالىبايىف: برا، نىوت چىيە؟.

فوكا: فوكا.

كالىبايىف: مەحكومىت؟

فوكا: وا ديارە.

كالىبايىف: چىت کردووە؟.

فوكا: پىاوم كوشتووە.

ئانكوف: برسیت بوو؟

كىشكچى: ھىواشتەر...

كالىبايىف: چۆن؟

كىشكچى: ھىواشتەر. ھەرچەند قسەکردن قەدەغەبە، بەلام قەيدى نىبە. ھىواش قسە بکە. وەك ئەم پىرە.

كالىبايىف: برسیت بوو؟

فوكا: ئە، تىنووم بوو.

كالىبايىف: پاشان؟.

فوكا: پاشان دەستم داىە تەورىك و ھەموو شتتەكم ويران کرد. زاھىرى سى كەسم كوشت. (كالىبايىف سەبرى دەكات).

فوكا: ئاغا زادە بزەنم بەبرا بانگم ناکەى؟ حەپەساوئە وانە؟

كالىبايىف: ئە، منىش پىاوم كوشتووە.

فوكا: چەند پىاو؟.

كالىبايىف: حەز دەكەى پىتە بلىم برا، بەلام جارى پىم بلى ئايا ژىوانى لەو ھى چوور يان نا؟.

فوكا: ھەلەتە ژىوانم. ئاخىر بىست سال زۆر زۆرە. پىاو پىتى ناخۆشە.

كالىبايىف: بىست سال. من لە تەمەنى (۲۳) سالىدا ھىتراومەتە ئىرە و بەسەرى سىبىيەو دەچمە دەرى.

فوكا: ئا! رەنگە ئەمە بۆ تۆ باشتەر بى. قازىبەك بەو دەناسرى كە ژنى ھىنا بى و كىبى ھىنا بى. خۆ تۆ

باباىەكى ئاغا زادەبىيانى لە رىزى ئەو ئىبلىسە بى چارەئەدا نىت. نەجات دەبى.

كالىبايىف: باوەر ناکەم و ناشمەوى. من ناتوانم (۲۰) دانە سال شەرمەزارى و خەجالەت تەحەمول بکەم.

فوكا: خەجالەت؟ خەجالەتى چى؟ ديارە ئەم شتانەش خەيالەتى ئاغا زادەكانە. چەند كەست كوشتووە؟.

كالىبايىف: تەنبا يەك كەس.

فوكا: ئەو دەلئى چى؟ يەكىنك چ نىبە.

کالیایف: (گراند دۆک) م کوشتووه.

فوکا: گراند دۆک؟ نا، چۆن وا دهلتی. ئەمه زۆر گرینگه باسی بکه بزاتم.

کالیایف: گرینگه، بهلام پیتویست بوو.

فوکا: تۆ له دهرباردا دهژبای؟ مەسەله که مەسەله ی ژنه. نا؟ باشه، چونکه تۆ...

کالیایف: من سۆسیالیستم.

کیشکچی: هیتواشتر.

کالیایف: (بهدهنگی زۆر بهرز) من سۆسیال- شۆریشگیرم.

فوکا: ئەمه مەسەله بنهڕهتییه کهیه. دهبووایه بۆ خۆت بهکه مالتی ئیسراحت دانیشی و لئ گهري هموو

شتتیک دروست ببی. دنیا بۆ ئاغا زادهکان دروست بووه.

کالیایف: نهخیر بۆ تۆ دروست بووه. چاره‌رهشی و تاوان زۆر زۆره. که چاره‌رهشی کهم بیتهوه تاوانیش

کهم ده‌بیتهوه. ئەگەر دنیا نازاد بووایه تۆ لیره نه‌دهبووی.

فوکا: ناھ. نه، نازادی هه‌بێ یان نه‌بێ باش نییه مرۆف له یهک پیتک پتر هه‌لدا.

کالیایف: ئەم کاره هه‌یج وهختی چاک نییه. وهختی مرۆف مه‌شروب ده‌خواتهوه که ببوغزینری. رۆژی دئ

که ئیدی مه‌شروب خواردنهوه چ فایده‌یهکی نابێ و چ کهسیتک خه‌جالت نابێ. نه ئاغا زاده و

خانه‌دانی ئەشراف و نه هه‌ژار و بێ نه‌وای سه‌رکویر کراو. هه‌موومان ده‌بین به‌برا و عه‌دالته

دلمان خاوین ده‌کاتهوه. ده‌زانی باسی چ ده‌که‌م؟

فوکا: نا، باسی به‌هه‌شتی خوا ده‌که‌ی.

کیشکچی: هیتواشتر.

کالیایف: نابێ ئەم قسه‌یه بکه‌ی. خوا چ شویتیک له ئیعرایی ئیره‌دا نییه. ئارمانجی ئیمه عه‌دالته

(هه‌له‌سته‌یهک) تیناگه‌ی؟ نه‌قله‌که‌ی سان دیمتری ده‌زانی؟

فوکا: نه.

کالیایف: قهراری له‌گه‌ل خوادا ده‌بێ که له ده‌شتیکدا یه‌کدی بدین. وهختی به‌په‌له په‌ل ده‌رۆیی تووشی

کارایه‌کی ده‌شته‌کی بوو. که گالیسکه‌که‌ی له قور چه‌قی بوو. ئیدی سان دیمتری یارمه‌تی دا،

چونکه قوره‌که زۆر و زۆنگاوه‌که زۆر قوول بوو ده‌بوایه کاتژمیرتیک ته‌واو له‌گه‌لیدا خه‌ریک

بێ. وهختی گالیسکه‌که‌یان ده‌رهینا، سان دیمتری به‌غاردان چوو بۆ شویتنی دیداره‌که‌یان، به‌لام

خوا له‌وئ نه‌بوو.

فوکا: مه‌به‌ستت چیه‌ی؟

کالیایف: مه‌به‌ستم ئەمه‌یه که خه‌لکانیک هه‌ن هه‌میشه دره‌نگ ده‌گه‌نه جیتی مه‌به‌ست، چونکه زۆر

گالیسکه له‌سه‌ر رینگایان چه‌قیبوون و گه‌لیتک براده‌ر هه‌ن پیتویستییان به‌یارمه‌تی و هاوکاریه.

(فوکا ده‌کشیته‌وه).

کالیایف: چی بووه؟

کیشکچی: هیتواشتر. ده‌ی پیره‌میرد په‌له بکه.

فوکا: خه‌ریکه ده‌ترسم. ئەمانه ئاسایی نین. خۆ که‌سیان له‌سه‌ر نه‌قل و حیکایه‌تی ئەولیا و گالیسکه

حه‌یس نه‌ده‌کرد، شتتیک دی له ئارادا یه... (کیشکچییه‌که پیتده‌که‌نی).

کالیایف: (به‌دهم سه‌یرکردنی ئەوه‌وه) چ شتی؟

فوکا: باشه ئەوانه‌ی گراند دۆک- ان بکوژن چییان لیتده‌که‌ن؟

کالیایف: له سیداره‌یان ده‌ده‌ن.

فوکا: ناھ! (کیشکچییه‌که به‌هه‌مان پیتکه‌نینه‌وه ده‌روات).

کالیایف: سه‌یر که، چیم لئ کردیت؟

فوکا: هه‌یج لئ نه‌کردم هه‌رچه‌نده تۆ ئاغا زاده و خانه‌دانی، به‌لام نامه‌وی فریوت بدم. خۆ ده‌کرێ وه‌ک

هه‌نوکه به‌چه‌نه‌بازی کات به‌سه‌ر بیری، به‌لام ئەگه‌ر ئیعدام بکری کارتیک باش نییه.

کالیایف: بۆ؟

کیشکچی: (به‌پیتکه‌نینه‌وه) ده‌ی پیره‌میرد قسان بکه...

فوکا: چونکه تۆ ناتوانی وه‌ک برایه‌ک قسه‌م له‌گه‌لدا بکه‌ی، ده‌بێ ئەوه‌ت پێ بلتیم که من مه‌حکومه‌کان

له سیداره ده‌ده‌م.

کالیایف: ئەدی تۆش تاوانبار نیت؟

فوکا: به‌لئ، به‌لام پیتش نیازیان کردووه ئەم کاره بکه‌م و له هه‌قی هه‌ر ئیعدامتیک سالتیک له حوکمه‌که‌م

که‌م بکه‌نه‌وه. کارتیک باشه.

کالیایف: بۆ ئەوه‌ی له تاوانه‌کانت خۆش بین، ناچاره‌ت ده‌که‌ن دیسانه‌وه مرۆف بکوژی؟

فوکا: ئەمه تاوانی نییه، چونکه قازانجی من به‌و مه‌حکومه‌وه‌یه. خۆ بۆ ئەوانیش چ فهرقی ناکات.

ئه‌گه‌ر راستت ده‌وێ به‌باوه‌ری من ئەوانه مه‌سیحی نین.

کالیایف: تا ئیستا چه‌ند جار ئەمه‌ت کردووه؟

فوکا: دوو جار (کالیایف پاشه‌وپاش ده‌کشیته‌وه. کیشکچییه‌که فوکا له‌گه‌ل خۆیدا ده‌بات و به‌رهو

ده‌رگا‌که ده‌چیت.)

کالیایف: که‌واته تۆ جه‌لادی؟

فوکا: (له به‌رده‌رگاوه) به‌لئ ئاغا زاده، ئەدی تۆ؟ (ده‌چیته‌ ده‌ری. ده‌نگی پێ و فه‌رمان دپته‌ گوی.

شوراتۆف زۆر به‌هیتنی و نارامی له‌گه‌ل کیشکچییه‌که‌دا دپته‌ ژووره‌وه).

شوراتۆف: به‌جیمان بپله‌ رۆژباش. من نانا سیت؟ من تۆ ده‌ناسم (پیتده‌که‌نی) زۆر زوو ناویانگت ده‌رکرد

ها؟ (سه‌یری ده‌کات) ده‌توانم خۆمت پێ بناسین؟ (کالیایف هه‌یج نالئ) بزاتم هه‌یج نالئ؟ نا

ده‌زانم، مه‌سەله‌که‌ ته‌نبا یه‌ه‌ ها؟ هه‌شت رۆژ ته‌نبا یه‌ زه‌حمه‌ته. ئەم‌رۆ من ئەم ته‌نبا یه‌م شله‌قاند

و تۆمواجههت ههیه و من له بهر ئه مه هاتومه ته ئیره. پېشتر (فوکا) م نارد. پیاویکی سهیره،
وا نیسه؟ پیم و ابو پیتان خویش دهیی وایه؟ پاش ههشت رۆژ ته نیایی، دیتنی ئینسان
خۆشه، نا؟

کالیاییف: وهستاوه سهر ئه مهی که چ ئینسانیک بدینم.

شوراتۆف: وهلامیکی زیره کانه یه. له جیتی خۆیدا بوو. (ههلهسته یهک) پیم وایه خویشیت به چاره ی مندا
نه هاتوه!

کالیاییف: وایه.

شوراتۆف: تۆ پیت وایه دهمه وئ فریوت بدهم، بهلام ئه مه به دحالیبوونه. سهره تایی پروناکی ناخۆشه له ژیر
خانیککی وهک ئه مه دا هیچ که سیک رهزا سووک ناوین، ئه مه جگه له وهی که تۆ من نانا سیت.
هه ندی جار سیما یهک بنیادهم راده چله کینتی و پاشان... وهختی دئ دهیناسیت...

کالیاییف: به سه، تۆ کیتیت؟

شوراتۆف: شوراتۆف، سه رۆکی ئه من.

کالیاییف: یانی نۆکه ری

شوراتۆف: له پیناوی خزمه تی ئیوه دا، بهلام ئه گهر له جیتی تۆ بام که متر غروورم نیشان ددها. رهنگه تۆش
بگه یته ئه و جیگایه. پاشان ورده ورده ده بیسه ئه ندایه ئه من. سه رباری ئه وهش، حقیقه ت من
ناترسین، ئیستا ریک و ره وان قسه له گه ل تۆدا ده کم، من خویشیم به تۆدا چوه و زه مینه ی
عه فو کردنت بۆ خویش ده کم.

کالیاییف: عه فوی چی؟

شوراتۆف: چۆن عه فوی چ؟ من هاتوم سه ره له نوێ ژبان ت بۆ بگه رینمه وه.

کالیاییف: کتی داوای ئه مه ی لئ کردوویت؟

شوراتۆف: عه زیم چ که سیک داوای ژبان ناکات هه موو که سیک ژبان وه رده گری. تۆ قه ت که سیک ت
عه فو نه کردوه؟ (ههلهسته یهک) باش بیه بکه وه.

کالیاییف: من هه رگیز عه فوی ئیوه ناوی.

شوراتۆف: به لای که مه وه گوئ بگه ر. چاک بزانه شته که به روا له ت نییه و من دوژمنی ئیوه نیم... من به وه
قایلم که ئه وهی ئیوه بیر لئ ده که نه وه هه قی خۆتانه... جگه له مه سه له ی پیاو کوژی...

کالیاییف: لیت قه بوول ناکه م ئه م وشه یه به کار بینی.

شوراتۆف: ئاه! که بیزار که ره، ها؟ (ههلهسته یهک) من له رووی دلسۆزییه وه دهمه وئ یارمه تیت بدهم.

کالیاییف: یارمه تی من؟ من ئاماده ی هه موو جوژه سزایه کم، بهلام ئه و خو تیه له قورتان دهنی تۆم پی
ته حه مول ناگری، وازم لئ بینه.

شوراتۆف: ئه دی ئه م تاوانه ی که پینته وه لکاوه...

کالیاییف: ئه م قسه یه راست ده که مه وه.

شوراتۆف: جا کاریککی چاکه؟

کالیاییف: راستی ده که مه وه. من زندانییه کی شه رم نه ک بابایه کی تاوانبار.

شوراتۆف: چۆن پی خویشه با وای، بهلام له گه ل ئه وه شدا زه ره ریکت داوه، وای نییه؟ با واز له مه سه له ی
گراند دۆک و سیاسه ت بینه، خو به لای که مه وه مرۆقتیک مردوه، جا چۆن مردنیکیش!

کالیاییف: من نارنجۆکه که م گرت زولم، نه مگرتۆته مرۆف.

شوراتۆف: بی گومان، بهلام هه رچییه ک بی بهر مرۆقتیک که وتوه و بی ره حمانه ش به ری که وتوه، کاتی
جه نازه که شیان دۆزییه وه سه ری پیوه نه ما بوو. ته نیا باسکیک و به شیک له لاتی به ساغی
ما بوونه وه.

کالیاییف: من هیچم نه کردوه. ته نیا ده ستووریک بووه و ئه نجام داوه.

شوراتۆف: رهنگه وای بی. چ شتیکت له مه ر ده ستوور لئ ناپرسن. ده ستوور چییه؟ وشه یه که ده شیت
چه ندین شه و باسی له سه ر بگری. لیت ده پرسن... ناتۆ ئه م وشه یه ت خویش ناوی... با بلتین
کاریککی هه ندی ناریک که ئاکامه که ی قابیلی باس له سه رکردن نییه. هه موو خه لکی ئه نجامی
جیه جیکردنی ئه م ده ستووریه یان بینی ئه گهر له خات گراند دۆک بیرسی خوینیککی زۆر رۆا بوو.
تی ده گه ی که خوینی زۆر...

کالیاییف: بیدهنگ به.

شوراتۆف: زۆر چاکه. دهمه وئ بی پیچوپه نا پیت بلیم ئه گهر تۆ سه باره ت به ئه نجامدانی ده ستووره که
عینادی بکه ی و بلتی حزب ئه م حوکه می ده رکرد و ئه نجامی دا و گراند دۆک به زه بری نارنجۆک
نه کوژاوه، به لکو به زه بری بیروباوه ر هاتۆته کوشتن. ئه وای ئیدی تۆ پیوستت به عه فو و به خشین
نییه. وای دابن تۆ سه ری (گراند دۆک) ت په راندوه، ها؟ ئه وساکه پیوستت به وه به عه فو
بگری. من دیمه یارمه تیت و ته نیا له بهر خاتری سۆزی ئاسایی. باوه ر بکه (پیده که نئ) هه ر
چیت ده وئ بیلئ. بیروباوه ر و تیوریان به لای منه وه مه به ست نین، مرۆف به لای منه وه مه به سته.

کالیاییف: من له تۆ و ئاگا کانت گه وره ترم. ده توانی بکوژی، بهلام ناتوانی ری و شوینم نیشان بدهیت،
من ده زانم مه به سته چییه. تۆ له کنوکی نوقته زوعفیکی مندایت و چاره روانی ره فتاریکی پر
شه رمه زاریت. چه ند دلۆپه فرمیسیکیک و کۆمه لیک په شیمانیت له من ده وئ، بهلام خه یالتان
خاوه، هیچ له من هه لئاگریتی. من هه رچییه ک هه م پیوه ندیی به تۆوه نییه. ئه وه ی پیوه ندیی
به تۆوه هیه، رق و کینه ی ئیمه یه. رق و کینه ی من و براکانم ئه مه ش هه میشه له سه ر پییه.

شوراتۆف: رق و کینه؟ ئاخری گه رانه وه سه ر بیروباوه ر. ئه وه ی که بیروباوه ر نه بی قه تلئ نه قسه و دیاره
ئاگامه که شی په شیمانی و سزایه، لیره دا ئیمه له ناوچه رگی مه سه له که داین. هه ر له بهر ئه مه شه
که من بووم به پۆلیس. تۆ چه ز له نه یینی وتن ناکه یه. (ههلهسته یهک) به هیمنی به ره و ئه و
ده چی) ئه گهر به وردی حیسابی بۆ بگیریته وه بیروباوه ر به که لکی چ شتیکی تۆ نایه ت. بۆ وینه

تۆلە برى ئەمەى شانازى بەكارەكەى خۆتەو بەكەى ئەوا بۆ پۈكردنەو دەى ئەو كارەى كە كر دوو تە داواى ژيان دەكەى. گزنگترين شت ئەو بەكەى ك تۆ برىار بەدەيت بژيت.

كاليابيف: ئەگەر ئەم برىار بەدەم چ دەبى؟

شوراتۆف: قەرارى عەفو تۆ و ھاوپىكانت دەگرتتەو.

كاليابيف: ئەوانتان گرتتو؟

شوراتۆف: ھەلبەتە نە، بەلام ئەگەر برىار بەدەى بژيت دەيانگزين

كاليابيف: ئايا من بەچاكى لە قسەكانت تىگەيشتووم؟

شوراتۆف: بىن گومان چىدى توورە مەبە. بىر بەكەو. لە بارى بىروباو پەرەو تۆ ناتوانى ناوى ئەوان بەدەى، بەلام لە بارى رزگار بوونەو خزمەتتىكى گەورەيان دەكەى. تۆ ھەم لە شەرى كارى ناچۆر و ھەم لە شەرى سىدارە دەيانخە لەسىنى، ئەمە جگە لەو دەى كە ئاسوودەبى دلپىش بۆ خۆت و دەدەست دىنى. لە لاىەكى تىرەشەو ئەمە ھەلىكى زىرپنە (كاليابيف بىدەنگە) باشە؟

كاليابيف: تۆزىكى دى براكانم وەلامت دەدەنەو.

شوراتۆف: تاوانتىكى دى بىن گومان ئەمەش خۆى لە خۆيدا بەھرەبەكە. كارەكەى من تەواو. دلەم تەنگە، بەلام چ بەكەم وا ديارە تۆ پابەندى بىروباو پەرى خۆتى و من ناتوانم لەو بىروباو پەرت جىيا بەكەمەو.

كاليابيف: تۆ ناتوانى لە براكانم جىيام بەكەيتتەو.

شوراتۆف: بەھىباى دىدار (بەدەم رۆيشتنەو دەگەرتتەو) بۆ لەو كاتەدا خاگراند دۆك و برازاكانى گراند دۆك-ت بوارد؟

كاليابيف: كى ئەمەى پىن وتوى؟

شوراتۆف: ھەوالدەرەكەى ئىو، ئىمەش ئاگادار دەكاتەو، بەلام تۆ بۆ ئەوانت بوارد.

كاليابيف: ئەمە پىئوئەندى بەتۆو نىبە.

شوراتۆف: (بەپىكەنىنەو) تۆ وا خەيال دەكەى، ئىستا پىت دەلېم بۆ... ئامانچىك تواناى كوشتنى گراند دۆك-ى ھەبە؛ بەلام بەزەحمەت بەكوشتنى مندالان قايل دەبى. ئەمە ئەو شتەبە كە تۆ كە شفت كرد بوو، ئىستا مەسەلەبەك دەكەويتتە روو، ئەگەر ئامانچىك بەكوشتنى مندالان قايل نەبى، ئايا مافى كوشتنى گراند دۆكىكى ھەبە؟ (كاليابيف ھەرەكەبەك دەكات)، ئۆھ! وەلامى من بەدەو. بەتايەتتى من، چونكە وەلامى خاگراند دۆك دەدەبەو.

كاليابيف: خاگراند دۆك؟

شوراتۆف: بەلنى دەبەوئى تۆ بىنىنى و من بەتايەتتى بۆ ئەمە ھاتبووم كە بزەم ئەم گفوتگۆبە لە گوپنە يان نا؟ سەبىم كرد لە گوپنە. ئەو خۆى دەخاتە خەتەرەو تا بىروباو پەرى تۆ بگۆزى. خاگراند دۆك مەسبىحىبە، بەخۆت دەبىنىنى كە مرۆقچىكى رۆحانىبە.

كاليابيف: من نامەوئى بىبىنم...

شوراتۆف: بەدەخەووم. ئەو لىترە دەتىنىنى، ئەو دەى چوو چوو، بەلام تۆ دەبى چاودىرى بەكەى، چونكە دەلېن لەو ھەتاي مېردەكەى مردوو ھەبىر پەرتوبلاو ئىمە نەمانووست دلنى بشكىتېن و پىنى نەدەبىن... (لە بەردەرگاگەو) ئەگەر بىرت گۆزى ئاگادارم بەكەو، دەگەرتتەو ھەلبەتە ماىەى نىگەرانىبى تۆبە، بەلام ھەموو شتىك دروست دەبى خوا بەبى زىندانەكانى بىنە بەرچاوى خۆت چ گۆشەگىرىبەكە (دەچىتتە دەرى، دەنگى پىن و فرمان دىنە گوى. خاگراند دۆك بەماتى و خامۆشى وەژوور دەكەوئى. دەرە كراىەو)

خاگراند دۆك: (پرووى خۆى ئاشكرا دەكات) تەماشاشا بەكە (كاليابيف ماتە) زۆر شت لەگەل پىباو پىكدا دەمرن.

كاليابيف: دەمزانى.

خاگراند دۆك: (بەشېوئەكى ئاساىى بەلام بەدەنگى كزەو) پىباو كوژان ئەم شتەنە نازانن، ئەگەر بىيازنىباىە چۆن دەبوونە ماىەى مردن؟ (بىدەنگى)

كاليابيف: تۆم بىنى، ئىستا ھەز دەكەم بەتەنبا بىم.

خاگراند دۆك: نا، تاقە كارى كە بۆ من ماو ھەمەبە كە سەبىرى تۆ بەكەم. (كاليابيف دەكشيتتەو خاگراند دۆك، وەك خەلكانى خەمبار و بى تاقەت دادەنىشى.) من ئىدى ناتوانم بەتەنبا بىم. لەمەو پىش ئەگەر خەمى، ئازارىكەم ھەبوواىە ئەو دەيتوانى دلەم بەداتەو، ئەوساكە خەم و نازار خۆشبوون، بەلام ئىستا... نە چىدى ناتوانم بەتەنبا بىم و جۆلانەى ماتومەلوولى رامبەزەننى... بەلام لەگەلېدا قسە بەكەم؟ ئەوانى دى ھىچ نازانن، ئەوان خەم لە خۆ دىن و بەك- دوو كاتمىرتىك بەو جۆرە دەمىن. پاشان دەچن بۆ نانخواردن و... خەوتن... بەتايەتتى خەوتن... بىرم كزەو كە دەبى تۆ وەك من وا بى، دلنىام كە تۆ ناخەوى. مەگەر ھەر لەگەل پىباو كوژدا باسى تاوان بكزى؟

كاليابيف: كام تاوان؟ من جگە لە ئەنجامدانى عەدالەت چ شتىكى دىكەم ناىتەو بىر.

خاگراند دۆك: عەبىنى دەنگ، دەنگى تۆش وەك دەنگى ئەو. ھەموو پىباو پىك كە دىتتە سەر باسى عەدالەت ھەمان دەنگ بەكار دىنى، ئەو دەپوت (ئەمە عادىلانەبە) و دەبوواىە قسەت لە قسەى نەكردباىە، رەنگە و بىستىبىتى خۆى ھەلخەلەتتىنى. لەو بەت تۆش خۆت ھەلخەلەتتىنى...

كاليابيف: ئەو عەدالەتتى پىرۆزى پىشپىل دەكرد و ئەو شتەى دروست دەكرد كە چەندىن سەدە خەلكى پرووسى ئازاردا و بۆ خۆشى دەسكەوتى تازەترى بەدەست دەپىنا ئەگەر من خۆم ھەلخەلەتاند بىن ئەوا سزاکەم زىندان و مەرگە.

خاگراند دۆك: بەلنى تۆ نازار دەچىزى، بەلام تۆ ئەوت كوشتوو.

كاليابيف: ئەو لە ناخافلدا مرد. ئەم جۆرە مەرگە ھىچ نىبە.

خاگراند دۆك: ھىچ نىبە؟ (زۆر بەئەسپاىى) راستە تۆيان زۆر زو لە شوپنى رووداوەكە دوور خستەو،

وا دههاته بهرچاو که تۆ له ناو ئه مننهکاندا خوتبه بدهیت، دهزانم دهبوایه ئه مه یارمهتیت بدا. من دواى چهند ساتیتیک گه یشتمه جن و سه برم کرد ئه وهى که توانیم هه لئى بگرم هه موویم خسته دهسته به ره به که وه، چ خوتی رژا بوو! (هه لئو هسته یهک) من جلی سپیم له بهر کرد بوو.

کالیاییف: بیدنگ به.

خاگراند دۆک: بۆ؟ حه قیقتهت ده لئیم. ده زانی ئه و دوو کاتژمیر پیتش مردنه که ی چی ده کرد؟ له سه ر کورسییهک خه وتبوو و لاقهکانی خشتبوونه سه ر کورسییه کی دی... وهک هه میشه خه وتبوو... تۆ له و شه وه سامناکه دا چاوه روانی بووی. (دهگری) ئیستا یارمه تیم بده. (کالیاییف به بالای هه لکشاووه ده کشیته وه)... تۆ گه نجی ناتوانی خراب بی.

کالیاییف: من ده رفه تی گه نجایه تیم نه بووه.

خاگراند دۆک: بۆ ئه وه نده وشکی؟ به زه یبیت به خۆیدا نایه ته وه؟

کالیاییف: نه.

خاگراند دۆک: غه دره که ی ئه مه مرۆف هتور دهکاته وه، من ئیستا هه ر به شی خۆم به زه یبیم هه به. (وهستان) من غه مگینم ده بوایه له بری ئه وه ی بموری منیشت له گه ل ئه ودا بکوشتایه...

کالیاییف: من تۆم له بوارد، به لئکو ئه و مندا لانه م بوارد که له گه لئندا بوون.

خاگراند دۆک: ده زانم من ئه وانم زۆر خۆش نه ده ویست ئه وان برازای خاگراند دۆک بوون، نایا ئه وانیش وهک مامیان شایسته ی مردن نه بوون؟

کالیاییف: نه.

خاگراند دۆک: تۆ ئه وان نانسیت کیژه برا که ی دلئى ره قه یارمه تی هه ژاران نادات. لی بیان دوور ده که ویتنه وه ئه مه ناعادیلانه نییه؟ زالمه، به لام خاگراند دۆک، به لای که مه وه دیتها نییه کانی خۆش ده ویست... شه رابی له گه لئا ده خوارنه وه. که چی تۆ ئه وت کوشت. بچ گومان تۆش زالمی دنیا چۆله چه شنی بیابانیکی وشکوبرینگ.

کالیاییف: بچ فایده به. تۆ ده ته وئ هیزم له بهر ببری و نا ئومیدم بکه ی، به لام بچ سووده، وازم لئ بینه. خاگراند دۆک: ناته وئ له گه ل مندا بپاریتته وه، ژتیوان ببیه وه؟ ئه گه ر پیکه وه بچ که متر هه ست به ته نیایی ده که ی.

کالیاییف: لیمگه رئ با خۆم بۆ مردن ئاماده بکه م، ئه گه ر نه مردبام هه نگینی ده بووم به پیاوکوژیکی ته واو.

خاگراند دۆک: (دیتته پیتشه وه) مردن؟ ده ته وئ بچری؟ نا (به په ریشانییه کی زۆره وه به ره و کالیاییف ده ورات) تۆ ده بی بژی و رازی بی به وه ی که ببییه پیاوکوژیکی ته واو، ئه دی تۆ ئه وت نه کوشتوه؟. خوا له گوناخت ده بووری.

کالیاییف: کام خوا، خواى من یان خواى تۆ؟

خاگراند دۆک: خواى کلئیسای پیروز.

کالیاییف: کلئیسای هه قی به م کارانه وه نییه.

خاگراند دۆک: سه ره ره یکی له خزمه تدا بوو که زیندانی ده ناسی.

کالیاییف: رۆژگار و زه مانه فه رقی کردوه، کلئیسای پیروز له نیتو میراتییه کانی سه ره ره که ی خۆیدا شتیکی هه لئباردوه که به که لکی ئه و سه ره ره دی.

خاگراند دۆک: هه لئباردن؟ مه به ستت چیه؟

کالیاییف: کلئیسای لیبووردن و به خشینی بۆ خۆی هه لگرتوه و مملاتیی ئه نجامدانی مرۆقاییه تی و عه داله تیشی بۆ ئیمه هیشتوتته وه.

خاگراند دۆک: کئ. ئیمه؟

کالیاییف: (به ها واره وه) بۆ هه موو ئه وانه ی که ئیتو له سیداره یان ده دن.

(بیدنگی)

خاگراند دۆک: (به نه رمی) من دوژمنی تۆ نیم.

کالیاییف: (به نا ئومیدییه وه) با، وهک هه موو که سیکی وه چه و تایفه کانتان، هه ندئ شت هه ن زۆر له وه ناشیرینترن که بی به پیاوکوژ، ئه ویش ناچار کردنی مرۆقیکه به پیاوکوشتن که له به ره تدا بۆ پیاوکوشتن نه خولقاوه. ته مه شام بکه. سویندت بۆ ده خۆم که من بۆ پیاوکوشتن نه خولقا بووم.

خاگراند دۆک: وهک دوژمن قسه له گه ل مندا مه که. ته ماشا بکه (ده چی ده رکه دا بخت) من له گه ل تۆدا هه ست به ئاسوده یی ده که م (دهگری) خۆین ئیمه ی لیکدی جیا کردۆته وه، به لام تۆ ده توانی له گه ل مندا ته نانه ت له مه یانی به ده ختیشدا پیتوه ندی به خوا وه بکه ی. به لای که مه وه له گه ل مندا بپاریتوه.

کالیاییف: من ئه مه قبوول ناکه م (به ره و ئه و ده چی) من ته نیا ده رباره ی تۆ هه ست به به زه یی ده که م، تۆ ده رگای دلتم خسته سه ریشت. ئیستا له قسه که م تی ده گه ی، چونکه چ شتیکی له تۆ ناشارمه وه. من هه رگیز بیر له دیداری خوا ناکه مه وه، به لام له کاتی مردندا و ده رباره ی ئه و به لئینه ی به وانم دا وه که خۆشم ده وین، په شیمان نامه وه و له سه ر قه ولی خۆم رۆد ده بم. دوعا و پارانه وه خیانه ته له و برایانه م که له و ساته دا بیر له من ده که نه وه.

خاگراند دۆک: ده ته وئ چ بلتی؟

کالیاییف: (به هه لچوونه وه) هه یچ. ته نیا ئه وه نه بی که به م زووانه به خته وه ره ده بم، من خه باتیکی زۆرم له رای به خته وه ریدا کردوه و هیشتاش سوورم له سه ری، به لام کاتی حوکه که راگه یه ترا و وه ختی جیه جینکردنی هات هه نگینی له پای قه ناره دا روو له تۆ و له م دنیا شوومه وه رده گتیرم و ریکه بۆ ئه شقی لیوان لئو خۆش ده که م که به سه راپای گیانیدا برژی، لیم تی ده گه ی؟

خاگراند دۆک: هه ر یهک ئه شق هه به و ئه ویش ئه شقی خوا به.

کالیباييف: بۆ نىيىبە، ئەشقى خەلک.

خاگران دۆک: خەلک گومرا و سەرگەردانن، ھەر ئەو ھەندەيان لە گەلدا دەکرى کە يان لە نىئوبان بەرى يان بىانبوورى.

کالیباييف: دەکرى لە گەلئاندا بمرى.

خاگران دۆک: ھەموو کەسپک بە تەنيا دەمرى. ئەو يىش بە تەنيا مرد.

کالیباييف: (بە ئاومىدييەو) دەکرا لە گەل ئەودا بمرى. ئەوانەى ئەمرۆ يەکتريان خۆش دەوى ئەگەر دەيانەوى يەکدى بگرنەو پىئويستە پىتکەو بمرن. ناعەدالەتى ژيان لە يەکیان دادەپرئ. شەرم، رەنج. ئەشکە نەجەدانى خەلکى تاوان، ھەموو ئەمانە ماىەى لىکدى دابراڻن. ژيان بۆ خۆى جۆرە ئازارتکە، چونکە ئەم ژيانە ھۆى دوورى و لىکدى دابراڻە.

خاگران دۆک: خوا جارتيكى دى يەکیان دەخات.

کالیباييف: بەلام لەسەر ئەم زەمىنە نا. وەدەگاگانى منيش لەم سەر زەمىنەن.

خاگران دۆک: ئەمە وەدەگای ئەو کسۆکانە يە کە ھەميشە کەپوو لە زوى سەرگەرمى بۆنکردن و ئاگانان لە ھىچ نىيە.

کالیباييف: (بە لای پەنجەرە کەدا وەر دەچەرخى) بەم زوانە ئەوانەش فېر دەبم. (ھەلۆستە يەک) ئايا ناکرى ئەو بە يىنرئتە بەرچاوى خەيال کە دوو کەس چاويان لە ھەموو خۆشسىيەک بوو بى و بەھەمان خەفەت و ئازارەو يەکتريان خۆش بوئ، بى ئەو خۆيان بەھىچ وەدەگاييە کەو بەستەنەو؟ (سەبرى دەکات) ناکرى ئەو. بە يىنرئتە بەرچاوى خەيال کە ئەوساکە ھەمان پەتى سىدارە ئەم دوو کەسە يەک بخت؟

خاگران دۆک: ئەم ئەشقى ترسناکە چىيە؟

کالیباييف: ئەو ئەشقى يە کە تۆ و دارودەستە کەى تۆ بە ئىمە تان رەوا دىتووە.

خاگران دۆک: منيش ئەو کەسەم خۆش دەويست کە تۆ کوشتووتە.

کالیباييف: ئەمەم زانیو، ھەر بۆ يەش گوئ نادەمە ئەو ئازارەى کە تۆ و دارودەستە کەت پىتان گەياندم و گەردنت ئازا دەکەم. (ھەلۆستە) ئىدى لىم گەرى.

خاگران دۆک: (ھەلۆستە) لىت دەگەرئىم، بەلام من بۆ يە ھاتمە ئىرە تا تۆ بەرەو لای خوا ببەم، ئىستاش بۆم دەرکەوتووە کە دەتەوى خۆت مەحکەمەى خۆت بکەى و بە تەنيا خۆت رزگار بکەى، بەلام ناتوانى، ئەگەر بىئىنى تەنيا خوا ئەم کارەى پى دەکرى. من داواى بەخشىنى تۆ دەکەم.

کالیباييف: نکات لى دەکەم کارى وانە کەى، واز بىنە با بمر دەنا تا ھەتايە نەفرەتت بۆ دەنيرم.

خاگران دۆک: (لە بەردەرگاوه) من داوا لە خەلک و لە خوا دەکەم کە بىتەخشن.

کالیباييف: نا، نا. رازى نابم ئەم کارە بکەى. (بەرەو دەرگاگە دەچى. رووبەرەوى شورائۆف دەبىتەو، دەکشىتەو و چاوانى دەنوقىتى. بىدەنگى. دووبارە سەبرى شورائۆف دەکات).

کالیباييف: من زۆرم پىئويست بە تۆ بوو.

شورائۆف: خۆشحالم بۆ ج کارتيک؟

کالیباييف: پىئويستم بەو بوو کە لە نوئ بىوغزئىنرئىم.

شورائۆف: بەداخەو. من ھاتووم وەلامە کەم وەر بگرەم.

کالیباييف: ئىستا وەر بىدەگرەت.

شورائۆف: (دەنگى دەگۆرى) نا، ئىستا وەلامم ناوى، باش گوئ بگرە. من بۆ يە ئەم دىدارە تەم لە گەل خاگران دۆکدا رىتکخست تا سەبىنى لە رۆژنامەکاندا بلأوى بکەينەو. ديارە وەک خۆى بى زیاد و کەم چاپ دەکرى، جگە لە مە نەبى کە تۆدانت بە پەشيمانى خۆتا ناو. ھەنگىنى ھاوړىکانت گومانى ئەو دەکەن کە تۆ خيانەتت لى کردوون.

کالیباييف: (بەھىورى) باوەر ناکەن.

شورائۆف: من رى لە بلأوبوونەو ئەم ھەوالە ناگرە مەگەر بئەوى ئىعترافى تەواو بکەى. دەشتوانى ئەم شەو پرپارى خۆت بەدى (بەرەو دەرگا دەچى)

کالیباييف: زۆر بە توندى) باوەر ناکەن.

شورائۆف: (دەگەرئىتەو) بۆ؟ قەت دوو چارى ھەلە نەبوون؟

کالیباييف: تۆ ئەشقى و دلسۆزى وان ناسىت.

شورائۆف: وايە. بەلام دەزانم ھەرگىز ناشىت شەو يکى دوورودرئى باوەر ت بەبراىەتى بى، بى ئەو ھى ئەگەر بۆ ساتىکىش بوو بى بەلاوازى نەزانى، من چاوەروانى ئەم لاوازىيەم (بەپشتى خۆى دەرگاگە دادەخات). پەلە مەکە. من کابرايەکى بەسەرم (رووبەرەوى يەک دەوستان).

(پەردە دادەرئىتەو)

پەردەى پىنجەم

(ئاپارتمانىکى دىکە يە. بەھەمان شىو پاش ھەفتە يەکى دىيە. شەو. بىدەنگى دورا بە نىئوژوورە کەدا دى و دەچى.)

ئانکوف: وەرە لىرە راکشى و خۆت داپۆشە.

دورا: (ھەر دى و دەچى) شەو يکى درئە. چەند سەرمامە بوريا، (يەک جار لە دەرگا دەدەن. ئەوجا دوو جار بى دەدەن. ئانکوف دەچى دەرگا بکاتەو. ستىپان و فىنوف و ھوژوور دەکەون. فىنوف بەرەو دورا دەچى و باوەشى پىدا دەکات، دوراش ئەو دەگوشى بەخۆ يەو) ئەلکس.

ستىپان: ئورلوف دەلئى رەنگە ئەو شتە ئەمشەو بکرى، ھەموو ئەو ئەفسەرە بچووکانەى کە کاريان نىيە بانگ کراون. لەم حالەدا ئەو يىش نامادە دەبى.

ئانکوف: لە کوئ دەبىينى؟

ستىپان: لە خواردنگە کەى کووچەى سويشکانادا چاوەنۆرى من و فىنوف دەکات...

دورا: (به بېن تاقه تې دانېشتووه) بوريا ئو مەسەلە يە بۆ ئەمشەو؟

ئانكوف: چ شتېك لە بېر نەكراوە پېر پېر پېر ئىدارە تزارە.

ستېپان: ئەگەر يانك داواى عەفو بكات ئەوا پېر پېر پېر بەدەستى ئىدارە تزارە.

دورا: يانك، داواى وەها ناكات.

ستېپان: ئەگەر مەبەستى داواى وەها نەبوو بې، ئەدى بۆ خاگراند دۆكى دېتووه؟ خاگراند دۆك لە ھەموو

شوتېنې رايگە ياندووه كە يانك ژىوان بوو تەووه چۆن حەقىقەت بزانېن؟

دورا: ئېمە ئەو قسانەى كە يانك لە دادگادا كرددوونى و ئەو شتانەى كە بۆ ئېمەى نووسېن، دەزانېن، ئەو

وتوويەتتى كە تاقە داخى ئەمە يە كە ھەرىك ژيانى شك بردووه. واتە ژيانى خۆى شك بردووه

تا فېداى بكات و ئەم زەبرە لە پەيكەرى زولم و زۆر بدات. پېاويك ئەمە قسەى بې، سوالى

عەفوبەخشېن دەكات؟ ژىوان دەبېتەووه؟ نا، ئەو خۆى حەزى دەكرد. خۆى دەبوېست بېرى، يانك

حاشا لەو كارە ناكات كە كرددوويەتتى:

ستېپان: ھەلەى كەرد كە خاگراند دۆكى بېنى.

دورا: ئەمە تايبەتە بەخۆى و ئەو چاترى دەزانى.

ستېپان: بەبېتى دەستوورەكانى ئېمە نەدەبووايە خاگراند دۆك بدېنى.

دورا: دەستوورەكانى ئېمە بۆ كوشتن دانراون نەك بۆ شتى دى ئېستە ئەو بەخۆى سەرىشكە، بلىن

سەرىشكە.

ستېپان: ھېشتا نە.

دورا: سەرىشكە و ھەقى خۆبەتتى بەر لە مردن ھەر چېبەكى بوئ بېكات، چونكە بەرەو مردن دەچىن،

بەسە ئېتر پازى بن.

ئانكوف: دورا!

دورا: بەلنى، ئەگەر عەفو بكارايە، دەبووه چ سەركەوتنىك ھا؟ دەبووه بەلگەى ئەمەى كە خاگراند دۆك

راستى كرددووه و يانك پەشيمانى دەرپويە و خبانەتى كرددووه. بە پېتچە وانەشەو ئەگەر بېرى ئېتو

باوهرى پې دېن و دەتوانن ھەر خۆشتان بوئ. (سەبرى ئەوان دەكات) ئەشق و خۆشەويستى

ئېتو زۆر گران دەكەوئ.

فېنوف: نا، دورا. ئېمە ھەرگېز گومانان لەو نەكردووه.

دورا: (بەنېتو ژوورەكە دا دى و دەچى) بە... رەنگە... بېسورن. بەلام ئەمانە چ بايە خېكىيان ھەيە؟ ئېستە

بۆمان دەردەكەوئ. ئەمشەو... ئاھ! ئەلكسى بېچارە ھاتووى بۆ ئېترە چ بەكى؟.

فېنوف: ھاتووم جېتى ئەو بگرمەو، من گريام كاتى لە دادگادا قسەى خۆى دەكرد ھەستە بەغروور دەكرد

كە وتى: (مەرگ ناپەزايى گەورەى منە بەرانبەر بەدنياى لە خوتن و فرمېتسك دروست بوو...)

كەوتە لەرزېن.

دورا: دنياى خوتن و فرمېتسك ئەو ئەمەى وتووه... راستە.

فېنوف: بەلنى قسەى ئەو... ئاھ... دورا يەكپارچە غېرەت و شەھامەت بوو. كە گوتم لە ھاوارە مەزەنەكەى

بوو دەبووت: (من بەجۆرى لەسەر لوتكەى ناپەزايى مرۆفایەتتى بەرانبەر بەزولم و كۆتېرەوهرى

وہستام، كە مەرگ تاجى بېگەردى دەنېتە سەر كرادارەكانم.) ئېدى بېرپارم دا و ھاتم بۆ ئېترە.

دورا: (سەرى دەخاتە نېتو ھەردوو دەستى) بەلام چ تاجىكى سامناكە!

فېنوف: دورا، مەگرى، ئەو وەسېتى كرددووه كە كەس لە مەرگېدا نەگرى. ئوھ. ھەنووكە چەند باشى

دەناسم. ناتوانم گومانى لى بەكەم من چونكە بې غېرەت دەرچووم زۆرم نازار چەشت خۆ منبېش لە

تەفلىسدا نارنجۆك ھاويشت. ئېستە لەگەل يانكدا فەرەم نېبە. كە بەحوكمەكە بېم زانى تەنيا

يەك شتم بەخەيالدا ھات كە نەمتوانى بوو لەگەلېدا بېم يان جېگەكەى پې بەكەمەو.

دورا: كى دەتوانى ئەمشەو جېگەكەى پې بكاتەووه؟ ئەو تەنيايە ئەلكسى.

فېنوف: ئېمە دەبې بەغروور و شەھامەتقان ئەو پابگرېن. وەك چۆن ئەو بەبوونى خۆى ئېمەى رادەگرت.

مەگرى.

دورا: تەمەشا، چاوەكانم وشكېبون، بەلام برادەر، نا، من ناتوانم چېدى مەغروور بېم.

ستېپان: دورا، حوكمى خراو لەسەر من مەدە، من حەز دەكەم يانك بېتېن. ئېمە پېويستمان بەخەلكانى

وەك ئەو ھەيە.

دورا: ئەو قەت ئەم حەزەى نېبە و ئېمەش دەبې مردنى ئەومان بوئ.

ئانكوف: شېتېت.

دورا: دەبې ئەمە حەزى ئېمە بې. من دلئى ئەوم دەناسى، تەنيا بەم شېوېبە ئارام دەگرئ، ئاھ. بەلنى كاتى

كە بېرى (زۆر بەئەسپايى) بەلام خېرا بېرى.

ستېپان: بوريا. من دەپۆم. بېر ئەلكسى، ئورلوف چاوەرېتى ئېمەيە.

ئانكوف: باشە، لىن لە گەرانەوودا تاخېر مەبېن (ستېپان و فېنوف بەرەو دەرگاگە دەچن، ستېپان لە لاو

سەبرى دورا دەكات).

ستېپان: ئېمە دەرېن تا بزانېن مەسەلەكە چېبە، ئاگات لە دورا بېن.

دورا: (لە پەنجەرەكە داھە. ئانكوف سەبرى دەكات) مردن! سېدارە. دېسان مردن، ئاھ بوريا!

ئانكوف: بەلنى خوشكە چكۆلەكەم، بەلام ھېچ چارىكى دى نېبە.

دورا: ئەم قسەيە مەكە ئەگەر مردن تاقە چارە بېن. ئەوا رېگەيەكى ھەلەمان گرتوتە بەر، رېگا ئەو يە كە

بەرەو ژيان و ھەتا و بېچن، مرۆف ناتوانى ھەمېشە لە سەرمادا بېرى.

ئانكوف: ئەمەش بەرەو ژيان دەچىن، ژيانى خەلكانى دى. رووسيا دەئى. مندالانى ئېمە دەئېن.

قسەكەى يانك-ى دېتەووه بېر كە دەبووت: (رووسيا جوان دەبې)

دورا: خەلكانى دى، مندالانى ئېمە... بەلنى، بەلام يانك ھەنووكە لە زېندان داھە و پەتى سېدارە چەند

سارد و شوومه. ئەو بەرەو مەرگ دەچێ. لەو ئیستا مرد بێ بۆ ئەوێ خەلکانی دی بژین، ئاھ بوریا. ئەدی ئەگەر خەلکانی تریش نەژین؟ و ئەو لە پیتاوی هیچدا مرد بێ...؟
ئانکوف: بێدەنگ بە. (بێدەنگی)

دورا: هەرچەند بەهارە کەچی دنیا چەند ساردە دەزانم لە حەوشە ی زیندانە کەدا چەند درەخت هەیە، دیارە دەیانیبینی.

ئانکوف: سەیر کە تا خۆمان ئاگادار دەبین مەلەرزە.

دورا: ئەوەندەم سەرمايە، پێم وایە چەند ساتیکی دی دەمرن (هەلۆستە بەک) ئەمانە چەند زوو مرۆڤ پیر دەکەن. ئێمە ئیدی هەرگیز هەست بە لاوتیتی ناکەین. لەگەڵ یەکەم پیاوکوشتندا، لاوتیتی دەروا و ئیدی ناگەریتتەو، من نارنجۆکیەک هەلەدەدەم و لە چرکە بە کدا ژیا نیتیک تەواو دەبێ. بەلێ دوا ئەمە ئێمەش دەتوانین بمرین ئیدی مرۆڤمان ناسیوو.

ئانکوف: ئیستاش وەک مرۆڤ بەدەم خەباتەو دەمرین.

دورا: زۆر توند دەخوړی ئێوە ئیدی هی دنیا ی مرۆڤ نین.

ئانکوف: خەم و بەدبەختیش توند دەخوړن. لەم دنیا بەدا شو نیتیک بۆ سەیر و حەوسەلە و هیتوری نیبە. رووسیا تازار دەچێت...

دورا: دەزانم ئێمە باری خەمی ئینسانیمان بەکۆلدا داو. ئەویش شانی داوو بەرباری قورسی خەم و بەمەش قایل بو، چ گەورە بەکە! بەلام جار جار بەخۆم دەلێم ئەمە سەرکیشی و غرووریتیکە کە هەر بەسزا دەگا.

ئانکوف: ئەمە غرووریتیکە کە ئێمە ژیا نیت خۆمانی لە قەبیل دەکەین ئەمە کە ئێمە بەووە خاوەن هەقین. دورا: ناخۆ ئێمە لەمە دلایین؟ ناو ناو کە گوێ لە ستیپان دەگرم ترسم لێ دەنیشیت. لەوێه کە ساتیک بێن و بۆ کوشتن سوود لە ئێمە وەرگیرن و ژیا نیت خۆشیا نیت لە قەبیل نەکەن.

ئانکوف: دورا، ئەم چەشنە کارە، دزێو و ناشیرینە.

دورا: کێ دەزانێ لەوێه ئەمە عەدالەت بێ، ئەوساکە ئیدی کەس زات ناکات پروانیتتە سیمای عەدالەت.

ئانکوف: دورا (دورا بێدەنگە) تووشی دوودلی بووی؟ وام نەدەناسیت؟

دورا: سەرمامە، بێر لەو کەسە دەکەمەو کە دەبێ هەول بەدا نەلەرزێ. تا پیتی نەلێن ترساو.

ئانکوف: باشە تۆ لەگەڵ ئێمەدا نیت؟

دورا: (خۆی بەلای ئەودا دەخات) تۆھ بوریا، من لەگەڵ ئێوەدام و تا کۆتاییش لەگەڵتاندا دەبم، من لە زولم و زۆر بیزارم و دەزانم جگە لەمە ناتوانین چ کاریکی دی بکەین. بەلام لە لایەکەووە خۆشحاڵم کە ئەم کارەم هەلێژاردوو و لەلایەکی دیبەووە خەمبارم کە لێرەدا دێژە ی بێ دەدەم. فەرەقە کە لەمەدا یە ئێمە هەموومان هەر حەپسین.

ئانکوف: سەرمانسەری رووسیا حەپسە. ئێمە خەریکین ئەم دیوارانە داغمان دەکەین.

دورا: تۆ نارنجۆکە کە بدە من و ئەوجا تەماشای بکە چ دەبێ. من تا ناوەندی کوورە ی ناگرە کە دەرۆم و نایەلم سام پە ی بەدلەم بەرێ. ئەمە ئاسانە و ئەم جۆرە مردنە لە رای ناکووییەکانی دەرووندا لەوێ ئاسانترە بەو هەموو ناکووییەو بەژی. تۆ قەت عاشق بووی بوریا؟

ئانکوف: ئاشق بووم. بەلام زۆر دەمیتیکە لە بێرم کردوو.

دورا: چەند دەبێ؟

ئانکوف: چوار سالت.

دورا: چەند سالتە ریتەری ریکخراو دەکەیت؟

ئانکوف: چوار سالت (وەستان) ئیستا ریکخراوم خۆش دەوێ.

دورا: (بەرەو پەنجەرە کە دەروا) خۆشویست... بەلام دەبێ ئەوێش هەبێ کە خۆشیا ن بووێ. نا دەبێ رێ بکری. دەیانەوێ لە جیتی خۆی رابگیرن. رێ بکە! رێ بکە. دەیانەوێ یەکدی لە ئامیز بگرن و هەموو شتیک بەخەن زێر دەسلاتی خۆیان. بەلام ئەم ناعەدالەتیە شوومە وەک گەنە بەلاملی ئێمەووە چەسپێو. ریکە! ئیستا ئێمە مەحکومین بەوێ کە خۆمان لەوێ کە هەین بەگەورەتر بزاین، بوون، روخسار ئەمانە هەندێ شت کە دەیانەوێ خۆشەووستی بکەن. ئەشق دەکەوێتە پیتش عەدالەتووە. ئە. چاری رێ هەر رۆبشتنە. ریکە، رێ بکە.

دورا: ریکە یانک! (دەگری) بەلام ئەو وا لە ئاواتی خۆی نزیک دەبیتتەو.

ئانکوف: (دورا دەگری) ئەو عەفو دەکری.

دورا: (سەیری دەکات) چاک دەزانیت کە وایە. چاک دەزانێ کە نایب وا بی (چاوی وەر دەگێرێ) رەنگە ئیستا بێتە نێو حەوشەکە. هەرکە دەردەکەوێ هەموو بێ دەنگ دەبن و دیارە کە سەرما ی نیبە.

بوریا دەزانێ چۆنی لە سێدارە دەدەن؟

ئانکوف: بەسەر پەتکێ. بەسە دورا.

دورا: (کوێرانە) میرغەزب خۆی هەل دەداتە سەر شانی کرتە لە ملیبەو دە. ترسناک نیبە؟

ئانکوف: لە لایەکەو بە. لە لایەکی دیبەووە ئەمە بەختەو دەریبە.

دورا: بەختەو دەری؟

ئانکوف: هەستکردن بە دەستی ئینسانیتیک بەر لە مردن (دورا دەکەوێتە سەر کورسیبەک بێدەنگی) دورا دەبێ زوو برۆی، پیتوستە کە میتیک ئیسراحت بکەین.

دورا: دەبێ برۆم؟ لەگەڵ کێدا؟

ئانکوف: لەگەڵ مندا دورا.

دورا: (سەیری دەکات) دەبێ برۆم! (بەرەو پەنجەرە کە دەگەریتتەو) سپێدەدە. دلنایم کە یانک هەنووکە مردوو.

ئانکوف: من برای تۆم.

دورا: به‌لځ، تو برای منی. هم‌موتان برای من، چونکه خوښم ده‌وین. (دهنگی باران دیته گوی. رۆژ ده‌بیته‌وه، دورا به‌ئه‌سپایی قسه ده‌کا) به‌لام هه‌ندئ جار براه‌تی زۆر تال و ترسناکه (له‌ده‌رگا ده‌ده‌ن. قینوف و ستیپان وه‌ژوور ده‌که‌ون. هه‌موو بی‌جووله‌ده‌وه‌ستن، دورا سه‌رسامه، به‌لام به‌ترستیکی ناشکراوه‌دووره‌په‌رتیزی ده‌کات).

ستیپان: (به‌ئه‌سپایی) یانک خیا‌نه‌تی نه‌کردووه.

ئانکوف: ئورلوف توانی بیدوینتی؟

ستیپان: به‌لځ.

دورا: (به‌توندی دیته‌پیشه‌وه) دانیشه‌باسی بکه.

ستیپان: فایده‌ی چیه‌ی؟

دورا: باسی هه‌مووی بکه. هه‌قی خو‌مه‌بزانه‌ه‌قی خو‌مه‌ورد و درشتم بۆ باس بکه‌ی.

ستیپان: ناتوانم چونکه ده‌ب‌په‌رۆین.

دورا: نا، ده‌ب‌په‌باسی بکه‌ی. که‌ی هیتایان؟

ستیپان: کاتژمیر ده‌ی شه‌و

دورا: که‌ی له‌سیداره‌یان دا؟

ستیپان: کاتژمیر دووی سه‌رله‌به‌یانی

دورا: چوار دانه‌کاتژمیر چاره‌په‌رتی کرد؟

ستیپان: به‌لځ. بی‌هیچ قسه‌یه‌ک. پاشان هه‌موو شتی جیبه‌جی‌کرا. ئیستا ئیدی ته‌واو بووه.

دورا: چوار کاتژمیر بی‌چ قسه‌یه‌ک، تو‌زئ سه‌بر که! چ جلیکی له‌به‌ر بوو. په‌سته‌که‌فه‌روه‌که‌ی له‌به‌ر بوو؟

ستیپان: نه‌خیر، سه‌راپا ره‌شپۆش بوو. کلاویکی ره‌شیشی له‌سه‌ر بوو.

دورا: دنیا چۆن بوو؟

ستیپان: شه‌ویکی تاریک به‌فریکی زۆر پاشان بارانی به‌سه‌راباری و کردی به‌قورپکی لېنج.

دورا: ده‌له‌رزی؟

ستیپان: نه‌.

دورا: سه‌یری چی ده‌کرد؟

ستیپان: ئورلوف ده‌بوت: بی‌ئه‌وه‌ی چ شتی‌ک بدینی، سه‌یری هه‌موو شتیکی ده‌کرد.

دورا: ئیتر؟

ستیپان: به‌سه، دورا!

دورا: نا، ده‌مه‌وی‌بزانه‌م. به‌لای که‌مه‌وه‌مه‌رگه‌که‌ی هی‌منه.

ستیپان: حوکه‌که‌یان بۆ خوینده‌وه.

دورا: له‌و کاته‌دا چی ده‌کرد؟

ستیپان: هیچ ته‌نیا یه‌ک‌جار پی‌پاته‌کاند، تا ئه‌و په‌له‌قوره‌ی که‌وت‌بووه‌سه‌ر گۆره‌وییه‌که‌ی، پاک بکاته‌وه.

دورا: (سه‌ری ده‌نبیو ده‌ستیدایه) یه‌ک په‌له‌قور

ئانکوف: (به‌توره‌پی) چۆن ئه‌مه‌ت زانی؟ (ستیپان بیده‌نگه) تو هه‌موو شتی‌ک له‌ئورلوف پرسبووه؟ بۆ؟

ستیپان: (به‌ده‌م چاو‌گواستنه‌وه‌وه) شتی‌ک له‌به‌ینی من و یانکدا هه‌بوو

ئانکوف: چی؟

ستیپان: به‌غیلیم پی‌ده‌برد

دورا: چیتر، ستیپان؟

ستیپان: قه‌شه‌فلورانسکی هات و خاچه‌که‌ی بۆ‌پراگرت. یانک خاچه‌که‌ی ماچ نه‌کرد وتی: (پیم‌وتن من کارم به‌سه‌ر ژبانه‌وه‌نه‌ماوه و ئیدی مه‌وعیدم له‌گه‌ل مه‌رگدایه).

دورا: ده‌نگی چۆن بوو؟

ستیپان: نیر و توند و پته‌و، که‌م و زۆر ئه‌و بی‌سه‌بری و که‌م حه‌وسه‌له‌بییه‌ی جارانی پیته‌دیار نه‌بوو.

دورا: سیمای شاد بوو؟

ئانکوف: ئه‌وه‌تو شیتی؟

دورا: به‌لځ، به‌لځ من دل‌نیام که‌سیمای شاد بووه، چونکه زۆر نار‌ه‌واپه‌ئوویک که‌له‌ژیاندا شادی له‌خوی حه‌رام کرد بوو تا چاکتر خوی بۆ‌فیداکردن ناماده‌بکات، له‌کاتی مه‌رگدا شاد نه‌بوو بی،

ئو شاد بووه‌وه و به‌هیمینیه‌وه‌به‌ره‌و سیداره‌چووه، و انییه‌؟

ستیپان: له‌سه‌رخۆ و قیت رۆیی. له‌گویی چه‌مه‌که‌وه‌ئاوازی ئوکۆردیونی ده‌هاته‌گویی، له‌و چرکه‌به‌دا سه‌گه‌ل ده‌وه‌رین.

دورا: له‌و کاته‌دا سه‌ر خرایه‌سه‌ر سیداره‌.

ستیپان: سه‌ر که‌وت و که‌وته‌ناوجهرگه‌ی شه‌وه‌وه، به‌لام ئه‌و کفه‌ی که‌جه‌لاده‌که‌له‌هه‌موو له‌شی پیچا بوو، سه‌یر ده‌هاته‌به‌رچاو.

دورا: ئه‌دی ئیتر... ئیتر...

ستیپان: ده‌نگه‌ده‌نگی هیتواش.

دورا: ده‌نگه‌ده‌نگی هیتواش... یانک... ئیدی... (ستیپان بیده‌نگه)

دورا: (به‌توره‌پی) پیت ده‌لیم چی دی! (ستیپان بیده‌نگه) ئه‌لکسی تو قسه‌بکه، چیتر؟

قینوف: هاوارتیکی ترساو.

دورا: نا... ئاه... (خوی به‌ره‌و دیواره‌که‌ده‌خات. ستیپان ئاور ده‌داته‌وه‌ئانکوف ده‌گه‌ی. دورا ئاور ده‌داته‌وه‌و ته‌مه‌شای ئه‌وان ده‌کات. پشت به‌دیواره‌که‌وه‌ده‌دا و به‌ده‌نگی گری و نووساوه‌وه) نا،

مەگرین، نا، مەگرین. سەیر کەن رۆژ ھەڵاتوو. لەم کاتژمێردا ھەندێ شت ئاشکرا دەبن کە نیشانەی ئێمەن بەرانبەر بە شۆرشگێڕانی دی. یانک ئیدی پیاو کوژ نییە، ھاواریکی ترساو! یەک ھاواری ترساو بۆ ئەو بەس بوو و ھەنووکە گەراو تەووە باو ھەشی شادیی مندالیی خۆی. پێکەنێنەکانیستان بێر دیتەو؟ ھەندێ جار بەبێ ھۆ پێدەکەنی، چەند تۆلاز بوو ئێستاش دەبێ بەسیمی لە خاک نیشت و پێبکەنی (بەرەو لای ئانکوف دەروات) بوریا، تۆ برای منی ھا؟ وتت کە یارمەتیم دەدە؟

دورا: ئێستا چاکە یەک لە گەڵدا بکە. نارنجۆکە بەدە من. (ئانکوف سەیری دەکات) بەلێ دەمەوێ بۆ جاری ئایندە من نارنجۆکە ھەڵدەم دەمەوێ من یەکەم کەس بۆ ھەڵدانی.

ئانکوف: تۆ چاک دەزانی کە ئێمە ئافرەتان لە ریزی پێشەوہ دانانەین.

دورا: (بەھاوارەوہ) من ئافرەتم؟ (ھەموو سەیری دەکەن. بێدەنگی)

فینوف: (بەھێمنی) قەبوولی بکە. بوریا.

ستییان: بەلێ قەبوولی بکە.

ئانکوف: نۆرە تۆیە ستییان

ستییان: (دەروانیتە دورا) قەبوولی بکە. ئێستا ئەویش وەک منە.

دورا: ئەو نارنجۆکەم دەدەین، نا؟ من ھەڵدەدەم ئەو پەرەکە لە شەویکی سارددا...

ئانکوف: باشە دورا.

دورا: (دەگری) یانک، شەویکی سارد و ھەمان پەت! ئەوساکە ھەموو شتتیک ئاسانە...

(پەردە دادەدرتتەوہ)

ناوەرۆک

رۆمانی نامۆ

پێشەکی 5

دەقی رۆمانە کە 20

لیکدانەوہ یەک لەمەر نامۆ، نووسینی: پیبیر لویس ری 78

شانۆنامە بەدحالی بوون 123

شانۆنامە دادپەرەران 163